

Giới thiệu Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert

"Vừa giết mấy người, lại thả mấy cái lửa, trên đời đáng chết người làm sao hần cứ như vậy nhiều!"

"Người thật cực kỳ tốt! Nếu như có thể gia nhập vào ta đoàn đội bên trong, tin tưởng sẽ có càng thêm đặc sắc biểu hiện ! Bất quá, trước đó, người muốn trở thành thi thể!"

Một cái bình thường thiếu niên tại đường báo thù bên trên từng bước mạnh lên, quấy toàn bộ Tu Chân Giới.

p/s mất 50c để nhân vật chuyển biến

* Mọi người ủng hộ mình nhé:

1- Xem các chương truyện thật nhiều (cầu view đưa top hàng tháng :D)

2- Bấm đề cử, chọn số Nguyệt phiếu->---Hoả châu,--- Kim châu,--- Thất Thái Châu

3- Ấn nút--- Tặng đậu--- cuối chương.

4- Bấm vào 5 sao bên phải màn hình->chọn 10 sao

Chân thành cảm ơn!

---Ấn "Theo Dõi" để nhận thông báo ngay khi có chương mới ! ----

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trong núi thiếu niên

Mạc gia thôn ở vào Tổng quốc Bắc Cương một mảnh trong núi lớn, các thôn dân thế hệ lấy trồng trọt mà sống, dân phong thuần phác, không tranh quyền thế.

Lại là một năm mưa xuân nhao nhao, đến ngày mùa thời tiết.

Mạc Tiểu Lâu gần nhất mười phần bận rộn, mấy ngày này, mình chẳng những muốn đi trong ruộng cho mẫu thân hỗ trợ, còn muốn đi trong núi đốn củi, dành thời gian cầm tới đại sơn bên ngoài phiên chợ bên trên bán ít tiền, phụ cấp gia dụng, hần xuất sinh năm đó, Tổng quốc phát sinh một trận lớn thiên tai, phụ thân bất hạnh gặp nạn, hần từ nhỏ từ mẫu thân một cái người nuôi lớn. Tục ngữ nói, trên núi hái củi sớm biết lo liệu việc nhà, đứng nhìn Mạc Tiểu Lâu mới mười hai tuổi, lại đã trở thành trong nhà hợp cách sức lao động.

"Lại chặt một bó, liền có thể kết thúc công việc về nhà á!"

Mạc Tiểu Lâu dùng ống tay áo xoa xoa mồ hôi trên trán, nhìn lên trước mặt chính chính tề tề một bó lớn củi, lộ ra hài lòng mỉm cười, thân thể của hần có chút gầy yếu, bất quá một trương bị phơi đen nhánh trên mặt, lại lộ ra người nhà nông an tâm cùng quật cường.

"Àm àm~!"

Dài giữa không trung một tiếng vang thật lớn, vừa mới còn bầu trời trong xanh bỗng nhiên trời u ám, tiếng sấm cuộn cuộn, to lớn thiểm điện như là kim sắc giao long, tại trong mây đen văng lai xuyên qua.

"Hóng bát! Xem ra muốn hạ mưa to."

Mạc Tiểu Lâu ngẩng đầu nhìn bầu trời, mặt lộ vẻ cấp sắc, hần nhưng không thể nào tiếp thu được tân tân khô khô bỏ tới củi bị nước mưa ướt nhẹp, như thế coi như không bán ra được.

Cái này nửa năm qua, hần mỗi ngày đều sẽ đi trên núi đốn củi, vì chính là tại tháng sau trước đó, có thể tích lũy đủ hai lượng bạc, đi phiên chợ nhắc lên mấy khối gỗ, vì mẫu thân làm kiện quần áo mới, mẫu thân vất vả hơn nửa đời người, chưa hề hưởng qua cái gì phúc, có thể cho nàng một kính hi, chính là Mạc Tiểu Lâu lớn nhất tâm nguyện.

"Đáng chết, xuống núi đã không còn kịp rồi."

Mạc Tiểu Lâu vội vàng ngẩng nhìn bốn phía, nhìn xem có hay không có thể làm thời chỗ tránh mưa, quả nhiên, mình vận khí không kém, tại cách đó không xa rừng tùng bên cạnh có một khối đột xuất cự thạch, hần vội vàng công lên củi, hướng phía cự thạch phương hướng chạy tới.

Hần chân trước vừa mới trốn dưới tảng đá lớn mặt, mưa to liền từ trên trời giáng xuống.

Mạc Tiểu Lâu kiểm tra một hồi mình củi, gấp y nguyên khô ráo, liền an tâm. Đặt mông ngồi dưới đất, trong ngực lấy ra một khối lương khô, bắt đầu ăn.

Hần vừa ăn vừa ngẩng đầu nhìn trời, chỉ gấp cái này giữa thiên địa mây đen chồ chắt, mưa lại càng rơi xuống càng lớn.

"Cái này mưa lúc nào mới có thể ngừng đâu, mẫu thân trong nhà nhất định sốt ruột."

Đúng lúc này, Mạc Tiểu Lâu mơ hồ nhìn thấy trên bầu trời có hai đạo lưu quang hiện lên, một trước một sau, vền vền một nháy mắt liền biến mất ở vân khí ở trong.

"A, đó là cái gì?"

Quang mang kia không hề giống là thiểm điện, càng giống là có đồ vật gì trên không trung cao tốc bay qua, nhưng cái gì phát sáng đồ vật sẽ bay trên trời đâu? Chẳng lẽ lại là cái gì tiên nhân pháp bảo? Mạc Tiểu Lâu lắc đầu, so với những cái kia, hần càng tin tưởng vừa mới nhìn thấy chỉ là thiểm điện.

Tiểu hài tử có ai không thích nghe cổ sự đâu? Những năm này, mỗi đến cơm chiều về sau, Mạc Tiểu Lâu đều sẽ cùng đám tiểu đồng bạn cùng một chỗ chạy đến thôn đông dưới cây hòe lớn, ngồi vây chung một chỗ, nghe Tam thúc công giảng nào thần tiên quý quái cổ sự, cái này đã trở thành trong thôn hài đồng thông thường giải trí hoạt động.

Tam thúc công đã hơn tám mươi tuổi, những cái kia cổ sự từ trong miệng hần nói ra, luôn luôn sinh động như thật, Tam thúc công từng nói qua, chúng ta Tống quốc liền từng đi ra một vị tiên nhân. Kia là ba trăm năm trước, lúc ấy Tống quốc một vị Hoàng tộc Thái tử liền từng bái nhập tiên gia môn phái, đắc đạo thành tiên. Nhưng cái này dù sao cũng là đã sử tạp nghe, căn bản không thể nào khảo chứng.

Theo Mạc Tiểu Lâu, cái này truyền ngôn hơn phân nửa là giả, nếu như chúng ta Tống quốc thật có một vị tiên nhân lão tổ tông, kia mười mấy năm qua, liền sẽ không không ngừng bị nước khác ức hiếp, vừa cương chiến hòa lộn xộn lên, dưới núi thành trấn cũng sẽ không tổng bị Bắc Tề quân đội cướp sạch.

Mặc dù là sơn thôn lớn lên hài tử, Mạc Tiểu Lâu cũng không phải là không có lý tưởng của mình, hần cũng nghĩ tập được một thân võ nghệ, tương lai làm đại tướng quân, bảo vệ quốc gia. Nhưng mẫu thân chỉ hi vọng mình có thể tinh thông sách vở văn chương, tương lai cố gắng thi cái công danh mang theo, liền có thể làm rạng rỡ tổ tông, trọng yếu nhất chính là không có nguy hiểm đến tính mạng.

"Răng rắc!"

Mạc Tiểu Lâu suy nghĩ bị một tiếng vang thật lớn đánh gãy,

Bên cạnh một viên cối xay phẩm chất lớn cây tùng bị kinh lôi chặn ngang chém đứt, cây kia làm công bằng, chính nện vào mình cư trú cự thạch phía trên.

Giờ phút này, mưa to đã hạ chừng nửa canh giờ, dưới tảng đá lớn mặt thổ địa sớm biến vũng bùn mềm mại, lại thêm thân cây trọng lượng, cự thạch lại bắt đầu dần dần khuynh đảo, trùng điệp đập xuống.

Mạc Tiểu Lâu quá sợ hãi, vội vàng nhân thể lăn mình một cái, hiểm hiểm tránh đi cự thạch, nhưng lại dùng sức quá mạnh, lại thêm mặt đất trơn ướt, thân thể của hần lại mất đi khống chế, thuận dốc núi lăn xuống dưới. Trên đường đi không biết đụng gãy nhiều ít nhánh cây, tốc độ vậy mà càng lúc càng nhanh, rốt cục sau đầu truyền đến đau đớn một hồi, không biết là đụng phải thân cây vẫn là tảng đá, hôn mê đi.

Không trung mây đen dần dần tán đi, trời khôi phục yên tĩnh, phương đông dâng lên một vầng minh nguyệt, trong bầu trời đêm sao lốm đốm đầy trời, trong núi gió bấc lấy một tầng thủy khí, mang đến từng tia từng tia hàn ý.

Mạc Tiểu Lâu chậm rãi mở hai mắt ra, đập vào mắt bên trong là đầy trời đầy sao, Nguyệt Quang tung xuống, chiếu chung quanh bóng cây lác lác.

"Mình còn sống."

Hần cố gắng gầy dựa đứng dậy, nhưng vừa vừa dùng lực, cánh tay trái liền truyền đến đau đớn một hồi, mượn Nguyệt Quang, Mạc Tiểu Lâu phát hiện cánh tay trái khuỷu tay sưng phù, xem ra là gãy xương, cánh tay phải cũng có vài chỗ vết thương, còn tốt không sâu, máu đã ngừng lại.

Hần dùng răng cắn vạt áo, tay phải dùng sức đem áo ngoài xé khỏi tiếp theo vạt, đánh cái kết, đem cánh tay trái dán tại trên cổ, cái này mới đứng dậy vẫn ngẩng nhìn chung quanh.

Mạc Tiểu Lâu lúc này mới phát hiện, nguyên lai mình lại chỗ sâu một vùng thung lũng bên trong, cách đó không xa truyền đến róc rách tiếng nước. Hần thuận thanh âm đi tới, phát hiện nguyên bản tia nước nhỏ trong núi dòng suối nhỏ, trải qua trận này mưa to, thủy thể lại lớn rất nhiều.

Mạc Tiểu Lâu vội vàng cúi người xuống, ngồi xổm ở mép nước, đem trên mặt bùn ô rửa rấy sạch sẽ, lại một tay nâng lên suối nước, uống vào mấy ngụm. Trên núi nước rất trong lạnh, hơi có chút ngọt, tinh thần của mình cũng chấn phấn rất nhiều.

Hần tại suối nước bên cạnh ngồi xuống, trong đầu tính toán nên đi như thế nào ra mảnh sơn cốc này, trở lại làng, đúng lúc này, khóe mắt liếc qua lại bị

suối nước trúng cái gì đồ vật lung lay một chút.

Mạc Tiểu Lâu ngưng thần nhìn lại, chỉ gặp dưới đáy nước hòn đá bên trong có một vật chính chiếu rọi lấy Nguyệt Quang, phát ra ngân ánh sáng màu trắng, Mạc Tiểu Lâu hết sức hiếu kỳ, lập tức lộn lên ống quần, cũng may nước suối không sâu, hấn đi vào trong đó, đem vật kia kiện nhật lên, trở lại trên bờ, nhìn chăm chú quan sát.

Kia là một khối hình thoi phiến trạng chi vật, sờ sờ tới sờ lui có loại kim loại cảm giác, cầm trong tay cũng không nặng nề, phía trên khắc lấy một chút cổ phác khó hiểu hoa văn, Mạc Tiểu Lâu nhìn hồi lâu cũng không hiểu rõ cái này là vật gì, nhìn vật này biên giới cao thấp không đều, càng giống là cái gì mảnh vỡ.

Ánh mắt của hấn dọc theo suối nước hướng thượng du tìm kiếm, phát hiện đầu nguồn lại là tại một tòa cao vút trong mây cự ngọn núi lớn bên trong, ngọn núi kia hấn nhận ra, chính là vùng này nổi danh Thủy Bình núi.

"Xem ra là trên trời rơi xuống mưa to, thủy thế phóng đại, đem cái này miếng sắt vọt xuống tới."

Mạc Tiểu Lâu trong lòng đang suy nghĩ thứ này lai lịch, đúng lúc này, hấn phát hiện nguyên vốn đã cầm máu cánh tay phải vết thương, giờ phút này lại có huyết dịch không ngừng chảy ra, dính sát da thịt hướng chảy trong lòng bàn tay miếng sắt, đương chạm đến miếng sắt kia một sát na, máu tươi lại rót vào trong đó.

Mạc Tiểu Lâu quá sợ hãi, muốn lập tức vứt bỏ vật này, nhưng bất luận hấn ra sao dùng sức, cái này miếng sắt tựa như dài trong tay đồng dạng, chăm chú hấp thụ lấy tay phải của hấn, không ngừng hút máu tươi.

"Hóng bết tiếp tục như thế, ta sớm muộn biến thành cây khô."

Nhưng vô luận hấn ra sao dùng sức, liền là không vung được cái này như hút máu đĩa miếng sắt, một lát sau, Mạc Tiểu Lâu dần dần đã mất đi khí lực, hai chân như nhũn ra, đầu chóng mặt, đặt mông ngồi dưới đất.

"Chẳng lẽ mình phải chết sao? Nhưng ta không muốn chết. . . ."

Mạc Tiểu Lâu trong đầu hiện lên mẫu thân nụ cười hiền lành, mẫu thân một cái người ngậm đắng nuốt cay đem mình nuôi lớn, mình may may hiếu đạo chưa hết, lại như vậy mơ hồ chết đi, hấn thật sự là không cam tâm.

Bỗng nhiên, tức làm mất đi ý thức Mạc Tiểu Lâu cảm thấy tay bên trong miếng sắt khẽ run lên, lại đình chỉ hút máu tươi, ngược lại tản mát ra từng tia từng tia nhiệt lưu, truyền khắp toàn thân mình.

Đó là một loại khó nói lên lời cảm giác, phảng phất thân thể mỗi một tác máu thịt đều theo cái này dòng nước ấm nhảy lên, trong nội tâm tràn đầy nóng nảy cảm xúc. Trên thân thể trước đó vết thương đều đã khép lại, cánh tay trái tổn thương lại cũng tốt hơn hơn nữa.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Dưới ánh trăng máu

"Cái này. . ."

Mạc Tiểu Lâu nhìn xem trên người mình phát sinh hết thay, kinh hãi không thôi, cái này cổ quái miếng sắt vừa mới còn đang ăn uống máu tươi của mình, nhưng là hiện tại chẳng những đình chỉ hút máu, mà lại thương thể của mình cũng như kỳ tích tốt hơn hơn nữa.

"Cảm giác này là. . ."

Kia một cổ tại trong huyết mạch khiêu động nhiệt lưu, không ngừng kích thích tinh thần của hấn. Mạc Tiểu Lâu vốn là trong sơn thôn lớn lên hải tử, tính tình không màng danh lợi, trầm ổn, nhưng cổ nhiệt lưu này lại gọi nội tâm của hấn nóng nảy, cảm giác thiên địa cũng bắt đầu biến nhỏ bé, tốt như chính mình vốn là nên đứng sừng sững ở phiến đại địa này phía trên, kiệt ngạo bất tuân.

Cái này tựa hồ là một loại cực kì cảm giác quen thuộc, phảng phất là đến từ trong huyết mạch kêu gọi.

Sau một lát, xao động cảm giác biến mất không thấy gì nữa, kia miếng sắt cũng bình tĩnh trở lại, lại không dị dạng. Mạc Tiểu Lâu nhanh lên đem miếng sắt vứt bỏ, ngồi xồm trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở hổn hển. Xa xa nhìn xem bị vứt trên mặt đất kỳ quái miếng sắt, hắn không còn dám đi đứng vào. Cứ như vậy, đầy người mỗi một giống như thủy triều đánh tới, Mạc Tiểu Lâu nằm tại suối nước một bên, dần dần tiến vào mộng đẹp, ngủ thật say.

Sáng sớm hôm sau, hắn phát hiện cánh tay trái thương thế vậy mà lại tốt lên rất nhiều, đã có thể chậm rãi hoạt động. Ăn lung tung mấy cái quả dại, bổ sung một chút thể lực, Mạc Tiểu Lâu quyết định mau rời khỏi.

Hắn hướng miếng sắt phương hướng nhìn thoáng qua, chỉ gặp viên kia miếng sắt giống như lúc trước, lặng yên nằm trên mặt đất, hào không một chút sinh khí.

"Cái đồ chơi này quá tà môn, nhưng ngàn vạn không thể lại đi đứng vào."

Lúc này Mạc Tiểu Lâu cúi đầu nhìn nhìn cánh tay trái của mình, hôm qua rõ ràng đã sưng đỏ gãy xương, vền vền một đêm thời gian, vậy mà chuyển biến tốt đẹp nhiều như thế. Nghĩ đến đây đều là kia kỳ quái miếng sắt nguyên nhân, một khi kia cổ nhiệt lưu trải qua, vết thương liền sẽ chuyển biến tốt đẹp.

Hắn không khỏi nghĩ tới mẫu thân, mẫu thân bởi vì trường kỳ lao động trên đồi nhiễm ẩm ướt lạnh, nhìn khắp cả mùi dấm tẩm hương lang trung cũng vô pháp trị tận gốc, mỗi đến ngày mưa dầm liền đau đi không được đường.

"Vậy vật này có thể hay không chữa khỏi mẫu thân ẩm ướt lạnh đâu?"

Nếu như bởi vì vì khiếp đảm của mình, ngược lại gọi mẫu thân cả đời gặp ốm đau tra tấn, về sau nên như thế nào ở trong thiên địa đặt chân? Minh từng đã học qua những cái kia sách thánh hiền bên trên không phải cũng viết trăm thiện hiếu làm đầu sao?

Mạc Tiểu Lâu trong lòng quét ngang, cắn chặt răng, đi ra phía trước, một bả nhấc lên kia miếng sắt, kỳ quái là, thứ này lại lạ thường yên tĩnh, lại không bất cứ ba động gì, thấy thế nào cũng đều chỉ là một khối mang theo hoa văn sắt vụn.

Mạc Tiểu Lâu không nghĩ nhiều nữa, đưa nó bỏ vào trong ngực, quay người thuận đường núi gấp ghe, hướng cốc bên ngoài bỏ đi.

Lúc này, Mạc gia thôn một chỗ không xa trên sườn núi, mùi mấy tên Bắc Tề binh sĩ chính mai phục tại trong rừng rậm. Những binh lính này đồng đều người mặc tinh nón trụ thiết giáp, mỗi người đều như là báo đi săn ẩn nấp ẩn núp, hơn mười người lại không có phát ra cái gì không cần thiết tiếng vang, xem xét chính là Bắc Tề trong quân tình nhuệ tham tiểu.

Lúc này, cầm đầu một sĩ quan, thấp giọng đối chúng người nói ra: "Lần này chúng ta Bắc Tề đại quân bí mật vòng qua Thúy Bình núi, tập kích bất ngờ Tổng quốc Thiên Môn quan, chúng ta làm đại quân tiên tiêu, nhất định phải quét dọn dọc đường chướng ngại, bảo đảm không người biết được đại quân hành tung!"

Nói xong, sĩ quan kia nhìn xem dưới núi cách đó không xa Mạc gia thôn, ánh mắt bên trong lộ ra vẻ tàn nhẫn.

"Hiện tại còn chưa tới giữa trưa, có người đã đi trong ruộng lao động, chúng ta đợi đến tối nay lại động thủ, đến lúc đó bất luận nam nữ lão ấu, một tên cũng không để lại!"

** ** *

Mặc dù trên đường đi có chút thuận lợi, nhưng khi Mạc Tiểu Lâu trở lại trong thôn lúc, cũng đã gần hoàng hôn. Mảng lớn ánh nắng chiều đỏ treo ở chân trời, trong thôn đã có phòng ốc toát ra khói bếp, ra ngoài lao động thôn dân nhao nhao về đến trong nhà, một đám hải đồng chính ở dưới ánh tà dương truy đuổi đùa giỡn, xem ra ngày mai chắc chắn có một cái thời tiết tốt.

Mạc Tiểu Lâu vừa một bước vào gia môn, liền bị mẫu thân Trương Tú Lan đồ ập xuống giường huấn một trận. Dựa theo kinh nghiệm của dĩ vãng, hắn mỗi lần gặp rắc rối về sau, chỉ cần đối với mẫu thân nói dói bụng, Trương Tú Lan liền sẽ đi chuẩn bị ăn, mình liền có thể có thể giải thoát.

"Người có biết hay không nương có lo lắng nhiều? Nhìn người còn dám hướng trên núi chạy loạn!"

Gặp Trương Tú Lan cầm cây chổi hướng mình đi tới,

Mạc Tiểu Lâu vội vàng cười hắc hắc, nói "Nương, hài nhi đều một ngày một đêm không có ăn cái gì, ngài đi cho hài nhi điểm nóng cơm chứ sao."

"Đáng đời! Hiện tại thế đạo loạn như vậy, về sau người đừng một người chạy loạn! Một hồi cơm nước xong xuôi lại thu thập người!"

Trương Tú Lan hung hăng trừng Mạc Tiểu Lâu một chút, nằng một mực cảm nhi tử không có cách, từ khi trọng phụ qua đời, mình liền cùng nhi tử sống nương tựa lẫn nhau, Mạc Tiểu Lâu mặc dù tính nghịch, nhưng lại đặc biệt hiểu chuyện hiếu thuận.

Sau một lát, trong phòng truyền đến trận trận hương khí, kia là Trương Tú Lan tự tay in dầu khô dầu, Mạc Tiểu Lâu yêu nhất. Mắt thấy một bàn nóng hôi hổi khô dầu lên bàn, Mạc Tiểu Lâu vội vàng xông đi lên, ăn ngấu nghiến.

"Người ăn từ từ, coi chừng nghẹn!"

Trương Tú Lan rót một chén nước, đặt ở Mạc Tiểu Lâu trước mặt.

"Nương, ta nhưng có thể tìm tới cái thiên phượng, có thể trị hết ngài chân tật." Mạc Tiểu Lâu miệng bên trong nhai lấy bánh, mơ hồ không rõ nói.

"Ngươi một đứa bé có thể có cái gì thiên phượng, nương cái này thấp khớp là bệnh dữ, nhìn nhiều như vậy lang trung còn là vô dụng, ngươi về sau muốn bao nhiêu hoa chút tâm tư đang đi học bên trên, tranh thủ tương lai thi cái công danh, đừng giống cha mẹ ngươi đồng dạng, khổ cả một đời."

"Nương, hài nhi cảm thấy cả một đời tại cái này Mạc gia thôn rất tốt, ta nguyện ý cả một đời trông coi mẫu thân, cho ngài dưỡng lão."

Trương Tú Lan nhẹ nhàng vỗ vỗ Mạc Tiểu Lâu đầu, cười nói: "Tiểu tử ngốc, mùi thể giới bên ngoài rất lớn, có cơ hội ngươi nhất định phải ra ngoài đi một chút, nhìn một chút thiên địa bên ngoài."

Sau bữa cơm chiều, Mạc Tiểu Lâu bị Trương Tú Lan gọi đi gian phòng bên trong đọc sách, giả vờ giả vịt lật ra một hồi sách về sau, Mạc Tiểu Lâu liền nằm ở trên giường, từ trong ngực lấy ra kia mảnh kim loại, nghiêm túc quan sát. Mặc dù cái này miếng sắt có chứa thương kỳ hiệu, nhưng là hắn dự định tại làm rõ phương pháp sử dụng trước đó, trước giấu diếm mẫu thân, để tránh lại phát sinh lần trước ngoài ý muốn.

Mạc Tiểu Lâu đem miếng sắt thả trong tay, lập đi lập lại xem xét, màu xám bạc mặt ngoài, điêu khắc lấy phức tạp khó hiểu minh văn, trừ cái đó ra cũng không cái gì chỗ đặc thù.

Nguyệt Quang sáng trong, sao trời lưu chuyển, toàn bộ Mạc gia thôn đều đã tiến vào mộng đẹp, xa xa đồng ruộng bên trong thỉnh thoảng truyền đến trận trận ếch kêu. Dưới ánh trăng, hơn mười đầu bóng đen, lặng yên không tiếng động cấp tốc chui vào trong sơn thôn, một trận máu tanh giết chóc đã triển khai.

Rốt cục, không biết là ai gào to một tiếng: "Không xong! Bắc Tề binh tới, mọi người chạy mau!"

Trong lúc nhất thời, tiếng la giết, tiếng gào thét, phụ nữ hài đồng tiếng khóc tuyệt vọng bên tai không dứt, trong không khí tràn ngập nồng đậm huyết tính chi khí.

Mạc Tiểu Lâu cũng từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, chỉ nghe phía bên ngoài tiếng la giết không ngừng, hắn đuổi vội vàng đứng dậy, lại phát hiện mình vừa mới vậy mà cầm kia miếng sắt ngủ thiếp đi, hắn tiện tay lại bỏ vào trong ngực, tông cửa xông ra. Vừa tới đến trong nội viện, liền phát hiện Trương Tú Lan cũng chạy ra.

"Mẹ!"

"Tiểu lâu, Bắc Tề quân đội giết tới, ngươi đừng quản ta, mình chạy trước!" Bối rối ở giữa, Trương Tú Lan vẫn không quên đem mấy trương khô dầu bọc lại, kín đáo đưa cho Mạc Tiểu Lâu.

"Ta nhìn các ngươi ai cũng chạy không được!"

Đúng lúc này, cửa sân bị người hung hăng đá văng, tiếp lấy mấy cái cầm trong tay cương đao binh sĩ nối đuôi nhau mà vào, đem Mạc Tiểu Lâu mẹ con bao bọc vây quanh.

Chốc lát sau, còn sống Mạc gia thôn thôn dân đều bị áp phò đến cửa thôn, tụ tập tại dưới cây hòe lớn.

"Nhưng có ai muốn nói ra phải chăng còn có giấu kín người?"

Bắc Tề binh sĩ bên trong cầm đầu sĩ quan đối thôn dân lớn tiếng nói, hắn hai mắt bên trong lạnh lùng lãnh lãnh, đảo qua đám người, một chút nhất gan hài đồng lập tức bị hù khóc lớn lên.

"Phi! Các ngươi đám súc sinh này, ngươi Bắc Tề coi như giết sạch chúng ta Tổng quốc người, cũng vong không được chúng ta hồn!" Một cái bị trời lấy hai tay, máu me đầy mặt lão già tức giận nói, người này chính là Mạc Tiểu Lâu trong miệng Tam thúc công.

"Lão già ngươi muốn chết!"

Sĩ quan kia giận dữ, một đao hung hăng chém về phía Tam thúc công phần cổ, một nháy mắt máu tươi văng khắp nơi, Tam thúc công đầu lâu trên mặt đất lộn mấy vòng, vừa vịn đứng tại Mạc Tiểu Lâu trước mặt.

Ồ bụng bên trong máu phun ra rất cao, chính phun ra tại trên cành cây, Tam thúc công làm sao cũng không nghĩ tới, ngày bình thường cho bọn nhỏ kể chuyện xưa cây hòe lớn, lại thành mình nơi táng thân.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづづHuyền★づづづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tàn sát

Mạc Tiểu Lâu trừng lớn hai mắt, nhìn lên trước mặt đầu lâu, vài ngày trước còn tại cho mình kể chuyện xưa Tam thúc công, bây giờ lại đầu một nơi thân một nẻo, lập tức, Mạc Tiểu Lâu cảm giác trên người mình máu đều đã lạnh một nửa.

Một cái chỉ có mười hai tuổi hài tử, dù là tâm tính lại cứng cỏi, nhìn thấy như thế tràng cảnh như thế nào không sợ hãi. Mạc Tiểu Lâu thân thể bắt đầu run nhè nhẹ, thậm chí có một loại xung động muốn khóc, hấn liễu mạng cắn chặt răng, kiệt lực kiềm chế lại sợ hãi trong lòng, mẫu thân đã từng không chỉ một lần nói qua, làm người nhất định phải có cốt khí, mới có thể đỉnh thiên lập địa.

"Đã không có xung phong nhận việc, vậy ta coi như lần lượt điểm danh!"

Sĩ quan kia vứt bỏ trên thân đao máu tươi, vô tình đi đến một vị thôn dân trước mặt, đem đao khoác lên đôi phương trên bờ vai, cười lạnh nói: "Người tới nói, còn có hay không giấu đi người?"

"Không có. . . Không có "

"Bạch!" Ánh đao lướt qua, thôn dân kia ứng thanh ngã xuống đất.

Sĩ quan kia mặt lộ vẻ hung quang, đối đám người hô lớn: "Kim nén không nói có lẽ không biết đều muốn đi chết! Kế tiếp!"

Cứ như vậy, nương theo lấy hấn lần lượt đề ra nghi vấn, các thôn dân lần lượt ngã vào trong vũng máu, trong đó không thiếu phụ nhân cùng hài đồng. Mạc Tiểu Lâu trong lòng dần dần minh bạch, hấn biết bọn này Bắc Tề binh sĩ nhất định phải đem Mạc gia thôn tàn sát không còn, mà lại tuyệt đối sẽ không buông tha bất kỳ người nào, bọn hấn sở dĩ sẽ đề ra nghi vấn, liền là lo lắng sẽ có người sống sót, tóm lại mặc kệ nói cùng không nói, đều sẽ chết.

"Tới phiên người! Nói, có hay không còn cất giấu người?"

Giờ phút này, sĩ quan kia đi tới một cái toàn thân run rẩy phụ nhân trước mặt. Nhìn bên cạnh thi thể, phụ nhân kia khóc khản cầu nói: "Quân gia, ta nếu nói, cầu ngài buông tha ta, con của ta còn nhỏ, không có ta nàng cũng không sống nổi!"

"Rốt cục có người mở miệng, tốt, chỉ cần người nói ra đến, ta sẽ tha cho các người."

"Hấn vương thẩm, người nhưng tuyệt đối đừng nói, coi như người nói bọn hấn cũng sẽ không bỏ qua người cùng tiểu đồng!" Thấy thế, Trương Tú Lan đối phụ nhân kia hô to, trong lòng nàng cũng minh bạch những binh lính này mục đích cuối cùng nhất liền là đem trọn thôn nhân toàn bộ giết chết.

"Ngậm miệng! Xú nương môn!"

Lân cận phụ trách trông coi Mạc Tiểu Lâu mẹ con một vị binh sĩ hung hăng một bàn tay đánh vào Trương Tú Lan trên mặt.

"Người đừng đụng mẹ ta!"

Mạc Tiểu Lâu vừa muốn tiến lên bảo hộ Trương Tú Lan, còn chưa đứng dậy, liền bị người gắt gao theo tại nguyên chỗ.

"Tiểu tử thú, đừng có gấp, rất nhanh sẽ đến lượt người!"

Trương Tú Lan cảnh cáo cũng không có thể ngăn cản phụ nhân kia, chỉ gặp phụ nhân kia đối sĩ quan thấp giọng nói vài câu về sau, lập tức đi lên hai tên lính đi theo nàng hướng trong thôn đi đến, một lát sau, phụ nhân kia bị áp giải về, bên người lại nhiều một cái năm sáu tuổi tiểu nữ hài.

"Ha ha, này mới đúng mà, đây là con gái của người? Dung nhan rất đáng yêu, các người qua bên kia ngồi xuống." Sĩ quan kia lạnh cười nói, lập tức sai người đem đôi mẹ con kia đưa đến dưới cây hóc lớn ngồi xuống. Tiếp xuống hấn lại bắt đầu đề ra nghi vấn cùng giết chóc.

Sau một nén nhang, giữa sân chỉ còn lại Trương Tú Lan cùng Mạc Tiểu Lâu, sĩ quan kia đem cương đao khoác lên Trương Tú Lan trên bờ vai, đang muốn mở miệng đặt câu hỏi.

"Đại nhân, hai mẹ con này liền không cần hỏi, thuộc hạ vừa mới nghe kia họ Vương phụ nhân nói, cái này là một đôi cô nhi quả mẫu." Mới phụ trách áp giải vương thẩm binh sĩ vừa cười vừa nói.

"Ồ? Đã như vậy, hai người kia giao cho người." Nói xong, sĩ quan kia quay người mặt hướng ngồi dưới tàng cây mẫu nữ, không nói hai lời, đối gọi là tiểu

đồng nữ hải, giờ tay chém xuống, nữ hải còn chưa phát ra tiếng kêu thảm, nho nhỏ đầu lâu liền bị bỏ xuống.

Vương thất bị cả kinh nói không ra lời, run rẩy nhào về phía nữ nhi thi thể. Ngay sau đó một vòng hàn mang liền xẹt qua cổ của nàng.

Mạc Tiểu Lâu hai mắt trừng màu đỏ bùng, tối nay hắn chính mắt thấy đã từng thân ảnh quen thuộc từng cái đổ vào vũng máu bên trong, mới đầu hắn còn có chút hoảng sợ, nhưng nhìn cái này mới thấy biến máu, hắn cảm xúc trong đáy lòng từ sợ hãi bắt đầu biến thành phẫn nộ. Không phải liền là chết sao? Vậy thì thế nào, người sống, chẳng lẽ là vì giống súc sinh đồng dạng chờ đợi bị chém giết?

"Người không cần nhìn ta như vậy! Các người Tổng quốc người liền là heo chó, chủ định bị chúng ta Bắc Tề người giết!" Binh sĩ kia chậm rãi rút ra bội đao,

Cười không ngớt mà nhìn xem Mạc Tiểu Lâu.

"Người đi chết!" Mạc Tiểu Lâu cũng chịu không nổi nữa loại này trào phúng, ra sức phóng tới người kia, bởi vì bị trói lấy hai tay, hắn chỉ có thể cầm một cái hướng đối phương cánh tay.

"A ~! Ta chém đứt đầu của người!"

Người kia đau kêu to, một cước đá văng Mạc Tiểu Lâu, nhìn xem đã bị cắn ra máu tươi cánh tay, hắn giận không kềm được, không để ý đau đớn hai tay giờ lên cao cao cương đao, bổ về phía ngã trên mặt đất Mạc Tiểu Lâu.

Đúng lúc này, một thân ảnh ngăn tại Mạc Tiểu Lâu trước người, chính là Trương Tú Lan. Cương đao trong nháy mắt chui vào bờ vai của nàng, cùng nhau chém đứt một cái cánh tay, lực đạo bị tan mất hơn phân nửa, nhưng vẫn cũ không có dừng lại, y nguyên chém trúng Mạc Tiểu Lâu cái trán, lưỡi đao từ gương mặt trượt xuống, tại Mạc Tiểu Lâu má trái bên trên rạch ra một đạo thật dài lỗ hổng.

"Xử nương môn! Lão tử trước làm thịt người!"

Binh sĩ kia gặp bị người ngăn cản, chưa thể một đao giết chết Mạc Tiểu Lâu, then quá hoá giận, đem cương đao đâm vào Trương Tú Lan trong bụng, theo thân đao rút ra, Trương Tú Lan thân thể chậm rãi ngã xuống đất.

Ngơ ngác nhìn ngã trong vũng máu mẫu thân, máu đỏ tươi từ Mạc Tiểu Lâu trên mặt chảy ra, nhỏ ở trên ngực của hắn, xuyên thấu qua vạt áo, rót vào đến viên kia miếng sắt ở trong.

"Lâu nhỏ. . . ."

Trương Tú Lan trong vũng máu giãy dụa lấy, nàng một đôi mắt trừng lão đại.

"Lâu nhỏ. . . Kỳ thật. . Kỳ thật người. . . ."

Rốt cục, thân thể của nàng đã mất đi sinh cơ, nhưng ánh mắt lại cũng không nhắm lại, vẫn như cũ không thôi nhìn qua con của mình.

Máu trên mặt càng chảy càng nhiều, loại kia xao động cảm xúc lần nữa đột kích, lần này lại vô tiền khoáng hậu mãnh liệt, trên thân thể mỗi một tác máu thịt đều biến nóng rực lên. Một thanh âm tại Mạc Tiểu Lâu trong lòng không ngừng vang lên

"Đem người trước mắt toàn bộ xé nát, toàn bộ xé nát!"

Thời gian dần qua Mạc Tiểu Lâu tâm thần bắt đầu biến mơ hồ, tại mất đi cuối cùng một tia ý thức trước đó, hắn ngửa mặt lên trời phát ra phẫn nộ gào thét.

Mặt trời mới mọc từ chân trời dâng lên, trong rừng rậm truyền đến trận trận chim hót, đồng ruộng trên đường nhỏ nhưng không thấy thường ngày sáng sớm lao lực thôn dân, toàn bộ Mạc gia thôn hơn một trăm miệng, trong vòng một đêm toàn bộ bị tàn nhẫn đồ sát. Sáng sớm một sợi gió nhẹ lướt qua, trong không khí nổi lên nồng đậm huyết tinh chi khí.

Lúc này chân trời từ xa mà đến gần, bay tới hai đạo quang mang. Trong chớp mắt liền đến Mạc gia thôn trên không, quang ảnh rơi xuống, đi ra hai người. Hai người này đồng đều thần thái tuấn kiệt, khí độ bất phàm.

Ở trong một người nhìn trước mắt gây chi hải cốt, hai đầu lông mày hiện lên sắc mặt giận dữ: "Mới ta thần thức liền phát giác được nơi đây có nồng đậm huyết khí, không muốn lại là Bắc Tề quân đội ở đây giết chóc bình dân!"

Một người khác nhíu mày, khuyên lon: "Triệu Vũ sư đệ, mấy trăm năm trước người dù từng vì Tổng quốc Thái tử, nhưng bây giờ người đã đi vào tiên môn, tu hành đến nay, một chút phẩm trần tục niệm tốt nhất toàn bộ chặt đứt. Đừng quên Tu Chân Giới có minh xác điều luật, cấm chỉ tu chân giả can thiệp chuyện nhân gian vụ, nhất là cái này quốc gia ở giữa chinh chiến sát phạt."

Kia bị gọi là Triệu Vũ tu chân giả cười lạnh nói: "Chinh chiến sát phạt? Đồ sát dân chúng vô tội cũng coi như sao? Nếu như tu chân còn muốn tuân thủ đủ loại quy củ điều luật, vậy ta muốn cái này một thân tu vi đến cùng để làm gì? Ta hôm nay cũng không phải là nhằm vào Bắc Tề, mục Hoa sư huynh người không phải không biết, trong môn có ít người lại cấu kết. . . ."

"Sư đệ! Người không có chứng cứ không thể nói lung tung, hai người chúng ta ngày hôm trước thụ chương môn chi mệnh truy kích Côn Dương Tử ma

đầu kia, hiện nay, đã tại Thúi Bình núi một vùng đã thất tung dấu vết, vẫn là mau mau trở về trong môn phục mệnh cho thỏa đáng."

Triệu Vũ còn chưa nói xong, liền bị sư huynh mực hoa đánh gãy, mực hoa nhìn lướt qua chung quanh thi thể, chỉ gặp Tổng quốc bách tính phần lớn bị trói lấy hai tay chặt đứt đầu lâu, nhưng khi hắn nhìn thấy bốn phía Bắc Tề quân nhân thi thể lúc lại nhú mảy.

Chỉ gặp những cái kia Bắc Tề binh sĩ mặc dù đều người mặc thiết giáp, nhưng mỗi người ngực đều bị rút cái lỗ lớn, trái tim cũng bị người ngành sinh sinh móc ra. Thậm chí tứ chi liên quan nội tạng lại bị sinh sinh đập vỡ vụn, tứ tán thừa thốt. Trong lòng của hắn cảnh giác, chẳng lẽ Côn Dương Tử từng tới nơi đây? Nhưng nghĩ lại, lại cảm thấy không đúng, đây đều là lại so với bình thường còn bình thường hơn phạm nhân, mà đầu kia muốn những này nhục thể phạm thai để làm gì?

"Ủm? Lại có một tia người sống chi khí?"

Mực hoa ánh mắt liếc nhìn, cuối cùng tại một đồng thịt nát bên trong phát hiện hôn mê Mạc Tiểu Lâu. Ngay tại lúc đó, Triệu Vũ cũng phát hiện có người còn sống, thân hình hắn lóc lên, đi vào Mạc Tiểu Lâu trước mặt.

Chỉ gặp một cái máu me khắp người thiếu niên đang nằm tại một đồng tàn tạ tứ chi phía trên, hôn mê bất tỉnh. Trên mặt của hắn có một đạo thật dài vết thương, tràn ra máu tươi đã ngưng kết biến thành màu đen, nhìn dữ tợn kinh khủng.

Triệu Vũ xem xét liền biết thiếu niên này nhất định là thôn này bên trong người sống sót, hắn trong lòng không khỏi thở dài "Chẳng lẽ ta Đại Tổng con dân liền muốn giống gia súc đồng dạng bị người giết sao?"

Triệu Vũ bàn tay duỗi ra, nhô ra một tia linh lực, đem Mạc Tiểu Lâu cẩn thận nâng lên, cũng cấp tốc tại trong miệng hắn lấp một hạt đan dược. Quay đầu đối mực hoa nói ra: "Sư huynh, hôm nay ta cái này Tổng quốc Thái tử, ở đây cứu kẻ tiếp Tổng quốc gặp rủi ro thiếu niên, không xúc phạm đầu nào cấm luật đi."

Nói xong hắn mang theo Mạc Tiểu Lâu hóa thành một đạo hồng ánh sáng, về phía chân trời bay đi, mực hoa cười khổ lắc đầu, đi theo, một lát sau, hai người liền biến mất ở chân trời.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつづHuyền★ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Khôn Thương Sơn

Khôn Thương tông là Trung Thổ đại lục thứ nhất tu chân môn phái lớn, sáng lập ra môn phái vài vạn năm đến thu nạp đệ tử vô số, trong đó không thiếu thiên tư hơn người hạng người, cuối cùng trở thành Trung Thổ Tu Chân Giới người nổi bật.

Khôn Thương tông nội viện một căn phòng bên trong, Mạc Tiểu Lâu chậm rãi mở hai mắt ra, hắn phát phát hiện mình đang nằm tại một cái giường gỗ bên trên, bên trong căn phòng bài trí giản dị tự nhiên, nhưng đều lộ ra một loại thanh nhã cảm giác.

"Đây là địa phương nào? Ta tại sao lại ở chỗ này?"

Mạc Tiểu Lâu trong lòng buồn bực, hôn mê trước đó hắn còn tại Mạc gia thôn, mà lại, lúc ấy hắn tận mắt thấy kia Bắc Tề binh sĩ cương đao hướng mình bổ tới. Đây là thế nào? Chẳng lẽ ta không có chết? Sau một khắc, hắn lâm vào vô tận trong bi thống, mẫu thân dính đầy máu tươi thân thể ở trước mặt mình chậm rãi ngã xuống, một màn này, thật sâu烙 ấn tại trong đầu hắn.

Một lát sau, hắn lau khô khóe mắt nước mắt, chậm rãi đứng dậy, đi vào bên cửa sổ, đưa tay đem cửa sổ đẩy ra, một nháy mắt, ngoài cửa sổ cảnh tượng gọi hắn sửng sốt ngay tại chỗ.

Phóng tầm mắt nhìn tới, lẫn lộn biển mây ở giữa đứng vững mấy tòa ngọn núi to lớn, tranh vạnh cao và dốc, gãy có roi thể. Khe núi chỗ, đèn đuốc sáng trưng, ban công thấp thoáng, ở trong thỉnh thoảng dâng lên từng chùm sáng, gào thét mà đi.

"Cái này. . . ."

Mạc Tiểu Lâu nằm mơ cũng không nghĩ tới, thế gian lại có như thế cảnh tượng.

"Kẹt kẹt ~" phòng cửa bị đẩy ra.

Một vị thanh niên áo trắng đi đến, hần nhìn đến đứng tại bên cửa sổ Mạc Tiểu Lâu sau hơi sững sờ, chợt cười lấy nói ra: "Ngươi tỉnh rồi, tiểu huynh đệ."

"Ngươi là người phương nào? Xin hỏi đây là nơi nào?" Mạc Tiểu Lâu gặp rốt cục có người đến, vội vàng đưa ra trong lòng hoang mang.

"Ta gọi Lục Hạo, nơi này là Khôn Thương tông, một tu chân môn phái, ân. . . Liên là các ngươi thường nói tiên chỗ của người ở."

"Tu tiên?" Mạc Tiểu Lâu có chút không thể tin vào tai của mình, chẳng lẽ thế giới này thật tồn tại thần tiên?

"Vậy xin hỏi. . . Vị này tiên nhân. Là người đã cứu ta phải không?"

Mạc Tiểu Lâu nhất thời cũng không biết nên xưng hô như thế nào đối phương, nhìn tuổi tác, đối phương tựa hồ so với mình cũng không lớn hơn mấy tuổi, nhưng hần từng nghe Tam thúc công nói qua, nghe nói tiên nhân đều có thể vĩnh bảo thanh xuân, bởi vậy vèn vèn ở về bề ngoài bên trên nhìn không ra tuổi thật.

"Ha ha, ngươi không cần khách khí như vậy, gọi ta Lục đại ca là được, tại ta tiến vào Khôn Thương tông tu hành trước đó, giống như ngươi, đều từng là phạm nhân."

Lục Hạo tiểu dung đặc biệt hòa ái dễ gần, khiến cho vừa mới mất đi chí thân Mạc Tiểu Lâu cảm thấy một trận ấm áp.

"Không phải ta cứu được ngươi, mà là sư phó cùng Triệu Vũ sư thúc mang ngươi trở về. Hiện tại ngươi đã thanh tỉnh, liền theo ta đi bái gặp bọn họ hai vị đi."

Một chỗ u tĩnh trong tiểu viện, Mạc Tiểu Lâu gặp được ngay tại uống trà Triệu Vũ cùng Mạc Hoa. Vừa thấy mặt, hần liền quỳ rạp xuống đất, cung cung kính kính dập đầu mấy cái.

"Đa tạ hai vị ân cứu mạng!"

Mạc Hoa mỉm cười, nói ra: "Muốn cảm ơn thì cảm ơn các ngươi Tổng quốc vị này Thái tử đi."

Tổng quốc Thái tử? Chẳng lẽ truyền thuyết là có thật, ba trăm năm trước Tổng quốc thật sự có một vị Hoàng tộc Thái tử bái nhập tiên môn. Mạc Tiểu Lâu vụng trộm liếc một cái Triệu Vũ, chỉ gặp hần dáng người thẳng tắp, tóc đen áo choàng, chỗ đó giống là đã sống ba trăm tuổi người.

"Thảo dân Mạc Tiểu Lâu đa tạ thái tử điện hạ ân cứu mạng."

"Nơi này không có cái gì Thái tử, ngươi gọi ta Triệu Vũ chân nhân thuận tiện, ta lại hỏi ngươi, vật này nhưng là của ngươi sao?" Triệu Vũ từ tốn nói, đồng thời từ trên bàn trà cầm lấy một vật, Mạc Tiểu Lâu một chút liền nhận ra được, đúng là mình viên kia kỳ quái miếng sắt.

"Ngươi chớ khần trương, môn phái bên trong có quy củ, vì để tránh cho ma đạo tà vật chảy vào môn phái bên trong, phạm là nhập môn lệ lắm chi vật đều phải cẩn thận kiểm tra thực hư rõ ràng. Ta lúc trước phát hiện vật này bên trên có gì đó quái lạ mình vẫn, nhưng ta cùng chư vị trưởng lão tra xét một phen, cũng chưa phát hiện có bất kỳ chỗ khác thường."

Mạc Tiểu Lâu giật mình, vừa rồi tỉnh lại thời điểm, phát phát hiện mình bị đổi lại sạch sẽ quần áo, nhất định là lúc kia, có người tại ngực mình phát hiện cái này miếng sắt.

Hồi tưởng lại vật này tà môn chỗ, hần quyết định muốn bảo thủ bí mật này, bởi vì hần đã quyết định bái nhập Khôn Thương tông tu chân,

Nhất định phải cho chết đi mẫu thân còn có các hương thân báo thù.

"Chân nhân, cái này miếng sắt là ta một lần tình cờ đoạt được, cũng chỉ là một cái mang theo hoa văn phổ thông mảnh vỡ."

"Ừm, khó trách trong này không có một tia linh lực ba động." Triệu Vũ lại nhìn qua kia miếng sắt, tiếp bàn tay vung lên, kia miếng sắt tự động rơi xuống Mạc Tiểu Lâu trước mặt.

"Ngươi vết thương trên ngực đã cầm máu, ta sẽ gọi Lục Hạo sư đệ cho ngươi chuẩn bị tốt đầy đủ thuốc bột, mỗi ngày bôi lên một lần vết thương, liền có thể phòng ngừa lưu lại vết sẹo, không có chuyện gì, ngươi hôm nay liền xuống núi đi."

Mạc Tiểu Lâu vội vàng đối Triệu Vũ dập đầu một cái, cung kính nói ra: "Triệu Vũ chân nhân, đệ tử Mạc Tiểu Lâu muốn bái nhập môn hạ của ngài tu tập tiên pháp!"

"Ngươi muốn tu chân? Vì cái gì?" Triệu Vũ nhìn chăm chăm Mạc Tiểu Lâu, từ tốn nói.

"Đệ tử mẫu thân, còn có cả thôn hương thân đều bị Bắc Tề binh sĩ giết chết, đệ tử phải cố gắng mạnh lên, tương lai vì bọn họ báo thù!"

"Chỉ vì báo thù? Trong lòng ngươi không tĩnh, như thế nào tu hành? Ngươi có lẽ không biết, sát hại các ngươi toàn thôn những binh lính kia đã bị người

xé nát, mỗi thù của ngươi đã có người thay ngươi báo. Ngươi vẫn là xuồng núi đi."

Lời vừa nói ra, Mạc Tiểu Lâu cũng mười phần chấn kinh, những tên kia đã chết? Minh làm sao không biết? Nhưng bây giờ dung không được hấn nghĩ lại, đuổi vội vàng nói: "Coi như những người kia chết rồi, đệ tử cũng có thể luyện thành một thân bản lĩnh, tương lai bảo hộ Tổng quốc bách tính không hề bị người giết hại."

Nghe đến lời này, Triệu Vũ chấn động trong lòng, trước mặt thiếu niên này suy nghĩ trong lòng, không phải là không mình năm đó nguyện vọng, nhìn thấy hấn quý gồi trước mặt, liền phảng phất thấy được năm đó cái kia vừa mới nhập môn, hăng hái chính mình.

Mặc dù giờ phút này đã tán thành Mạc Tiểu Lâu, nhưng Triệu Vũ khuôn mặt vẫn bình thản như cũ, lạnh lùng nói ra: "Hừ! , ngươi nhớ kỹ! Tu chân giả tuyệt đối không có thể can thiệp phạm nhân ở giữa ân oán, đây là thiết luật!". Nói xong, hấn đứng dậy, phất tay áo đi vào trong nhà.

"Chân nhân. . ."

Mạc Tiểu Lâu không cam lòng nhìn qua Triệu Vũ bóng lưng, song quyền nắm thật chặt, trong lòng mặc niệm: "Nương, hài nhi vô dụng, không thể bái nhập tiên môn, vì ngài cùng các hương thân báo thù."

"Tiểu tử ngốc! Triệu sư đệ không cự tuyệt liền là đáp ứng. Ngươi còn không gõ tạ ơn sư tôn!" Mạc Hoa ở một bên phất râu cười nói, trong lòng của hấn sáng tỏ, cái này Mạc Tiểu Lâu tư chất thường thường, nhưng hấn lời mới vừa nói lại sâu sâu xúc động Triệu Vũ, dù sao vị sư đệ này đã từng là Tổng quốc Thái tử. Bây giờ Bắc Tề quy mô xâm lấn Tổng quốc, mà trước mặt thiếu niên này lại là Mạc gia thôn trẻ mồ côi, vô luận như thế nào, Triệu Vũ cũng không đành lòng cự tuyệt.

Một lát sau, Mạc Tiểu Lâu kịp phản ứng, đối Triệu Vũ bóng lưng liên tục dập đầu mấy cái. Cao giọng nói ra: "Đệ tử tạ sư phó thu lưu!"

Mạc Hoa thầm cười khò, đây thật là cái gián dị hài tử a, lấy tâm tính của hấn, tiến vào cái này to như vậy Khôn Thương tông, thật không biết là phúc khí vẫn là tai họa.

"Chớ ngăn ra đó, mau cùng ngươi Lục Hạo sư huynh đi ngộ đạo viện nhận lấy tu luyện ngọc giản đi."

*** ** *

Từ Khôn Thương tông sáng lập son môn một ngày kia trở đi, ngộ đạo viện liền bị thiết lập, một cho tới hôm nay. Nơi đây là chuyên môn vì đệ tử mới nhập môn cung cấp tu luyện công pháp cùng đan dược địa phương.

Khôn Thương tông cách mỗi mười năm, liền sẽ từ Trung Thổ đại lục các quốc gia bên trong chọn lựa tư chất ưu dị đệ tử nhập môn, vì tốt hơn khảo thí tu chân tiềm lực, ngộ đạo viện trong đại sảnh chuyên môn trưng bày một Đại Khối thử Tiên thạch. Tham gia khảo thí người, chỉ cần nắm tay đặt ở trên đó, kia thử Tiên thạch liền sẽ cho thấy người kiểm tra linh căn thuộc tính cùng tương ứng đẳng cấp.

Nhưng mà tu chân một chuyện đối với tư chất yêu cầu cực kỳ hà khắc, trong thiên hạ nơi nào có nhiều như vậy tu chân thiên tài, có thể miễn cưỡng thông qua khảo nghiệm đã là phượng mao lân giác. Nhưng trường sinh bất lão, bước vào tiên đạo, đối với phạm nhân mà nói, dự hoặc thật sự là quá lớn. Cho nên cái này mấy đến nay trăm năm, không ngừng có các quốc gia Hoàng tộc, hoặc là hào môn thế phiệt đến đây tiến cống các loại kỳ trân dị bảo, vì chính là có thể đem gia tộc bên trong kiệt xuất tử đệ đưa vào trong tông tu chân, dù là chỉ có thể đạt được cái ngoại môn đệ tử danh ngạch, đã là lớn lao vinh dự.

Bởi vì khoảng cách lần tiếp theo đệ tử khảo hạch thời gian còn xa, bởi vậy ngộ đạo viện lộ ra phá lệ quanh què. Lục Hạo dẫn Mạc Tiểu Lâu đến đến thời điểm, phụ trách trấn giữ mấy tên ngoại môn đệ tử chính tập hợp một chỗ nói chuyện phiếm, nhìn thấy Lục Hạo đến, bọn hấn đuổi bước lên phía trước khom mình hành lễ: "Gặp qua Lục sư huynh!"

Lục Hạo mỉm cười, gật đầu thăm hỏi, nói ra: "Vương trưởng lão ở đây sao?"

"Trưởng lão ở, sư huynh ngài mời vào bên trong."

Có tâm tư tinh mẫn đệ tử, nhìn thấy Lục Hạo sau lưng Mạc Tiểu Lâu có chút mặt sinh, nhao nhao phỏng đoán, chẳng lẽ Mạc Hoa sư bá tọa hạ lại muốn mới thêm đệ tử? Thật là khiến người hâm mộ a, đây chính là Mạc Hoa sư bá a, đưa thân toàn bộ Trung Thổ Thiên Đạo Bảng trước mười siêu cấp đại cao thủ. Ai không biết, ai không hiểu? Có thể trở thành đệ tử của hấn, chắc hấn thiếu niên này nhất định là cái tu chân thiên tài, mà lại gia tộc cũng nhất định hiển hách.

Bởi vậy, những này ngoại môn đệ tử nhìn về phía Mạc Tiểu Lâu lúc, cũng đều nhao nhao mỉm cười gật đầu, thần sắc cung kính.

Thấy thế, Mạc Tiểu Lâu cũng nhất nhất hoàn lễ, trong lòng của hấn thầm nghĩ: "Cái này Khôn Thương tông quả nhiên là tiên gia môn phái, người người đều như thế kính tặng hữu lễ."

.....Cầu Nguyệt Phiêu..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Ti tiện

Ngộ đạo đường đại diện bên trong, một vị áo vàng lão giả đang nằm tại trên ghế xích đu nhắm mắt dưỡng thần, phát giác được có người sau khi đi vào, hần không kiên nhẫn nói ra: "Ta không phải nói, không có đặc biệt chuyện gấp gấp đừng tùy tiện quấy rầy ta!"

"Ha ha, Vương trưởng lão từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Lão giả kia mở mắt xem xét người đến là Lục Hạo, lập tức một cái bánh xe, đứng dậy, bày làm ra một bộ nét mặt tươi cười, nói ra: "Nguyên lai là Lục Hạo sư đệ a, hôm nay làm sao có rảnh đến ta cái này ngộ đạo viện đi dạo, ta kia Mặc Hoa sư huynh gần nhất được chứ?"

Cái này Vương trưởng lão xem xét là Mặc Hoa đại đệ tử Lục Hạo, thái độ lập tức tới cái một trăm tám mươi độ bước ngoặt lớn.

"Già sư luôn luôn mạnh khỏe, lúc đến còn nắm ta cho ngài già mang tốt."

"Thật? Khó được a, Mặc Hoa sư huynh còn nhớ rõ lão hủ."

Mặc dù biết Lục Hạo dối trá thành phần chiếm đa số, nhưng Vương trưởng lão nghe xong vẫn là vui mừng nhướng mày, kia Mặc Hoa thế nhưng là mình cái này đệ tử đời một ở trong minh tinh nhân vật, năm đó cùng nó nói câu nói trước đều rất khó được, bây giờ hần vậy mà lại nắm tọa hạ đệ tử cho mình mang tốt, Vương trưởng lão lập tức cảm thấy mình tại Khôn Thương tông bên trong phân lượng lại nặng một chút.

"Không biết Lục Hạo sư đệ hôm nay tới đây, có gì muốn làm?"

Lúc này, Vương trưởng lão chú ý tới Lục Hạo sau lưng Mặc Tiểu Lâu, không khỏi sùng sốt một chút, tiểu tử này thế nào thấy đều là cái phạm nhân, hần là. . .

"Vương trưởng lão, ta tới cấp cho ngài giới thiệu một chút, đây là Triệu Vũ sư thúc vừa thu thân truyền đệ tử Mặc Tiểu Lâu. Mặc sư đệ, mau tới bái kiến Vương trưởng lão."

Mặc Tiểu Lâu cúi vâng vàng khom người nói ra: "Đệ tử Mặc Tiểu Lâu, bái kiến Vương trưởng lão."

Nửa ngày, không thấy Vương trưởng lão trả lời, Mặc Tiểu Lâu buồn bực, ngẩng đầu nhìn một chút, chỉ gặp kia Vương trưởng lão há to miệng, phảng phất nhìn thấy quái vật, giật mình mà nhìn mình.

"Đệ tử Mặc Tiểu Lâu, bái kiến Vương trưởng lão."

"Cái gì? Ngươi nói là Triệu. . . Triệu Vũ sư huynh vậy mà thu hần làm đệ tử?"

Giờ phút này Vương trưởng lão nội tâm khiếp sợ không gì sánh nổi, kia Triệu Vũ là người phương nào? Nếu như nói Mặc Hoa là cùng thế hệ đệ tử bên trong minh tinh, kia Triệu Vũ liền là truyền thuyết. Nhập môn không đủ trăm năm đã thành công Kết Đan, về sau lại dùng trăm năm thời gian đạt tới Kim Đan kỳ cảnh giới đại viên mãn, bây giờ chỉ sợ đã bắt đầu có đột phá Nguyên Anh dấu hiệu. Loại này tốc độ tu luyện, ngoại trừ Khôn Thương tông ngàn năm trước Tiêu Hạo trời, toàn bộ Trung Thổ đại lục chỉ sợ không ai có thể so.

Bất quá cái này Triệu Vũ mặc dù là một thiên tài, nhưng làm người cao ngạo, ngoại trừ cùng bái một sư Mặc Hoa, những năm gần đây hần cơ hồ không cùng cái khác người giao lưu, liền là như thế một khối ngàn năm hàn băng hôm nay vậy mà thu người đệ tử.

"Đúng vậy a, đã nhiều năm như vậy, Triệu sư thúc rốt cục chịu thu đệ tử, còn muốn làm phiền Vương trưởng lão đem nội môn đệ tử thân phận ngọc bài cùng tương ứng tu luyện công pháp phối phát cho Mặc sư đệ."

"Ha ha, dễ nói dễ nói, đây là lão phu thuộc bốn phận sự tình. Lầu nhỏ sư đệ, ngươi đi theo ta."

Vương trưởng lão mang theo Mặc Tiểu Lâu đi vào khối kia thử Tiên thạch trước mặt, cũng bảo hần biết phương pháp sử dụng, bởi vì mỗi cái tu chân giả linh căn thuộc tính khác biệt, công pháp tu luyện cũng là các có chênh lệch, cho nên mới nhập môn tu chân giả, nhất định phải trước xác định linh căn thuộc tính.

Vương trưởng lão cũng rất tò mò, có thể bị Triệu Vũ xem trọng người, tư chất đến cùng sẽ có bao nhiêu cao. Hần hoàn toàn hiểu rõ, năm đó Triệu Vũ mới nhập môn lúc, khối kia thử Tiên thạch từng phát ra chói mắt thanh sắc quang mang, đem toàn bộ ngộ đạo viện đại diện chiếu sáng như tuyết, đây chính là hiếm có thuần Mộc thuộc tính linh căn. Không biết hôm nay cái này Mặc Tiểu Lâu có thể hay không giống sư phụ hần mạnh như nhau đâu? Thật

sự là chờ mong a.

"Bắt đầu đi!" Vương trưởng lão có chút không kịp chờ đợi.

Mặt khác, trước đó thủ ở bên ngoài đông đảo đệ tử cũng nhao nhao tiến đến, đều muốn chứng kiến thiên tài sinh ra, mỗi người đều ngừng thở, gắt gao nhìn chăm chăm khối kia thủ Tiên thạch.

Mạc Tiểu Lâu hít sâu một hơi, chậm rãi đưa bàn tay đặt ở thủ Tiên thạch phía trên, sau một lúc lâu, thủ Tiên thạch chỉ phát ra màu vàng kim nhàn nhạt quang mang.

"Cái này. . . ." Vương trưởng lão có chút không thể tin được, Triệu Vũ coi trọng đệ tử vẹn vẹn hạ đẳng Thuần Dương thể mạch? Loại tư chất này đừng nói tiến vào nội môn, coi như làm cái ngoại môn đệ tử đều cực kỳ miễn cưỡng.

"Su diệt, ngươi lại từ mới thủ một lần, nhất định phải đưa bàn tay hoàn toàn thả ở phía trên." Vương trưởng lão hoài nghi có phải hay không vừa mới Mạc Tiểu Lâu có chút khản trương, bàn tay không có hoàn toàn tiếp xúc đến thủ Tiên thạch mặt ngoài, mới đưa đến kết quả khảo nghiệm không cho phép.

"Vâng, trưởng lão!"

Mạc Tiểu Lâu lần nữa đưa bàn tay đặt ở trước mặt trên tảng đá, lúc này, đại diện bên trong tất cả mọi người nhìn chăm chặp thủ Tiên thạch, nhưng sau một lát, thủ Tiên thạch tản ra vẫn như cũ chỉ là một tầng màu vàng kim nhàn nhạt quang mang.

"Hạ đẳng Thuần Dương thể mạch!"

Vương trưởng lão thực sự không nghĩ ra, loại này cùi mục tư chất là như thế nào bị Triệu Vũ coi trọng, chẳng lẽ tiểu tử này gia thế hiển hách, tự mình cho Triệu Vũ đưa lên cái gì thiên tài hiếm thấy Linh Bảo? Nhưng lúc này, hần nhìn Mạc Tiểu Lâu ánh mắt đã biến có chút khinh thường.

"Mạc Sư chất, không biết ngươi là quốc gia nào Hoàng tộc tử đệ đâu?" Vương trưởng lão thăm dò tính hỏi một câu.

Mạc Tiểu Lâu sững sờ, không biết cái này Vương trưởng lão vì sao như vậy đặt câu hỏi, hần vội vàng đáp: "Đệ tử trong nhà thế hệ lấy làm nông mà sống, cũng không phải là cái gì hoàng thất quý tộc."

Lời vừa nói ra, lần này đến phiên ở đây đứng ngoài quan sát chúng đệ tử giật mình, trong đám người bắt đầu có người thấp giọng nghị luận.

"Cái gì đó, một cái hạ đẳng linh căn phế vật đều có thể trở thành Triệu sư thúc đệ tử, cái này không công bằng."

"Hừ, hạ đẳng linh căn lão tử liền nhìn, nhưng hần một cái son dã bình dân xuất thân liền có thể trở thành nội môn đệ tử, chúng ta những người này cái nào không phải vương công quý tộc? Lại chỉ có thể ở cái này ngoại môn chịu khổ bị liên lụy."

"Không sai, tên phế vật này dựa vào cái gì!"

Lục Hạo ánh mắt trong đám người lạnh lùng đảo qua, đám người lập tức an tĩnh lại, hần cười đối Vương trưởng lão nói ra: "Vương trưởng lão ngài hiểu lầm, cái này Mạc sư đệ vốn là Tổng quốc nhân sĩ, bởi vì quê quán bị hủy bởi chiến loạn, vừa vận bị Triệu sư thúc gặp được, lúc này mới mang về ta Không Thương tông."

"Ừm, như vậy, vậy ta liền cho hần phối phát tương ứng vật."

Trở ngại Mạc Hoa cùng Triệu Vũ mặt mũi, Vương trưởng lão cũng không dám khó xử, cho Mạc Tiểu Lâu một viên vòng tay trữ vật, mấy quyển tu luyện ngọc giản, một bình đan dược, còn có khắc lấy Mạc Tiểu Lâu danh tự nội môn đệ tử thân phận ngọc bài. Đi theo Lục Hạo rời đi ngộ đạo viện lúc, Mạc Tiểu Lâu có thể rõ ràng cảm giác được ánh mắt mọi người bên trong truyền đến xem thường cùng chán ghét, hần siết chặt nắm đấm, âm thầm thề, mặc kệ có bao nhiêu gian nan, mình nhất định phải tu luyện có thành tựu, gọi người khác lau mắt mà nhìn.

Trở lại chỗ ở của mình về sau, Mạc Tiểu Lâu lập tức bắt đầu tu luyện, hần đầu tiên ngồi xếp bằng tốt, trước đó dưới sự chỉ điểm của Lục Hạo, hần học xong sử dụng vòng tay trữ vật, cũng biết được trong thiên hạ tu chân nhưng đại khái chia làm bảy cái giai đoạn: Luyện khí, dung hợp, Kim Đan, Nguyên Anh, xuất khiếu, Hóa Thần, Đại Thừa, mỗi cái giai đoạn cũng đều chia làm giai đoạn trước, trung kỳ cùng hậu kỳ.

Ở trung thổ trong đại lục, Kim Đan kỳ tu sĩ đã là tuyệt đỉnh cao thủ, phân biệt tại các đại môn phái bên trong đảm nhiệm trụ cột vững vàng nhân vật. Mà Nguyên Anh kỳ tu sĩ, nhìn chung toàn bộ đại lục lịch sử, cũng không từng xuất hiện mấy vị, còn tại thế, đều từ lâu không hề có thể sự, quanh năm bế quan tu luyện, trở thành bị môn nhân đệ tử cung phụng tổ sư cấp nhân vật. Trừ phi mình môn phái gặp được tai họa ngập đầu, nếu không những lão gia hỏa này là sẽ không ra núi.

Về phần xuất khiếu, Hóa Thần, Đại Thừa, đối tại thế gian tu chân giả tới nói, những này chẳng qua là trong điển tịch ghi lại danh tự thôi, ai cũng chưa từng thấy qua loại kia tồn tại cường đại.

Nhưng mà, hiểu rõ đến những này dài dằng dặc tu chân quá trình về sau, Mạc Tiểu Lâu cũng không sinh ra một tia lui bước chí ý, tương phản, hồi nhỏ nông gia sinh hoạt mà luyện ra hần cứng cỏi tính cách. Đã tư chất của mình tồi tệ, vậy ta liền nỗ lực so người khác nhiều gấp trăm nghìn lần cố gắng đi tu luyện, từ nhỏ mẫu thân liền dạy bảo qua, trên đời không việc khó, chỉ sợ người hữu tâm, chỉ phải kiên trì lên, thời gian có thể cấp cho mình sẽ rất nhiều.

Mạc Tiểu Lâu vút bỏ tạp niệm, nhắm hai mắt, toàn thân toàn ý dựa theo trong ngọc giản ghi chép phương pháp bắt đầu tu luyện, hân hiện tại cần phải làm là cảm thụ giữa thiên địa linh lực tồn tại, đồng thời muốn đem cảm nhận được linh lực dẫn nhập thể nội tiến hành không ngừng tuần hoàn, đương phát hiện thể nội có thể giữ lại một tia linh lực thời điểm, đã nói lên người tu luyện đã tiến vào Luyện Khí kỳ.

Không thể không nói, Khôn Thương tông đám tiên bối tuệ nhãn cao siêu, khôn Thương Sơn mạch phụ cận linh khí mười phần dư dả, không đến nửa canh giờ, Mạc Tiểu Lâu liền cảm giác được trong không gian chung quanh tồn tại đại lượng linh lực. Hân lập tức dựa theo pháp quyết, đem những linh lực này một tia từ các đại huyệt vị dẫn vào đến kinh mạch bên trong, đồng thời thúc động đến bọn hân tại thể nội tuần hoàn.

Mạc Tiểu Lâu cũng không biết, tại hân rời đi ngộ đạo viện về sau, liên quan tới hân nhập môn tin tức liền truyền khắp toàn bộ Khôn Thương tông, tại một đám đệ tử bên trong sinh ra sóng to gió lớn. Rất nhiều người không hiểu, một cái củi mục làm sao liền trở thành nội môn đệ tử, lại còn bá tại Triệu Vũ sư thúc môn hạ, có chút cấp tiến đệ tử cảm thấy, cùng Mạc Tiểu Lâu loại này sơn dã xuất thân dân đen cùng một chỗ tu chân quả thực là thiên đại sỉ nhục, thậm chí đã có người bắt đầu động đầu óc, nghiên cứu làm sao đem hân đuổi ra Khôn Thương tông.

.....Cầu Nguyệt Phiêu..... Coverted by づづHuyền★ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Như là 1 con chó

Mạc Tiểu Lâu một mực đem kia miếng sắt thả trong ngực, thường xuyên còn lấy ra nhìn hai mắt, lúc trước sở dĩ quyết định giữ lại thứ này, liền là ngóng trông một ngày kia có thể trị hết nẫu thân ẩm ướt lạnh, bây giờ nẫu thân đã không có ở đây, chỉ có giữ lại cái này miếng sắt lấy làm hoài niệm.

Làm tu chân giả tới nói, một khi tu luyện, thời gian liền sẽ qua nhanh chóng. Trong lúc bất tri bất giác, đã qua nửa tháng, trong thời gian này, Mạc Tiểu Lâu mỗi ngày đều trong phòng không ngừng mà luyện tập dẫn khí nhập thể, thỉnh thoảng sẽ có ngoại môn đệ tử tới đưa một chút ăn uống, đối mặt bọn hân khinh bỉ ánh mắt, Mạc Tiểu Lâu cũng không thêm để ý, hân vẫn cho rằng chỉ có mình triệt để mạnh lên về sau, mới sẽ có được người khác tôn trọng, thời gian từ sẽ chứng minh hết thảy!

Mạc Tiểu Lâu chậm rãi mở hai mắt ra, nửa tháng trôi qua, hân vẫn như cũ cảm giác không thấy trong đan điền có bất kỳ một tia linh lực ba động.

"Ai, vì cái gì vẫn là lưu không được linh lực, chẳng lẽ tư chất của ta thật kém như vậy sao?"

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy vẻ thất vọng, mình đã cực độ cố gắng đi tu luyện, nhưng khi hân mỗi lần chuẩn bị muốn đem linh lực vận chuyển tiến vào đan điền thời điểm, trong huyết mạch đều sẽ xuất hiện một cỗ ba động, đem nguyên vốn đã tụ tập linh lực hóa giải vô tung vô ảnh.

"Hân là đây chính là đề đẳng linh căn khuyết điểm?"

Nhưng mà Mạc Tiểu Lâu cũng không biết, mỗi khi hân tu luyện tới thời khắc mấu chốt, khắc vào ngực miếng sắt bên trên mình vẫn liền sẽ phát ra đậm kim sắc quang mang.

Đang lúc Mạc Tiểu Lâu phiền muộn thời điểm, ngoài cửa lại truyền đến một trận ồn ào.

"Mạc sư đệ có đây không, có thể hay không ra một lần?"

Mạc Tiểu Lâu trong lòng nghi hoặc, nghe thanh âm, người tới cũng không phải là Lục Hạo sư huynh, mình nhập môn mới nửa tháng, trong lúc đó một mực tại trong phòng tu luyện, cũng không kết bạn bất luận cái gì đồng môn.

Đẩy cửa ra đi ra ngoài, Mạc Tiểu Lâu lấy làm kinh hãi, chỉ thấy mình ngoài cửa viện chính tụ tập hơn hai mươi người, trong đó có nam có nữ, đều là Khôn Thương tông bên trong đệ tử.

Gặp Mạc Tiểu Lâu ra, trong đám người cầm đầu một người mặc trường bào màu xanh nhạt người trẻ tuổi cười nói: "Người chính là Mạc Tiểu Lâu sư đệ sao? Thật sự là ngưỡng mộ đã lâu."

Mạc Tiểu Lâu nhìn người tới mặc cùng mình giống nhau nội môn đệ tử phục sức, mà lại trong lúc giờ tay nhấc chân, lộ ra địa vị cực cao, hân lập tức chấp tay nói ra: "Chính là tại hạ Mạc Tiểu Lâu, không biết vị sư huynh này xưng hô như thế nào?"

Bên cạnh lập tức có người nói ra: "Vị này chính là đại danh鼎鼎 Thượng Quan Niên sư huynh, người còn không nhanh hành lễ!"

Mạc Tiểu Lâu phát hiện những người này đều trên mặt hí ngược chỉ ý, rõ ràng kẻ đến không thiện, trong lòng lập tức cảnh giác lên.

"Gặp qua Thượng Quan sư huynh."

"Ha ha, sư đệ ngươi đừng nghe người bên ngoài nói lung tung, so với Mạc sư đệ, tên tuổi của ta tại cái này Khôn Thương tông đệ tử bên trong, quả thực không đáng giá nhắc tới."

Thượng Quan Niên trong cười tràn đầy vẻ châm chọc, "Hôm nay tới đây, còn muốn làm phiền sư đệ giúp ta một chuyện."

Mạc Tiểu Lâu biết, những người này tất cả đều là tư chất hơn người con em quý tộc, nếu là bọn họ xem thường mình cũng rất bình thường, mình chỉ cần nhẫn nại, không muốn phát sinh tranh chấp không cần thiết, cố gắng tu luyện mới là trọng yếu nhất.

"Không biết Thượng Quan sư huynh gọi ta hỗ trợ cái gì?"

Kia Thượng Quan Niên vỗ tay một cái, trong đám người lập tức đi ra một người, trong tay còn nắm một đầu màu đen lang khuyển, chỉ gặp kia lang khuyển toàn thân đen nhánh, hình thể cực đại, uyển như trâu nghé, cái trán hai bên vẩy mà lớn bốn cái lỗ tai.

"Đầu này bốn tai Linh Khuyển là linh sủng của ta tên là đại hắc. Gần nhất không biết làm sao vậy, nó luôn luôn rầu rĩ không vui, cũng ăn không ngon, đều gây tâm vài vòng, thấy ta đặc biệt đau lòng."

Thượng Quan Niên chỉ vào kia Linh Khuyển tiếp tục nói ra: "Ta nghe nói sư đệ xuất thân bất phàm, nghĩ đến chắc chắn cùng đại hắc có rất nhiều tiếng nói chung, không bằng ngươi bị liên lụy, giúp sư huynh khuyên bảo khuyển bảo nó."

Lời vừa nói ra, mọi người ở đây lập tức cười vang, Thượng Quan Niên bên người mấy người nữ đệ tử càng là cười trang điểm lộng lẫy, nhìn về phía Thượng Quan Niên ánh mắt lại nhiều hơn mấy phần mê luyến.

Mạc Tiểu Lâu không phải người ngu, hẳn đương nhiên biết lời này ý tứ, tại Khôn Thương tông những quý tộc này đệ tử trong mắt, xuất thân của mình liền như là con chó này.

Hắn cắn chặt răng, hít sâu một hơi, vì không cho sư tôn còn có Lục sư huynh gây phiền toái,

Cho nên hắn quyết định tạm thời nhẫn nại một phen.

"Ta tự hỏi không có bản sự này, thương mà không giúp được gì. Sư huynh nếu như nếu không có chuyện gì khác, vậy ta tiếp tục về đi tu luyện." Mạc Tiểu Lâu lạnh lùng nói, quay người liền muốn hướng trong phòng đi đến.

Trong đám người lập tức thoát ra hai tên đệ tử, vọt đến Mạc Tiểu Lâu trước mặt, ngăn cản đường đi của hắn. Một người trong đó mĩa mai nói ra: "Ngươi còn tu luyện cái rắm, nhập môn đều nửa tháng, còn không có tiến vào Luyện Khí kỳ, thật sự là phế vật!"

Thượng Quan Niên sắc mặt phát lạnh, tiến lên mấy bước, lạnh lùng nói ra: "Đã Mạc sư đệ không nể mặt mũi, quên đi, bất quá ta nhưng nghe nói ngươi nhập môn thời điểm từng nói, muốn vì thân nhân báo thù, nói thật cho ngươi biết, sư huynh ta chính là Bắc Tề Hoàng tộc!"

Thượng Quan Niên giống một thanh đao nhọn, đâm thật sâu vào Mạc Tiểu Lâu trái tim.

"Bắc Tề, Hoàng tộc!"

Trong lúc nhất thời, máu thân dính đầy máu thân thể lại về tới trước mắt, Mạc Tiểu Lâu trong mắt hiện đầy tơ máu, hung hăng trừng mắt Thượng Quan Niên. Hắn biết đối phương là cố ý chọc giận mình, cái này Thượng Quan Niên mặc dù là Bắc Tề hoàng thất, nhưng nhìn hắn ở bên trong môn phái địa vị, chỉ sợ nhập môn chỉ ít cũng có vài chục năm, lúc ấy hai nước còn chưa lên chiến sự. Lại nói, cái này Thượng Quan Niên như thật lấy tu chân giả thân phận tham dự vào quốc gia tranh trong chiến đấu, cái kia sư tôn Triệu Vũ cũng sẽ không tha hắn.

Gặp Mạc Tiểu Lâu còn đứng tại chỗ bất động, Thượng Quan Niên lại nói ra: "Tiểu tử! Ta bảo ngươi cùng đại hắc trò chuyện hai câu là để mất ngươi, kỳ thật các ngươi Tổng quốc dân đen chẳng bằng con chó!"

"Thượng Quan Niên! Ngươi có thể nể, nhưng là đừng vũ nhục cha mẹ của ta hương thân!"

"Hừ! Một bang không bằng heo chó dân đen, có cái gì đáng giá ta vũ nhục."

"Ngươi!" Mạc Tiểu Lâu không thể kìm được, hắn phóng tới Thượng Quan Niên, một quyền đánh ra. Nhưng khi nắm đấm của hắn sắp đánh trúng đối phương gương mặt thời điểm lại ngừng lại.

Mạc Tiểu Lâu cảm giác chung quanh thân thể có một cỗ lực lượng khổng lồ, đem mình trói buộc tại nguyên chỗ, lại khó tiến lên nửa phần.

"Hừ, một cái ngay cả Luyện Khí kỳ cũng chưa tới phạm nhân còn muốn động thủ với ta? Quả thực người si nói mộng!" Thượng Quan Niên khinh miệt nhìn chằm chằm Mạc Tiểu Lâu, tiếp lấy bàn tay của hắn cách không hướng về phía trước một điểm, Mạc Tiểu Lâu lập tức hướng về sau lật ra tốt lần lộn

mấy vòng, nằm rạp trên mặt đất.

"Người này tự xưng tập kích đồng môn, tội ác tày trời, mọi người cùng nhau giáo huấn hắn!"

Thượng Quan Niên vừa dứt lời, lập tức liền xông đi lên một đám đệ tử đối trên mặt đất Mạc Tiểu Lâu quyền đâm cước đá.

"Người phế vật này! Dựa vào cái gì có thể tiến vào nội môn?"

"Không bằng heo chó dân đen! Bất quá nếu không phải người, lão tử tại cái này Khôn Thương tông đều nhanh quên mình vương gia thân phận!"

Mạc Tiểu Lâu không để ý đau đớn trên người, cắn răng, siết chặt nắm đấm, ngẩng đầu nhìn chăm chú Thượng Quan Niên. Trong lòng âm thầm thề, hôm nay sở thụ chỉ nhục, ngày khác nhất định phải hắn gấp trăm lần hoàn lại.

"Làm sao? Còn không phục?" Thượng Quan Niên ngón tay một dẫn, thất ở Mạc Tiểu Lâu bên hông thân phận ngọc bài lập tức cách không bay vào trong lòng bàn tay của hắn, mắt nhìn phía trên danh tự, Thượng Quan Niên khinh miệt nói ra: "Hừ, nội môn đệ tử ngọc bài, người cũng xứng!"

Nói xong hắn hung hăng đem khắc lấy Mạc Tiểu Lâu danh tự thân phận ngọc bài vứt trên mặt đất, đem chân đạp ở phía trên, dùng sức đạp mấy lần.

"Toàn dừng tay cho ta!" Một đạo hồng chỉ riêng rơi xuống, Lục Hạo thân ảnh xuất hiện.

Ngay tại ầu đã Mạc Tiểu Lâu đệ tử thấy là Lục Hạo, lập tức bị hù vội vàng dừng lại động tác, nhao nhao chạy đến Thượng Quan Niên sau lưng.

"Gặp qua Lục sư huynh." Thượng Quan Niên chấp tay cười nói.

Lục Hạo cũng không có trả lời, chỉ là đi ra phía trước, đem Mạc Tiểu Lâu nâng đỡ. Gặp cũng không lo ngại, lúc này mới lạnh lùng nói ra: "Đem Mạc sư đệ thân phận ngọc bài trả lại hắn!"

Thượng Quan Niên bắt đầu dĩ khoát tay áo, cúi người đi, chậm ung dung đem đã dính đầy bụi đất ngọc bài nhặt lên, cực không tình nguyện đưa cho Lục Hạo.

"Người có cái gì muốn giải thích a?" Lục Hạo nhìn xem Thượng Quan Niên, mặt trầm như nước.

"Lục sư huynh, cái này đệ tử mới nhập môn lại dám công kích ta, ở đây sư đệ sư muội đều thấy được. Không tin người có thể hỏi một chút mọi người."

Thượng Quan Niên ánh mắt lạnh lùng hướng sau lưng đám người quét tới, phần lớn người trở ngại Lục Hạo uy nghiêm đều cúi đầu không lên tiếng, nhưng số ít mấy tên Thượng Quan Niên đồng đẳng lại cao giọng ứng hòa.

"Đúng vậy a, Lục sư huynh, vừa rồi chúng ta đều tận mắt nhìn thấy cái này Mạc Tiểu Lâu đột nhiên phát cuồng, vậy mà tập kích Thượng Quan sư huynh."

"Đúng a, người này quả thực là gan to bằng trời, không lọt vào mắt ta Khôn Thương tông điều luật! Ứng đáng trừng trị!"

"Im ngay!" Lục Hạo hét lớn một tiếng, lập tức bị hù mấy cái kia đệ tử ngậm miệng lại. "Ta chỉ xem lại các người chính đang khi dễ một cái đệ tử mới nhập môn! Thượng Quan Niên, người không muốn ý là thượng quan hồng sư bá chất tử liền trong môn làm xằng làm bậy, ức hiếp đồng môn!"

Những năm này đến nay, Thượng Quan Niên ý vào đại bá của hắn tại Khôn Thương tông thế lực, không ngừng trong môn kéo bè kết phái, các loại chèn ép không thuận theo của hắn đồng môn sư huynh đệ. Mà thân là Giới Luật viện thủ tọa thượng quan hồng lại ngoảnh mặt làm ngơ.

"Lục sư huynh, ngài nhập môn sớm, đạo hạnh cao, ta Thượng Quan Niên luôn luôn bội phục! Nhưng ngài tại sao phải thiên vị cái này Mạc Tiểu Lâu đâu? Chuyện hôm nay ta nhất định phải báo cáo Giới Luật viện, gọi chư vị trưởng lão thay ta lấy lại công đạo! Cái này Mạc Tiểu Lâu hoặc là thức thời rời đi ta Khôn Thương tông, hoặc là liền đi bỏ kia Ngũ Hành thang trời!"

Thượng Quan Niên hung tợn trừng Mạc Tiểu Lâu một chút, sau đó mang theo đám người rời đi.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづHuyền☆ゞLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7: Dũng khí

"Lục sư huynh, cái gì là Ngũ Linh thang trời?"

Sau khi trở lại phòng, Mạc Tiểu Lâu trong đầu một mực hồi tưởng đến Thượng Quan Niên, hẳn biết lần này đối phương nhất định phải đem mình đuổi ra Khôn Thương tông mới bằng lòng bỏ qua.

Lục Hạo lắc đầu bất đắc dĩ, thở dài, nói ra: "Kia Ngũ Linh thang trời là Khôn Thương tông chuyên môn dùng để trừng trị môn nhân một loại hình phạt. Thang trời hết thấy có một vạn giai, mỗi hai ngàn giai làm một loại thuộc tính pháp trận khổng lồ, theo thứ tự từ thấp đến cao vì kim, mộc, thủy, hỏa, thổ năm loại thuộc tính, trọng yếu nhất chính là, ngày này bậc thang chỗ khu vực từng bị sáng lập ra môn phái tổ sư bố trí qua cực kỳ cường đại cấm chỉ, đi ở phía trên căn bản không vận dụng được bất luận cái gì linh lực để chống đỡ pháp trận công kích. Nói cách khác mặc kệ ngươi cao bao nhiêu tu vi, cũng không thể giảm xuống nửa điểm thống khổ."

Gặp Mạc Tiểu Lâu bất vi sở động, Lục Hạo tiếp tục nói ra: "Nếu như thụ hình người tại leo lên quá trình bên trong một khi rơi xuống, hay là chủ động từ bỏ, ngày sau tất nhiên sẽ đối Ngũ Hành nguyên tố sinh ra vô tận sợ hãi, một thân tu vi lại khó có chỗ tiến cảnh."

Nghe đến đó, Mạc Tiểu Lâu trong lòng trầm nghĩ, Thượng Quan Niên quả nhiên ngoan độc, hẳn đây là muốn buộc ta biết khó mà lui, rồi đi Khôn Thương tông.

"Lục sư huynh, trước đó có thể thành công bỏ lên trên thang trời nhiều người sao?"

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy đã nhưng cái này hình phạt cùng tu vi tư chất không quan hệ, vậy mình hoàn toàn có thể ném thử, Thượng Quan Niên từng ngay trước mặt mọi người vũ nhục cha mẹ của mình người, đây là hẳn không cách nào dễ dàng tha thứ, liền xem như liều chết, cũng phải qua cửa này, lưu tại Khôn Thương tông, bảo lưu lại có thể mạnh lên cơ hội. Nếu như bây giờ liền lui bước, vậy sẽ đến sư tôn Triệu Vũ ở chỗ nào?

Nghe được Mạc Tiểu Lâu vấn đề, Lục Hạo lắc đầu cười khổ nói: "Khôn Thương tông sáng lập ra môn phái mấy vạn năm đến, cũng chỉ có ba ngàn năm trước Tiêu Hạo Thiên Nhất người thành công bỏ lên trên hôm khác bậc thang. Mạc sư đệ, ngươi sẽ không thật muốn đi thôi? Loại đau khổ này tuyệt không phải thường nhân có thể nhận chịu. Ngươi phải biết, nếu như nửa đường thất bại, ngươi đời này đều không thể lại tiếp tục tu chân."

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy có chút khó tin, cái này Khôn Thương tông bên trong nhân tài đông đúc, làm sao sáng lập ra môn phái đến nay cũng chỉ có một người có thể bỏ lên trên ngày này bậc thang, có thể thấy được cái này năm loại thuộc tính hình phạt khủng bố cỡ nào, nhưng kỳ quái là, Tiêu Hạo trời nhân vật lợi hại như thế, mình nhưng lại chưa bao giờ tại môn phái trong điển tịch đọc được qua tên của hắn.

"Lục sư huynh, kia Thượng Quan Niên vậy mà vũ nhục cha mẹ ta hương thân, thực sự không thể chịu đựng được, ta từng tại môn phái tu luyện trong điển tịch hiểu rõ đến, tu chân là có khúc mắc nói chuyện, chuyện này liền là tâm kết của ta, nếu như ta lui bước nhẫn nại, vậy tu luyện còn có ý nghĩa gì đâu?" Mạc Tiểu Lâu thần sắc kiên quyết nói.

Lục Hạo lập tức cũng nghiêm túc lên, "Sư đệ, ngươi đừng nói nữa, rõ ràng là bọn hắn khi dễ ngươi trước đây, coi như ngươi động thủ trước, cũng xa không đến mức đi thụ kia Ngũ Linh thang trời chi hình, ta cái này đi bẩm báo sư tôn, gọi hắn cùng Triệu Vũ sư thúc đi chương môn nơi đó giải thích một phen thuận tiện."

Nói xong, Lục Hạo đứng dậy đẩy cửa mà đi.

Tại Triệu Vũ ở lại trong đình viện, Lục Hạo đem sự tình từ đầu tới đuôi nói ra, sau khi nghe xong, ngồi ở một bên Mặc Hoa vỗ bàn đứng dậy.

"Hừ, quả thực là lẽ nào lại như vậy, kia thượng quan hồng thân là Giới Luật viện thủ tọa, lại mặc cho chất tử như thế làm xằng làm bậy, sư đệ, hai người chúng ta hiện tại liền đi tìm chương môn sư huynh lý luận!"

"Không cần, mỗi người đều có mình trúng đích kiếp số, người bên ngoài tốt nhất đừng can thiệp." Triệu Vũ ngữ khí bình thản, không có một tia gọn sòng, chỉ là sâu kín nhìn chằm chằm trong lòng bàn tay bát trà.

"Sư đệ, cái này kêu cái gì lời nói! Kia Mạc Tiểu Lâu thế nhưng là ngươi đệ tử duy nhất! Chẳng lẽ..."

Mặc Hoa giật mình, hẳn vốn đang cảm thấy kỳ quái, vì sao khi biết đệ tử bị người ta bắt nạt về sau, luôn luôn tính tình cương trực Triệu Vũ còn sẽ bình tĩnh như thế? Nhưng Mặc Hoa là bậc nào thông minh người, lời vừa nói ra được phân nửa liền đoán được Triệu Vũ tâm tư.

"Sư đệ, có phải hay không là ngươi tra được cái gì? Bây giờ ngay cả ngươi cũng hi vọng, kia Mạc Tiểu Lâu tại thang trời trước mặt biết khó mà lui, rồi đi Khôn Thương tông, đi qua phạm nhân sinh hoạt, chẳng lẽ ngươi là vì bảo hộ hắn?"

Triệu Vũ thần sắc vẫn như cũ bình thản, khóe miệng mỉm cười, nói ra: "Tùy ngươi nghĩ ra sao, sư huynh."

Nhìn thấy Triệu Vũ phản ứng,

Mặc Hoa đối chính mình suy đoán đã vững tin không thể nghi ngờ, hẳn người sư đệ này luôn luôn như thế, không cho phù nhận sự tình liền là khẳng định.

Chẳng lẽ đang tấn công Tổng quốc trong chuyện này, thượng quan hồng sư huynh thật vụng trộm trợ giúp qua Bắc Tề hoàng thất?

Có thể lên quan hồng ở bên trong môn phái thế lực ngày càng làm lớn, chừng môn sư huynh lại không hiểu thấu nhiều lần thiên vị với hắn, một khi xảy ra tranh chấp, thân là Mạc gia thôn trẻ mồ côi, Mạc Tiểu Lâu tất nhiên sẽ cuốn vào trong đó, đến lúc đó lấy tu vi của hắn khó tránh khỏi sẽ có cá trong chậu chi họa.

Mạc Hoa lại ngồi trở lại đến trên ghế, thờ dài, nói đến: "Ai, chỉ sợ ngươi vậy đệ tử giống như ngươi, đều là tính bướng bỉnh, không chịu tùy tiện lui bước."

Sáng sớm hôm sau, Giới Luật đường vang chuông tuyên cáo, công bố đối ngộ nghịch đệ tử Mạc Tiểu Lâu kết quả xử lý.

Thông cáo bên trên viết: "Nay có đệ tử Mạc Tiểu Lâu, tư chất tối dạ, bởi vì tư thông gian lận, mới có thể đi vào Khôn Thương tông, bái vào nội môn. Sau lại tự dụng tập kích đồng môn, loại này hành vi, vì môn quy chỗ không dung, đặc lệnh đối hắn thực thi Ngũ Linh thang trời chỉ hình, nếu như không theo, hoặc không thể tiếp nhận toàn bộ hình phạt, liền trục xuất sư môn, cả đời không cho phép lại bước vào Khôn Thương tông sơn môn nữa bước!"

Đương Giới Luật đường truyền lệnh đệ tử đi vào Mạc Tiểu Lâu nơi ở về sau, trực tiếp phá cửa mà vào, thấy đối phương còn đang ngồi xếp bằng tu luyện, lập tức quát: "Đứng lại tu luyện tại Khôn Thương tông công pháp! Ngươi đã bị trục xuất sư môn!"

Mạc Tiểu Lâu nghe vậy kinh hãi, vội vàng hỏi nói: "Không phải Ngũ Linh thang trời chỉ hình sao? Như thế nào là trục xuất sư môn rồi?"

Kia truyền lệnh đệ tử bị Mạc Tiểu Lâu cho chọc cười, cười nói: "Đã sớm nghe nói ngươi là cái kỳ hoa, hôm nay gặp mặt quả nhiên không tầm thường, giống kiểu xử phạt này lệnh, những năm gần đây ta cũng tuyên đọc không ít, ý tứ này liền là trục xuất sư môn, có ai sẽ ngốc đến thật đi leo cái kia thang trời?"

"Ta muốn đi!", ba chữ này, Mạc Tiểu Lâu nói đến chém đinh chặt sắt.

Truyền lệnh đệ tử rời đi sau trong vòng một canh giờ, Mạc Tiểu Lâu lựa chọn tiếp nhận Ngũ Linh thang trời chỉ hình tin tức liền truyền khắp toàn bộ Khôn Thương tông.

"Nghe nói không? Mạc Tiểu Lâu tên phế vật kia vậy mà quyết định đi leo cái kia thang trời, canh giờ liền định tại ngày mai giữa trưa."

"Ha ha, ta còn muốn đến thông tri ngươi đây, kỳ thật suy nghĩ một chút người ta Mạc sư đệ vẫn là cực kỳ đủ ý tứ, trước khi đi còn muốn ra một lần xấu, đùa chúng ta vui vẻ."

"Hừ! Cái kia dân đen rốt cục muốn lần, có hắn tại ta đã cảm thấy toàn thân không thoải mái!"

Ngày thứ hai giữa trưa, Mạc Tiểu Lâu bị hai tên đệ tử chấp pháp dẫn, đứng hạn đi vào Khôn Thương Sơn mạch thiên đạo dưới đỉnh, lúc này hắn rốt cục thấy được trong truyền thuyết Ngũ Linh thang trời.

Kia là một đầu mắt thường trông không đến cuối cầu thang con đường, dọc theo sơn hình xu thế, nổi thẳng Vân Tiêu. Giữa trưa ánh nắng có chút chướng mắt, nhưng Mạc Tiểu Lâu vẫn là thấy rõ kia từng đoạn từng đoạn trên bậc thang tán phát ra quang mang minh văn. Từng đạo cô phác thê lương khí tức đập vào mặt, chẳng lẽ đây chính là tu chân, đây chính là đại đạo?

Mạc Tiểu Lâu đã từng hoài nghi tới, mình bây giờ chỉ là một cái ngay cả Luyện Khí kỳ đều không có đạt tới phạm nhân, vì cái gì còn muốn đi leo lên cái này Ngũ Linh thang trời đâu? Hắn biết, trước mắt cái này cao vút trong mây thang trời, mỗi một bước đều tràn đầy hung hiểm, mình rất có thể sẽ mất mạng tại ngày này đạo dưới đỉnh, nhưng là người đã đi vào trên đời này, vốn cũng không ứng giống heo chó đồng dạng còn sống đi!

Lúc này, thiên đạo dưới đỉnh đã tụ tập đại lượng đệ tử, mọi người tiếng nghị luận bên tai không dứt, nhưng đơn giản đều là đối với Mạc Tiểu Lâu mịa mai chi từ.

Cũng không biết là ai, vậy mà cho Thượng Quan Niên dời đem ghế, giờ phút này hắn đang ngồi ở phía trên, hí ngược mà nhìn xem Mạc Tiểu Lâu, bàn tay còn thỉnh thoảng vuốt ve ngồi xồm ở một bên bốn tai Linh Khuyển.

Mạc Tiểu Lâu ngẩng nhìn bốn phía, nhưng trong đám người, hắn cũng chưa phát hiện mình sư tôn, liền ngay cả Mạc Hoa sư bá cùng Lục Hạo sư huynh cũng không có tới, khả năng bọn hắn cũng cảm thấy mất mặt đi, Mạc Tiểu Lâu siết chặt nắm đấm, giờ khắc này, làm bạn hắn chỉ có trong ngực viên kia tàn tạ miếng sắt.

Mạc Tiểu Lâu cũng không biết, tại cách đó không xa trên một ngọn núi, hắn sư tôn Triệu Vũ chính đứng chấp tay, nhìn chăm chú lên hắn tại huy hoàng thiên đạo dưới đỉnh nhỏ bé thân ảnh.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつづづHuỳnh★づづづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Thang trời chi hình (1)

Thiên đạo dưới đỉnh, Giới Luật đường bành Văn Sơn đi vào Mạc Tiểu Lâu trước mặt, không kiên nhẫn nói ra: "Canh giờ đã đến, bắt đầu đi."

Bành Văn Sơn rất bất đắc dĩ, hần nhập môn hơn hai trăm năm, bây giờ tu vi đã đến Dung Hợp hậu kỳ, tiến thêm một bước liền có thể đột phá Kim Đan, giống hần loại tu vi này trường lão tại Giới Luật viện bên trong có không ít, nhưng hần bình thường đã không nguyện ý cùng thượng quan hồng gần gũi với nhau, đương nhiên cũng sẽ không nhiều xen vào chuyện bao đồng, dần dần, hần liền thành Giới Luật viện chư vị trường lão bên trong nhân vật râu ria. Như loại này chậm trễ tu luyện lại không lấy lòng sự tình, tự nhiên là rơi vào trên đầu của hần.

"Hừ, bất quá còn tốt, nhìn tiểu tử này bộ dáng hần là bò không được mấy bước, tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ kết thúc."

Mạc Tiểu Lâu hít sâu một hơi, nhắc chân đạp lên tiết thứ nhất bậc thang, lập tức hần cảm giác được từ lòng bàn chân chỗ tràn vào đại lượng Kim thuộc tính linh khí, quanh thân kinh mạch phảng phất bị vô số lưỡi dao tại cắt chém, dù cho là làm đủ chuẩn bị tâm lý, nhưng Mạc Tiểu Lâu vẫn là đau hít vào một ngụm khí lạnh, hần kiệt lực cắn chặt răng, không muốn phát ra nửa tiếng gào thét, trong lòng của hần phi thường rõ ràng, người đứng phía sau toàn bộ đang chờ nhìn chuyện cười của mình.

"Thượng Quan sư huynh, người nhìn, lúc này mới bước đầu tiên, tiểu tử này liền đau toàn thân run run." Thượng Quan Niên bên cạnh một vị đệ tử, nhìn xem Mạc Tiểu Lâu bóng lưng, khinh thường nói.

"Hừ, dù sao sẽ đến rơi xuống, ta ngược lại hi vọng hần có thể nhiều đi mấy bước, bởi vì ta hôm nay mới phát hiện, ngồi tại ngày này đạo dưới đỉnh phơi nắng cảm giác cũng không tệ lắm!"

Lời này vừa nói ra, lại chọc cho chung quanh đệ tử một trận cười vang.

Mạc Tiểu Lâu có thể tưởng tượng đến sau lưng đám người chế giễu bộ dáng của mình, hần lập tức lần nữa bước về phía trước một bước, lại là một cỗ mãnh liệt linh lực đánh tới, hần trên trán bắt đầu thấm xuất mồ hôi nước. Giương mắt nhìn lên, đợi chờ mình vẫn như cũ là trông không đến đầu thang trời, còn có vô cùng vô tận thống khổ.

"Làm sao? Lúc này mới hai mảnh mình lại không được? Mạc Tiểu Lâu chẳng lẽ người thật là phế vật sao? Đừng quên mẫu thân cuối cùng kia tràn ngập ánh mắt mong đợi!"

Mạc Tiểu Lâu không ngừng ở trong lòng khích lệ mình, "Dưới chân cái này Ngũ Linh thang trời cũng sẽ không đối người tạo thành thực chất tổn thương, chỉ là khiến người thống khổ thôi, không có gì đáng sợ."

Ba! Bốn! Năm... Đương Mạc Tiểu Lâu bò lên trên Chương 100: Lúc, mồ hôi đã ướt đầm toàn thân quần áo, một cỗ không lồ Kim thuộc tính linh lực ở trong kinh mạch tứ ngược, phảng phất vô số thanh sắc bén đao nhọn tại lột da cắt thịt.

"Một trăm giai! Gia hỏa này nghị lực không là bình thường mạnh a, đáng tiếc a, tư chất quá kém, nếu không có được nghị lực như thế, tương lai định có thể trở thành một phương cường giả."

Bành Văn Sơn nhìn qua Mạc Tiểu Lâu từ từ đi xa bóng lưng, trong lòng nói một câu xúc động, cái này Ngũ Linh thang trời chỗ đáng sợ, không có người so với hần cái này Giới Luật viện trường lão càng thêm quen thuộc.

Trên ngọn núi, Mạc Hoa len lén liếc mắt bên cạnh Triệu Vũ, gặp hần vậy mà hiếm thấy siết chặt nắm đấm, một đôi mắt nhìn chòng chọc vào thiên đạo phong phương hướng.

Mạc Hoa thở dài, nói ra: "Thuần Dương thể mạch có thể kiêm dung năm loại linh lực, đây vốn là chuyện tốt, nhưng cứ như vậy, kia Ngũ Linh thang trời mang cho hần thống khổ ngược lại sẽ hơn xa tại thường nhân!"

Triệu Vũ tựa như không có nghe được Mạc Hoa, vẫn như cũ nhìn chăm chăm đối diện trên ngọn núi kia chậm rãi xê dịch thân ảnh, nửa ngày, hần chậm rãi nói ra: "Sư huynh, có lẽ là ta sai rồi, đây mới là mệnh của hần, ai cũng không cải biến được, tại trong địa ngục cắn răng tiến lên vận mệnh, đến chết cũng sẽ không lui lại nửa bước, ha ha, ta lại xem nhẹ hần."

"Hừ, tiểu tử kia vậy mà bò lên hơn một trăm tiết, tại cao như vậy địa phương một khi đến rơi xuống, bằng hần một kẻ phạm nhân thân thể, cũng là khó thoát khỏi cái chết!"

"Ta cược hần không đến được một trăm năm mươi tiết! Có người hay không cùng ta cược?"

"Ta đến! , ta cược hai trăm giai!"

Bởi vì thực sự nhầm chán, thiên đạo dưới đình đệ tử bên trong lại có người mở đánh cược, trong lúc nhất thời đạt được không ít người hưởng ứng.

"Một trăm hai mươi tiết! Chẳng lẽ dừng ở đây rồi sao?" To lớn đau đớn nhanh chóng tiêu hao Mạc Tiểu Lâu thể lực, hai chân của hắn bắt đầu kịch liệt run rẩy, cảm giác lại khó phóng ra dù là một bước.

"Lâu như vậy, chính mình mới bò lên một trăm hai mươi tiết,

Cái này Ngũ Linh thang trời quả nhiên biến thái, chỉ là cái này loại thứ nhất Kim thuộc tính bậc thang liền có hai ngàn tiết, chẳng lẽ không có hi vọng sao? Đã như vậy, vậy liền chết tại ngày này bậc thang phía trên đi!"

Mạc Tiểu Lâu cảm giác thể nội có càng ngày càng nhiều Kim thuộc tính linh lực tại tứ ngược, mà đan điền của hắn bên trong lại không có vật gì, điều không động được bất luận cái gì linh lực đến đối kháng, liền xem như có linh lực, tại cái này cường đại cấm chỉ hạ cũng không thi triển ra được đi.

Mạc Tiểu Lâu nhớ kỹ, trước đó trong quá trình tu luyện, mỗi lần nghĩ dẫn linh lực tiến vào đan điền thời điểm, đều sẽ xuất hiện một cỗ lực lượng thần bí đem linh lực tách ra, hóa thành vô hình.

Nghĩ tới đây, một cái ý niệm trong đầu trong nháy mắt tại Mạc Tiểu Lâu trong đầu hiện lên, đã đan điền của mình bên trong có loại này hỏ cha lực lượng, kia phải chăng có thể thích hợp cắt giảm thể nội Kim thuộc tính linh lực đâu?

Hắn lập tức cố nén đau đớn, cẩn thận thử đem một phần nhỏ linh lực dẫn vào đan điền, quả nhiên, kia cỗ lực lượng thần bí đúng hạn mà tới, trong nháy mắt sẽ tiến vào trong đan điền linh lực hóa giải vô tung vô ảnh, quanh thân cảm giác đau đớn cũng giảm bớt một chút. Mạc Tiểu Lâu vui mừng quá độ, thậm chí cười khổ nói: "Không nghĩ tới ta phế vật này thể mạch còn có loại công dụng này, chắc hẳn kia vài ngàn năm trước Tiếu Hạo Thiên tiên bối cũng là giống như ta củi mục đi, trách không được Khôn Thương tổng trong điển tịch đều tra không được tên của hắn."

Tại thành công thí nghiệm số lần về sau, Mạc Tiểu Lâu lá gan lớn lên, hắn cắn chặt răng, đem thể nội lưu lại đại lượng linh lực toàn bộ đạo nhập đan điền, trong nháy mắt đó, thân thể của hắn kịch liệt run rẩy lên, lần này bởi vì dẫn vào linh lực quá khổng lồ, Mạc Tiểu Lâu có thể cảm giác được rõ ràng vậy sẽ linh lực tiêu tán lực lượng cũng không phải đến từ đan điền, mà là một chút đột nhiên xuất hiện tại kinh mạch ở trong phù văn màu vàng, tại đem linh lực toàn bộ sau khi hấp thu, những phù văn này lại dựa theo một loại kì lạ quỹ tích ở trong kinh mạch du tẩu, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

"Cái này. . . Những này kỳ quái mình vẫn không phải liền là viên kia phá miếng sắt bên trên sao?"

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy vạn phần chán kinh, những này mình vẫn làm sao lại chạy đến kinh mạch của mình ở trong rồi? Từ khi tại sơn cốc kia suối nước bên trong phát hiện cái này miếng sắt về sau, trên người mình liền liên tiếp phát sinh đủ loại quái sự, đầu tiên là tự động bị hút máu tươi, tiếp lấy lại chữa khỏi cánh tay mình ngã thương, cuối cùng tại mẫu thân đẩy người máu tươi ngã xuống thời khắc, loại này huyết nhục khiêu động cảm giác lại làm mình đã mất đi ý thức.

Chẳng lẽ là từ lúc kia bắt đầu. . . ? Mạc Tiểu Lâu mơ hồ cảm thấy, những phù văn này, nhất định là từ trong sơn cốc đêm ấy, liền như kỳ tích tiến vào kinh mạch của mình ở trong, nhưng những này loạn thất bát tao phù văn rốt cuộc là ý gì? Vì cái gì ngay cả linh lực đều có thể hấp thu?

Trên người kịch liệt đau nhức dần dần biến mất, Mạc Tiểu Lâu tâm thần chậm rãi khôi phục thanh minh, đầu óc của hắn bắt đầu phi tốc vận chuyển, mình sao không dựa theo mình vẫn quỹ tích lại vận hành một lần linh lực đâu? Đem so với trước, nói không chừng sẽ có khác biệt.

Mạc Tiểu Lâu lại leo về phía trước một tiết bậc thang, lập tức, một đại cỗ linh lực mang theo nhói nhói cảm giác tiến nhập thể nội, hắn tranh thủ thời gian dựa theo mình vẫn vận chuyển quỹ tích bắt đầu dẫn đạo linh lực, đang vận hành một chu thiên về sau, hắn thành linh phát phát hiện mình trong đan điền vậy mà xuất hiện đại lượng linh lực. Trong này chẳng những có lúc trước hắn tu luyện đoạt được, còn bao gồm thang trời tản ra Kim thuộc tính linh lực.

Mạc Tiểu Lâu giật mình, nửa tháng này đến nay, mình tất cả tu luyện ra linh lực lại đều bị ắp giấu đi, nếu như không phải cái này Ngũ Linh thang trời, mình còn không biết khi nào mới có thể phát hiện việc này, cảm thụ được trong đan điền mệnh mong linh lực, Mạc Tiểu Lâu tâm thần vì đó chấn động.

"Loại cảm giác này là. . . . Luyện khí trung kỳ? !"

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づㄟHuyền☆ ㄟLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Thang trời chi hình (2)

Dao Ba Kiếm Tông ở vào Trung Thổ đại lục đầu nam bán nguyệt hạp, là đại lục ở bên trên rất có danh hào môn phái tu chân. Sáng lập ra môn phái cách nay cũng có hơn một vạn năm, trong môn mặc dù thiếu khuyết Nguyên Anh kỳ tổ sư, nhưng là cũng có vài vị Kim Đan kỳ cao thủ tọa trấn. Ngay tại Mạc Tiểu Lâu quyết định leo lên Ngũ Linh thang trời một ngày trước, Khôn Thương tông nhận được Dao Ba Kiếm Tông chương môn Ti Đồ Hưng cầu cứu Linh phù, nói Kiếm Tông đang bị ma đầu Côn Dương Tử công kích.

Nhận được tin tức về sau, Khôn Thương tông nhạc nỗ lực thực hiện thủ tọa, lập tức suất lĩnh mấy Kim Đan kỳ trưởng lão cùng tọa hạ đệ tử hoá tốc tiến đến tương trợ, nhưng lúc chạy đến lại chỉ cứu thoi thóp Kiếm Tông chương môn chi nữ Tư Đồ Tĩnh, chương môn Ti Đồ Hưng cùng đệ tử khác đều thăm tao độc thủ, mà Côn Dương Tử nhưng còn xa độn mà chạy, bây giờ nhạc nỗ lực thực hiện thủ tọa đành phải mang theo Tư Đồ Tĩnh trở về Khôn Thương tông.

"Thứ hai ngàn tiết!"

Cùng ngày bên cạnh cuối cùng một sợi ánh nắng không xuống đất bình tuyến thời điểm, Mạc Tiểu Lâu bên trong tại leo lên thứ hai ngàn tầng cầu thang, hoàn thành loại thứ nhất thuộc tính hình phạt.

Hắn ngạc nhiên phát hiện, từ miếng sắt tiến tới nhập mình trong huyết mạch phù văn, cùng nó nói là một loại có thể hấp thu linh khí lực lượng, chẳng bằng nói là một loại pháp quyết.

Dựa theo mình văn vận chuyển lộ tuyến khu động linh lực, lại có thể không chút nào thụ thang trời cấm chế ảnh hưởng, mà lại so Khôn Thương tông pháp quyết lại càng dễ luyện hóa linh lực.

Bởi vậy, khiến người có tật giật mình Ngũ Linh thang trời, vậy mà biến thành Mạc Tiểu Lâu to lớn linh lực nhà kho, trước đó từ lòng bàn chân không ngừng truyền đến Kim thuộc tính linh lực toàn bộ bị Mạc Tiểu Lâu luyện hóa, tu vi của hắn cũng đang nhanh chóng tăng lên, đem luyện khí trung kỳ cảnh giới không ngừng củng cố hoàn thiện, Mạc Tiểu Lâu cảm thấy, nếu như mình liên tục leo xong cái này năm loại thuộc tính thang trời, rất có thể sẽ đột phá luyện kỳ hậu kỳ.

Đương nhiên đây hết thảy đều phát sinh ở cấm chế bên trong, những người khác cũng không có cách nào dùng thần thức xem xét đến Mạc Tiểu Lâu biến hóa.

"Hai ngàn tiết! Thật sự là khó có thể tin, đã nhiều năm như vậy, lại có người có thể toàn bộ chịu đựng lấy thang trời loại thứ nhất thuộc tính hình phạt!" Giới Luật đường bành Văn Sơn Trường giả có chút chấn kinh, bởi vì muốn giám hình, hắn sớm đã bay đến giữa không trung, không chớp mắt nhìn chăm chăm Mạc Tiểu Lâu.

"Ta rõ ràng nhìn thấy, mỗi khi hắn tiến lên trước một bước, thân thể đều sẽ đau co quắp một trận, có thể làm được loại tình trạng này, kẻ này nghị lực quả thực nghe rộn cả người, coi như hắn ở đây từ bỏ, trong môn cao tầng chỉ sợ cũng hắn là sẽ không lại đem hắn trục xuất sư môn."

Bành Văn Sơn trong lòng cảm thán, hắn lúc trước cũng không tin, lấy thiên tài lấy xưng Triệu Vũ lại sẽ thu một cái cấp thấp thể chất phạm nhân làm đệ tử, nhưng bây giờ hắn lại không thể không bội phục lên Triệu Vũ ánh mắt, gia hỏa này không biết ở nơi nào đãi đến Mạc Tiểu Lâu bảo bối này, tư chất kém một chút đây tính toán là cái gì? Cùng lắm thì nhiều bỏ chút thời gian, nhưng chỉ có có đại nghị lực mới có thể đột phá tu luyện bình cảnh, ngày sau mới có thể đưa thân cường giả liệt kê.

Lúc này, vốn định nhìn Mạc Tiểu Lâu trò cười chúng vị đệ tử, cũng đều đứng dậy bay đến giữa không trung, định muốn tận mắt xem hắn là thể nào bỏ qua nhiều như vậy nấc thang.

Người chính là như vậy, nếu như mình sáng tạo không tạo được kỳ tích, như vậy có thể gặp chứng kỳ tích, cũng chính là một loại khoe khoang vốn liếng.

Có thể leo lên hai ngàn tiết Ngũ Linh thang trời đây chính là một kỳ tích, trước mắt ngoại trừ mấy tên Thượng Quan Niên đồng đẳng, đệ tử khác trò chuyện lúc, lời trong lời ngoài ý tứ, đều là hi vọng Mạc Tiểu Lâu có thể tiếp tục đi tới đích, sáng tạo một cái càng lớn kỳ tích.

Phát giác được loại biến hóa này, Thượng Quan Niên sắc mặt phát lạnh, cái này Mạc Tiểu Lâu sở dĩ thụ Ngũ Linh thang trời chi hình, đều là từ hắn bóc lên, mặc dù biết không có khả năng, nhưng nếu quả thật gọi gia hỏa này thành công đăng đỉnh, vậy sau này mình chẳng phải là thật mất mặt, huống hồ một khi như thế, cái này Mạc Tiểu Lâu ngày sau tất nhiên sẽ bị trong môn trưởng bối ưu ái, định thành trong lòng của mình họa lớn.

Nghĩ tới đây, Thượng Quan Niên càng ngày càng bạo, hai mắt bên trong sát cơ hiện lên, hắn âm thầm tại đầu ngón tay ngưng kết linh lực, tạo thành một thanh đoản kiếm, tâm niệm vừa động, đoản kiếm kia gào thét mà đi, đâm thẳng Mạc Tiểu Lâu hậu tâm.

"Dừng tay!"

Bành Văn Sơn đã sớm phát giác có người sau lưng động sát cơ, thân hình hắn chớp động, một đạo Linh quyết đánh ra, cách không đỡ được thanh đoản kiếm này.

"Thượng quan sư diệt, ngươi muốn làm gì? Không được can thiệp hoạch tội đệ tử tiếp nhận hình phạt!"

Thượng Quan Niên giật mình,

Nhìn thấy bành Văn Sơn đang lạnh lùng nhìn mình, thẳm mẳm không may, lão nhân này tại Giới Luật đường là có tiếng thổi tảng đá, luôn luôn theo quy củ làm việc, có đôi khi ngay cả đại bá của hắn mặt mũi cũng không cho.

"Hừ! Chúng ta đi!"

Trước mắt không chiếm được chỗ tốt, Thượng Quan Niên dẫn mấy cái đồng đảng tức giận mà đi.

Cùng Kim thuộc tính linh lực nhói nhói cảm giác khác biệt, Mộc thuộc tính linh lực mang tới thì là xé rách cảm giác. Đương Mộc thuộc tính linh lực tiến nhập thể nội về sau, liền giống như từng đầu dây leo tại sinh trường quán quanh, xé rách lấy quanh thân kinh mạch.

Mạc Tiểu Lâu cảm thán cái này Ngũ Linh thang trời quả nhiên một tầng hơn hẳn một tầng kinh khủng, dù cho có thể sử dụng mình vẫn đến luyện hóa những linh lực này, nhưng mỗi khi mới linh lực tiến nhập thể nội thời điểm, đều sẽ mang đến thống khổ to lớn.

Nhưng dù vậy, Mạc Tiểu Lâu vẫn là làm không biết mệt, Ngũ Linh thang trời tản ra linh lực, đều là giữa thiên địa thuần chính nhất bản nguyên chi lực, so bình thường mình thu lấy linh lực, không biết còn tinh khiết hơn gấp bao nhiêu lần, Mạc Tiểu Lâu biết khi hắn đi đến thang trời thời điểm, dung hợp năm loại bản nguyên linh lực về sau, nhất định sẽ làm mình Thuần Dương thể mạch trở nên càng thêm cường đại.

"Có thể tại trong nửa tháng đạt tới Luyện Khí kỳ, xem ra ta không phải phế vật a, đều tại ngươi gia hỏa này! Nhất định phải ẩn tàng linh lực, làm hại tất cả mọi người cho là ta là cái củi mục, bất quá cũng tốt, cái này theo ta thấy thanh thể đạo lòng người."

Mạc Tiểu Lâu sờ lên thăm dò trong ngực miếng sắt, thẳm nghĩ: "Nếu không phải ngươi, ta chỉ sợ cũng rất khó nhìn đến bây giờ."

Sao trời lưu chuyển, ngày đêm giao thế, mặt trời mới mọc từ bốc lên biển mây ở giữa chậm rãi dâng lên, lại là tiệm một ngày mới.

Trải qua một đêm thời gian, hiện tại Mạc Tiểu Lâu đã đi vào Hỏa thuộc tính thang trời phạm vi, mặc dù mỗi đi một bước đều phải thừa nhận thống khổ to lớn, nhưng là so với trước đó bị phần tuyệt vọng, bây giờ Mạc Tiểu Lâu trước mắt lại tràn đầy hi vọng, một đầu thông thiên đại đạo ngay tại dưới chân hắn triển khai.

Nhớ kỹ mẫu thân từng nói qua, thế giới ở bên ngoài núi rất lớn, sau này mình nhất định phải đi nhìn xem. Bây giờ đã bước lên đầu này hành trình, hắn thề, tương lai nhất định phải đem thân ảnh lưu tại cái này biển mây ở giữa, đi lượt bốn phương thiên địa.

Giờ phút này, phàm là có thể rút mở thời gian Khôn Thương tông đệ tử, đều tại hướng lên trời đạo phong chạy đến, bọn hắn nhưng đều nghe nói, đệ tử mới nhập môn Mạc Tiểu Lâu vậy mà bỏ lên gần bảy ngàn tiết thang trời, tất cả mọi người nghĩ tới chứng kiến một chút, đây rốt cuộc là cái như thế nào quá thái.

Trên không người càng tụ càng nhiều, hiện tại Mạc Tiểu Lâu mỗi trèo lên bên trên một bậc thang, tất cả mọi người tụ họp âm thanh hò hét, giúp hắn nhớ số.

"7,101!"

"7,102!"

"Mạc sư đệ cố lên a!"

"Sư huynh! Ngươi phải chịu đựng a! Cũng nhanh đăng đỉnh á!"

Lúc trước vẫn còn đang đánh cược Mạc Tiểu Lâu khi nào sẽ đến rơi xuống mấy tên đệ tử, hiện tại kêu so với ai khác thanh âm đều lớn.

Khôn Thương tông Lăng Tiêu điện bên trong, lúc này tụ tập trong môn các vị thủ tọa trưởng lão, chương môn Quan Hải Thiên tại trên đại điện ngồi nghiêm chỉnh, nhìn phía dưới các vị sư đệ, hắn thân mang trăm hạc hướng Thánh đạo bào, khí chất thanh lịch, tiên phong đạo cốt.

"Các vị sư đệ, Dao Ba Kiếm Tông chuyện phát sinh tin tưởng mọi người cũng đã biết, ngày hôm trước ta lại nhận được Nhạc sư đệ đưa tin Linh phù, phía trên nói bao quát Tứ Đồ Đạo bạn ở bên trong, Dao Ba Kiếm Tông trên dưới toàn bộ bị Côn Dương Tử sát hại, lấy thân tuấn đạo." Quan Hải Thiên từ từ nói đến, thần sắc hiển thị rõ bị phần.

"Nhạc sư đệ đến lúc đó, Dao Ba Kiếm Tông sơn môn bên trong quả thực vô cùng thê thảm, bọn hắn tại trong đồng xác chết phát hiện thoi thóp Kiếm Tông chương môn chi nữ Tứ Đồ tinh, cũng đưa nàng mang về."

Lúc này, ngồi phía dưới một vị áo đỏ đạo nhân, đưa bàn tay hung hăng đập vào trước mặt trên bàn trà, tức giận nói ra: "Côn Dương Tử tên ma đầu này quả thực gan to bằng trời! Thật coi ta tu sĩ trung thổ không người sao? Nếu để cho ta thượng quan hồng gặp được, nhất định phải đem nó chém giết, khiến cho hồn phi phách tán!"

Bên cạnh hắn mấy tên trưởng lão lập tức phụ họa, "Thượng Quan sư huynh nói đúng! Chúng ta thiết yếu đem nó chém giết!"

Quan Hải Thiên khẽ vuốt mực râu, nói ra: "Những năm này đến nay, ta Trung Thổ đại lục Tu Chân Giới càng ngày càng không yên ổn, có lẽ là bởi vì ba ngàn năm trước người kia, đốc trời Thánh Điện đám lão gia kia nhóm, đối ta Khôn Thương tông thái độ trở nên càng thêm vi diệu."

"Chương môn sư huynh, kia đốc trời Thánh Điện thế nhưng là thống lĩnh cả cái vị diện tổ chức, chúng ta mười ba cái đại lục tất cả môn phái tu chân đều

muốn nghe hiệu lệnh a, chẳng lẽ lại bọn hán muốn bắt đầu nhằm vào chúng ta rồi?" Phía dưới một vị trưởng lão, mặt lộ vẻ vẻ buồn rầu, lo lắng nói.

"Ha ha, các vị sư đệ chớ có lo lắng, bây giờ ta Khôn Thương tông vẫn như cũ là cái này Trung Thổ đại lục ở bên trên cường đại nhất môn phái tu chân, chỉ cần chúng ta bảo trì tốt thực lực, liền sẽ không có người dao động chúng ta trên đại lục thống lĩnh địa vị."

Quan Hải Thiên dừng một chút, hơi thêm suy tư, nói ra: "Tiếp qua chút thời gian, liền lại đến đại lục trăm năm một lần thiên đạo đại hội, đến lúc đó đốc trời Thánh Điện cũng sẽ phái một vị trưởng lão đến đây xem lễ, trong đó có một cái khâu chính là, đại lục ở bên trên các môn phái đệ tử trẻ tuổi ở giữa luận bàn luận võ, chư vị sư đệ gần nhất đều muốn nhắc nhở tốt môn hạ đệ tử gấp rút tu luyện, đến lúc đó muốn tại thiên đạo trên đỉnh vì ta Khôn Thương tông làm vẻ vang."

"Vâng! Chương môn sư huynh!" Trong điện đám người cùng kêu lên nói.

Đúng lúc này, phương xa lại truyền đến trận trận ồn ào thanh âm, mơ hồ nghe được có người cùng kêu lên đang kêu:

"7,101!"

"7,102!"

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Leo đi lên, nhìn xem biển mây!

"Ngoài điện người nào tại ồn ào?"

Quan Hải Thiên nhíu mày, tâm hán biết cái này từ ngàn năm nay Khôn Thương tông đệ tử một đời không bằng một đời, có một số trưởng lão vì thiên tài Linh Bảo, lại bắt chấp hậu quả một vị khuếch trương chiêu đại lục các quốc gia con em quý tộc, dẫn đến mới đệ tử đời một trình độ cao thấp không đều, nước càng lúc càng lớn.

Không biết đám gia hoả này lại đang làm cái gì!

Lúc này, ngoài cửa hai tên truyền lệnh đệ tử đi vào trong điện bẩm báo.

"Khởi bẩm chương môn chân nhân, thanh âm này đến từ Thiên Đạo phong phương hướng, chỉ vì một vị đệ tử ngay tại leo lên Ngũ Linh thang trời, lúc này mới dẫn tới đám người ồn ào."

"Cái gì? Đã bao nhiêu năm, hôm nay lại có người dám bò cái này thang trời?"

Đối với Quan Hải Thiên tới nói, Ngũ Linh thang trời bốn chữ này đã kinh biến đến mức có chút xa lạ, vậy vẫn là tại thời đại thiếu niên, mình từng nghe sư tôn nói qua, tại sư tôn cùng thế hệ đệ tử bên trong, có một người tên là Tiêu Hạo trời, tên kia vậy mà trước sau mấy lần leo lên thang trời, tựa như đem loại sự tình này trở thành một loại thường ngày tu luyện.

"Ta vừa mới nghe được có người đang kêu số lượng, chẳng lẽ tên đệ tử kia đã bò tới hơn bảy ngàn tiết sao?"

"Hồi bẩm chương môn chân nhân, thật là như thế, người kia từ hôm qua giữa trưa bắt đầu, đến bây giờ đã bò lên hơn 7,100 tiết."

Nghe đến đó, Quan Hải Thiên hai mắt tỏa sáng, "Đã bò lên nhiều như thế sao?"

Năm đó, Quan Hải Thiên chính là thanh xuân tuổi trẻ, hán cùng các sư huynh đệ đều từng đem Tiêu Hạo trời coi như thần tượng, mỗi lần nói đến hán đến, mọi người trên nét mặt đều tràn đầy kính nể cùng mê mẩn. Thẳng đến ngàn năm trước đốc trời Thánh Điện sự kiện về sau, Tiêu Hạo trời ba chữ này mới thành Khôn Thương tông thậm chí toàn bộ đại lục cấm kỵ, không người còn dám công khai nhắc lên.

Nhưng hôm nay, từ Tiêu Hạo ngày sau, lại còn có người tức đem thành công bò lên trên thang trời, chẳng lẽ lão thiên lại muốn ban ân một vị kỳ tài ngủ

trời cho ta Khôn Thương tông sao?

Đối với sáng lập ra môn phái tổ sư thiết lập Ngũ Linh thang trời, hậu thế đệ tử đều cho rằng đó là một loại hình phạt, nhưng Quan Hải Thiên lại không nghĩ như vậy, hắn luôn cảm thấy cái kia thang trời tồn tại ý nghĩa không hề đơn giản như vậy.

Nghĩ tới đây, nhiều năm qua từ đốc trời Thánh Điện cùng Trung Thổ ma đạo mang tới phiền muộn, giống như từ Quan Hải Thiên trong lòng cắt giảm không ít. Thương thiên phù hộ, ta Khôn Thương tông chắc chắn sẽ nghênh tới một cái mới tinh huy hoàng tuế nguyệt.

"Vị này bỏ thang trời đệ tử tên gọi là gì, ra sao Nhân Môn hạ?"

Lúc này, ngồi ở trong góc ngộ đạo viện Vương trưởng lão đuôi vôi vàng đứng dậy nói ra: "Hồi bẩm chương môn sư huynh, người này tên là Mạc Tiểu Lâu, là Triệu Vũ môn hạ đệ tử, hắn nhập môn lúc, là sư đệ ta phụ trách tiếp dẫn."

Phát giác được Quan Hải Thiên trong mắt vẻ mừng rỡ, kia Vương trưởng lão quả quyết xuất kích, cường điệu nhấn mạnh mình tồn tại cảm

Nghe vậy, Quan Hải Thiên phát râu cười nói: "Nguyên lai là Triệu sư đệ đệ tử, ta nói hắn cùng Mạc Hoa tiểu tử kia hôm nay làm sao không đến nghị sự."

"Chư vị sư đệ, các ngươi theo ta cùng đi Thiên Đạo phong, cùng một chỗ chứng kiến cái này Mạc Tiểu Lâu có thể hay không đăng đỉnh!"

Lúc này, Thiên Đạo phong trên không người đông nghìn nghịt, tiếng hô huyền ảo.

"Sư huynh cố lên a! Cũng nhanh đăng đỉnh á!"

"Sư huynh chịu đựng! Kỳ tích đang ở trước mắt!"

Nghe không trung truyền đến tiếng ủng hộ, Mạc Tiểu Lâu lại vô tâm hưởng thụ, hiện ở trong cơ thể hắn vận chuyển đại lượng kim, mộc, thủy, hỏa bốn loại bản nguyên linh lực, coi như thông qua kia thần bí pháp quyết, có thể trong thời gian ngắn đem những này thuộc tính khác biệt linh lực, chuyển hóa làm tự thân Thuần Dương chi lực, nhưng cùng lúc đan điền của mình cũng phải thừa nhận to lớn xung kích, loại kia đau đớn cũng không so lúc trước trào Đẳng Thiên Thê tới thiếu.

Theo tiến nhập thể nội tứ sắc linh lực dần dần bị dung hợp vì kim sắc Thuần Dương chi lực, Mạc Tiểu Lâu tu vi cũng thẳng tắp kéo lên, ngay tại vừa rồi, hắn đã đi vào luyện khí hậu kỳ.

Đột phá cảnh giới sau mạng tới không chỉ là lực lượng cường đại, còn có cảm giác nhạy cảm. Hiện tại Mạc Tiểu Lâu có thể thấy rõ không trung chim chóc lông vũ, thậm chí là nơi xa trên phiến lá giọt sương.

Đúng lúc này, Mạc Tiểu Lâu cảm giác được có vài chục cỗ khí tức cường đại chính hướng chính mình sở tại Thiên Đạo phong chạy đến, trên không trung lập tức có người hoảng sợ nói: "Là chương môn chân nhân còn có các vị thủ tọa trưởng lão!"

"Vậy mà kinh động đến chương môn chân nhân!"

"Ngươi đừng cản trở ta à,

Kia cầm đầu chính là chương môn Quan Hải Thiên sao?"

Tại Thiên Đạo phong chúng vị đệ tử bên trong, có không ít người đã nhập môn mấy chục năm, còn không từng có cơ hội gặp qua Quan Hải Thiên bản nhân. Giờ phút này đám người rớt cục sôi trào, mọi người nhao nhao hướng về phía trước gạt ra, đều muốn thấy một lần trên khối đại lục này mạnh nhất môn phái chương môn phong thái.

Nhìn thấy Quan Hải Thiên dẫn các vị thủ tọa đến, bành Văn Sơn cũng là cả kinh, hắn vội vàng ở giữa không trung sửa sang lại quần áo, tiến ra đón, chấp tay nói ra: "Giới Luật viện bành Văn Sơn gặp Qua chương môn sư huynh, gặp qua các vị thủ tọa sư huynh!"

Quan Hải Thiên mỉm cười, nói ra: "Ừm, ngươi là Bành sư đệ đi, miễn lễ! Cái kia thang trời phía trên thế nhưng là Mạc Tiểu Lâu?"

"Hồi bẩm chương môn sư huynh, chính là Mạc Tiểu Lâu." Bành Văn Sơn mắt nhìn phía dưới Mạc Tiểu Lâu, lớn tiếng nói ra: "Mạc Tiểu Lâu, chương môn chân nhân ở đây, ngươi còn không nhanh hành lễ?"

Mạc Tiểu Lâu cũng có thể cảm thấy phía trước không trung chính có vài chục đạo cường đại thần thức trên người mình đảo qua, nếu không phải cái này Ngũ Linh thang trời cấm chế, chỉ sợ trên người mình bí mật đã sớm bị người phát hiện. Hắn nhìn thấy kia cầm đầu một vị đạo nhân, khí độ bất phàm, toàn thân trên dưới từ có một loại Tôn giả khí tức, nhất định là chương môn chân nhân không thể nghi ngờ.

Mạc Tiểu Lâu thâm cười khổ, hắn cũng không muốn mất cấp bậc lễ nghĩa, nhưng giờ phút này thể nội các loại linh lực chính nhanh chóng bị phù văn pháp quyết luyện hóa thành Thuần Dương chi lực, cũng chứa đựng trong đan điền, cái này dẫn đến hắn toàn thân kinh mạch đều đang kịch liệt run rẩy, hai chân chỉ có thể chết lặng cứng đờ chậm chạp leo lên bậc thang, thân thể những bộ vị khác đều không thể động đậy, thật sự là không cách nào hành lễ.

Dường như đã nhận ra Mạc Tiểu Lâu khó xử, Quan Hải Thiên khoát tay chặn lại, nói ra: "Không cần, hắn giờ phút này chính đang cật lực trào Đẳng

Thiên Thê, quanh thân tiếp nhận thống khổ không phải người ta có thể tưởng tượng, bất kỳ người nào đều không cần quấy nhiễu hắn!"

Theo phía dưới kia thân ảnh gầy yếu mỗi bước ra một bước, Quan Hải Thiên phảng phất thấy được, lại một cái thuộc về Khôn Thương tông vĩ đại thời đại đang từ từ giáng lâm.

"Mạc sư huynh thật sự là quá ngu, ngay cả chương môn đều kinh động, nếu không phải hắn, ta còn không biết năm nào tháng nào có thể nhìn thấy chương môn chân nhân."

"Nói đúng vậy a, lúc trước ta cũng không tin, bọn hắn đều nói Mạc sư huynh tư chất thấp kém, xuất thân thường thường, toàn bộ nhờ gặp vận may mới tiến vào nội môn, trở thành đại danh鼎鼎 Triệu Vũ sư thúc đệ tử. Hiện tại một thấy thế nào? Ta đã sớm nói, nội môn không kẻ yếu!"

"Ai! Sớm biết Mạc Tiểu Lâu mạnh như vậy, tại hắn mới nhập môn còn bị người xa lánh thời điểm, ta nên tiến đến kết giao, hiện tại lại đi sợ sợ người ta đã sớm không để ý."

Lúc này, giữa không trung thượng quan hồng đối sau lưng một Giới Luật viện trưởng lão đưa mắt liếc ra ý qua một cái, hai người bay đến một bên, thượng quan hồng nhỏ giọng hỏi: "Cái này Mạc Tiểu Lâu chuyện gì xảy ra?"

Người trưởng lão kia đuổi vội vàng nói: "Thượng Quan Niên sư đệ từng nói cái này Mạc Tiểu Lâu đánh lên hắn, giết hại đồng môn thế nhưng là trọng tội, cho nên. . ."

"Đánh rắm! Cái này Mạc Tiểu Lâu chỉ là một cái mới nhập môn phạm nhân, làm sao có thể đánh lên năm mà! Chắc hẳn là năm mà gây sự tình! Ta nói qua trong khoảng thời gian này không phải cho ta gây tai họa, về sau loại sự tình này còn dám giấu diếm ta, liền cắt cho ta ra Giới Luật viện!"

Trưởng lão kia còn chưa nói xong liền đáp lên quan hồng đồ ập xuống mắng một trận, hắn lập tức ở một bên gật đầu nói phải, trong lòng tự nhủ, còn không phải người cái này Đại bá quá dung túng chất tử, mới đưa đến Thượng Quan Niên tiểu tử kia vô pháp vô thiên, còn có mặt mũi đến mắng ta!

Từ khi tiến vào Hòa thuộc tính thang trời phạm vi về sau, Mạc Tiểu Lâu thể nội liền có giữ thiên địa tất cả năm loại bản nguyên linh lực, trong kinh mạch đạo đạo phù văn màu vàng không ngừng gia tốc vận chuyển, trong đan điền tạo thành một cái vòng xoáy linh lực, trong lúc nhất thời Thuần Dương chỉ lực ngưng kết tốc độ cũng đạt tới đỉnh phong.

Trải qua một ngày một đêm bản nguyên linh lực luyện hóa, Mạc Tiểu Lâu thân thể đã đến cực hạn, đại não đã bắt đầu xuất hiện ảo giác, trong thoáng chốc, hắn phảng phất thấy được mẫu thân cùng sư tôn đang đứng tại đỉnh núi hướng mình ngoắc, hắn biết mình không thể cứ như vậy ngã xuống, vô luận như thế nào đều muốn tiếp tục đi tới!

"9,998!"

"9999!"

"Một vạn!"

Mạc Tiểu Lâu hai mắt đã mơ hồ, nghe tới đám người hô lên một vạn cái số này lúc, hắn vận dụng chút sức lực cuối cùng, thao túng thể nội kim sắc minh văn đem tu vi khống chế đang luyện khí sơ kỳ, về sau thân thể của hắn bắt đầu ngã về phía sau, tại sắp từ đỉnh núi rơi xuống thời điểm, Triệu Vũ lách mình xuất hiện, vững vàng tiếp nhận Mạc Tiểu Lâu.

Nguyên lai, sư tôn một mực đang nhìn chăm chú mình a. . .

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづHuyền★ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Nhạc Anh Tuấn

Bị Triệu Vũ đưa sau khi trở về, Mạc Tiểu Lâu rờn rã ngủ mê ba ngày, tỉnh lại lúc bị Lục Hạo cáo tri sư tôn Triệu Vũ đã bế quan, chỉ để lại cho hắn một cái ngọc giản.

Mạc Tiểu Lâu xem xét ngọc giản về sau, phát hiện bên trong ghi chép mấy loại thích hợp Thuần Dương linh lực pháp thuật khẩu quyết, hần lập tức cảm thấy có chút mừng rỡ, nhìn đề đạt tới Luyện Khí kỳ về sau, sư tôn cũng thừa nhận mình tu chân giả thân phận, bắt đầu chính thức truyền thụ mình tiên pháp.

Trải qua Ngũ Linh thang trời sự kiện về sau, đám người đối với Mạc Tiểu Lâu thái độ phát sinh cực lớn đổi mới, nhưng bởi vì xuất thân của hần cùng tư chất, trong thời gian ngắn, cũng sẽ không giống Lục Hạo cùng Thượng Quan Niên đồng dạng bị điên cuồng tôn sùng, nhưng tối thiểu nhất, mọi người đã tán thành hần nội môn đệ tử thân phận, đồng thời đưa cho tương ứng tôn trọng.

Một ngày này, Mạc Tiểu Lâu ngay tại bên trong tiểu viện của mình luyện tập sư tôn truyền thụ cho tiên pháp, trong đó có một môn tên là Bá Thể công thủ gồm nhiều mặt tính pháp thuật khiến cho hần rất là cảm thấy hứng thú. Bá Thể, tên như ý nghĩa chính là muốn vận chuyển thể nội linh lực bao trùm quanh thân da thịt, đã có thể đưa đến phòng ngự tác dụng, cũng có thể cận chiến công kích. Tu luyện tới cảnh giới cực cao lúc, nhục thân cường độ có thể thắng qua bất kỳ tiên giáp phi kiếm. Nhưng loại công pháp này chỉ thích hợp với bao dung tính cực mạnh Thuần Dương thể mạch tới tu luyện.

Hỗn độn sơ khai, giữa thiên địa tràn ngập năm loại bản nguyên linh lực, kim, mộc, thủy, hỏa, thổ.

Tu chân giả sinh ra về sau, căn cứ nhân thể đối với Ngũ Hành lực tương tác lại phân làm tương ứng năm loại thuộc tính linh căn. Mặt khác, tại tháng năm dài đằng đẵng diễn biến bên trong, mọi người còn tổng kết phát hiện hai loại đặc biệt thể chất, phân biệt là thuần âm thể mạch cùng Thuần Dương thể mạch.

Cái này bảy loại thể chất kỳ thật cũng không cao thấp trên dưới phân chia, chỉ là mỗi người đều mang đặc điểm mà thôi. Nếu như nói Kim thuộc tính linh lực đặc điểm là sắc bén, Mộc thuộc tính là bàng bạc, Thủy thuộc tính là hay thay đổi, lửa vì cuồng dã, thổ vì hùng hậu, kia Thuần Dương thể mạch đặc điểm chính là bá đạo.

Mạc Tiểu Lâu dựa theo Bá Thể công pháp bên trên nói rõ, đem trong đan điền Thuần Dương chi lực tụ tập đến cánh tay phải đương về sau, dần dần, cánh tay bắt đầu nổi lên kim sắc quang mang, hần căn cứ thử nghiệm tâm thái, nhắm ngay trong nội viện một cái đá hoa cương băng ghế đá, một quyền đánh ra ngoài.

"Răng rắc!" Khối kia đá hoa cương cứng rắn băng ghế đá ứng thanh vỡ vụn, biến thành vô số khối đá vụn, tản mát đầy đất.

Mạc Tiểu Lâu cũng bị mình uy lực của một quyền này kinh hãi trợn mắt hốc mồm, hần còn chưa không hiểu rõ, bởi vì hần luyện hóa là Ngũ Linh thang trời thiên địa bản nguyên chi lực, so cái khác tu chân giả ngồi xuống hấp thu linh lực còn tinh khiết hơn rất nhiều, dạng này liền làm trong cơ thể hần Thuần Dương chi lực biến đến vô cùng tinh thuần bá đạo.

Cho đến tận này, Mạc Tiểu Lâu y nguyên đem tu vi không chế tại luyện khí sơ kỳ, hần cực kỳ mừng rỡ phát hiện, trải qua kim sắc minh văn ấn tàng, trước mắt còn không từng có người dò xét đến hần chân thực tu vi, bao quát Quan Hải Thiên chương môn còn có sư tôn Triệu Vũ.

Đang lúc Mạc Tiểu Lâu chuẩn bị dùng luyện khí hậu kỳ thực lực lại đánh một quyền lúc, hần viện cửa bị đẩy ra, tiến đến một người mặc nội môn đệ tử trang phục mập mạp.

Người kia vừa thấy được Mạc Tiểu Lâu liền cười chào hỏi: "Xin hỏi người chính là Mạc Tiểu Lâu sao?"

Mạc Tiểu Lâu chưa từng thấy qua người này, có trước đó cùng Thượng Quan Niên tiếp xúc về sau, hần xử sự làm người trở nên cẩn thận rất nhiều.

"Ta chính là Mạc Tiểu Lâu. Xin hỏi người có chuyện gì không?"

Cái kia mập mạp thấy đối phương đích thật là Mạc Tiểu Lâu, lập tức trở nên hồng quang đầy mặt, vui vẻ ra mặt. Hưng phấn nói ra: "Có thể tính gọi ta nhìn thấy người! Mạc sư đệ, thật sự là ngưỡng mộ đã lâu!"

Thấy đối phương biểu hiện được nhiệt liệt như vậy, Mạc Tiểu Lâu nhất thời hồ nghi, : "Vi sư huynh này, khó nói chúng ta trước đó gặp qua sao?"

"Chưa từng thấy qua, ta trước giới thiệu mình, ta gọi Nhạc Anh Tuấn, gia phụ danh tự sư đệ người hần nghe nói qua, hần gọi nhạc nỗ lực thực hiện."

Nhạc nỗ lực thực hiện cái tên này, Mạc Tiểu Lâu đương nhiên nghe nói qua, đây chính là Khôn Thương tông số một thủ tọa, địa vị gần với chương môn Quan Hải Thiên, tương đương với Khôn Thương tông Phó chương môn. Trước mắt người này lại là con của hần, bất quá tên của người này lên cũng thật đùa, rõ ràng là một cái hồng quang đầy mặt mập mạp, lại gọi Nhạc Anh Tuấn.

"Mạc sư đệ, người có chỗ không biết, sớm tại nửa tháng trước người mới nhập môn thời điểm, ta liền nghĩ qua đến kết bạn người, đáng tiếc a,

Vừa vận chương môn sư bá mệnh phụ thân đi dò xét Côn Dương Tử tin tức, trước khi đi phụ thân nói cái gì cũng phải mang theo ta, nói là sợ ta trong môn lười biếng, còn không bằng ra ngoài đi lịch luyện một phen."

Nhạc Anh Tuấn cũng không khách khí, lại chủ động ở trong viện tìm cái băng ghế đá ngồi xuống, lại cầm lấy trên bàn ấm trà, rót cho mình chén trà, uống một hơi cạn sạch về sau, hần tiếp tục nói ra: "Lúc đầu chúng ta trong vòng mười ngày liền có thể phản về, nhưng không ngờ ở trên đường thu được chương môn sư bá đưa tin, nói Côn Dương Tử ngay tại Dao Ba Kiếm Tông, gọi chúng ta trước đi cứu viện, cứ như vậy, hôm qua ta mới theo cha thân trở về."

Lúc này, Mạc Tiểu Lâu cũng ngồi ở Nhạc Anh Tuấn đối diện, hần nói ra: "Nhạc sư huynh người nói nhiều như vậy, không biết hôm nay tới tìm ta có

chuyện gì đâu?"

Nhạc Anh Tuấn cười hắc hắc, nói ra: "Sư huynh đòi ta bội phục nhất có loại người, trước đó liền nghe nói người đã không tư chất cũng không xuất thân, có thể báii nhập Triệu sư thúc môn hạ, ta liền cảm giác người không tầm thường! Trở về về sau lại nghe nói người lại thành công treo lên trời bậc thang, thật sự là ngu bức a! Cho nên, ta liền không kịp chờ đợi đến cùng sư đệ gặp mặt."

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy cái này Nhạc Anh Tuấn rất thú vị, mình cái gì cũng còn không có hỏi, đối phương lại nói nhiều như vậy, rõ ràng có chút nói nhiều.

"Nhạc sư huynh nói là ta đa mặt dày đi."

"Sư đệ người đừng hiểu lầm a, ta nhưng không có ý tứ này, lại nói đa mặt dày thế nào? Người tu chân sẽ vì thường người thường không thể vì, dạng này mới có thể nhìn trộm đại đạo! Bất quá, hiện tại nhớ tới Thượng Quan Niên tiểu tử kia quả thực chán ghét, hẳn thường xuyên khi dễ đệ tử mới nhập môn, lúc ấy nếu như ta tại, liền nhất định sẽ không phát sinh về sau sự tình."

Mạc Tiểu Lâu mặc dù lần thứ nhất gặp Nhạc Anh Tuấn, nhưng cảm giác đối phương lúc nói chuyện lộ ra mười phần chân thành, không như có nửa phần dối trá, lập tức đối với hắn cũng không có phòng bị. Tu chân tuế nguyệt dài đằng đặc, có thể nhiều giao đến một người bạn cũng là tốt.

"Nhạc sư huynh, ta trước đó cũng nghe người ta nói qua Côn Dương Tử, tên ma đầu này rất lợi hại phải không, hẳn là cái nào môn phái đây này?"

"Đương nhiên, kia Côn Dương Tử không chỉ là lợi hại, mà lại tàn nhẫn, người này cũng là gần năm mươi năm mới đột nhiên ở trung thổ xuất hiện, tựa hồ cũng không phải là đã biết Trung Thổ ma tu thành viên, cả người tu vi đã đến Kim Đan đại viên mãn, chỉ cần bị hắn đánh bại tu chân giả, khó tránh khỏi bị luyện hóa Nguyên Thần, hút Kim Đan."

Mạc Tiểu Lâu giảng Nhạc Anh Tuấn rót đầy chén trà, nghe hắn tiếp tục nói ra: "Hôm đó phụ thân dẫn đầu chúng ta đến Dao Ba Kiếm Tông thời điểm, cả môn phái bên trong toàn bộ là gây chi hải cẩu, liền ngay cả Tư Đồ chương môn cũng bị Côn Dương Tử luyện hóa Kim Đan. Chúng ta chỉ ở trong thi thể phát hiện thoi thóp chương môn chi nữ Tư Đồ Tĩnh."

Mạc Tiểu Lâu hơi kinh ngạc, liền vội vàng hỏi: "Côn Dương Tử mặc dù là Kim Đan cảnh giới đại viên mãn, nhưng dù sao chỉ là một người, Dao Ba Kiếm Tông tính đến ngàn tên đệ tử không nói, lại thêm mấy vị Kim Đan kỳ trường lão, làm sao lại đánh không lại một cái Côn Dương Tử đâu?"

Nghe được Mạc Tiểu Lâu, Nhạc Anh Tuấn mặt lộ vẻ và nghiêm túc, nghĩ chỉ chốc lát, nói ra: "Đầu tiên, kia Côn Dương Tử dựa vào huyết tính giết chóc mới luyện thành một thân tu vi, kinh nghiệm chiến đấu của hắn nhất định phi thường phong phú, Dao Ba Kiếm Tông trường lão mặc dù cũng là Kim Đan kỳ, nhưng Trung Thổ lớn Lục Thường năm thái bình vô sự, thật chém giết, khó tránh khỏi sẽ bị Côn Dương Tử từng cái đánh tan."

Nói xong, Nhạc Anh Tuấn quay đầu nhìn một chút chung quanh, thấy không có người bên ngoài, hắn thấp giọng nói ra: "Bất quá muốn ta nói cái này Côn Dương Tử thật là một cái gia môn, người nghĩ a, một môn phái nói ít cũng có hơn một ngàn người, chính hắn liền dám đi phá quán, ta thật có chút bội phục hắn."

Cảm thấy hắn nói có đạo lý, Mạc Tiểu Lâu cũng rơi vào trầm tư, bình thường tới nói, tu vi cố nhiên là vị thứ nhất cân nhắc tiêu chuẩn, nhưng gặp được chém giết sống chết trước mắt, chỉ sợ kinh nghiệm thực chiến mới là trọng yếu nhất.

Nhìn Mạc Tiểu Lâu như có điều suy nghĩ, Nhạc Anh Tuấn bỗng nhiên không đầu không đuôi nói một câu: "Mạc sư đệ, nếu như tương lai người có một ngày bị đầy trời khắp nơi trên đất tu giả vây quanh, người sẽ như thế nào? Còn có dũng khí phản kháng sao?"

Mạc Tiểu Lâu giật mình, hắn thật đúng là không nghĩ tới loại vấn đề này, hắn một tiểu nhân vật, làm sao lại bày ra loại này cảnh tượng hoành tráng đâu?

"Ta? Ân. . . Nếu là thật có một ngày như vậy, nếu như mình không trái với lương tâm, ta nghĩ ta sẽ chiến đấu tiếp đi!"

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづHuyền☆づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tiên gia nhất phẩm

"Mạc sư đệ, ngươi vết sẹo trên mặt vì sao không xóa đâu? Có loại hiệu quả này chữa thương được vết trong môn hãn là rất nhiều a."

Nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu trên má phải có một đạo thật dài vết sẹo, từ cái trán mà xuống, trải qua qua con mắt, thẳng đến cái cằm. Nhìn có chút dữ tợn, Nhạc Anh Tuấn không khỏi hơi nghi hoặc một chút, trước khi hãn tới cũng hơi có nghe thấy, ít nhiều hiểu rõ một chút Mạc Tiểu Lâu kinh lịch, chỉ là không biết, đối phương vì sao còn không xóa vết sẹo, nhìn như vậy làm sao cũng không giống tiên môn đệ tử.

Mạc Tiểu Lâu có chút khác biệt, cái này còn là lần đầu tiên có người hỏi hãn thương sẹo sự tình, hãn đưa tay sờ soạng một chút vết sẹo trên mặt, thần sắc buồn bã.

"Ta đến Khôn Thương tông trước đó, toàn thôn thảm tạo họa diệt môn, lúc ấy ta liền có vết sẹo này, về sau Lục Hạo sư huynh cũng cho ta trừ sẹo được vết, nhưng do dự về sau, ta vẫn là quyết định lưu lại vết sẹo này, cứ như vậy, mặc kệ tương lai thời gian đến cỡ nào dài đằng đặc, ta cũng sẽ không quên cố hương."

Nhạc Anh Tuấn thở dài một hơi, vỗ vỗ Mạc Tiểu Lâu bả vai, nói ra: "Không nói những này chuyện thương tâm, hết thầy đều đi qua, đối Mạc sư đệ, lần thứ nhất gặp mặt không có gì đưa cho ngươi, nơi này có mười cái khuếch trương linh đan ngươi lại nhận lấy, quyền đương lễ gặp mặt!"

"Cái gì? Khuếch trương linh đan!"

Mạc Tiểu Lâu từng tại tu luyện trong ngọc giản thấy qua khuếch trương linh đan cái tên này, loại đan dược này có thể tu luyện nhanh hơn người cô động linh khí tốc độ, tại đột phá cảnh giới lúc, chỉ cần phục dụng một hạt, liền có thể đạt tới làm ít công to hiệu quả.

Loại này đan dược mười phần trân quý, môn phái bên trong nội môn đệ tử, mỗi ba năm mới có thể nhận lấy một hạt, cái này Nhạc Anh Tuấn lập tức xuất ra mười hạt khuếch trương linh đan đưa cho mình, thủ bút này không khỏi cũng quá lớn.

"Nhạc sư huynh, ngươi lễ gặp mặt này quá quý giá, ta chỉ sợ không thể nhận."

"Sư đệ ngươi cái này liền khách khí, ta không phải mới vừa nói sao? Ta Nhạc Anh Tuấn đời này bội phục nhất liền là ngươi dạng này có loại người! Nếu là coi trọng ta, ngươi liền nhận lấy!"

Nhạc Anh Tuấn trực tiếp đem một cái bình ngọc nhét vào Mạc Tiểu Lâu trong tay, sau đó hướng hãn nháy nháy mắt, mặt phi nộn bên trên lộ ra miễn tiện tiếu dung.

"Sư đệ ngươi cứ việc dùng, nếu là không có liền nói cho sư huynh, ta lại đi lão cha nơi đó làm!"

Gặp Nhạc Anh Tuấn thần sắc chân thành, Mạc Tiểu Lâu nguyên vốn cũng không là về gượng ép người, hãn cũng không có từ chối nữa, nói tiếng cảm ơn, cẩn thận đem khuếch trương linh đan cất kỹ.

Lúc này, Nhạc Anh Tuấn cũng chú ý tới trên đất cục đá vụn, nói ra: "Mạc sư đệ ngươi sẽ không liền trong sân luyện công a?"

Mạc Tiểu Lâu sờ lên đầu, xấu hổ cười một tiếng: "Sư huynh chê cười, sư tôn vừa mới truyền thụ ta một môn pháp quyết, cho nên dùng trong viện bằng ghế đá thử một chút."

"Mạc sư đệ, ngươi nhất định còn không có đi qua diễn võ đường đi, bình thường đệ tử trong môn phái nhóm đều là ở nơi đó tu luyện, muốn đều giống như ngươi, không dùng đến một năm, chúng ta Khôn Thương tông liền bị hủy đi đồ vỡ tan tành."

Mạc Tiểu Lâu lắc đầu nói ra: "Thực không dám giấu giếm, ba ngày trước ta mới mới vừa tiến vào Luyện Khí kỳ, trở thành tu chân giả, còn chưa từng đi qua diễn võ trường."

Nhạc Anh Tuấn vỗ vỗ bụng mình nói ra: "Đi, sư huynh dẫn ngươi đi diễn võ trường chơi đùa!"

Khôn Thương tông diễn võ trường ở vào dãy núi nam bộ một vùng thung lũng bên trong, trong trảng cỏ mọc che trời, trong đó thỉnh thoảng truyền đến chân thiên gào thét thanh âm, những này tất cả đều là trong môn tiên bối cao thủ tại ngoại giới bắt được yêu thú, bình thường nuôi thả tại trong sơn cốc trong rừng, để dùng cho đệ tử tăng trưởng kinh nghiệm thực chiến, càng đi rừng cây chỗ sâu đi, đẳng cấp của yêu thú liền càng cao.

Mạc Tiểu Lâu hiện tại đã có thể ngự không phi hành, tay hãn bóp Linh quyết, cùng Nhạc Anh Tuấn cùng nhau đằng không mà lên, bay hướng diễn võ trường.

Một lát sau, hai người tại sơn cốc trước quảng trường rơi xuống, chỉ thấy phía trước đứng sừng sững lấy một tòa cao mười mấy mét to lớn cửa đồng, cửa đồng phía trên bảng hiệu bên trên rồng bay phượng múa viết bốn chữ lớn "Tiên gia nhất phẩm".

"Tốt có khí thế thư pháp a, cứng cáp hữu lực!"

Ngẩng đầu nhìn bảng hiệu bên trên bốn chữ lớn, Mạc Tiểu Lâu không khỏi phát ra cảm thán.

"Đương nhiên rồi, đây là sáng lập ra môn phái tổ sư trời Huyền Chân người thủ bút. Năm đó trời Huyền Tổ sư đột phá Xuất Khiếu kỳ, hăng hái, một người một kiếm đánh bại Trung Thổ tứ phương cao thủ,

Cuối cùng du lịch đi vào khôn Thương Sơn mạch, gặp đất này Phương Linh lực dồi dào, liền ở chỗ này sáng lập ra môn phái thu đồ."

Nhạc Anh Tuấn một bên cho Mạc Tiểu Lâu giảng giải môn phái lịch sử, một lần vẫn nhắm hai mắt lại, mập mạp trên mặt hiện lộ ra hướng về chỉ sắc.

"Cái gì? Xuất Khiếu kỳ!"

Mạc Tiểu Lâu nhìn không được hét lên kinh ngạc, hẳn đương nhiên nghe qua Xuất Khiếu kỳ cảnh giới này, phóng nhãn toàn bộ Trung Thổ đại lục, Nguyên Anh kỳ tu vi đã là đỉnh cấp tồn tại, đối với Mạc Tiểu Lâu cái này mới nhập môn tiểu tu sĩ tới nói, Xuất Khiếu kỳ chẳng qua là trong điển tịch ba chữ thôi, trước mắt mà nói hẳn còn cực kỳ khó lý giải ba chữ này hàm nghĩa.

"Mạc sư đệ ngươi bỏ Ngũ Linh thang trời là Thiên Đạo phong mặt phía bắc, chúng ta bây giờ vị trí vừa dễ dàng nhìn thấy sơn phong mặt phía nam, trời Huyền Tổ sư nắm đó lấy tay làm đao, tại sơn phong mặt phía nam khắc một bài thơ, bằng hiệu bên trên Tiên gia nhất phẩm bốn chữ liền là xuất từ câu thơ ở trong."

Mạc Tiểu Lâu thuận Nhạc Anh Tuấn ngón tay phương hướng nhìn lại, chỉ gặp to như vậy Thiên Đạo phong chân núi phía nam lại bị người cùng nhau gạt đi, hình thành một mặt cao nhưng che trời to lớn vách đá. Xuyên thấu qua lượn lờ vân khí có thể nhìn thấy, trên thạch bích quả nhiên có khắc văn tự.

"Khôn thương tám trăm dặm, linh tú quan Cửu Châu. Linh hội thiên đạo chỗ, Tiên gia chính nhất phẩm."

Cái này hai mươi cái chữ lớn cứng cáp hữu lực, vắt ngang giữa thiên địa, trong đó từng chữ đều xâm nhập vách đá.

Mạc Tiểu Lâu giật mình há to miệng, hẳn thật sự là không tưởng tượng ra được, dạng gì lực lượng có thể sáng tạo ra như thế quý phù thần công chi tác. Có lẽ đối với trời Huyền Chân người loại kia cấp bậc tồn tại tới nói, toàn bộ thiên địa cũng liền tựa như hơi lớn một điểm bốn cây cánh mà thôi.

Lúc này, có mắt nhọn đệ tử nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu cùng Nhạc Anh Tuấn hai người tới đến, lập tức chạy lên trước chào hỏi.

Mạc Tiểu Lâu rất rõ ràng cảm giác được đám người đối thái độ mình biến hóa, hiện tại người khác nhìn trong ánh mắt của hắn không còn trước đó khinh miệt, thay vào đó là phát ra từ nội tâm tôn trọng, đám người mặc dù không cách nào bản thân cảm nhận được Ngũ Linh thang trời đáng sợ, nhưng Mạc Tiểu Lâu có thể thành công đăng đỉnh, đã đủ để đặt vững hắn nội môn hạch tâm đệ tử địa vị!

Bởi vì hai người đều là thế hệ trẻ tuổi ở trong minh tinh nhân vật, bởi vậy ở bên cạnh họ người càng tụ càng nhiều, có đến kết giao, cũng có đến vuốt mông ngựa, nhất là số lượng nhiều nhất ngoại môn đệ tử, trong mắt bọn hắn Mạc Tiểu Lâu thấy được sùng bái cùng cực sâu kính sợ.

Gọi Mạc Tiểu Lâu không tưởng tượng được là, Nhạc Anh Tuấn người mặc dù dáng dấp béo to lớn, nhưng nữ nhân duyên lại vô cùng tốt. Từ vừa mới bắt đầu, liền không ngừng trẻ tuổi có nữ đệ tử đến cùng hắn lời kéo làm quen, đối mặt một đám oanh oanh yến yến Nhạc Anh Tuấn lại cũng say mê trong đó, ứng phó tự nhiên, "Sư muội lại đẹp lên", "Ừm, sư huynh cũng nhớ ngươi!", "Không có vấn đề, các loại sư huynh ta phải rộng rãi đi đơn độc chỉ điểm ngươi tu luyện!".

Lúc này Mạc Tiểu Lâu phát hiện tại cửa vào sơn cốc chỗ, đang có mấy tên nội môn đệ tử tại trò chuyện. Ở trong một người mình hết sức quen thuộc, chính là Thượng Quan Niên, giờ phút này hắn chính đối bên cạnh một vị nữ đệ tử đại diện ân cần. Nữ đệ tử kia thân mang một bộ áo trắng, dáng người uyển chuyển, coi như cách khoảng cách mấy chục mét, cũng có thể cảm giác được từ trên người nàng phát ra xuất trần khí tức, tựa như Cửu Thiên Tiên nữ.

Giờ phút này, nữ tử kia cũng phát hiện Mạc Tiểu Lâu cùng Nhạc Anh Tuấn hai người, hướng bọn họ đi tới.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Covered by づづHuyền★ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Nhị thế tử ở giữa tranh đấu

Nữ tử áo trắng đi vào trước mắt về sau, đối Nhạc Anh Tuấn khom người thi cái lễ, mở miệng nói ra: "Đa tạ sư huynh cùng nhạc sư bá ân cứu mạng, bởi vì quá bận rộn hướng chương môn chân nhân hồi báo Côn Dương Tử sự tình, còn không tới kịp tự mình tiến đến nói lời cảm tạ, mời sư huynh thứ lỗi."

Nữ tử này miệng phun hoa lan, thanh âm ôn nhu dễ nghe.

"Không cần khách khí với ta, Tư Đồ sư muội, chỉ trách chúng ta đi trễ một bước, mới đưa đến bị kịch phát sinh, bắt quá xin sư muội yên tâm, có chương môn sư bá làm chủ, người đại thù tương lai nhất định nhưng báo."

Nhạc Anh Tuấn gặp có mỹ nữ tới, lập tức cũng là vui vẻ ra mặt. Mạc Tiểu Lâu ám đạo, nguyên lai người này liền là Dao Ba Kiếm Tông Tư Đồ tỉnh, cùng mình đồng dạng, cũng là cô nhi.

Lúc này Tư Đồ tỉnh một đôi mắt đẹp chuyển dời đến Mạc Tiểu Lâu trên thân, khi thấy Mạc Tiểu Lâu vết sẹo trên mặt lúc, nàng tuyệt khuôn mặt đẹp bên trên lập tức lộ ra kinh ngạc cùng vẻ không hiểu.

Nhạc Anh Tuấn liền vội vàng giới thiệu: "Tư Đồ sư muội, vị này là Mạc Tiểu Lâu sư đệ, tuyệt đối là một cái có loại chân nam nhân! Chờ sau này ta kỹ càng cho sư muội nói một chút Mạc sư đệ quang vinh sự tích!"

Nhạc Anh Tuấn dùng sức vỗ vỗ Mạc Tiểu Lâu bộ ngực, khiến cho Mạc Tiểu Lâu có chút xấu hổ, lời nói nói cái gì gọi có loại chân nam nhân? Ta có phải là thật hay không nam nhân, người Nhạc sư huynh làm sao biết?

Tư Đồ tỉnh mỉm cười, nói ra: "Mạc sư huynh hữu lễ!"

Từ nhỏ đến lớn Mạc Tiểu Lâu chưa từng gặp qua như vậy mỹ mạo nữ tử, mặc dù chỉ là bình thường nói chuyện, nhưng đôi mắt mỹ nữ như thế, hấn vẫn là cảm giác trên mặt nóng lên, tim đập nhanh hơn, không dám nhìn thẳng đối phương, chỉ có thể hơi cúi đầu ngay ngốc nói ra: "Tư Đồ sư tỷ, người tốt."

"O! Nguyên lai là Mạc sư đệ a, Tư Đồ sư muội, người còn không biết đi, đây chính là đại danh鼎鼎 Mạc Tiểu Lâu sư đệ! Bằng vào cấp thấp Thuần Dương thể mạch liền có thể bá vào nội môn, mà lại xuất thân của hấn so với chúng ta đều muốn hiển hách, là một cái son đã cô nhi."

Theo Tư Đồ tỉnh cùng đi đến Thượng Quan Niên ghen tuông đại phát, nói tới nói lui âm dương quái khí, nóng lòng cho Mạc Tiểu Lâu phá.

Vừa nhìn thấy Thượng Quan Niên, Mạc Tiểu Lâu trong mắt liền hiện lên hàn mang, gia hỏa này ngày đó vũ nhục thân nhân mình hấn cả một đời cũng không quên được.

"Đánh rắm! Con mẹ nó người tại sao không nói Mạc Tiểu Lâu bò qua thang trời sự tình?"

Nghe được Thượng Quan Niên, Nhạc Anh Tuấn trực tiếp phát hỏa, phát nổ nói tục.

"Nhạc sư huynh, người đừng nóng giận nha, người ta đều là từ nhỏ tại cái này Khôn Thương tông bên trong lớn lên, lẫn nhau thân như huynh đệ, hôm nay làm sao nổi giận lớn như vậy đâu? Chẳng lẽ. . . ."

Thượng Quan Niên một mặt cười xấu xa, cố ý đem giọng đề cao, tiếp tục nói ra: "Chẳng lẽ sư huynh miệng người vị thay đổi, không phải làm sao lại như thế yêu thương cái này Mạc sư đệ?"

"Người muốn chết!"

Nhạc Anh Tuấn giận tím mặt, hấn cũng không quan tâm Thượng Quan Niên Đại bá có bao nhiêu lợi hại, cha của mình cũng không kém a. Nếu như nói Thượng Quan Niên tại Khôn Thương tông thuộc về du côn, vậy hấn Nhạc Anh Tuấn liền là lưu manh.

Giờ phút này Nhạc Anh Tuấn quanh thân tay áo cổ động, thay đổi bình thường mập mạp buồn cười hình tượng, từ hấn trên người tán mát ra một cỗ lạnh lẽo khí tức.

"Làm gì? Sư huynh đây là muốn theo tiểu đệ luận bàn một chút? Người là luyện khí hậu kỳ, ta cũng vậy, nhưng nơi đây không cho phép chúng ta tư đấu, không bằng chờ một chút tiến vào trong diễn võ trường, hai người chúng ta lại phân cao thấp!"

Nhìn thấy Nhạc Anh Tuấn thật sự nổi giận, Thượng Quan Niên cũng không hoảng hốt, bọn hấn trong môn địa vị không sai biệt lắm, đều là nhị thế tổ loại hình, dù nói không có Lục Hạo bọn người tu vi cao tư chất tốt, nhưng cũng không kém, cảnh giới bên trên đều muốn so phổ thông đệ tử mạnh rất nhiều.

"Hai vị sư huynh đây là cần gì chứ? Đều là đồng môn." Tư Đồ tỉnh gặp giữa hai người mùi thuốc súng nồng hậu dày đặc, vội vàng ở một bên điều tiết, nàng cũng không nghĩ tới, mới vừa tới đến Khôn Thương tông, liền tận mắt thấy hai tên hạch tâm đệ tử ở giữa tranh đấu, xem ra cái này Khôn Thương tông nội môn nước rất sâu a.

"Nhạc sư huynh, chúng ta trước tiến vào diễn võ trường, lại cùng bọn hấn lý luận!"

Mạc Tiểu Lâu cũng không nguyện ý Nhạc Anh Tuấn bởi vì chính mình mà xúc phạm môn quy, hấn một đôi mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Thượng Quan Niên.

Thấy tình cảnh này, lập tức có chuyện tốt đệ tử vụng trộm phát ra đưa tin phù, nói trong diễn võ trường sắp có trò hay trình diễn,

Nhạc Anh Tuấn giao đầu Thượng Quan Niên.

Tin tức này một chút tại nội ngoại môn đệ tử bên trong võ tổ, hai vị này sư huynh đều là không chọc nổi nhị thế tổ, hiện tại bọn hấn lại lẫn nhau động thủ, tự nhiên hấp dẫn nhân khí.

Mạc Tiểu Lâu cùng mọi người thông qua được cửa đồng chỗ cấm chế, tiến vào trong diễn võ trường. Nói là diễn võ trường, kỳ thật liền là một mảnh cự mộc che trời sơn cốc. Sơn cốc bên cạnh có một mảnh đất trống, phía trên chất đầy to lớn hòn đá.

Những này hòn đá đều chuyên môn bị thi triển qua Thổ hệ pháp thuật, chuyên môn lưu cho các đệ tử dùng để thí nghiệm chiêu số, nhận công kích về sau, dù là bị đánh vỡ nát, cũng có thể tự động khôi phục, đây cũng là Nhạc Anh Tuấn mang Mạc Tiểu Lâu tới đây mục đích.

"Nhạc sư huynh, không bằng chúng ta ngay ở chỗ này hoạt động một chút quyền cước như thế nào?"

"Hừ! Tốt!"

Nhạc Anh Tuấn quay đầu nói với Mạc Tiểu Lâu: "Mạc sư đệ, ngươi trước tiên lui về sau, nhìn sư huynh ta thay ngươi giáo huấn thằng ranh con này!"

Sau khi nói xong, cả người hần khí thể lập tức thẳng tắp kéo lên, một cỗ mạnh mẽ khí lãng lấy thân thể của hần làm trung tâm, hướng bốn phía không ngừng khuếch tán.

Một đoàn hào quang màu vàng óng từ Nhạc Anh Tuấn ngực hiển hiện, lập tức lan tràn đến toàn thân, dần dần hình thành một kiện áo giáp màu vàng óng, áo giáp sau khi xuất hiện, Nhạc Anh Tuấn khí thể cũng leo lên đến đỉnh phong, ở trên người hần lại cũng không nhìn thấy nửa điểm ngày xưa buồn cười, hần hiện tại giống như một tôn kim giáp chiến thần đứng ở tại chỗ.

"Đây là. . . . Đây là tiên giáp! Bọn hần muốn làm thật, mọi người mau tránh ra!"

Không biết là ai hô một tiếng, nhắc nhở đám người, còn tại trầm mê ở Nhạc Anh Tuấn trên thân tiên giáp đệ tử lập tức lấy lại tinh thần, nhao nhao hướng phía sau nhanh chóng thoái lui, có người khô giòn bay đến trên bầu trời, định muốn tận mắt thấy rõ ràng trận này hạch tâm đệ tử ở giữa đại chiến.

"Mau nhìn! Thượng Quan sư huynh cũng gọi ra tiên giáp!"

Chỉ gặp Thượng Quan Niên trên thân cũng bị một kiện tản ra hào quang màu xanh nước biển tiên giáp bao khóa, khí thể không kém chút nào Nhạc Anh Tuấn.

Phải biết tiên giáp là tất cả tu chân pháp bảo ở trong quý giá nhất, cùng nó tương đối, phổ thông tu sĩ trong mắt đầy đủ trên quý phi kiếm cơ hồ không tính là gì, luyện chế một bộ tiên giáp chẳng những cần đại lượng tài liệu trân quý, mà lại quá trình bên trong còn đặc biệt dễ dàng thất bại, một khi thất bại đầu nhập trong đó tất cả vật liệu đều đem nước chảy về biển đông.

Bởi vậy đại lục ở bên trên rất nhiều cỡ trung môn phái tu chân chương môn, cũng vô pháp có một kiện tiên giáp. Vì tranh đoạt một kiện đệ phẩm cấp tiên giáp, đủ để gọi mấy hạng trung giữa các môn phái lẫn nhau đại khai sát giới.

Cùng nó nói Nhạc Anh Tuấn cùng Thượng Quan Niên là tại bác đầu, không bằng nói là Trung Thổ mạnh nhất môn phái hai cái nhị thế tổ tại khoe của.

Tin tức rất nhanh liền truyền bá ra, toàn bộ Khôn Thương tông nội ngoại môn đệ tử đều sôi trào, mọi người tất cả đều sử xuất bú sữa mẹ khí lực bay về phía diễn võ trường, sợ đi trễ, bỏ lỡ đặc sắc một màn.

Lúc này, trong tràng hai người cũng không chút khách khí, song song tế ra phi kiếm, tay bấm Linh quyết, triển đấu cùng một chỗ. Trên diễn võ trường lập tức tiếng vang chấn thiên, đá vụn bay tứ tung.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Covered by づづHuyền★ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Người quá nét mực

Khôn Thương tông lấy Kim thuộc tính pháp quyết lấy xung, trong môn đại đa số đệ tử đều là Kim thuộc tính linh căn, Nhạc Anh Tuấn cùng Thượng Quan Niên cũng không ngoại lệ.

Kim thuộc tính pháp quyết lấy sắc bén công kích tới xung, giờ phút này hai người ở trong sân đem hết toàn lực, bật hết hỏa lực, không hề nể mặt mũi.

Linh lực ngưng kết mà thành khí kiếm vắng lai xuyên qua, phát ra trận trận chói tai tiếng xé gió, hai thanh phi kiếm đan vào lẫn nhau thành kiếm lưới, triển đấu cùng một chỗ.

Trong diễn võ trường tất cả mọi người mở to hai mắt, nhìn chăm chú trận chiến đấu này, ở đây đệ tử tuyệt đại đa số đều chỉ là luyện khí sơ kỳ cùng trung kỳ cảnh giới, ném đi khiến người mở rộng tầm mắt tiên giáp phi kiếm không nói, riêng là quan sát hai vị này thế hệ trẻ tuổi cao thủ quyết đấu, liền rất có thể từ đó đạt được quý giá lĩnh ngộ, làm cảnh giới của mình có chỗ đề cao.

Cùng cái khác người khác biệt, mặc dù che giấu tu vi, nhưng Mạc Tiểu Lâu dù sao cũng là luyện khí hậu kỳ thực lực, giữa sân hai người mặc dù đấu kịch liệt, nhưng bọn hắn một chiêu một thức ở trong mắt Mạc Tiểu Lâu đều nhìn rõ ràng, hắn cảm thấy mặc dù bây giờ Nhạc Anh Tuấn khí thế bên trên hơn một chút, nhưng là sức chịu đựng cùng tâm cơ chỉ sợ đều không kịp Thượng Quan Niên, tiếp tục như thế sớm muộn sẽ cho đối phương lưu lại thời cơ lợi dụng.

"Tiếp tục như thế không thể được, sớm muộn sẽ bị Thượng Quan Niên chiếm thượng phong."

Mạc Tiểu Lâu chính đang suy nghĩ muốn hay không âm thầm giúp một chút Nhạc Anh Tuấn, bỗng nhiên hắn cảm giác được một hơi khí lạnh chính bao phủ lại mình, nhìn bốn phía một cái, phát hiện một cái vóc người cao gầy nội môn đệ tử chính không có hảo ý nhìn xem chính mình.

Người này tên là trương mang an, là Thượng Quan Niên số một chó săn, Mạc Tiểu Lâu đối với hắn ấn tượng đặc biệt khác sâu, lúc trước Thượng Quan Niên tìm mình phiền phức lúc, kêu nhất hoan liền là hắn.

"Mạc sư đệ, chúc mừng ngươi thành công bước vào luyện khí sơ kỳ, trở thành một cái tu chân giả, nhưng làm một tu chân giả thì phải hiểu Tu Chân Giới quy củ. Nơi này là ta Khôn Thương tông diễn võ trường, làm nội môn đệ tử, ở chỗ này là có thể lẫn nhau khởi xướng khiêu chiến."

Trương mang an hít mắt, gầy cao trên mặt lộ ra nụ cười âm hiểm. Mạc Tiểu Lâu biết, gia hỏa này gặp Nhạc Anh Tuấn cùng trưởng quan năm đầu túi bụi, liền muốn đối với mình nổi lên, cứ như vậy, liền có thể quấy nhiễu được trong sân Nhạc Anh Tuấn, người này thật sự là một đầu chó ngoan.

"Mạc sư đệ, ta hiện tại chính thức hướng ngươi khởi xướng khiêu chiến! Ngươi nhưng dám đánh với ta một trận?"

Nghe được hắn, ở đây mấy tên cùng Nhạc Anh Tuấn giao hảo đệ tử lập tức nổi trận lôi đình, giờ phút này ngay cả đồ ngọc đều có thể nhìn ra gia hỏa này mục đích.

"Trương mang an! Ngươi ý là luyện khí trung kỳ tu vi liền đến khi phụ vừa mới nhập môn Mạc sư đệ, ngươi còn thật không biết xấu hổ, muốn tìm người luận bàn, vua ta mãnh đến đánh với ngươi!"

Trong đám người một cái vóc người to con đệ tử thực sự nhìn không được trương mang an hèn mọn đáng vẽ, hướng hắn khởi xướng khiêu chiến.

Trương mang an cười hắc hắc, cũng không để ý tới những người khác, vẫn như cũ đối Mạc Tiểu Lâu nói ra: "Thế nào? Chẳng lẽ Mạc sư đệ sợ sao? Kỳ thật chỉ cần ngươi thừa nhận mình là Nhạc sư huynh tân hoan nhân tình, chúng ta những người này lại thế nào dám lại làm khó ngươi đây?"

Mạc Tiểu Lâu một đôi mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm trương mang an, hắn đang lo không có lấy cớ có thể giúp một chút Nhạc Anh Tuấn, không nghĩ tới đối phương lại đưa tới cửa.

"Hừ! Động thủ với ta chỉ sợ ngươi còn chưa xứng!"

Nghe Mạc Tiểu Lâu nói như vậy, tầm kia mang an cũng không tức giận, tâm hắn nghĩ tiểu tử này nhất định là sợ choáng váng, mới bắt đầu loạn xuy, người cực độ biểu hiện sợ hãi liền là phân nô. Bất kể nói thế nào đối phương chỉ là một cái vừa vừa bước vào Luyện Khí kỳ tiểu đệ tử, bằng vào mình luyện khí trung kỳ tu vi cùng kinh nghiệm nhiều năm, lần này có thể ăn chắc hắn.

Trương mang an nhếch miệng lên, hắn biết mình biểu hiện lập công thời điểm đến, nhìn ra được, Thượng Quan Niên đối Tư Đồ tình rất là dễ bụng, chỉ cần lần này trợ giúp sư huynh tại giai nhân trước mặt nhỏ đến thứ nhất, hôm đó sau sư huynh khẳng định sẽ hảo hảo ban thưởng mình, có lẽ tương lai không xa, mình cũng có thể có được một bộ tiên giáp.

Nghĩ tới đây, hắn tâm tình thật tốt, thấy thế nào đều cảm thấy trước mắt Mạc Tiểu Lâu cực kỳ giống một khối tới tay thịt mỡ. Gặp ngoại trừ Tư Đồ tình bên ngoài, ở đây còn có không ít những nữ đệ tử khác. Thế là lòng tin tràn đầy trương mang an quyết định hảo hảo tú một chút.

Hắn dứt khoát ngưng kết linh lực,

Trước người tạo thành năm chuỗi kim quang lóng lánh khí kiếm, tiếp lấy lại thôi động cái này năm chuỗi khí kiếm vòng quanh thân thể xoay tròn.

Đánh nhau Nhạc Anh Tuấn cùng Thượng Quan Niên đồng thời cảm giác được trên không truyền đến linh lực ba động, nhao nhao hướng trương mang an phương hướng nhìn quá khứ.

Nhạc Anh Tuấn một chút liền đoán được đối phương nghĩ đối Mạc Tiểu Lâu xuất thủ, trong lòng của hắn khẩn trương, tuy nói Mạc sư đệ nghị lực hơn người, nhưng dù sao vừa vừa bước vào Luyện Khí kỳ, thế nào lại là cái này kinh nghiệm già dặn trương mang an đối thủ.

"Mạc sư đệ, đừng hốt hoảng ta đến giúp ngươi!"

Nói xong Nhạc Anh Tuấn liền muốn phi thân mà đi, nhưng là Thượng Quan Niên làm sao chịu tùy ý hắn rời đi, lập tức vận đủ linh lực, toàn lực công kích, đem Nhạc Anh Tuấn sinh sinh bức về đến nguyên địa.

"Nhạc sư huynh gấp gấp như vậy làm gì? Hai người chúng ta còn chưa phân ra thắng bại đâu."

Thượng Quan Niên biết giờ phút này Nhạc Anh Tuấn đã loạn trận cước, chỉ cần tranh đấu mấy hiệp, tin tưởng rất nhanh liền có thể tìm được sơ hở của hắn. Thật sự là trời cũng giúp ta, xem ra lần này có thể tại giai nhân trước mặt đại triển phong thái rồi.

"Thượng Quan Niên các ngươi quá hèn hạ!"

Nhạc Anh Tuấn cũng nhìn ra tính toán của đối phương, nhưng giờ phút này hắn cũng bất lực, đành phải toàn lực ứng phó, đỡ lại Thượng Quan Niên công kích.

Không thể không nói, trương mang an vẫn rất có nghệ thuật tế bào, bị hắn rút vào một loại sóng âm pháp thuật về sau, giờ khắc này ở chung quanh thân thể hắn chuyển động năm chuỗi khí kiếm lại ẩn ẩn phát ra tiếng long ngâm.

Quả nhiên thấy cảnh này về sau, trong tràng một chút tu vi hơi thấp ngoại môn đệ tử cũng không khỏi phát ra sợ hãi thán phục.

"A, đây là pháp thuật gì? Làm sao mình cho tới bây giờ không có ở trong điển tịch thấy qua?"

"Long ngâm? ! Thật không nghĩ tới trương mang An sư huynh thâm tàng bất lộ, một tay ngưng khí pháp quyết vậy mà luyện đến loại tình trạng này!"

Tư Đồ tĩnh nhìn xem trương mang an, trong lòng nàng cũng có chút giật mình, Khôn Thương tông được công nhận Trung Thổ đại lục tu chân đứng đầu bảng không giả, nhưng vạn vạn nghĩ không ra, liền ngay cả Thượng Quan Niên bên người một cái người hầu thực lực lại cũng mạnh mẽ như vậy.

Trương mang an thật sự là cực kỳ hưởng thụ loại cảm giác này, đối phương chỉ là một cái yếu gà, mình có thể hoàn toàn buông lỏng khoe khoang chiêu thức, chỉ cần hắn nguyện ý, tùy thời đều có thể bóp chết đối phương.

Đang lúc trương mang an suy nghĩ làm như thế nào gia tăng hoa văn thời điểm, một thân ảnh lại đột nhiên tránh hiện ở trước mặt hắn, ngưng thần xem xét, người tới chính là Mạc Tiểu Lâu.

"Ngươi quá nét mực!"

Mạc Tiểu Lâu thôi động Bá Thể công pháp, đem Thuần Dương chi lực bao trùm toàn thân, lãng không một cước đem quay chung quanh tại trương mang an chung quanh năm chuỗi khí kiếm toàn bộ đá tán, tiếp lấy một quyền đánh vào đối phương trên ngực, trương mang an còn chưa kịp hét lên kinh ngạc, thân thể liền như là như đạn pháo hướng phía dưới Thượng Quan Niên vọt tới.

Cảm giác được đỉnh đầu có đồ vật gì chính hướng mình đánh tới, chính đang kịch đấu Thượng Quan Niên vội vàng lui về phía sau, hắn cùng Nhạc Anh Tuấn vốn chính là lực lượng ngang nhau, trước đó bởi vì đối phương phân tâm, liền chiếm thượng phong, nhưng bây giờ đột nhiên xảy ra dị biến, dưới tình thế cấp bách, hắn khó tránh khỏi lộ ra sơ hở, vừa vận bị Nhạc Anh Tuấn công kích đánh trúng.

Trong lúc nhất thời, Thượng Quan Niên trên người tiên giáp lam quang đại thịnh, chống lại công kích, nhưng toàn bộ thân thể lại bị đung bay rút ra ngoài.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづHuyền★ づLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Tinh Vĩ Đại sư huynh

Thượng Quan Niên vừa mới né tránh, trương mang an thân thể liền đập ầm ầm hạ. Càng đem mặt đất ném ra một cái hố to.

Nhìn xem nằm tại trong hố bẩn thỉu, hôn mê bất tỉnh trương mang an, toàn trường lặng ngắt như tờ. Liền ngay cả Thượng Quan Niên cũng mở to hai mắt, hoàn toàn không thể tin được đây hết thảy.

Vừa mới tắm kia mang an vẫn là khí thể trùng thiên, trong điện quang hóa thạch hần liền ghé vào trong hồ lớn. Cái này sao có thể? Luyện khí sơ kỳ Mạc Tiểu Lâu vậy mà chỉ dùng một quyền liền đem đối thủ đánh ngã?

Nhưng mà, Nhạc Anh Tuấn lại không nghĩ nhiều như vậy, hần lập tức vui mừng như rơm, dẫn đầu hô: "Mạc sư đệ tốt! Tắm kia mang an liền là cái phế vật, ở trước mặt người căn bản không đáng giá nhắc tới!"

Đám người dần dần kịp phản ứng, nhao nhao nhìn không được vì Mạc Tiểu Lâu gọi tốt, bất kể nói thế nào tại Tu Chân Giới thực lực mới là đạo lý quyết định, huống chi vừa mới Mạc Tiểu Lâu một quyền kia thực sự bá đạo.

"Đây không có khả năng! Người nhất định là dùng cái gì yêu pháp ám khí!" Thượng Quan Niên ngẩng đầu đối Mạc Tiểu Lâu gầm thét lên.

"Yêu pháp ám khí? Xem ra vu oan oan uổng mới là người duy nhất bản sự!" Mạc Tiểu Lâu ở giữa không trung đứng chấp tay, giương mắt lạnh lẽo Thượng Quan Niên.

"Tốt! Người còn mạnh miệng không thừa nhận, nhìn ta hiện tại liền rách người yêu pháp!" Thượng Quan Niên đã cuồng loạn, hần đương nhiên biết vừa mới Mạc Tiểu Lâu dùng là dùng nắm đấm đem trương mang an đánh bại, nhưng hần thực sự không nghĩ ra, đối phương chỉ là luyện khí trung kỳ, làm sao một quyền đánh ra sau uy lực lại khổng lồ như thế.

Lúc đầu hôm nay có thể vững vàng tại Tư Đồ tinh trước mặt đại xuất danh tiếng, không nghĩ tới lại bị Mạc Tiểu Lâu cho pha trộn, thù cũ mới oán chung vào một chỗ, hần đối Mạc Tiểu Lâu hận ý đạt đến đỉnh phong. Lúc này, hần lại không quan tâm, vận khởi trăm phần trăm linh lực, tế lên phi kiếm, hướng Mạc Tiểu Lâu đánh tới.

"Mạc sư đệ cẩn thận!"

Nhạc Anh Tuấn cũng không nghĩ tới, Thượng Quan Niên gia hỏa này chó cùng rứt giậu, vậy mà công khai hướng Mạc Tiểu Lâu xuất thủ, hần muốn ngăn cản Thượng Quan Niên nhưng đã không kịp, đành phải ở trong lòng thay Mạc Tiểu Lâu cầu nguyện.

Mắt lạnh nhìn xông tới Thượng Quan Niên, Mạc Tiểu Lâu không chút kinh hoàng, hần âm thầm vận hành lên phù văn pháp quyết, lập tức bàng bạc Thuần Dương chi lực tràn ngập kinh mạch toàn thân, loại huyết mạch tương liên kia cảm giác xuất hiện lần nữa, trong lúc nhất thời, hần chỉ cảm thấy toàn thân trên dưới nhiệt huyết dâng trào, chiến ý sôi trào.

Mạc Tiểu Lâu hữu quyền bắt đầu nổi lên kim sắc quang mang, sau một lát quang mang đại thịnh, phảng phất không trung nhiều một cái mặt trời nhỏ.

Mọi người chung quanh đều bị Mạc Tiểu Lâu phóng thích ra uy thế chỗ chân, nhao nhao lui về phía sau. Hôm nay người tiểu sư đệ này thực sự vượt quá ý của mọi người liệu, mới chỉ dùng một quyền liền đem trương mang an đánh ngã trên mặt đất, hiện tại lại muốn cùng Thượng Quan Niên cứng đối cứng, còn làm ra như thế lớn khí thế, chẳng lẽ cái này Mạc Tiểu Lâu là nội tử, che giấu thực lực?

Cảm thụ được hữu quyền bên trên mệnh mạng lực lượng, Mạc Tiểu Lâu nhìn không được hét lớn một tiếng, tốc độ cao nhất hướng phía dưới lao xuống, thân thể hậu phương kéo lấy một đạo kim sắc quang mang, tựa như lưu tinh.

Nhìn xem khí thế hung hăng Mạc Tiểu Lâu, Thượng Quan Niên trong lòng cũng là giật mình, nghĩ không ra chỉ là Thuần Dương công pháp bị đối phương vận dụng lại bá đạo như vậy. Nhưng lúc này, hần đã không có đường lui, đành phải kiên trì tiếp tục hướng xông lên đi. Coi như Mạc Tiểu Lâu thật là thiên tài, nhưng dù sao chỉ là luyện khí sơ kỳ mà thôi, mình hoàn toàn có thể dùng cảnh giới đè chết hần.

Tại song phương sắp tiếp xúc một sát na, Mạc Tiểu Lâu đem kim mang vận trượng hữu quyền đại lực oanh ra.

"Dừng tay!"

Bỗng nhiên, hét lớn một tiếng vang vọng đất trời ở giữa.

Mạc Tiểu Lâu mơ hồ nhìn thấy một bóng người như kỳ tích ra hiện tại hần cùng Thượng Quan Niên ở giữa, mà vừa mới mình kia một kích toàn lực, lại tựa như đánh vào bùn trong đầm, bị hóa giải không còn thấy bóng dáng tăm hơi, ngay sau đó một cỗ khiến người khó mà kháng cự linh áp đánh tới, đem hần cùng Thượng Quan Niên hai người xa xa bắn ra.

"Người này là... Tinh vĩ Đại sư huynh? Chẳng lẽ hần xuất quan sao?" . Thượng Quan Niên lộ ra vẻ kinh ngạc, người trước mắt chính là chương môn tọa hạ đại đệ tử, Khôn Thương tông thế hệ trẻ tuổi bên trong Đại sư huynh Trần Tinh Vĩ.

"Đại sư huynh sớm tại năm năm trước liền bế quan, hiện tại đột nhiên xuất hiện tại diễn võ trường, chẳng lẽ... Hần đã đột phá Kim Đan kỳ!" Thượng Quan Niên trong lòng cảm thấy khiếp sợ không gì sánh nổi.

"Đây là tinh vĩ Đại sư huynh!"

"Đúng vậy a, Đại sư huynh rốt cục xuất quan, xem ra đã thành công đi vào Kim Đan kỳ!"

"Mau nhìn, Lục Hạo sư huynh cũng tới nữa!"

Giờ phút này Mạc Tiểu Lâu cũng từ đám người miệng bên trong biết được, vừa mới ngăn lại công kích mình người chính là Đại sư huynh Trần Tinh Vĩ.

"Kim Đan kỳ, khó trách vừa mới sẽ có một loại khó mà kháng cự cảm giác." Mạc Tiểu Lâu trong lòng thầm than, lúc này, hắn đối với tu chân giả ở giữa cảnh giới áp chế có một cái toàn nhận thức mới.

"Bái kiến tinh vĩ Đại sư huynh, Lục Hạo sư huynh!" Chúng đệ tử cùng nhau hành lễ.

Hai người này là Khôn Thương tông các đệ tử thần tượng, trước đó đều là Dung Hợp hậu kỳ thực lực, vốn là vượt qua những đồng môn khác một mảng lớn, hiện tại Trần Tinh Vĩ vậy mà suất đột phá trước Kim Đan kỳ, làm thế hệ trẻ tuổi đệ tử liền đã đưa thân đại lục đỉnh tiêm hàng ngũ cao thủ. Xem ra chính như Quan Hải Thiên mong muốn, đời tiếp theo chương môn trừ Trần Tinh Vĩ ra không còn có thể là ai khác.

Trần Tinh Vĩ khuôn mặt phi thường tuấn lãng, cả người nhìn qua tràn đầy Tiên gia chính khí.

"Thượng Quan sư đệ, ta vừa vừa xuất quan liền nghe nói ngươi lại tại nháo sự, ngươi thân là hạch tâm đệ tử vì sao muốn lập đi lập lại nhằm vào mới nhập môn Mạc sư đệ? Chẳng lẽ ta Khôn Thương tông môn quy đã không quản được ngươi sao?"

Trần Tinh Vĩ nhìn xem Thượng Quan Niên, lạnh nhạt nói, không giận tự uy.

"Vâng, Đại sư huynh, ta biết sai."

Tại Trần Tinh Vĩ trước mặt, liền ngay cả Thượng Quan Niên cũng đã mất đi tiếp tục giáo biện ý nghĩ, đại sư huynh này nhất định là tương lai chương môn nhân, ngày bình thường hắn đối các vị sư đệ thái độ từ trước đến nay là xử lý sự việc công bằng.

"Lâu nhỏ, nhanh tới bái kiến Đại sư huynh!"

Mạc Tiểu Lâu gặp Lục Hạo đang gọi mình, lập tức liền bay đi, đối Trần Tinh Vĩ khom người nói ra: "Mạc Tiểu Lâu gặp qua Đại sư huynh!"

"Ừm, ngươi chính là cái kia có thể bò qua Ngũ Linh thang trời người? Vừa mới Lục sư đệ đem sự tích của ngươi đều nói cho ta biết. Hiện tại nhìn thấy bản nhân sau cảm giác quả nhiên không sai, ngươi tương lai tươi sáng, ngày sau nhất định phải khắc khổ tu luyện."

Trần Tinh Vĩ có phần có thâm ý mà nhìn xem Mạc Tiểu Lâu, đỡ được công kích của hắn về sau, hiện tại tay phải của mình lại còn tại run nhè nhẹ. Minh trước mắt đã là Kim Đan kỳ thực lực, tại toàn bộ đại lục ở bên trên đều xem như đỉnh tiêm cao thủ. Trước mắt tiểu tử này rõ ràng chỉ là luyện khí sơ kỳ, nhưng công kích của hắn lại có đáng sợ như vậy lực xuyên thấu, chẳng lẽ trên người đối phương có bí mật gì hay sao?

Trần Tinh Vĩ trong lòng khẳng định, nếu như không phải mình ngăn đón, Mạc Tiểu Lâu vừa mới một kích kia đủ để muốn Thượng Quan Niên mệnh.

"Các ngươi nghe, về sau muốn đem tinh lực đều dùng vào tu luyện, khoảng cách lần tiếp theo thiên đạo lớn sẽ còn có không đến tám năm, đến lúc đó đều phải tận lực vì môn phái làm vẻ vang!"

Trần Tinh Vĩ lớn tiếng nói với mọi người đạo, thanh âm của hắn hùng hậu hữu lực, tự có một phen uy nghi.

"Vâng! Đại sư huynh, ta đợi ngày sau nhất định siêng năng tu luyện, không phụ sư huynh hi vọng."

Từ đó Mạc Tiểu Lâu triệt để đặt vững hắn tại nội môn bên trong hạch tâm địa vị, hắn một quyền kia uy thế in dấu thật sâu ấn trong lòng mọi người, rất nhiều năm về sau, hôm nay ở đây đệ tử bên trong có người trở thành môn phái thủ tọa trưởng lão, khi bọn hắn cho đệ tử của mình nói về một màn này lúc, vẫn như cũ nói chuyện say sưa.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 16: Thiếu nữ tâm sự

Diễn võ trường đánh một trận xong, Mạc Tiểu Lâu mỗi ngày đều sẽ đi trong sơn cốc luyện tập pháp quyết, dần dần, hắn đã có thể đem Bá Thể vận chuyển lô hỏa thuần thanh.

Tư Đồ Tĩnh từng tại diễn võ trường bên trong cùng Mạc Tiểu Lâu trò chuyện qua, có thể là cảm thấy cái này son đã tiểu tử người tương đối trung thực, khi biết hắn cùng mình giống nhau tạo ngộ về sau, Tư Đồ Tĩnh liền sẽ thường xuyên bài phòng Mạc Tiểu Lâu.

Mỗi lần đối mặt cái này mỹ lệ nữ tử lúc, Mạc Tiểu Lâu cũng không dám nhìn thẳng ánh mắt của đối phương, nhưng theo thời gian trôi qua, thiếu niên đối với khác phái kia mơ hồ tình cảm liền tìm được ký thác đối tượng.

Khi biết được tình vĩ Đại sư huynh vậy mà ngưỡng mộ trong lòng Tư Đồ Tĩnh lúc, Mạc Tiểu Lâu trong lòng có cuộc đời luồng thứ nhất tình tổn thương, tình vĩ Đại sư huynh là ai? Tu vi cao, địa vị cao, đây hết thảy chính mình cũng không có cách nào so.

Kỳ thật Mạc Tiểu Lâu vẫn cho rằng, Tư Đồ Tĩnh sở dĩ có thể cùng mình trở thành bằng hữu, tất cả đều là bởi vì hai người có giống nhau bị thảm kinh lịch, chỉ có mỗi khi cùng mình nói chuyện trời đất, loại đau khổ này cô độc cảm xúc mới có thể đạt được một chút sơ giải. Đương nhiên, hắn cùng thực tình hi vọng nữ tử này có thể đủ vui vẻ.

Thời gian như nước chảy, bảy năm Xuân Thu thoáng qua liền mất, những năm này đến nay, Mạc Tiểu Lâu nhìn khắp cả không Thương Sơn biển mây, Thiên Đạo phong tuyết bay, ngô đồng cốc tơ bông, cùng diễn võ trường lá đỏ.

Tại thần bí phù văn công pháp trợ giúp dưới, tăng thêm tự thân nhất đẳng Thuần Dương thể mạch, Mạc Tiểu Lâu tu vi có thể nói tiến triển cực nhanh, tại một năm trước rốt cục đạt đến Dung Hợp trung kỳ.

Bởi vì có Ngũ Linh thang trời cùng diễn võ trường sự tình, mọi người cũng dần dần tiếp nhận Mạc Tiểu Lâu quái tài hình tượng, cảm giác cũng không có người hoài nghi mình, Mạc Tiểu Lâu liền không tiếp tục ẩn giấu tu vi, dù sao làm như vậy chẳng những cực kỳ phiền phức, mà lại thời gian lâu dài cũng không có lợi cho tu luyện.

Mấy năm này bên trong, một chút đệ tử bắt đầu nhao nhao đi theo Mạc Tiểu Lâu, từ từ, cùng Nhạc Anh Tuấn cùng Thượng Quan Niên đồng dạng, Mạc Tiểu Lâu có thuộc về mình vòng tròn. Từ khi đột phá Dung Hợp kỳ về sau, hắn liền có được gần với Trần Tĩnh Vĩ cùng Lục Hạo tại đệ tử bên trong hạch tâm địa vị.

Diễn võ trường ngoài rừng rậm vậy, giờ phút này Tư Đồ Tĩnh cùng mấy tên nữ đệ tử chính đang truy kích một con mọc ra to lớn cánh thịt tam nhãn báo, cái này tam nhãn báo thuộc về cấp bốn yêu thú, tại yêu thú bên trong thuộc về trung đẳng thực lực, đặc biệt thích hợp Luyện Khí kỳ đệ tử dùng để luyện tập thực chiến.

Mấy người một thú trong rừng cấp tốc phi hành, có lẽ là biết nhất thời không cách nào đào thoát, kia tam nhãn báo gầm lên giận dữ, đột nhiên trở lại hướng Tư Đồ Tĩnh bọn người đánh tới.

Mấy tên nữ đệ tử bên trong lấy Tư Đồ Tĩnh tu vi cao nhất, đã đến luyện kỳ hậu kỳ đại viên mãn, gặp tam nhãn báo đột nhiên giết cái hồi mã thương, Tư Đồ Tĩnh cũng không bối rối, tâm niệm vừa động, lập tức thôi động lên am hiểu nhất Thủy hệ pháp quyết trước người ngưng kết thành lấp kín tường nước, một giây sau, đầu kia phần nộ tam nhãn báo hung hăng đụng ở bên trên.

Quả nhiên, tường nước hữu hiệu chậm lại đầu này mãnh thú tốc độ, tại nó đang muốn tránh thoát tường nước trôi buốc lúc, chúng người phi kiếm trong tay nhao nhao đánh tới, trong nháy mắt đưa nó to con thân thể đâm thành tổ ong vỡ vụn.

"May mắn mà có Tư Đồ sư tỷ, vừa vận hiểm a!" Một vị thân mang hoàng y xinh đẹp thiếu nữ nói.

"Đúng vậy a đúng vậy a, còn tốt vừa mới ta không ở phía trước, không phải mọi người liền xong rồi!"

"Ha ha, người cũng biết a, chúng ta nơi này ai cũng không có Tư Đồ sư tỷ gặp loạn không kinh ngạc bản sự, nếu không phải trong môn yêu cầu nghiêm, lại thêm ta là thực sự xuyên thấu nội môn bộ kia trắng bóng quần áo, ai sẽ chạy đến cái này trong rừng rậm tu luyện."

"Phốc xích ~!" Nghe được nữ tử áo vàng, những người khác nở nụ cười.

"Ta nói Trang Nhã sư muội, người tại trong rừng sâu núi thẳm này xuyên lại xinh đẹp thì có ích lợi gì?"

"Được rồi, mọi người trước mở ra cái khác Trang Nhã sư muội nói giống, vừa rồi một đường truy kích cái này tam nhãn báo, chúng ta đã tiến vào chỗ rừng sâu, nơi này yêu thú tuyệt không phải chúng ta có thể đối phó, trước lui ra ngoài lại nói."

Tư Đồ Tĩnh cảnh giác dùng thần thức xem xét bốn phía rừng rậm, mặc dù nơi này là Khôn Thương tông diễn võ trường, nhưng là trong sơn cốc này yêu thú hung tàn trình độ căn bản cùng ngoại giới không khác. Coi bọn nàng mấy người thực lực, nếu như gặp phải nguy cấp tình huống, chỉ sợ đợi không được trong môn trưởng bối đến đây cứu giúp liền muốn khó giữ được tính mạng.

"Tư Đồ sư tỷ ngài là có roi a,

Tĩnh vĩ Đại sư huynh thế nhưng là đối người tình hữu độc chung a. Những năm gần đây đưa nhiều ít kỳ trân dị bảo cho người, gọi chúng ta những tỷ muội này hâm mộ chết nha." Một vị nữ đệ tử bắt đầu cười nói với Tư Đồ Tĩnh.

"Đúng vậy a, tĩnh vĩ Đại sư huynh nhập môn hơn một trăm năm, thu được nhiều thiếu nữ đệ tử phương tâm, nhưng hắn lại yêu Tư Đồ sư tỷ, bất quá đây hết thảy ta Tô Trang Nhã đều không để ý, chỉ hi vọng một ngày kia lâu nhỏ sư huynh có thể biết được tâm tư của ta thuận tiện."

Cô gái mặc áo vàng này tên là Tô Trang Nhã, tính cách ngay thẳng, là Khôn Thương tông bên trong nổi danh nữ hán tử. Giờ phút này, nàng ở trước mặt mọi người nói thẳng mình tâm tư thiếu nữ, trên nét mặt lại không mang theo nửa điểm ngượng ngùng.

"Người thật đúng là cảm tưởng, kìa Mạc sư huynh thế nhưng là ta Khôn Thương tông đỉnh tiêm cao thủ thanh niên, bình thường cùng hần nói mấy câu cũng khó khăn, người Tô Trang Nhã nếu có thể tùy tiện đạt được hần ưu ái, kìa chúng ta những người này đều nên từ Thiên Đạo phong bên trên nhảy đi xuống, ngã chết được!"

Nhìn thấy Tô Trang Nhã lại nói thẳng mình thích Mạc Tiểu Lâu, bên cạnh mấy vị nữ đệ tử đều sinh lòng ghen tuông.

"Hừ! Các người biết cái gì, chỉ cần dùng tâm, Mạc sư huynh liền nhất định sẽ bị cảm động, các người nhìn đây là ta một lần tình cờ đạt được một khối noãn ngọc, có thể chứa đựng Thuần Dương chi lực, hiện tại ngoại trừ tu luyện, ta những lúc khác tất cả đều dùng để thu thập luyện hóa Thuần Dương chi lực, cũng trừ cất ở đây khối noãn ngọc bên trong, tương lai đưa cho Mạc sư huynh, hần tại đột phá cảnh giới thời điểm nhất định cần dùng đến."

Tại trong vòng tay trữ vật lấy ra một khối màu sắc ôn nhuận ngọc thạch về sau, Tô Trang Nhã trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ đắc ý.

"Mọi người không muốn nói chuyện!"

Giờ phút này Tư Đồ Tĩnh phát giác được chung quanh trong rừng rậm tựa như có đồ vật gì chính đang ngó chừng các nàng.

Đúng lúc này, một đoàn bóng trắng chui ra, tốc độ cực nhanh, một nháy mắt liền tại trước mắt mọi người hiện lên, ngay sau đó lại biến mất ở trong rừng.

Tư Đồ Tĩnh trong lòng kinh hãi, trong lòng bàn tay thấm ra mồ hôi lạnh, thứ này tốc độ nhanh như vậy, thậm chí còn đến không kịp té lên phi kiếm, đối phương đã từ trước mặt mình hiện lên, trốn đi thật xa, nếu như đối phương muốn công kích các nàng, chỉ sợ hiện tại đã đắc thủ.

"Ài nha!"

Tô Trang Nhã bỗng nhiên kêu to lên, kinh hãi đám người nhao nhao hướng nàng nhìn lại, Tư Đồ Tĩnh bước nhanh đi vào trước mặt của nàng, liền vội vàng hỏi: "Trang Nhã sư muội! Người thụ thương sao?"

"Không có. . . Không có, trong tay của ta khối kia noãn ngọc không thấy!"

Đám người lúc này mới yên lòng lại, một vị nữ đệ tử có chút không thích nói ra: "Ta nói Tô sư muội, người lại không bị tổn thương gọi lớn tiếng như vậy làm gì? Tâm đều sắp bị người dọa ra đến rồi!"

"Ta cho lâu nhỏ sư huynh chuẩn bị noãn ngọc không thấy, nhất định là bị vừa rồi tên kia cướp đi, so với cái này ta tình nguyện thụ thương!" Tô Trang Nhã xinh đẹp gương mặt bên trên lộ ra vẻ lo lắng.

"Không được! Khối kia noãn ngọc là ta sai người mới lấy được, thế gian rất khó lại tìm đến một khối khác! Ta muốn đi đoạt về đến!"

Còn chưa đợi đám người kịp phản ứng, nàng lại ngự lên tiên kiếm, hướng phía bóng trắng biến mất phương hướng bay đi, thân hình một lát sau liền chui vào trong rừng rậm.

"Trang Nhã sư muội không thể đi truy! Quá nguy hiểm!"

Gặp Tô Trang Nhã đã không có thân ảnh, Tư Đồ Tĩnh vội vàng hướng những người khác nói ra: "Ta đuổi theo Trang Nhã sư muội, các người nhanh bẩm báo diễn võ trường trưởng lão, để bọn hần tranh thủ thời gian dẫn người tới tiếp ứng!"

Dứt lời, Tư Đồ Tĩnh cũng đuổi theo.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 17: Truy kích

Diễn võ trường rừng rậm chỗ sâu nhất, một cái toàn thân hiện ra kim quang thanh niên ngay tại khoanh chân ngồi tĩnh tọa. Hắc tóc đen ngang eo, khuôn mặt kiên nghị, bên trái trên gương mặt có một đạo thật dài vết sẹo.

"Bảy năm, mình nhập môn đã bảy năm."

Mạc Tiểu Lâu chậm rãi mở hai mắt ra, ngẩng đầu nhìn từ nhánh cây khe hở bên trong vung xuống pha tạp ánh nắng, không khỏi phát ra cảm thán. Bây giờ, tu vi của hắn phóng đại, trên người yên hòa khí tức càng lúc càng mờ nhạt, nhưng đối với mẫu thân tưởng niệm lại chưa từng chút nào yếu bớt nửa phần.

Trong bảy năm qua, Tổng quốc liên tục bại lui, phương bắc đại lượng quốc thổ đều đã luân hãm, trong cuộc chiến tranh này, Bắc Tề quân đội biểu hiện dị thường tàn bạo, phảng phất bọn hắn muốn cũng không phải là Sơn Hà quốc thổ, mà là đơn thuần giết chóc, đồng thời sản xuất cừu hận.

Mạc Tiểu Lâu từng nhiều lần muốn giết nhập Bắc Tề quân doanh, đem những cái kia giết người không chớp mắt súc sinh toàn bộ xử lý, hoặc là dứt khoát xông vào Bắc Tề hoàng cung, đem bọn hắn cầu hoàng để đầu chém đứt.

Mỗi đương loại thời điểm này, Mạc Tiểu Lâu đều kiệt lực kèm chế xúc động. Minh dù sao đã không là phạm nhân chi thân, loại này đối phạm nhân đồ sát cũng không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Những năm gần đây, tuy nói Tổng quốc trên dưới quân dân một lòng, nhưng Bắc Tề quân đội vậy mà chưa từng thua trận. Bởi vậy Mạc Tiểu Lâu đã từng hoài nghi tới, phải chăng có Tu Chân Giới lực lượng trong bóng tối tương trợ Bắc Tề hoàng thất, nhưng hắn thông qua quan sát cũng chưa phát hiện thượng quan hồng hai chú cháu có gì dị dạng. Trọng yếu nhất chính là, nếu như sự tình thật kỳ quái, cái kia sư tôn Triệu Vũ chỉ sợ sớm đã động thủ.

Nghĩ đến mình sư tôn, Mạc Tiểu Lâu lại là một trận hoang mang, cái này bảy năm ở trong sư tôn luôn luôn không ngừng mà bế quan, Mạc Tiểu Lâu chỉ thấy qua Triệu Vũ hai lần, mà lại mỗi lần gặp gỡ đều phi thường vội vàng, ngoại trừ căn dặn mình siêng năng tu luyện bên ngoài, sư tôn giống như cũng không quá nhiều lời có thể nói.

Đến mức Mạc Tiểu Lâu từng một lần cho rằng, sư tôn cũng không yêu thích hắn tên đồ đệ này, nhưng sư tôn dù sao cũng là sư tôn, Triệu Vũ đối với hắn có trùng sinh tái tạo chi ân, cho nên tại Mạc Tiểu Lâu trong lòng, đối với Triệu Vũ kính trọng chưa hề cắt giảm nửa phần.

Đã sư tôn không có dặn dò gì chính mình sự tình, Mạc Tiểu Lâu cũng rơi vào thanh nhàn, hắn nhiều năm đều sẽ đợi tại trong sơn cốc trong rừng rậm tu luyện công pháp. Nguyên nhân có hai cái, một cái là bởi vì trong sơn cốc này nuôi thả lấy rất nhiều yêu thú, những này yêu thú chủng loại phong phú, từng cái cấp bậc đều có, đặc biệt thích hợp tu chân giả tăng trưởng kinh nghiệm thực chiến.

Một cái khác trọng yếu hơn nguyên nhân chính là, từ khi đột phá Dung Hợp kỳ về sau, Mạc Tiểu Lâu trong đan điền Thuận Dương chi lực lại tăng trưởng mấy cái số lượng cấp, khi hắn lần nữa vận chuyển phù văn công pháp thời điểm, chẳng những trong kinh mạch sẽ có biểu hiện, liên liên thể biểu cũng sẽ có đại lượng kim sắc phù văn toát ra, vì che giấu tai mắt người, Mạc Tiểu Lâu đành phải tại cái này thâm cốc bên trong tu luyện.

"Ngao ~!"

Một tiếng chấn thiên rồng to đánh gãy đang tu luyện Mạc Tiểu Lâu.

Chủ nhân của thanh âm này đối Mạc Tiểu Lâu tới nói cũng không xa lạ gì, kia là một đầu gần trăm mét đáng dấp hắc sừng lưng con rết. Cái này hắc sừng lưng con rết vì cấp chín yêu thú, là trong sơn cốc này mạnh nhất yêu thú một trong.

Sớm tại ba năm trước đây vừa mới đột phá Dung Hợp kỳ thời điểm, Mạc Tiểu Lâu liền từng tại mật lâm thâm xử trong đầm lầy tao ngộ qua đầu này quái vật khổng lồ. Lúc ấy gia hỏa này đối Mạc Tiểu Lâu theo đuổi không bỏ, cho dù hắn chạy nhanh chóng, nhưng cũng suýt nữa mất mạng tại hắc sừng lưng con rết cự trong miệng.

Về sau thời gian bên trong, Mạc Tiểu Lâu lại đụng phải mấy lần hắc sừng lưng con rết, nhưng theo mình tu vi tăng trưởng, không hề giống lần thứ nhất chật vật như vậy. Mặc dù cái này hắc sừng lưng con rết thuộc về cấp chín yêu thú, tương đương với nhân loại Kim Đan sơ kỳ thực lực, nhưng Mạc Tiểu Lâu phát hiện, chỉ cần mình toàn lực vận khởi phù văn công pháp, một kích phía dưới vẫn là sẽ rung chuyển gia hỏa này biến thái phòng ngự, chỉ ít có thể khiến cho cảm nhận được đau đớn.

Bởi vì đầu này quái vật khổng lồ quanh thân đều bị đen nhánh giáp xác bao trùm, bởi vậy bất luận Mạc Tiểu Lâu như thế nào toàn lực ứng phó công kích, kết quả đều chỉ có thể gọi là đối phương bị đau, nhưng lại không đã thương được nửa phần.

Dần dà, Mạc Tiểu Lâu phát hiện đầu này hắc sừng lưng con rết quả thực là mình hoàn mỹ di động đồng cát.

"Hôm nay gia hỏa này làm sao lại như thế nóng nảy? Chẳng lẽ có người nào chọc giận hắn sao?"

Mạc Tiểu Lâu đơn giản phán định một chút phương vị, liền nhanh chóng bay đi.

Lại nói Tư Đồ Tĩnh một mực theo đuổi Tô Trang Nhã bay về phía trước,

Mắt thấy đỉnh đầu thấu xuống tới ánh nắng trực thưa dần, mà hai bên cây cối lại càng thêm cao lớn, Tư Đồ Tĩnh tâm cũng đi theo khảm trương lên.

"Trang Nhã sư muội, mau dừng lại, dừng lại đuổi, nơi này quá nguy hiểm!"

Tư Đồ Tĩnh lo lắng hướng về phía phía trước Tô Trang Nhã hồ to, nhưng đối phương nhưng lại chưa dừng bước lại.

"Tư Đồ sư tỷ, người đi về trước đi! Ta nhất định phải đem khối kia hoãn ngọc cho đuổi trở về!" Tô Trang Nhã cũng không quay đầu lại, tiếp tục hướng phía trước phi hành.

Đi vào một chỗ đầm lầy bên cạnh, Tô Trang Nhã bỗng nhiên ngừng lại, Tư Đồ Tĩnh tranh thủ thời gian đi vào bên người nàng nói ra:

"Trang Nhã sư muội, nhanh theo ta đi, đừng đuổi theo, tâm ý của người sau khi trở về, ta tự mình chuyển đạt cho Mạc sư đệ. . . ."

Lo lắng đối phương lại chạy, Tư Đồ Tĩnh một phát bắt được Tô Trang Nhã cánh tay, đang muốn kéo nàng rời đi nơi đây, lại nhìn thấy Tô Trang Nhã đem ngón tay dấn tại bên môi, đối mình làm một cái im lặng thủ thế.

Thuận Tô Trang Nhã ánh mắt nhìn, Tư Đồ Tĩnh phát hiện tại phía trước cách đó không xa đang có một đám lông mượt mà đồ vật.

Từ quan sát kỹ về sau, phát hiện lại là một đầu sói con, tiểu gia hỏa toàn thân trắng như tuyết, trên trán còn có một đạo kim sắc hoa văn, giờ phút này nó chính hung ác nhìn chằm chằm hai người, nhe răng trợn mắt, phát ra phần nộ gầm nhẹ.

Sói con phía sau là một mảnh to lớn đầm lầy, trong đó tán lác một chút hư thối thi cốt, phát ra một cỗ nồng đậm tanh hôi chi khí.

Tư Đồ Tĩnh biết vừa mới ở trước mặt mọi người lóe lên bạch quang, nhất định chính là đầu này sói con, không nghĩ tới như thế một cái thịt đôn đôn tiểu gia hỏa lại có như thế tốc độ kinh người, nhưng nó tại sao muốn cướp đoạt Tô sư muội hoãn ngọc đâu?

"Người cái tên này mau đưa ta đồ vật trả lại cho ta!"

Gấp nhỏ trong miệng sói chính cắn mình hoãn ngọc, Tô Trang Nhã khí thẳng đậm chân, nàng cũng không nghĩ tới, mình lại bị như thế một cái thú nhỏ đùa nghịch xoay quanh.

Dường như có thể nghe hiểu ngôn ngữ của nhân loại, sói con đem đầu nhấc lão cao, đồng thời trợn nhìn hai người một chút, miệng bên trong tiếp tục phát ra thanh âm ô ô, thần thái hiển thị rõ ngạo mạn.

"Trang Nhã sư muội, con mắt của ta nên không phải bỏ ra đi, người vừa mới nhìn đến nét mặt của nó sao?"

Tư Đồ Tĩnh ở một bên thấy được rõ ràng, nàng làm sao cũng không tin một con sói lại sẽ làm ra nhân loại biểu lộ.

"Hừ! Gia hỏa này quá ghê tởm, rõ ràng là cái sói con, càng muốn giả mạo yêu thú lợi hại."

Tô Trang Nhã thanh phi kiếm cầm trong tay, mũi kiếm chỉ vào sói con, uy hiếp nói: "Ta biết người có thể nghe hiểu ta nói gì, người mau đem trong miệng người hoãn ngọc trả lại cho ta, thứ này đối ta rất trọng yếu, không phải đừng trách ta không khách khí!"

Khối này hoãn ngọc là Tô Trang Nhã bỏ ra rất nhiều sức lực mới đến, trong mấy ngày này, nàng mỗi ngày đều sẽ đem luyện hóa Thuần Dương chi lực rót vào trong đó, bởi vì nàng cũng không phải là Thuần Dương thể mạch, cho nên luyện hóa quá trình đặc biệt gian nan, nàng làm hết thầy cũng là vì trong lòng Mạc sư huynh.

Nhìn thấy Tô Trang Nhã cầm kiếm chỉ mình, sói con càng phát can rồi, bắt đầu đối hai người phát ra uy hiếp gầm nhẹ, phảng phất tại nói có gan người đến đánh ta đi!

Tô Trang Nhã vốn chính là thẳng tính tình, trước mặt tiểu gia hỏa này mặc dù đáng yêu, nhưng là nó lại đoạt mình thứ trọng yếu nhất, chẳng những một đường đem nàng dẫn tới cái này rãnh nước bẩn trước, hơn nữa còn các loại trào phúng.

Tô Trang Nhã lập tức quyết định cho gia hỏa này một chút giáo huấn, nàng thôi động linh lực, phi kiếm trong tay nổi lên một tầng ngân ánh sáng màu trắng, thân kiếm lác một cái, một vòng nguyệt nha hình kiếm khí cấp tốc đánh úp về phía sói con.

Con vật nhỏ kia vậy mà cũng không nóng nảy trốn tránh, trợn mắt nhìn bắn hướng kiếm khí của mình, tại liền bị đánh trúng thời khắc, nó lập tức một cái lác mình, hóa làm một đạo bạch quang biến mất tại nguyên chỗ.

Đạo kiếm khí kia thẳng tắp bay vào đầm lầy bên trong, đem nước bắn tóe lên rất cao, trực tiếp chui vào trong bùn đầm. Chốc lát sau, trong đầm lầy vũng bùn như là sôi trào lên, bắt đầu lặn lộn không ngừng, phảng phất có một cái quái vật khổng lồ ngay tại ra bên ngoài bò.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Chương 18: Tuyệt vọng là màu đen

Nguyên bản hoàn toàn tỉnh mạch đầm lầy bắt đầu không ngừng có bọt khí toát ra, nội bộ bùn nhão dần dần lên cao.

"Không được! Cái này vững bền bên trong có cái gì ngay tại ra bên ngoài bỏ!"

Tư Đồ Tĩnh cảm giác được nguy hiểm, lập tức lôi kéo Tô Trang Nhã bay đến không trung.

"Sur ty! Vừa rồi kia sói con đi đâu rồi?" Tô Trang Nhã đến bây giờ còn chưa từ bỏ ý định, y nguyên dự định truy hỏi oán ngọc.

"Sur muội, trước đừng quản nó, ta mới vừa rồi còn cảm thấy kỳ quái, lấy tên kia tốc độ một nháy mắt liền có thể vung ra chúng ta, nhưng chẳng biết tại sao một mực bị chúng ta theo đuổi đến cái này đầm lầy bên trong, hiện tại ta hiểu được, tên kia là cố ý dẫn chúng ta đến đây, bao quát vừa mới dẫn dụ người động thủ, đều là mưu kế của nó, mục đích đúng là chọc giận đầm lầy bên trong đồ vật."

Tư Đồ Tĩnh hiện tại đặc biệt dừng hỏi hặn, nếu như mới nàng có thể kịp thời ngăn lại Tô Trang Nhã, hai người kia liền không cần lâm vào như thế hiểm cảnh.

"Cái gì? Sur ty nói là đây hết thảy đều là tiểu gia hỏa kia thiết kế? Sao lại có thể như thế đây? Nó chỉ là một đầu sói con a..."

Tô Trang Nhã làm sao cũng không thể tin được, hôm nay lại bị một con sói cho tính kế.

"Tại cái này rừng rậm ở trong không có cái gì là không thể nào, ta từng nghe các sư huynh nói qua, sơn cốc này chỗ sâu nhất là có cấp chín yêu thú tồn tại!"

Sợ Tô Trang Nhã lại chạy, Tư Đồ Tĩnh dùng sức kéo ở cánh tay của nàng, từ trước đến nay lúc phương hướng bay đi.

Đúng lúc này, trong đầm lầy vậy mà xông ra một đầu to lớn con rết. Hai người chỉ cảm thấy sau lưng truyền đến một trận cuồng phong, tùy theo mà đến là một cỗ nồng đậm tanh hôi chỉ khí.

Các nàng hoảng sợ hướng sau lưng nhìn lại, một con như to như núi con rết chính đằng không mà lên, nó quanh thân bị huyền màu đen giáp xác bao trùm, thân thể hai bên có đếm không hết đủ tiết, một đôi máu con mắt màu đỏ chính tức giận nhìn chăm chăm hai người.

"Cái này. . . Đây là cái gì a! Quá. . Thật là buồn nôn!"

Tô Trang Nhã bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, nắm thật chặt Tư Đồ Tĩnh tay.

"Đây là hắc sống lưng con rết, là một đầu cấp chín yêu thú, hết sức lợi hại. Hồi nhỏ ta theo cha thân tại đại lục nam bộ vùng đất ngập nước bên trong từng gặp được một con, lúc ấy môn phái bên trong mây vị Kim Đan kỳ trưởng lão cùng nhau xuất thủ, lại cũng dùng một ngày một đêm mới đem chém giết."

Tư Đồ Tĩnh có chút tuyệt vọng, cái này hắc sống lưng con rết chỗ đáng sợ nàng từng có thân thân thể sẽ, hôm nay nàng cùng Tô Trang Nhã hai người có thể hay không chạy thoát chỉ có thể toàn bằng vận khí.

"Trang Nhã sư muội, cái này hắc sống lưng con rết hình thể mặc dù to lớn, nhưng đòi động lại phi thường cấp tốc, nếu như cứ như vậy chạy xuống đi, rất khó chạy ra công kích của nó phạm vi."

"Tư Đồ sư tỷ người nói làm sao bây giờ, ta tất cả nghe theo người!"

Lần thứ nhất nhìn thấy loại này không lồ yêu thú khó tránh khỏi sẽ bị kinh sợ, nhưng Tô Trang Nhã dù sao cũng là xuất sắc nữ đệ tử, rất nhanh liền bình tĩnh lại, nàng biết hiện tại nếu muốn mạng sống, liền nhất định không thể bối rối.

"Trang Nhã sư muội, người lập tức dùng mạnh nhất chiêu thức đi công kích nó, nghĩ biện pháp hấp dẫn lực chú ý của nó, ta thừa cơ xây lên một mặt tường nước, chỉ cần có thể ngăn cản nó một lát, chúng ta liền sẽ có hi vọng chạy trốn!"

Tư Đồ Tĩnh không hổ là Dao Ba Kiếm Tông cường môn thiên kim, từ nhỏ cùng phụ thân cùng một chỗ gặp qua rất nhiều cảnh tượng hoành tráng, bây giờ tại sống chết trước mắt, nàng vẫn như cũ có thể giữ vững tinh táo, nhanh chóng nghĩ ra đối sách.

"Tốt!"

Tô Trang Nhã cũng không dãi dòng, nàng lập tức vận khởi pháp quyết, trước người ngưng kết ra một thanh to lớn kiếm ánh sáng, đồng thời phi kiếm

trong tay cũng bắt đầu vòng quanh thân thể của nàng xoay tròn, mỗi đi một vòng, phi kiếm ở trong đều sẽ bắn ra một đạo lưu quang rót vào chuôi này to lớn kiếm ánh sáng bên trong.

Cùng lúc trước đe dọa sói con khác biệt, lần này Tô Trang Nhã dùng tới toàn bộ thực lực, nàng cùng Tư Đồ Tĩnh đồng dạng, cũng là luyện khí hậu kỳ thực lực, tại Khôn Thương tông nữ đệ tử bên trong đồng dạng thuộc về nhân vật đứng đầu.

Dần dần, trước mặt nàng kiếm ánh sáng càng lúc càng lớn, cuối cùng càng trở nên cùng kia hắc sống lưng con rết đầu lâu một kích cỡ tương đương.

Giữa không trung, Tô Trang Nhã tay bấm Linh quyết, cạo vấy bay múa, gắt gao nhìn chăm chăm đầu kia đang đến gần hắc sống lưng con rết. Bỗng nhiên, nàng đôi mi thanh tú ngưng tụ, kêu quát một tiếng: "Đi!"

Treo ở trước mặt nàng to lớn kiếm ánh sáng phảng phát nhận lấy triệu hoán,

Toàn thân màu xanh nhạt ánh sáng mang đại thịnh, phát ra chói tai tiếng xé gió, đâm thẳng hướng hắc sống lưng con rết đầu lâu.

Cùng lúc đó, một bên Tư Đồ Tĩnh cũng xây lên lớp kín cao mấy chục mét tường nước, đem hai người cùng kia hắc sống lưng con rết ngăn cách.

Nhìn xem vốn hẳn nên chạy trốn con mồi thể mà trái lại công kích mình, đầu này quái vật khổng lồ cũng sửng sốt một chút, mặc cho chuôi này to lớn kiếm ánh sáng hướng mình đánh tới.

"Ầm ầm~!"

Kiếm ánh sáng nặng nề mà đâm vào hắc sống lưng con rết đầu lâu phía trên, phát ra nổ rung trời, quang mang tiêu tán về sau, Tư Đồ Tĩnh vội vàng hướng con rết nhìn lại, mặc dù có chỗ chuẩn bị tâm lý, nhưng nhìn thấy về sau vẫn là khiến Tư Đồ Tĩnh trong lòng dâng lên một cỗ tuyệt vọng, bị Tô Trang Nhã một kích mạnh nhất đánh về sau, cái này con yêu thú lại như cũ lông tóc không tổn hao gì, tại nó đen nhánh giáp xác bên trên, thậm chí ngay cả một đạo nho nhỏ vết cắt đều không có để lại.

"Cái này. . ."

Giờ phút này, Tô Trang Nhã khiếp sợ không gì sánh nổi, vừa rồi một kích kia cường độ trong lòng nàng rõ ràng nhất, mình vốn là Kim thuộc tính linh căn, mà Kim thuộc tính pháp quyết đã từng lấy sắc bén làm chủ, loại cường độ này công kích thậm chí ngay cả gọi đối phương đau một chút tư cách đều không có sao?

"Sư muội! Chớ ngăn ra đó, chạy mau a!"

Tư Đồ Tĩnh hô to một tiếng đánh thức Tô Trang Nhã, các nàng bây giờ có thể không mạng sống liền toàn do bức tường kia tường nước.

Nhìn thấy vừa mới công kích xong chính mình nhân loại hiện tại lại muốn bắt đầu chạy trốn, hắc sống lưng con rết triệt để phản nộ, nó ngửa mặt lên trời phát ra gầm thét.

"Ngao ~!"

Nương theo lấy tiếng rống giận dữ, cường đại linh áp bắt đầu hướng bốn phía khuếch tán, tựa như ở trong nước ném đi một cục đá, trong không khí nổi lên từng vòng từng vòng gợn sóng. Gợn sóng những nơi đi qua, cây cối bị nhổ tận gốc, bay rót ra ngoài.

Tại loại này kinh khủng xung kích phía dưới, bảo hộ ở hai người trước người bức tường kia cao mấy chục mét tường nước trong nháy mắt sụp đổ, to lớn sóng nước hung hăng đập tới, đem hai người nhỏ bé thân ảnh nuốt vào trong đó.

Tư Đồ Tĩnh bị hung hăng đập tới trên mặt đất, một nháy mắt trên người xương cốt không biết đoạn mất bao nhiêu cái, loại này nỗi đau xé rách tim gan bảo nàng như muốn ngạt thở, nhìn xem tại bên người nàng ngã đi Tô Trang Nhã, Tư Đồ Tĩnh sa vào đến vô tận trong tuyệt vọng.

Giống như núi cao thân thể khổng lồ che khuất ánh nắng, đập vào mi mắt chỉ có một đôi tinh con mắt màu đỏ, tử vong đang từng bước tới gần.

"Loại cảm giác này... Bảy năm."

Bảy năm trước, mình từng trở mặt nhìn phụ thân bị người xé rách lồng ngực, hấp thu Kim Đan, mà mình lại cái gì cũng không làm được, vô lực nằm tại một đồng thị nát tàn chi bên trong, tựa như một người chết.

Hiện nay, mình cũng phải chết, cùng bảy năm trước đồng dạng, ngoại trừ chờ đợi tử vong tiến đến, vẫn như cũ là cái gì đều không làm được, Tư Đồ Tĩnh có chút hâm mộ một bên Tô Trang Nhã, dù sao ngay tại lúc này có thể ngắt đi cũng coi là một loại may mắn.

Nàng hiện tại chỉ chờ đợi đầu kia hắc sống lưng con rết có thể mau mau lấy đi tính mạng của mình, bởi vì đối một cái triệt để tuyệt vọng người mà nói, sống lâu một giây đồng hồ đều là thống khổ không chịu nổi.

Tư Đồ Tĩnh hiện tại đặc biệt hận, hận lão thiên vì sao như thế trêu đùa mình, rõ ràng căn bản báo không được thù, hết lần này tới lần khác còn muốn nàng kéo dài hơi tàn bảy năm lâu.

Nàng đã từng vô số lần tại trong mộng nhìn thấy phụ thân trên mặt đất hướng về phía trước bò, bụng bị người đào lên, ruột tại sau lưng chảy đầy đất.

Nhưng đợi nàng bình tỉnh về sau, làm bạn mình vẫn như cũ chỉ là khôn Thương Sơn kia thê lãnh đêm.

Hắc sống lưng con rết to lớn đầu lâu dần dần đè xuống, tia sáng cũng càng ngày càng mờ, đầu này phần nộ yêu thú muốn đưa các nàng sinh nuốt vào.

Tuyệt vọng nguyên lai là màu đen, như bóng đêm.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Mặt trời trong đêm tối

Chẳng biết lúc nào, tuyệt vọng hắc trong bóng tối có luồng thứ nhất quang mang, cũng cấp tốc lan tràn, chiếu sáng cả phiên thiên địa.

Tư Đồ Tĩnh chậm rãi mở hai mắt ra, cùng bảy năm trước khác biệt, lần này nàng cũng không nhìn thấy bất luận cái gì máu tanh hình tượng, thay vào đó là một đoàn xán lạn kim quang.

Kia là một người xa lạ bóng lưng, hắc toàn bộ thân thể đều bị lỏng tại quang mang bên trong, quét sạch nguyên thì là thể nội tuôn ra từng cái kim sắc phù văn.

"Loại khí tức này. . . . Chẳng lẽ là?"

Tư Đồ Tĩnh nghĩ đến Mạc Tiểu Lâu, nhưng qua trong giây lát nàng liền từ bỏ loại ý nghĩ này, một người linh lực khí tức là bẩm sinh, không ai có thể tùy ý cải biến. Tuy nói Thuận Dương chi lực cũng là kim sắc, nhưng Mạc sư đệ bình thường không màng danh lợi nội liêm, liền ngay cả hắc sở trường nhất Bá Thể công pháp, xuất ra cũng sẽ cho người ta một loại giản dị nặng nề cảm giác.

Mà trước mắt khí tức của người này lại hoàn toàn tương phản, một cỗ cuồng dã xao động từ thân thể của hắc bên trên mỗi một tác da thịt bên trong phát ra, hắc cứ như vậy đứng trên không trung, ngẩng đầu ưỡn ngực, phảng phất tại hướng trước mặt tuyệt thế yêu thú cho thấy, ta mới là trong thiên địa này duy nhất kiệt ngạo bất tuân!

Người trước mắt này mình cũng không nhận ra, hiển nhiên đối phương ẩn giấu đi thân phận mà lại không rõ lai lịch, hắc thậm chí khả năng căn bản không phải Khôn Thương tông người. Nhưng vậy thì thế nào, giờ phút này nam tử tựa như từ từ bay lên mặt trời, chiếu sáng mình tuyệt vọng đêm tối.

Tại quang mang này chiếu rọi xuống, Tư Đồ Tĩnh rốt cục lại hồi tưởng lại tuổi thơ vui vẻ thời gian, trong thoáng chốc, nàng tựa như thấy được phụ thân chính cười tự nhủ: "Tĩnh nhi, ngươi muốn ương ngạnh, hảo hảo sống sót!"

Bảy năm, Tư Đồ Tĩnh đã quên nên dùng cái gì từ ngữ để hình dung tâm tình bây giờ, kia là ám áp cùng hi vọng.

"Àm ảm~!"

Kim sắc quang mang cùng hắc sống lưng con rết đầu lâu chạm vào nhau, vang vọng đất trời!

Suy yếu Tư Đồ Tĩnh rốt cục tại cái này tiếng vang bên trong hôn mê bất tỉnh, nhưng khóe miệng của nàng vẫn như cũ treo vẻ tươi cười.

Lời nói trước khi nói mấy vị nữ đệ tử đi vào cốc bên ngoài về sau, lập tức đem sự tình bẩm báo cho diễn võ trường trưởng lão, nhận được tin tức Trần Tinh Vi trước tiên liền hoá tốc chạy tới sâu trong thung lũng.

Diễn võ trường mấy tên trưởng lão cũng không dám thất lễ, lập tức dẫn đầu một đám đệ tử tại trong rừng rậm triển khai lục soát. Tuy nói cái này trong rừng rậm có đại lượng hung tàn yêu thú, nhưng dù sao cũng là vì tăng trưởng đệ tử kinh nghiệm thực chiến, bởi vậy ngẫu nhiên khó tránh khỏi sẽ phát sinh thương vong sự kiện, cái này bản không gì đáng trách. Nhưng hôm nay lại khác, hiện ở bên trong môn phái người người đều biết Trần Tinh Vi đang theo đuổi Tư Đồ Tĩnh, Trần Tinh Vi thế nhưng là chương môn chân nhân đích truyền đại đệ tử, mà lại là đời tiếp theo chương môn không có hai nhân tuyển.

Lại nói Mạc Tiểu Lâu tìm tiếng rống đi vào đầm lầy trên không, vừa vận trông thấy đầu kia hắc sống lưng con rết lợi dụng linh áp xông phá Tư Đồ Tĩnh

phòng ngự tường nước, tiếp lấy hai nữ liền bị từ trên trời giáng xuống sông lớn sắp xếp trên mặt đất.

Mạc Tiểu Lâu biết cái này hắc sông lung con rết chẳng những phòng ngự biến thái, hơn nữa còn có được Kim Đan kỳ thực lực, nếu như mình không dựa theo phù văn phương pháp đến khu động linh lực thì hoàn toàn lay không động được đối phương mây may.

Bởi vì kim sắc phù văn quan hệ, Mạc Tiểu Lâu còn không thể cho thấy thân phận của mình, một khi bị phát hiện là rất khó giải thích rõ ràng, đến lúc đó lại cho thượng quan hồng nhằm vào sự tôn mụm cơ.

Dưới tình thế cấp bách, Mạc Tiểu Lâu nghĩ đến, năm đó Nhạc Anh Tuấn vì gọi mình cùng hắn cùng một chỗ nhìn lên nữ các sư thúc tắm rửa, đã từng ném cho hắn mấy cái dịch dung đan, bởi vì một mực cũng chưa dùng qua, cho nên lập tức ở trong vòng tay trữ vật lấy ra, ăn một hạt, cái biến dung mạo.

Trước đó cùng kia hắc sông lung con rết giao thủ thời điểm, Mạc Tiểu Lâu đều là bảo trì tương đương một khoảng cách, đem linh lực ngưng kết thành quyền ảnh đến oanh kích đối phương, nhưng lúc này đây tình huống đặc thù, Tư Đồ Tình cùng Tô Trang Nhã mạng sống như treo trên sợi tóc, dung không được hắn có nửa phần do dự, chỉ có thể khoảng cách gần một quyền đánh tới hướng hắc sông lung con rết đầu lâu.

Bởi vì một kích này lực lượng là gấp đôi bình thời, cường đại phản chấn làm Mạc Tiểu Lâu thể nội khí huyết một trận cuộn cuộn, suýt nữa ngắt roi xuống. Bởi vì khoảng cách quá gần, Mạc Tiểu Lâu còn muốn một mực chịu đựng đến từ hắc sông lung con rết linh áp, cái này khiến hắn như say rượu, hành động so bình thường trì hoãn không ít.

Mạc Tiểu Lâu biết, trước mắt quái vật khổng lồ này hành động cũng không ngốc,

Trương phản còn phi thường linh hoạt, như là đã cùng nó cận thân vật lộn, nếu vì kéo dài khoảng cách mà một vị chạy trốn, bằng vào tốc độ của mình hơn nữa đối với Phương Linh ép mang tới giảm tốc hiệu quả, căn bản kéo không ra khoảng cách.

Cho nên hiện tại hắn chỉ có thể trang làm cường thế hơn đáng vẽ, lấy công làm thủ. Mạc Tiểu Lâu duỗi ra ngón tay lăng không hư hóa, lập tức tại hắn xuất hiện trước mặt một cái cờ nhỏ trận pháp.

Tòa trận pháp này tên là tê tụ, ghi chép tại Bá Thể công pháp hạ sách ở trong. Có thể gia tốc linh lực tại tu luyện người bên ngoài cơ thể ngưng kết tốc độ, từ đó đề cao mạnh Bá Thể tại bên trong khoảng cách cách đầu ở trong bộc phát tấn suất.

Thấy trận pháp đã thành, Mạc Tiểu Lâu nhanh lên đem linh lực rót vào trong đó, phảng phất như vòng xoáy, trên người hắn linh lực lại bị hút đi một nửa.

Mạc Tiểu Lâu lại lợi dụng kim sắc phù văn thúc đẩy những linh lực này, một nháy mắt hắn dùng bên ngoài cơ thể Thuần Dương chi lực ngưng kết ra chín cái cự đại nắm đấm, theo trận pháp trên không trung xoay tròn, kim quang chớp động bên trong, bọn chúng gào thét mà đi, từng cái đánh tới hướng hắc sông lung con rết cự đầu to.

"Oanh ~ ầm ầm . . ."

Chín cái nắm đấm như là hợp thành một chuỗi lưu tinh, toàn bộ đánh trúng viên kia to lớn đầu lâu, nơi này Mạc Tiểu Lâu cũng nắm giữ đến một cái kỹ xảo, bởi vì khó mà xuyên qua hắc sông lung con rết phòng ngự, hắn cố ý làm những công kích này đều đánh vào cùng một vị trí, dạng này thì có thể điệp gia tổn thương, gia tăng đối phương cảm giác đau đớn.

Liên tục tiếng vang về sau, hắc sông lung con rết giống như núi thân thể bị đánh hướng về sau thối chặt, không ngừng đung đưa đầu, hiển nhiên có chút choáng váng.

Mạc Tiểu Lâu gặp thời cơ đã thành thực, hắn lập tức xoay người lại chạy trốn, hắn thề đời này đều không có bay nhanh như vậy qua.

Lo lắng còn nằm tại nguyên chỗ Tư Đồ Tình hai người, Mạc Tiểu Lâu tại sử xuất bí sữ chi lực chạy trốn đồng thời, còn không quên dùng thần thức xem xét hậu phương động tĩnh.

Quả nhiên, tại gặp liên tiếp vũ nhục tính công kích về sau, đầu kia hắc sông lung con rết phần nộ tới cực điểm, thân thể khổng lồ đang không mà lên, cực tốc hướng Mạc Tiểu Lâu đánh tới, tựa như một đầu hắc long, cây cối phía dưới bị nó cuốn lên gió lốc nhỏ tận gốc, tạo thành một đầu đang không ngừng lan tràn rãnh sâu.

Mạc Tiểu Lâu giờ phút này phi thường chấn kinh, dưới con thịnh nộ hắc sông lung con rết tốc độ lại so trước đó nhanh mấy lần, một người một thú tại trong rừng rậm truy đuổi chừng một nén hương thời gian, tại kim sắc phù văn trợ giúp dưới, Mạc Tiểu Lâu đã đem linh lực thôi động đến cực hạn, nhưng hắn cùng hắc sông lung con rết khoảng cách lại càng ngày càng gần.

Đúng lúc này, Mạc Tiểu Lâu nghe được sau lưng lại truyền đến tiếng người thanh âm.

"Tiểu tử ngươi tỉnh lại đi, luận tốc độ ngươi bây giờ còn kém xa lắm đâu, nói thật cho ngươi biết, ta bị cầm tù tại trong sơn cốc này đã một ngàn ba trăm năm, ta cũng biết phạm là có năng lực tiến vào đầm lầy phụ cận ngươi, đều là các ngươi Khôn Thương tông hạch tâm đệ tử, cho nên ta một mực nhẫn nại."

Thanh âm này hùng vĩ mà trầm thấp, hiển nhiên là hắc sông lung con rết dùng linh lực chấn động không khí sinh ra.

"Giết các ngươi liền như là bóp chết con kiến, nhưng ta cũng không muốn bởi vậy dẫn xuất Khôn Thương tông mấy vị kia Nguyên Anh kỳ lão già. Kỳ thật ngươi trước khi đến ta cũng chỉ là hù dọa một chút kia hai cái nữ oa oa, nhưng là vừa vận ngươi nhục ta quá đáng, hôm nay ngươi phải chết!"

Mạc Tiểu Lâu chính âm thầm sợ hãi thán phục đối phương thao túng linh lực thủ đoạn lúc, bỗng nhiên tại hán xuất hiện trước mặt mảng lớn hắc vụ.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづHuyền★ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Chơi Thủy đại sư

Mất thấy cái này đám sương mù tới kỳ quặc, Mạc Tiểu Lâu nhất thời không dám mạo hiểm nhưng tiến vào bên trong, thế là hán bắt đầu tăng lên độ cao của mình, dự định tại trên đó phương bay qua.

Đột nhiên, sương mù như là đang sống, vậy mà bắt đầu không ngừng bốc lên, theo Mạc Tiểu Lâu thân hình cũng tại dần dần lên cao, đồng thời hướng hán tụ lại tới.

"Tiểu tử, đừng uống phí sức lực, hôm nay ngươi vô luận như thế nào cũng trốn không thoát, không bằng thành thật một chút, gọi ta một ngụm nuốt vào, còn có thể chết thống khoái chút."

"Hồngбет, cái này sương mù đúng là kia hắc tích con rết huyền hóa mà thành!"

Nghe được hắc tích con rết, Mạc Tiểu Lâu trong lòng bình tĩnh, trước đó chỉ là biết cái này con yêu thú lực lớn vô cùng, phòng ngự cực mạnh, nhưng không ngờ nó còn tinh thông Thủy hệ pháp quyết, nhìn xem chính đang hướng về mình tụ lại mà đến sương mù, Mạc Tiểu Lâu dám khẳng định, trong đó nhất định có chứa kịch độc.

Nguyên lai cái này hắc tích con rết lại cũng sẽ giả heo ăn thịt hổ.

Gặp đã trên cơ bản ngăn chặn đường đi của đối phương, hắc tích con rết lập tức đem sương mù hóa thành một mảnh màn nước, tiếp lấy lại chia tách vì vô số cổ màu đen dòng nước, như bầy cá, đem Mạc Tiểu Lâu vây quanh.

Chiều này, thấy Mạc Tiểu Lâu trợn mắt hốc mồm, hán vạn vạn không nghĩ tới, cái này con yêu thú bề ngoài đã man vô cùng, nhưng nó đối ở giữa thiên địa Thủy hệ nguyên tố chừng không vậy mà như thế xuất thần nhập hóa.

Bây giờ đã đến muốn mạng thời khắc, rơi vào đường cùng, Mạc Tiểu Lâu cũng không dám lại giấu diếm, hán tâm niệm vừa động, gọi ra Mạc Hoa sư bá đưa cho hán tiên giáp, đồng thời đem pháp quyết vận chuyển tới cực hạn, chớp mắt thời gian, càng ngày càng nhiều phù văn từ thể nội tuôn ra, vòng quanh thân thể của hán phi tốc xoay tròn, dần dần tạo thành một cái lồng ánh sáng màu vàng óng.

"Hừ, quả nhiên là tiểu tử ngươi, thật không rõ ngươi tại sao muốn cái biến dung mạo mới đi cứu kia hai nha đầu, kể từ đó, hắc hắc, chẳng phải là không vớt được chất béo? Nha. . . Ta hiểu được, ngươi nhất định là không muốn gọi người nhìn thấy ngươi tu luyện cái này kỳ quái pháp quyết, lo lắng bị sư môn biết sau phế bỏ một thân tu vi."

Kia hắc tích con rết giờ phút này đã chạy tới, nhìn thấy đã không chế được Mạc Tiểu Lâu, nó cũng không vội ở động thủ, bay ở một bên hí ngược mà nhìn xem đối phương.

"Nói thật, ngươi cái kia cổ quái công pháp xác thực rất lợi hại, lấy ngươi chỉ là Dung Hợp kỳ thực lực dùng đến lại có như thế lực xuyên thấu, thậm chí so Kim Đan kỳ còn mạnh hơn, đáng tiếc a, ngươi cảnh giới quá thấp, chung quy vẫn là trốn không thoát lòng bàn tay của ta."

"Muốn giết cứ giết, đừng nói nhảm nhiều như vậy!"

Mạc Tiểu Lâu cũng hơi tức giận, từ khi bảy năm trước đêm ấy bắt đầu, hán liền đối với người khác hí ngược ánh mắt vô cùng thống hận, phảng phất trong mắt bọn hán mình cùng mẫu thân liền như là dê đợi làm thịt.

"Hừ, hảo tiểu tử, có đảm lượng!"

Hắc tích con rết thân thể chấn động, kia như màu đen bầy cá dòng nước bên trong lập tức bắn ra vài luồng, như mũi tên đánh úp về phía Mạc Tiểu Lâu,

tốc độ cực nhanh.

Mạc Tiểu Lâu bây giờ lại lâm vào đến đối phương linh áp bên trong, hành động tốc độ nhận lấy hạn chế, mà lại lại bị hắc thủy vây quanh, không gian có hạn, căn bản là không có cách tránh né những này thủy tiễn, chỉ có thể cắn răng ngạnh kháng.

Tại trong Tu Chân giới, cảnh giới chênh lệch không thể nghi ngờ là không thể vượt qua hồng cầu, bao quát các loại yêu thú ở bên trong, không cùng giai đoạn người tu luyện đối với tự nhiên pháp tắc, cùng thiên địa linh lực lý giải đều là khác nhau rất lớn.

Bởi vậy coi như Mạc Tiểu Lâu thân phụ thần bí công pháp, giờ phút này cũng chỉ có thể tạm thời giữ được tính mạng, căn bản bất lực hoàn thủ.

Như là bóng da, Mạc Tiểu Lâu bị những cái kia thủy tiễn đụng trên không trung bay loạn, mỗi va chạm một lần, chung quanh thân thể hắn những cái kia phù văn đều sẽ run rẩy kịch liệt, đồng thời trong cơ thể của hắn cũng sẽ khí huyết cuộn cuộn, như muốn nôn mửa.

Mặc dù rất khó chịu, nhưng Mạc Tiểu Lâu vẫn là toàn lực duy trì được tự thân phòng ngự, hắn có thể nghĩ đến, nếu như phù văn lòng ánh sáng xuất hiện lỗ thủng, dù là chỉ có một giọt hắc thủy tiến đến, chỉ sợ chính mình cũng sẽ thân nặng kịch độc mà chết.

Phạm là đánh tới kim sắc phù văn dòng nước đều sẽ bị đánh tan thành vô số giọt nước, bốn phía vẩy ra. Cũng không ra thời gian qua một lát, những cái kia giọt nước lại sẽ một lần nữa tụ tập thành dòng nước, tiếp tục vòng quanh mục tiêu xoay tròn, tùy thời mà động.

Thấy thế, Mạc Tiểu Lâu chửi ầm lên: "Ngươi đầu này con rệp! Như thế lớn số tuổi còn như thế mang thù! Vừa rồi không phải liền là hướng về phía mặt của ngươi đánh chín quyền sao,

Ngươi bây giờ đánh ta nhiều ít hạ? Khi dễ kẻ yếu có ý tứ? Ngươi như thật là có bản lĩnh liền nên chờ đột phá Kim Đan về sau, lại đến một trận chiến!"

Nghe hắn nói như vậy, hắc tích con rết cũng không tức giận, "Tiểu tử thú, ngươi mắng chửi đi, phép khích tướng đối ta vô dụng, nếu như hôm nay thả ngươi đi, ngày sau khẳng định hậu hoạn vô tận, cho nên hôm nay ngươi phải chết, ta ngược lại muốn xem xem ngươi còn có thể kiên trì bao lâu!"

Giờ phút này, đầm lầy bên cạnh, đám người lần lượt đuổi tới. Nhìn thấy hôn mê bất tỉnh Tư Đồ Tĩnh về sau, Trần Tinh Vĩ lập tức kích mình quá khứ, đưa nàng đỡ dậy.

Tra xét rõ ràng Tư Đồ Tĩnh kinh mạch về sau, phát giác quanh thân nhiều chỗ gãy xương, nhưng trước mắt chỉ là lâm vào hôn mê, cũng không lo ngại, Trần Tinh Vĩ lúc này mới yên tâm.

Bỗng nhiên, Tư Đồ Tĩnh khóe miệng có chút động mấy lần, giống như là tại nói gì đó, Trần Tinh Vĩ vội vàng khoát tay ra hiệu đám người không muốn nói chuyện, mình cẩn thận lắng nghe.

"Tạ ơn. . . . Ngươi đã cứu ta. . . Tạ ơn. . . . Ta muốn biết ngươi. . ."

Lời còn chưa dứt, Tư Đồ Tĩnh lại ngủ thật say, chỉ là tại tấm kia thê mỹ tuyệt luân gương mặt bên trên nhiều hai hàng thanh lệ.

Trần Tinh Vĩ nhất thời nhìn ngây dại, sư muội đây là nói. . . Hắn là vừa mới kinh lịch một phen sinh tử, giờ phút này nàng nghĩ xác nhận ta có hay không đối nàng hữu tình! Trần Tinh Vĩ nội tâm kích động vạn phần, hắn biết, từ khi bảy năm trước nhìn thấy nữ tử này từ lần đầu tiên gặp mặt, mình liền có thể vì nàng từ bỏ hết thảy, đại đạo lại đáng là gì? Tư Đồ sư muội, vì sư huynh của ngươi ngay cả mệnh đều có thể không cần!

"Khục. . . Khục. . ."

Gặp Trần Tinh Vĩ ở trước mặt mọi người một mực nhìn lấy Tư Đồ Tĩnh ngẩn người, diễn võ trường Hoàng trưởng lão ho khan một chút, hảo tâm nhắc nhở.

Trần Tinh Vĩ lập tức lấy lại tinh thần, hắn cũng biết vừa mới ở trước mặt mọi người có điều thất thố, nhưng cái này lại như thế nào? Toàn phái trên dưới đã sớm biết hắn cùng Tư Đồ Tĩnh là một đôi trời sinh.

Trần Tinh Vĩ mệnh lệnh mấy tên đệ tử trước đem Tư Đồ Tĩnh cùng Tô Trang Nhã hai người đưa về, tiếp lấy liền bắt đầu đứng dậy xem xét chung quanh, bởi vì lúc trước lực chú ý toàn bộ tập trung ở Tư Đồ Tĩnh nơi đó, hiện tại hắn mới phát hiện trên mặt đất vậy mà nhiều một đầu rãnh sâu, che trời cổ thụ lại đều bị nhổ tận gốc, tàn mát tại hai bên.

Trần Tinh Vĩ âm thầm kinh hãi, đầu này to lớn công rãnh rõ ràng là hắc tích con rết hành động lúc kéo ngắn, cái này cấp chín yêu thú lực lượng quả nhiên không phải nhân loại có thể tưởng tượng.

Hắn bay đến giữa không trung, phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ gặp đầu này rãnh sâu đem rừng rậm cắt, một mực kéo dài đến phương xa.

Lúc này, Trần Tinh Vĩ đối lại trước ôm tin nữ đệ tử nói ra: "Trương sư muội, ngoại trừ Tư Đồ Tĩnh cũng Tô Trang Nhã bên ngoài, các ngươi một đoàn người bên trong nhưng còn có lạc đường sao?"

"Hồi bẩm Đại sư huynh, lúc ấy Tư Đồ sư tỷ làm chúng ta toàn bộ trở về, chỉ có một mình nàng trước đuổi theo Tô sư muội." Tên nữ đệ tử kia lại đem toàn bộ quá trình kỹ càng nói một lần.

Trần Tinh Vĩ nhìn qua xa xa rừng rậm nói ra: "Nói cách khác cái này chỗ rừng sâu không có lạc đàn đệ tử, như thế thuận tiện, chúng ta trở về đi."

Nói xong, Trần Tinh Vĩ lại liếc qua kia rãnh sâu phượng hướng, âm thầm nói ra: "Nếu có, chỉ sợ cũng đợi không được chúng ta chạy tới cứu viện."

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by Huyền★Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Bày mưu nghĩ kế

Đám người nhao nhao sau khi rời đi, bởi vì còn lo lắng lấy Tư Đồ Tinh thương thế, Trần Tinh Vĩ cũng không có lòng tinh đi tìm kia hắc tích con rết phiền phức, giờ phút này hắn đang muốn rời đi, lại bị Hoàng trưởng lão cho gọi lại.

"Tinh vĩ hiền chất, ta chỗ này có hai gốc Huyền Linh cỏ, là chữa thương thánh vật, đều là lão hủ tự tay bồi dưỡng, ngươi lấy về cho Tư Đồ sư diệt phục dụng đi."

Hoàng trưởng lão đầu ngón tay điểm nhẹ, dùng linh lực cẩn thận đem hai viên màu xanh đen thảo dược đưa đến Trần Tinh Vĩ trước mặt.

Nhìn xem trôi nổi ở trước mặt mình hai Chu Tiên Thảo, Trần Tinh Vĩ hơi mỉm cười một cái, hắn đương nhiên biết cái này Huyền Linh cỏ trân quý, Tư Đồ Tinh chịu chỉ là gân cốt tổn thương, trong môn tùy tiện một loại chữa thương dược vật liền có thể nhẹ nhõm chữa khỏi, nơi nào sẽ dùng đến đến cái này Huyền Linh cỏ.

Bởi vì nhiều năm ở tại Quan Hải Thiên bên người, mưa dầm thấm đất, Trần Tinh Vĩ am hiểu sâu đạo lý đối nhân xử thế, hắn lập tức liền minh bạch Hoàng trưởng lão tâm tư, hôm nay diễn võ trường xảy ra chuyện lớn như vậy, đối phương nhất định đang lo lắng chương môn chân nhân trách tội xuống.

"Hoàng trưởng lão, chuyện hôm nay cũng không trách ngươi, diễn võ trường vốn chính là thực chiến chỗ, thương vong không thể tránh được, ngày sau tăng cường trong sơn cốc cấm chế thuận tiện."

Trần Tinh Vĩ lời nói đến mức hơi hột, bất quá đã cho đối phương đầy đủ ám chỉ.

Quả nhiên, Hoàng trưởng lão mặt lộ vẻ vui mừng, vội vàng nói: "Hiền chất xin yên tâm, ta trở về liền cùng chư vị trưởng lão thương nghị tăng cường cấm chế sự tình, sau này không đến Dung Hợp kỳ đệ tử, đều không cho phép tiến vào trong rừng rậm khu vực."

Hoàng trưởng lão trong lòng tảng đá lớn rốt cục buông xuống, hắn đương nhiên biết Trần Tinh Vĩ ý tứ trong lời nói, sau khi trở về, như chương môn chân nhân hỏi việc này, đối phương nhất định sẽ thay mình nói tốt.

"Hoàng trưởng lão, vậy cái này hai gốc Huyền Linh cỏ. . . ."

"A, mong rằng hiền chất không muốn ghét bỏ, nhất định phải nhận lấy lão hủ tâm ý."

Trần Tinh Vĩ thỏa mãn nhìn Hoàng trưởng lão một chút, ngón tay một dẫn, đem hai cây thảo dược thu vào trong vòng tay trữ vật, tuy nói cái này Huyền Linh cỏ là tu chân chí bảo, nhưng thân là Khôn Thương tông Đại sư huynh Trần Tinh Vĩ lại cũng không thêm đề ý. Hắn quan tâm chỉ là Hoàng trưởng lão thái độ.

Cùng nó nói đây là một loại giao dịch, còn không bằng xem như một loại nghi thức, Trần Tinh Vĩ hôm nay đạt được không chỉ là hai gốc Huyền Linh cỏ, càng có Hoàng trưởng lão hiệu trung thái độ.

Như muốn trở thành Khôn Thương tông tương lai trời, như vậy trong môn từng cái bộ môn liền đều muốn có mình người, tuy nói sư tôn Quan Hải Thiên có thể khâm định mình tiếp Nhâm chương môn, nhưng cũng muốn cân nhắc đến các cái đoàn thể quyền lực ở giữa cân bằng.

"Hoàng trưởng lão, mời đi."

Trần Tinh Vĩ vận khởi pháp quyết, dẫn đầu bay đi, Hoàng trưởng lão cũng cực kỳ thức thời theo ở phía sau. Hắn cực kỳ vui mừng, Trần Tinh Vĩ tư lịch tốt tu vi cao, mà lại rõ lý lẽ, tương lai hắn thượng vị chương môn nhân về sau, mình cùng các sư đệ chẳng những có thể lấy giữ lại đã được lợi ích, nói không chừng còn có thể tiến thêm một bước, dù sao không ai thích xem Thượng Quan Hoành sắc mặt.

Trần Tinh Vĩ vận đủ linh lực, hai người thân ảnh rất nhanh liền biến mất ở chân trời, hắn muốn đuổi tại Tư Đồ Tĩnh tĩnh trước khi đến trở về, canh giữ ở bên người chiếu cố, hắn chỉ muốn bảo đảm, sự mọii sau khi tĩnh lại nhìn thấy người đầu tiên là chính mình.

Giới Luật viện hậu điện một chỗ trang trí xa hoa gian phòng bên trong, Thượng Quan Hoành nhìn lên trước mặt thương yêu nhất chất tử nói ra: "Năm, tiến đánh Tổng quốc vương đô kế hoạch chế định xong chưa?"

"Đều đã làm xong, Đại bá." Tại mình Đại bá trước mặt, Thượng Quan Niên lộ ra đặc biệt cung kính.

"Ừm, người gần nhất vừa mới đột phá Dung Hợp kỳ, vẫn là lưu tại trong môn cùng cố tu vi đi, chuyện này giao cho lòng dạ hiểm độc đạo nhân bọn hắn tới làm liền tốt."

Nghe xong muốn lưu trong môn tu luyện, Thượng Quan Niên trong lòng cảm giác nặng nề, hắn là phi thường nguyện ý xuống núi, chẳng những có thể lấy sống phóng túng, còn có thể thỏa thích giết người, nhất là tàn sát Tổng quốc bách tính, những trong năm này Mạc Tiểu Lâu tiến cảnh thực sự quá nhanh, mà lại từ thang trời sự kiện về sau, ngay cả chương môn chân nhân đều đối ưu ái có thừa.

Mình lấy thực lực của người tu chân âm thầm trợ Bắc Tề tiến đánh Tổng quốc, chẳng những có thể lấy đạt được hư vinh tâm thỏa mãn, còn có thể có một loại trả thù Mạc Tiểu Lâu khoái cảm.

"Đại bá, những cái kia tà ma ngoại đạo chỉ lo lấy chỗ tốt, thiết lập sự tình đến luôn luôn kéo dài, những trong năm này theo ta Bắc Tề đại quân không ngừng hướng nam thúc đẩy,

Tổng quốc chống cự cũng càng ngày càng ương ngạnh, năm đó Thiên Môn quan chiến dịch, nếu không phải ta âm thầm dùng phi kiếm lấy quân Tổng chủ soái thủ cấp, ta Bắc Tề liền cần bản bất không được đến quan khẩu."

Nghe ra chất tử ý tứ trong lời nói, Thượng Quan Hoành lòng mảy một tà, nghiêm khắc nói ra: "Làm sao? Người lần này còn muốn ra ngoài? Môn phái bên trong thế cục người chẳng lẽ một chút cũng thấy không rõ sao?"

"Thế nhưng là. . . ."

"Không có cái gì có thể là! Lần này người cho ta ngoan ngoãn lưu lại dụng tâm tu luyện! Người cũng không nhìn một chút kia Mạc Tiểu Lâu, nhập môn mới gần mười bảy năm liền đến Dung Hợp trung kỳ, phân siêu người một cảnh giới! Người liền tuyệt không sốt ruột sao!"

Gặp Đại bá thật sự nổi giận, Thượng Quan Niên cũng không dám lại kiên trì, bất lực nói ra: "Đại bá dạy phải, chất nhi lưu lại hảo hảo tu luyện."

Thượng Quan Hoành ngày bình thường làm người hung ác nham hiểm tàn nhẫn, nhưng đối tại cháu của mình lại quan tâm đầy đủ, sẽ rất ít giận lấy sang hắn, gặp đã nhận lầm, Thượng Quan Hoành lập tức ôn nhu nói ra: "Đại bá làm như vậy cũng là vì tốt cho người, người cũng biết ta để ý nhất liền là người, mấy ngày này Triệu Vũ đã đối chúng ta sự tình có phát giác, lần này tiến đánh Tổng đô hắn nhất định sẽ xuất thủ, làm pháo hôi sự tình hay là gọi những tên kia đi thôi, những năm này bọn hắn cũng biết chúng ta quá nhiều bí mật, kể từ đó, ngược lại tính ta động thủ!"

Thượng Quan Hoành vuốt râu, hai mắt bên trong quang mang lấp lóe.

Trong lòng vẫn còn có chút lo nghĩ, Thượng Quan Niên liền vội vàng hỏi: "Đại bá kế hoạch này thật là không tệ, nhưng vạn nhất kia Triệu Vũ không chế lại lòng dạ hiểm độc đạo nhân, cũng đem nó mang về Khôn Thương tông, dùng cái này chúng ta hưng sư vẫn tội nên làm thế nào cho phải?"

Tựa như đã chờ tới sẽ có câu hỏi như thế, Thượng Quan Hoành nhếch miệng lên, cười đáp: "Chất nhi người chó muốn lo lắng, có chuyện kia nơi tay, Quan Hải Thiên loại này nguy quân tử nhất định sẽ làm việc cho ta, chỉ cần Triệu Vũ dám trở về, ta liền bức hiếp Quan Hải Thiên có thể bắt được, vĩnh viễn trừ hậu hoạn!"

"Đại bá thật sự là thần cơ diệu toán, chất nhi ngày sau nhất định sẽ cố gắng tu luyện, xin ngài yên tâm!"

Nếu như Triệu Vũ bị xử lý, Mạc Tiểu Lâu về sau ở bên trong môn phái lại sẽ mất đi một cái núi dựa lớn, nghĩ tới chỗ này, Thượng Quan Niên liền vô cùng hưng phấn.

Nhìn ra chất tử ý nghĩ, Thượng Quan Hoành cười nói: "Hừ, người đứa nhỏ này từ nhỏ đã thích tranh nhất thời khí phách, người đừng cho là ta không biết tâm tư của người, Tư Đồ Tĩnh nha đầu kia người không bỏ xuống được a? Ta đã cùng đốc trời Thánh Điện một vị trưởng lão bắt được liên lạc, các loại sự tình giải về sau, liền đem Quan Hải Thiên chọc ra, gọi hắn thân bại danh liệt, lúc đó Trần Tinh Vĩ tự nhiên cũng không thể kế nhiệm, sau đó toàn bộ Khôn Thương tông đều là cháu chúng ta hai làm chủ, còn sâu không lấy được một nữ nhân?"

"Thật? Còn cầu Đại bá đến lúc đó vì ta làm chủ!"

Vừa nghe đến Tư Đồ Tĩnh, Thượng Quan Niên liền trong lòng ngứa, cũng chính là trở ngại Trần Tinh Vĩ, không phải hắn nhất định sẽ mỗi ngày quấy rối vì sự mọii này.

Thượng Quan Hoành đầu tiên là từ ái vỗ vỗ chất tử bả vai, chợt đưa ánh mắt về phía bầu trời xa xăm, yếu ớt nói: "Đã bảy năm đi, đến bây giờ ta cũng nghĩ không thông, loại kia cấp độ tồn đang vì sao sẽ gọi chúng ta làm loại sự tình này!"

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Có tâm cơ con rết

Trong sơn cốc trong rừng rậm, Mạc Tiểu Lâu trốn vụn bị hắc tích con rết hành hạ nửa canh giờ, bởi vì thời gian dài kịch liệt tiêu hao, trong cơ thể hắc Thuần Dương chi lực đã còn thừa không có mấy.

Cảm giác thời cơ đã đến, hắc tích con rết tâm niệm vừa động, ngay tại quay chung quanh Mạc Tiểu Lâu xoay tròn những cái kia thủy tiễn bỗng nhiên đình chỉ công kích, cấp tốc tụ tập đến một chỗ, tạo thành một viên to lớn năm đầm màu đen.

"Tiểu từ lúc trước ngươi đánh ta chín quyền, hiện tại ta cũng trả lại cho ngươi một quyền!"

Gặp to lớn hắc quyền đánh tới, Mạc Tiểu Lâu trong lòng kêu khổ, dưới loại tình huống này trong cơ thể hắc Thuần Dương chi lực vốn là còn thừa không có mấy, mà lại vì phòng ngự trước đó thủy tiễn, đã đem lực lượng phân tán tại chung quanh thân thể cung cấp bảo hộ, hiện tại đột nhiên muốn đối mặt sức mạnh như thế một kích, mình còn thừa lực lượng căn bản là giặt giũ và vai.

"Oanh ~!"

Màu đen quyền ảnh từ phía trên đập ầm ầm dưới, Mạc Tiểu Lâu tận khả năng trong nháy mắt đem quanh thân còn sót lại kim sắc phù văn toàn bộ tập trung đến đỉnh đầu.

Mặc dù dùng hết lực lượng cuối cùng chống cự hắc thủy, Mạc Tiểu Lâu vẫn là bị chấn bay rớt ra ngoài, đem mặt đất ném ra một cái gợn mười mét hồ to, va chạm trong nháy mắt sinh ra sóng xung kích đem phương viên trong vòng trăm thước cây cối toàn bộ bẻ gãy.

Hố sâu bên trong, Mạc Tiểu Lâu ngửa mặt nằm, từ khố miệng của hắc chảy ra đại lượng máu tươi, quanh thân tiên giáp đã tàn tạ không chịu nổi.

"Hồng bét, đã không có linh lực."

Vừa mới kia một đòn nặng nề, nếu không có tiên giáp tại, chỉ sợ hắc đã chết. Cùng hắc thủy tiếp xúc một sát na, tồn tại ở trong mạch máu phù văn đã đem hắc linh lực trong cơ thể dành thời gian, hiện tại liền ngay cả đưa tay đều sẽ cảm giác đến vô cùng phí sức.

Nhìn Mạc Tiểu Lâu đã mất đi sức chiến đấu, hắc tích con rết bắt đầu cẩn thận dùng thần thức xem xét chung quanh, vừa rồi nó liền cảm giác một mực có người đi theo mình, đây cũng là vì cái gì mình không nhanh chóng đem Mạc Tiểu Lâu giải quyết hết nguyên nhân.

Thông qua khí hơi thở, nó có thể cảm giác được thực lực của đối phương cũng không kém chính mình, người này không biết cùng Mạc Tiểu Lâu là quan hệ như thế nào, vạn nhất mình đối Mạc Tiểu Lâu thông hạ sát thủ, chỉ sợ đối phương lại đột nhiên nổi lên. Không bằng trước đem tiểu tử này linh lực hao hết sạch, gọi hắc không thể động dậy, lại đến xò xét một phen.

Một lát sau, nó cuối cùng đem thần thức khóa chặt tại cách đó không xa một viên trên cây cự thụ. Chỉ gặp tại trên cành cây chính nằm lấy một đầu màu trắng sói con, tiểu gia hỏa kia chính khoan thai tự đắc mà nhìn mình.

"Lại là nó!"

Hắc tích con rết nhận ra tiểu gia hỏa này, vậy vẫn là tại mười chín năm trước, lúc ấy mình ngay tại trong đầm lầy tĩnh tu, đột nhiên, một cổ không lồ khí tức từ trên trời giáng xuống.

Khi đó nó đã tấn thẳng cấp chín yêu thú, tương đương với trong nhân loại Kim Đan kỳ tu giả, nhưng tại cổ khí tức này bao phủ phía dưới, thân thể của nó vậy mà run rẩy bầy, thậm chí có một loại bò xồm bò tại đối phương dưới chân xúc động.

Tại lòng hiếu kỳ thúc đẩy phía dưới, hắc tích con rết vụng trộm đem đầu nhô ra đầm lầy, chỉ gặp một vị thanh niên áo trắng chậm rãi rơi xuống, tại trong ngực hắc còn ôm một đầu sói con.

Lấy tu vi của đối phương, không có khả năng không phát hiện được mình tồn tại, nhưng thanh niên kia lại chưa từng nhìn về bên này qua một chút, có lẽ

trong lòng hắc, chính mình là một đầu nhỏ nhỏ bò sát.

Từ ngày đó lên, đầu này sói con liền bắt đầu tại trong rừng rậm sinh hoạt, trong đoạn thời gian này, hắc tích con rết phát hiện tiểu gia hỏa này phi thường không đơn giản, chẳng những tốc độ cực nhanh, mà lại thích ăn Thuần Dương chi lực.

Tại sói con đến trước khi đến, trong sơn cốc này sinh tồn lấy đại lượng kiếm dương thảo, tên như ý nghĩa, loại này con thỏ thông qua kiếm ăn trong rừng linh thảo, sau đó đem giữa thiên địa Thảo Mộc Chi Linh chuyển hóa làm Thuần Dương chi lực, cũng chứa đựng tại thể nội. Bây giờ trải qua sói con săn mồi, cái này một không lồ tộc đàn đã gần như diệt tuyệt.

"Gia hỏa này vì sao một mực đang âm thầm quan sát tiểu tử này? Hắc là nó là nghĩ săn mồi Thuần Dương chi lực? Không đúng, tiểu tử này thường xuyên ở trong rừng ẩn hiện, nếu là như vậy, lấy sói con tu vi sớm đã đem hắc ăn hải cốt không còn."

Đừng nhìn hắc tích con rết là một cái hung mãnh yêu thú, nhưng tâm tư của nó lại cực kỳ tinh mẫn, nghĩ đến vị kia kinh khủng thanh niên áo trắng, ai sẽ đem một con huyết mạch yêu thú cường đại nuôi thả tại Khôn Thương tông trong diễn vô trường đâu? Thuần Dương thể mạch... Hắc là. . . Thanh niên kia cùng tiểu tử này rất có nguồn gốc?

Suy tư một lát sau,

Hắc tích con rết càng thêm khẳng định phán đoán của mình.

"Phải chăng như thế, tìm tòi liền biết!"

Giờ phút này nằm tại đáy hồ Mạc Tiểu Lâu vô cùng lo lắng, hắc trong đan điền lại không một chút mà linh lực có thể điều động, chỉ có thể nằm ở chỗ này chờ đợi tử vong tiến đến.

Quả nhiên trên mặt đất bắt đầu truyền đến tất tiếng xột xoạt tốt tiếng vang, Mạc Tiểu Lâu kinh hãi phát hiện tại hồ sâu biên giới xuất hiện đại lượng màu đen tiểu ngô công, những này con rết chính thuận vách tường hướng mình bò tới.

Mạc Tiểu Lâu phát hiện bọn gia hỏa này vậy mà toàn bộ là từ chất lỏng màu đen ngưng kết mà thành, không nghĩ tới, đầu kia hắc tích con rết mô phỏng hình hóa vật bản sự lại đến trình độ như thế.

Mạc Tiểu Lâu nhắm mắt lại, kinh lịch nhiều như vậy, hôm nay không nghĩ tới mình vẫn là phải chết rồi, đối thủ bất luận từ tu vi vẫn là kỹ xảo đều hơn xa tại mình, hắc thua tâm phục khẩu phục.

Mạc Tiểu Lâu cũng không hồi hận cứu Tư Đồ Tĩnh, dù sao kia là trong lòng của hắc ban sơ một tia rung động, sớm tại bảy năm trước đêm ấy, hắc đã từng mong mồi có một người có thể ngăn tại hắc cùng mẫu thân trước mặt.

Một sợi ánh mặt trời vàng chói bắn vào trong hồ sâu, chiếu ở trên mặt của hắc, Mạc Tiểu Lâu cảm thấy một trận ấm áp, tại cái này ngăn ngại trong khi còn sống, mặc dù không từng có người đứng ở phía sau, vì hắc ngăn cản mưa gió, nhưng cũng không ai có thể làm ở trước mặt hắc, che khuất xán lạn ánh nắng.

Sau một khắc, trong hồ ánh nắng bắt đầu hiện lên gọn sóng trạng khuếch tán, chạm đến quang văn con rết toàn bộ bị đánh tan thành nhỏ bé giọt nước, cuối cùng bị hấp thu vô tung vô ảnh.

Mạc Tiểu Lâu nằm nửa ngày cũng không gặp những ngô công kia công kích mình, mở mắt xem xét, kinh ngạc phát hiện, trước đó những cái kia che kín hồ bích con rết màu đen đều đã biến mất không thấy gì nữa.

"Tại sao có thể như vậy. . . Bên ngoài kia Hắc Đại Cá sẽ không lại suy nghĩ khác người đến tra tấn mình đi!"

"Ba "

Tựa như có đồ vật gì rơi vào trên lồng ngực của hắc, Mạc Tiểu Lâu cúi đầu xem xét, chỉ gặp tại hắc tổn hại tiên giáp bên trên nhiều một khối màu trắng tiểu thạch đầu.

"Đây là vật gì?"

Mạc Tiểu Lâu cật lực đem tảng đá kia nắm trong tay, đưa đến trước mắt cẩn thận quan sát.

Đây là một khối óng ánh sáng long lanh bạch ngọc, cầm ở trong tay ấm áp, ở trong còn có từng sợi kim sắc quang mang đang lưu chuyển, một thoáng là đẹp mắt, loại cảm giác này hắc vô cùng quen thuộc, lại là Thuần Dương chi lực.

Mạc Tiểu Lâu tâm niệm vừa động, một cổ bàng bạc Thuần Dương chi lực cấp tốc tiến vào trong cơ thể của hắc, đã ngừng phù văn pháp quyết như là tăng max xăng động cơ, lập tức điên cuồng vận chuyển lại.

"Cái này. . . Vậy mà. . ."

Mạc Tiểu Lâu giật mình phát như bây giờ một khối nhỏ nhỏ noãn ngọc bên trong vậy mà ngâm có nhiều như thế Thuần Dương chi lực.

Bất quá giờ phút này chính là sống chết trước mắt, hần cũng nghĩ không rất nhiều, lập tức vận đủ linh lực, tại đây hổ phóng lên tận trời, gặp đầu kia hắc tích con rết ngay tại nơi xa vắng, hần vội vàng hướng một phương khác bay nhất thời đi.

"Hôm nay đã cho đủ ngươi cơ hội, đã ngươi không giết ta, cũng đừng trách ta chạy trốn."

Vừa rồi phát sinh hết thảy quá mức quý dị, đến bây giờ Mạc Tiểu Lâu cũng chỉ là biết mình mơ mơ hồ hồ nhặt được một cái mạng.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつHuyền★ づLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Yêu cầu

Lại nói Mạc Tiểu Lâu phi hành đại khái nửa canh giờ, gặp hắc tích con rết cũng không đuổi theo, cái này mới dừng lại nghỉ ngơi.

Cái này Khôn Thương tông bên trong rừng rậm phi thường bao la, lấy Mạc Tiểu Lâu tốc độ, trọn vẹn cần nửa ngày mới có thể bay qua toàn bộ diễn võ trường. Dưới mắt hần kinh mạch hỗn loạn, thương thế nặng nề, cần phải lập tức điều tức một phen, để phòng gặp lại yêu thú của hần công kích.

Bất kể nói thế nào, hôm nay cuối cùng là trốn qua một kiếp, Mạc Tiểu Lâu giờ phút này ngay tại một viên cỏ mọc hạ ngồi điều tức, trong lòng không ngừng hồi tưởng đến vừa mới một màn quý dị.

"Viên kia noãn ngọc đến cùng là ai ném cho ta?"

Mạc Tiểu Lâu nhưng không tin lão thiên thật sẽ tốt như vậy, cố ý đem mình cứu được, nếu như thượng thiên từ bi, kia bảy năm trước Mạc gia thôn thảm án liền sẽ không phát sinh.

Bỗng nhiên, phía sau hần trong bụi cỏ truyền đến một trận vang động, một đầu màu trắng sói con thoan ra, tiểu gia hỏa thịt tút tút địa, toàn thân trắng như tuyết, mười phần đáng yêu.

Lần đầu tiên nhìn thấy tiểu gia hỏa này về sau, Mạc Tiểu Lâu liền đặc biệt thích, năm đó hần trong nhà từng nuôi qua một đầu con chó vàng, trọn vẹn năm năm, có chó vàng làm bạn, Mạc Tiểu Lâu vượt qua vui vẻ tuổi thơ, về sau bởi vì lớn tuổi, chó vàng chết bệnh, hần ròng rã khóc một tháng, về sau trong nhà liền không còn có nuôi qua chó.

"Ngươi là một đầu sói con đi!"

Nghe hiểu Mạc Tiểu Lâu, tiểu gia hỏa kia lại cùng nhân loại đồng dạng, dùng sức chút một chút nó viên kia lông xù đầu, biểu thị tán thành.

"Thật thông minh a!"

Mạc Tiểu Lâu đi qua muốn đem nó ôm lấy, kết quả sói con lại đối trong tay hần noãn ngọc kêu hai tiếng.

"Ô ô ~~~ "

"Làm sao? Khối này noãn ngọc là ngươi? Chẳng lẽ vừa mới là ngươi đã cứu ta?"

Tiểu gia hỏa lại dùng sức địa điểm mấy lần đầu, biểu thị khẳng định.

Nhưng Mạc Tiểu Lâu lại cũng không tin tưởng, như thế một cái người vật vô hại vật nhỏ, thế nào lại là hắc tích con rết đối thủ? Hơn nữa nhìn tu vi của nó cũng chỉ là khu khu một cái cấp hai yêu thú, thực lực cùng mình so đều kém tốt mấy cảnh giới.

Dường như nhìn ra Mạc Tiểu Lâu nghi hoặc, sói con lộ ra một bộ vẻ khinh thường, nó giơ lên bộ ngực nhỏ, giữa đầu nhìn trời phát ra một tiếng gầm rú. Trong nháy mắt từ trên trán của nó bắn ra một sợi kim quang, đem trước mặt một mảng lớn rừng rậm toàn bộ chiếu rọi thành kim sắc, ngay sau đó quang mạng như gợn sóng khuếch tán, bị chạm đến cây cối toàn bộ hóa thành bột phấn.

"Thật là lợi hại!"

Mạc Tiểu Lâu quá sợ hãi, không ai so với hắn quen thuộc hơn quang mang này.

"Thuần Dương chi lực! Thật chẳng lẽ chính là ngươi đã cứu ta?"

Mạc Tiểu Lâu mở to hai mắt nhìn, nhìn chăm chăm cái này đầu sói con, trong mắt hắn vừa mới còn đáng yêu vô cùng tiểu gia hỏa bây giờ đã biến thành một đầu tiểu quái thú. Xem ra, nó đối với Thuần Dương chi lực đem không không biết cao hơn chính mình đi nơi nào.

Nghe được Mạc Tiểu Lâu vấn đề, sói con cao ngạo nâng lên đầu, tựa hồ là đang nói ngươi biết liền tốt.

Mạc Tiểu Lâu lập tức ôm quyền đối sói con cung kính hành lễ một cái.

"Đa tạ. . . Sói huynh ân cứu mạng, không biết ta nên như thế nào báo đáp ngươi đây?"

Mạc Tiểu Lâu dự định trước đem khối kia noãn ngọc còn cho sói con, có thể đem noãn ngọc đưa tới trước mặt đối phương lúc, sói con lại dùng chóp mũi ửi ửi tay của hắn, ra hiệu hắn đem noãn ngọc thu lại.

"Ngươi đây là muốn đưa cho ta?"

Sói con nhẹ gật đầu.

"Cái này làm sao có ý tứ đâu? Ngươi vừa mới cứu mạng ta, hiện tại ta lại muốn bắt ngươi đồ vật, như vậy không tốt đâu."

Mạc Tiểu Lâu biết khối này noãn ngọc là cái bảo bối, nhất là đối với mình tới nói. Chỉ cần ở bên trong đồ đầy Thuần Dương chi lực, đợi đến đột phá cảnh giới hay là gặp được sống chết trước mắt lúc, liền có thể mượn dùng nó trong nháy mắt khôi phục tự thân lực lượng.

Bất quá bây giờ khối này noãn ngọc bên trong trống rỗng, mình vừa rồi đã hút sạch bên trong tất cả Thuần Dương chi lực. Mạc Tiểu Lâu ngồi xếp bằng bắt đầu thu nạp chung quanh thiên địa linh lực, sau đó dùng đan điền đem nó chuyển hóa làm một sợi Thuần Dương chi lực cũng rót vào noãn ngọc bên trong.

Quả nhiên, giống như trước đó, tại noãn ngọc nội bộ lại xuất hiện một sợi kim sắc vàng sáng.

"Bạch!"

Sói con thân hình chớp động.

Một ngụm đem noãn ngọc cắn, cấp tốc hút khô bên trong Thuần Dương chi lực, tiếp lấy lại đem noãn ngọc ném cho Mạc Tiểu Lâu, mở to hai mắt nhìn, mong đợi nhìn xem hắn.

Mạc Tiểu Lâu nhìn không được cười lên, gia hỏa này vậy mà có thể lấy Thuần Dương chi lực làm thức ăn, trách không được phải cho ta khối này noãn ngọc. Nhìn xem nó kia ánh mắt mong đợi, Mạc Tiểu Lâu nhớ tới năm đó thêm ăn con chó vàng. Xem ra đầu này sói con hẳn là sớm đã nhìn chăm chăm mình, nghĩ đem mình làm vì nó sản xuất lương thực khuôn đúc.

Cái này nghe vào tựa hồ có chút vũ nhục nhân cách, nhưng bất kể nói thế nào mạng của mình dù sao cũng là đối phương cứu, nên có chỗ báo đáp.

Khôn Thương tông tuệ nguyệt như là một khối đá mài đao, Mạc Tiểu Lâu hiện tại đã coi là một vị tu chân cao thủ, lấy tu vi của hắn, như thả trên đại lục một chút cỡ trung tiểu môn phái tu chân bên trong, đủ để đảm nhiệm thủ tọa cùng trưởng lão các loại chức vụ.

Mạc Tiểu Lâu sớm đã không là năm đó cái kia không rành thế sự son đã tiểu tử, lúc đến hôm nay, hắn cũng học xong cò kè mặc cả, trao đổi ích lợi.

"Sói huynh, nếu như ta giúp ngươi chuyển hóa Thuần Dương chi lực, vậy ngươi có thể hay không chỉ đạo ta đối lực lượng đem không kỹ xảo?"

Nghe Mạc Tiểu Lâu đáp ứng, sói con không chút do dự dùng sức chút lấy đầu, đối với nó tới nói, chỉ cần đã có sẵn Thuần Dương chi lực, cái khác hết thảy cũng không đáng kể.

"Kia tốt! Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, tin tưởng chỉ cần chúng ta hảo hảo hợp tác nhất định có thể đạt tới cả hai cùng có lợi mục đích!"

Mạc Tiểu Lâu đem sói con ôm, mặc dù biết gia hỏa này là một con phi thường cường đại yêu thú, nhưng hắn vẫn là không nhịn được dùng sức bóp sói con thịt đỏ đỏ khuôn mặt nhỏ.

Đúng lúc này, thiên địa phẳng phát một nháy mắt tối xuống, không trung xuất hiện một cái to lớn thân ảnh.

"Hắc tích con rết!"

Mạc Tiểu Lâu cũng không nghĩ ra gia hỏa này sẽ như vậy âm hồn bất tán, nơi này vốn chính là Khôn Thương tông nội địa, nếu như cứng rắn muốn đem mình giết chết, đối phương cũng vót không đến bất luận cái gì chỗ tốt, làm không tốt sẽ còn bị môn phái thanh toán.

"Tiểu tử, ngươi chóe khẩn trương, ta sẽ không lại giết ngươi!"

Gặp Mạc Tiểu Lâu hết sức khẩn trương, hắc tích con rết vội vàng giải thích, trong giọng nói vậy mà lộ ra một chút nhần nhỏ.

"Ngươi nếu là nghĩ đề cao đối linh lực cường không, ta có thể dạy ngươi a, ta mô phỏng hình hóa vật trình độ tin tưởng ngươi đã lĩnh giáo. . . . Đã nhìn qua đi!"

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy kinh ngạc, tên trước mắt này, vừa mới còn muốn đưa mình vào tử địa, hiện tại xoay qua mặt đến vậy mà bắt đầu lấy tốt chính mình, cái này hắc tích con rết đến cùng muốn làm cái gì?

Tại Tu Chân Giới luật rừng bên trong, cường giả vì tôn, nịnh nọt lấy lòng cho tới bây giờ đều là kẻ yếu hành vi, nhưng hôm nay đối với hắc tích con rết trên thân vậy mà phản đi qua.

Mạc Tiểu Lâu mặc dù hoài nghi mục đích của đối phương, nhưng hẳn thực sự nghĩ không ra mình có đồ vật gì có thể đáng đối phương gấp gáp.

"Hảo ý của ngươi ta xin tâm lĩnh, tu luyện không thể nóng lòng cầu thành, con người của ta chính là không bao giờ thiếu kiên nhẫn, cho nên liền không cần làm phiền ngươi!"

Mạc Tiểu Lâu tìm đập bịch bịch, trong lòng bàn tay cũng toát ra mồ hôi lạnh, vạn nhất đối phương đột nhiên động thủ nổi lên, mình vẫn khó thoát khỏi cái chết, tuy nói sói con thực lực không tầm thường, nhưng nó vừa mới hấp thu xong Thuần Dương chi lực, giờ phút này ngay tại Mạc Tiểu Lâu trong ngực nằm ngáy o o.

Nhưng Mạc Tiểu Lâu lo lắng sự tình cũng không phát sinh, trái lại, hắc tích con rết thái độ trở nên càng ngày càng tốt.

"Ta bình thường ngay tại đầm lầy bên trong, ngươi trong tu luyện có cái gì hoang mang có thể tùy thời đến hỏi ta."

Do dự một chút, hắc tích con rết vẫn là nói ra ý nghĩ của mình.

"Một ngày kia, nếu như ngươi muốn rời khỏi Khôn Thương tông, khẩn cầu ngươi nhất thiết phải mang ta lên."

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつづHuyền☆づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Dạy bảo

Hắc tích con rết sau khi đi, Mạc Tiểu Lâu thở phào một cái, hắn ôm lấy sói con, tại trong rừng rậm tìm một cái chỗ bí ẩn, bắt đầu một vòng mới tu luyện sinh hoạt.

Vì thỏa mãn sói con muốn ăn, Mạc Tiểu Lâu mỗi ngày đều muốn luyện hóa đại lượng Thuần Dương chi lực, cũng rót vào noãn ngọc bên trong. Dần dà hắn vận chuyển lên phù văn pháp quyết đến càng phát ra thuần thực, tự thân tu vi cũng đang nhanh chóng tăng trưởng.

Mạc Tiểu Lâu cảm giác tại Dung Hợp kỳ giai đoạn, người tu luyện nếu như muốn đề cao tu vi, liền muốn tăng cường tự thân đối thiên địa linh khí thu lấy năng lực cùng đem điều khiển năng lực.

Trong một tháng này, vì cho sói con chuyển hóa Thuần Dương chi lực, Mạc Tiểu Lâu đối thiên địa linh khí thu lấy năng lực so dĩ vãng tiến bộ không ít. Nếu như sẽ cùng hắc tích con rết giao chiến, mặc dù không thể thủ thắng, nhưng cũng sẽ không theo trước đó như vậy, bởi vì linh lực không đủ mà vuron cổ chịu chết.

Từ từ, Mạc Tiểu Lâu cảm giác tu vi của hắn chính đến gần vô hạn Dung Hợp hậu kỳ.

Sau đó cần phải làm là đề cao đối với linh khí lực khống chế, Mạc Tiểu Lâu biết, hẳn hiện tại công kích cùng phòng ngự đều quá đơn điệu, khuyết thiếu biến hóa, bởi vậy hoàn toàn không phát huy ra thể nội phù văn pháp quyết uy lực.

Mấy ngày kế tiếp bên trong, Mạc Tiểu Lâu đều đang không ngừng luyện tập mô phỏng vật hóa hình, cùng bình thường đồng dạng, hẳn trước tiên đem Thuần Dương chi lực ngoại phóng, sau đó ngưng kết thành năm đăm, nhưng mà, khi hẳn muốn làm lần thứ hai hình thái biến hóa lúc, tại bên ngoài cơ thể Thuần Dương chi lực liền sẽ mất đi không chỗ, không phải dần dần tiêu tán liền là thẳng tắp đánh về phía ngay phía trước.

"Ai, lại thất bại!"

Mạc Tiểu Lâu ảo não lau mồ hôi trên trán, đặt mông ngồi dưới đất, miệng lớn thở hên hên.

Hắn hiện tại chẳng những không cách nào thành công tiến hành lần thứ hai hình thái chuyển biến, mà lại toàn bộ mô phỏng hình hóa vật quá trình lộ ra phi thường phí sức, coi như thành công cũng không cách nào kéo dài tác chiến.

"Nhất định là mình đem chỗ đó sai lầm, không phải không sẽ như thế phí sức!"

Trong thời gian này, Mạc Tiểu Lâu từng ý đồ hướng sói con hỏi qua mấy lần, nhưng tên kia mỗi lần luyện hóa xong Thuần Dương chi lực về sau, đều sẽ ngủ một giấc, lúc thanh tỉnh, nó cũng chỉ sẽ đơn giản biểu hiện ra nó công kích của mình thủ đoạn, đối mặt Mạc Tiểu Lâu nghi vấn, nó cũng không giải thích, không ngừng trợn trắng mắt, lộ ra vẻ khinh bỉ.

Về sau Mạc Tiểu Lâu phát hiện, gia hỏa này đối Thuần Dương chi lực năng lực chừng không cũng không phải là tu luyện được đến, hẳn là một loại bẩm sinh huyết mạch thiên phú. Lúc trước nó vì tìm chỗ nuôi viên, liền thuận miệng đáp ứng yêu cầu của mình, dù sao ta chỉ làm biểu thị, có học hay không đến sẽ liền nhìn người bản lãnh của mình.

"Mạc Tiểu Lâu a Mạc Tiểu Lâu, người như thế lớn một người lại bị một con sói con cho lắc lư!"

Ngoài miệng mặc dù nói như vậy, nhưng Mạc Tiểu Lâu lại cũng không chân chính sinh khí, trong khoảng thời gian này cùng sói con ở chung, đã đối với nó sinh ra thâm hậu tình cảm, Mạc Tiểu Lâu phảng phất lại về tới đồng năm tuế nguyệt, sâu trong đáy lòng đau xót cũng dần dần đạt được làm dịu, hẳn còn cho tiểu gia hỏa lấy một cái cực kỳ hình tượng danh tự, gọi là "Tiểu Bạch".

Tiểu gia hỏa đối Mạc Tiểu Lâu cũng cực kỳ ý lại, ngoại trừ hấp thu Thuần Dương chi lực bên ngoài, nó cũng thích liền là nằm tại Mạc Tiểu Lâu trong ngực ngủ say.

"Tiếp tục như vậy tuyệt đối không phải biện pháp."

Mạc Tiểu Lâu biết nhất định là mình không có lĩnh ngộ được khiếu môn, hẳn không phải là không có muốn đi qua thỉnh giáo trong môn trường bối, nhưng bao quát Mạc Hoa sư thúc cùng Lục Hạo sư huynh ở bên trong, Khôn Thương tông một đám cao thủ tất cả đều là Kim thuộc tính linh căn.

Kim thuộc tính pháp quyết yêu cầu nhanh chuẩn hung ác, tụ lực về sau liền có thể trực kích đối thủ yếu hại, cũng không cần biến hóa quá nhiều.

Cứ như vậy cũng chỉ có Triệu Vũ là Mộc thuộc tính linh căn, mà lại nghe nói tu vi cực kỳ cao thâm, nhưng những năm gần đây hẳn một mực tại bế quan, Mạc Tiểu Lâu cũng tuyệt không muốn đi quấy rầy sư tôn tu luyện.

"Chẳng lẽ chỉ có thể đi tìm kia hắc tích con rết sao?"

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy bất đắc dĩ, mặc dù trước đó đối phương từng hứa hẹn qua, bất luận tự mình tu luyện bên trong gặp đến bất kỳ hoang mang, đều có thể tùy thời đi thỉnh giáo nó, nhưng ai biết trong này sẽ có cái gì mờ ám đâu? Tại loại này hung tàn tồn tại trước mặt, mình sợ ý một chút liền sẽ mất đi tính mạng.

Nghĩ đến trước đó cùng hắc tích con rết lúc chiến đấu hình tượng, đối phương kia tầng tầng lớp lớp linh lực biến hóa, thật sự là xuất thần nhập hóa,

Ở giữa không có bất kỳ cái gì một loại biến hóa là dư thừa, đối với mình thành công thực hiện vậy bất giảo sát.

Nếu như bị công kích không phải mình, kia Mạc Tiểu Lâu khẳng định sẽ vì hắc tích con rết lớn tiếng khen hay.

"Nhìn tới vẫn là muốn đi tìm tên kia mời gọi một phen."

Mạc Tiểu Lâu hạ quyết tâm, không bỏ được hài tử không bắt được lang, huống chi mình còn nuôi một đầu Bạch Nhân Lang. Hắc tích con rết mô phỏng hình hóa vật bản sự tuyệt đối có thể xưng tông sư cấp trình độ, đối với tu chân giả tới nói, lớn nhất dự hoặc không ai qua được không ngừng mạnh lên. Chỉ có đánh hạ linh lực hình thái biến hóa nan quan, Thuần Dương thể mạch mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

"Tiểu Bạch, mau tỉnh lại, đi với ta đàm lấy đi một chuyến."

Lúc này Tiểu Bạch chính ngửa mặt nằm trên đồng cỏ đi ngủ, bốn đầu bắp chân toàn bộ triển khai, lại bày ra một chữ to.

Mạc Tiểu Lâu hai tay dùng sức đem khuôn mặt nhỏ của nó bóp thành một cái bánh bao hình dạng, đáng thương tiểu gia hỏa cứ như vậy bị đánh thức, bốn đầu bắp chân loạn đạp. Đây cũng chính là Mạc Tiểu Lâu, nếu như đối lại những người khác, chỉ sợ đã mệnh tang tại chỗ.

Tiểu Bạch còn buồn ngủ kêu hai tiếng, biểu thị bất mãn, nhưng vẫn là cực không tình nguyện đi theo Mạc Tiểu Lâu hướng nơi xa bay đi.

Đằm lầy bên cạnh, Mạc Tiểu Lâu phóng xuất ra một tia linh lực ba động, một lát sau, vũng bùn bắt đầu lăn lộn, hắc tích con rết lộ ra nó thân thể cao lớn.

"Người rút cuộc đã đến!"

Nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu về sau, hắc tích con rết vậy mà có vẻ hơi hưng phấn.

"Tiểu tử về mặt tu luyện có một ít hoang mang, không biết. . . . Tiền bối có thể giải đáp một chút."

Mạc Tiểu Lâu thực sự là nghĩ không ra như thế nào xưng hô đối phương, cũng không thể gọi đại trùng tử đi.

"Người có vấn đề gì cứ việc có thể giống ta xách, mặc dù ta là một con yêu thú, nhưng tu luyện một chuyện, trăm sông đổ về một biển, người đến thỉnh giáo ta tự nhiên muốn so với trước hỏi các người Khôn Thương tông những phế vật kia mạnh hơn nhiều."

Hắc tích con rết lời nói mặc dù khó nghe, nhưng Mạc Tiểu Lâu giờ phút này không muốn tranh biện, chỉ cần đối phương không chửi bới mình sư tôn, liền tạm thời cho phép nó khoác lác đi. Dù sao bị giam cầm ở cái này trong rừng rậm tịch tịch khó nhin, nó chỉ có thể ở chính mình cái này tiểu đệ tử trước mặt tìm xem tồn tại cảm.

"Mong rằng tiền bối vui lòng chỉ giáo!"

Mạc Tiểu Lâu bay lên trên trời, linh lực ngoại phóng, tại trước người mình ngưng kết thành một cái cự đại nắm đấm vàng. Tiếp lấy hấn ném thử đem quyền ảnh biến ảo thành gọn sóng hướng chung quanh khuếch tán, kết quả chấn động mấy lần về sau, kim sắc quyền ảnh liền đã mất đi không chế, trực tiếp hướng về phía trước bay đi, cuối cùng quang mang càng lúc càng mờ nhạt, dần dần trên không trung biến mất.

"Người đối linh lực bên ngoài lý giải hoàn toàn là sai lầm!" Chỉ nhìn thoáng qua, hắc tích con rết liền tìm xảy ra vấn đề chỗ.

"Người đừng tưởng rằng cái gọi là linh lực ngoại phóng, cũng chỉ là đơn giản đem tự thân Thuần Dương chi lực phóng xuất ra, người vừa mới làm chỉ là đơn nhất công kích mà thôi, thật không rõ Khôn Thương tông những tên kia là thế nào dạy đệ tử."

Hắc tích con rết lắc lắc nó to lớn đầu lâu, lộ ra phi thường bất đắc dĩ.

"Muốn mô phỏng hình hóa vật, đầu tiên muốn làm đến cùng ngoại giới tương cùng thuộc tính linh lực đạt thành cộng minh, dạng này từ trong cơ thể người đánh ra linh lực mới có thể trở nên linh hoạt, mà không phải âm u đầy từ khí công kích!"

.....Câu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつづHuyền★ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Mô phỏng hình hóa vật

"Cùng ngoại giới linh lực sinh ra cộng minh?" Hắc tích con rết bộ này lý luận, Mạc Tiểu Lâu còn là lần đầu tiên nghe nói.

Gặp trước mặt thẳng nhóc loài người này mặt lộ vẻ vẻ hoài nghi, hắc tích con rết có chút không vui.

"Tiểu tử người nhìn kỹ!"

Tiếp theo tại hắc tích con rết xuất hiện trước mặt một viên từ linh lực ngưng kết thành giọt nước.

"Người nhìn kỹ một chút cái gì gọi là cộng minh."

Mạc Tiểu Lâu mở to hai mắt nhìn nhìn chăm chăm viên này màu đen giọt nước, mãnh quan sát kỹ về sau, hấn phát hiện tại nước này tích chung quanh có từng vòng từng vòng gọn sóng chính đang khuếch tán. Mặc dù nhan sắc rất nhạt, nhưng Mạc Tiểu Lâu vẫn là có thể nhìn thấy kia từng vòng từng vòng thủy linh khí.

"Nơi này là đầm lầy mang, thủy linh khí dồi dào, ta là Thủy thuộc tính linh căn, cho nên tại phiến khu vực này bên trong, chỉ cần làm được cùng ngoại giới linh lực sinh ra cộng minh, lực lượng của ta có thể bị thả lớn hơn nhiều."

Nói xong, hắc tích con rết trong miệng thốt ra một đạo Linh quyết, viên kia giọt nước liền cấp tốc bành trướng, không ra một lát, bên trên bầu trời lại xuất hiện một cái cự đại hồ nước màu đen, che khuất bầu trời, khổng lồ cảm giác áp bách lan ra.

Nhìn xem Mạc Tiểu Lâu vẻ giật mình, hắc tích con rết hơi lộ vẻ hài lòng, tiếp tục nói ra: "Lúc này mới chỉ là bước đầu tiên, ngươi phải biết mô phỏng hình hóa vật không chỉ là linh lực hình thái cùng vận động quỹ tích biến hóa, lợi hại nhất tu giả nhất định phải làm đến có thể tùy tâm sở dục cải biến linh lực mật độ."

Lại một đường Linh quyết từ hắc tích con rết trong miệng phun ra, giữa không trung hồ nước bắt đầu từ từ nhỏ dần, cuối cùng vậy mà lại biến trở về giọt nước lớn nhỏ.

Mạc Tiểu Lâu phát hiện nước này tích cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt, lần này giọt nước là hắc tích con rết đem một hồ nước thủy linh khí áp súc mà thành, bởi vì mật độ quá lớn, tia sáng đã không cách nào xuyên thấu, người ở bên ngoài nhìn, lơ lửng giữa trời liền là một cái đen nhánh hạt châu.

"Cải biến mật độ mang tới chỗ tốt liền là linh lực cường độ tăng lớn, bất luận là phòng ngự vẫn là công kích, phổ thông pháp quyết cùng nó tương đối đều không thể so sánh nổi."

Mạc Tiểu Lâu có thể rõ ràng cảm nhận được, từ viên kia hạt châu màu đen ở trong phát ra lực lượng cường đại. Nhìn trước khi đến chiến đấu bên trong, hắc tích con rết đã thủ hạ lưu tình, không phải chỉ cần nó dùng ra chiêu này, mình hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đoán được Mạc Tiểu Lâu tâm tư, hắc tích con rết cười lạnh nói: "Hừ, ta biết ngươi đang suy nghĩ gì, nói thật cho ngươi biết, lấy tu vi của ta bây giờ, liền xem như nhân loại các ngươi Nguyên Anh kỳ tu sĩ cũng vô pháp đón đỡ ta một chiêu này!"

Nói xong, viên kia hạt châu hướng về phía xa xa núi non trùng điệp gào thét mà đi, một nháy mắt thiên địa bên trong truyền đến bạo liệt thanh âm, sơn phong vỡ nát, loạn thạch vấy ra.

Một hơi xuyên qua mười mấy ngọn núi về sau, viên kia hạt châu rốt cục cũng ngừng lại, tán ở vô hình.

"Cái này. . ." Mạc Tiểu Lâu cực độ chấn kinh, nhất thời nghẹn lời.

Từ hắc bắt đầu tiếp xúc tu chân tính lên, cho tới bây giờ đã hơn bảy năm, cái này bảy năm bên trong, hắn chưa bao giờ thấy qua công kích kinh khủng như thế, loại này uy thế hủy thiên diệt địa, là hắn không cách nào tưởng tượng.

Hắc tích con rết lộ ra vẻ đắc ý, nói với Mạc Tiểu Lâu: "Thế nào tiểu tử, muốn học không?"

"Đương nhiên! Xin tiền bồi vui lòng chi giáo!"

Có thể thu hoạch được lực lượng cường đại, là mỗi một người tu luyện tha thiết ước mơ sự tình. Mặc dù Khôn Thương tông bên trong tuế nguyệt tinh tốt, nhưng bất luận là sư tôn Triệu Vũ tỷ thế, hoặc là Thượng Quan Hoành thúc cháu ẩn núp, những này đều làm Mạc Tiểu Lâu ẩn ẩn có một chút bất an cảm giác, cho nên hắn phải nắm chặt mạnh lên, nếu quả thật đến trong lúc nguy cấp, hắn hi vọng mình có thể có năng lực đứng tại sư bên tôn thân, mà không trở thành gánh nặng của hắn.

Trong những ngày kế tiếp, Mạc Tiểu Lâu ngoại trừ mỗi ngày cho Tiểu Bạch chuyển hóa Thuần Dương chi lực bên ngoài, thời gian khác đều đang cùng theo hắc tích con rết học tập mô phỏng hình hóa vật.

Thuần Dương thể mạch vốn là bao dung giữa thiên địa năm loại linh khí, trải qua chỉ điểm, Mạc Tiểu Lâu phát hiện hắn Thuần Dương chi khí kỳ thật càng thêm dễ dàng cùng ngoại giới linh lực sinh ra cộng minh.

Mạc kê là tại dòng sông, rừng rậm, hoặc là Thổ Linh dư thừa dãy núi khu vực, chỉ cần hắn dựa theo hắc tích con rết truyền thụ cho phương pháp, cảm ngộ thiên địa tạo hóa, dần mà đi sau, đem so với trước, hắn có thể ngưng kết xuất lực lượng liền sẽ khổng lồ rất nhiều, trọng yếu nhất chính là,

Những linh lực này đều có tính dẻo, chỉ cần không phát sinh mãnh liệt va chạm, liền có thể tại bên ngoài cơ thể giữ lại thật lâu.

Tu chân không nhật nguyệt, trong chớp mắt, một người một trùng một thú đã tại trong rừng rậm vượt qua thời gian nửa năm, trong nửa năm này, Mạc Tiểu Lâu đem mô phỏng hình hóa vật luyện thành đến càng thêm thuần thực, tăng thêm mỗi ngày vì Tiểu Bạch sản xuất Thuần Dương chi lực, hắn luyện hóa linh lực tốc độ cũng phi tốc đề cao, đan điền khí hải bên trong lực lượng cũng càng ngày càng khổng lồ.

Rốt cục tại năm ngày trước, hắn thành công đột phá Dung Hợp hậu kỳ, cùng người hướng tới Kim Đan kỳ liền chỉ thiếu chút nữa xa, mặc dù phóng ra một bước này cần mấy chục năm, thậm chí trăm năm khổ tu, nhưng hắn đều không để ý, sớm tại bảy năm trước đêm ấy, hắn đã chết qua một lần, từ đó về sau, hắn liền thế chỉ cần còn ở trên đời này tồn tại một ngày, liền muốn hăng hái hướng lên, thay mẫu thân còn có Mạc gia thôn các hương thân đặc sắc sống sót.

Giờ phút này, đắm lầy trên không, Mạc Tiểu Lâu đứng trên không trung, quanh thân ổng tay áo múa, mái tóc bay lên. Bởi vì cánh gió tăng lên, mặt mũi của hắn trở nên càng thêm phiêu dật xuất trần, duy nhất không đổi chỉ có cái kia đạo xuyên qua má trái vết sẹo cùng một viên quật cường tâm.

Đầu ngón tay pháp quyết chớp động, Mạc Tiểu Lâu tại bên ngoài cơ thể ngưng kết ra một mảnh màn ánh sáng màu vàng óng, ngay sau đó, màn ánh sáng này thấy gió liền dài, cấp tốc biến lớn, rất nhanh liền che lại toàn bộ đắm lầy, thiên địa đều bị chiếu rọi thành kim sắc.

Bỗng nhiên, màn sáng bắt đầu run rẩy lên, như nắm mọc sau mưa nắng, từ màn sáng phía trên sinh trường ra lít nha lít nhít quyền ảnh.

"Kim vũ lưu tình!"

Theo Mạc Tiểu Lâu một tiếng quát lớn, những cái kia quyền ảnh như là sao băng nhanh chóng hướng phía dưới đầm lầy đập tới.

"Bá bá bá!"

Trong lúc nhất thời, tiếng xé gió bên tai không dứt, giữa thiên địa kim quang đại thịnh, trong đầm lầy tóe lên từng dãy cao mười mấy mét bùn nhão, rất là hùng vĩ.

Đây là Mạc Tiểu Lâu mới nhất lĩnh ngộ Thuần Dương thuộc tính tiến công chiêu thức, bởi vì là tự sáng tạo, hắn còn lấy một cái rất có uy thế danh tự "Kim vũ lưu tình", có thể nhằm vào một phương nào hướng địch nhân tiến hành quần thể đả kích, một chiêu này xuất hiện cùng đèn bù Bá Thể quần công không đủ.

"Ta dạy cho ngươi mô phỏng hình hóa vật, nhưng không phải là vì để ngươi hủy đi nhà của ta!"

Đầm lầy bên cạnh, hắc tích con rết tức giận nhìn chằm chằm Mạc Tiểu Lâu, Tiểu Bạch thì ghé vào nó to lớn đầu lâu bên trên ngáy khò khò.

Thời gian nửa năm này bên trong, Mạc Tiểu Lâu phát hiện hắc tích con rết mặc dù bề ngoài hung hãn, tính khí nóng nảy, nhưng tâm địa vẫn rất tốt, đương nói với nó lên kinh nghiệm của mình lúc, Mạc Tiểu Lâu rõ ràng từ ánh mắt của đối phương bên trong cảm thấy một tia bi thương, từ đó trở đi, Mạc Tiểu Lâu liền đem hắc tích con rết trở thành đồng bọn của mình.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, Mạc Tiểu Lâu cùng cái này một trùng một thú quan hệ càng ngày càng thân mật, hắn cũng cho hắc tích con rết lên một cái tên, gọi là "Tiểu Hắc". Mới đầu, hắc tích con rết đối với cái này mười phần kháng cự, nó cảm thấy tiểu Hắc hai chữ này không thể hiện được khí phách của nó, nhưng Mạc Tiểu Lâu lại không cho là như vậy, hắn cảm thấy cái tên này rất thân thiết, cùng Tiểu Bạch đúng lúc là một đôi. Dần dà, không chịu nổi Mạc Tiểu Lâu ngày ngày kêu gọi, hắc tích con rết cũng chấp nhận cái tên này.

"Thật xin lỗi rồi tiểu Hắc, ta cũng không phải cố ý, bắt quá nói đến, trải qua oanh tạc về sau, ngươi cái này vững bền cùng trước đó cũng không có gì khác biệt a, đều là một đồng bần nhão, đen sì một mảnh."

Mạc Tiểu Lâu cười trêu ghẹo hắc tích con rết, tức giận đến đối phương lạnh hừ một tiếng, lật lên bạch nhãn.

Đúng lúc này, Mạc Tiểu Lâu tâm niệm có cảm ứng, chỉ gặp thất ở bên hông thân phận ngọc bài nổi lên thanh sắc quang mang, đây là Khôn Thương tông dùng để triệu hoán đệ tử tín hiệu.

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Tình người ấm lạnh

Khôn Thương tông Lăng Tiêu điện bên ngoài trên quảng trường, hai tên đang trực truyền lệnh đệ tử ngay tại nói chuyện phiếm.

"Nghe nói không, sáng nay Mạc sư huynh xuất quan trở về."

"Đúng vậy a, ngày mai chương môn chân nhân muốn triệu kiến tất cả nội môn đệ tử, tất cả bề quan sư huynh đều đi ra a, vừa nghe Vương Mãnh sư huynh giảng, Mạc sư huynh đã đến Dung Hợp hậu kỳ, thật sự là lợi hại a!"

Bởi vì sợ bị Chấp Sự trưởng lão phát hiện, hai người này thanh âm ép tới rất thấp.

"Còn không phải sao, hiện tại ngoại trừ Trần Tinh Vĩ cùng Lục Hạo hai vị Kim Đan kỳ sư huynh, là thuộc Mạc Tiểu Lâu mạnh nhất a, nhưng hắn nhập môn mới bao lâu a, cũng liền hơn bảy năm đi, vậy mà tu luyện đến Dung Hợp hậu kỳ, thật sự là đáng sợ a."

"Đúng a, gần nhất tại nội môn bên trong, đã có người bắt đầu xưng hô Mạc Tiểu Lâu vì Tam sư huynh, lần này hẳn đột phá Dung Hợp hậu kỳ, ta cũng chuẩn bị hạ lễ, chờ một lát đổi cương vị liên cho hẳn đưa đi."

"Hai người các ngươi không hảo hảo đang trực, ở đây mù nghị luận cái gì!"

Hai người bị đột nhiên xuất hiện tại sau lưng từ bào lão giả giật nảy mình, liền vội vàng khom người hành lễ.

"Gặp qua Bành trưởng lão!"

Người tới chính là bành Văn Sơn, từ từ ngẩng đầu tại Thiên Đạo phong hạ vì Mạc Tiểu Lâu giám hình về sau, hẳn liền đối Giới Luật viện bên trong quan lại tập tục càng thêm chán ghét, ba năm trước đây, hẳn sai người tìm tới nhạc nỗ lực thực hiện thủ tọa, nói giúp cho mình điều phối đến Lăng Tiêu điện làm một tên Chấp Sự trưởng lão.

Mặc dù chỉ là một giới hư chức, nhưng bành Văn Sơn cũng vui vẻ đến thanh nhàn, bây giờ hẳn triệt để thoát đi kia là mặt là trái hoàn cảnh, không cần tiếp tục cả ngày đối những cái kia nịnh nọt tiểu nhân.

Nhìn lên trước mặt hai vị đệ tử, bành Văn Sơn lắc đầu bất đắc dĩ, trong lòng thầm than Khôn Thương tông đệ tử chất lượng thật sự là nước sông ngày một rút xuống, một đời không bằng một đời.

Gần một trăm năm bên trong, Khôn Thương tông đệ tử mới chiêu thu không phải các quốc gia vương công quý tộc, liền là đại lục ở bên trên từng cái gia tộc tu chân đích hệ tử tôn, chỉ cần gia tộc của ngươi có thể cung cấp đầy đủ thiên tài địa bảo, liền sẽ có trưởng lão thu ngươi làm đồ, mà loại này hủ hóa tập tục sớm nhất tại Giới Luật viện bên trong hình thành, đầu nguồn liền là Thượng Quan Hoàn.

Đối với Mạc Tiểu Lâu, bành Văn Sơn ấn tượng phi thường khắc sâu, hẳn cảm thấy tiểu tử này có thể coi là trong nội môn đệ tử thanh lưu, hẳn làm người an tâm, không kiêu ngạo không tự ti, toàn bằng bản sự đặt chân.

Cùng Mạc Tiểu Lâu đồng dạng, tiến vào Khôn Thương tông trước đó, bành Văn Sơn cũng là khổ xuất thân, bằng vào tư chất tốt mới tiến vào nội môn tu hành, bởi vì hẳn tính tình ngay thẳng, tại trong môn đặc biệt không nhận chào đón, đừng nhìn thân là áo bào tím trưởng lão, nhưng ngoại trừ môn phái thông thường cung phụng bên ngoài, kỳ thật cũng không những chỗ tốt khác nhưng cảm.

Có dạng này một loại tình hoài tại, những năm này ở trong bành Văn Sơn vẫn luôn trong bóng tối chú ý Mạc Tiểu Lâu, mỗi khi Mạc Tiểu Lâu tu vi có chỗ tiến cảnh, hẳn đều vạn phần cao hứng.

Lần này Mạc Tiểu Lâu có thể nhất cử đột phá Dung Hợp hậu kỳ, bành Văn Sơn cũng nghĩ đưa kiện lễ vật cho hẳn, nhưng mình toàn thân trên dưới bây giờ không có cái gì vật quý giá, cũng may hẳn bình thường yêu thích nghiên cứu phù văn pháp trận, thế là đem mấy trương tự tay luyện chế tự linh phù chú đưa cho Mạc Tiểu Lâu, hẳn thấy, cái này Linh phù muốn so với cái kia có hoa không quả lễ vật mạnh quá nhiều.

Người chính là như vậy, nghèo túng lúc khát vọng ân tình, một khi đắc thế, lại phát hiện ân tình như cặn bã.

Mới trở về nửa ngày, Mạc Tiểu Lâu trong tiểu viện liền người đến người đi, nói liền không dứt. Đơn giản đều là đến chúc mừng hẳn đột phá cảnh giới, nhìn lên trước mặt chồng chất như núi lễ vật, hẳn không khỏi sinh lòng cảm khái.

Nhớ năm đó, cũng là tại cái tiểu viện này, Mạc Tiểu Lâu từng bị coi như phế vật, nhận hết người bên ngoài bạch nhãn cùng ức hiếp, mỗi ngày giấu trong lòng diệt môn thông khổ hẳn, chỉ có thể cô độc ngồi tại trong nội viện này tu luyện, lúc đó, lại có gì người từng tới thăm qua?

Từng có lúc, hẳn cho rằng tu chân giả liền là trong truyền thuyết tiên nhân, phiêu dật thoải mái, không nhiễm phong trần, nhưng hôm nay lại phát hiện tu chân giả sinh hoạt cùng phàm nhân không có gì khác nhau, đồng dạng trần đầy dối trá, xảo trá, cừu hận.

Nếu không phải chương môn chân nhân truyền lệnh, Mạc Tiểu Lâu tình nguyện một mực ngốc tại diễn võ trường bên trong, cả ngày cùng yêu thú làm bạn.

Bởi vì không sợ người khác làm phiền, hẳn dứt khoát phân phó hai tên đệ tử đứng tại ngoài cửa viện, ngăn lại trước tới bãi phòng người, mình cũng rơi vào thanh tịnh.

Bởi vì Tiểu Bạch tham luyện Thuần Dương chi lực,

Cùng Mạc Tiểu Lâu một tác cũng không rời, cũng may nó cùng hắc tích con rết khác biệt, cũng không phải là bị Khôn Thương tông tiền bối cảm tử yêu thú, trên thân không có cấm chế, cho nên có thể tùy ý đưa nó mang ra khỏi sơn cốc.

Nhìn xem chính ở bên người ngủ say sói con, Mạc Tiểu Lâu lộ ra ý cười, một bên sờ lấy hẳn mượt mà đầu, một vừa nhìn ngoài cửa sổ tiên sơn biển mây, tình cảnh này, khiến cho hẳn cảm thấy vô cùng ấm áp, phảng phất về tới nhiều năm trước kia.

"Làm sao? Đạt tới Dung Hợp hậu kỳ về sau giá đỡ càng lúc càng lớn, ngay cả ta người sư tỷ này cũng không thấy rồi?"

Lúc này, Tư Đồ Tĩnh đi đến, tại nàng bên cạnh còn đi theo một vị xinh đẹp thiếu nữ. Ngoài cửa hai tên đệ tử kia tự nhiên là không dám ngăn trở Tư Đồ Tĩnh.

Đầu tiên, tất cả mọi người biết Mạc sư huynh cùng Tư Đồ Tĩnh quan hệ vô cùng mật thiết, tình như tỷ đệ. Tiếp theo, người ta Tư Đồ Tĩnh thế nhưng là

tinh vĩ Đại sư huynh lương phổi, tại cái này Khôn Thương tông bên trong, không ai dám không cho Đại sư huynh mặt mũi.

"Sư tỷ, người tới rồi!" Nhìn thấy Tư Đồ Tĩnh, Mạc Tiểu Lâu tinh thần vì đó rung một cái, cái này thanh lệ nữ tử sau khi đi vào, cả phòng phảng phất cũng sáng ngời lên.

"Tiểu tử thú, hơn nửa năm không thấy lại cao lớn."

Không biết vì cái gì, mỗi lần cùng nữ tử này đối mặt lúc, Mạc Tiểu Lâu đều cảm thấy không biết làm sao, đành phải dùng tay gãi đầu một cái, nhếch miệng cười ngây ngô.

"Ta đến giới thiệu cho người một chút, vị này là Tô Trang Nhã sư muội."

Tư Đồ Tĩnh có chút nghiêng người, nhường ra Tô Trang Nhã.

Lúc này, Mạc Tiểu Lâu mới chú ý tới một bên xinh đẹp thiếu nữ, giờ phút này nàng hai gò má ửng đỏ, một đôi mắt to chính hàm tình mạch mạch mà nhìn mình.

"Lâu nhỏ sư huynh người tốt!"

Tô Trang Nhã thanh âm vui mừng hào phóng, cho người ta một loại ánh nắng ấm áp.

Mạc Tiểu Lâu đương nhiên biết đối phương ý đồ đến, những năm gần đây không ngừng có nữ đệ tử hướng hắn lấy lòng, trước mắt nữ tử này bất luận bề ngoài vẫn là tính cách đều cực kỳ làm người khác ưa thích, nhưng Mạc Tiểu Lâu rõ ràng, trong tim mình chỉ dung hạ được Tư Đồ Tĩnh một người.

"Lâu nhỏ sư huynh, y phục này là ta dùng Bắc Hải băng tẩm tía tự tay cắt chế, mặc lên người có thể ôn dưỡng thần thức, người đến thử một chút, nhìn xem có vừa người không."

"Cái này. . . ."

Mạc Tiểu Lâu còn đến không kịp cự tuyệt, Tô Trang Nhã liền bước nhanh đi vào trước mặt hắn, cầm quần áo triển khai, dán tại Mạc Tiểu Lâu trên thân tinh tế ước lượng.

Người ấy phụ cận, đối diện truyền đến một trận hương thơm.

"Ha ha, Mạc Tiểu Lâu, có người chiều cô cảm giác không sai đi!"

Nhìn xem Tư Đồ Tĩnh khuôn mặt tươi cười, Mạc Tiểu Lâu trong lòng dâng lên một trận đau xót, sư tỷ đây là muốn cho mình giới thiệu nữ tử sao? Quá là thế, nàng chỉ coi ta là Thành đệ đệ. . . .

"Gia hỏa này tại sao lại ở chỗ này!"

Phát hiện chính nằm ở trên giường sói con, Tô Trang Nhã có chút giật mình, ngày đó chính là gia hỏa này cướp đi chuẩn bị đưa cho Mạc sư huynh noãn ngọc.

Lúc này, Tư Đồ Tĩnh cũng phát hiện Tiểu Bạch, nàng không hiểu nhìn về phía Mạc Tiểu Lâu.

"Sư tỷ, các người trước đó gặp qua Tiểu Bạch?"

"Hừ! Đâu chỉ gặp qua, gia hỏa này chẳng những cướp đi ta muốn tặng cho sư huynh noãn ngọc, hơn nữa còn đem chúng ta dẫn tới đầm lầy một bên, kém chút hủy ta cùng Tư Đồ sư tỷ tính mệnh!"

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづHuyền★ゞLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Tâm lạnh

Lần nữa nhìn thấy hai nữ, Tiểu Bạch vẫn như cũ ngẩng đầu, bày ra tỏ vẻ kiêu ngạo.

Tô Trang Nhã tức hồng hồng, đưa tay nhanh chóng hướng Tiểu Bạch chớp tới, nhưng đối phương tốc độ càng nhanh, đoạt trước một bước, một ngụm đem Tô Trang Nhã trong tay quần áo điều đi, lên đến trên mặt bàn, tiếp tục làm lấy khiêu khích động tác.

"Người tên ghê tởm này, đây là ta tự tay cho sư huynh làm quần áo, người dám . . ."

Tô Trang Nhã bị Tiểu Bạch tức giận đến tú quyền nắm chặt, liền tiếp dặm chân.

"Tô sư muội! Người nói noãn ngọc thể nhưng là vật này?"

Mạc Tiểu Lâu từ trong vòng tay trừ vật lấy ra một khối bạch ngọc, đưa tới Tô Trang Nhã trước mặt.

"Chính là khối kia noãn ngọc! Sư huynh người làm sao. . ."

Mạc Tiểu Lâu xấu hổ cười một tiếng, vội vàng quát bảo ngưng lại ở Tiểu Bạch.

Ăn người miệng ngắn là thể gian thông dụng pháp tắc, yêu thú cũng không ngoại lệ, bởi vì Thuần Dương chi lực nguyên nhân, bây giờ tiểu gia hỏa này đối Mạc Tiểu Lâu phả lệ thuận theo, tựa như một đầu nghiêm chỉnh huấn luyện sủng vật chó.

Gặp Tư Đồ Tĩnh đồng dạng quảng tới ánh mắt nghi hoặc, Mạc Tiểu Lâu biết nhất định phải giải thích một phen. Trong mắt người ngoài Tiểu Bạch không khác linh sủng của mình, Khôn Thương tông nội đệ tử đông đảo, những người khác có thể mặc kệ, nhưng mình cũng nên bận tâm sư tỷ cảm thụ.

"Sư tỷ, Tô sư muội, hai người các người lại ngồi xuống trước, nghe ta chậm rãi giải thích."

Ba người tại ngồi vây quanh tại bên cửa sổ, Mạc Tiểu Lâu đem mình cùng Tiểu Bạch kinh lịch kỹ càng nói ra, bởi vì không muốn bại lộ phù văn công pháp bí mật, thể là hần cổ ý hơi rơi mất cứu hai người sự tình, chỉ nói mình đã từng bị hắc tích con rết đuổi theo, sau đó Tiểu Bạch ở nửa đường bên trên giết ra, đem mình cứu.

Sau khi nghe xong, hai nữ chưa tỉnh hồn, quả thực vì Mạc Tiểu Lâu lau vết mồ hôi.

"Tiểu gia hỏa người vậy mà cứu được Mạc sư huynh, thật lợi hại! Chuyện lúc trước liền đều coi như vậy đi, tới gọi tỷ tỷ ôm một cái."

Biết Tiểu Bạch từng đã cứu sư huynh mệnh, Tô Trang Nhã lập tức vứt bỏ hiềm khích lúc trước, đối với nó sinh lòng hảo cảm, lại thêm Tiểu Bạch vốn là lanh lợi đáng yêu, cho dù ai nhìn thấy, đều muốn đem nó ôm, hảo hảo ngất nhéo một cái.

Gặp Tiểu Bạch lần nữa lộ ra vẻ khinh thường, Mạc Tiểu Lâu tranh thủ thời gian ra lệnh: "Tiểu Bạch nghe lời! Mau qua tới gọi Tô sư muội ôm một cái, người ta còn không có truy cứu trước người xông hùa đâu!"

Mạc Tiểu Lâu liền là Tiểu Bạch uy hiếp, vì lấy tốt chính mình đầu bếp, nó chỉ có thể rừ cụp lấy đầu, cực không tình nguyện nhảy tới Tô Trang Nhã trong ngực.

Thiếu nữ đối với loại này mạnh vật đều là không có chút nào sức đề kháng, cùng Mạc Tiểu Lâu đồng dạng, Tô Trang Nhã cũng thích vô cùng bóp Tiểu Bạch béo ị mặt, khiến cho Tiểu Bạch tại năng trong ngực thống khổ không chịu nổi, vạn phần ủy khuất mà nhìn xem chủ nhân.

Mạc Tiểu Lâu làm như vậy đơn giản cũng là vì Tiểu Bạch, hần hi vọng cái này nghịch ngợm gia hỏa có thể mau chóng được mọi người tiếp nhận, miễn cho dẫn xuất phiền toái không cần thiết.

"Tư Đồ sư tỷ, lần này chương môn sư bá như thế vội vã triệu thấy chúng ta, người có biết cần làm chuyện gì?"

Mạc Tiểu Lâu nghĩ đến sáng mai chúng vị đệ tử muốn tại Lăng Tiêu điện triều kiến chương môn chân nhân, trong lòng không khỏi có chút hiếu kỳ, từ hần nhập môn đến nay, còn chưa bao giờ từng gặp phải lớn như thế tràng diện. Tư Đồ Tĩnh lâu dài ngốc trong môn, tin tức linh thông, có lẽ nàng sẽ biết một chút tin tức.

Ai ngờ còn chưa chờ Tư Đồ Tĩnh mở miệng, Tô Trang Nhã lại ở một bên đoạt trả lời trước: "Ta biết, ta biết! Chương môn sư bá là dự định gọi chúng ta xuống núi thí luyện!"

Tại Mạc Tiểu Lâu trước mặt, Tô Trang Nhã luôn luôn không kịp chờ đợi mở miệng nói chuyện, nàng bản sinh ra ở tu chân thế gia, là tộc trưởng đích nữ, từ nhỏ đến lớn đều là người khác chú mục công chúa, nhưng không biết tại sao, từ khi bốn năm trước lần đầu tiên nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu về sau, nàng liền bị cái này trầm mặc ít nói, tính cách quật cường thiếu niên thật sâu hấp dẫn.

"Nghe tình vì sư huynh nói, gần đây nhận được Bắc Hải mấy cái tu chân môn phiệt đưa tin Linh phù, nói bọn hần ngay tại gặp ma đạo công kích, bởi vì mấy cái này gia tộc đều là phụ thuộc vào chúng ta Khôn Thương tông, cho nên nên tương trợ, Quan bá bá cũng dự định mượn cơ hội này gọi các đệ tử lịch luyện một phen."

Tư Đồ Tĩnh uống một hớp trước mặt trà xanh, chậm rãi nói, cùng Tô Trang Nhã hoạt bát ngay thẳng khác biệt, nàng nói về lời nói đến luôn luôn chậm rãi, giàu có Logic, cho người ta một loại lãnh nhược băng sương cảm giác.

Nghe được Tư Đồ Tĩnh nói ra tình vĩ sư huynh bốn chữ này, Mạc Tiểu Lâu trong lòng nổi lên một trận bi thương, về phần câu nói kế tiếp hẳn căn bản không có đi nghe.

Xem ra Đại sư huynh cùng sư tỷ ở giữa thật sự là không có gì giấu nhau a, không có gì lớn nhỏ, đều muốn nói cùng sư tỷ nghe, cũng khó trách, dù sao bọn hắn mới là trời sinh thân tiên quyến lữ, Mạc Tiểu Lâu a Mạc Tiểu Lâu, người lại dựa vào cái gì truy cầu Tư Đồ sư tỷ đâu? Thượng Quan Niên người này mặc dù hoang đường, nhưng có một chút hẳn nói rất đúng, mình quả thật hẳn là tè dầm hảo hảo chiếu chiếu, thật sự là cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga.

"Sư đệ người có đang nghe sao, làm sao lãng thần? Có phải hay không có Trang Nhã sư muội tại, người thẹn thùng à nha?"

Thời gian kế tiếp bên trong, Tư Đồ Tĩnh không ngừng tại Mạc Tiểu Lâu trước mặt tán dương lấy Tô Trang Nhã, mà Mạc Tiểu Lâu tâm lại một chút xúi rơi vào vực sâu.

Đây là một cái tĩnh mịch buổi chiều, ánh mặt trời ảm áp vậy trong phòng, ngồi tại bên cửa sổ uống trà xanh, bên ngoài là lẩn lộn biển mây, bên cạnh thân lại có hai vị giai nhân làm bạn, tình cảnh này, còn cầu mong gì? Nhưng Mạc Tiểu Lâu tâm lại một mực tại nhỏ máu, ngẩng đầu nhìn lại, cái này ánh nắng, lạnh quá. . .

Tại Tô Trang Nhã trong ngực Tiểu Bạch rốt cục không thể nhịn được nữa, lông xù thân thể nhân thể lẫn mình một cái, tránh ra, xuyên ra gian phòng.

"Tiểu gia hỏa! Ta còn không có hiếm có đủ người đây, đừng chạy!"

Tô Trang Nhã chơi tâm nổi lên, vậy mà đuổi theo Tiểu Bạch ra gian phòng.

Lúc này, trong phòng chỉ còn lại có Mạc Tiểu Lâu cùng Tư Đồ Tĩnh hai người, bầu không khí lập tức yên tĩnh trở lại.

Thật lâu, Mạc Tiểu Lâu vẫn là không nhịn được, hít sâu một hơi hỏi: "Sư tỷ, nửa năm không thấy người trôi qua còn tốt đó chứ?"

"Từ phụ thân bị hại về sau, ta mỗi ngày đều trong tu luyện vượt qua, có cái gì có được hay không."

"Ta nói là... . Đại sư huynh hẳn. . . . Đối người vẫn tốt chứ. . ."

Mạc Tiểu Lâu siết chặt nắm đấm, móng tay thật sâu lăm vào trong thịt, mặc dù biết nhất định sẽ là đáp án kia, nhưng hẳn vẫn là muốn nghe Tư Đồ Tĩnh chính miệng nói ra, chỉ có như thế chính mình mới sẽ chết tâm.

Nghe được Mạc Tiểu Lâu vấn đề, Tư Đồ Tĩnh bỗng nhiên bật cười, lại như đoá hoa tươi đẹp.

"Thật không nghĩ tới, ngay cả người cũng phải hỏi ta loại vấn đề này, tình vĩ Đại sư huynh là đối ta chiếu cố có thừa, nhưng cũng không phải là như mọi người nghĩ như vậy, ta chỉ coi hắn là làm đại ca đối đãi giống nhau."

Tư Đồ Tĩnh phảng phất một sợi ánh nắng, chiếu nhập Mạc Tiểu Lâu như trời đông giá rét trong lòng, một nháy mắt, băng tuyết tan, xuân về hoa nở.

Nguyên lai là dạng này! Sư tỷ chỉ là cảm đại sư huynh coi như ca ca đối đãi, mình thật sự là quá ngu, chỉ nghe người khác khoa trương nghe nhầm đồn bậy, chưa từng có chính miệng hỏi qua sư tỷ.

Tư Đồ Tĩnh dừng một chút, tựa hồ làm xảy ra điều gì quyết định, Lãnh Diễm khuôn mặt lên cao lên một vòng ửng đỏ.

"Kỳ thật, trong lòng ta, chân chính thích một người khác hoàn toàn."

Mạc Tiểu Lâu mở to hai mắt nhìn, cảm giác buồn tim của mình đều muốn nhảy ra ngoài, hẳn thề, trước đó cho tới bây giờ đều không có như vậy khăn trương cùng chờ mong qua.

Người kia sẽ là mình sao? Là hắn biết, lão thiên là sẽ không như vậy tàn nhẫn!

"Kỳ thật. . . . Ta cũng không biết tên của hắn, thậm chí chỉ thấy qua bóng lưng. Tại ta cho là mình nhanh thời điểm chết, là hắn từ hắc tích con rết trong miệng đã cứu ta. Là hào quang màu vàng óng kia làm ta thấy được hi vọng, đồng thời cũng kiên định sống tiếp dũng khí."

Tư Đồ Tĩnh lộ ra thần sắc khát khao, thay đổi bình thường cao lạnh hình tượng, thời khắc này nàng tựa như một vị mới biết yêu thiếu nữ, tưởng tượng thấy mình trong mộng anh hùng.

"Là hắn gọi ta một lần nữa cảm nhận được ảm áp cùng hi vọng. Ta thề các loại đại thù đến báo về sau, mình nhất định phải tìm tới hắn, đi theo cả một đời!"

Hắc tích con rết? Kim sắc quang mang? Đó không phải là ta mà! Sư tỷ a, hôm đó là ta cứu được người a! Lúc này, Mạc Tiểu Lâu lại cũng không đoái hoài tới bí mật gì pháp quyết, hẳn chuẩn bị hiện tại liền muốn nói cho sư tỷ sự thật, dù là bị trục xuất sư môn, hẳn cũng sẽ không tiếc! Nhưng mà Tư Đồ Tĩnh lại nói ra:

"Lâu nhỏ, cho tới nay ta đều đem ngươi trở thành làm thân nhất đệ đệ, những lời này ta cũng chỉ đối ngươi một người nói qua, ngươi nhưng ngàn vạn muốn thay ta bảo thủ bí mật, người kia nhất định là trong lúc vô tình mới có thể xông làm Khôn Thương tông, hẳn tuyệt đối không phải người xấu!"

Sắp thoát ra, bị Mạc Tiểu Lâu ngạnh sinh sinh nghẹn trở lại trong bụng.

Nguyên lai sư tỷ một mực đem mình làm thân đệ đệ, cái này cùng Đại sư huynh lại có gì khác biệt? Coi như nói ra sự thật lại có thể thế nào? Sư tỷ thích cũng không phải mình, chỉ là kia ẩn tại kim sắc phù văn ở trong bóng lưng thôi!

Tâm, đau quá!

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Ban kiểm

Mặt trời mới mọc thẳng ra khỏi biển mây, hà úy bốc hơi, trang nghiêm túc mục khôn Thương Sơn mạch lại nghênh đón tiệm một ngày mới.

Lúc này, Khôn Thương tông đệ tử tinh anh toàn bộ tập trung ở Lăng Tiêu điện trước trên quảng trường, mỗi người đều lộ ra thần sắc kích động, bởi vì sau đó, bọn hắn sắp tiếp nhận chương môn chân nhân kiểm duyệt.

Trần Tinh Vĩ cùng Lục Hạo hai vị Kim Đan kỳ cao thủ đứng tại mọi người phía trước, mặc dù là thế hệ trẻ tuổi đệ tử, nhưng hai người này địa vị so trong môn một ít trưởng lão còn muốn hiển hách.

Mạc Tiểu Lâu, Nhạc Anh Tuấn, Thượng Quan Niên, Tư Đồ Tĩnh, Tô Trang Nhã bốn người đứng ở hàng trước, một bộ trường bào màu xanh nhạt hiện lộ rõ ràng bọn hắn hạch tâm đệ tử thân phận.

"Hôm nay có thể đứng ở chỗ này đệ tử đều là ta Khôn Thương tông kiêu ngạo, Trung Thổ Tu Chân Giới tương lai!"

Quan Hải Thiên đứng tại đại điện bên ngoài trên bậc thang, hai mắt nhìn chăm chú lên phía dưới đội ngũ, hắn thân mang màu xanh Tùng Hạc đạo bào, một bộ tiên phong đạo cốt.

"Người tu hành ngay ngực mang thiên hạ, trừ ma vệ đạo, bây giờ Bắc Hải ma đạo tứ ngược, ngày trước ta thu được huyền khối đảo chủ cầu cứu Linh phù, nói gia tộc kia ngay tại gặp yêu nhân vây công, trong các ngươi nhưng có người dám tiến đến tương trợ?"

"Đệ tử nguyện đi!"

Trên quảng trường đám người cùng kêu lên hò hét, thanh âm vang vọng biển mây.

"Tốt! Ta Khôn Thương tông đệ tử quả nhiên có can đảm! Trung Thổ Tu Chân Giới tương lai từ các ngươi chống lên, quả thật thương sinh may mắn, đại đạo may mắn!"

Nhìn xem từng cái triều khí phồn thịnh gương mặt, Quan Hải Thiên nội tâm cũng có chút kích động, giờ này khắc này, hắn không khỏi nghĩ tới thuộc về mình kia Đoạn Thanh hành tước nguyệt, như trước mắt những người tuổi trẻ này đồng dạng, hắn đã từng hăng hái, hào ngôn chí khí, thế vì thương sinh đại đạo mà chiến!

"Khôn Thương tông có thể có các ngươi những đệ tử này, ta hẳn là có thể không thẹn với liệt vị tổ sư!"

Quan Hải Thiên ánh mắt tại hàng trước mấy vị hạch tâm đệ tử trên thân đảo qua, cuối cùng dừng lại trên người Mạc Tiểu Lâu.

"Mạc Tiểu Lâu, ngươi lại tiến đến đây!"

Từ hôm qua cùng Tư Đồ Tĩnh trò chuyện qua đi, Mạc Tiểu Lâu liền tâm loạn như ma, mắt hôn mắt vĩa, giờ phút này hắn căn bản không có nghe đạo

chương môn nhân kêu gọi.

Gặp Mạc Tiểu Lâu thần sắc giật mình, đứng ở một bên Nhạc Anh Tuấn vội vàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, thấp giọng nói: "Lầu nhỏ nghĩ gì thế! Chương môn chân nhân đang gọi ngươi đâu, đuổi mau qua tới a!"

Bị hắn như thế vỗ, Mạc Tiểu Lâu mới vừa vận kịp phản ứng, hắn bước nhanh từ trong đội ngũ đi ra, đi vào bậc thang phía dưới.

Nhìn hắn bóng lưng, sau lưng chúng đệ tử không khỏi lộ ra hâm mộ cùng khâm phục thần sắc, mà Tô Trang Nhã càng là hoa si mà nhìn chăm chăm vào Mạc Tiểu Lâu, trong lòng không ngừng hô hào: "Mạc sư huynh đẹp trai nhất á!"

"Hừ! Ta nhìn ngươi còn có thể đắc ý bao lâu, đến lúc đó bảo ngươi sống không bằng chết!"

Trong đám người, Thượng Quan Niên lạnh lùng nhìn chăm chăm Mạc Tiểu Lâu, trong ánh mắt tràn ngập hận ý.

"Đệ tử Mạc Tiểu Lâu, bài kiến chương môn sư bá!"

Mạc Tiểu Lâu tại Quan Hải Thiên trước mặt khom người hạ bái, về khoảng cách lần gặp gỡ đã ba năm, vị này đại lục Tu Chân Giới thực tế người cảm quyền phong thái vẫn như cũ, ở trước mặt hắn Mạc Tiểu Lâu lại mơ hồ có một loại ngột thở cảm giác.

"Triệu sư đệ đưa ngươi đưa vào trong môn đã bảy năm đi?"

Quan Hải Thiên thường thức mà nhìn xem Mạc Tiểu Lâu, thanh âm của hắn phảng phất trời sinh cổ có một loại xuyên thấu tính, có thể thấm vào lòng người.

"Hồi bẩm chương môn sư bá, đệ tử nhập môn đã bảy năm rồi."

"Ừm, không tệ, ngày đó có thể bỏ qua kia Ngũ Linh thang trời, ta liền biết ngươi định không phải vật trong ao, nhưng vạn vạn không nghĩ tới chỉ dùng hơn bảy năm, ngươi lại tu luyện đến Dung Hợp hậu kỳ."

Mạc Tiểu Lâu cùng Quan Hải Thiên đối thoại cũng không có cái gì hiếm lạ, nhưng tại đệ tử khác trong lòng lại nhắc lên thao thiên cự lãng.

"Chương môn chân nhân vậy mà lại tự mình khích lệ một người đệ tử?"

Ném ra ngoài ngoại môn đệ tử không nói, Khôn Thương tông chỉ riêng nội môn đệ tử liền có mấy trăm người, thật nhiều người nhập môn mấy chục năm, cho đến hôm nay mới xa hơn xa nhìn một chút chương môn chân nhân thân ảnh.

Nhưng hôm nay không biết làm sao vậy, ngay trước chư vị thủ tọa trưởng lão cùng đông đảo đệ tử trước mặt, chương môn chân nhân vậy mà cùng Mạc Tiểu Lâu trò chuyện lên việc nhà, hơn nữa còn trắng trợn khích lệ đối phương.

Quan Hải Thiên ngón tay điểm nhẹ,

Một thanh phi kiếm màu vàng óng trống rỗng xuất hiện, phiêu phù ở Mạc Tiểu Lâu trước mặt.

"Đây là ta một lần tình cờ đạt được một thanh phi kiếm, tên là Xích Dương, vừa vận thích hợp ngươi Thuận Dương thể mạch, dứt khoát hôm nay liền đưa nó ban cho ngươi, hi vọng ngươi sau này có thể khắc cần khắc miễn, tiếp tục cố gắng tu luyện, vì môn phái xuất lực."

Mạc Tiểu Lâu ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp một thanh cổ pháp phi kiếm chính lơ lửng giữa không trung, trên thân kiếm tản mát ra chói mắt kim sắc quang mang, tiền khí bốc hơi.

"Thật là nồng nặc Thuận Dương chi lực!" Mạc Tiểu Lâu trong lòng không khỏi phát ra cảm thán.

Khôn Thương tông bên trong cất giữ phần lớn đều là thích hợp Kim thuộc tính thể mạch sử dụng phi kiếm, lại thêm Mạc Tiểu Lâu tu luyện Bá Thể công pháp, vốn là cường điệu dùng thân thể làm làm vũ khí, tiến hành công kích, cho nên cho tới bây giờ, hắn tạm thời cùng phi kiếm vô duyên.

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy, trước mắt thanh này gọi là Xích Dương phi kiếm có thể làm mình lực lượng tốt hơn tập trung đến một điểm, trong nháy mắt bộc phát, sẽ gia tăng thật lớn lực chiến đấu của mình.

"Đa tạ chương môn sư bá ban kiếm!" Mạc Tiểu Lâu lần nữa khom người thi lễ, xuyên thấu qua Xích Dương phát ra kim sắc quang mang, hắn mơ hồ nhìn thấy Quan Hải Thiên trên mặt lại nhiều một tia mê ly chi sắc.

Mạc Tiểu Lâu có chút kinh hi, thân là một tu chân giả, hắn đối với phi kiếm pháp bảo tự nhiên có một loại khó mà dứt bỏ tình hoài. Trong lúc nhất thời, Tư Đồ Tĩnh sự tình mang đến đau xót cùng tạm thời đạt được một chút làm dịu.

P phía dưới chúng vị đệ tử không thể kìm được, nhao nhao có người hét lên kinh ngạc, hôm nay phát sinh hết thảy, đã lật đổ bọn hắn nhận biết, một người đệ tử có thể lấy được vinh quang đến tột cùng sẽ lớn bao nhiêu?

Mạc Tiểu Lâu lợi hại hơn nữa cũng chỉ là một cái tuổi trẻ đệ tử, mà Quan Hải Thiên là ai? Đây chính là cả khối đại lục thực tế Chúa Tể Già, quy củ chế định người, đặt ở bình thường, coi như ngươi là một cái tu chân đại phái chương môn nhân, nếu là muốn theo Quan Hải Thiên gặp mặt một lần đều sẽ rất

khó.

Mà bây giờ, đây hết thầy không có khả năng đều trên người Mạc Tiểu Lâu phát sinh.

Thân là chương môn đại đệ tử Trần Tinh Vĩ tự nhiên có rất nhiều kỳ trân dị bảo, nhưng giờ phút này hắn vẫn như cũ giật mình nhìn xem chuỗi này Xích Dương phi kiếm

Xích Dương lai lịch không ai lại so với hắn càng thêm quen thuộc, vậy vẫn là tại trăm năm trước, huyền kính phải đạt được Khôn Thương tông cho phép, thu được Phi Long Cốc tinh quang ngàn năm quyền khai thác, vì cảm tạ Quan Hải Thiên, chương môn nhân cố ý đưa Xích Dương làm quà tặng, có thể cùng ngàn năm khoáng mạch tương đương, có thể thấy được thanh phi kiếm này trân quý.

Mơ hồ trong đó, Trần Tinh Vĩ trong lòng lại cũng dâng lên một tia ghen ghét, mình thân là chương môn nhân duy nhất đệ tử đích truyền, đều cũng chưa từng từng có như vinh hạnh đặc biệt này, sự tôn đối với Mạc Tiểu Lâu sùng ái, không khỏi cũng quá mức chút.

Đương ánh mắt của mọi người đều bị Xích Dương hấp dẫn lúc, không có người chú ý tới Thượng Quan Hoành dị dạng.

Nhìn chằm chằm Xích Dương quang mang nhìn trong chốc lát, Thượng Quan Hoành như có điều suy nghĩ, một lát sau tựa như đã nhận ra cái gì, hắn nhìn về phía Quan Hải Thiên trong ánh mắt lại nhiều hơn một phần vẻ khinh bỉ.

(cảm ơn mọi người cho tới nay ủng hộ, về Vân Quyết tiên hiệp thế giới tức sẽ triển khai! Khẩn cầu mọi người không muốn tiếc rẻ trong tay phiếu đề cử, ủng hộ nhiều hơn!)

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Converted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Phát giác

Quan Hải Thiên huấn thị hoàn tất về sau, Nhạc Lực Hành liền bắt đầu an bài cụ thể kế hoạch hành động.

"Trần Tinh Vĩ cùng Lục Hạo hai người hôm nay đi đầu, nhanh đi huyền khối đảo cứu viện, đệ tử khác ngày mai xuất phát."

Nhạc Lực Hành quả quyết cứng rắn, tựa như đại quân tướng lĩnh tại ra lệnh.

"Những người khác nhiệm vụ chủ yếu là dọc theo đường ven biển hướng ở trên đảo lục soát, tiêu diệt dọc đường ma đạo đệ tử!"

Hắn nhìn về phía hàng trước mấy tên hạch tâm đệ tử, nói ra: "Mạc Tiểu Lâu dẫn đầu một đội, Nhạc Anh Tuấn dẫn đầu một đội, Thượng Quan Niên dẫn đầu một đội, Tư Đồ Tinh dẫn đầu một đội. Các tổ nhất định phải cân đối tác chiến, nếu như gặp phải nguy hiểm, phải kịp thời tương thông biết!"

Mạc Tiểu Lâu trong lòng có chút kích động, hắn có một loại ra trận giết địch cảm giác, từ nhỏ hắn liền huyền muốn trở thành đại tướng quân. Chỉ chẳng qua hiện nay dùng không phải đao thương, mà là phi kiếm pháp bảo.

Đón lấy, Nhạc Lực Hành thủ tọa bắt đầu cụ thể an bài mỗi tiểu tổ thành viên, Mạc Tiểu Lâu tổ bên trong bị phân đến hai mươi người, thực lực toàn bộ tập trung ở luyện khí trung kỳ cùng hậu kỳ.

Trở lại chỗ ở về sau, Mạc Tiểu Lâu bắt đầu chỉnh lý tất mang vật phẩm, hai mươi tám đưa tin Linh phù, năm bình chữa trị đan dược, cộng thêm mười khóa tụ linh đan.

Lần này là hắn lần thứ nhất ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, tuy nói Khôn Thương tông thực lực hùng hậu, đệ tử tu vi cao siêu, nhưng Mạc Tiểu Lâu vẫn là phải nghiêm túc chuẩn bị, ma đạo yêu nhân dù sao quý kẻ đa đoan, tâm ngoan thủ lạt, hắn nhưng không muốn bởi vì mình nhất thời sơ sẩy, mà gọi dưới tay hắn đồng môn mất mạng.

Làm xong công tác chuẩn bị về sau, thời gian đã qua giữa trưa, Tiểu Bạch vừa mới tỉnh ngủ, nó đứng đưa đầu chạy đến Mạc Tiểu Lâu trước mặt, nịnh hót liếm liếm chủ nhân tay.

"Làm sao? Ngươi cái này tham ăn quý, noãn ngọc bên trong Thuận Dương chi lực lại ăn sạch rồi?"

Mạc Tiểu Lâu đem noãn ngọc cầm trong tay, sau một lát, bên trong lần nữa chứa đầy Thuận Dương chi lực. So với trước đó, hần cô động linh lực tốc độ đã tiến bộ rất nhiều, cái này hoàn toàn phải quy công cho Tiểu Bạch tham ăn.

"Tiểu Bạch, tương lai một đoạn thời gian muốn ủy khuất ngươi, chương môn lệnh chúng ta đi Bắc Hải cứu viện huyền khối đảo, đến lúc đó đoán chừng sẽ có một trận ác chiến, ngươi muốn ngoan ngoãn đợi ở bên trong môn phái chờ ta trở lại!"

Tiểu gia hỏa nghe hiểu Mạc Tiểu Lâu, há mồm cắn vạt áo của hần không ngừng lôi kéo, ánh mắt bên trong lộ ra vẻ khát vọng.

"Ô ô ~ "

"Không được, ngươi không thể đi theo, dọc theo con đường này sẽ rất hung hiểm, ta căn bản không có cách nào chiếu cố ngươi! Ngươi cần nhanh một chút, mình luyện hóa Thuận Dương chi lực đi."

"Ô ô ~ "

Sói con rừ cụp lấy đầu, ánh mắt bên trong lộ ra bi thương chi sắc, Mạc Tiểu Lâu để ở trong mắt, có chút không bỏ.

"Tiểu Bạch ngoan, những ngày này ngươi có thể cùng tiểu Hắc chơi, chờ ta trở lại mới hảo hảo giúp ngươi luyện hóa Thuận Dương chi lực."

Định cho Tiểu Bạch một kinh hi, Mạc Tiểu Lâu tâm niệm vừa động, đem Xích Dương phi kiếm triệu hoán đi ra, gian phòng bên trong lập tức tràn đầy kim sắc quang mang.

Rót vào linh lực về sau, Xích Dương tàn mát ra một cỗ nồng đậm Thuận Dương chi lực, Tiểu Bạch hưng lại nhảy mấy lần, sau đó một cái bước xa vọt tới Xích Dương trước mặt.

"Ha ha, liền biết ngươi sẽ thích, đã ta muốn rời khỏi mấy ngày, hiện tại sớm đền bù ngươi một chút."

Tiểu Bạch đem cái mũi dán tại Xích Dương trên thân kiếm dùng sức hít hà, lại nhú mảy.

"Ô ô. ."

"Thế nào Tiểu Bạch?"

Nhìn xem Tiểu Bạch quay chung quanh Xích Dương chuyển vài vòng về sau, chẳng những chưa hấp thụ bên trong Thuận Dương chi lực, ngược lại lui về phía sau, Mạc Tiểu Lâu cảm thấy ngoài ý muốn.

Hần có thể xác định thanh phi kiếm này bên trong ẩn chứa Thuận Dương chi lực phá lệ tinh thuần, vượt xa trước đó noãn ngọc, nhưng Tiểu Bạch gia hỏa này vì sao như thế khác thường? Chẳng lẽ là bởi vì muốn cùng mình tạm biệt, nó thương tâm?

Mạc Tiểu Lâu người này ưu điểm lớn nhất liền là có tự mình hiểu lấy, hần tuyệt đối không tin, đối với Tiểu Bạch tới nói, sẽ có đồ vật gì so Thuận Dương chi lực càng có lực hấp dẫn, mình đương nhiên cũng không có khả năng.

Tiểu Bạch lui về sau một bước, trong miệng phát ra gầm nhẹ, lưng chỗ lông tóc sợ lập, như là nhận lấy uy hiếp, khóe miệng vậy mà lộ ra một loạt trắng hếu răng nanh.

Mạc Tiểu Lâu vẫn là lần đầu thấy được Tiểu Bạch lộ ra hung ác như thế một mặt,

Hần cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

"Tiểu Bạch ngươi hôm nay là thế nào? Đây là chương môn sư bá ban thưởng cho phi kiếm của ta, sử dụng nó ta có thể phát huy ra lực lượng mạnh nhất."

Tựa như không có nghe được Mạc Tiểu Lâu, Tiểu Bạch vẫn như cũ hung tợn nhìn chăm chăm Xích Dương, phảng phất thanh phi kiếm này là nó không đội trời chung cừ địch. Cùng lúc đó, nó trên trán hoa văn kim quang đại thịnh, từng vòng từng vòng vàng sáng từ đó lan ra, hiển nhiên nó đã triển khai công kích tư thái, tùy thời chuẩn bị xông đi lên, đem Xích Dương xé nát.

"Tiểu Bạch ngươi điên rồi đi! Mau dừng tay!"

Mạc Tiểu Lâu vội vàng đem Xích Dương thu hồi đến trong vòng tay trữ vật, đối Tiểu Bạch hét lớn: "Ta nhìn ngươi là Thuận Dương chi lực ăn nhiều, bắt đầu chọn ba lấy bốn!"

Cũng khó trách Mạc Tiểu Lâu sẽ tức giận, Xích Dương chẳng những đại biểu hần vinh dự, hơn nữa còn là hần đạt được công nhận biểu tượng.

Từ khi bảy năm trước tiến vào Khôn Thương tông tu hành về sau, Mạc Tiểu Lâu liền tao ngộ các loại xa lánh, hần chỉ có cắn chặt răng, tại ẩn nhẫn bên trong dần dần mạnh lên. Cái này cùng nhau đi tới, hần ném khắp ngọt bùi cay đắng, chịu đủ gian nan vất vả mưa tuyết.

Mạc Tiểu Lâu dùng kiên nghị làm khôì giáp, mặc lên người, nhưng trong lòng lại thường xuyên bị tự ti nhói nhói, làm một nông gia thiếu niên, có thể tiến vào Khôn Thương tông tu hành, là vận khí, cũng là một loại tra tấn. Đường dưới chân, quá gập ghềnh!

Hôm nay tại Lăng Tiêu điện bên ngoài, vạn chúng chú mục phía dưới có thể có được chương môn chân nhân khích lệ cùng tán thành, Mạc Tiểu Lâu cảm thấy trước đó tất cả cố gắng đều được đền đáp. Thế nhưng là làm thân cận nhất đồng bạn, Tiểu Bạch chẳng những không thay mình cảm thấy cao hứng, ngược lại bởi vì tạm thời không có Thuần Dương chi lực cung ứng mà lớn phát cáu, cái này gọi Mạc Tiểu Lâu cảm thấy trái tim băng giá.

"Người qua đây!"

Mạc Tiểu Lâu một tay lấy Tiểu Bạch ôm lấy, thân hình hóa thành một đạo lưu quang, hướng diễn vô trường phương hướng bay đi.

Bởi vì kìm nén một bụng ngột ngạt, đem Tiểu Bạch đặt ở đầm lầy bên cạnh về sau, Mạc Tiểu Lâu cũng không cùng hắc tích con rết nói chuyện, lập tức đứng dậy hướng cốc bên ngoài bay đi.

Nhìn qua Mạc Tiểu Lâu bóng lưng, hắc tích con rết bất mãn lắm bầm một câu.

"Hừ, bản sự không nhiều lắm, tính tình ngược lại là trưởng không ít."

Mà một bên Tiểu Bạch cũng lộ ra lẳng thần sắc.

Ánh trắng như nước, tối nay phá lệ quanh quẩn. Không có Tiểu Bạch ở bên người nghịch ngợm gây sự, Mạc Tiểu Lâu cảm thấy cực kỳ không được tự nhiên, phảng phất thiếu đi thứ gì trọng yếu.

Đã lâu cảm giác cô độc lần nữa tràn ngập nội tâm của hắn, có lẽ đây mới là nơi trở về của mình đi!

Ngẩng đầu nhìn không trung trắng sáng, Mạc Tiểu Lâu sa vào đến trong trầm tư. Đã từng vô số cái ban đêm, chính mình là tại đồng dạng thê lương dưới ánh trăng liêu mạng tu luyện, cố gắng mạnh lên.

Vì chết đi mẫu thân, vì sư tôn Triệu Vũ, đương nhiên cũng là vì Khôn Thương tông.

"Ngày mai liền muốn lên đường, nói đến đây là bảy năm bên trong lần thứ nhất rời đi môn phái đâu."

Trải qua vô số lần thực chiến huấn luyện, Mạc Tiểu Lâu đối thực lực của mình tràn ngập lòng tin, tại môn phái tư liệu lịch sử bên trong hắn hiểu rõ đến, những cái kia ma đạo yêu nhân cùng năm đó Bắc Tề quân đội đồng dạng, lãnh huyết vô tình, tội ác chồng chất!

Mạc Tiểu Lâu thê, tại đối mặt địch nhân lúc, mình nhất định không lại nương tay, tới một cái giết một cái.

Bỗng nhiên một đạo quang mang rơi vào trong tiểu viện, một cái thân ảnh mạnh mẽ rần rờ đi ra, thấy rõ người tới về sau, Mạc Tiểu Lâu vội vàng quỳ xuống, trong lòng tràn đầy chấn kinh.

"Sư tôn. . . . Ngài sao lại tới đây!"

.....Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Xuất chinh

Dưới ánh trăng, nam tử thân ảnh lộ ra phá lệ cô lạnh, cùng cái khác người khác biệt, Triệu Vũ khí chất càng thêm tiếp cận một loại phiêu dật xuất trần trạng thái, điểm này, ngay cả Quan Hải Thiên cũng không so bằng.

"Người trưởng thành."

Về khoảng cách lần gặp gỡ đã qua ba năm, hôm nay Mạc Tiểu Lâu rốt cục lại một lần nghe được sư tôn thanh âm.

"Đệ tử gặp qua sư tôn!"

Mạc Tiểu Lâu có chút kích động, mặc dù trong bảy năm qua mình chỉ gặp qua sư tôn ba lần, nhưng trong lòng hắn cũng không có nửa điểm lời oán giận, ngược lại phá lệ kính trọng đối phương, Mạc Tiểu Lâu vĩnh viễn nhớ kỹ là ai đem hắn lưu tại Khôn Thương tông, cho hắn cơ hội sống lại.

"Ngày mai sẽ phải xuất phát, đồ vật đều thu thập xong sao?"

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy một vẻ kinh ngạc, sư tôn tuyệt không phải bà mẹ người, mấy năm không thấy, hắn làm sao lại hơn nửa đêm chạy tới quan tâm tới những việc vặt này? Bất quá có thể được đến sư tôn quan tâm, trong lòng của hắn vẫn là ấm áp.

"Ừm, tất cả vật phẩm đều đã chuẩn bị xong, sư tôn yên tâm, đệ tử nhất định sẽ không cho ngài mất mặt, vì Khôn Thương tông, ta nhất định. . . ."

"Ngươi lại phụ cận tới."

Phát hiện sư tôn cũng không nguyện ý nghe những này, Mạc Tiểu Lâu đành phải đứng dậy đi vào Triệu Vũ trước mặt.

Triệu Vũ trong lòng bàn tay phát ra một sợi thanh sắc quang mang, trong nháy mắt đem Mạc Tiểu Lâu vây quanh.

"Sư tôn. . . ."

Một loại cảm giác bất lực lan khắp toàn thân, coi như hung hãn như hắc tích con rết, tại sắp chết trước mắt, Mạc Tiểu Lâu cũng chưa từng từ bỏ chống lại.

Bây giờ đối mặt Triệu Vũ, biết rõ đối phương sẽ không tổn thương mình nửa phần, nhưng hắn lại sinh ra một loại cảm giác sợ hãi.

"Sư tôn nguyên đến mạnh như vậy!"

Mạc Tiểu Lâu phát hiện một cổ bàng bạc Mộc thuộc tính linh lực ngay tại hắn thể mạch bên trong du tẩu, mình vậy mà không cách nào chống cự nửa phần.

Mạc Tiểu Lâu lập tức gấp trương, vạn nhất bị sư tôn phát hiện thể nội bí mật nên làm thế nào cho phải? Sư tôn đã từng đã cứu mạng của mình, nhưng vì có thể lưu tại Khôn Thương tông tu chân, lại dám gạt hắn nhiều năm như vậy.

Triệu Vũ ánh mắt đảo qua Mạc Tiểu Lâu gương mặt, ánh mắt bình thản, khiến người khó mà đoán được ý nghĩ của hắn.

"Hồngбет, nhìn thấy mình khăn trương như vậy, sư tôn chỉ sợ đã bắt đầu hoài nghi!"

Mạc Tiểu Lâu trong lòng khăn trương, người khác ý nghĩ hắn đều có thể không quan tâm, nhưng nếu như gọi sư tôn đối với mình thất vọng đau khổ, kia là tuyệt đối không thể tiếp nhận.

Một lát sau, Triệu Vũ thu hồi linh lực, nhàn nhạt nói ra: "Cũng không tệ lắm, xem ra tu vi của ngươi cực kỳ vững chắc, vừa mới đột phá cảnh giới đã củng cố."

"Đệ tử ngày sau nhất định sẽ càng thêm cố gắng tu luyện."

Mạc Tiểu Lâu âm thầm may mắn, còn tốt sư tôn không có phát hiện hắn trong kinh mạch kim sắc phù văn, nếu không mình thật không biết nên giải thích như thế nào.

Lúc này Triệu Vũ trong tay nhiều một trương hiện ra cổ ánh sáng màu xanh đậm phù lục, ngón tay hắn gầy nhẹ, tấm bùa kia trôi dạt đến Mạc Tiểu Lâu trước mặt.

"Đây là ta tự tay luyện chế phù lục, ở trong phong ấn một cái Mộc hệ pháp quyết, nếu như đến trong lúc nguy cấp, ngươi có thể dùng ra bảo mệnh."

"Đệ tử nhiều tạ ơn sư tôn!" Mạc Tiểu Lâu lại cung cung kính kính cho Triệu Vũ dập đầu một cái.

"Sắc trời không còn sớm, mau mau nghỉ ngơi đi."

Triệu Vũ thân thể bắt đầu từ từ đi lên, rồi đi mất đất.

Sư tôn đây là lại muốn bề quan sao? Mỗi lần gặp gỡ đều là đến đi vội vàng, lại không biết muốn chờ tới khi nào mới có thể gặp lại đến sư tôn.

Mạc Tiểu Lâu đã từng một lần cho rằng, Triệu Vũ đã đem mình quên mất, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, tại hạ núi đêm trước, sư tôn vậy mà chuyên môn chạy tới, đưa một tấm bùa chú. Nghĩ tới đây, Mạc Tiểu Lâu cảm thấy trong lòng ấm áp rất nhiều.

Triệu Vũ thân thể nổi bông bênh giữa không trung, hắn cũng không có nóng lòng bay đi, mà là ngẩng đầu nhìn về phía vầng trăng sáng kia, thê lãnh Nguyệt Quang vậy vào hắn tuần lã gương mặt bên trên, một nháy mắt, Mạc Tiểu Lâu có chút hoảng hốt, người trước mắt này thật là sư tôn sao?

Đã bao nhiêu năm, Triệu Vũ cho Mạc Tiểu Lâu ấn tượng thủy chung là lạnh như băng, nhưng bây giờ mình vậy mà trên mặt của hắn thấy được bi thương cùng không bỏ.

Vén vén một nháy mắt, Triệu Vũ thần thái lại khôi phục như thường, nói với Mạc Tiểu Lâu: "Vận mệnh đã như vậy. . . . Đã ngươi đã lựa chọn con đường này,

Vô luận như thế nào đều muốn đi xuống!"

Nói xong, hắn thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang, hoàn toàn biến mất ở trong trời đêm. Chỉ là Mạc Tiểu Lâu không nhìn thấy, giấu ở sư tôn dài nhỏ khóe mắt bên trong một giọt thanh lệ.

Sáng sớm hôm sau, tất cả đệ tử tinh anh toàn bộ tập trung ở Khôn Thương tông trước truyền tông trận.

Trên đời này tất cả truyền tông trận đều cần đại lượng tinh thạch mới có thể khởi động, làm là quan trọng nhất muốn chiến hơi tài nguyên, tinh thạch sẽ bị dùng để vì người tu luyện cung cấp tinh khiết nhất linh lực, để người sử dụng đề cao tu vi. Mà Khôn Thương tông tài đại khí thô, vậy mà dùng đại lượng đẳng cấp cao tinh thạch làm vận chuyển truyền tông trận nguyên liệu.

"Các ngươi bốn tổ sẽ bị phân biệt truyền tông đến khác biệt cứ điểm, ở nơi đó sẽ có người tiếp ứng các ngươi."

Nhạc Lực Hành đứng tại đại trận bên cạnh chỉ huy đám người, những năm gần đây, chỉ cần có hắn tại, Khôn Thương tông mỗi lần nặng hành động lớn đều sẽ bị an bài ngay ngắn rõ ràng.

Mười mấy vị trưởng lão chính ở trong trận nghiêm túc điều chỉnh thủ lấy truyền tông phương vị, bọn hắn đều là Trung Thổ đại lục ở bên trên tinh thông nhất trận pháp truyền tông người.

Tư Đồ Tinh tiểu tổ bên trong toàn bộ đều là thuần một sắc nữ đệ tử, bao quát Tô Trang Nhã ở bên trong mỗi cái đều là tư sắc không tầm thường mỹ nữ, trong lúc nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Lợi dụng một hồi này thời gian, Tô Trang Nhã lại chạy đến Mạc Tiểu Lâu bên người không ngừng hỏi han ân cần, trêu đến mọi người chung quanh một trận nhân đồ, có mấy cái cùng Mạc Tiểu Lâu quen biết đệ tử cũng theo ồn ào.

Rất nhanh, đại trận liền hoàn thành vòng thứ nhất điều chỉnh thủ, dưới sự chỉ huy của Nhạc Lực Hành, Thượng Quan Niên dẫn đầu hơn mười vị đệ tử đi vào trong đó, theo một trận quang mang chuyển động, thân ảnh của bọn hắn liền biến mất ở trong truyền tông trận.

Tiếp lấy những trưởng lão kia lại cấp tốc đi vào trong trận, vì vòng tiếp theo truyền tông làm chuẩn bị.

Sau nửa canh giờ, giữa sân liền chỉ còn lại có Mạc Tiểu Lâu cái kia một đội người, lúc này, một vị áo bào tím trưởng lão hướng về phía Nhạc Lực Hành làm thủ thế về sau, liền nhanh nhanh rời đi truyền tông trận.

"Lâu nhỏ, phương vị đã định tốt, nên xuất phát. Các ngươi nhóm người này bên trong, thuộc tu vi của ngươi tối cao, bình thường ngươi cùng anh tuấn thân như huynh đệ, lần này ra ngoài phải tất yếu nhiều giúp đỡ lấy hắn."

Nhạc Lực Hành lấy ra một cái bình ngọc, giao cho Mạc Tiểu Lâu.

"Trong này là hai mươi mai tụ linh đan, ở bên ngoài dùng đến đến, ngươi hảo hảo nhận lấy."

Bởi vì lo lắng nhĩ tử an nguy, trước khi đi Nhạc Lực Hành vẫn không quên dùng có giá trị không nhỏ tụ linh đan tới lôi kéo Mạc Tiểu Lâu, có thể thấy được tâm tư cùng EQ không phải bình thường.

"Nhạc sư bá ngài không cần dạng này, anh tuấn sư huynh những năm gần đây đối ta một mực chiếu cố có thừa, hắn nếu như gặp phải nguy hiểm, ta ồm thỏa liệu mình tương trợ!"

"Ngươi thu cất đi, làm ta Khôn Thương tông hạch tâm đệ tử, đây đều là ngươi nên đến. Thời gian đã đến, lâu nhỏ sư diệt, mau dẫn người tiến vào truyền tông trận đi!"

"Mọi người xếp thành hàng, theo thứ tự tiến vào trong trận!"

Mạc Tiểu Lâu chỉ huy đám người, nhao nhao tiến vào trong truyền tông trận, tiếp lấy các vị trưởng lão bắt đầu thôi động pháp quyết, ngũ thái ban lan cột sáng phóng lên tận trời.

Tại bước vào quang mang trước một nháy mắt, Mạc Tiểu Lâu quay đầu mắt nhìn kia cao vút trong mây Thiên Đạo phong, năm đó bị phạt leo lên thang trời trong núi thiếu niên, bây giờ đã có thể suất lĩnh đệ tử vì môn phái một mình đảm đương một phía.

Cầu Nguyệt Phiêu..... Coverted by づづづHuyền★づづづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Quy củ

Vừa bước vào trong truyền tông trận, Mạc Tiểu Lâu liền cảm giác được một cỗ lực lượng cường đại đang hấp dẫn thân thể, trước mắt quang ảnh lưu chuyển, chốc lát, đám người liền xuất hiện tại một chỗ rừng rậm ở trong.

Đi ra trong rừng điểm truyền tông, Mạc Tiểu Lâu phát hiện trước Phương Chính đứng đầy mười mấy người, rõ ràng là tại đợi chờ mình, căn cứ những người này mặc đến xem, bọn hắn hẳn là toàn bộ là Khôn Thương tông ngoại môn đệ tử, như loại này nhiều năm trụ ngoại vật và việc phải làm, tự nhiên cũng liền rơi vào những này ngoại môn đệ tử trên thân.

"Đặng Đào báỉ kiến Mạc sư huynh!"

Đặng Đào là những này trong ngoại môn đệ tử đầu lĩnh, hẳn được phái ra ngoài đến Bắc Hải cứ điểm đã có mười lăm năm, mỗi thời mỗi khắc đều nghĩ đến có thể trở lại Khôn Thương tông, trở thành nội môn đệ tử, chỉ có dạng này mới có thể thu được tốt hơn tài nguyên, đề cao tu vi.

Lần này huyền khí đảo bị ma đạo tiên đánh, người cao hứng nhất thuộc về Đặng Đào, tại cái này địa phương cút chim cũng không có, tu vi của mình không có chút nào tiến cảnh, vài chục năm, vẫn là dừng lại tại luyện khí trung kỳ.

Nghe nói lần này mình nghênh tiếp là trong tông nhất mới quật khởi Mạc Tiểu Lâu, Đặng Đào liền lập tức hưng phấn lên, sớm tại nửa tháng trước hắn liền nhờ người sưu tập Mạc Tiểu Lâu tin tức, đồng thời dựa theo đối phương yêu thích, tỉ mỉ chuẩn bị quà tặng.

"Đặng sư đệ người tốt."

Mạc Tiểu Lâu hiểu rõ vô cùng những này ngoại môn đệ tử thống khổ, năm đó mình mặc dù có thể tiến vào nội môn tu hành, nhưng ở mới nhập môn thời điểm cũng là nhận hết bạch nhãn.

"Cái này là nói gì vậy chứ, có thể nhìn thấy đại danh đình đình Mạc sư huynh, thật là khiến người hưng phấn a!"

Đặng Đào quay người đưa mắt liếc ra ý qua một cái, sau lưng chúng vị đệ tử lập tức cùng nhau hướng Mạc Tiểu Lâu hành lễ.

"Gặp qua Tam sư huynh!"

"Tam sư huynh?"

Đối với xưng hô thể này, Mạc Tiểu Lâu lộ ra phi thường không thích ứng, hắn vụn vụn không nghĩ tới, nội môn đệ tử mấy câu nói đùa lại nhanh như vậy liền truyền đến Bắc Hải chi tâm.

"Tam sư huynh, ta khiến người chuẩn bị tiệc rượu, đều là tươi mới nhất hàng hải sản, tuy nói ngài kiến thức rộng rãi, nhưng lâu dài tại Khôn Thương Sơn bên trong tu hành, những này mỹ thực hẳn là rất khó ăn vào."

Tại Mạc Tiểu Lâu trước mặt, Đặng Đào nói về lời nói đến lộ ra phi thường cung kính, điểm này liền ngay cả Mạc Tiểu Lâu sau lưng nội môn đệ tử cũng phi thường hướng thụ, cảm thấy cùng sư huynh ra, rất có mặt mũi.

"Chương môn sư bá lần này phái chúng ta tới là vì đối kháng ma đạo, huyền khí đảo tình huống bây giờ nguy cấp, tiệc rượu trước hết miễn đi."

Tuy nói tiến vào Luyện Khí kỳ sau liền chính thức đi vào tu chân giả hàng ngũ, bình thường chỉ cần hấp thu thiên địa linh khí liền có thể duy trì sinh cơ, nhưng Mạc Tiểu Lâu bản làm một cái ăn hàng, nhân gian mỹ thực với hắn mà nói vẫn là tương đối có sức hấp dẫn. Nhưng hắn cũng không có quên lần này nhiệm vụ, trong sách có mây, bình quý thần tốc, tinh vĩ cùng Lục Hạo hai vị sư huynh có lẽ giờ phút này đang cùng ma đạo ác chiến, mình tại sao có thể ở loại địa phương này lãng phí thời gian đâu?

Mạc Tiểu Lâu có chút hoang mang, cái này Đặng Đào nhìn làm người già dặn, làm thế nào sự tình sẽ như thế không phân nặng nhẹ đâu?

Biết Mạc Tiểu Lâu tính tình quật cường, cùng một chỗ bị truyền đưa tới Lý Văn xương vội vàng đem hắn kéo đến một bên, thấp giọng rỉ tai vài câu, một lát sau, Mạc Tiểu Lâu thần sắc cổ quái đi vào trước mặt mọi người, nói ra:

"Mọi người ở xa tới đến đây, chính cần muốn chinh đốn một phen, thương thảo kế hoạch tác chiến, đã Đặng Đào sư đệ chuẩn bị tiệc rượu, vậy chúng ta

vẫn là không muốn cô phụ hẳn một mảnh nhiệt tình, đi trước dự tiệc đi!"

Lời vừa nói ra, đám người một trận reo hò, theo Đặng Đào đi.

Từ Lý Văn xương trong lời nói, Mạc Tiểu Lâu biết được, nguyên lai các đệ tử lẫn nhau mở tiệc chiêu đãi là Khôn Thương tông ngàn năm không đổi quy tắc ngầm, nói là ăn cơm, nhưng thật ra là thi là quà tặng quà tặng, nhất là đối với Đặng Đào loại này ngoại môn đệ tử tới nói, lên cao cơ hội khó được, nếu như vận khí tốt, hẳn hoàn toàn có thể bằng vào lần này mở tiệc chiêu đãi, thắng được nội môn sư huynh ưu ái, vì tương lai tấn thăng nội môn trải đường bắc cầu.

Mà Mạc Tiểu Lâu mang tới chư vị đệ tử tinh anh cũng nguyên ý tham dự loại này mở tiệc chiêu đãi, trong bữa tiệc chẳng những có thể lấy thỏa mãn mình lòng hư vinh, mà lại có thể được không sai thiên tài địa bảo.

Cho nên Mạc Tiểu Lâu chỉ có thể lựa chọn dự tiệc, không muốn đương cái này ác nhân. Lại nói huyền khí đảo nguy cơ không phải một hai ngày sự tình, hoàn toàn không quan tâm cái này nhất thời nửa khắc công phu,

Tin tưởng cái khác ba tổ cũng sẽ gặp phải giống nhau tình huống.

Dù sao không giống với Dao Ba Kiếm Tông, huyền khí đảo tại Khôn Thương tông đông đảo phụ thuộc trong thế lực, chỉ là rất nhỏ một chi, sau đó giúp bọn hắn bình thuận tiện, cũng sẽ không thương tới phong nhã.

Đám người đi theo Đặng Đào đi vào một tòa to lớn cung điện hoa lệ trước, rất khó tưởng tượng, tại như thế Man Hoang trong rừng rậm lại có dạng này xa hoa chỗ.

"Mạc sư huynh, nơi này chính là ta Khôn Thương tông tại Bắc Hải cứ điểm một trong."

Gặp Mạc Tiểu Lâu mặt lộ vẻ chán kinh chi sắc, Đặng Đào vội vàng giải thích nói: "Tòa cung điện này là ngàn năm trước, từ Bắc Hải mấy cái gia tộc tu chân góp vốn xây thành, chuyên môn vì ta Khôn Thương tông lưu trữ đệ tử ở lại sử dụng, giống như vậy chỗ còn có mười nơi."

"Cái gì? Còn có mười nơi!"

Mạc Tiểu Lâu có chút khó có thể tin, Khôn Thương tông ngoại môn đệ tử nhân số đông đảo, bình thường tại trong môn thuộc về biên giới nhân vật. Vạn không nghĩ tới tại đại lục địa phương khác, chỉ là ngoại môn đệ tử cũng có thể được tôn sùng là thần minh, Khôn Thương tông tại Tu Chân Giới địa vị có thể thấy được chút ít.

Trên yến tiệc, Mạc Tiểu Lâu bị như chứng tính phùng nguyệt lui qua thủ tọa, ngày xưa ở bên trong môn phái mọi người thanh bình khổ tu, chỉ khi nào đến ngoại giới, liền muốn hưởng thụ cực hạn xa hoa.

Một bàn lại một bàn sơn trân hải vị bị lần lượt đã bùng lên, có dài nửa mét Đại Long tôm, trong rừng rậm Phi Vân thỏ, Bắc Hải vịnh tiểu hoàng ngư. Rực rỡ muôn màu, dị hương xông vào mũi, có chút thức ăn, Mạc Tiểu Lâu ngay cả nghe đều chưa nghe nói qua.

Nhất làm hắn kinh ngạc chính là, Đặng Đào không biết từ nơi nào lấy được một khối noãn ngọc, vậy mà cùng Tô Trang Nhã giống nhau như đúc, dự định quà tặng mình, Mạc Tiểu Lâu cũng không phải là ham tiện nghi người, nhưng vừa nghĩ tới Tiểu Bạch, hẳn liền không cách nào cự tuyệt.

Người chính là như vậy, khó mà kháng cự cảnh vật chung quanh ảnh hưởng.

Hôm nay, tất cả cùng Mạc Tiểu Lâu tới đệ tử đều chiếm được ngưỡng mộ trong lòng Linh Bảo.

Nhìn xem đám người vui vẻ ra mặt biểu lộ, Đặng Đào biết, mình mong ngửa nhận được không tưởng tượng được hiệu quả, nhớ ngày đó hắn chủ động xin đi, đóng giữ xa xôi Bắc Hải cứ điểm, vì chính là có một ngày như vậy, không phải làm một ngoại môn đệ tử, cả ngày ngốc ở bên trong môn phái, chỉ sợ vĩnh viễn không ngày nổi danh.

Tiệc rượu kết thúc về sau, Đặng Đào mời đám người ngủ lại một đêm, nhưng bị Mạc Tiểu Lâu quả quyết cự tuyệt. Hắn ra lệnh đám người lập tức hướng huyền khí đảo xuất phát, ngồi không ăn bám tuyệt không phải đặc điểm của hắn, huống chi chuyến này hung hiểm, mình không giờ khắc nào không tại lo lắng lấy Tư Đồ Tĩnh.

Tại trong rừng rậm phi hành đại khái sau nửa canh giờ, Trung Thổ đại lục tráng lệ đường ven biển liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Đây là Mạc Tiểu Lâu lần đầu tiên trong đời nhìn thấy biển cả, sừng sững tại bên bờ trên đá ngầm, phóng tầm mắt nhìn tới, kia là một mảnh kéo dài đến chân trời xanh thẳm, màu trắng bọt nước kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên vuốt đá ngầm, giữa thiên địa một mảnh hùng hồn mênh mông.

Mạc Tiểu Lâu tâm cũng theo đó hướng về, theo trận trận gió biển, thẳng lên lên chín tầng mây, giờ phút này hắn lại nghĩ tới trước khi đi sư tôn, "Đã ngươi đã lựa chọn con đường này, vô luận như thế nào đều muốn đi xuống!"

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づづHuyền☆づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Trên biển tao ngộ chiến

Mảnh này xanh thăm thẳm tựa như vô cùng vô tận, đám người sát mặt biển liên tục phi hành ba ngày sau, vẫn không có đến huyệt khởi đảo.

Ngày thứ tư, trên mặt biển bắt đầu lè tẻ có xác chết trôi trôi qua, căn cứ quần áo đến xem, người chết bên trong đã có ma đạo yêu nhân cũng có chính đạo nhân sĩ, những người này từ trạng kinh khủng, thân thể khô quắt, cổ đều bị hút khô tinh khí.

Mạc Tiểu Lâu cảm giác hành động lần này muốn so trước đó tương tượng càng thêm hung hiểm. Việc cấp bách hẳn là mau chóng cùng những tổ viên khác tụ họp. Tốt tại cho đến trước mắt, còn chưa có xuất hiện qua Khôn Thương tông đệ tử thi thể, bởi vậy Mạc Tiểu Lâu cũng làm sơ an tâm, chỉ ít Tư Đồ Tình các nàng tạm thời an toàn.

Ngày thứ tư vào lúc giữa trưa, trời vừa bắt đầu xuất hiện chim nước thân ảnh.

"Sur huynh người nhìn, nơi xa kia là hải âu." Lý Văn xương ngón tay phương xa nói.

"Ừm, nghe nói có hải âu địa phương, cách lục địa liền không xa, mọi người bảo trì cảnh giác, tùy thời chuẩn bị chiến đấu."

Mạc Tiểu Lâu căn dặn đám người bảo trì độ cao cảnh giác, hẳn biết khoảng cách huyệt khởi đảo hẳn là càng ngày càng gần.

Bỗng nhiên, thần trí của hắn phát giác được một cỗ linh lực ba động, cùng lúc đó, quanh mình nhiệt độ bỗng nhiên hạ xuống. Tháng bảy bầu trời vậy mà đã nổi lên bông tuyết.

"Không được đụng những này bông tuyết! Bên trong có độc!" Mạc Tiểu Lâu hô lớn.

Trải qua qua nhắc nhở của hắn, đám người nhao nhao vận khởi pháp quyết, dùng linh lực đem những này bông tuyết ngăn cách tại bên ngoài cơ thể.

Lúc này, mới vừa rồi còn sóng cả cuộn cuộn mặt biển bắt đầu ngưng kết ra màu trắng băng tinh, phương viên vài trăm mét thủy vực vậy mà bị đóng băng trong nháy mắt.

"Mọi người coi chừng! Dưới nước có người!"

"Răng rắc ~ răng rắc ~ "

Lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, trên mặt băng bắt đầu sinh trưởng ra óng ánh sáng long lanh băng tiễn, lít nha lít nhít, hiện đầy toàn bộ mặt biển.

Giờ phút này chính vào buổi chiều, trải qua băng tinh phản xạ, ánh nắng trở nên càng thêm chói mắt chói mắt, ảnh hưởng nghiêm trọng Mạc Tiểu Lâu các loại tầm mắt của người.

Xem ra địch nhân đã ở đây mai phục thật lâu, chỉ chờ bọn hắn rơi vào trong lưới.

"Bá bá bá ~ "

Những cái kia băng tiễn đột nhiên rời đi mặt biển, hướng lên phía trên đám người cấp thứ mà đến, nhanh mãnh vô cùng, trong lúc nhất thời, tiếng xé gió đại tác.

"Thùy hệ tu giả!"

Mấy năm này bên trong, Mạc Tiểu Lâu một mực tại diễn võ trường bên trong luyện tập thực chiến, sớm liền có thể làm được gặp không sợ hãi, bảo trì đầu não tỉnh táo.

Hiện tại hắn còn không rõ ràng lắm số lượng của địch nhân cùng cảnh giới, bởi vậy không dám mạo hiểm nhưng tiến công, trước đem Thuần Dương chi lực ngoại phóng, tạo thành một mặt màn sáng, bảo hộ ở đám người trước người.

"Phanh phanh phanh ~ "

Dày đặc băng tuyết đánh tới màn ánh sáng màu vàng phía trên, như là mưa to rơi xuống trong hồ nước, kích thích cơn sóng vô số.

"Đối phương vì Thủy hệ tu sĩ, nơi đây đều là nước biển, mọi người hết sức dùng ra mệnh nhất chiêu thức! Nhất thiết phải tốc chiến tốc thắng!"

Một khi cùng đối phương chiêu thức tiếp xúc bên trên, Mạc Tiểu Lâu liền đoán đại khái ra địch nhân thực lực, tu vi cao nhất bất quá Dung Hợp trung kỳ.

Khôn Thương tông nội môn đệ tử tuyệt không phải hạng người bình thường, những người này ngày bình thường liền tràn ngập ngạo khí, bây giờ bị người đánh lén, đã sớm tức giận không thôi, lúc này gặp Mạc Tiểu Lâu hạ lệnh, nhao nhao nổi lên linh khí, sử xuất toàn lực, thống hạ sát thủ.

Lý Văn xương hai tay như điện, thuần thực kết động Linh quyết, trên mặt biển gọi ra một thanh to lớn kiếm ánh sáng.

"Dùng kiếm trận bổ đám gia hỏa này, mọi người mau đưa linh lực rót vào kiếm ánh sáng ở trong!"

Lý Văn xương quyết định tập chúng nhân chi lực, cho địch quân đã kích trí mạng.

Bao quát Lý Văn xương ở bên trong, những này Khôn Thương tông đệ tử toàn bộ là Kim thuộc tính thể mạch, chỉ phải phối hợp thỏa đáng, liền có thể phát ra cường đại công kích.

Nghe được Lý Văn xương, đám người không chút do dự, nhao nhao đem tinh thuần nhất Kim thuộc tính linh lực rót vào kiếm ánh sáng bên trong.

Cự kiếm phát ra ngân ánh sáng màu trắng, thân kiếm run rẩy kịch liệt, có vô số nhỏ bé phi kiếm ở trong đó tràn ra, hướng phía dưới kích bắn đi.

Đồng thời Mạc Tiểu Lâu cũng dùng ra bản lĩnh giữ nhà "Kim vũ lưu tinh".

Trong lúc nhất thời, kiếm quang quyền ảnh như mưa to gió lớn bao trùm cả cái khu vực. Cứng rắn mặt băng bị nện ra từng cái cái hố, vỡ vụn khối băng văng tứ phía,

Trôi nổi trên mặt biển.

Một cổ máu tươi từ dưới nước toát ra, chỉ chốc lát sau, cả phiến hải vực đều bị nhuộm thành màu đỏ.

Mười mấy bộ thi thể chậm rãi nổi lên mặt nước, ngay trong bọn họ có thân thể người bị kiếm khí xuyên qua, có thì bị Mạc Tiểu Lâu quyền ảnh oanh phá thành mảnh nhỏ.

"Mọi người chú ý lực soát, nhìn xem có thể hay không bắt được người sống!"

Từ tại thời đại thiếu niên thâm đau đớn kinh lịch, Mạc Tiểu Lâu đối với mấy cái này động một tí liền muốn diệt cả nhà người ta tà ma ngoại đạo hận thấu xương, bởi vậy động thủ cũng không lưu tình. Hẳn cho rằng, mỗi giết chết một người trong đó, liền có thể cứu càng nhiều vô tội sinh mệnh, đây là hắc khắc khổ tu luyện nguyên nhân, cũng là đại đạo của hắn.

Mạc Tiểu Lâu nghiêm túc tìm kiếm vùng nước này, một lát sau, hắn đem thần thức khóa chặt đến trong nước một khối băng nổi. Khối băng hạ Phương Chính co ro một đoàn bóng đen, nếu như không nhìn kỹ, căn bản không phát hiện được.

Một nháy mắt, bóng đen kia cũng đã nhận ra nguy hiểm, không tiếp tục ẩn giấu, gọi ra một đầu phóng lên tận trời Thủy Long, đem phụ cận hai tên Khôn Thương tông đệ tử đâm đến miệng phun máu tươi, bay rớt ra ngoài.

Cùng lúc đó, bóng đen kia như cá mập dán mặt nước hướng nơi xa du tẩu, tốc độ cực nhanh.

"Muốn chạy?"

Mạc Tiểu Lâu đem Bá Thể vận chuyển tới cực hạn, hai chân liên đạp, trên không trung làm ra chạy động tác, dưới chân không khí truyền đến nổ tung thanh âm, đình tại nhức óc. Đồng thời, thân thể của hắn như con đạn hướng chính đang chạy trốn bóng đen lao đi.

Đang đến gần bóng đen trong nháy mắt, Mạc Tiểu Lâu thấy rõ đối phương bộ dáng, kia là cả người khoác thủy mặc tiên giáp nam tử, giờ phút này quanh người hắn đang tản ra thanh linh lực màu đen, những này ngoại phóng linh lực lại hợp thành một đầu cá mập hình dáng của cá, bao vây lấy nam tử thân thể, nhanh chóng bỏ chạy.

Sau một khắc, Mạc Tiểu Lâu đem hiện ra kim quang hữu quyền hung hăng nện xuống.

"Ầm ầm~!"

Nam tử thân thể bị thẳng tắp đánh vào đáy biển, trên mặt nước văng lên cao mấy mét sóng lớn, lấy Mạc Tiểu Lâu làm trung tâm, hướng chung quanh khuếch tán. Va chạm sinh ra loạn lưu trên không trung tứ ngược, một chút tu vi hơi thấp đệ tử bị thổi liên tục rút lui, suýt nữa trượt chân rơi vào trong biển.

Toàn bộ quá trình chỉ phát sinh tại một sát na, đám người nhao nhao bị Mạc Tiểu Lâu trong nháy mắt bộc phát ra lực lượng chấn nhiếp, Lý Văn xương nhìn tròn mắt hốc mồm, tự lẩm bẩm: "Thật sự là không nghĩ tới, Thuần Dương Bá Thể lại sẽ kinh khủng như vậy! Vừa mới một kích kia nếu là đánh trên

người mình, chỉ sợ ta đã trở thành một bãi thịt nát."

Mạc Tiểu Lâu tay phải hướng phía dưới khe vồ, bao khóa trên đó Thuần Dương chỉ lực lập tức huyền hóa ra một con cự thủ, kéo lấy thật dài kim sắc quang mang hướng trong biển tìm kiếm.

"Lên!"

Mạc Tiểu Lâu đem cánh tay màu vàng óng thu hồi, cự chưởng bên trong cầm một người, chính là vừa rồi kia muốn chạy trốn nam tử. Giờ phút này hắn tiên giáp vỡ vụn, tóc tai rối bời, miệng bên trong miệng lớn phun máu tươi, ánh mắt bên trong tràn đầy hoảng sợ, bất khả tư nghị nhìn xem Mạc Tiểu Lâu.

"Không có khả năng! Ta Hoán Vũ các nước vây cá độn thân pháp lấy tốc độ lấy xung, ngươi làm sao sẽ. . . ."

Mạc Tiểu Lâu trong lòng bàn tay có chút dùng sức, nam tử kia lập tức lộ ra thần sắc thống khổ, Hoán Vũ các cái tên này Mạc Tiểu Lâu là nghe nói qua, môn phái bên trong lấy Thủy hệ tu giả làm chủ, công pháp quý dị độc ác, là Trung Thổ ma đạo bên trong nhân tài kiệt xuất.

"Sự kiện lần này phía sau màn hắc thủ có phải hay không các ngươi Hoán Vũ các?"

Mạc Tiểu Lâu gia tăng lực tay, bởi vì nhận đè ép, nam tử kia quanh thân xương cốt không ngừng mà phát ra tiếng vang, bởi vì đau đớn, mặt mũi của hắn bắt đầu trở nên vặn vẹo.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by ㄟHuyền★ㄟLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Khảo vấn

"Mau dừng tay. . . . Ta. . . Ta cái gì đều nói. . ."

Tên kia Hoán Vũ các đệ tử hiển nhiên không chịu nổi cự chưởng đè ép, bắt đầu hướng Mạc Tiểu Lâu cầu xin tha thứ.

"Phốc. . ."

Máu tươi từ nam tử trong miệng phun ra, Mạc Tiểu Lâu nhú mày, hiện tại huyền khí đảo tình huống mình còn hoàn toàn không biết gì cả, trước mắt nhất định phải lưu lại đối phương tính mệnh.

Hắn tâm niệm vừa động, không trung cự chưởng dần dần biến mất, mấy tên Khôn Thương tông đệ tử lập tức tiến lên đem nam tử buộc thành bánh chưng, bởi vì lo lắng đối phương ra vẻ, ngay cả hắn vòng tay trừ vật cùng nhau gỡ xuống.

Lúc này, lúc trước bị Thủy Long đánh trúng hai người cũng từ trong nước biển bị vớt ra, Mạc Tiểu Lâu đuổi bước lên phía trước tra nhìn thương thế của bọn hắn, phát hiện hai người kinh mạch cổ đều bị thương nặng, nhưng cũng không nguy hiểm cho tính mệnh, hắn lập tức lấy ra trước đó chuẩn bị tốt chữa trị đan dược, cho ăn hai người ăn vào, sai người chiếu cố thật tốt.

Một bên Lý Văn xương đã bắt đầu đối nam tử thẩm vấn, thấy đối phương nôn ra máu không ngừng, sợ hắn chết ngay bây giờ rồi, Lý Văn xương vội vàng hướng nam tử trong miệng lắp viên thuốc.

Một lát sau, tên kia Hoán Vũ các nam tử đình chỉ ho ra máu, trên mặt cũng khôi phục một chút sinh khí.

"Khục. . . Khục. . Các ngươi Khôn Thương tông chữa thương đan dược quả nhiên lợi hại, không hổ là Trung Thổ đại phái đệ nhất."

"Bớt nói nhảm! Ngươi nếu là dám giờ trò gian, ta hiện tại liền bảo ngươi sống không bằng chết!"

Lý Văn xương mặt lộ vẻ vẻ hung ác, hắn biết những người trong ma đạo từ trước đến nay gian trá狡 hoạt, nếu như không khiến cho chân chính cảm thấy sợ hãi, đối phương là sẽ không bó tay đi vào khuôn khổ.

Lúc này, nam tử gặp Mạc Tiểu Lâu cũng bay tới, lập tức lại gấp trương.

Mạc Tiểu Lâu lợi hại hẳn đã thân thân thể sẽ đến, lấy mình Dung Hợp trung kỳ thực lực, vậy mà khó có thể chịu đựng đối phương một kích chi lực, nếu không phải mình có tiên giáp hộ thân, chỉ sợ sớm đã chết. Trước mắt vị này Khôn Thương tông tiểu tử khuôn mặt đen nhánh, má trái còn có một đạo đáng sợ vết sẹo, nơi nào có nửa điểm Tiên gia chính đạo đệ tử cảm giác.

Lo lắng lẫn nữa bị Mạc Tiểu Lâu tra tấn, nam tử thở dài, chậm rãi nói ra: "Ta gọi Thanh Minh, là Hoán Vũ các một tên trưởng lão, lần này môn phái vì cướp đoạt linh mạch mà tiến đánh huyền khí đảo, chương môn mệnh ta dẫn đầu đệ tử ở đây phục kích."

"Hừ! Không biết tự lượng sức mình, các ngươi chẳng lẽ không biết kia huyền khí đảo là thụ ta Khôn Thương tông che chở sao?"

Lý Văn xương một mực nghĩ mãi mà không rõ, Khôn Thương tông là người trong thiên hạ công nhận Trung Thổ mạnh nhất môn phái, nhìn chung lịch sử đại lục, những cái kia cần rõ nhất thời ma đạo thể lực lần lượt bị trấn áp xuống dưới, thậm chí thảm tạo diệt môn. Nhưng về sau không đủ trăm năm, lại sẽ quét khỏi mới ma tu môn phái, lần nữa chọn khởi sự đoàn.

"Ha ha, bị che chở lại có thể thế nào? Cái này mấy đã qua vạn năm, Trung Thổ đại lục tất cả mô tinh thạch mạch toàn bộ bị các ngươi Khôn Thương tông trực tiếp hoặc là gián tiếp lũng đoạn, không có tinh thạch linh lực phụ trợ, căn bản là không có cách tu luyện, không đột phá nổi cảnh giới, thọ nguyên liền không thể gia tăng, sớm muộn hình thần câu diệt, cho nên chúng ta cũng chỉ có thể bí quá hoá liều."

"Im miệng! Còn dám mạnh miệng!"

Lý Văn xương thấy đối phương miệng đầy ngụy biện, vậy mà cùng mình giáo biện, lập tức cảm thấy có mất mặt, dưới sự phẫn nộ, một quyền đánh ra.

"Ba!"

Mạc Tiểu Lâu một phát bắt được Lý Văn xương vung ra tay cánh tay, lạnh lùng nhìn xem Thanh Minh hỏi: "Hiện tại huyền khí trên đảo tình hình như thế nào?"

Không biết tại sao, tại Mạc Tiểu Lâu trước mặt, Thanh Minh tổng có thể cảm giác được một loại cảm giác áp bách, vừa rồi tiểu tử này chỉ dùng một quyền liền phá hẳn vẫn lấy làm kiêu ngạo nước vây cá động thân pháp.

"Trên đảo tình huống ta cũng không rõ ràng, chương môn chỉ mệnh ta ở đây mai phục."

Nghe được đối phương nói như vậy, Mạc Tiểu Lâu liền buông lỏng ra Lý Văn xương tay, linh hội tới ý của sư huynh, Lý Văn xương nhếch miệng lên, mặt lộ vẻ ý cười. Hắn từ Thanh Minh tàn tạ tiên giáp bên trên gỡ xuống một tiểu Mai mảnh vỡ, nhét vào đối phương trong miệng.

"Bành!"

Lý Văn xương một quyền đánh vào Thanh Minh trên mặt, máu tươi lập tức từ đối phương khoe miệng chảy ra, đau Thanh Minh ngo ngoe trực khiếu.

"Khục. . . Khục. . . ."

Thanh Minh nhin đau đau nhức đem trong miệng mảnh vỡ phun ra, nói quanh co không rõ nói: "Các ngươi thân là người trong chính đạo,

Tại sao có thể tàn nhẫn như vậy!"

"Hừ! Đối phó các ngươi đám này tà ma ngoại đạo, không cần giảng cứu thủ đoạn!"

Gặp Lý Văn xương muốn lần nữa động thủ, Thanh Minh khản trương, hắn đuổi vội vàng nói: "Ta thật không có đạp vào qua huyền khí đảo một bước, mấy ngày nay ta một mực tại vùng nước này trùng mai phục, một canh giờ trước, ta nhận được sư huynh đưa tin, nói ở trên đảo xảy ra biến cố, gọi ta tranh thủ thời gian rút lui, ta đang muốn dẫn người rời đi liền gặp các vị."

"Hừ! Chớ nên ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ, đừng đem chúng ta cũng làm thành đồ dấn! Các ngươi người trong ma đạo âm tàn độc ác, ngay cả đồng môn của mình cũng không buông tha, nơi nào sẽ có cái gì hảo tâm sư huynh nhắc nhở người chạy trốn?"

Mạc Tiểu Lâu liền tưởng đến trước đó trên mặt biển thân ma đạo phục sức thi thể, rất rõ ràng những người này trước khi chết đều bị hút khô tinh huyết, mà loại này tà môn công pháp cũng chỉ có Trung Thổ ma tu mới sẽ sử dụng.

Nghe được Mạc Tiểu Lâu, Thanh Minh khuôn mặt bên trong vậy mà hiếm thấy lộ ra vẻ bức tức.

"Ta cùng sư huynh đều là Triệu quốc cô nhi, từ nhỏ sống nương tựa lẫn nhau, về sau cơ duyên xảo hợp, bị ân sư đưa vào Hoán Vũ các tu hành, cái này mới có hôm nay, sư huynh làm sao lại gạt ta! Bất quá cũng khó trách. . . Nghe nói chính đạo môn phái chỉ tuyển nhận các quốc gia con em quý tộc, các ngươi đương nhiên sẽ không lý giải loại này hoạn nạn chi tình."

Lý Văn xương trên mặt vẻ khinh bỉ, tức giận nói ra: "Trên mặt biển những cái kia khô quắt ma đạo đệ tử thi thể lại giải thích thế nào?"

"Ha ha. . . ." Thanh Minh giận quá mà cười.

"Hút Nguyên Thần là cực kỳ thượng đẳng công pháp, đừng nói chúng ta Hoán Vũ các sẽ không, phóng nhãn toàn bộ đại lục chỉ sợ cũng tìm không ra mấy cái có thể nắm giữ loại công pháp này cường giả."

"Xem ra giữ lại người cũng vô ích, ta hiện tại liền đã kết liễu người đầu cầu mệnh này!"

Lý Văn xương đã động sát tâm, té ra tiên kiếm, nhắm ngay Thanh Minh.

"Lý sư đệ, khoan động thủ đã!" Mạc Tiểu Lâu kịp thời ngăn cản Lý Văn xương.

"Lâu nhỏ sư huynh! Gia hỏa này miệng đầy hoang ngôn, đến bây giờ còn tại cùng chúng ta kể chuyện xưa, lưu hán làm gì dùng?"

"Ta nhìn hán mới thần thái chân thành, không giống như là đang nói láo, ta Khôn Thương tông đệ tử tuyệt không phải lạm sát hạng người, trước tạm lưu hán một cái mạng."

Kỳ thật Mạc Tiểu Lâu cũng có chút hoài nghi Thanh Minh lời nói chân thực tính, cái này bảy năm bên trong hán không ngừng bị các trưởng bối quán thủ chính đạo tư tưởng, cho rằng nhưng phạm là người trong ma đạo đều là gian trá giả hoạt hạng người, vì bản thân chỉ lợi, có thể việc ác bất tận, hào vô nhân tính.

Mạc Tiểu Lâu sờ đi lựa chọn không giết Thanh Minh, hoàn toàn là bị hán tự thuật thân thể tiếp xúc động, mình sao lại không phải một đứa cô nhi đâu, nếu như không có sư tôn, căn bản không có khả năng tiến vào Khôn Thương tông tu hành. Cho dù là dạng này, chính mình lúc trước cũng nhận hết những quý tộc kia tử đệ ức hiếp.

"Đem hán mạng lên, hảo hảo trông giữ, chúng ta tiếp tục hướng huyệt khối đảo xuất phát!"

"Vâng! Lâu nhỏ sư huynh!"

Đối với Mạc Tiểu Lâu, Lý Văn xương vĩnh viễn là nói gì nghe nấy, hán biết Mạc Tiểu Lâu tiền đồ bất khả hạn lượng, chỉ muốn đi sát đằng sau lấy sư huynh bộ pháp, đem đến tử mình tại Khôn Thương tông địa vị nhất định sẽ nước lên thì thuyền lên, nói không chừng sẽ còn hỗn cái thủ tọa đương đương.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by ㄟㄎㄎHuyền★ㄎLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Xác chết trôi

Khôn Thương tông Giới Luật viện một chỗ trong mật thất, Thượng Quan Hoành khe khẽ thở dài, bày ở trước mặt hán ba cái ngọc quyết đã toàn bộ vỡ vụn.

"Không nghĩ tới Triệu Vũ vậy mà nhanh như vậy liền xuất thủ, ba tên kia nói thế nào cũng là đại lục ở bên trên thành danh đã lâu ma đạo tu sĩ, nhất là kia lòng dạ hiểm độc đạo nhân, một thân tu vi đã đến Kim Đan trung kỳ, không nghĩ tới ba người liên hợp lại, tại Triệu Vũ trước mặt ngay cả chạy trốn chết cơ hội đều không có."

Thượng Quan Hoành ngọc quyết bên trong phân biệt phong ấn lòng dạ hiểm độc đạo nhân, Huyền Cơ Lão Tổ cùng Tiêu Dao tử Nguyên Thần, nếu như Nguyên Thần chủ nhân tử vong, nhận cảm ứng về sau, ngọc quyết cũng sẽ vỡ vụn.

Thụ Thượng Quan Hoành phân công, ba người này nhiều năm qua một mực tại âm thầm trợ giúp Bắc Tề tiến công Tống quốc, nhưng hôm nay, bọn hán cổ đều chết.

"Không thể không nói, cái này Triệu Vũ đích thật là cái tu chân kỳ tài, hán thuần Mộc thuộc tính thể mạch càng là khó được. Đáng tiếc a, đối địch với ta, như thế hạ lớn lưu hán không được!"

Trong mật thất tia sáng phi thường lò mờ, chỉ có một chi thiêu đốt hầu như không còn ngọn nến chính đang phát ra màu vàng sẫm vàng sáng, ánh nến nhảy vọt, phản chiếu Thượng Quan Hoành gương mặt âm tình bất định.

"Là thời điểm nên tìm một cơ hội đem Quan Hải Thiên bí mật tiết lộ cho Triệu Vũ!"

Lại nói Mạc Tiểu Lâu dẫn người lại đi tiếp nửa ngày, trên mặt biển xác chết trôi xuất hiện đến càng ngày càng tấp nập. Mà lại những thi thể này chủ nhân vậy mà lấy Hoán Vũ các đệ tử chiếm đa số.

"Phía trước có một khối to lớn đá ngầm, bây giờ huyền khối ở trên đảo tình huống không rõ, không bằng chúng ta đi trước chinh đồn một chút."

Liên tục phi hành năm ngày năm đêm, lại thêm trước đó chiến đấu, mọi người đã mệt không chịu nổi, trên đường đi thi thể đã cho thấy, huyền khối ở trên đảo hung hiểm vạn phần, bởi vậy Mạc Tiểu Lâu quyết định trước tiên ở trên đá ngầm chinh đồn, về sau đi suốt đêm hướng huyền khối đảo, trước hừng đông sáng hẳn là có thể đến.

Lúc này, trời chiều đã rơi đến mặt biển phía trên, phản chiếu chân trời nước biển một mảnh hóa hồng.

Đám người nhao nhao tại trên đá ngầm rơi xuống, bắt đầu chinh đồn, bởi vì nơi này không giống với Khôn Thương Sơn mạch, không có tinh khiết nồng đậm thiên địa linh khí, bởi vậy mọi người nhao nhao lấy ra trước đó chuẩn bị xong tinh thạch, bắt đầu bổ sung linh lực. Từ một điểm này cũng có thể thấy được, mỏ tinh thạch mạch đích thật là toàn bộ Tu Chân Giới trọng yếu nhất chiến lược tài nguyên.

Thừa dịp đám người chinh đồn thời khắc, Mạc Tiểu Lâu lấy ra đưa tin Linh phù, thử đồ liên lạc cái khác tiểu tổ thành viên, những này đưa tin Linh phù là môn phái vì hành động lần này đặc chế, tương hỗ ở giữa có vi hình pháp trận liên quan, chỉ cần rót vào linh lực, đối phương liền có cảm ứng.

Mạc Tiểu Lâu trước cho Nhạc Anh Tuấn truyền tống một đầu tin tức, nhưng đợi nửa ngày đối phương đều không có trả lời. Cảm giác được có chút không ổn, hắn tranh thủ thời gian lại cùng Tư Đồ Tĩnh liên hệ, vẫn như trước không chiếm được đáp lại, lần này Mạc Tiểu Lâu bắt đầu khẩn trương lên, dưới tình thế cấp bách, hắn vậy mà cho đối thủ một mắt một con Thương Quan Niên cũng phát một đầu tin tức, nhưng kết quả lại là đồng dạng.

"Hóng bét, bởi vì trước đó gặp được Hoán Vũ các phục kích, mình làm trễ nải hành trình, Nhạc sư huynh bọn hắn hẳn là sớm một bước đến huyền khối đảo, nhưng bây giờ lại không liên lạc được bọn hắn, chỉ sợ đã xảy ra chuyện!"

Gặp mọi người linh lực khôi phục đã bảy tám phần, Mạc Tiểu Lâu liền dự định tiếp tục đi đường, nhưng đang lúc hắn chuẩn bị xuống khiến lúc, trong tay ba cái đưa tin Linh phù vậy mà cùng nhau phát ra nhát thanh sắc quang mang.

Thấy một lần phía dưới, Mạc Tiểu Lâu mừng rỡ trong lòng, hẳn rõ ràng nhớ kỹ, nếu như đưa tin Linh phù phát ra thanh sắc quang mang, thì biểu thị hết thảy an toàn.

"Xem ra là mình quá gấp trương, đầu óc bắt đầu suy nghĩ lung tung, Trần Tĩnh Vĩ cùng Lục Hạo xách một ngày trước xuất phát, có hai vị này Kim Đan kỳ sư huynh tại, mình còn đang lo lắng cái gì đâu? Chỉ ít tình vĩ sư huynh nhất định sẽ hộ đến sư tỷ chu toàn đi."

Ngắm nhìn nơi xa mặt biển trời chiều, Mạc Tiểu Lâu trong lòng không khỏi một trận phiền muộn.

"A!"

Một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn từ phía sau truyền đến, Mạc Tiểu Lâu hoảng sợ quay đầu đi, gặp mấy tên đệ tử đang đứng tại đá ngầm biên giới hướng phía dưới trong nước biển nhìn quanh, một bên Thanh Minh té quỵ dưới đất, khóc ròng không thôi.

"Sư huynh! Ngươi. . . . Ngươi làm sao sẽ. . . ."

Mạc Tiểu Lâu bước nhanh về phía trước, nhìn xuống dưới, chỉ gặp một bộ khô quắt thi thể chính ngấm mình ở dưới đá ngầm phương trong nước biển,

Sóng biển mỗi đập một lần đá ngầm, cỗ thi thể kia liền theo lăn lộn một lần.

"Sư huynh!"

Thanh Minh dùng sức giãy dụa lấy, hắn muốn nhảy vào trong biển, đem cỗ thi thể này đánh vớt lên. Lo lắng hắn mượn cơ hội chạy trốn, chung quanh mấy tên Khôn Thương tông đệ tử gắt gao đem hắn theo tại nguyên chỗ.

Thấy thế, Mạc Tiểu Lâu nhô ra một sợi linh lực, cách không đem kia cỗ thân thể kéo lên trên đá ngầm, đặt ở Thanh Minh trước người.

"Cái này người chết là sư huynh của ngươi?"

Thanh Minh cảm kích mà liếc nhìn Mạc Tiểu Lâu, bị thống nói ra: "Không tệ, chính là sư huynh của ta, không nghĩ tới sư huynh buổi sáng vừa cho ta đưa tin, mới qua như thế một hồi, lại cũng thảm tạo độc thủ!"

Mạc Tiểu Lâu đi vào chỗ gần mới phát hiện, cỗ thi thể này phá lệ kinh khủng, người chết hai mắt đột xuất, bên trong một cái con mắt biến mất không thấy gì nữa, đoán chừng đã bị chìm nước mất, hắn toàn bộ lồng ngực thật sâu sa vào đến ổ bụng bên trong, toàn thân trên dưới huyết nhục khô cạn, dù cho trải qua nước biển ngấm cũng không có thể trở nên sưng vù.

Thanh Minh hai mắt xích hồng, gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt thi thể.

"Sư huynh! Là ai đưa ngươi làm hại thảm như vậy, ngươi nói cho ta, Thanh Minh coi như liều lên tính mệnh cũng muốn báo thù cho ngươi!"

Thanh niên mặc áo lam ở giữa không trung đối diện đám người chấp tay.

Lúc này Lý Văn Xương tiến đến Mạc Tiểu Lâu bên cạnh, nhỏ giọng nói ra: "Sur huynh, người này xuyên đúng là huyền khí đảo đệ tử phục sức."

"Hừ, quần áo là thật, không biết người có phải hay không!"

Mạc Tiểu Lâu ánh mắt như điện, không có chút nào buông lỏng cảnh giác, một cỗ Thuận Dương chi lực tại trong kinh mạch của hắn phi tốc du tẩu, tùy thời chuẩn bị phát động.

Nguy nhiên cũng đã nhìn ra, đối diện đám người ở trong lấy cái kia mặt theo thanh niên cầm đầu, nhưng lúc này đối phương nhìn mình ánh mắt bên trong vẫn như cũ tràn ngập đề phòng.

"Đây là thân phận ngọc bài của ta, mời Mạc sư huynh kiểm tra thực hư."

Gặp thanh niên mặc áo lam quăng ra một vật, Mạc Tiểu Lâu lo lắng có trá, không dám mạo hiểm nhưng dùng tay đi đón, thế là nhô ra một sợi linh lực, đem vật kia kiện cuốn tới trước mặt mình.

Đây là một khối màu trắng ngọc thạch, phía trên điêu khắc năm chữ "Đại thế tử nguy nhiên", ngọc thạch mặt sau còn khắc dấu lấy phức tạp đồ án, hẳn là huyền khí đảo chuyên dụng minh văn.

"Người thật là huyền khí đảo người của Nguy gia?"

"Không thể giả được!" Nguy nhiên lời nói đến mức phi thường quả quyết.

Mặc dù nhận được Nhạc Anh Tuấn đám người hồi âm, nhưng Mạc Tiểu Lâu biết trước mắt ở trên đảo vẫn như cũ tình huống không rõ, nếu như mình không có đoán sai, mà đầu kia Côn Dương Tử hẳn là liền tại phụ cận, tuyệt đối không thể ở chỗ này chậm trễ thời gian, hẳn là mau chóng cùng trên đảo đồng môn sẽ cùng, dưới mắt nhất định phải làm quyết đoán.

"Trước mắt huyền khí đảo gặp đại nạn, người thân là gia tộc trưởng tử, không ở trên đảo cùng địch nhân phân chiến, chạy chỗ này làm gì?"

Mạc Tiểu Lâu đem ngọc bài ném còn cho nguy nhiên, hắn quyết định trước thăm dò một chút đối phương.

"Sur huynh có chỗ không biết, chúng ta bị Hoán Vũ các vây công ròng rã mười ngày, ngoại vi phòng ngự trọng địa nhao nhao rơi vào tay địch, gia phụ Nguy Lập hiện gặp đại thế đã mất, không muốn ngồi chờ chết, suất lĩnh gia tộc tinh anh tử đệ hướng đông phá vây, còn tốt Khôn Thương tông các vị đạo hữu tức thời đuổi tới, lúc này mới dần dần ổn định đại cục. Bởi vì ta đối vùng này đường biển quen thuộc nhất, bọn hắn lúc này mới ủy thác ta trước tới tiếp ứng Mạc sư huynh."

Mạc Tiểu Lâu nghe nguy nhiên kể rõ, nhưng con mắt cũng đang không ngừng dò xét phía sau hắn cỗ quan tài kia, cái này quan tài cực đại vô cùng, toàn thân đen nhánh, thoạt nhìn là từ huyền sắt chế tạo. Vô duyên vô cớ, chưa nghe nói qua có ai sẽ cõng như thế một cỗ quan tài lớn tài bốn phía hành tẩu.

"Phía sau người cái này cỗ quan tài là chuyện gì xảy ra?" Mạc Tiểu Lâu rốt cục hỏi nghi ngờ trong lòng.

Nghe vậy, nguy nhiên mặt lộ vẻ đau buồn chi sắc, nói ra: "Tại phá vòng vây quá trình bên trong, phụ thân xung phong đi đầu, lực đứng chúng tặc, cuối cùng bởi vì thương thế quá nặng mà bất trị bỏ mình, lấy thân tuấn đạo."

Nói đến đây, nguy nhiên lại che mặt mà khóc, bi thống không thôi.

"Tại chúng ta cùng Hoán Vũ các giao chiến thời khắc, mà đầu Côn Dương Tử vậy mà nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, hút song phương Nguyên Thần, ta từng nghe nói mà đầu kia riêng có luyện hóa tu giả thi thể đam mê, đối phương tu vi càng cao, đối với hắn hấp dẫn lại càng lớn, ta lo lắng phụ thân Tiên thể chịu nhục, cho nên ở trên đảo tìm cái này miệng quan tài sắt, đem phụ thân cõng lên người."

Nghe đến đó, Mạc Tiểu Lâu còn chưa phát hiện nguy nhiên trong lời nói có sơ hở gì,

Mắt thấy không thể lại trì hoãn, thế là gọi hắn phía trước dẫn đường, mình ở phía sau cẩn thận đề phòng.

"Đã như vậy, vậy liền làm phiền Nguy sư huynh phía trước dẫn đường, chúng ta đi theo ở đằng sau."

Nguy nhiên cố gắng bình phục một chút bị thương cảm xúc, chấp tay đối chúng người nói ra: "Chư vị sư huynh xin mời đi theo ta đi!"

Trời chiều rơi xuống, nguyệt Hoa Đông thăng, dưới trời sao mặt biển lộ ra phá lệ yên tĩnh.

Dọc theo con đường này, Mạc Tiểu Lâu đều tại thời khắc bảo trì cảnh giác, nhưng hắn cũng không có phát hiện cái này đột nhiên xuất hiện nguy nhiên có cái gì dị dạng, chẳng lẽ người này thật là thụ Nhạc Anh Tuấn bọn người ủy thác, trước tới tiếp ứng ta? Có lẽ mình thật là suy nghĩ nhiều.

Trên biển gió đêm rất mát mẻ, chúng tốc độ của con người cũng không chậm, dần dần, phương xa mặt biển bên trên xuất hiện một tảng lớn bóng đen, kia là một tòa vô cùng to lớn hòn đảo.

"Mạc sư huynh, phía trước liền là huyệt khoét đảo." Ngự nhiên trên mặt ý cười, nhìn xem đám người.

"Đã sớm nghe nói Khôn Thương tông ra một cái Thuận Dương thể mạch tu chân thiên tài, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không giống bình thường."

"Các người huyệt khoét đảo nói thể nào cũng là Bắc Hải xếp hạng thứ nhất gia tộc tu chân, lại thêm mười mấy tên Khôn Thương tông đệ tử, làm sao ở trên đảo lại một vùng tầm tới?"

Mạc Tiểu Lâu nhìn qua phía trước đen như mực lục địa, không khỏi sinh lòng lo nghĩ.

"Bạch!"

Một vòng nhạt ánh sáng màu xanh lam ở trong trời đêm sáng lên, đâm thẳng ngự nhiên hậu tâm.

Mặc dù không có quay đầu, nhưng ngự nhiên thân thể lại lấy một loại không thể tưởng tượng nổi góc độ tránh thoát cái này đạo lam quang, động tác của hắn mặc dù cứng nhắc, nhưng tốc độ cực nhanh, góc độ cực kỳ xảo trá.

"Người làm gì!"

Mạc Tiểu Lâu phát hiện sau lưng Thanh Minh không biết lúc nào lại tránh thoát dây thừng, tay bấm Linh quyết, quanh thân nổi lên ánh sáng màu xanh lam, chính hung tợn nhìn chăm chăm phía trước ngự nhiên. Mới kia một đạo lam quang chính là từ hắn phát ra.

"Các người đều bị gia hỏa này lừa gạt! Hắn căn bản cũng không phải là cái gì huyệt khoét đảo thể tử!"

Ngự nhiên xoay người lại, có chút kinh ngạc nhìn xem Thanh Minh, nói ra: "Người cái này tà ma ngoại đạo dám oan uổng ta, người có chứng cứ gì nói ta là lừa đảo!"

"Hừ! Chứng cứ? Trên người người sửa cổ độc liền là chứng cứ!"

Thanh Minh song mắt đỏ bừng, kích động nói ra: "Sửa cổ độc là ta sư huynh tuyệt kỹ thành danh, trước từ sửa thể nội rút ra kịch độc, lại phối hợp nhiều loại độc thảo luyện chế mà thành, gặp địch lúc có thể bám vào tại Thủy hệ trong pháp quyết đánh ra, đối phương chỉ cần đụng vào nửa điểm liền hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Thanh Minh chỉ chỉ ngự nhiên bả vai nói ra: "Sửa cổ độc tại dưới ánh trăng sẽ nổi lên hào quang màu xanh lục. Nhìn nhìn bờ vai của người, chẳng lẽ chính người đều không có phát giác sao? Thử hỏi, một người chết làm sao lại công quan tài đi khắp nơi!"

Mượn trên trời Nguyệt Quang, Mạc Tiểu Lâu phát hiện ngự nhiên vai trái chỗ quần áo phá cái lỗ lớn, tổn hại biên giới hoàn toàn chính xác kề cận rất nhiều màu xanh biếc điểm lấm tấm.

Dựa theo Thanh Minh nói, như vậy trước mắt cái này Ngự Nhiên liền hẳn là một người chết!

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by ㄟㄎㄎHuyền★ㄟLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Mỹ học chuyên gia

"Ha ha ha, nhanh như vậy liền bị người đoán được, thật sự là không dễ chơi đâu!"

Ngự nhiên ngữ điệu bỗng nhiên trở nên có chút kiêu mị, hắn vậy mà cảm bốc lên hai ngón tay, vuốt vuốt trên vai mái tóc.

Một giây sau, thân thể của hắn giống như quỷ mị, vọt đến Thanh Minh trước người.

"Phốc ~!"

Như là đao cắt đầu hũ, tựa hồ không có có nhận đến bất luận cái gì lực cản, ngẫu nhiên bàn tay lại thẳng cầm thẳng vào đến Thanh Minh lồng ngực ở trong.

Ngay cả một tơ một hào đều không có phát ra, Thanh Minh thân thể cấp tốc khô héo khô quắt, mà ngẫu nhiên lại khép hờ hai mắt, nhìn mười phần hưởng thụ.

Ở đây các vị Khôn Thương tông đệ tử lập tức như bị hoảng sợ bầy cá, lập tức bốn phía tản ra, đem ngẫu nhiên bao bọc vây quanh.

"Người đến tốt cùng là người phương nào! Tại sao muốn giả mạo huyền khí đảo thế tử!"

Biến hóa tới quá nhanh, lệnh Mạc Tiểu Lâu trở tay không kịp, gia hỏa này vậy mà ngay trước mặt mọi người hút khô Thanh Minh Nguyên Thân.

"Ha ha ha ha, ta nhưng không có giả mạo! Ở trước mặt các người liền là huyền khí đảo ngẫu nhiên, hoặc là nói. . . Là thi thể của hắn!"

Vừa dứt lời, ngẫu nhiên một tay kết ấn, một cổ dòng nước đột nhiên tại mọi người trước người xuất hiện, tựa như măng như rắn, đem mọi người quán chặt lại.

Tất cả mọi người ở đây bên trong, chỉ có Mạc Tiểu Lâu tu vi vượt qua ngẫu nhiên, còn tốt hắn đã sớm chuẩn bị, đối phương phát động trong nháy mắt, liền dùng Thuận Dương chi lực bao trùm quanh thân, chi tiếp xúc, liền làm vỡ nát những cái kia dòng nước.

Nhưng cái khác Khôn Thương tông đệ tử tu vi toàn bộ đều tại Dung Hợp kỳ phía dưới, căn bản bắt lực tránh thoát dòng nước trời buộc, đều bị gắt gao quấn trên không trung, không thể động đậy.

"Người là Côn Dương Tử môn đồ sao? Chẳng lẽ. . . ."

Hiện tại Mạc Tiểu Lâu có thể xác nhận chân chính Ngụy nhưng đã chết, đối diện chẳng qua là thi thể của hắn mà thôi.

"Không nghĩ tới, thế gian này còn có thể thao túng thi thể pháp quyết, mà lại lại có thể độ cao hoàn nguyên người chết khi còn sống thuộc tính cùng cảnh giới!"

Trải qua vừa rồi tiếp xúc, Mạc Tiểu Lâu có thể cảm nhận được rõ ràng đối phương sử dụng liền là huyền khí đảo am hiểu nhất Thủy hệ pháp thuật, mà lại tu vi đại khái tại dung hợp sơ kỳ. Kia Côn Dương Tử tung hoành đại lục nhiều năm, tiếng xấu lan xa, nghĩ trừ cho thống khoái cao thủ có khối người, nhưng từng ấy năm tới nay như vậy, chỉ có thể mặc cho ung dung ngoài vòng pháp luật, có thể thấy được cái này Côn Dương Tử tu là thấp nhất cũng đáp lời Kim Đan kỳ đại viên mãn.

"Ài, cái này Thủy hệ pháp thuật mềm nhũn, ăn ngay nói thật ta thật dùng không quen!" Nguyệt Quang tung xuống, đem Ngụy nhưng đã mất đi sức sống mặt chiếu trắng bệch.

"Côn Dương Tử! Đừng lén lút lút lút, chúng ta đều là Khôn Thương tông tiểu bối, người như còn muốn mặt, liền tranh thủ thời gian hiện thân!"

Mạc Tiểu Lâu tính tình ngọt ngào, bởi vì tuổi thơ bóng ma, tiến vào Khôn Thương tông về sau, hắn cũng rất ít cùng người câu thông, cũng không quen giao tế. Bây giờ cường đại đối thủ núp trong bóng tối, bị tình thế ép buộc, hắn chỉ có thể ý đồ dùng vụng về ngôn ngữ chọc giận Côn Dương Tử, khiến cho hiện thân.

"Ha ha ha, chỉ bằng mấy người các người tiểu tử, ta nếu dùng bản thể, không cần nửa khắc liền có thể gọi các người hồi phi yên diệt."

Côn Dương Tử điều khiển ngẫu nhiên thi thể tùy ý cuồng tiếu, lại như nữ tử, câu lên Lan Hoa Chi, vuốt vuốt đầu vai mái tóc.

"Chân chính đẹp bắt nguồn từ kích tình, chỉ có thể lực ngang nhau mới có thể cho ta cảm nhận được kích tình, cho nên nói các người những tiểu tử này căn bản không hiểu cái gì là đẹp!"

"Ngao!"

Một tiếng long ngâm chấn thiên động địa, cuồng phong sóng lớn bên trong một đầu Thủy Long phóng lên tận trời, mở ra miệng lớn thẳng đến Mạc Tiểu Lâu mà đi.

Bởi vì hắc tích con rết nguyên nhân, Mạc Tiểu Lâu đối với Thủy hệ pháp quyết đặc điểm hết sức quen thuộc, hắn cảm thấy Thủy hệ trong pháp thuật mạnh nhất sát chiêu không ai qua được cái biến mặt độ, ngày đó hắc tích con rết kia hủy thiên diệt địa một kích, cho tới hôm nay hắn còn ký ức vẫn còn mới mẻ.

Cho nên trước mắt đầu này Thủy Long khí thế tuy mạnh, nhưng Mạc Tiểu Lâu cũng không thêm để ý, hắn biết núp trong bóng tối Côn Dương Tử mặc dù không phải Thủy hệ tu giả, nhưng ma đầu kia từ trước đến nay quý kẻ đa đoan, đầu này Thủy Long nhất định chỉ là đánh nghi binh.

Quả nhiên, lấy đầu này Thủy Long chiều dài, nếu như Mạc Tiểu Lâu nghĩ cận thân công kích ngẫu nhiên, bất luận hắn từ góc độ nào đi vòng qua, đều sẽ bị Thủy Long chỗ dây dưa,

Xem ra Côn Dương Tử hiểu rõ vô cùng Thuận Dương thể mạch đặc điểm, biết được Mạc Tiểu Lâu chỉ có cận thân tiếp xúc, có thể phát ra một kích trí mạng.

"Ma đầu kia quả nhiên cáo già! Xem ra chỉ có cường ép xuyên qua đầu này Thủy Long mới có thể phá hủy nguy nhiên thi thể!"

Nhìn xem đập vào mặt quái vật khổng lồ, Mạc Tiểu Lâu đáy lòng dâng lên một cỗ hào khí, nguy nhiên khi còn sống chỉ là dung hợp sơ kỳ thực lực, bây giờ mặc dù bị Côn Dương Tử thao túng, nhưng ngoại trừ kỹ xảo cùng thân pháp có chỗ đề cao bên ngoài, lực lượng tối cao cũng chỉ có thể duy trì đến khi còn sống trình độ.

Mặc dù núp trong bóng tối Côn Dương Tử tu vi cao đáng sợ, nhưng ngồi chờ chết, xưa nay không là Mạc Tiểu Lâu đặc điểm, hắn quyết định đem hết toàn lực, cùng tà ma ngoại đạo chiến đấu đến cùng, dù là dùng hết một tia linh lực cuối cùng.

Tại Bá Thể công pháp tác dụng dưới, Mạc Tiểu Lâu tốc độ đã đạt đến cực hạn, xa xa nhìn lại, như là trong đêm tối một viên kim sắc lưu tinh, Mạc Tiểu Lâu thân thể xẹt qua trời cao, thẳng tắp xông vào cự long trong miệng.

Cùng thủy linh chi lực tiếp xúc một nháy mắt, Mạc Tiểu Lâu liền lập tức cảm giác được quanh thân truyền đến to lớn lực cản, thân thể của hắn dừng một chút, tốc độ lập tức chậm lại.

"Thật mạnh lực cản, bất quá loại trình độ này giảm tốc hiệu quả không làm khó được ta!"

Mạc Tiểu Lâu biết, trường kỳ ở vào đối phương linh lực bao khóa bên trong là vô cùng nguy hiểm, cho nên hắn nhất định phải nhanh lao ra. Nhắm ngay bay ở đuôi rồng cách đó không xa nguy nhiên, hắn đem quanh thân linh lực vận chuyển tới cực hạn. Bất ngờ trên mặt biển lần nữa truyền đến không báo thanh âm, chấn động đến Thủy Long thân thể to lớn run không ngừng.

Xa xa nhìn lại, một màn này phá lệ hùng vĩ, cuồng phong cùng sóng biển ở giữa, một đầu màu lam nhạt Thủy Long tại tứ ngược bay múa, tại nó cự trong miệng, một viên kim sắc long châu chính phát ra hào quang chói sáng.

Lý Văn Xương bọn người tự nhiên không hiểu thưởng thức Côn Dương Tử trong miệng đẹp, một cỗ dòng nước chính gắt gao quấn quanh lấy thân thể của bọn hắn, vô luận như thế nào giãy dụa đều không thể thoát ly trôi buộc, càng dùng sức quấn quanh đến càng chặt.

Lý Văn Xương trước đó ý nghĩ rất đơn giản, đám người nhất định có thể lấy nghiền ép tính ưu thế giải trừ huyền khối đảo nguy cơ, thuận tiện ra làm nào động, giống thần đồng dạng tiếp nhận tiêu môn phái đệ tử triều bái, sau khi trở về, chuyến này sẽ còn bị tính làm trọng yếu lý lịch, dù sao vì cái gọi là thiên địa đại đạo, mình từng cùng địch nhân phản chiến qua.

Nhưng ai sẽ nghĩ tới, nửa đường lại giết ra cái Côn Dương Tử, tên ma đầu này hung ác tàn bạo, đại lục ở bên trên đông đảo Kim Đan kỳ cao thủ đều chết thảm tại hắn ma dưới lòng bàn tay, huống chi là chính mình.

Đáng thương Khôn Thương tông phòng tình báo chủ vị trưởng lão tổ tông nhóm, tại Lý Văn Xương biết được đối thủ là Côn Dương Tử trước tiên, liền đem bọn hắn thăm hỏi mấy lần.

Trong mắt mọi người, Mạc Tiểu Lâu thành một viên cuối cùng cây cỏ cứu mạng.

Bây năm, từ bị người chán ghét, bài xích, tiếp nhận, kính ngưỡng cho tới bây giờ thành đám người kỳ vọng, cái này cùng nhau đi tới, Mạc Tiểu Lâu tiếp nhận thống khổ to lớn, mà đêm nay, tại đại lục cực bắc vùng biển này bên trong, hắn đem dùng máu của mình cùng thịt, thủ hộ sau lưng những này đã từng phi nhỏ qua hắn người.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by ㄟHuyền★ㄟLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Ác chiến

Mạc Tiểu Lâu cũng không biết, tại cùng mình giao chiến đồng thời, Côn Dương Tử chính thao túng mười vị Kim Đan kỳ tu sĩ, điên cuồng vây công lấy Lục Hạo cùng Trần Tinh Vĩ.

Trước đó lên đảo Nhạc Anh Tuấn, Tư Đồ Tinh, Thượng Quan Niên bọn người toàn bộ bị phong bế kinh mạch, không thể động đậy.

"Nơi này làm sao lại đột nhiên toát ra nhiều như vậy Kim Đan kỳ cao thủ, hơn nữa thoát nhìn, bọn hắn đều đến từ khác biệt môn phái."

Nhạc Anh Tuấn ngồi liệt tại trên bờ cát, ngửa đầu nhìn xem không trung chém giết, hẳn làm sao cũng nghĩ không thông, trước đó trải qua đơn giản chiến đấu, đã cơ bản từ Hoán Vũ các trong tay đoạt lại hòn đảo quyền khống chế. Nhưng chính khi mọi người chuẩn bị quét dọn chiến trường lúc, bỗng nhiên xuất hiện mười vị Kim Đan kỳ tuyệt đỉnh cao thủ, trong nháy mắt liền để bọn hắn đã mất đi sức chiến đấu, bây giờ chỉ còn lại Trần Tinh Vĩ cùng Lục Hạo hai vị sư huynh đang khổ cực chèo chống.

"Ai, chúng ta đưa tin Linh phù đều bị mấy tên kia cho cướp đi, không biết Mạc sư huynh hiện tại thế nào, hẳn nhưng tuyệt đối không nên tới."

Tại cái này sống chết trước mắt, Tô Trang Nhã trong đầu y nguyên tràn đầy đều là Mạc Tiểu Lâu, coi như tới đây chết, nàng cũng hi vọng mình Mạc sư huynh có thể rất vui sướng sống sót.

"Sư tỷ, người... Thế nào?"

Lúc này Tô Trang Nhã phát hiện bên cạnh Tư Đồ Tĩnh chính không chớp mắt nhìn chăm chăm không trung, hai hàng nhiệt lệ từ gương mặt của nàng xẹt qua, nhỏ xuống tại dưới chân bãi cát mềm mại bên trên.

Đối Tư Đồ Tĩnh tới nói, không trung kia mặc trường bào màu xanh sẫm thân ảnh vô cùng quen thuộc. Là hắn dường như mình lớn lên, vì chính mình che gió che mưa, chỉ cần đi theo phía sau của hắn, liền sẽ tràn ngập cảm giác an toàn, cho dù là tận thế, cũng sẽ không kinh hoàng.

"Phụ thân... Ngài làm sao sẽ..."

Lúc này, trên không trung tham dự vây công mười cao thủ bên trong, có một vị chính là Dao Ba Kiếm Tông cường môn nhân Ti Đồ Hưng.

Ngày đó, huyết quang đầy trời, sơn môn luân hồi, Tư Đồ Tĩnh từng tận mắt thấy phụ thân bị Côn Dương Tử đào lên lòng ngực, cướp đoạt Kim Đan, làm sao hôm nay vậy mà hiện thân tại huyện khố đảo?

Không... Phụ thân đã chết, nhất định là Côn Dương Tử cái kia ma đầu đem thân thể của phụ thân chế thành khôi lỗi, cung cấp mình thúc đẩy!

Hận ý ngập trời tràn ngập Tư Đồ Tĩnh nội tâm, nàng hận không thể lập tức đem Côn Dương Tử chém thành muôn mảnh, nhưng hôm nay ngay cả tính mạng của mình đều sẽ khó bảo vệ được, lại có năng lực gì bảo thủ đâu?

Theo thời gian trôi qua, Trần Tinh Vĩ cùng Lục Hạo hai người linh lực đã còn thừa không có mấy. Đối diện mười cái khôi lỗi bên trong, mỗi một vị khi còn sống tu vi đều không so với bọn hắn kém, mà lại những người này linh lực thuộc tính chủng loại phong phú, bởi vì đều bị Côn Dương Tử một người không chế, cho nên phối hợp lại lại như cùng tay trái tay phải.

"Tinh vĩ sư huynh, người có thể phân biệt ra được cái nào là Côn Dương Tử bản thể sao?"

Lục Hạo rất rõ ràng hiện tại tình trạng, hẳn cùng Trần Tinh Vĩ đều đến nỗ lực hết đà, nếu như không có thể nắm lấy cơ hội, cho đối thủ một kích trí mạng, cuối cùng bọn hắn rất có thể cùng những người này đồng dạng, biến thành Côn Dương Tử khôi lỗi.

"Những người này tiến công mặc dù sắc bén, cùng khi còn sống không hai, nhưng nhìn kỹ lại, bọn hắn cổ đều thần sắc lạnh lùng, khớp nối cứng ngắc, chỉ sợ trước mắt mười người này toàn bộ đều là khôi lỗi, bản thể căn bản không ở nơi này."

Trần Tinh Vĩ khuôn mặt lạnh lùng, cau mày, hẳn bái nhập Khôn Thương tông đã có trăm năm, bởi vì thiên tư ưu dị, có thụ các sư trưởng ưu ái, tại cùng thế hệ đệ tử bên trong, càng là vạn người kính ngưỡng Đại sư huynh.

Tới nay, Trần Tinh Vĩ hiển nhiên gặp từ lúc chào đời tới nay hung hiểm nhất cục diện, nhưng mặc kệ đối thủ mạnh đến mức nào, hẳn đều quyết định liều chết một trận chiến, bảo vệ sư môn tôn nghiêm, còn có kia thông qua tẩy não ở đây lòng hắn cảm rết đại đạo.

Lúc này, khôi lỗi bên trong một Hòa hệ cao thủ lần nữa nổi lên, ba viên hỏa cầu thật lớn đập xuống giữa đầu, trong bầu trời đêm, lôi ra hỏa diễm chùng chùng trăm mét chi trường, quanh mình nhiệt độ bắt đầu kịch liệt lên cao, liền ngay cả ở phía xa quan chiến Nhạc Anh Tuấn bọn người, hút vào xoang mũi không khí đều mang theo thiêu đốt cảm giác.

"Kim Đan kỳ cao thủ quyết đấu thực sự thật là đáng sợ!"

Nhạc Anh Tuấn nhìn phương xa trên mặt biển chiến đấu, cái này mấy canh giờ bên trong, hẳn chính mắt thấy trước đó mình không cách nào tưởng tượng pháp thuật, nhân loại lực lượng lại có thể trở nên cường đại như thế,

Gần như hủy thiên diệt địa.

Hắn đột nhiên cảm giác được tu chân mới là trên thế giới này nhất huyền sự tình, thật hối hận lúc trước không có nghe phụ thân lời nói, mỗi ngày khổ tu luyện, không ngừng nghiên cứu. Có lẽ người chỉ có đến sống chết trước mắt mới có thể minh ngộ, ở trên đời này, cái gì mới là mình muốn nhất.

"Người còn có mặt mũi nói sao, nếu không phải cha người thủ hạ những com kia thùng, sai lầm tình báo, chúng ta làm sao lại ngồi chờ chết ở đây!"

Loại tràng diện này, lệnh Thượng Quan Niên cũng cảm thấy thất kinh, bắt đầu có chút cuồng loạn, vậy mà ngay mặt chỉ trích lên Nhạc Anh Tuấn tới.

"Ngươi dám trách cứ cha ta? Thượng Quan Niên ngươi oan uổng người trình độ tăng lên không ít a! Có bản lĩnh ngươi đứng ngồi tại cái này, xông đi lên lộ hai tay, cũng cho Thượng Quan lão nhi thêm thêm thể diện!"

Đến loại nguy cơ này trước mắt, gặp Thượng Quan Niên lại vẫn không quên cùng mình đấu võ mồm, Nhạc Anh Tuấn lập tức trở nên vô cùng phẫn nộ.

"Thượng Quan Niên! Đến lúc nào rồi, nhanh nhắm lại cái miệng thú của ngươi, bốt tranh cãi được không!"

Tò Trang Nhã đôi mắt đẹp trừng trừng, giận dữ mắng mỏ Thượng Quan Niên, thời khắc này nàng lại thắng qua đa số nam tử, cũng không cảm giác được mười phần khủng hoảng, đáy lòng chỉ mong lấy Mạc Tiểu Lâu có thể bình an vô sự.

Nhìn xem không trung đánh tới ba viên hỏa cầu, Trần Tinh Vi cùng Lục Hạo đành phải cắn chặt răng, kiên trì tế ra kiếm quyết. Bọn hắn hiểu rõ vô cùng Hỏa thuộc tính pháp quyết kinh khủng, giữa thiên địa năm loại bản nguyên linh lực bên trong, thuộc về hỏa nguyên tố lớn nhất xâm lược cùng hủy diệt tính. Cho nên chỉ có thể nghĩ biện pháp cái biến hỏa cầu quỷ tích, mà tuyệt đối không thể lấy ngạnh kháng.

Hai người quanh thân đồng thời phát ra ngân ánh sáng màu trắng, tại trước người bọn họ một thanh ngân mang lờ lờ to lớn kiếm ánh sáng nhanh chóng thành hình, cùng trong bầu trời đêm trắng sáng hô ứng lẫn nhau.

Trần Tinh Vi cùng Lục Hạo không hẹn mà cùng đem lực lượng kết hợp một chỗ, bởi vì bọn họ đều có được cường đại Kim thuộc tính thể mạch, cho nên phối hợp lẫn nhau lúc, có thể đề cao mạnh kiếm quyết uy lực, đây cũng là kim hệ tu giả ưu thế, đương lực lượng dung hợp lẫn nhau lúc, có thể đạt tới một cộng một lớn hơn hai hiệu quả.

Như núi non một kích cỡ tương đương kiếm ánh sáng sừng sững tại trên mặt biển, phong mang thẳng chỉ ngay tại nhanh chóng hạ lạc hỏa cầu, lại sắp cùng nó tiếp xúc một nháy mắt, thân kiếm bắt đầu nhanh chóng tả hữu đong đưa.

"Oanh ~ oanh ~ oanh!"

Nương theo lấy ba tiếng đécc tại nhưc óc tiếng vang, kiếm ánh sáng càng đem tốc độ cực nhanh ba viên hỏa cầu toàn bộ đẩy ra, hữu hiệu hóa giải đối thủ lần này công kích.

Bị cưỡng ép cái biến quỷ tích ba viên hỏa cầu nhao nhao rơi vào trong biển, kịch liệt nhiệt độ cao làm khu vực phụ cận bên trong nước biển trong nháy mắt sôi trào, đại lượng màu trắng hơi nước từ trên mặt biển phiêu khởi, dần dần lên cao, đương gặp trong bầu trời đêm không khí lạnh về sau, giữa thiên địa vậy mà rơi ra mưa nhỏ.

Nước mưa rơi xuống, đem hai người quần áo ướt nhẹp, vừa mới một kích kia lại một lần nữa hao phí bọn hắn còn thừa không có mấy linh lực!

Lạnh lùng nhìn xem đem mình vây quanh khôi lỗi, Trần Tinh Vi phảng phất đã làm ra quyết định trọng yếu gì, mặt mũi của hắn bên trong hiện lên một vòng quyết liệt.

Cầu Nguyệt Phiêu..... Coverted by ㄟㄣㄣHuyền★ㄣㄣLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Đạo tể thiên hạ

"Cứ tiếp như thế ngươi ta đều sẽ bị hao tổn chết ở chỗ này, chờ một chút ta sẽ vận dụng còn lại toàn bộ linh lực, phát ra cường lực một kích, ngươi thừa cơ chạy đi!"

Trần Tinh Vi dùng thần thức đối Lục Hạo truyền âm, ngữ khí bi thương, nhưng trong đó tràn đầy kiên định.

"Không thể! Đại sư huynh vẫn là ta đến yểm hộ ngươi đi, tương lai Khôn Thương tông còn muốn dựa vào ngươi chủ trì đại cục, chúng ta. . . ."

Nghe được Lục Hạo cự tuyệt, Trần Tinh Vi trực tiếp ngắt lời hắn.

"Lục sư đệ ngươi lại nghe ta nói, ta so ngươi hơi sớm đột phá Kim Đan kỳ, tu vi tự nhiên càng vững chắc chút, dưới mắt vẫn là để ta tới giúp ngươi phá vây. Khôn Thương tông gần trăm năm nay thu đệ tử tinh anh toàn bộ ở đây, tháng sau liền là thiên đạo đại hội, Xích Luyện bồn địa Huyền Hòa đường ngập ngụa Trung Thổ đứng đầu bảng chỉ vị đã lâu, tất nhiên sẽ tại lần này trên đại hội nhằm vào ta Khôn Thương tông, trong môn phái không thể không có hạch tâm đệ tử tọa trấn!"

Trần Tinh Vi ngắm nhìn Tư Đồ Tinh vị trí, trong thần thái hiển thị rõ bi thương, hần rõ ràng, đối mặt đại ma đầu Côn Dương Tử, lấy những này nội môn đệ tử thực lực, chỉ sợ toàn bộ khó thoát vận rủi, cuối cùng rồi sẽ chết ở đây. Nếu là như vậy, như vậy mình liền bồi tiếp sư muội chung phó Hoàng Tuyền đi, thân là Khôn Thương tông thủ tịch đại đệ tử, hần sớm đã có lấy thân tuấn đạo giác ngộ, chỉ là không nghĩ tới, một ngày này sẽ đến sớm như vậy.

"Lục sư đệ, tại ngươi phá vòng vây trên đường nếu như gặp phải Mạc Tiểu Lâu nhất định phải đem hần mang về, Khôn Thương tông tương lai liền giao cho các ngươi! Nhớ kỹ chuyển cáo chương môn chân nhân, đệ tử bất tài, không có cách nào tiếp tục ở bên cạnh hần phụng dưỡng!"

Vừa dứt lời, Trần Tinh Vi khí thể đột nhiên kéo lên, quanh thân màu xanh nhạt ánh sáng mang đại thịnh, đem cả người hần tôn lên vô cùng thần thánh.

Trên mặt biển vậy mà bắt đầu truyền ra tiếng ca, phảng phất có vô số vị từ Cửu Trọng Thiên tiên từ hạ phàm đồng thời ngâm xướng, ca tụng cái này thiên địa đại đạo.

"Cái này. . . Lại là. . . Đạo tế thiên hạ!"

Lục Hạo khiếp sợ nhìn xem bị quang hoa bao phủ Trần Tinh Vi, không nghĩ tới Đại sư huynh vậy mà nắm giữ sáng lập ra môn phái tổ sư tuyệt kỹ thành danh "Đạo tế thiên hạ" !

Mặc dù có pháp quyết tu luyện hoàn chỉnh, nhưng Khôn Thương tông sáng lập ra môn phái mấy vạn năm tới nay, nghe nói bao quát lịch thay mặt chương môn ở bên trong, có thể triển khai phép thuật này chỉ có chút ít mấy người, tại bọn hần sinh hoạt thời đại, những người này không khỏi là đại lục thậm chí cả cái vị diện mạnh nhất vương giả, đem cái này tên của mấy người xuyên kết hợp lại, liền là toàn bộ Khôn Thương tông vinh quang sử.

Có thể nắm giữ một chiêu này, xem ra Đại sư huynh mới là Khôn Thương tông chân chính hi vọng! Lục Hạo suy nghĩ cực nhanh vận chuyển. Chương môn chân nhân nhất định còn chưa biết, không phải sẽ không bỏ mặc Đại sư huynh tại đạt tới Nguyên Anh kỳ trước đó ra ngoài chấp hành nhiệm vụ. Minh những người này mệnh cộng lại cũng so ra kém Đại sư huynh nửa phần.

"Tinh vi sư huynh tuyệt đối không thể! Vẫn là ta tới. . ."

Lục Hạo muốn ngăn cản Trần Tinh Vi, nhưng đã quá muộn, một cái trong suốt pháp tướng từ sau người hiển hiện, thân thể không lồ cao nhưng che trời, tay áo bông bồng, mái tóc bay lên.

Pháp tướng khuôn mặt lạnh lùng, nhưng không phân rõ nam nữ, hai cánh tay hần vươn về trước, chậm rãi rút ra trường kiếm trong tay, trong lúc nhất thời thiên địa biến sắc, sóng lớn ngập trời!

"Đây là. . . Pháp tướng? Tiểu tử này rõ ràng chỉ là Kim Đan kỳ tu vi a? Nghe nói rất nhiều Xuất Khiếu kỳ lão gia hỏa đều còn không có pháp tướng, hần vậy mà. . . Làm sao có thể!"

Không trung mười cái khối lồ nhao nhao lộ ra vẻ kinh dị, thân hình cấp tốc lui lại, nguyên bản nghiêm mật vòng vây lập tức trăm ngàn chỗ hở.

"Lục sư đệ! Ngay tại lúc này! Ngươi. . . Đi mau!"

Trần Tinh Vi khuôn mặt vận vẹo, từng chữ đều là từ trong hàm răng gọt ra, hiển nhiên giờ phút này hần đã đến cực hạn, lấy hần cảnh giới trước mắt tùy tiện sử dụng pháp tướng phát động đạo tế thiên hạ cái này một sát chiêu, thực sự quá mức miễn cưỡng, mà lại hung hiểm vạn phần.

"Kia. . . . Đó là vật gì a! Các ngươi nghe, lại còn có tiếng ca!"

Nhìn xem xa xôi trên mặt biển to lớn quang ảnh, Tô Trang Nhã bị dọa đến hoa dung thất sắc.

"Thoạt nhìn như là Đại sư huynh pháp quyết, nhưng chúng ta Khôn Thương tông lúc nào từng có loại công pháp này đâu?"

Nhạc Anh Tuấn tự xưng là là trong môn kinh dị cao thủ, nhưng hần chẳng những cho tới bây giờ chưa thấy qua loại khí thể này dọa người pháp quyết,

Liền ngay cả nghe đều chưa nghe nói qua.

Tới nay trên mặt biển chiến đấu, sớm đã triệt để lật đổ những người trẻ tuổi này tưởng tượng, như thể lực lượng kinh thiên động địa, thật là nhân loại có thể chương không sao?

Pháp tướng đem cự kiếm rút ra về sau, phong mang hướng lên, đâm thẳng thương khung.

"Đạo tế thiên hạ! Một kiếm phá vạn pháp!"

Trần Tinh Vi kiệt lực phát ra gào thét, giờ phút này, từ khóe mắt của hần tai mũi chỗ cũng có máu tươi chảy ra, hiển nhiên vì yểm hộ Lục Hạo rút lui mà phát ra kinh thiên nhất kích, đã dành thời gian trong cơ thể hần tất cả linh lực, đồng thời tổn thương nghiêm trọng kinh mạch.

Cự kiếm phát ra quang mang, chiếu sáng thiên địa, trong không khí Kim thuộc tính nguyên tố toàn bộ sinh động, cộng hưởng theo.

"Ong ong ~ "

Pháp tướng phía trên, trống rỗng xuất hiện vô số chuỗi kiếm nhỏ màu bạc, phẳng phát nhận lấy Kiếm Thần triệu hoán, toàn bộ nhanh chóng run rẩy lên.

Lục Hạo cũng thừa cơ trốn ra khỏi lối vây quanh, hần quay đầu nhìn thoáng qua Trần Tinh Vĩ, thần thái hiển thị rõ bi thương.

"Đại sư huynh..."

Mọi người đều biết, pháp tướng căn bản không phải Kim Đan kỳ có thể khống chế, nhưng Trần Tinh Vĩ chẳng những có thể lấy triệu hồi ra cường đại như thế pháp tướng, hơn nữa còn có thể ngộ đạo tế thiên dưới, không hổ là danh phù kỳ thực tuyệt thế thiên tài.

Lục Hạo tâm bên trong phi thường rõ ràng, tại nó mạnh hết đà tình huống dưới cưỡng ép khởi động pháp tướng đối Trần Tinh Vĩ ý vị như thế nào, linh lực bị trong nháy mắt dành thời gian lúc, kinh mạch cũng sẽ nhận trí mạng tổn thương, coi như may mắn không chết, chỉ sợ một thân tu vi cũng theo đó phế đi.

Pháp tướng ngật chỗ đứng, giữa thiên địa tựa như ban ngày, đây là một vị Trung Thổ đại lục tuyệt thế thiên tài phát ra cuối cùng hào quang.

"Quát!"

Trần Tinh Vĩ ngửa mặt lên trời phát ra gầm thét, phía trên lít nha lít nhít tiểu kiếm tạo thành một cổ ngân sắc dòng lũ, bay thẳng cứu tiêu.

Cùng một thời gian, không trung mười tên khôỉ lồ cũng sử xuất khi còn sống sở trường nhất pháp quyết, trong nháy mắt, lưới lửa tường nước kiếm mạc đan vào lẫn nhau, phong lôi tiếng nổ lớn.

Từ nguyên tố tiểu kiếm tạo thành dòng lũ tự động chia làm mười cổ, nhào về phía đã làm tốt phòng ngự chuẩn bị đám khôỉ lồ.

"Oanh ~ oanh ~ "

Chấn động thiên địa tiếng vang lên về sau, bao quát Ti Đồ Hung ở bên trong bốn tên khôỉ lồ trong nháy mắt hóa thành tro bụi, tiêu tán ở trong cuồng phong, còn có ba tên khôỉ lồ ngực bị xò xuyên, thân thể hướng phía dưới trong nước biển rơi xuống, còn sót lại mấy cái cũng đều là vết thương chồng chất, tứ chi tàn khuyết không đầy đủ, rất khó lại tiếp tục chiến đấu.

Trần Tinh Vĩ một dưới thân kiếm, vậy mà đánh chết bảy vị Kim Đan kỳ cao thủ, nếu là truyền đi, nhất định tại toàn bộ đại lục ở bên trên nhắc lên sóng to gió lớn.

Một lát sau, to lớn pháp tướng bắt đầu rút đi quang mang, thân ảnh dần dần trở thành nhạt, cuối cùng tiêu tán. Trần Tinh Vĩ hai mắt nhắm nghiền, đã mất đi tri giác thân thể, như lá rụng hướng phía dưới rơi xuống, biến mất đang khôi phục hắc ám nước biển ở trong.

Lục Hạo đã sớm đem linh lực trong cơ thể vận chuyển tới cực hạn, sát mặt biển hồi hải phi hành, sau lưng kia kinh thiên động địa tràng diện, hần lại không đành lòng quay đầu nhìn qua một chút, kia là Trần Tinh Vĩ vì sư môn mà thiêu đốt sinh mệnh.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by 灵狐Huyền★灵狐Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 39: Chuẩn bị ở sau

Lục Hạo cố nén bi thống, hướng phía nam hồi hải tiến lên, lạnh buốt gió đêm từ gương mặt gào thét mà qua. Nhưng hần vẫn là không có lấy hết dũng khí quay đầu nhìn quanh, phía sau là đồng môn huynh đệ tỷ muội, là vì cứu mình mà oanh liệt hi sinh Đại sư huynh.

Có đôi khi, còn sống mới là chuyện thống khổ nhất. Nếu như không phải là vì môn phái kéo dài cùng phát triển, lấy tính cách của hần, chắc chắn không chút do dự bảo hộ ở sư đệ sư muội trước mặt, cùng Trần Tinh Vĩ cùng một chỗ chiến tử tại huyền khối ở trên đảo.

Có như vậy một nháy mắt, hắn thậm chí có chút oán hận Trần Tinh Vĩ, Đại sư huynh thiện tự làm chủ lấy thân tuấn đạo, ngược lại gọi mình một mình gánh chịu tham sống sợ chết chi danh.

Nhưng Lục Hạo biết, mình cũng không thể lực trong nháy mắt đánh lui mười vị Kim Đan kỳ cao thủ, nếu như không phải Đại sư huynh, chỉ sợ Khôn Thương tông gần trăm năm tích lũy liền muốn đều bị mất ở đây.

Kiệt lực đề xuống trong lòng bi thương, Lục Hạo rõ ràng việc cấp bách phải lập tức tìm tới Mạc Tiểu Lâu, cũng dẫn hắn trở lại Bắc Hải cứ điểm, lợi dụng thiết ở nơi đó truyền tông trận hướng trong môn phái cầu viện, tại các sư trưởng đến trước khi đến, hắn cũng chỉ có thể yên lặng cầu nguyện.

"Àm ăm!"

Phía dưới nước biển bắt đầu bốc lên, một con từ nham thạch tạo thành cự bàn tay to xông ra mặt biển, đối Lục Hạo vào đầu vỗ xuống.

"Đây là. . . . Thật mạnh đích thổ nguyên tố! Nhưng vừa vặn kia mười tên khôi lỗi bên trong cũng không có Thổ hệ tu giả, hắn là Côn Dương Tử còn có ần tàng?"

Nhìn xem lâm đầu không hạ cự bàn tay to, Lục Hạo không cam lòng nhắm hai mắt lại, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng cùng phẫn nộ, đừng nói hắn hiện tại đã dầu hết đèn tắt, liền xem như tại thời kỳ toàn thịnh, hắn cũng tuyệt đối đánh không lại vị này cường đại Thổ hệ tu giả.

"Đại sư huynh. . . Thật xin lỗi. . . . Ta cô phụ kỳ vọng của ngươi, lâu nhỏ, ngươi nhất định muốn sống sót, Khôn Thương tông tương lai liền nhờ vào ngươi!"

Lục Hạo cảm thấy bàn tay lớn này chủ nhân muốn so trước đó mười tên khôi lỗi đều cường đại hơn nhiều, riêng là cái này cổ cường đại linh áp, liền đã làm hắn không có sức chống cự.

"Nguyên lai Côn Dương Tử tên kia một mực tại trừu đùa chúng ta, hắn như trước một bước xuất ra cái này Thổ hệ khôi lỗi, ta cùng Đại sư huynh chỉ sợ sớm đã chết! Tên ma đầu này. . . . Ghê tởm a. . . ."

"Tiểu hồn đản, ta liền biết ngươi muốn chạy, vừa mới cùng ngươi cùng nhau tên kia năng lực không tệ, ngươi yên tâm, ta sẽ đem hắn chế thành tiêu bản, vĩnh tồn tại thế."

Không biết từ nơi nào truyền tới một âm nhu thanh âm, vang vọng đất trời.

"Côn Dương Tử! Ngươi ác ma này. . . ."

Lục Hạo tức giận đến toàn thân run rẩy, hiện tại hắn chỉ hận mình vô năng, không có cách nào chém giết tên ma đầu này.

"Mà ngươi, quá làm ta thất vọng, chạy trốn là đối nghệ thuật không chịu trách nhiệm!"

Cự chương vỗ xuống, Lục Hạo thân thể như một viên đạn pháo, hướng nghiêng hậu phương thẳng tắp bắn vào trong nước biển.

Đem Bá Thể công pháp vận chuyển tới cực hạn về sau, Mạc Tiểu Lâu tại Thủy Long thể nội tốc độ đột nhiên lên cao, lại cùng ngoại giới không khác, hắn sớm đã nhắm chuẩn tốt phía trước Ngự Nhiên, chuẩn bị một quyền đem nó đánh nát.

"Côn Dương Tử! Ngươi không muốn quá càn rỡ!"

Mạc Tiểu Lâu tự biết trước mắt không cách nào thương tới Côn Dương Tử bản thể nửa phần, nhưng coi như hôm nay đám người chết ở chỗ này, hắn cũng phải đem trước mặt khôi lỗi hủy đi, vô số cái ngày đêm khổ tu, nhưng không phải là vì giống bò sát uất ức chết đi.

Đang lúc Mạc Tiểu Lâu sắp tiếp cận cự long phần đuôi thời điểm, quanh mình nhiệt độ bỗng nhiên hạ xuống, Thủy Long thân thể cao lớn nhanh chóng đông kết thành băng, mà còn không tới kịp lao ra Mạc Tiểu Lâu, cũng bị băng phong ở bên trong.

Nhìn xem đã biến thành băng điêu Mạc Tiểu Lâu, Ngự Nhiên cũng không sót ruột tiến công, ngược lại mặt lộ vẻ vẻ kinh dị.

"Đây là. . . . Pháp tướng, gia hỏa này mới là Kim Đan kỳ, làm sao có thể!"

"Răng rắc ~ "

Đột nhiên, trên mặt biển trống rỗng xuất hiện hai con kim quang long lánh đại thủ, trong nháy mắt nằm ở cự long thân thể. Bàn tay dùng sức xoay vặn, mặt băng rạn nứt, đại lượng khối băng bắt đầu tróc ra, nhao nhao rơi vào phía dưới nước biển ở trong.

"Ngao ~!"

Phát ra một tiếng gào thét về sau, Thủy Long thân thể khổng lồ bị Thuần Dương chi lực ngưng kết xuất thủ chương xé rách, Mạc Tiểu Lâu phá băng mà ra.

Không dừng lại chút nào,

Thân thể của hắn tiếp tục phóng tới đang ngăn người Ngự Nhiên, cùng lúc đó, sớm đã chứa đầy lực lượng hữu quyền nhanh chóng vung ra, Ngự Nhiên thân thể bị đánh cho cung thành một con tôm, bay rớt ra ngoài.

Nhưng mà, Mạc Tiểu Lâu tốc độ càng nhanh, đuổi theo Ngự Nhiên thân thể liên tục ra quyền, cho đến bộ ngực của hắn bị xuyên thủng.

"Bịch ~!"

Ngự Nhiên thi thể rớt cục rơi vào đến trong nước biển, bởi vì hắn trên lưng huyền thiết quan tài, dưới thi thể trăm tốc độ cực nhanh, chớp mắt liền biến mất ở đen nhánh nước biển ở trong.

Nhìn qua trên mặt nước từng vòng từng vòng gợn sóng, Mạc Tiểu Lâu không dám có chút buông lỏng, thời khắc bảo trì cảnh giác, hắn biết khôi lỗi dù hù, nhưng Côn Dương Tử bản thể hắn là còn ở phụ cận, tùy thời đều có thể cho mình một kích trí mạng.

Lúc này, bái Mạc Tiểu Lâu ban tặng, Lý Văn Xương bọn người rớt cục thoát ly ràng buộc rồi, cổ đều mặt lộ vẻ sống sót sau tai nạn chi sắc, nhao nhao đi vào Mạc Tiểu Lâu bên người.

"Mạc sư huynh thần võ!"

Mới chấn thiên động địa chiến đấu mọi người khuất phục, tại những đệ tử này trong lòng, Mạc Tiểu Lâu đã gần đến hồ thần đồng dạng tồn tại, vừa rồi chẳng những tình huống nguy cấp, âm thầm còn ẩn giấu đi cao thâm mật trắc Côn Dương Tử, vị này Tam sư huynh vốn có thể mình đào tẩu, phải biết Khôn Thương tông đệ tử nhiều vô số kể, hoàn toàn không ai sẽ quan tâm hao tổn mấy tên phổ thông nội môn đệ tử.

Nhưng Mạc Tiểu Lâu lại không để ý an nguy, vì bọn hắn liều chết một trận chiến, cái này gọi Lý Văn Xương bọn người rất là chấn động, nguyên lai mọi người ở giữa ngoại trừ tương hồ ganh đua so sánh lợi dụng, lại còn có chân tình tồn tại.

Lý Văn Xương thăm hạ quyết tâm, về sau hắn muốn thể chết cũng đi theo Mạc Tiểu Lâu.

"Mọi người tuyệt đối đừng phớt lờ, bảo trì đề phòng!"

Mạc Tiểu Lâu mệnh lệnh chúng nhân tản ra, hắn luôn có một loại cảm giác, chiếc kia to lớn quan tài có huyền cơ khác, nói không chừng, Côn Dương Tử bản thể liền giấu ở trong đó.

"Sư huynh ngơng nhìn!"

Thuận Lý Văn Xương ngón tay phương hướng nhìn lại, Mạc Tiểu Lâu phát hiện huyền khí đảo phương bắc có bạch quang phóng lên tận trời, chỉ một thoáng, tựa như ban ngày. Một cái vô cùng cao lớn quang ảnh cự nhân sừng sừng giữa thiên địa, như thần linh.

Nương theo lấy trận trận ngậm xướng thanh âm, cự nhân đem trường kiếm trong tay giơ lên cao cao, thẳng vào mây trời. Phong mang chỗ hướng, như cửu thiên Ngân Hà mưa kiếm phóng lên tận trời. Trong thoáng chốc, hình như có những pháp quyết khác quang mang lấp lóe, nhưng cùng mưa kiếm so ra đều lộ ra không có ý nghĩa.

"Cái này. . . Cái này là vật gì!"

Mạc Tiểu Lâu chưa bao giờ thấy qua như vậy bao la hùng vĩ cảnh tượng, nếu như đây là tu giả phát ra công kích, như vậy thi thuật giả nên như thế nào kinh khủng tồn tại.

"Chẳng lẽ là Côn Dương Tử? Không đúng. . . Cự nhân. . . Mưa kiếm. . . Ngậm xướng. . . Đây là đạo tể thiên hạ!"

Năm đó bởi vì bị ép leo lên Ngũ Linh thang trời, Mạc Tiểu Lâu từng kỹ càng hỏi thăm qua liên quan tới Tiêu Hạo trời sự tích, bắt đầu đi đoạt được rất ít. Chỉ là từ Lục Hạo miệng bên trong biết được, Khôn Thương tông có một thức Kinh Thiên Kiếm Quyết, tên là đạo tể thiên hạ. Một chiêu này uy lực vang dội cổ kim, nhưng vài vạn năm đến, có thể lĩnh ngộ trong đó áo nghĩa chỉ có tám người, mà Tiêu Hạo trời liền là một cái trong số đó.

Nghĩ không ra hôm nay, đạo tể thiên hạ vậy mà tại huyền khí ở trên đảo lại thấy ánh mặt trời.

"Chúng ta những người này bên trong có khả năng phát động đạo tể thiên hạ cũng chỉ có tinh vĩ Đại sư huynh. Xem ra hải đảo bên kia tình hình chiến đấu nhất định phi thường thảm liệt!"

Lục sư huynh, Nhạc Anh Tuấn, sư tỷ, Tô Trang Nhã toàn bộ ở trên đảo, đoán chừng giờ phút này nhất định là đến sống chết trước mắt, Mạc Tiểu Lâu trong lòng khẩn trương, đang muốn dẫn người tiến về hỗ trợ, nhưng khỏe mắt liếc qua lại phát hiện trên mặt biển chính trôi một vật. Ngưng thần nhìn lại, chính là trước kia Ngự Nhiên trên lưng cõ quan tài kia.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by ㄟㄎㄎHuyền★ㄎㄎLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sau cùng nhắc nhở

Mạc Tiểu Lâu trong lòng không hiểu, cái này cổ quan tài mười phần cực đại, xem ra chất liệu nên cực kỳ nặng nề, căn bản không có khả năng mình trôi nổi Vu Hải trên mặt.

Quả nhiên, từ quan sát kỹ sau hần phát hiện, cự quan tài mặt ngoài bị một tầng thật mỏng hắc khí bao trùm, chính là cổ lực lượng này đưa nó từ trong nước biển nắm cử nhĩ ra.

"Côn Dương Tử tên kia nhất định ẩn thân tại cái này trong quan tài, Lý sư đệ, ngươi mau dẫn người đi ở trên đảo cứu viện, ta đến nghĩ biện pháp ngăn chặn hần!"

Mạc Tiểu Lâu thực đang lo lắng ở trên đảo đám người an nguy, mà lại bằng Lý Văn Xương đám người tu vi, coi như lưu ở chỗ này chỉ sợ cũng chỉ có thể trở thành vương vãi, tìm cái chết vô nghĩa. Mới Trần Tinh Vi đã dùng ra đạo tề thiên hạ cái này các loại sát chiêu, tin tưởng trên đảo địch nhân cũng nhất định là thương vong thảm trọng. Hiện tại phái Lý Văn Xương bọn người quá khứ, nói không chừng còn có thể thay đổi cục diện.

"Sư huynh ngươi yên tâm đi, làm Khôn Thương tông đệ tử chúng ta nhất định sẽ không cho môn phái mất mặt!"

Mạc Tiểu Lâu sờ tác sờ vì đã thật sâu xúc động đám người, bọn hần ý thức được tại thời khắc nguy nan, tình đồng môn mới là nhất đáng ngưỡng mộ, thậm chí so sinh mệnh còn trọng yếu hơn, huống chi, đối với bọn hần những này đã tại trước quý môn quan chuyển qua một vòng người mà nói, từ vong đã không có đáng sợ như vậy.

"Sư huynh. . . . Ta muốn nói tiếng xin lỗi, kỳ thật năm đó. . . ."

Lý Văn Xương thẹn trong lòng, bảy năm trước, hần từng cùng mọi người cùng một chỗ đã cười nhạo Mạc Tiểu Lâu, nhưng hôm nay Mạc sư huynh chẳng những tu vi hơn xa mình, hơn nữa còn bất kể hiềm khích lúc trước, liều chết cứu chúng tính mạng người. Hiện tại hần lại quyết định một mình lưu lại, sao lại không phải vì cho mình những người này liệu ra một con đường sống.

Mạc Tiểu Lâu khoát tay áo, đánh gãy Lý Văn Xương, hần hết sức rõ ràng đối phương muốn nói cái gì, kỳ thật Mạc Tiểu Lâu cũng không phải là loại kia đặc biệt để ý người khác cái nhìn người, cho tới nay, hần đều chỉ là vui đầu làm mình cho rằng chuyện chính xác, đến khắp chung quanh người châm chọc khiêu khích, chỉ sẽ trở thành hần phần đầu động lực.

"Nhanh lên đường thôi, không phải ai cũng đi không được! Nếu như ta không thể trở về đi, mời thay ta hướng sư tôn thỉnh an, Mạc Tiểu Lâu vĩnh viễn cảm kích hần đường dục chí ân, còn có, ngươi đem cái này hai khối oán ngọc giao cho ta nuôi đầu kia sói con."

Mạc Tiểu Lâu từ trong vòng tay trừ vật đem oán ngọc lấy ra, ném cho Lý Văn Xương, thầm nghĩ trong lòng: "Tiểu Bạch, khả năng này là ta cuối cùng vì ngươi luyện hóa Thuần Dương lực, hi vọng ngươi đừng như vậy tham ăn, giữ lại làm kỷ niệm"

Kỳ thật Mạc Tiểu Lâu có một bụng lời nói nghĩ nói với Tư Đồ Tĩnh, nhưng đối mặt Lý Văn Xương, hần chỉ có thể muốn nói lại thôi, vì sư tỷ hạnh phúc, tuyệt đối không thể lấy gọi Đại sư huynh có nửa điểm hiểu lầm.

"Sư huynh yên tâm đi! Ngươi lời nhắn nhủ sự tình ta nhất định làm tốt. . . Chính ngươi cẩn thận! Các sư đệ đều chờ đợi ngươi trở về uống rượu với nhau đầu!"

Lý Văn Xương cũng không nói thêm gì nữa, mặt đỏ vành mắt, quay người dẫn đầu đám người hướng phương bắc bay đi.

"Sư tỷ. . . Ngươi nhất định phải hạnh phúc!"

Nhìn qua đám người đi xa phương hướng, Mạc Tiểu Lâu tự lẩm bẩm. To như vậy trên mặt biển, chỉ có hần độc thân mà đứng, Nguyệt Quang tung xuống, thanh niên bóng lưng có chút thô lương.

Cố gắng từ trong suy nghĩ tránh ra, hần quay người nhìn xem trên mặt biển màu đen cự quan tài, Mạc Tiểu Lâu đã làm tốt hết thảy chuẩn bị, bao quát từ vọng, hần cần phải làm là tận lực ngăn chặn Côn Dương Tử, hi vọng làm trong cơ thể mình một giọt máu cuối cùng chảy hết thời điểm, ở trên đảo mọi người đã thoát ly hiểm cảnh.

"Côn Dương Tử! Ngươi còn không ra sao?"

"Ồ ô ư, tiểu tâm tư đều bị ta nghe được, hắc hắc, nhìn ngươi cái này uất ức dạng, ngươi người sư tỷ kia chỉ sợ còn không biết có cái kẻ ngu yêu thầm

nàng đi!"

Quan tài bên trong truyền ra một cái cực kỳ âm nhu giọng nam, nghe được Mạc Tiểu Lâu nổi da gà rơi đầy đất.

"Côn Dương Tử, ngươi quả nhiên trốn ở cái này trong quan tài! Ha ha ha, nghĩ không ra đại danh鼎鼎鼎鼎 Côn Dương Tử lại là một cái bất nam bất nữ gia hỏa!"

Xác định Côn Dương Tử bản thể vị trí về sau, Mạc Tiểu Lâu trong lòng tảng đá lớn rút cục rơi xuống đất, hần hiện tại cần phải làm là ngăn chặn gia hỏa này, cho Lý Văn Xương bọn người tranh thủ thời gian.

Đừng nhìn Mạc Tiểu Lâu tính tình ngọt ngào, nhưng tâm tư lại cực kỳ tinh mẫn, hần đối Côn Dương Tử tính tình đã có hiểu biết, biết ma đầu kia có mấy lời làm nhảm,

Thế là trước cố ý khích giận hần, gây nên lời nói gốc rễ. Nếu như đối phương không vội ở tiền công, ngược lại tìm mình lý luận, thì chứng minh hần cũng không lo lắng Lý Văn Xương đi cứu người, nói cách khác, ở trên đảo vẫn như cũ có hần có thể điều khiển lực lượng, dạng này trước mắt kế hoạch liền phải lập tức làm ra điều chỉnh, không phải Lý Văn Xương bọn người sẽ chỉ mang cùi cứu hỏa, uống phí tính mệnh.

"Hừ! Ngươi tiểu tử này căn bản không hiểu cái gì gọi là đẹp! Ta thanh âm này cỡ nào giàu có từ tính, căn bản không phải các ngươi những này phàm phu tục tử hiểu được thưởng thức."

Quả nhiên Côn Dương Tử cũng không ý định động thủ, ngược lại lại tại lớn đàm mỹ học, Mạc Tiểu Lâu thâm kêu không ổn, xem ra gia hỏa này thật lưu có át chủ bài. Ngắm nhìn huyền khối đảo phương hướng, lúc này to lớn pháp tướng đã tán đi, trước đó bạch quang chói mắt cũng tại dần dần ảm đạm.

"Bên kia chiến đấu đã kết thúc rồi à? Nhìn gia hỏa này khí định thần nhàn đáng vẽ, quả nhiên vẫn là hần thắng. Minh bây giờ chạy tới chỉ sợ thì đã trễ, chỉ có hết sức trọng thương bản thể, hi vọng có thể ảnh hưởng hần đối khôi lỗi thao túng năng lực."

Nhưng mà Mạc Tiểu Lâu cũng không biết, ra tại nguyên nhân nào đó, trên thực tế, Côn Dương Tử cùng hần ở giữa ai cũng không làm gì được đối phương.

Đừng nhìn hiện tại Côn Dương Tử phong khinh vân đạm, kỳ thật trong lòng cũng có chút phiền muộn, ma đầu kia tung hoành Trung Thổ nhiều năm, giết người như ngóe. Luôn luôn tinh thông tính toán hần, cuối cùng cờ kém một chiêu, vạn vạn không nghĩ tới Trần Tinh Vĩ sẽ bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy, trong nháy mắt hủy đi bảy tên khôi lỗi, còn thừa lại ba cái khôi lỗi cũng là kéo dài hơi tàn, sớm đã không chịu nổi một kích.

"Tiểu tử ngốc này hết lần này tới lần khác là cái Thuần Dương thể mạch, thật là làm người đau đầu a. . . . Được rồi! Vẫn là trước đừng quản ở trên đảo đám người kia, trước tiên đem tiểu tử này giải quyết lại nói!"

Lúc này, Côn Dương Tử cũng làm ra quyết định, đầu ngón tay hần chớp động, một cổ nhỏ bé không thể nhận ra linh lực ba động truyền ra, phảng phất nhận lấy triệu hoán, tại vùng biển này chỗ sâu, tên kia vừa mới đem Lục Hạo đánh rơi Thổ hệ khôi lỗi đột nhiên mở hai mắt ra, đối dưới chân núi dưới biển đánh ra một đạo cổ quái pháp quyết, trong nháy mắt, khôi lỗi thân thể hóa thành một đoàn hào quang màu vàng, khó có thể tin tốc độ dán đáy biển tiến lên, vậy mà so với bình thường tu giả ngự không chi thuật phải nhanh hơn rất nhiều.

Côn Dương Tử tin tưởng vững chắc, một lát sau, cái này chán ghét tiểu tử ngốc chắc chắn bị ép thành thịt nát. Minh trước tạm nhịn ở tính tình, cùng hần nói chuyện tào lao một phen, kéo dài thời gian.

Nhưng giờ phút này, Mạc Tiểu Lâu cũng đã nhận định Côn Dương Tử ở trên đảo lưu có hậu thủ, muốn lập tức cùng nó bản thể triển đấu, tranh thủ suy yếu hần đối khôi lỗi thao túng năng lực.

Nhìn xem Mạc Tiểu Lâu nổi lên kim quang hai tay, Côn Dương Tử bỗng cảm giác đau đầu, lấy tu vi của hần tự nhiên không sợ Mạc Tiểu Lâu, chỉ là mười phần chán ghét Thuần Dương chi lực.

"Tiểu tử ngươi muốn làm gì? Đã đánh cả đêm, hiện tại gì không nghỉ ngơi một hồi, dù sao ta ở chỗ này cũng sẽ không chạy."

"Uy. . . Ta nói ngươi có nghe hay không! Mau dừng tay! Ngươi kẻ ngốc cái gì cũng đều không hiểu!"

Gặp Mạc Tiểu Lâu hoàn toàn không có ý dừng lại, Côn Dương Tử có chút then quá hoá giận.

Mặc dù không rõ trước mắt cái này giết người không chớp mắt ma đầu, tại sao lại thỉnh cầu ngưng chiến, nhưng Mạc Tiểu Lâu biết mình nhất định phải toàn lực xuất kích, không thể cho đối phương có lưu thời gian thở dốc. Đã luận tâm cơ cùng miệng lưỡi chính mình cũng không chiếm được nửa điểm ưu thế, kia cũng không cần cùng đối phương giao lưu, vui đâu dựa theo ý nghĩ của mình làm.

"Bá ~!"

Một đạo quyền ảnh kéo lấy kim sắc quang mang xẹt qua mặt biển, hướng phía dưới màu đen cự quan tài đánh tới.

"Hỗn đản! Ngươi căn bản không biết mình đang làm gì!"

Bị buộc rơi vào đường cùng, trong quan tài lớn cũng đã tuôn ra một đoàn hắc khí, bay đến không trung đón nhận quyền ảnh.

Cái này hai đạo công kích, một cái âm nhu, một cái cương mãnh. Hai người so sánh, Côn Dương Tử hắc khí rõ ràng càng có khí thế, nhìn như mềm mại, nhưng tốc độ cực nhanh.

Từ cái này tiện tay vừa đánh trúng không khó coi ra, luận cảnh giới tu vi, Côn Dương Tử muốn mạnh hơn Mạc Tiểu Lâu rất nhiều.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by ㄟㄎㄎHuyền★ㄎㄎLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Âm dương

Hai đạo công kích trên không trung chạm vào nhau, ngoài ý liệu không có phát ra cái gì tiếng vang, hắc kim lưỡng sắc quang mang phảng phất nhận lấy lẫn nhau hấp dẫn, trong nháy mắt dung hợp lại cùng nhau, biến mất không thấy gì nữa.

"Cái này. . ."

Mạc Tiểu Lâu có chút kinh ngạc, mới hắc rõ ràng nhìn thấy Côn Dương Tử phát ra hắc khí rõ ràng càng cường đại hơn, lúc đầu đã làm tốt phòng ngự chuẩn bị, nhưng không ngờ, cái này hai cỗ lực lượng lẫn nhau lẫn tiếp xúc sau vậy mà hư không tiêu thất.

Một loại khó nói lên lời thống khổ thuận bàn tay truyền nhập thể nội, toàn thân kinh mạch đều đang rung động kịch liệt, đầu vầng mắt hoa, như muốn nôn mửa. Sau một lúc lâu, loại cảm giác này mới lấy bình phục.

"Vừa mới nguoi vì cái gì không nghe lời của ta! Hiện tại biết lợi hại chưa! Khục. . . Khục "

Trong quan tài, Côn Dương Tử thanh âm nghe vào có chút tiều tụy, hiển nhiên hắc cũng gặp đồng dạng thống khổ. Xem ra hắc nhất định biết được trong này kỳ quái, Mạc Tiểu Lâu không khỏi đặt câu hỏi:

"Đây là có chuyện gì?"

Hít sâu một hơi, Côn Dương Tử nổi giận đùng đùng nói ra: "Nguoi kẻ ngu này rốt cục chịu nghe ta nói rồi? Nguoi là Thuần Dương thể mạch, ta là thuần âm thể mạch, hai loại linh lực một khi gặp nhau, bất luận mạnh yếu đều sẽ lập tức trung hoà tiêu tán, mà thi thuật giả bản thân kinh mạch cũng sẽ nhận xung kích, dần dà, khó tránh khỏi kinh mạch khô kiệt mà chết!"

Gặp Mạc Tiểu Lâu khuôn mặt ngốc trẻ, Côn Dương Tử mừng thầm, nghĩ thầm kẻ ngu này quả nhiên bị mình dọa sợ, chỉ cần hắc không lại động thủ, chờ một lúc mình có thể ban thưởng hắc cái kiểu chết thống khoái.

Côn Dương Tử lời nói mặc dù có chút khoa trương, nhưng lại cơ bản phù hợp sự thật, thiên địa mới bắt đầu, nguyên bản chỉ có năm loại linh lực, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ. Về sau trải qua vô số tuế nguyệt diễn biến, tại Ngũ Hành bên ngoài lại diễn sinh ra hai chủng linh khí, Thuần Dương cùng thuần âm.

Âm dương tương sinh tương khắc, hai loại sức mạnh một khi giao hòa, liền sẽ tiêu tán thành vô hình, bởi vì có được hai loại thể mạch tu giả cực kì thừa thớt, cho đến hôm nay, cũng không ai có thể tìm tòi nghiên cứu ra cái này ảo diệu bên trong.

"Thì ra là thế... Ha ha ha ha "

Mạc Tiểu Lâu chợt cười to, hắc sớm đã làm xong chiến tử chuẩn bị, nhưng một mực lo lắng cho mình lực lượng yếu ớt, dù cho hi sinh tính mệnh cũng vô pháp giải cứu đám nguoi, nhưng hiện tại xem ra, mình cùng đối phương thể mạch tương sinh tương khắc, chỉ cần lẫn nhau linh lực có tiếp xúc, hai nguoi đều sẽ tiếp nhận lớn lao thống khổ.

"Chỉ cần mình không ngừng công kích, coi như không thể mài chết mà đầu kia, chí ít cũng có thể ảnh hưởng hắc đối khôi lỗi thao túng, cứ như vậy, nguoi trên đảo liền có hi vọng còn sống!"

"Nguoi đang cười cái gì!"

Mạc Tiểu Lâu tiếng cười lệnh Côn Dương Tử có chút run rẩy, tiểu tử này tựa như một khối hắc cầu bên trong tảng đá, vừa thú vị vừa cứng!

"Ngươi điên rồi sao! Mau dừng tay... Ta nói cho ngươi, tiếp tục như vậy chúng ta đều sẽ chết!"

Lúc này, chân trời đã tăng sáng, một vòng mặt trời đỏ chính từ từ trên mặt biển dâng lên, đón ánh bình minh quang huy, Mạc Tiểu Lâu đem Xích Dương gọi ra, nắm trong tay, giờ lên cao cao.

Một cỗ bá đạo Thuần Dương chi lực như như hồng thủy tràn vào đến Xích Dương bên trong, lấy Mạc Tiểu Lâu làm trung tâm, chung quanh tạo thành một cái kim sắc tuyến qua.

"Đừng sợ, Côn Dương Tử! Xuất ra ngươi lạm sát kẻ vô tội lúc khí phách, chúng ta tới chiến thống khoái!"

Mạc Tiểu Lâu đã lại không giữ lại, hấn giờ phút này tựa như mặt trời sù già, quanh thân tản mát ra chói mắt kim sắc quang mang, cùng phương xa mặt trời mới mọc cùng một chỗ chiếu sáng thiên địa.

Chỉ cần còn có hi vọng, thống khổ lại đáng là gì, nhiều năm trước đêm ấy, Mạc Tiểu Lâu đã từng kỳ vọng lát nữa có kỳ tích xuất hiện, nhưng chờ đợi hấn vẫn như cũ là tử vong cùng máu tươi. Ngày hôm nay, hấn lựa chọn làm người khác chứa cứu thế, có lẽ đây chính là mệnh đi, mình ngăn ngại mà cô độc một đời, đem vào hôm nay tại vùng biển này bên trong vẽ lên dấu chấm tròn.

"Đáng chết! Ngươi coi như cứu được bọn hấn, cũng không ai sẽ niệm tình ngươi tốt!"

"Hô!"

Xích Dương vung ra, từng đạo hình bán nguyệt kim sắc kiếm mang hướng quan tài kích bắn đi.

Côn Dương Tử rơi vào đường cùng, chỉ phải tiếp tục vận khởi linh lực ngăn cản, một nháy mắt, trên mặt biển dâng lên mảng lớn hắc khí, đem cự quan tài bao phủ trong đó.

Đầy trời kim sắc quang mang đập xuống giữa đầu,

Cùng hắc khí tiếp xúc một nháy mắt, hai người cổ đầu tiêu tán vô hình, giữa thiên địa nhưng lại khôi phục yên tĩnh.

"A. . ."

Trong quan tài truyền đến Côn Dương Tử tê tâm liệt phế rú thảm. Ngay tại đáy biển thi triển đòn thuật Thổ hệ khôi lỗi cũng lập tức ngừng lại.

"Nhìn tới. . . Tiểu tử này là muốn theo ta đồng quy vu tận, bảo mệnh quan trọng, trước chặt đứt cùng cái khác khôi lỗi liên hệ!"

Côn Dương Tử làm sao cũng không nghĩ tới, mình vậy mà lại bị một cái Dung Hợp kỳ tiểu tử bức đến tình cảnh như thế, đây hết thảy chỉ trách vận ác Thuần Dương chi lực. Bởi vì tâm mạch bị thương nặng, Côn Dương Tử đành phải lựa chọn giữ lại mạnh nhất Thổ hệ khôi lỗi, hấn thề nhất định phải đem Mạc Tiểu Lâu ép thành bánh thịt.

"Khục. . . Khục. . ."

Mạc Tiểu Lâu miễn cưỡng trên không trung đứng thẳng thân hình, lồng ngực của hấn đã bị máu tươi nhuộm đỏ, mặc dù trước đó làm xong chuẩn bị tâm lý, nhưng mới rồi trong nháy mắt đó, hay là gọi hấn thống khổ không thôi, suýt nữa rơi xuống đến trong nước biển.

Mạc Tiểu Lâu minh bạch, coi như mình không làm như vậy, Côn Dương Tử cũng tuyệt đối sẽ không bỏ mặc hấn còn sống rồi đi, dứt khoát hi sinh chính mình đem đôi lấy đám người tính mệnh, vừa rồi Côn Dương Tử kêu thảm đã chứng minh, tên ma đầu này cùng với e ngại Thuần Dương chi lực.

"Côn Dương Tử! Ta Mạc Tiểu Lâu liền là khắc tinh của ngươi, hôm nay sẽ làm cho ngươi nợ máu trả bằng máu!"

Nhịn xuống trong kinh mạch truyền đến kịch liệt đau nhức, Mạc Tiểu Lâu lần nữa vận chuyển lên Bá Thể công pháp, lần này hấn quyết định cận thân ôm lấy quan tài, cùng Côn Dương Tử đồng quy vu tận!

Cuối cùng mắt nhìn huyền khối đảo phương hướng, trong nắng sớm, cái này cái hải đảo phá lệ mỹ lệ, tựa như vị kia thanh nhã nữ tử.

Tựa như một tôn mặt trời nhỏ, Mạc Tiểu Lâu cả người đều bị chói mắt kim sắc quang mang vây quanh, nhắm ngay chiếc kia màu đen quan tài, thả người nhào tới.

Trong điện quang hỏa thạch, lấp kín từ nham thạch tạo thành cự tường từ trong biển nhanh chóng dâng lên, ngăn ở Mạc Tiểu Lâu trước người.

"Àm âm~!"

Không kịp thu thế Mạc Tiểu Lâu một đầu đụng vào, cùng lúc đó, trên vách tường lại sinh ra một tay nắm, nắm tay đem Mạc Tiểu Lâu đánh cho bay rớt ra ngoài.

Một quyền này lực lượng cực lớn, như là đổ xuống sông xuống biển, Mạc Tiểu Lâu thân thể không ngừng lăn lộn, bởi vì tốc độ quá nhanh, trên mặt biển gây mấy chục lần sau mới dần dần ngừng lại.

Giấy dựa lấy đứng dậy, đứng trên mặt biển, Mạc Tiểu Lâu lúc này mới phát hiện, mình vừa mới lại bị đánh ra vài trăm mét xa. Phóng tầm mắt nhìn tới, một tòa cao vút trong mây to lớn vách đá đứng lặng ở trong nước biển, ngập trời linh áp từ vách đá bên trong phát ra, đập vào mặt.

Từ khi tiến vào Dung Hợp kỳ về sau, Mạc Tiểu Lâu nhận lực đề cao mạnh, mặc dù cách khoảng cách mấy trăm mét, hần y nguyên có thể thấy rõ xa xa cảnh tượng. Chỉ gặp vụn trượng trên thạch bích vậy mà đứng đầy một cái thốt tha thân ảnh.

"Thật mạnh thổ hệ nguyên tố! Cái này nhất định là Côn Dương Tử khôi lỗi. Lại còn là một cái nữ tu người, Côn Dương Tử quả nhiên ngoan độc, ngay cả nữ tử cũng không buông tha!"

Lúc này, khôi lỗi đã đem quan tài một lần nữa công lên, khoe miệng của nàng lại hiện lên một vòng mỉm cười, tràn ngập từ ái, lệnh người như một cơn xuân phong. Loại này mỉm cười gọi Mạc Tiểu Lâu không khỏi nhớ tới mẫu thân.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づ♡Huyền☆ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Đưa người ép thành bánh thịt

Mạc Tiểu Lâu nhìn chằm chằm xa xa Thổ hệ khôi lỗi, trong lòng dâng lên một chút tuyệt vọng, một cỗ không lồ linh áp đánh tới, làm lòng người thấy sợ hãi. Cùng đám lượng không quan hệ, cái này là tới từ cảnh giới ở giữa lạch trời, so với cái gọi là đức hiếu sinh, mạnh được yếu thua mới là thượng thiên nghĩ trên thế gian truyền bá chân lý.

"Gia hỏa này khí thế vậy mà so hắc tích con rết còn mạnh hơn, nhưng tiểu Hắc đã là Kim Đan đại viên mãn, chẳng lẽ cái này khôi lỗi khi còn sống đứng là Nguyên Anh kỳ cao thủ? Côn Dương Tử gia hỏa này..."

Mạc Tiểu Lâu trong lòng tràn đầy cảm giác bất lực, nhưng nghĩ lại, kỳ thật mình cũng không cần thiết cùng khôi lỗi giao chiến, chỉ cần đem Thuần Dương chi lực chạm đến sau lưng nàng quan tài là đủ. Mặc dù tại Nguyên Anh kỳ cường giả trước mặt, mình tựa như sâu kiến, nhưng làm được điểm này hẳn là vẫn là có khả năng đi.

Mạc Tiểu Lâu cũng không biết, mặc dù cái này Thổ hệ khôi lỗi vì Nguyên Anh kỳ, nhưng bởi vì Côn Dương Tử bản thân cảnh giới hạn chế, chỉ có thể phát huy ra Kim Đan kỳ thực lực. Nhưng dù cho như thế, Mạc Tiểu Lâu còn là xa xa đánh giá thấp cảnh giới cao thấp mang tới thực lực sai biệt.

Nương theo lấy liên tiếp không bạo thanh âm, Mạc Tiểu Lâu thân thể sát mặt biển hồi hải phi hành, sau lưng hình thành khí lưu đem nước biển cắt chém mà ra, từng cái từ nham thạch tạo thành cự chướng ở trong nước biển nhô ra, vào đầu hung hăng nện xuống.

Sự thật chứng minh, Mạc Tiểu Lâu lựa chọn tốt nhất tiến công lộ tuyến, từ Vu Hải nước lực cản, tại đây biển đuổi xuất thủ chướng cùng Mạc Tiểu Lâu ở giữa tạo thành tốc độ chênh lệch thời gian, luôn luôn chậm một bước.

Nếu như Mạc Tiểu Lâu lựa chọn ở trên không phi hành, như vậy cự chướng tại xông ra mặt biển sau liền có đầy đủ điều chỉnh không gian, rất dễ dàng đem hắn đánh trúng.

Đứng tại trên vách đá dựng đứng, Côn Dương Tử khoan thai nhìn qua phía dưới, hẳn biết đương khôi lỗi đến một khắc này, trận chiến đấu này liền đã kết thúc, bất luận là Mạc Tiểu Lâu hay là trên đảo Khôn Thương tông đệ tử, chờ đợi bọn hắn đem sẽ chỉ là tử vong.

Lúc này, trên mặt biển một màn kia kim sắc quang mang vẫn tại cự chướng cùng sóng biển ở giữa ghé qua xê dịch, nghĩa vô phản cố.

"Tiểu tử này thật là có cổ đeo đai, chỉ tiếc bị Khôn Thương tông đám kia đạo sĩ thú cho tẩy não, không phải tương lai tất thành đại khí."

"Thôi. . . Xem ở phần này dừng khí phân thượng, thưởng người cái kiểu chết thống khoái! Ân. . . . Đưa người biến thành bánh thịt như thế nào?"

Khôi lỗi bàn tay trắng nõn bên trên Linh quyết chớp động, dưới chân vách đá bắt đầu cấp tốc lên cao, thẳng lên cửu tiêu.

Lại nói Lý Văn Xương bọn người lĩnh mệnh tiến về huyệt khỏi đảo cứu viện, trên đường phát hiện thoi thóp Lục Hạo, từ Lục Hạo miệng bên trong biết

được, phụ cận trong Hải Vực lại ẩn giấu đi một cái cực kỳ lợi hại Thổ hệ khôi lỗi.

Bởi vậy đám người cẩn thận từng li từng tí ẩn núp tiến vào trên đảo trong rừng rậm, tiếp tục tiến lên, rốt cục tại huyền khối đảo cánh bắc trên bờ cát phát bị phong ấn Nhạc Anh Tuấn bọn người.

"Lục sư huynh, chúng ta bây giờ muốn hay không lao ra đem ba cái kia khôi lỗi xử lý?"

"Tuyệt đối không thể, bây giờ ta trọng thương mang theo, người đứng nhìn cái này ba cái khôi lỗi tàn tạ không chịu nổi, nhưng tuyệt đối không phải là các người có thể trêu chọc. Trước quan sát một chút lại nói."

Lục Hạo kịp thời đem Lý Văn Xương ngăn lại, hắn biết bằng những này Luyện Khí kỳ đệ tử, tiến lên sẽ chỉ là chịu chết.

"Nhưng Mạc sư huynh vẫn còn ở đó..."

Lục Hạo khoát tay đánh gãy Lý Văn Xương, hắn ngấm nhìn phương nam bầu trời, trong hốc mắt tràn đầy nước mắt, nói ra: "Lão nhỏ là ta nhìn lớn lên, cho tới nay, ta đều coi hắn là làm đệ đệ đối đãi, giờ phút này ta cũng phi thường lo lắng an nguy của hắn, nhưng bây giờ chúng ta có thể làm chỉ có thể là tin tưởng hắn, không muốn bạch bạch cô phụ lão nhỏ hi sinh!"

Nghe Lục Hạo, Lý Văn Xương bọn người đành phải yên lặng cúi đầu, một đôi nắm đấm nắm đến sứt sáo.

Đột nhiên, kia ba tên khôi lỗi phảng phất đã mất đi không chế, như tử thi tê liệt trên mặt đất, không nhúc nhích.

"Xem ra lão nhỏ đắc thủ! Cơ hội tốt, mau đi cứu người!"

Lý Văn Xương bọn người sớm đã kìm nén không được, lập tức liền xông ra ngoài, dưới sự chỉ điểm của Lục Hạo, hợp lực đem Côn Dương Tử phong ấn giải trừ, trên đảo đám người rốt cục khôi phục tự do.

Nhìn thấy Lý Văn Xương, Tô Trang Nhã cái thứ nhất chạy tới, "Lý Văn Xương người không phải cùng Mạc sư huynh một tổ sao,

Làm sao không thấy hắn ở đâu?"

Nghe được Tô Trang Nhã tra hỏi, Lý Văn Xương yên lặng cúi đầu, thì thào nói ra: "Điều tại chúng ta vô dụng, cái gì đều không làm được, Mạc sư huynh vì yểm hộ chúng ta rút lui, tự mình lựa chọn lưu lại cùng Côn Dương Tử bản thể chiến đấu."

"Cái gì! Lại đem Mạc sư huynh ném ở nơi đó, mình chạy trốn, các người cái này một bang đại nam nhân làm sao có ý tứ đâu?"

Nghe Tô Trang Nhã không chút lưu tình chỉ trích, Lý Văn Xương đầu trở nên thấp hơn, hắn hiện tại đặc biệt đừng hối hận, vừa rồi nên cùng Mạc sư huynh cùng nhau lưu lại, không phải liền là chết a, dù sao cũng tốt hơn bị một tiểu nha đầu xem thường tới mức.

"Lý sư đệ, người mới vừa nói lão nhỏ phát hiện Côn Dương Tử bản thể?"

Tư Đồ Tĩnh đem Tô Trang Nhã kéo đến một bên, luôn luôn tinh táo nàng biết hiện tại tuyệt đối không phải lẫn nhau chỉ trích thời điểm, bảy năm qua, nàng một mực đem Mạc Tiểu Lâu coi là thân đệ đệ, ngoại trừ đã chết phụ thân, cái này quật cường thiếu niên liền trở thành nàng nhất trọng trọng người. Giờ phút này Mạc Tiểu Lâu sống chết không rõ, nàng cũng là lòng nóng như lửa đốt.

"Hồi bẩm Tư Đồ sư tỷ, đúng là như thế, Mạc sư huynh phát hiện Côn Dương Tử bản thể hẳn là giấu ở một ngăm màu đen trong quan tài."

Nghe được Côn Dương Tử ba chữ, Tư Đồ Tĩnh lửa giận trong lòng liền khó có thể ức chế, nàng đem phi kiếm nắm trong tay, đối đám người cao giọng nói ra: "Mạc sư đệ một người tuyệt đối không phải là đối thủ của Côn Dương Tử, chúng ta bây giờ hẳn là lập tức tiến đến cứu giúp!"

Tô Trang Nhã nghe vậy lập tức đi theo phụ họa, Lý Văn Xương lập tức cũng tinh thần tinh táo, chỉ cần mình tham dự vào nghĩ cách cứu viện Mạc Tiểu Lâu trong chiến đấu, kia trước đó si nhục liền có thể đạt được rửa sạch.

"Ai cũng không cho phép đi!"

Lục Hạo hét lớn một tiếng, ngăn cản đám người.

"Các người không suy nghĩ một chút, lão nhỏ đến tột cùng vì cái gì mới lựa chọn lưu lại! Tại Côn Dương Tử bên người y nguyên có một cái phi thường cường đại Thổ hệ khôi lỗi, coi như ta tại thời kỳ toàn thịnh, hợp chúng nhân chi lực cũng khó thương nửa phần. Hiện tại các người quá khứ chỉ có thể là không công chịu chết! Uống phi Mạc sư đệ một bầu nhiệt huyết!"

Còn chưa đợi Tư Đồ Tĩnh giải thích, Nhạc Anh Tuấn bỗng nhiên chỉ vào phương nam bầu trời hô: "Các người mau nhìn! Đó là cái gì. . . ."

Thuận ngón tay hắn phương hướng nhìn lại, mọi người không khỏi bị cả kinh tròn mắt hốc mồm, chỉ gặp bát ngát trên mặt biển, một tòa cao vút trong mây vách đá tại dần dần lên cao, bởi vì vô quả đất vận động, nước biển bắt đầu sôi trào lên, cả hòn đảo nhỏ đều tại run không ngừng.

Chốc lát, tại mọi người tiếng kinh hô bên trong, tòa kia cao lớn vách đá vậy mà bắt đầu nghiêng, thẳng tắp đánh vào nước biển bên trong, tiếng va chạm to lớn lệnh những này tu chân giả đều khó mà chịu đựng, một chút tu vi hơi thấp đệ tử nhao nhao bụng kín lỗ tai, dù vậy, bọn hắn vẫn như cũ cảm thấy

trận trận ừ tai.

Từng vòng từng vòng mắt trần có thể thấy sóng xung kích hướng chung quanh khuếch tán ra đến, cao mấy chục mét to lớn sóng biển cũng theo sát phía sau, cần quét bát phương.

"Hải khiếu muốn tới! Mọi người nhanh bay đến không trung tránh né!"

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づㄟㄟHuyền★ㄟLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Sinh không thể luyện

Bay trên không trung đám người mặc dù tránh thoát hải khiếu xung kích, nhưng vẫn như cũ muốn vận khởi linh lực ngăn cản cuồng phong.

"Tu vi cao đệ tử đứng tại phía trước, tận lực giúp người phía sau ngăn trở cuồng phong!"

Bị Lý Văn Xương đỡ lấy, Lục Hạo kiệt lực chỉ huy đám người, hắn quyết không cho phép bất cứ một người đệ tử nào lần nữa mất mạng, Đại sư huynh vì cứu đám người, đã vẫn lạc, Mạc Tiểu Lâu bây giờ cũng là dữ nhiều lành ít, loại tổn thất này, đã lệnh Khôn Thương tông khó có thể chịu đựng.

Phía dưới huyền khối đảo đã sớm bị nước biển bao phủ, không thấy tăm hơi, hôm nay, tại đông đảo Khôn Thương tông đệ tử tinh anh trợ giúp phía dưới, cái này tung hoành ở Bắc Hải ngàn năm lâu gia tộc tu chân y nguyên thảm tạo họa diệt môn, bị Côn Dương Tử triệt để diệt trừ.

Cuồng phong cùng hải khiếu qua đi, lưu lại chỉ là một tòa trụ lồi hòn đảo, trước đó kiến trúc hùng vĩ cùng khu rừng rậm rạp cổ đều bị vô tình xóa đi.

Chính khi mọi người thẫn thức không thời thời điểm, một thân ảnh nhanh chóng từ chân trời bay tới, chớp mắt liền đến trước mắt.

Đây là vị mỹ lệ nữ tử, một thân hoa hồng sắc váy dài, trang trọng mà không mất đi kiêu diễm, tinh xảo gương mặt bên trên từ đầu đến cuối treo một vòng từ ái mỉm cười. Chẳng biết tại sao, vị này thánh khiết mỹ lệ nữ tử sau lưng lại cõng một ngum to lớn màu đen quan tài.

Cảm nhận được cường đại thổ linh khí hơi thở, Lục Hạo tâm đã rơi vào đáy cốc.

"Mọi người cẩn thận! Đây là Côn Dương Tử khôi lỗi, hết sức lợi hại!"

Nhìn thấy chiếc kia màu đen quan tài, Lý Văn Xương trong lòng dâng lên vô tận bi thống, "Xem ra Mạc sư huynh đã. . . .".

"Nha. . . Ngươi còn chưa có chết, thật sự là mạng lớn a, bất quá chính hợp ý ta, các ngươi bọn gia hỏa này đều ủng hộ không tặc Kim thuộc tính thể mạch, hiện tại toàn bộ tập trung ở cùng một chỗ, xem ra ta có thể hảo hảo hưởng dụng!"

Nhìn thấy Lục Hạo về sau, Côn Dương Tử âm nhu thanh âm từ quan tài bên trong truyền ra, có lẽ là đã bại lộ bản thể chỗ, lần này hắn cũng không có thông qua khôi lỗi nói chuyện.

"Ngươi ma đầu kia đem Mạc sư huynh thể nào!"

Tô Trang Nhã tức giận chăm chăm lên trước mặt khôi lỗi, tại lệnh người hít thở không thông linh áp trước mặt, nàng lại lộ ra không sợ hãi chút nào.

"Mạc sư huynh. . . . Ân. . Ta đã biết, ngươi nói là cái kia mặt theo tiểu tử thú đi! Ha ha ha, tin tưởng các ngươi đã thấy, vừa mới toà kia vách đá đã đem hắn nện thành bánh thịt, thế nào? Hùng vĩ đi!"

Côn Dương Tử tùy ý cuồng tiếu, hắn hiện tại tâm tình tốt đẹp, trước mặt là một nhóm lớn làm hắn thêm nhỏ dãi thượng đẳng Kim thuộc tính thể mạch, chủ yếu nhất là trên đời này từ đây mất đi một cái Thuận Dương tu giả.

"Côn Dương Tử, ngươi cái này ma quỷ, ta muốn giết ngươi!"

Tur Đồ Tĩnh cảm trong tay phi kiếm, thân thể hóa thành một đạo lưu quang, đánh úp về phía Côn Dương Tử, hai hàng nhiệt lệ từ trên gương mặt của nàng chảy qua, nàng đương nhiên biết, bằng mình lực lượng căn bản bù không được Côn Dương Tử, nhưng làm sao giờ phút này nàng một lòng muốn chết.

Phụ thân cùng Mạc Tiểu Lâu chết, đã làm nàng đối thế giới tàn khốc này triệt để tuyệt vọng, bây giờ đã là sinh không thể luyện.

"Hừ! Không biết tự lượng sức mình!"

Khôi lồ ngón tay thon dài điểm nhẹ, Tur Đồ Tĩnh thân thể lập tức bay rót ra ngoài.

"Tur Đồ sư tỷ!"

Tô Trang Nhã nghĩ bay tiến lên đem Tur Đồ Tĩnh đỡ dậy, nhưng không ngờ từ cổ quan tài kia bên trong đột nhiên toát ra vài luồng hắc khí, đem mọi người gắt gao quán chặt lấy.

"Khục. . . Khục. . . Nghĩ không ra ngươi nguyên lai chỉ có ngần ấy bản sự, nhìn ngươi là có tiếng không có miếng, thực lực không gì hơn cái này!"

Tur Đồ Tĩnh phun ra số ngưng máu tươi về sau, miễn cưỡng trên không trung đứng thẳng thân hình, không dừng lại chút nào, nàng lần nữa phóng tới Côn Dương Tử.

"Bá ~ "

Một đạo hắc khí bắn ra, cùng mọi người đồng dạng, Tur Đồ Tĩnh cũng bị quán quanh ở không trung, không thể động đậy.

"Đáng tiếc a! Trước đó cái kia có thể gọi ra pháp tướng tiểu tử đã phê đi, hiện tại chỉ có đem ngươi chế thành khôi lồ thích hợp dùng, bất quá ngươi yên tâm, đang hấp thu nhiều như vậy thuần kim Nguyên Thần về sau, tín tướng biểu hiện của ngươi cũng sẽ không kém!"

Lúc này, quán chặt lấy Lục Hạo thân thể hắc khí biến thành một con bàn tay màu đen, nhắm ngay đỉnh đầu của hắn, vừa mới chuẩn bị vồ xuống, lại ngừng lại.

"Cỗ khí tức này. . . Chẳng lẽ!"

Côn Dương Tử đang muốn chuẩn bị luyện hóa Lục Hạo thân thể, lại cảm nhận được một luồng khí tức nguy hiểm từ phía dưới trong nước biển truyền đến. Cỗ khí tức này có chút cùng loại Thuần Dương chi lực, nhưng so cái trước càng làm hắn hơn cảm thấy sợ hãi, đó là một loại đến từ sâu trong linh hồn run rẩy.

Lập trên không trung khôi lồ cúi đầu nhìn xuống dưới, chỉ gặp toàn bộ nước biển đều bị chiếu thành kim sắc.

"Oanh ~!"

Mặt biển nổ tung, một cái bị kim sắc phù văn bao khóa thân ảnh phóng lên tận trời, thẳng đến Côn Dương Tử mà đến, chính là Mạc Tiểu Lâu!

Nguyên lai, trước đó Mạc Tiểu Lâu đã thuận lợi vọt tới phía dưới vách đá, đang lúc hắn dự định bay lên trên lúc, to lớn vách đá lại đột nhiên khuynh đảo, che khuất bầu trời đè ép xuống.

Tại sống chết trước mắt, Mạc Tiểu Lâu cũng không có mất lý trí, hắn biết cái này uyển như núi non vách đá chẳng những diện tích to lớn, hơn nữa còn cứng rắn vô cùng, nếu như mình lựa chọn ngành kháng hoặc là lui lại cũng khó khăn trốn bị ép thành bột mịn vận mệnh.

Hắn linh cơ khẽ động, vận chuyển lên thể nội phù văn pháp quyết, trong nháy mắt đề cao mình tốc độ phi hành, đâm đầu thẳng vào đến phía dưới nước biển bên trong, còn tốt trời không tuyệt đường người, tại vách đá đè xuống trong nháy mắt, hắn trốn vào một chỗ rãnh sâu bên trong, lúc này mới trốn qua một kiếp, bảo vệ tính mệnh.

Côn Dương Tử lúc trước bị Mạc Tiểu Lâu tra tấn đã có bóng ma, vừa nhìn thấy có kim sắc quang mang đánh tới, hắn liền vội vàng thu hồi hắc khí, toàn lực thao túng khôi lồ, cẩn thận đề phòng.

Bởi vì muốn tại trước mắt bao người sử dụng phù văn pháp quyết, cho nên Mạc Tiểu Lâu cùng năm đó đồng dạng, vẫn như cũ lựa chọn phục dụng đan dược, cải biến dung mạo.

"Cái này. . . Đây là ai?"

Nhìn lên trước mặt thân ảnh vàng óng, đám người nhao nhao lộ ra vẻ kinh dị, cùng Mạc Tiểu Lâu Thuần Dương chi lực khác biệt, trên người người này tản ra nóng nảy cùng bạo ngược khí tức. Kia từng cái như ẩn như hiện kim sắc phù văn phảng phất có nhiếp nhậm tâm phách lực lượng, gọi người không dám nhìn thẳng.

Tur Đồ Tĩnh to mắt nhìn Mạc Tiểu Lâu, trước đó tại diễn võ trường đầm lầy, bây giờ là Bắc Hải huyền khối đảo, trước mặt nam tử này cùng mình căn bản vốn không quen biết, nhưng hết lần này tới lần khác đều ở thời khắc nguy cấp nhất cứu mình, mặc dù khí thế bên trên ngày đêm khác biệt, nhưng tương tự là kim sắc quang mang, chẳng lẽ... .

"Các ngươi đi mau!", bóng người màu vàng óng ngăn tại Côn Dương Tử trước mặt, đôi sau lưng đám người hô to.

Lục Hạo trong lòng biết giờ phút này không phải truy vấn ngọn nguồn thời điểm, dung không được nửa phần do dự, lập tức mệnh lệnh chúng đệ tử rút lui.

"Tư Đồ sư tỷ! Đi mau a!"

Gặp Tư Đồ Tĩnh y nguyên sững sờ tại nguyên chỗ, hai tên nữ đệ tử đuổi bước lên phía trước đưa nàng lùi đi.

"Vị huynh đài này! Đa tạ ân cứu mạng! Ngày sau phạm là có chỗ phân công, ta Khôn Thương tông ôn hòa không chối từ!"

Lục Hạo đối Mạc Tiểu Lâu bóng lưng chấp tay khom người thi lễ, liền lập tức dẫn đầu đám người hướng phía nam bay đi, một lát sau liền biến mất ở chân trời.

"Cỗ lực lượng này. . . . Không đúng, mặc dù khí thế bên trên có cự biến hóa lớn, nhưng đây là Thuần Dương chi lực, chẳng qua là biến đổi một loại vận chuyển phương thức, ngươi là Mạc Tiểu Lâu!"

Mặc dù có thể lừa qua những người khác, nhưng Côn Dương Tử trời sinh có thuần âm thể mạch, đối với Thuần Dương chi lực dị thường mẫn cảm, chỉ dùng một lát liền nhận ra Mạc Tiểu Lâu.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by ٭Huyền☆Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Truy đuổi

"Ngươi lại còn không chết!"

Côn Dương Tử có chút không dám tin tưởng, hẳn thực tại không tưởng tượng ra được tại vừa mới loại kia công kích đến, tiểu tử này là thế nào trốn tới.

Gặp mọi người đã đi xa, Mạc Tiểu Lâu cũng không tiếp tục ẩn giấu thân phận, lạnh giọng nói ra: "Hừ! Âm dương tương sinh tương khắc, ngươi còn sống, ta làm sao bỏ phải chết!"

Lời vừa nói ra, Côn Dương Tử giận tím mặt, hẳn đời này sở cầu đơn giản tiêu điều tự tại, vô pháp vô thiên, tự nhiên không thể chịu đựng có khắc tinh tồn tại.

"Ngươi tiểu tử này thật là một cái con rệp! Nhìn ta hôm nay làm sao nghiền chết ngươi!"

Côn Dương Tử thao túng khôi lỗi đánh ra số đạo pháp quyết, từng khóa nham thạch to lớn trống rỗng xuất hiện, hướng phía dưới Mạc Tiểu Lâu đập tới.

"Oanh ~ oanh ~ oanh ~ "

Từng viên cự thạch lần lượt bị Mạc Tiểu Lâu quyền mang đánh nát, mà Côn Dương Tử cũng mượn cơ hội này lui lại, cấp tốc kéo dài khoảng cách.

"Làm sao có thể! Cái này kim sắc phù văn có thể ảnh hưởng ta đối khôi lỗi thao túng, phát ra công kích thể mà bị suy yếu!"

Côn Dương Tử cảm thấy từ lúc chào đời tới nay, gặp phải nhất đại uy hiếp chính là Mạc Tiểu Lâu, gia hỏa này không nhưng có Thuần Dương thể mạch, mà lại trên thân tựa hồ còn giấu có một loại thần bí công pháp, có thể ảnh hưởng mình thuần Âm Chi Lực, nếu như bỏ mặc tiểu tử này phát triển, ngày sau tất thành họa lớn.

"Hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, hôm nay liền ở chỗ này đem cái này tai họa giải quyết triệt để rồi, thuận tiện tìm tòi nghiên cứu một chút kia pháp quyết bí mật, nói không chừng còn có thể ở trong đó tìm tới âm dương hai loại sức mạnh khởi nguyên mạnh mẽ."

Tại Côn Dương Tử trong lòng, đã cho Mạc Tiểu Lâu phán quyết tử hình. Ở dưới sự khống chế của hắn, khôi lỗi bàn tay trắng nõn bắt đầu phát ra nhát

hào quang màu vàng, giữa không trung, nữ tử này tóc dài bay lên, tay áo bông bành, quanh thân tản mát ra khí tức thánh khiết, rất khó tưởng tượng, nàng lại là ma đầu Côn Dương Tử khôi lỗi.

"Quát!"

Theo Côn Dương Tử hét lớn một tiếng, cả phiến hải vực cũng bắt đầu rung động, bốn ngọn núi tại đáy biển dâng lên, kéo dài tới chân trời, bị vây quanh ở bên trong Mạc Tiểu Lâu cũng là kinh hãi không thôi, đối mặt loại này tạo vật chủ lực lượng, cho dù ai cũng không khỏi sợ hãi.

Nếu như không phải kim sắc phù văn chế ước đối phương thuần Âm Chi Lực, khôi lỗi lực lượng bị trên phạm vi lớn suy yếu, riêng là cái này bốn ngọn núi tản ra linh áp cũng đủ để làm Mạc Tiểu Lâu bất tỉnh đi.

"Bốn phương thiên địa!"

Côn Dương Tử hô hấp có chút gấp rút, hiển nhiên coi như cường đại như hắn, đang phát ra một kích này lúc, cũng là cực kỳ phí sức.

Chấn thiên động địa tiếng vang bên trong, bốn ngọn núi bắt đầu tụ lại, từ Vu Hải ngọn nguồn tầng nham thạch đè ép, từng đạo lam quang từ trong biển phóng lên tận trời, tựa như tận thế.

Mạc Tiểu Lâu nín thở ngưng thần, lập tức vận khởi một trăm hai mươi điểm lực lượng, lấy hắn làm trung tâm, phù văn tốc độ xoay tròn trong nháy mắt đề cao, từng vòng từng vòng kim sắc quang mang hướng chung quanh khuếch tán ra đến, đương vòng sáng chạm đến sơn phong lúc, liền sẽ phát ra bạo liệt thanh âm, đại lượng nham thạch từ sơn phong mặt ngoài tróc ra.

Từ xa nhìn lại, một màn này rất là hùng vĩ, biển rộng mênh mông bên trong, bốn tòa cao vút trong mây sơn phong ngay tại tụ lại, nổ rung trời bên trong, đỉnh núi không ngừng có kim quang toát ra.

Mạc Tiểu Lâu phát hiện, bất luận mình như thế nào công kích những này sơn phong, hư hao chỗ đều tại lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được khôi phục. Tiếp tục như vậy, mình cuối cùng rồi sẽ bị ép thành thịt nát.

Hắn nhớ kỹ, lại xuất phát trước, bành Văn Sơn đã từng đưa qua mình mấy cái tụ linh phù, loại bùa chú này có trong nháy mắt tụ tập thiên địa linh khí công hiệu thần kỳ, bất luận nơi nào là bất luận cái gì thể mạch, sử dụng tụ linh phù về sau, đều có thể lập tức trong khoảng thời gian ngắn gia tăng tự thân công lực.

Không có chút nào do dự, Mạc Tiểu Lâu tại trong vòng tay trữ vật lấy ra sáu cái tụ linh phù, toàn bộ dán tại cánh tay phải bên trên, một nháy mắt đại lượng thiên địa linh khí bị tự động luyện hóa thành Thuần Dương chi lực, dung nhập vào cánh tay phải ở trong.

Mạc Tiểu Lâu vận khởi Bá Thể công pháp, đối đối diện đề xuống sơn phong, hữu quyền đại lực oanh ra.

"Oanh!"

Một vệt kim quang nổ bắn ra mà ra, đem bên trong một ngọn núi xuyên qua, lộ ra một cái đường kính khoảng ba mét lỗ lớn.

Đón lấy, cửa hang nội bộ nham thạch bắt đầu sinh trưởng, Mạc Tiểu Lâu đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, thân thể hóa thành một vệt kim quang

Tốc độ cao nhất từ cửa hang xông ra.

Hắn vừa mới thoát khỏi vòng vây, sau lưng sơn phong liền đè ép cùng một chỗ, đá vụn đầy trời, thiên băng địa liệt.

"Tiểu tử, chạy đi đâu!". Côn Dương Tử thao túng khôi lỗi, đuổi sát theo.

Hắn cũng không nghĩ tới, vậy mà có người có thể tại bốn phương thiên địa bên trong đào thoát, Mạc Tiểu Lâu vừa mới một kích kia lực bộc phát quả thực làm hắn cảm thấy chấn kinh, đồng thời cũng càng thêm kiên định Côn Dương Tử diệt trừ hậu hoạn quyết tâm.

Một trận lè mề trên biển truy đuổi chiến liền triển khai như vậy, đứng nhìn Côn Dương Tử Thổ hệ khôi lỗi tu vi cường đại, nhưng nếu luận tốc độ, vẫn như cũ không sánh bằng thân phụ kim sắc phù văn cùng Bá Thể Mạc Tiểu Lâu.

Giữa hai người khoảng cách càng kéo càng xa, một canh giờ qua đi, Côn Dương Tử thân ảnh liền biến mất ở chân trời, nhưng mỗi khi Mạc Tiểu Lâu dừng lại bổ sung linh lực tiêu hao lúc, Côn Dương Tử đều sẽ kịp thời đuổi tới, cái này gọi Mạc Tiểu Lâu không thể không bội phục lên ma đầu kia truy tung bản lĩnh.

Người truy ta đuổi ở giữa, đã qua một ngày một đêm, sáng sớm ngày thứ hai, Mạc Tiểu Lâu bay đến một cái hải đảo trên không, tại phù văn pháp quyết cùng Bá Thể kinh khủng tiêu hao dưới, hắn linh lực trong cơ thể đã còn thừa không có mấy, giờ phút này, hắn không thể không dừng bước lại, bổ sung linh lực.

Mạc Tiểu Lâu phát hiện, phía dưới hải đảo diện tích mặc dù không lớn, nhưng chính thể đều bị núi lửa nham bao trùm, trong đó khe rãnh tung hoành, hang động dày đặc, vừa vận thích hợp ẩn thân. Thế là hắn không do dự nữa, vội vàng rơi xuống chuẩn bị bắt đầu tiếp tế.

Lúc này, dưới ánh mặt trời chiếu rọi xuống, trên bờ biển có một vật thể chính chói xạ ra ánh sáng màu xanh. Mạc Tiểu Lâu đi tới gần mới phát hiện,

nguyên lai là một cái óng ánh sáng long lanh hộp thủy tinh.

"Thật là tinh xảo hộp!"

Mạc Tiểu Lâu không khỏi phát ra cảm thán, cầm tới trước mắt cẩn thận quan sát, mơ hồ trong đó phát hiện trong đó như có một viên phù chú, tại lòng hiếu kỳ điều khiển, Mạc Tiểu Lâu đem hộp mở ra, quả nhiên ở bên trong thấy được một tờ linh phù.

Cái nắp một bị mở ra, bên trong Linh phù bỗng nhiên phát ra thanh sắc quang mang, đón lấy, một hàng chữ nhỏ tại mặt ngoài hiển hiện.

"Người tốt, mệnh mệnh vị diện bên trong, người có thể nhặt được cái hộp này liền là duyên phận, để chúng ta làm người bằng hữu, cùng đi nói một chút nhân sinh đi."

Nhìn thấy những chữ này về sau, Mạc Tiểu Lâu mười phần giật mình, "Cái này. . . Lại là một viên tức thời đưa tin Linh phù!"

Tiến vào Khôn Thương tông tu hành đã bảy năm rưỡi, Mạc Tiểu Lâu sớm đã không còn là năm đó son đã tiểu tử, bây giờ hắn cũng coi là gặp qua một chút việc đời, đối với tức thời đưa tin Linh phù trân quý tính tự nhiên hiểu rõ vô cùng.

Làm Khôn Thương tông hạch tâm đệ tử, ra ngoài lúc thi hành nhiệm vụ, đều chỉ có thể sử dụng phổ thông đưa tin Linh phù, phía trên căn bản không thể cho thấy văn tự, chỉ có thể thông qua nhan sắc biến hóa đến thu hoạch tin tức.

Không biết là ai vậy mà dùng trân quý như thế tức thời đưa tin Linh phù làm như thế chuyện nhảm chán, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết thổ hào sao?

Mạc Tiểu Lâu nhìn không được ở phía trên hồi phục hai chữ, "Nhảm chán!" .

Đem Linh phù nạp lại nhập hộp về sau, Mạc Tiểu Lâu tiện tay đem nó thu nhập đến trong vòng tay trữ vật. sau đó lập tức tìm một cái tương đối bí ẩn hang động, chui vào, chuẩn bị ngồi xuống khôi phục.

Bởi vì nơi này không giống với Khôn Thương tông, cũng không có linh mạch cung cấp nồng đậm thiên địa linh khí, cho nên Mạc Tiểu Lâu tại thủ trạc trúng tuyển mấy khóa phẩm tướng không sai tinh thạch, tại thân thể trước mặt dọn xong, bắt đầu luyện hóa ẩn chứa trong đó linh lực.

Một lát sau, tâm niệm mà thay đổi, Mạc Tiểu Lâu đem hộp thủy tinh lấy ra, phát hiện bên trong Linh phù vậy mà phát sáng lên.

"Ha ha! Rõ ràng bảy mươi năm, hôm nay rốt cục thu được hồi âm, vị bằng hữu này, các người nơi đó là cái gì vị diện? Đã người nói mình cực kỳ nhảm chán, cái kia sau liền cùng một chỗ nói chuyện phiếm đi!"

Sau khi xem xong, Mạc Tiểu Lâu lắc đầu bất đắc dĩ, quả nhiên thổ hào thế giới không phải hắn có thể lý giải, tiện tay đem hộp ném ở một bên, Mạc Tiểu Lâu tiếp tục bắt đầu luyện hóa tinh thạch.

Bỗng nhiên, một cỗ khổng lồ mà khí tức quen thuộc cuốn tới."Không được! Côn Dương Tử tên kia nhanh như vậy liền đuổi tới!"

Mạc Tiểu Lâu lập tức đình chỉ động tác, ngừng thở, quanh thân không tái phát ra một tơ một hào linh lực ba động.

"Kỳ quái. . . . Tiểu tử kia rõ ràng tới qua nơi này, tại sao không có linh lực ba động đâu!"

Côn Dương Tử thần thức từng lần một ở trên đảo tìm kiếm, nhưng lại là không thu hoạch được gì.

"Chẳng lẽ hắn hoàn thành linh lực bổ sung, đã rời đi rồi? Tiểu tử, vì bắt người ta như thế phí sức, tuyệt đối đừng bị ta bắt lấy, nếu không bảo người sống không bằng chết!"

Côn Dương Tử mắng, dự định đứng dậy tiếp tục truy kích, nhưng vào lúc này, bị Mạc Tiểu Lâu vút trên mặt đất đưa tin Linh phù bỗng nhiên lại phát sáng lên.

"Uy! Nói chuyện a! Có biết hay không người dạng này cực kỳ không có lễ phép!"

"Móa! Bị người hại chết!"

Mạc Tiểu Lâu nhìn không được mắng lên, quả nhiên Linh phù phát ra sóng chấn động, lập tức liền bị Côn Dương Tử phát giác được, trong chớp mắt, hắn liền đi tới cửa hang.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Chân diện mục

Mỗi trăm năm nâng làm một lần thiên đạo đại hội sắp tại Khôn Thương tông Thiên Đạo phong bên trên kéo ra màn che.

Đến lúc đó, Trung Thổ chính đạo đại phái chương môn nhân đều sẽ đến đây, cùng một chỗ luận đạo thưởng thức trà, thảo luận Trung Thổ Tu Chân Giới tương lai phương hướng phát triển. Đương nhiên, trong đó được chú ý nhất khâu chính là các đại môn phái đệ tử ở giữa luận võ, cái này trận kết quả tỷ thí thường thường có thể thể hiện ra tuyển thủ chỗ sư môn tiềm lực, cho nên vì giữ gìn trên đại lục xếp hạng, thế lực khắp nơi nhao nhao phái ra tinh nhuệ nhất đệ tử trước tới tham gia thiên đạo đại hội.

Lăng Tiêu điện bên trong, chương môn quan Hải Thiên hiềm thấy không có ngồi tại vị trí thủ tọa, hấn chính tự mình cho trước mặt hai vị lão giả kính trà, thần thái lộ ra mười phần cung kính.

"Đường trưởng lão, Lưu sư thúc, cái này là tiểu chất tự tay bồi dưỡng mây mù trà, tư vị tươi thuần kéo dài, lâu dài uống có thể đạt tới tâm bồ đề mạch hiệu quả."

"Ừm, đã sớm nghe nói khôn Thương Sơn mây mù trà chính là Trung Thổ nhất tuyệt, ngày đêm thụ thiên địa linh khí tắm bổ, danh xưng trong trà chi tiên."

Đưa đến bên miệng phẩm một ngụm, lão giả không khỏi tán thưởng.

Vị lão giả này tên là Đường Phong, là vị diện thống lĩnh tổ chức đốc trời Thánh Điện một tên Chấp Sự trưởng lão, lần này đặc địa đi vào Trung Thổ đại lục, chính là vì cho thiên đạo đại hội khai mạc lời khấn, đương nhiên cũng muốn hiển lộ rõ ràng đốc trời Thánh Điện thống lĩnh địa vị, thời khắc nhắc nhở từng cái đại lục bá chủ, ai mới là cả cái vị diện quy tắc chế định người.

Mà quan Hải Thiên trong miệng sư thúc lưu tư nước thì là Khôn Thương tông một vị bối phận lớn nhất Nguyên Anh kỳ lão tổ, bình thường đều đang bề quan, mỗi trăm năm mới có thể hiện thân một lần, chỉ vì nghênh đón đốc trời Thánh Điện trưởng lão.

"Ha ha, khó được Đường huynh thích, sư đệ, ngươi muốn bao nhiêu chuẩn bị bên trên một chút!"

"Sư thúc yên tâm, cho Đường trưởng lão kia một phần, ta đã phái người giao cho tùy hành Thánh Điện người phục vụ."

Quan Hải Thiên không hổ có thể trở thành Khôn Thương tông chương môn, hấn làm người khéo léo, xử sự cẩn thận chu đáo, kỳ thật hấn giờ phút này chính tâm phiền ý loạn, chỉ là mặt ngoài miễn cưỡng vui cười.

Sáng nay, Nhạc Lực Hành cùng Mặc Hoa tại Bắc Hải cứ điểm truyền đến tin tức, lần này gấp rút tiếp viện huyền khí đảo chúng đệ tử tinh anh lại bị Côn Dương Tử mai phục, thời khắc nguy cơ, Trần Tinh Vĩ dùng ra đạo tế thiên dưới, dù sao bởi vì tu vi không đủ, được cứu lên lúc, dù vẫn có hô hấp, nhưng quanh thân kinh mạch đứt đoạn, một thân tu vi xem như phế đi.

Một vị khác Kim Đan kỳ đệ tử Lục Hạo người cũng bị thương nặng, cần tĩnh dưỡng một đoạn thời gian mới có thể khôi phục.

Còn có gần nhất danh tiếng đang thịnh Mặc Tiểu Lâu, vì yểm hộ đám người rút lui đội, một mình đối đầu Côn Dương Tử, cuối cùng bị kích vào trong biển, đến nay sống chết không rõ.

Sau bảy ngày chính là trăm năm một lần thiên đạo đại hội, Khôn Thương tông thế hệ trẻ tuổi kiệt xuất nhất ba vị đệ tử chỉ sợ toàn bộ vô duyên tham gia, cái này gọi luôn luôn lấy môn phái làm trọng quan Hải Thiên khó tránh khỏi tâm phiền khí nóng này.

"Triệu sư thúc, chương môn chân nhân ngay tại khoản đãi đốc trời Thánh Điện quý khách, ngài không thể đi vào!"

Lúc này, nương theo lấy ngoài điện một trận ồn ào, Triệu Vũ xông vào.

"Phanh phanh phanh!"

Ba cái đầu người bị vút trên mặt đất, lăn đến quan Hải Thiên trước mặt.

"Triệu sư đệ, ngươi đây là. . ."

Triệu Vũ sai bước đi vào trong điện, chấp tay nói: "Bái kiến Lưu sư bá, chương môn sư huynh!"

Quan Hải Thiên sắc mặt âm trầm, lạnh giọng nói ra: "Triệu sư đệ, vị này là đốc trời Thánh Điện Đường trưởng lão, ngươi còn không tranh thủ thời gian tới

hành lễ!"

Nghe vậy, Triệu Vũ chỉ là hơi chấp tay, Đường Phong cũng không tức giận, cười nhẹ nhàng mà nhìn xem Triệu Vũ.

"Triệu sư đệ, đây là có chuyện gì?"

Quan Hải Thiên chỉ trên mặt đất đầu người, trong giọng nói rõ ràng mang theo không vui.

"Ba người này theo thứ tự là lòng dạ hiểm độc đạo nhân, Huyền Cơ Lão Tổ, cùng Tiêu Dao tử, bọn hán vốn là Trung Thổ nổi danh ma tu, một mực thụ Thượng Quan Hoành chỉ thị, âm thầm trợ giúp Bắc Tề tiến công Tống quốc, ta đem bọn hán chém giết về sau, đặc biệt đem đầu người mang tới, tốt cùng Thượng Quan Hoành ở trước mặt giăng co!"

Triệu Vũ nhìn cũng không nhìn trên đất đầu người, hai mắt chỉ là nhìn chăm chăm quan Hải Thiên.

"Triệu sư đệ, cùng ma đạo cấu kết thế nhưng là trọng tội, vô duyên vô cớ ngươi nhưng không nên tùy tiện oan uổng Thượng Quan sư đệ."

"Oan uổng? Ta tại ba người này trừ vật giới chỉ bên trong phát hiện nhiều phong Thượng Quan Hoành thân bút thư,

Chẳng lẽ cái này cũng chưa tính là chứng cứ sao?"

Triệu Vũ dựa vào lí lẽ biện luận, cho dù ở Thánh Điện trước mặt trưởng lão, cũng không có cho quan Hải Thiên giữ lại bất kỳ mặt mũi gì.

"Triệu Vũ sư đệ, Hải Thiên chất nhi cùng Đường trưởng lão còn muốn cùng nhau thương nghị thiên đạo đại hội sự tình, ngươi ngày khác rồi nói sau!"

Cần nhắc đến chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, lưu tư nước muốn ngăn hạ Triệu Vũ, năm đó hán liền đối có hiểu biết, làm nghe tiểu tử này mặc dù thiên phú dị bẩm, nhưng tính tình quật cường, khó chơi. Hôm nay gặp mặt, quả là thế.

"Ha ha, đã như vậy, thiên đạo đại hội có thể tạm thời thả một chút, trước xử lý Triệu hiền chất nói tới sự tình như thế nào?"

Đường Phong vẫn như cũ mặt mỉm cười, lạnh nhạt nói.

Quan Hải Thiên trong lòng lạnh hừ một tiếng, xem ra cái này Đường Phong quả nhiên không có ý tốt, chỉ sợ Thượng Quan Niên sớm đã cùng nó thông đồng, dự định mượn Triệu Vũ chỉ thủ hướng mình bức thoái vị.

Lúc này, ngoài điện đệ tử bẩm báo nói: "Giới Luật viện thủ tọa Thượng Quan sư thúc cầu kiến."

"Gọi hán vào đi!"

Quan Hải Thiên trong lòng thăm than, xem ra hôm nay nhất định có một trận mưa to gió lớn giáng lâm.

Nhìn qua chỗ cửa hang từng bước một đi tới nữ tử áo đỏ, Mạc Tiểu Lâu trong lòng có ngàn vạn đầu * tại rong ruổi, không nghĩ tới mình vậy mà lại bị một trương đưa tin Linh phù cho hại chết.

"Gọi ta truy thật vất vả a, rốt cục bắt được ngươi, tiểu tử thú, hôm nay nhìn ngươi có chết hay không!"

Côn Dương Tử thanh âm tựa như từ hàm răng mà bên trong gạt ra, hiển nhiên đã phần nộ tới cực điểm.

"Răng rắc ~ răng rắc ~ "

Từng dãy cột đá từ trong vách động toát ra, đóng chặt hoàn toàn Mạc Tiểu Lâu đường đi. Cùng lúc đó, chung quanh hán bắt đầu không ngừng có nham thạch mọc ra, này sơn động vốn là phi thường nhỏ hẹp, như thế như vậy không ra một lát, Mạc Tiểu Lâu liền sẽ bị kẹp chết ở bên trong.

"Ầm ầm~~ "

Mạc Tiểu Lâu điên cuồng dùng nắm đấm công kích tới chung quanh nham thạch, nhưng khác biệt dĩ vãng, những đá này mặt ngoài đều che lên một tầng nhạt tia sáng màu vàng, bất luận ra sao dùng sức, hán đều không thể rung chuyển nửa phần.

Chớp mắt thời gian, vốn là còn thừa không có mấy linh lực đã bị tiêu hao sạch sẽ, Mạc Tiểu Lâu vô lực co quắp ngồi dưới đất, chờ đợi lấy tử vong tiến đến.

"Thế nào? Vì sao không tiếp tục phản kháng? Ngươi không phải rất biết đánh nhau sao?"

Nữ tử áo đỏ đi tới gần, cùng lúc đó, nham thạch cũng đình chỉ sinh trưởng, nữ tử ngọc thủ gây nhẹ, ngăn tại nàng cùng Mạc Tiểu Lâu ở giữa cột đá nhao nhao lại lùi về đến động trong vách.

"Đoán một cái ta sẽ xử trí như thế nào ngươi?"

Nữ tử đem sau lưng quan tài gỡ xuống, lập ở bên cạnh.

"Àm!", nắp quan tài rơi xuống đất, bụi đất bay dương.

Hắc khí lượn lờ bên trong, trong quan tài đi ra một người, Mạc Tiểu Lâu mở to hai mắt nhìn, gất gao nhìn chăm chăm phía trước, giờ này khắc này, hắn vẫn như cũ rất hiếu kỳ, vị này hung danh từ nam chí bắc Trung Thổ thứ nhất ma đầu đến cùng tướng mạo như thế nào.

Từ trong quan tài đi ra chính là một cái cực kỳ gầy gò người trẻ tuổi, cùng hắn khôi lồi đồng dạng, đều thân mang một bộ áo đỏ, một trương tựa như nữ tử gương mặt bên trên lộ ra một chút bệnh trạng đẹp.

Côn Dương Tử bàn tay nhô ra, vài luồng màu mực thuần âm chi khí đem Mạc Tiểu Lâu quấn chặt lấy.

"Thế nào? Không có Thuần Dương lực đi! Làm trên phiên đại lục này cái thứ nhất nhìn thấy ta bản thể người, ngươi hẳn là cảm thấy vinh hạnh, yên tâm đi, ta tôn trọng người có cốt khí, ta sẽ đem ngươi chế thành tiêu bản, vĩnh tồn tại thế!"

Bị hắc khí kia quấn quanh, Mạc Tiểu Lâu cảm giác một cỗ lạnh buốt hàn ý truyền khắp quanh thân.

"Muốn giết cứ giết! Bớt nói nhảm!"

Thấy đối phương cũng không cầu xin tha thứ, Côn Dương Tử liếm liếm tinh hồng bờ môi, cười lạnh nói: "Thật không hiểu rõ ngươi liều mạng cứu những cái kia rác rưởi ý nghĩa ở đâu!"

"Hừ, như ngươi loại này không tình cảm chút nào động vật máu lạnh đương nhiên không có khả năng lý giải, chi sợ trừ mình ra, ngươi còn chưa bao giờ qua quý trọng người!"

Côn Dương Tử phảng phất bị đâm trúng chỗ đau, bàn tay gất gao bóp lấy Mạc Tiểu Lâu cổ, đem thân thể của hắn nhấc lên.

"Ngươi muốn chết! Nếu như không phải kinh lịch thấu xương thống khổ, ai mà hắn không nguyện ý giống như các ngươi, cả ngày trốn ở miếu đường bên trong đây trong đầu nghĩ đến đức hiếu sinh, còn có rầm rộ không kêu đại đạo!"

Côn Dương Tử thay đổi thường ngày hí ngược chi sắc, ánh mắt chạy không, sa vào đến trong hồi ức.

Nửa ngày, hắn chậm rãi nói ra: "Ngươi biết không, đối với một cái nam nhân tôi nói, đáng buồn nhất sự tình không ai qua được tại nhất bất lực niên kỷ lại gặp muốn chiếu cố cả đời người."

Nhưng mà, Mạc Tiểu Lâu giờ phút này lại không nghe được gì, hắn cảm giác cổ của mình sắp đoạn mất, trước mắt đã biến thành màu đen, dưới tình thế cấp bách, hắn nghĩ tới trước khi đi sư tôn đưa cho mình phù chú, tâm niệm vừa động, một tấm linh phù xuất hiện tại hai người trước người, trong nháy mắt, hào quang màu xanh biếc chiếu sáng cả sơn động.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Coverted by づ♡Huyền★♡Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Cầu thí đại đạo

Thượng Quan Hoành tiến vào đại điện về sau, lại đi thẳng tới Đường Phong cùng Lưu Tư Quốc trước mặt quỳ xuống, nghẹn ngào khóc rống: "Còn xin Đường trưởng lão cùng Lưu sư thúc vì ta làm chủ!"

Triệu Vũ đứng ở một bên mắt lạnh nhìn Thượng Quan Hoành biểu diễn, trăm năm thời gian, đủ để khiến người thấy rõ rất nhiều thứ, hôm nay hắn căn bản không có trông cậy vào bất luận kẻ nào có thể cho mình công đạo, hiện tại, hắn chỉ bất quá còn muốn tự mình chứng minh một ít chuyện thôi.

"Hiện chất, ngươi có cái gì oan khuất cứ việc nói ra, ta định sẽ vì ngươi làm chủ!"

Đường Phong đứng dậy vỗ vỗ Thượng Quan Hoành bả vai, chẳng biết tại sao, hắn làm đốc trời Thánh Điện trưởng lão lại đối chỉ là Khôn Thương tông một thủ tọa nhiệt tình như vậy.

Thượng Quan Hoành quay người đối Triệu Vũ nói ra: "Triệu sư đệ, ta có lỗi với ngươi, nhưng ngươi cũng không biết, kỳ thật qua nhiều năm như vậy, ta chuyện làm đều là bị buộc!"

Triệu Vũ nhìn cũng chưa từng nhìn Thượng Quan Hoành, vẫn như cũ nhìn chăm chăm Quan Hải Thiên, cười lạnh nói: "Ngươi là có hay không muốn nói làm tu chân giả tùy ý tàn sát phạm nhân là chương môn sư huynh một tay chỉ điểm!"

"Cái này. . . ."

Thượng Quan Hoành làm sao đều không nghĩ tới, Triệu Vũ lại có thể đoán được mình tâm tư, chẳng lẽ Quan Hải Thiên chuyện làm đã lộ ra chân tướng?

"Sư đệ ngươi có chỗ không biết a, kia Quan Hải Thiên lâu dài luyện hóa tu giả Nguyên Thần, trở nên sự tình cùng những cái kia người trong ma đạo so ra, chỉ có hơn chứ không kém!"

"Thượng Quan Hoành! Ngươi biết không biết mình đang nói cái gì!"

Quan Hải Thiên hung hăng nhìn chăm chăm Thượng Quan Hoành, hẳn biết mình liệu nghĩ không sai, hôm nay Thượng Quan Hoành cùng Đường Phong cầu kết muốn đến một trận bức thoái vị tiết mục.

"Đường trưởng lão, Lưu sư thúc, Triệu sư đệ các ngươi có chỗ không biết, Quan Hải Thiên nhiều năm qua một mực dựa vào luyện hóa Kim Đan Nguyên Thần mới lấy tiến giai Nguyên Anh, bên ngoài những cái kia phụ thuộc thế lực vì có thể thu hoạch được linh mạch quyền khai thác, đành phải nói giáo cho giặc, trợ giúp Quan Hải Thiên bắt những tán tu kia, vì đó cung cấp lộ đỉnh!"

Thượng Quan Hoành ngôn ngữ tình cảm dạt dào, cực kỳ giàu có sức cuốn hút, rất rõ ràng, đoạn văn này lúc trước hắn đã diễn luyện rất nhiều lần.

"Từ khi trong lúc vô tình phát hiện Quan Hải Thiên hoạt động về sau, hắn liền bắt đầu bức hiếp ta giúp hắn làm việc, vì ta kia bất thành khí chất nhi, chỉ có thể chịu nhục, khuất phục tại dưới dâm uy của hắn."

"Hừ!"

Đường Phong vỗ bàn đứng dậy, nhìn về phía Quan Hải Thiên, tức giận nói ra: "Quan chương môn, việc này thật là?"

"Đường trưởng lão, ta không biết Thượng Quan Hoành tiểu tử kia hứa hẹn ngươi nhiều ít chỗ tốt, nhưng muốn làm ta Khôn Thương tông chương môn, hắn còn chưa đủ tư cách!"

Quan Hải Thiên cũng không phải là kẻ vớ vẩn, hắn có thể có thành tựu của ngày hôm nay, toàn bằng tâm tư kín đáo, đầu não tinh táo. Hắn biết hai người này đã sớm kế hoạch tốt hết thảy, hát cái này ra giật dây mục đích đúng là gọi mình xuống đài, xem ra hôm nay chỉ có thể dựa vào vũ lực giải quyết, vô luận như thế nào, nhất định không thể để cho Đường Phong trở về Thánh Điện.

Chân chính thượng vị giả bề ngoài luôn luôn nhân từ cùng yêu, nhưng khi nhất định phải động võ thời điểm, lại hung ác như ma quỷ.

"Lưu sư thúc, ngươi không nên trúng Thượng Quan Hoành gian kế, này tặc cùng ngoại nhân thông đồng, ý đồ nhiều loạn ta Khôn Thương tông!"

Quan Hải Thiên biết thân là Thánh Điện trưởng lão, Đường Phong có được Nguyên Anh kỳ thực lực, nhưng nếu như có thể thuyết phục không biết chút nào Lưu Tư Quốc cùng mình đứng chung một chỗ, liền có thể hình thành lấy hai địch một có lợi cục diện, đến lúc đó không sợ giết bắt từ Đường Phong. Còn Thượng Quan Hoành cùng Triệu Vũ chẳng qua là Kim Đan kỳ tu vi, hoàn toàn có thể bỏ qua không tính.

"Thượng quan sư đệ, cái này. . . ."

Lưu Tư Quốc cảm giác hết thảy đều giống như đang nằm mơ, sự tình tại sao lại phát triển đến loại tình trạng này, nhưng ra ngoài môn phái lợi ích góc độ, hắn chỉ có thể lựa chọn đứng tại Quan Hải Thiên một bên, vô luận như thế nào, Khôn Thương tông nhất định không thể loạn!

"Chương môn sư huynh! Ngươi đến cùng có biết hay không Thượng Quan Hoành tự mình chỗ làm hoạt động!"

Triệu Vũ cảm xúc có chút kích động, lớn tiếng chất vấn Quan Hải Thiên.

"Triệu sư đệ, ta không phải nói nha, những sự tình này đều là hắn Quan Hải Thiên một tay an bài, ta chẳng qua là làm theo mà thôi."

"Ngậm miệng!"

Bỗng nhiên, từ Triệu Vũ dưới chân sinh ra một sợi dây leo, đối Thượng Quan Hoành rút tới.

"Làm càn!"

Đường Phong ngón tay gảy nhẹ,

Một sợi ngọn lửa bay ra, trong nháy mắt đem dây leo thiêu thành tro tàn.

"Triệu sư đệ, người thiên tư hơn người, cần gì phải chấp nhất tại phạm nhân sinh tử, ta sở dĩ lựa chọn không nói cho người, liền là lo lắng người sẽ làm chuyện điên rồ, về phần có phải hay không ta tại phía sau màn sai sử, tin tưởng lấy trí tuệ của người, tự nhiên có thể phân rõ!"

Quan Hải Thiên đối Lưu Tư Quốc đưa mắt liếc ra ý qua một cái, hai người đã đem thần thức khóa chặt Đường Phong. Phát giác được không ổn Thượng Quan Hoàn, cấp tốc núp ở Đường Phong phía sau.

"Năm đó cái kia ghét ác như cừu, quang minh lẫm liệt Đại sư huynh đến cùng đi đâu! Năm đó người thường thường dạy bảo các sư huynh đệ đại đạo lại là cái gì!"

Triệu Vũ cảm giác vô cùng cô đơn, nguyên lai trong ba trăm năm mình một mực theo đuổi đại đạo đúng là một cái rắm chó không kêu trò cười!

Nhân sinh không thể tiếp nhận thống khổ chính là tin ngưỡng sụp đổ.

"Triệu Vũ sư đệ, từ khi ta lên làm cái này Khôn Thương tông chương môn về sau liền bắt đầu tiếp nhận các loại áp lực, đối mặt đốc trời Thánh Điện chèn ép, cái khác đại phái ngấp nghé, những này có ai có thể vì ta chia sẻ. Ta từng âm thầm thề, dù là rơi vào có tiếng xấu cũng muốn bảo trụ liệt đại tổ sư lập nên cơ nghiệp!"

Lúc này, Quan Hải Thiên đã đem phi kiếm tế ra, nhắm ngay Đường Phong, đến từ Nguyên Anh kỳ tu giả kinh khủng linh áp tản ra, còn như thực chất kiếm ý, xuyên thấu qua đại điện mái vòm, thẳng lên Vân Tiêu.

Chính ở ngoài điện tuần tra Bành Văn Sơn bị cổ kiếm ý này cả kinh trợn mắt hốc mồm, "Này khí tức. . . . Thật mạnh, chẳng lẽ là chương môn chân nhân?"

Mặc dù không biết trong điện xảy ra chuyện gì, nhưng Bành Văn Sơn minh bạch, Nguyên Anh kỳ tu sĩ chiến đấu dư ba hoàn toàn không phải bọn hắn những người này có thể tiếp nhận. Thế là hắn vội vàng tổ chức đệ tử rút lui, cũng chính bởi vì cái này quả quyết quyết định mới gọi đám người miễn bị tai bay vạ gió.

"Ha ha ha ha. . ." Triệu Vũ tiếng cười tràn đầy thê lương.

"Cũng bởi vì trong miệng người áp lực, cho nên liền có thể không chút kiêng kỵ luyện hóa người khác Nguyên Thần sao?"

"Hừ, Triệu sư đệ, người không muốn ngu xuẩn mất khôn, ta cho người biết trên thế giới này, chỉ có thực lực chân chính mới là đại đạo!"

"Rắm chó không kêu!"

Triệu Vũ đánh gãy Quan Hải Thiên, hắn nhắm lại hai mắt, đối với trước mặt những này đối trá sắc mặt, hắn không muốn lại nhìn nhiều.

Triệu Vũ quanh thân tay áo múa, tuần dật gương mặt bên trên lộ ra trang nghiêm chi sắc.

"Cổ khí thế này. . . . Chẳng lẽ. . . Nguyên Anh kỳ!"

Quan Hải Thiên giật mình nhìn xem Triệu Vũ, hắn có chút không dám tin tưởng, lại có người chỉ dùng ba trăm năm liền đột phá Nguyên Anh kỳ.

"Gia hỏa này vậy mà che giấu tu vi! Ghê tởm a. . . ."

Đường Phong hiện tại có chút đau đầu, nếu như chỉ là đối mặt Quan Hải Thiên cùng Lưu Tư Quốc hai người, coi như không địch lại, hắn cũng có lòng tin toàn thân trở ra, chỉ cần có thể trở lại Thánh Điện, hắn liền có thể lệnh Khôn Thương tông máu chảy thành sông, không có một ngọn cỏ. Nhưng hôm nay lại xuất hiện một cái Triệu Vũ, hắn không khỏi bắt đầu lo lắng lên an nguy của mình.

Trong đám người nhất khùng hoảng trù Thượng Quan Hoàn ra không còn có thể là ai khác, gặp Triệu Vũ đã đột phá Nguyên Anh kỳ, giết chết mình tựa như cùng bóp chết một con kiến nhẹ nhõm, hắn vội vàng sau lưng Đường Phong nói ra: "Đường trưởng lão, ngài nhất định phải bảo hộ ta à, tương lai nếu như ta có thể. . . ."

"Lăn đi! Lão phu hôm nay bị người hại khổ!"

Đường Phong một cước đem Thượng Quan Hoàn đạp bay, cùng lúc đó, từ hắn trên người hiện lên một kiện thiêu đốt lên hừng hực liệt hỏa tiên giáp, thân sắc đề phòng mà nhìn xem Quan Hải Thiên bọn người.

"Chúc mừng Triệu sư đệ đột phá Nguyên Anh kỳ, trở thành trên phiên đại lục này chung cực cường giả, liệt vị tổ sư phù hộ, ta Khôn Thương tông ngày sau nhất định càng thêm thịnh vượng! Triệu sư đệ, hiện tại hai người chúng ta cùng Lưu sư thúc liền thủ diệt trừ phản đồ, thanh lý sơn môn như thế nào?"

"Bá bá bá!"

Vô số cây sồi đằng bán ra, bao quát Quan Hải Thiên ở bên trong, tất cả mọi người ở đây đều trở thành Triệu Vũ mục tiêu công kích.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づづづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực

làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thiên địa khô khốc

Hào quang màu xanh biếc chớp động, một gốc chồi non từ Linh phù bên trên mọc ra, không biết tại sao, Mạc Tiểu Lâu lại có một loại tâm linh tương thông cảm giác.

"Thật là tinh thuần một linh khí!"

Côn Dương Tử kinh ngạc nhìn lên trước mặt cái này gốc chồi non, một loại tâm tình bất an bắt đầu trong lòng hắn nảy lên.

Đột nhiên! Chung quanh linh lực bắt đầu điên cuồng mà tràn vào đến chồi non bên trong, Côn Dương Tử hoảng sợ phát hiện, trong cơ thể mình thuần Âm Chi Lực chính giống như là thủy triều bị hút đi.

Bối rối ở giữa, hắn buông lỏng ra Mạc Tiểu Lâu cổ, vội vàng kết động Linh quyết, ý đồ thao túng khôi lỗi đánh nát cái này ghê tởm chồi non.

Nhưng từ ở thể nội linh lực bị hấp dẫn xói mòn quá nhanh, đã hoàn toàn mất đi khổng chế, bất luận Côn Dương Tử cố gắng thế nào, gần trong gang tấc khôi lỗi đều không có chút nào phản ứng.

"A. . ."

Nhìn xem mình dần dần khô quắt tứ chi, Côn Dương Tử phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Cùng lúc đó, cây kia nhỏ bé lực mầm vậy mà khai chi tán diệt, dần dần trưởng thành một gốc cao nửa thước cây nhỏ.

Mạc Tiểu Lâu ngồi xổm trên mặt đất, che lấy đã biến thành màu tím đen cổ, miệng lớn thở hổn hển, nếu như không phải đạo linh phù này, tin tưởng hiện tại hắn đã tắt thở, bất quá hắn làm sao cũng không nghĩ ra, sư tôn tiện tay đưa cho mình phù chú lại cường đại như thế, liền ngay cả hung danh hiển hách Côn Dương Tử cũng không có chút nào chống đỡ chỉ lực, sư tôn tu vi đến tột cùng đến cảnh giới gì đâu?

Triệu Vũ công kích một khi phát ra, đại diện bên trong mọi người không khỏi ra sức ngăn cản. Trong lúc nhất thời, hỏa diễm kiếm mang tứ ngược, sừng sững vạn năm lâu Lăng Tiêu điện, rốt cục không chịu nổi Nguyên Anh kỳ tu giả tứ ngược linh lực, ầm vang sụp đổ.

Xa xa các đệ tử không không nhìn tròn mắt hốc mồm.

"Lăng Tiêu điện. . . Vậy mà sập!"

"Trời ạ! Ai có thể nói cho ta đến tột cùng xảy ra chuyện gì!"

"Đều đừng ngốc thất thần! Nơi này cũng không an toàn, mọi người tranh thủ thời gian hướng nơi xa bay!"

Bành Văn Sơn phát giác được các cường giả chiến đấu chỉ là vừa mới bắt đầu, hắn vội vàng mệnh lệnh đệ tử hướng nơi xa tránh né.

Phé tích bên trong, bốn đạo nhân ảnh phóng lên tận trời, trên không trung tương hổ giằng co.

Thượng Quan Hoành ngồi liệt tại một chỗ rách nát mái vòm phía trên, ngửa đầu nhìn qua không trung, vừa mới Quan Hải Thiên lách mình đi vào trước mặt hắn đỡ được Triệu Vũ công kích, Quan Hải Thiên hiện tại còn không thể gọi hắn chết, bởi vì một khi Thượng Quan Hoành sinh mệnh ngọc quyết vỡ vụn, nấy cái đưa tin Linh phù liền sẽ tự động phát ra tin tức, những năm gần đây, Khôn Thương tông chương môn nhân chuyện làm liền sẽ thiên hạ biết rõ.

Phát hiện cũng không ai chú ý tới mình, Thượng Quan Hoành cẩn thận đứng dậy, hướng nơi xa bay đi.

"Triệu sư đệ! Ngươi vì sao nhất định phải cố chấp như thế? Vì huynh đáp ứng ngươi, chỉ cần đánh lui cường địch về sau, chắc chắn cho ngươi cái công đạo!"

Đối với Triệu Vũ phản ứng, Quan Hải Thiên cũng không cảm giác kinh ngạc, hắn căn bản cũng không có trông cậy vào có thể thuyết phục đầu này

cường con lừa. Thế cục bây giờ đã cực kỳ sáng suốt, bốn cái Nguyên Anh trong cao thủ, phe mình có được hai người, hai người khác riêng phần mình chiến thắng, nếu như tam phương cứ như vậy đầu nữa, ai thua ai thắng còn rất khó nói.

Đã Triệu Vũ không chịu hợp tác lui địch, kia liền thuyết phục Đường Phong, cùng lúc làm sạch Triệu Vũ, sau đó thừa cơ lại đem giải thích quyết.

"Đường trưởng lão! Lại đem ân oán giữa chúng ta dứt bỏ, trước hợp tác chế trụ Triệu Vũ như thế nào?"

Quan Hải Thiên dùng thần thức cho Đường Phong truyền âm

"Hừ!"

Đường Phong lạnh hừ một tiếng, nhưng cũng không cự tuyệt Quan Hải Thiên đề nghị, liền ngay cả hắn cũng cảm thấy đối diện cái này Triệu Vũ đích thật là uy hiếp lớn nhất, đầu tiên Mộc thuộc tính thể mạch cực kỳ cường đại, chiến đấu liên miên bằng bạc, tiếp theo, đối diện ba người dù sao đều lệ thuộc đồng môn, vạn một liên hợp lại, vậy mình đem lâm vào cảnh địa cực kỳ nguy hiểm, cho nên việc cấp bách muốn trước chặn đứt khả năng này.

Đạt được Đường Phong ám chỉ về sau, Quan Hải Thiên lập tức đối Lưu Tư Quốc đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ba người vị trí biến ảo, lại từ tương hỗ hỗ giằng co biến thành đối Triệu Vũ một người vây quanh.

"Ha ha ha ha ha. . . ."

Triệu Vũ ngửa mặt lên trời cười to, lúc này hắn đã làm ra quyết định, đã thế gian này tràn ngập đục ngầu, vậy liền gọi những này bản thù dơ bản đến cho Tổng quốc ngăn ngừa vạn vạn oan hồn chết theo đi!

"Triệu Vũ ở đây lĩnh ngộ cầu thí đại đạo,

Không muốn đối địch với ta người, xin nhanh chóng rút khỏi Khôn Thương Sơn bên ngoài tám trăm dặm!"

Triệu Vũ thanh âm vang vọng đất trời ở giữa, người nghe không khỏi sợ hãi than, không có người sẽ hoài nghi thực lực của hắn, các viện trưởng lão nhao nhao dẫn đầu đệ tử hướng ngoài núi cấp tốc bay đi, một lát sau, to như vậy Khôn Thương tông đã không có một ai.

"Triệu Vũ. . . . Đây không phải lần nhỏ sơ phó sao? Xem ra Khôn Thương tông nhất định phát sinh nội loạn."

Diễn võ trường chỗ rừng sâu, hắc tích con rết bay đến không trung, nhìn qua Lăng Tiêu điện phương hướng, trên nét mặt lộ ra trang nghiêm chi sắc.

"Ồ ô. . . ."

Nghe được hắc tích con rết, một bên Tiểu Bạch lo lắng vừa đi vừa về nhảy nhót.

"Người đừng có gấp, lần nhỏ hắn là còn ở Bắc Hải, việc này khẳng định không có quan hệ gì với hắn, người đem cái này mang lên, đi Thiên Đạo phong tìm một chỗ trốn đi, đem trận chiến đấu này ghi chép lại."

Hắc tích con rết đem một giọt nước trắng dây chuyền mang tại Tiểu Bạch trên cổ, đây là hắn dùng Thủy hệ pháp quyết ngưng kết thành một loại có thể ký lục ảnh tượng pháp bảo, hắn cảm thấy có một số việc tốt nhất gọi Mạc Tiểu Lâu biết, Khôn Thương tông những lão gia hỏa kia từ trước đến nay âm hiểm ngoan độc.

Đeo lên dây chuyền về sau, Tiểu Bạch thân hình hóa thành một vệt kim quang, biến mất ở trước mắt.

Lăng Tiêu điện phé tích bên trên không, Triệu Vũ hai tay kết ấn, khí thế bắt đầu không ngừng kéo lên. Hắn ngửa đầu nhìn trên trời mặt trời, tuần dật gương mặt bên trên lộ ra một loại tuyên cổ thể lương.

"Thiên địa. . . Khô khóc!"

Từng vòng từng vòng thanh sắc quang mang lấy Triệu Vũ làm trung tâm hướng tứ phương khuếch tán, quang mang những nơi đi qua, tất cả thảm thực vật cũng bắt đầu phát ra cộng minh, thời gian giữa mùa hạ, nhưng những cái kia hoa cỏ cây cối nhao nhao héo tàn khô héo, một lát sau, phương viên vạn dặm Khôn Thương Sơn mạch tựa như lạnh thời tiết mùa đông, vạn vật tàn lụi, một mảnh tấc sát.

"Mọi người cẩn thận! Hắn lại trong nháy mắt hấp thu chung quanh tất cả Thảo Mộc Chi Linh. tiến vào Nguyên Anh kỳ sau Mộc hệ thể mạch vậy mà như thể cường đại!"

Quan Hải Thiên cảm giác, đồng dạng là Nguyên Anh kỳ thực lực, nếu như một đối một quyết đấu, ba người bọn hắn bên trong, không một người sẽ là Triệu Vũ đối thủ. Dù sao ngoại trừ Thuần Dương cùng truyền thuyết thuần âm bên ngoài, trong ngũ hành thừa thốt nhất thuộc về Mộc hệ thể mạch. Đáng tiếc a, như vậy tồn tại cường đại hết lần này tới lần khác không thể vì Khôn Thương tông sở dụng.

Đường Phong lúc này cũng có chút chấn kinh, hắn thân là đốc trời Thánh Điện trưởng lão, xưa nay kiến thức rộng rãi, nhưng thấy tận mắt Mộc hệ tu giả lại ít càng thêm ít, chỉ là nghe nói thượng đẳng Mộc hệ thể mạch nhưng lấy gần như vô hạn tiếp tục chiến đấu, nhưng trong đó cụ thể nguyên do, hắn lại không thể nào biết được.

"Tiểu tử này thật là đáng sợ! Nhất định không thể để cho hắn còn sống, không phải sau này Khôn Thương tông sẽ càng thêm khó mà khống chế!"

Đối mặt Triệu Vũ, Đường Phong không khỏi nghĩ tới năm đó suýt nữa đem Thánh Điện trường lão tàn sát hầu như không còn phản đồ Tiêu Hạo trời, ghé tòm. . . . Khôn Thương tông làm sao chỉ toàn ra những này hung ác gia hòa!

Đường Phong biết Triệu Vũ nhất định đang nổi lên cái gì đáng sợ chiêu thức, thế là hắn quyết định dẫn đầu làm khó dễ, Linh quyết đánh ra, một đóa nho nhỏ ngọn lửa bay tới không về sau, bắt đầu cấp tốc mở rộng, khoảnh khắc, bầu trời liền bị mảng lớn hỏa vân bao trùm, vậy mà bắt đầu rơi ra hỏa vũ.

Nhiệt độ cao thiêu đốt bên trong, chung quanh cảnh tượng bắt đầu vặn vẹo biến hình, đại lượng hỏa diễm từ hỏa vân bên trong bay xuống, nhanh chóng nhào về phía Triệu Vũ.

"Ta đưa ngươi đốt thành tro bụi!"

Triệu Vũ nhìn cũng chưa từng nhìn đánh tới hỏa diễm, hai mắt của hắn một mực nhìn chăm chú lên phía dưới phệ tích, tựa như đang tìm kiếm cái gì.

Rốt cục, một cái cây mầm chống ra gạch ngói vụn phá đất mà lên, tại vạn vật xáo xạc hoàn cảnh bên trong, cái này khỏa nho nhỏ cây giống là thế giới này còn sót lại một vòng lục sắc.

Tại liệt diễm sắp tiếp xúc đến Triệu Vũ trước một giây, cây giống trong nháy mắt trưởng thành một gốc đại thụ che trời, thay hắn đỡ được đầy trời hỏa vũ, mà lại cái này khỏa đại thụ lại còn đang điên cuồng sinh trưởng.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づ♡Huyền ☆ ♡Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Mộc hệ tu giả

Bởi vì đại lượng linh lực bị rút sạch, Côn Dương Tử thân thể đang nhanh chóng trở nên khô quắt.

"Cái này. . . Đến cùng là pháp bảo gì, lại lợi hại như thế, chẳng những có thể lấy hấp thu linh lực, mà lại ta Nguyên Thần cũng tại bị ăn mòn!"

Côn Dương Tử quanh thân thống khổ co quắp, bất quá hắn đến cùng là thân kinh bách chiến, tại trong lúc nguy cấp đại não còn đang nhanh chóng vận chuyển, ý đồ tìm kiếm sinh cơ.

Nhìn thấy ngôi xóm trên mặt đất Mạc Tiểu Lâu, Côn Dương Tử hai mắt tỏa sáng."Hiện tại là tiểu tử này suy yếu nhất thời điểm, mà lại trong cơ thể hắn Thuần Dương chi lực đã tiêu hao sạch sẽ, không bằng nhân cơ hội này, thi triển Đoạt Xá đại pháp, đem thân thể của hắn chiếm thành của mình!"

Việc này không nên chậm trễ, Côn Dương Tử lập tức khai thác hành động, hắn dùng hết chút sức lực cuối cùng, nâng lên đã da bọc xương tay phải, nhắm ngay Mạc Tiểu Lâu cái trán.

"Xoẹt ~ "

Một đạo hắc mang từ Côn Dương Tử bàn tay bắn ra, thẳng đến Mạc Tiểu Lâu cái trán. Nhưng mà đối phương nhưng lại chưa buông lỏng cảnh giác, tại hắc mang phát ra một nháy mắt, Mạc Tiểu Lâu nâng lên tay trái bảo vệ đầu, một giây sau, hắc mang chui vào đến bàn tay của hắn ở trong.

"Hừ, ngươi cho rằng dạng này liền có thể ngăn lại ta sao?"

Côn Dương Tử thanh âm tại Mạc Tiểu Lâu thể nội vang lên, hắn hiện tại cần phải làm là dọc theo kinh mạch hướng lên, xâm chiếm đối phương thức hải.

Mạc Tiểu Lâu giờ phút này cũng là kinh hãi vạn phần, hắn trong đan điền đã không có vật gì, không cách nào điều động một tơ một hào Thuần Dương chi lực để ngăn cản Côn Dương Tử.

Như vào chỗ không người, Côn Dương Tử Nguyên Thần nhanh chóng hướng đối phương thức hải xuất phát, bỗng nhiên, từng đạo tối nghĩa cổ phác phù văn từ Mạc Tiểu Lâu trong kinh mạch hiển hiện, Côn Dương Tử Nguyên Thần lập tức nhận đè ép, cấp tốc lại lui trở về Mạc Tiểu Lâu tay trái bên trong, trước không vào được.

Khôn thương trong dãy núi, một gốc thông thiên đại thụ sừng sững tại quần sơn trong, cành lá che khuất bầu trời, trước đó Đường Phong huyền hóa ra hỏa vũ mặc dù đôi có ảnh hưởng, nhưng cành lá thiêu đốt tốc độ xa còn lâu mới có được sinh trưởng nhanh, mà lại rất nhiều ngọn lửa lại bị thân cây hút, biến mất không thấy gì nữa.

"Mọi người cẩn thận! Cây này làm có thể hút linh lực!"

Quan Hải Thiên vận khởi kiếm quyết, trăm gãy mấy cây hướng mình quần quanh mà đến cảnh, lớn tiếng cảnh cáo hai người khác.

Đường Phong tay phải huyền ra một đầu xích hồng lửa roi quét hướng dưới chân phi tốc sinh trưởng thân cây.

"Không thể!"

Quan Hải Thiên lớn tiếng la lên, nhưng đã tới không kịp, tại Đường Phong công kích trúng đích thân cây một nháy mắt, đại lượng tinh thuần Hỏa thuộc tính linh khí lập tức bị thân cây hấp thu, cùng lúc đó, lửa roi lại trong nháy mắt biến thành sợi đăng, đem Đường Phong cánh tay phải quần chặt lại.

"A. . . Tại sao có thể như vậy!"

Đường Phong hoảng sợ phát hiện cánh tay phải của mình đang nhanh chóng khô quắt, linh lực trong cơ thể đang điên cuồng xói mòn. Chẳng lẽ đây chính là thiên địa khô khốc lực lượng sao?

Giờ khắc này, Đường Phong rốt cục biết được thượng đẳng Mộc hệ thể mạch vô hạn chiến đấu huyền cơ, liền là dựa vào nó mạnh mẽ hấp thụ năng lực, hấp thu đối thủ trong công kích ẩn chứa linh lực, để bản thân sử dụng, đạt tới lấy chiến đường chiến hiệu quả.

Nhưng Đường Phong dù sao cũng là Nguyên Anh kỳ cao thủ, tâm tính không phải người thường có thể bằng, hần bàn tay trái thành đao, quả quyết đem trọn đầu cánh tay phải chặt đứt, lúc này mới trốn qua một kiếp.

Triệu Vũ thân ảnh đứng tại một chỗ trên cành cây, đứng chấp tay, uyển như thần linh nhìn chăm chú lên không trung chặt vật không chịu nổi ba người, cho tới bây giờ, hần vẫn như cũ không chút nào động.

"Thật không biết cây này sẽ xảy ra dài tới khi nào, tiếp tục như thế chúng ta sớm muộn sẽ bị Triệu Vũ mài chết, nhất định phải đối bản thể phát ra một kích trí mạng!"

Quan Hải Thiên cùng Lưu Tư Quốc liếc nhau, hai người bọn họ đều là Kim thuộc tính thể mạch, có thể đem lực lượng dung hợp lại cùng nhau, dạng này liền có thể phát huy ra uy lực cực lớn.

Hai đạo bạch quang từ hai người trong lòng bàn tay đánh ra, tụ tập tại một chỗ, tạo thành một thanh trong suốt kiếm ánh sáng, thân kiếm không ngừng vũ vũ, quanh mình không khí cũng theo rung động.

"Tật!"

Tại hai người trong lúc hết vang, kiếm ánh sáng đối Triệu Vũ ngực bắn ra, tốc độ nhanh vô cùng.

Nhìn xem phi kiếm đánh tới, Triệu Vũ vẫn như cũ không nhúc nhích, đồng thời, thân thể của hần bắt đầu cấp tốc chất gỗ hóa, tại bị đánh trúng trong nháy mắt, lại biến thành một tòa sinh trưởng ở đại thụ bên trên mộc điều.

"Oanh!"

Một giây sau, sắc bén Kim thuộc tính linh lực đem thân cây xuyên qua, tính cả mộc điều cùng một chỗ, mảng lớn cành lá đều trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

Kiếm ánh sáng thế đi không giảm, tại liên tục xuyên thủng mười mấy ngọn núi về sau, lại đem tại chỗ rất xa một dòng sông lớn chặn ngang chặt đứt, lúc này mới dần dần tiêu tán.

Bất luận kết quả của cuộc chiến đấu này như thế nào, khôn Thương Sơn mạch chung quanh hình dạng mặt đất đã bị trên phạm vi lớn cải biến.

Lúc này, đại thụ bị phi kiếm xuyên thủng vị trí vậy mà tại nhanh chóng khép lại, cùng lúc đó, tại một căn khác trên cành cây, Triệu Vũ thân thể như là cây giống sinh trưởng mà ra.

"Vô dụng, tại thiên địa khô khốc phạm vi bên trong, ta chính là chúa tể!"

Vô số phiến lá bay tới không trung, tạo thành một mảnh hải dương màu xanh lục, sóng lớn lăn lộn, ép hướng về phía đã bắt đầu hốt hoảng ba người.

Một lát sau phiến lá dần dần tán đi, Quan Hải Thiên đám người đã là vết thương chồng chất, mặc dù bọn hần đều đã đem hết toàn lực tiến hành phòng ngự, nhưng thay vào đó chút phiến lá lại cũng có thể từng bước xâm chiếm linh lực, mà lại biên giới cực kỳ sắc bén, ba người nhất thời khó mà chống đỡ, đều là hiểm hiểm chống nổi lần này công kích.

"Khục. . . . Khục. . . Nghĩ không ra Mộc hệ thể mạch lại cường đại như vậy." Quan Hải Thiên nhìn xem bộ ngực mình bên trên mấy cái huyết động phát

ra cảm thán.

Hắn vụn vụn không nghĩ tới, thân là Khôn Thương tông chủ môn lại sẽ có chật vật như thế không chịu nổi thời khắc, đã bao nhiêu năm, mình vừa mới phảng phất về tới phạm nhân tuế nguyệt, một lần nữa cảm nhận được sợ hãi từ vong.

Chẳng lẽ cái này liền phải chết sao? Không! Ta không thể nhận thua, Khôn Thương tông quyết sẽ không trầm luân!

"Ha ha ha ha. . . ." Quan Hải Thiên chợt cười to.

"Triệu sư đệ, hôm nay coi như ngươi thắng thì đã có sao? Chẳng lẽ giết ta ngươi liền có thể thay đổi cái này nhược nhục cường thực thế giới sao? Ta nói qua, trên thế giới này, thực lực mới là đại đạo!"

Triệu Vũ thần sắc lạnh lùng, đối với Quan Hải Thiên đối trá quỷ biện hắn đã cực kì chán ghét.

"Ta mặc kệ cái gì thế giới, từ lâu nhìn thấu ngươi cái gọi là đại đạo! Hôm nay, ta chỉ muốn gọi các ngươi những này bản thủ gia hỏa vì Tổng quốc chết oan lê dân chết theo! Về phần đạo tặc Thượng Quan Hoàn, ta trước mắt còn muốn giữ lại hắn, để tra rõ ràng ra phía sau màn hắc thủ."

Lúc này, Triệu Vũ rút cục động, đánh ra một đạo pháp quyết về sau, đại thụ phát ra một trận run rẩy, vô số cành phô thiên cái địa đem ba người đoàn đoàn bao vây.

"Chậm đã!"

Quan Hải Thiên lớn tiếng la lên, gấp Triệu Vũ dừng lại động tác về sau, hắn khuôn mặt bên trong lộ ra vẻ tàn nhẫn.

"Triệu sư đệ, qua nhiều năm như vậy ngươi một mực thâm cư không ra ngoài, trừ tu luyện ra, ta nghĩ ngươi hẳn là một mực tại âm thầm điều tra Thượng Quan Hoàn trở nên sự tình. Ngươi người này mặt ngoài lãnh khốc, nhưng ta có thể nhìn ra được, kỳ thật ngươi đối Mạc Tiểu Lâu thế nhưng là quan tâm gấp đâu."

"Lâu nhỏ. . . . Chẳng lẽ. . ."

Nghe được Quan Hải Thiên, Triệu Vũ trong lòng trầm xuống.

"Ha ha ha, sư đệ không biết, lâu nhỏ giống như ngươi, đều là trong đó tú thiên tài, ta cũng thực yêu thích đứa bé kia, không phải sao, bọn hắn đi Bắc Hải trước, ta từng ban cho hắn một thanh Thuận Dương phi kiếm."

Nhìn thấy Triệu Vũ lộ ra vẻ khản trương, Quan Hải Thiên biết mình mưu kế đã đạt được.

"Bạch!"

Vài gốc sợi đăng gút gao đem Quan Hải Thiên cuốn lấy, "Nói! Ngươi đang phi kiếm bên trên động cái gì tay chân!"

Quan Hải Thiên bản thân bị trọng thương, lại thêm sợi đăng trời buộc, vết thương trên người bên trong lập tức đã tuôn ra đại lượng máu tươi.

"Hừ. . . Ta khen thưởng cho đệ tử tinh anh phi kiếm đương nhiên là thượng phẩm, nhưng cân nhắc đến hắn sư tôn là cái xúc động người, bởi vậy phòng ngừa lâu nhỏ tương lai cũng sẽ làm chuyện điên rồ, hủy tiền đồ của mình, cho nên ta đang phi kiếm bên trong bày ra một cái kim hệ pháp quyết, chỉ cần tâm niệm vừa động, Mạc Tiểu Lâu liền sẽ lập tức bị vạn tiễn xuyên tâm!"

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Tọa hóa

Quan Hải Thiên có một chút nói rất đúng, Mạc Tiểu Lâu tại Triệu Vũ trong lòng xác thực phi thường trọng yếu, vượt rất xa đệ tử vị trí.

Lúc trước Triệu Vũ sở dĩ lựa chọn thu lưu Mạc Tiểu Lâu, hoàn toàn là ra ngoài ý muốn cùng đồng tình. Nhưng về sau phát hiện, cái này Tổng quốc trẻ mồ côi vậy mà cùng mình đồng dạng, đều là cứng cỏi quật cường tính tình, bảy năm đến nay, mặc dù Triệu Vũ mặt ngoài chỉ gặp qua Mạc Tiểu Lâu mấy lần, nhưng kỳ thật, một mực tại yên lặng quan tâm hắn.

"Người muốn thế nào?"

"Triệu sư đệ, kỳ thật người hẳn phải biết, coi như người đem chúng ta toàn bộ giết chết, cuối cùng cũng trốn không thoát đống trời Thánh Điện trừng trị."

Quan Hải Thiên nói không sai, kỳ thật Triệu Vũ lựa chọn làm như thế, hẳn sớm đã làm xong chịu chết quyết tâm, chỉ là tại sinh mệnh kết thúc trước đó, hắn nghĩ ra ra Thượng Quan Hoành phía sau hắc thủ, vì cố quốc bách tính báo thù, đây cũng là đạo tâm của hắn chỗ.

"Lão nhỏ hiện tại cái gì cũng không biết, người yên tâm ta Quan Hải Thiên luôn luôn ái tài, tương lai người cái kia đồ đệ nhất định đồ vô lượng!"

"Tốt! Hi vọng người không muốn nuốt lời!"

Triệu Vũ không có lựa chọn nào khác, cùng nó đại sát tứ phương, không bằng đổi một cái Tổng quốc trẻ mồ côi cuộc sống vui vẻ cả đời. Quan Hải Thiên làm người hẳn hiểu rõ vô cùng, bằng vào Mạc Tiểu Lâu tiềm lực, chỉ cần hắn không biết rõ tình hình, tương lai định sẽ có được cảm mến tài bồi.

Quần chặt lấy Quan Hải Thiên thân thể dây leo bắt đầu dần dần thu hồi, cùng lúc đó, Triệu Vũ lên tới không trung, quanh thân tản mát ra hào quang màu xanh biếc.

Một cỗ tinh thuần Thảo Mộc Chi Linh từ đại thụ thể nội tràn ra, cao nhưng che trời thân cây bắt đầu cấp tốc khô héo. Toàn bộ Khôn Thương Sơn mạch thấm thực vật dần dần khôi phục sinh cơ.

"Loại cảm giác này. . . Chẳng lẽ là tọa hóa Nguyên Anh! Gia hỏa này điên rồi sao, mình rõ ràng đã nắm chắc thắng lợi trong tay, tại sao lại lựa chọn tự sát?"

Đường Phong khó có thể lý giải được Triệu Vũ hành vi, hắn không rõ Quan Hải Thiên đến cùng dùng thủ đoạn gì, chỉ có thể làm cục diện càng thêm điên đảo.

Đang lúc Đường Phong xuất thần thời điểm, ngực truyền đến đau đớn một hồi, cúi đầu nhìn lại, hắn hoảng sợ phát hiện, một con hiện ra ngân sắc quang mang bàn tay lại từ lồng ngực của hắn xuyên qua mà ra.

Cùng lúc đó, Quan Hải Thiên băng lãnh thanh âm từ sau lưng truyền đến: "An tâm lên đường đi, Đường trưởng lão, muốn trách thì trách người biết quá nhiều!"

Triệu Vũ cũng không để ý tới thân sau đó phát sinh hết thảy, hắn mặt hướng Tổng quốc phương hướng, trong thân sắc tràn đầy nhớ lại cùng bi thương, lúc này, thân ảnh của hắn đã bắt đầu hư hóa, cuối cùng, tại trận trận gió núi bên trong tiêu tán.

"Lão nhỏ, hi vọng người có thể vui vẻ sống sót. . ."

Phương viên vạn dặm Khôn Thương Sơn mạch, cỏ mọc thành rừng, cỏ xanh Nhân Nhân, tại mảnh này sinh cơ dạt dào bên trong, một vị thiên tài tại không cam lòng cùng lo lắng bên trong kết thúc sinh mệnh của mình.

Nhìn xem Quan Hải Thiên đem Đường Phong Nguyên Anh thu hồi, Lưu Tư Quốc thần sắc âm trầm, một loại phí thời gian cùng cảm giác bất lực tràn đầy nội tâm của hắn.

"Quan sư đệ, sau này Khôn Thương tông bên trong sự vụ lớn nhỏ đều do người một người làm chủ liền có thể, lại không tất hướng ta xin chỉ thị."

Nói xong, thân hình của hắn hướng sau núi bay đi.

Trong sơn động, Mạc Tiểu Lâu khiếp sợ nhìn xem đã biến thành màu xanh đen tay trái.

"Côn Dương Tử! Người. . . Vậy mà tại tay trái của ta bên trong?"

"Tiểu tử thú! Xem ra trong thân thể người xác thực có gì đó quái lạ, lão tử không phục, trên đời này còn không có ta Côn Dương Tử đoạt không được bỏ!"

Nghe trong đầu Côn Dương Tử thanh âm, Mạc Tiểu Lâu tâm loạn như ma, vừa rồi hết thảy đều phát sinh ở trong điện quang hóa thạch, đến bây giờ hắn còn tại không rõ.

"Đoạt xá. . . Chẳng lẽ Côn Dương Tử nghĩ chiếm cứ thân thể của ta?"

Mạc Tiểu Lâu đem thần thức chìm vào trong kinh mạch điều tra, phát hiện cánh tay trái bên trong một đoàn hắc khí đang cố gắng hướng thượng du đi, đột nhiên, từng cái kim sắc phù văn bắt đầu hiển hiện, ngạnh sinh sinh đem hắc khí lại bức về đến trong tay trái.

"Đáng chết!" Trong đầu lần nữa truyền đến Côn Dương Tử chửi mắng.

"Hừ, nguoi tên ma đầu này vẫn là tinh lại đi, đợi ta bổ sung một chút linh lực, định đưa nguoi đuổi đi ra!"

Mạc Tiểu Lâu biết, trong cơ thể mình phù văn pháp quyết không phải bình thường, lại có thể ngăn chặn Côn Dương Tử Nguyên Thần, hấn lập tức đem trên mặt đất tinh thạch nhặt lên,

Bắt đầu luyện hóa linh lực bên trong.

Một lát sau, cảm giác được trong cơ thể mình lưu động Thuận Dương chi lực, Mạc Tiểu Lâu lộ ra mỉm cười.

"Ma đầu nguoi nghe, ta hiện tại liền thao túng pháp quyết đem nguoi Nguyên Thần nghiền ép!"

"Tiểu tử thói nguoi dám . . ."

"Ồ trong thân thể của ta, ta có cái gì không dám!"

Sẽ không tiếp tục cùng Côn Dương Tử nói nhảm, Mạc Tiểu Lâu vận chuyển lên phù văn phía bên trái tay chỗ hắc khí phát khởi công kích, nhưng sắp chạm đến hắc khí một sát na, ngày bình thường những cái kia mặc cho người định đoạt phù văn lại không chịu tiếp tục tiến lên nửa bước.

Hắn cố gắng thử mấy lần sau lại như cũ như thế, Mạc Tiểu Lâu quyết tâm liều mạng, trực tiếp không chế Thuận Dương chi lực xông về Côn Dương Tử Nguyên Thần, nhưng những cái kia phù văn phảng phát đã mất đi không chế, vậy mà đem Mạc Tiểu Lâu linh lực cách trở tại tay trái bên ngoài.

"Ha ha ha, xem ra trong cơ thể nguoi phù văn đối ta rất có hảo cảm a!"

Côn Dương Tử thấy đối phương cũng không làm gì được chính mình, trong lòng tảng đá lớn rơi xuống đất, tùy ý cuồng tiếu. Hắn hiện tại cũng cực kỳ muốn làm rõ, những cái kia phù văn đến cùng là cái gì.

"Đây là thể nào, vì sao mình phù văn lại đột nhiên mất không chế?"

Mạc Tiểu Lâu cũng không cam lòng, hấn tiếp tục từng lần một thử nghiệm. Cùng lúc đó, Côn Dương Tử phảng phát thấy được hi vọng, cũng đang không ngừng phản kích.

Sau hai canh giờ, Mạc Tiểu Lâu co quắp ngồi dưới đất, thở hổn hển, hấn cùng Côn Dương Tử hai người đều đã là tình trạng kiệt sức, nhưng lẫn nhau đều không làm gì được đối phương, tại trận này đoạt xá đại chiến bên trong, bình thường bá đạo kim sắc phù văn lại mạo xưng làm hòa sự lão nhân vật.

"Ta. . . Ta chưa bao giờ thấy qua như thế kỳ quái thể mạch!" Côn Dương Tử bất đắc dĩ oán trách.

"Bớt nói nhảm! Thức thời mau từ trong tay của ta lăn ra ngoài!"

"Hừ, si tâm vọng tưởng, ra ngoài bị nguoi giết a?"

"Nguoi. . ."

Một lát sau, hai người đồng thời lâm vào trầm mặc, bọn hấn nhất định phải tiếp nhận một sự thật, đó chính là cộng đồng sinh tồn ở một cái thân thể bên trong.

Ngoại trừ trên tâm lý khó mà tiếp nhận bên ngoài, kỳ thật Mạc Tiểu Lâu coi như là qua được, dù sao đây là thân thể của hấn, chủ quan ý chí đều tùy ý mình chi phối. Nhưng mà, Côn Dương Tử liên tương đối thâm rồi, trước kia tung hoành tứ hải sát thân, bây giờ chỉ có thể ký sinh tại một cái chính đạo tiểu đệ tử trong lòng bàn tay, truyền đi, chắc chắn bị người cười đến rụng răng.

Ngừa đầu phát ra thờ dài một tiếng, Mạc Tiểu Lâu đứng dậy, đi vào góc kia nổi bông bênh giữa không trung cây nhỏ trước mặt.

"Không biết đây là một cái pháp bảo gì, nếu không phải sư tôn đưa nó đưa cho mình, chỉ sợ mình bây giờ đã mất mạng."

Nhìn trước mắt màu xanh biếc, Mạc Tiểu Lâu trong lòng dâng lên một cỗ ám áp, nguyên lai sư tôn vẫn là cực kỳ quan tâm mình, chẳng biết tại sao, đối mặt cái này gốc cây nhỏ, hấn luôn có một loại huyết mạch tương liên cảm giác.

"Ta nên như thế nào đưa nó thu hồi đâu?"

Ý niệm tới đây, cây nhỏ lại hóa thành một đoàn lực mạng, tan vào Mạc Tiểu Lâu thể nội, chui vào đến đan điền của hấn bên trong.

Vội vàng dùng thần thức xem xét đi sau hiện, một gốc xanh biếc cây nhỏ ngay tại đan điền của mình bên trong xoay chậm chậm. Mạc Tiểu Lâu không khỏi hét lên kinh ngạc: "Tốt pháp bảo lợi hại!"

"Cái này không giống như là pháp bảo, bằng vào ta kinh nghiệm nhiều năm đến xem, vật này hấn là một sợi Nguyên Thần."

Côn Dương Tử thanh âm tại Mạc Tiểu Lâu trong đầu vang lên, trước đó kém chút mất mạng nơi này vật chi thủ, hấn tự nhiên hết sức hiếu kỳ.

"Tặng cho người cái kia đạo Linh phù người hẳn là một vị cực kỳ lợi hại Mộc hệ tu giả, mà cái này cây nhỏ hẳn là hẳn một sợi Nguyên Thần biến thành, tốt biến thái Mộc hệ pháp quyết. . . ."

"Hừ, kia là ta sư tôn, tự nhiên lợi hại!"

Mạc Tiểu Lâu không thể không thừa nhận Côn Dương Tử kiến thức uyên bác, mà đầu kia lại có thể đem cây nhỏ lai lịch nói đến đạo lý rõ ràng, xem ra tại đem hắn đuổi ra ngoài thân thể trước đó, mình nhất định phải thời khắc bảo trì cảnh giác.

Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Nguyên Thần chính là tu giả gốc rễ, êm đẹp, sư tôn vì sao sẽ đem một sợi Nguyên Thần đánh vào Linh phù bên trong đâu? Lại còn lạc ấn tại mình thể mạch bên trong, chẳng lẽ là trước khi đi đêm đó. . . . Tính toán không suy nghĩ nhiều như vậy, đợi sau khi trở về, hỏi một chút sư tôn liền biết.

Từ từ năm đó Mạc gia thôn thám án về sau, mất đi mẫu thân Mạc Tiểu Lâu một mực cơ khổ không nơi nương tựa, hẳn mặt ngoài mặc dù cứng đến nỗi giống tảng đá, nhưng trong lòng không giờ khắc nào không tại khát vọng trưởng bối yêu thương, bây giờ kinh lịch Côn Dương Tử sự tình, hẳn biết nguyên lai sư tôn kỳ thật đặc biệt để ý mình, nghĩ đến đây, trong lòng của hắn lập tức tràn đầy ấm áp, ước gì lập tức bay trở về Khôn Thương tông.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by ㄟHuyền★ㄟLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Đường về

Mạc Tiểu Lâu đem còn không dùng hết tinh thạch thu vào, mặc dù những tư nguyên này đối với hắn cái này hạch tâm đệ tử tới nói dễ như trở bàn tay, nhưng thân là người sống trên núi, hắn nhưng chưa từng có lãng phí thói quen.

Nhìn thấy trên mặt đất y nguyên hiện ra màu xanh vàng sáng đưa tin Linh phù, Mạc Tiểu Lâu lắc đầu bất đắc dĩ. Cho đến trước mắt, hắn còn chưa bao giờ thấy qua như thế thô hảo lại người nhảm chán.

Nhìn xem Linh phù bên trên từng hàng tức giận chữ, Mạc Tiểu Lâu trả lời: "Bởi vì nhảm chán của người, ta vừa rồi kém chút mất mạng!"

Về sau, hắn liền không còn nhìn Linh phù một chút, đem nó ném vào đến trong vòng tay trữ vật.

Gặp Mạc Tiểu Lâu chuẩn bị rời đi, Côn Dương Tử đuổi vội vàng nói: "Tiểu tử, trước khi đi ta có thể hay không nhờ người một sự kiện?"

"Người lại muốn đùa nghịch hoa dạng gì!"

Mạc Tiểu Lâu một mực duy trì cảnh giác.

"Có thể hay không để cho ta đem khôi lỗi thu lại? Nàng với ta mà nói thật rất trọng yếu!"

Lúc này, tên ma đầu này trong giọng nói lại lộ ra mấy phần khẩn cầu.

"Người nói đùa cái gì? Coi ta là đồ đàn sao, bảo người thao túng khôi lỗi, vậy ta không là muốn chết sao?"

Mạc Tiểu Lâu nhũ mày, cái này Côn Dương Tử quả thực là đang vũ nhục thông minh của mình.

"Người đừng hiểu lầm, chuyện cho tới bây giờ ta Nguyên Thần bị hao tổn, coi như ta thao túng trước mắt khôi lỗi, nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra Dung Hợp kỳ tả hữu thực lực."

"Lời tuy như thế, nhưng mới rồi người còn muốn làm cho ta vào chỗ chết, gọi ta như thế nào tin tưởng người?"

Mặc dù Côn Dương Tử ngữ khí chân thành, nhưng Mạc Tiểu Lâu thực sự không yên lòng.

"Như thế nói cho người đi, cái này khôi lỗi với ta mà nói liền giống với sư tỷ của người!"

Vừa nghe đến sự tử hai chữ này, Mạc Tiểu Lâu liền lập tức nghĩ đến Tư Đồ Tĩnh, cũng không biết hiện tại bọn hắn thế nào, bất quá Côn Dương Tử gia hỏa này một mực truy đuổi mình, đám người cũng đã bình an trở về tới theo điểm rồi.

"Côn Dương Tử người có hay không. . . . Uy!"

Đang lúc Mạc Tiểu Lâu nghĩ hỏi thăm Tư Đồ Tĩnh đám người hạ lạc lúc, lại phát hiện tay trái của mình đầu ngón tay chính toát ra mấy đạo chỉ đen, cùng khô lồi thân thể tương liên.

Còn không tới kịp ngăn cản Côn Dương Tử, tên kia nữ tử áo đỏ thi thể đã đi vào quan tài ở trong.

"Àm!"

Một giây sau, nặng nề nắp quan tài tự động trở lại trên quan tài.

"Người muốn làm gì!"

Theo Mạc Tiểu Lâu ý niệm trở về, tay trái của hắn lập tức dừng động tác lại, đầu ngón tay phát ra chỉ đen cũng đều tiêu tán vô tung.

"Người thừa dịp ta thất thần thời điểm dám tự tiện thao túng khôi lỗi, có tin ta hay không đem tay trái chặt đi xuống, bảo người hồn phi phách tán!"

"Người tuyệt đối không nên xúc động! Ta chỉ là đem khôi lỗi thu lại, cũng không có làm cái gì, hiện tại chúng ta cùng ở tại một cái thân thể bên trong, người nhưng ngàn vạn đừng làm chuyện điên rồ."

Mạc Tiểu Lâu quả thực hù dọa Côn Dương Tử, hắn biết rằng đầu tiểu tử này từ trước đến nay đối với mình tương đối hung ác, nói được làm được.

"Về sau mặc kệ người muốn làm gì, đều phải đi qua ta cho phép, có nghe hay không!"

"Người yên tâm đi, lần sau ta nhất định chú ý."

Côn Dương Tử trong lòng vạn phần bất đắc dĩ, hắn làm sao cũng chưa từng nghĩ đến, một cái ngay cả Kim Đan kỳ cũng chưa tới mao đầu tiểu tử lại có thể đối với mình đến kêu đi hết.

"Vậy ta hiện tại có thể hay không đem quan tài thu vào trong vòng tay trữ vật?"

Kỳ thật vừa rồi Côn Dương Tử cảm Tư Đồ Tĩnh làm độ dụ thời điểm, Mạc Tiểu Lâu liền đã có chút mềm lòng, hiện tại xem ra tên này nữ tử áo đỏ khi còn sống, hẳn là cùng Côn Dương Tử có rất lớn nguồn gốc.

"Người động tác nhanh lên, ta còn phải nắm chặt thời gian đi đường, mau chóng trở về cứ điểm."

"Bá ~ "

Một viên màu đen vòng tay từ Côn Dương Tử thân thể bên trên bay lên, đeo ở Mạc Tiểu Lâu trong tay trái, tiếp lấy một tia hắc khí đánh ra, trước mặt chiếc kia to lớn quan tài cũng trong nháy mắt biến mất.

Cùng lúc đó, một khối hắc thiết trống rỗng xuất hiện, từ Mạc Tiểu Lâu trong lòng bàn tay toát ra một cỗ hắc khí, đem khối sắt bao khóa, một lát sau, hắc khí tán đi, một con kiêu dáng cổ phác huyền thiết thủ sáo xuất hiện ở trước mắt, tự động đeo ở Mạc Tiểu Lâu tay trái phía trên.

"Ta là thuần âm thể mạch,

Không nên thời gian dài bại lộ dưới ánh mặt trời, cho nên ta dùng thượng đẳng Huyền Ngọc làm một cái bao tay, vừa vặn dùng để phòng nắng."

"Nghĩ không ra người còn tinh thông luyện khí."

"Đương nhiên, cùng Thuần Dương khác biệt, thuần âm thể mạch cùng Ngũ Hành chơi nhau, lại càng dễ bài trừ vật liệu bên trong nguyên tố tạp chất, ta biết còn nhiều nữa, về sau chậm rãi lại nói cho người."

"Hừ, ánh mặt trời chiếu. . . Xem ra ta tìm được chế tài biện pháp của người!"

"Người. . . . Còn có loại này thao tác! Quả nhiên nói nhiều tất nói hớ a. . ."

Mặt trời mới mọc chiếu rọi ở trung thổ đại lục bắc bộ đường ven biển bên trên, nắng sớm bên trong, hết thấy đều lộ ra phá lệ tĩnh mịch mỹ hảo.

Lúc này, hai tên Khôn Thương tông đệ tử chính theo thường lệ tại cứ điểm chung quanh tuần tra, gần nhất Bắc Hải thực sự không yên ổn, mượn Hoán Vũ các tiến công thời khác, mà đầu Côn Dương Tử nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, càng đem huyền khối đảo cả nhà giết hết, liền ngay cả tiến đến chi viện nội môn đệ tử tinh anh cũng là tổn thất nặng nề.

"Nghe nói nhạc thủ tọa đối Bắc Hải cứ điểm tình báo sưu tập công việc rất không hài lòng, trước mấy ngày còn vừa mới răn dạy qua Đặng Đào sư

huynh."

"Đúng vậy a, chúng ta gần nhất đều chút chịu khó, chớ chọc Đặng sư huynh nổi giận."

Lúc này, phương xa trời và biển liên kết chỗ một điểm đen nhanh chóng biến lớn, đồng thời không trung truyền đến gào thét thanh âm

"Mau nhìn! Bên kia có người bay tới, tốc độ thật nhanh!"

"Người tới không biết là địch hay bạn, chúng ta nhanh đi bẩm báo Đặng sư huynh!"

Còn chưa đợi hai người bay lên, người tới liền đã rơi xuống từ trên không, đến trước mặt.

Chỉ thấy người tới thân mang một bộ áo trắng, tóc dài xõa vai, làn da ngăm đen, má trái chỗ còn có một đạo thật dài mặt sẹo.

"Mạc sư huynh! Ngươi vậy mà còn sống trở về a, quá tốt rồi!"

Nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu về sau, hai người đồng thời hưng phấn hô lên.

Khôn Thương tông Bắc Hải cứ điểm trong cung điện, Mạc Tiểu Lâu ngồi tại thủ tọa, Đặng Đào chính ân cần cho hắn dâng trà.

"Mạc sư huynh, từ ngày đó Bắc Hải từ biệt về sau, trong môn liên truyền đến tin tức, nói là Côn Dương Tử ma đầu kia lại xuất hiện tại huyện khải đảo, ta lúc ấy thật sự là vì các vị sư huynh lau một vệt mồ hôi, hôm nay Mạc sư huynh có thể bình an trở về, thật là vạn hạnh a!"

"Ha ha ha, Côn Dương Tử ma đầu kia. . . . Không nghĩ tới các ngươi người trong chính đạo vậy mà như thế xưng hô ta, ma đầu. . . Ân không sai ta thích!"

Côn Dương Tử thanh âm trong đầu vang lên, Mạc Tiểu Lâu cũng không để ý tới hắn, vội vàng hướng Đặng Đào hỏi: "Cùng ta đồng hành đệ tử khác nhưng từng trở về?"

"Tại Lục sư huynh dẫn đầu dưới, những người khác hai ngày trước liền đã quay trở về, bất quá tình vĩ Đại sư huynh giống như bị thương đặc biệt nghiêm trọng."

"Hừ, cái gì thân chịu trọng thương, lấy cái kia loại tu vi lại cưỡng ép sử dụng Thiên Địa Pháp Tướng, sợ là đã kinh mạch đứt đoạn, trở thành phế nhân."

Trong đầu, Côn Dương Tử đối Đặng Đào lộ ra phi thường khinh thường.

"Đây còn không phải là báis ngươi ban tặng, ngươi lại nói nhảm cần thận ta đem tay trái đặt ở ánh nắng dưới đây bạo chiếu!"

Bị Mạc Tiểu Lâu uy hiếp về sau, Côn Dương Tử lập tức yên tĩnh trở lại.

"Đã bọn hắn đều bình an vô sự, vậy ta cũng lập tức lên đường trở lại về môn phái đi."

"Sư huynh, hai ngày trước Nhạc Lục Hành cùng Mạc Hoa hai vị sư bá từng ra ngoài tìm ngươi, đến nay chưa về, ngươi không như hiện tại ta chỗ này chinh đón một phen, chờ một chút bọn hắn."

Đặng Đào vì người cơ linh, hắn biết Trần Tinh Vĩ cùng Lục Hạo hai người thân chịu trọng thương, chỉ sợ vô duyên lần này thiên đạo đại hội, cứ như vậy Mạc Tiểu Lâu tự nhiên liền trở thành Khôn Thương tông trụ cột vững vàng, ngày sau trong môn địa vị chỉ sợ sẽ cao hơn một tầng. Minh không bằng nhờ vào đó cơ hội tốt, rèn sắt khi còn nóng, lần nữa cùng cố cùng Mạc Tiểu Lâu quan hệ.

"Không cần, ta hiện tại liền đi truyền tống trận, ngươi mau mau đưa tin cho hai vị sư bá, nói ta đã bình an trở về."

Liên tưởng đến lần đầu lại tới đây lúc trăng diện, Mạc Tiểu Lâu liền không muốn lưu thêm, xã giao loại sự tình này với hắn mà nói thật sự là khó hơn lên trời.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Chương 51: Mưu phản Khôn Thương (1)

Mạc Tiểu Lâu bình an trở về tin tức so bản thân hẳn trước đạt tới Khôn Thương tông, đương Mạc Tiểu Lâu thân ảnh xuất hiện tại trong truyền tống trận lúc, chung quanh đứng đầy nghênh đón hẳn người.

"Tiểu lâu! Ngươi có thể bình an trở về thật sự là quá tốt!"

Nhạc Anh Tuấn trực tiếp tiến lên cho Mạc Tiểu Lâu một cái ôm.

"Nhạc sư huynh, ngươi thật giống như lại mập. . ."

"Ha ha, nhìn thấy ngươi liền vui vẻ, hảo huynh đệ ta lần này lại lấy được mấy loại mảnh dược, các loại có rảnh cùng đi thử một chút!"

Nhạc Anh Tuấn bám vào Mạc Tiểu Lâu bên tai nói nhỏ.

"Lâu nhỏ, trở về liền tốt!"

Lục Hạo cũng lộ ra có chút kích động, tiến lên dùng sức vỗ vỗ Mạc Tiểu Lâu bả vai, tiểu sư đệ đi vào Khôn Thương tông sau nhìn thấy người đầu tiên chính là mình, qua nhiều năm như vậy, Lục Hạo cũng một mực giống đại ca đồng dạng chiều cõ Mạc Tiểu Lâu.

"Mạc sư huynh! Ta còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại ngươi. . . ."

Tô Trang Nhã âm thanh run rẩy, nước mắt bắt đầu không bị khống chế tại trong hốc mắt chảy ra, tình cảnh này, trên đến đám người một trận cười vang.

Tư Đồ Tĩnh đứng tại Tô Trang Nhã bên người, cũng không nói chuyện, ánh mắt bên trong hiếm thấy toát ra một loại chuyên chú, Mạc Tiểu Lâu có chút kỳ quái, từ nhỏ đến lớn, sư tỷ mỗi lần gặp gỡ đều là vui vẻ ra mặt, hết sức thân mật, chưa từng có như thế si ngốc nhìn qua chính mình.

Giờ khắc này, tám kia thanh lệ xuất trần trên mặt phảng phất bật kín một tầng mông lung sa mông, đó là một loại khó nói lên lời tình cảm, thanh niên tâm vì đó mê muội.

Thăng thần giảng, cùng lúc trước so sánh, Mạc Tiểu Lâu càng thêm thích hiện tại sư tỷ nhìn mình ánh mắt.

Lần này Bắc Hải chi hành mặc dù ngắn ngủi, nhưng là cứu tử nhất sinh, bây giờ trở lại từ nhỏ đến lớn Khôn Thương tông, nhìn thấy các vị huynh đệ tỷ muội, Mạc Tiểu Lâu trong lòng vô cùng ấm áp, có lẽ đây chính là cảm giác về nhà đi.

"Lục sư huynh, sư tôn ta lại đang bế quan sao?"

Mạc Tiểu Lâu biết, đường hào sư tôn Mạc Hoa cùng Triệu Vũ giao hảo, những trong năm này, hai người uống trà lúc Lục Hạo thường tại bên cạnh hầu hạ, cho nên nói, hẳn muốn so với mình càng hiểu hơn Triệu Vũ.

"Ây. . . Triệu sư thúc hẳn. . ."

"Lăng Tiêu điện làm sao sập?"

Mạc Tiểu Lâu khiếp sợ phát hiện, ngày xưa khô Hoảng Khí phái Lăng Tiêu điện bây giờ lại trở thành một vùng phế tích, rất nhiều ngoại môn đệ tử tại các trường lão dẫn đầu hạ chính ở phía trên bận rộn, giống như là chuẩn bị trùng kiến công việc.

"Cái này lại là cái gì. . ."

Tại trên quảng trường, một gốc đường kính vài trăm mét đại thụ thành linh đứng vững, ngẩng đầu nhìn lại, ánh mắt nhận tầng mây che đậy, căn bản không nhìn thấy tán cây, mặc dù đại thụ đã khô héo, nhưng vẫn cho người một loại bàng bạc cùng cảm giác áp bách.

"Lâu nhỏ, có mấy lời đợi trở lại chỗ ở về sau, ta lại nói cho ngươi."

Hai người sau khi đi, đệ tử khác có chút thức thời không cùng bên trên, nhìn qua Mạc Tiểu Lâu bóng lưng, Tư Đồ Tĩnh trong thần sắc tràn đầy đau lòng cùng lo lắng.

Gian phòng bên trong, Mạc Tiểu Lâu miệng lớn thờ hồn hèn, nhiệt lệ ngăn không được từ hốc mắt chảy ra.

"Phanh ~!"

Đem trước mặt cái bàn đập đến vỡ nát về sau, Mạc Tiểu Lâu đột nhiên đứng lên, rống to: "Không có khả năng! Sư tôn làm sao lại rơi vào ma đạo, đem Đốc Thiên Thánh Điện trưởng lão giết chết? Ta muốn đi gặp chương môn chân nhân!"

"Lâu nhò! Ngươi bình tĩnh một chút, coi như ngươi hoài nghi chương môn sư bá, chẳng lẽ ngay cả thái sư thúc cũng không tin phải không? Triệu Vũ sư thúc tọa hóa lúc, Lưu thái sư thúc cũng là ở đây."

Hắn đuổi vội vàng kéo Mạc Tiểu Lâu, người tiểu sư đệ này cùng hắn sư tôn tính tình đồng dạng, Lục Hạo sợ hắn sẽ làm ra việc ngốc.

"Đúng vậy a, thái sư thúc Lưu Tư Quốc là Nguyên Anh kỳ lão tổ tông, từ trước đến nay đức cao vọng trọng, hắn là không thể nào nói dối. Chẳng lẽ nói đây hết thảy đều là thật. . . Sư phó, ngài đây là vì cái gì a! Đồ nhi cái mạng này đều là ngài cứu, có chuyện gì ngài có thể nói với ta a, cho dù là chết, đồ nhi cũng sẽ dựa theo phân phó của ngài đi làm!"

Mạc Tiểu Lâu tâm đã rơi vào vực sâu, bóng tối vô cùng vô tận đem hắn vây quanh, nẫu thân sau khi qua đời, hắn cái này mới vừa vặn tìm được nhà cảm giác, sư tôn không ngờ cách mình mà đi, tương lai, sư tỷ cũng cuối cùng rồi sẽ lấy chồng, chẳng lẽ mình cả đời này chú định cô độc? Không hiểu hận ý từ trong lòng của hắn dâng lên,

Không có đầu nguồn, lại như như hồng thủy mãnh liệt.

Rời đi tiểu viện về sau, Lục Hạo khuyên bảo đám người đừng đi quấy rầy Mạc Tiểu Lâu nghỉ ngơi, trong đó cũng bao quát những cái kia muốn giải Côn Dương Tử hạ lạc các trưởng lão.

Một ngày này, Quan Hải Thiên liên tục hạ đạt ba đạo chương môn Kim Lệnh, tuyên cáo thiên hạ, kể Trần Tinh Vĩ cùng Lục Hạo về sau, Mạc Tiểu Lâu được sắc phong làm Khôn Thương tông tên thứ ba thủ tịch đệ tử, trở thành trong miệng mọi người danh phù kỳ thực Tam sư huynh.

"Triệu Vũ liền là trong cơ thể ngươi cái kia đạo Nguyên Thần chủ nhân đi, ta nhìn việc này tất có kỳ quái."

Lục Hạo cùng Mạc Tiểu Lâu nói chuyện Côn Dương Tử đều có thể nghe được, lúc này gấp cũng không có người bên ngoài, hắn liền nói ra cái nhìn của mình. Bây giờ hắn tại Mạc Tiểu Lâu thể nội sống nhờ, hai người có thể nói là đồng sinh cộng tử, hắn tự nhiên sẽ đứng tại Mạc Tiểu Lâu góc độ cân nhắc vấn đề.

"Ngươi vì cái gì nói như vậy?"

Mạc Tiểu Lâu vội vàng hỏi đạo, đây là lần đầu tiên cảm thấy Côn Dương Tử không có chán ghét như vậy.

"Theo theo ta hiểu rõ, các ngươi Khôn Thương tông bên trong cảnh giới cao nhất bất quá Nguyên Anh kỳ mà thôi, mà từ ngươi sư tôn Nguyên Thần bên trong ta có thể cảm nhận được, hắn khi còn sống hẳn là cũng đạt tới Nguyên Anh kỳ. Như thế nói cho ngươi đi, có thể đạt tới Nguyên Anh kỳ Mộc hệ tu giả, chỉ cần không phải đồ dẫn, đều có thể nhẹ nhõm đối phó mấy cái cùng cấp bậc cao thủ."

"Cái gì! Ngươi nói là sư tôn đã đột phá Nguyên Anh kỳ? Mộc hệ tu giả thật đáng sợ như vậy sao?"

Mạc Tiểu Lâu không là không tin Côn Dương Tử, dù sao việc này không có quan hệ gì với hắn, chỉ là hắn cũng quá khen trương chút.

"Hừ! Đây là thể mạch thiên phú, không phục không được a! Ngươi cũng tận mắt thấy, hôm đó trong sơn động, vền vền ngươi sư tôn một sợi Nguyên Thần, liền có thể trong nháy mắt rút khô linh lực của ta, chẳng lẽ còn không đủ đáng sợ sao? Cho nên nói các ngươi Khôn Thương tông mấy cái kia lão tạp mao căn bản không phải là đối thủ của hắn!"

Côn Dương Tử dừng lại một chút, hơi thêm suy tư nói ra: "Cho nên nói nếu như Triệu Vũ thực tình phản bội, căn bản cũng không có thể sẽ xuất hiện chiến bại tự sát loại tình huống này. Ta muốn. . . Nhất định có người đang nói láo!"

"Ngươi nói là chương môn chân nhân bọn hắn. . . ."

Bỗng nhiên, một đạo bóng trắng từ cửa sổ nhảy lên nhập, một đầu xông vào đến Mạc Tiểu Lâu trong ngực.

"Tiểu Bạch!"

Tiểu gia hỏa không ngừng mà liếm láp Mạc Tiểu Lâu mặt, lộ ra đặc biệt hưng phấn.

"Đây là ngươi linh sủng? Hừ, cũng là chán ghét gia hòa!"

Cảm nhận được Tiểu Bạch thể nội Thuần Dương chi lực, Côn Dương Tử có chút tuyệt vọng, mình vậy mà rơi vào đến Thuần Dương trong ổ.

Vượt ve Tiểu Bạch thân thể mềm mại, Mạc Tiểu Lâu trong lòng đạt được sơ qua an ủi, có lẽ, đầu này không hiểu thấu xâm nhập đến mình sinh hoạt bên trong sói con, mới là không rời không bỏ đồng bạn đi.

"Ô ô. . ."

Tiểu Bạch cố gắng đem đưa đầu, Mạc Tiểu Lâu cảm giác được trong ngực như có cái gì vật cứng, cúi đầu xem xét đi sau hiện, nguyên lai Tiểu Bạch trên cổ chính mang theo một gốc hình giọt nước hạt châu màu xanh lam.

"Tiểu Bạch, cái này là vật gì?"

Tiểu gia hỏa gặp Mạc Tiểu Lâu đã phát hiện hạt châu, lập tức hướng phía diễn võ trường phương hướng kêu hai tiếng.

"Người nói là vật này là tiểu Hắc đưa cho người?"

"Ô ô ~" tiểu bạch điểm đầu biểu thị khẳng định.

"Đây là một loại Thủy hệ ghi chép pháp bảo, có thể bày biện ra quá khứ phát sinh cảnh tượng!"

Côn Dương Tử lập tức cho Mạc Tiểu Lâu xoá nạn mù chữ, một lát sau, hai người trăm miệng một lời: "Hắn là. . . !"

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,.^..... Coverted by づღHuyền ☆ ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Mưu phản Khôn Thương (2)

Gian phòng bên trong, theo hạt châu phát ra màn sáng chớp động, Triệu Vũ một mình lực chiến ba vị Nguyên Anh cao thủ hình tượng như nước chảy nhấp nhô, Mạc Tiểu Lâu hai mắt xích hồng, móng tay thật sâu lâm vào trong thịt, máu cùng nước mắt cùng nhau chảy xuống.

Theo kia một tiếng "Tiểu lâu, hi vọng người có thể vui vẻ sống sót. . .". Trước mặt cái này kiên cường như sắt nam nhân đã khóc không thành tiếng.

Phảng phất nhận lấy cảm ứng, Mạc Tiểu Lâu thể nội cây nhỏ từ ngực trôi lên, đi vào trước người hắn chuyển động. Một lát sau, Triệu Vũ thanh âm từ trong truyền ra.

"Lâu nhỏ, tin tưởng lúc này ta đã không tại nhân thế, mặc kệ kết quả như thế nào, thuộc tại đời chúng ta ân oán đã chấm dứt, ta chỉ hi vọng người có thể bình an sống sót. Khôn Thương tông lòng người hiểm ác, tuyệt không phải nơi ở lâu, hi vọng người tự giải quyết cho tốt. Năm đó, ta phát hiện trên người người viên kia tàn phế cũng không phạm phạm, xem ra đã nhận người làm chủ nhân, nhưng trong đó lực lượng cực kỳ bá đạo, người phải cẩn thận sử dụng."

Nói đến đây, Triệu Vũ lại cười xấu hổ cười, "Làm nhiều năm như vậy sư phó, ta lại chưa bao giờ tự tay dạy bảo qua đồ đệ, càng nghĩ, quyết định đem cái này một sợi bản nguyên chi lực tặng cho người lưu làm kỷ niệm, tin tưởng hiện tại người cũng đã biết tác dụng của nó, năm tháng dài đằng đẳng, liền gọi nó thay thế ta đến bồi bạn người trưởng thành đi!"

Mạc Tiểu Lâu quỳ trên mặt đất, đối cây nhỏ cuồng quít dập đầu, khóc đến như muốn ngạt thở.

"Nguyên lai sư tôn biết tất cả mọi chuyện. . . Minh năm đó vì có thể lưu lại tu hành, vậy mà tự cho là thông minh đi lừa gạt sư tôn, ta thật là một cái đồ đàn. . . Vì cái gì lão thiên gia muốn gọi ta lần nữa gặp mặt đi chí thân thống khổ!"

Trở lại Mạc Tiểu Lâu thể nội về sau, cây nhỏ lập tức tản mát ra đại lượng Mộc thuộc tính linh lực, trong kinh mạch những cái kia phù văn như là người được máu tươi cá mập, chen chúc mà tới, bắt đầu đem những này mộc linh khí chuyển hóa làm Thuần Dương chi lực.

Cùng lúc đó, Mạc Tiểu Lâu tâm thần cũng tiến vào minh tường trạng thái.

"Cái này lại là. . . Sư tôn một đoạn ký ức. . ."

Lúc này, từng màn xuất hiện ở Mạc Tiểu Lâu trong đầu hiển hiện: Trên một ngọn núi, Triệu Vũ chính trầm mặc nhìn qua kia ngay tại leo lên Ngũ Linh thang trời nhỏ thân ảnh nhỏ bé, vô số cái thể lãnh ban đêm, cái này u buồn nam tử đều sẽ lạnh lẽo thăm viếng chính ngưng thần khổ tu đồ đệ.

"Nguyên lai những trong năm này, sư tôn mỗi thời mỗi khắc đều tại quan tâm mình, có lẽ đã sớm ngờ tới sẽ có một ngày như vậy, cho nên hắn mới mặt ngoài xa lánh ta, nhưng thật ra là sợ ta cuốn vào trong đó, sư tôn. . . ."

Nhìn xem Mạc Tiểu Lâu khoanh chân ngồi dưới đất, hai mắt nhắm nghiền, mặt lộ vẻ đau đến không muốn sống chi sắc, Tiểu Bạch gấp đến độ xoay quanh.

"Ô ô ~ "

"Tiểu gia hòa ngươi muốn làm gì? Hẳn đây là lòng có cảm giác, đã tiến vào một loại minh tường trạng thái, cơ hội khó được, ngươi không nên đánh đoạn hẳn!"

Phát giác được Côn Dương Tử tồn tại, Tiểu Bạch phát ra uy hiếp gào thét.

"Ai. . Súc sinh liền là súc sinh, tiểu gia hòa, trừ ngươi ở ngoài tiểu tử này hẳn không có cái khác Thuần Dương linh sùng đi?"

Lúc này, Mạc Tiểu Lâu thần thức tiến vào một mảnh không gian thần kỳ, phóng tầm mắt nhìn tới, giữa thiên địa cỏ cây um tùm, sinh cơ bùng bùng, bỗng nhiên, gió tây thổi qua, tất cả thảm thực vật cũng bắt đầu khô héo, vạn vật tàn lụi, đón lấy, từng cây lục mẫm bắt đầu ở thổ nhượng bên trong toát ra, một lát sau, đại địa lần nữa khôi phục sinh cơ.

"Đây là. . . Sur tôn cảm ngộ. Thiên địa khô khốc, vòng đi vòng lại, tất cả sinh mệnh toàn bộ tại cái này tuần hoàn bên trong sinh ra, trưởng thành, già yếu, tiêu vong. . ."

Mạc Tiểu Lâu nghiêm túc cảm thụ được đây hết thảy, có lẽ, khô khốc sinh tử mới là giữa thiên địa tuyên cổ bất biến đại đạo. Cùng lúc đó, bãi cây nhỏ tán phát linh lực ban tặng, trong cơ thể hắn Thuần Dương chi lực cũng đạt tới một cái max trị số.

Côn Dương Tử nhìn chăm chăm Mạc Tiểu Lâu, trong lòng có chút cảm giác khó chịu, dù sao, cái này cây nhỏ tán phát linh lực toàn bộ đều là nguồn gốc từ với hắn.

"Ai. . Cũng may tiểu tử này rốt cục sắp đột phá rồi, không phải ngay cả Kim Đan kỳ đều không đạt được, đi ra ngoài ta đều đi theo mắt mặt."

Lúc chàng vạng tối, Mạc Tiểu Lâu từ lĩnh ngộ bên trong tỉnh lại, hắn khí tức trên thân phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, kiệt ngạo bên trong mang theo một chút thể lương.

Hắn đi vào bên cửa sổ,

Trời chiều chiếu rọi xuống, vẫn như cũ là kia phiến kim sắc biển mây. Tình cảnh này, hắn từng là cỡ nào đến quen thuộc, nhưng hôm nay, ngắm phong cảnh tâm đã thay đổi.

"Nói đi, ngươi muốn làm gì, bất luận là ám sát vẫn là diệt môn, những này đều là sở trường của ta, tùy thời phụng bồi."

Côn Dương Tử đi thẳng vào vấn đề, tại quan niệm của hắn bên trong, bây giờ tình huống dưới, bất luận Mạc Tiểu Lâu làm cái gì đều là chuyện đương nhiên.

Mấy ngày kế tiếp, Khôn Thương tông phi thường náo nhiệt, Trung Thổ các đại môn phái nhao nhao theo nhau mà tới, chung phó trăm năm vừa gặp thiên đạo thịnh hội.

Ở trong môn thuộc Xích Luyện bồn địa Huyền Hóa đường cường đại nhất, gần trăm năm nay, người trong môn mới xuất hiện lớp lớp, mặc dù cho đến trước mắt còn xa xa không kịp Khôn Thương tông, nhưng chênh lệch lại tại từ từ nhỏ dần.

Nghe nói lần này Khôn Thương tông chói mắt nhất hai vị thiên tài toàn bộ bản thân bị trọng thương, không cách nào tham gia tỷ thí, tân tấn thủ tịch đệ tử Mạc Tiểu Lâu lại cũng không có báo danh, cái này gọi Huyền Hóa đường đám người đối với lần này đại hội tràn đầy mơ màng.

Thiên đạo đại hội khai mạc về sau, vạn chúng chú mục luận võ chính thức bắt đầu. Sóng lớn dãi cát, rất nhiều tiểu môn phái đệ tử tại ngày đầu liền nhao nhao tham tao đào thải, đối với bọn hắn tới nói, có thể đi vào người người hướng tới Khôn Thương tông kiến thức một phen, đã phi thường thỏa mãn.

Tại ngày thứ hai tỷ thí kết thúc về sau, rốt cục sinh ra bát cường, Khôn Thương tông chỉ có Tư Đồ Tĩnh, Nhạc Anh Tuấn, Thượng Quan Niên ba người nhập vẫy, cái khác danh ngạch lại đều bị Huyền Hóa đường ôm đồm. Cái này gọi đồng đảo Khôn Thương tông trưởng lão mặt mũi mất hết, tương tượng giới trước luận võ, bát cường cơ bản toàn sẽ rơi vào phe mình trong tay, đáng tiếc bây giờ trong núi không lão hổ, hầu tử xưng đại vương.

Mặt trời mới mọc từ trong biển mây dâng lên, cao ngất thẳng tắp Thiên Đạo phong bên trên cờ màu bay lên, người người nhón nháo. Luận võ đã tiến vào trận chung kết ngày, qua hôm nay, Thiên Đạo Bảng sẽ lần nữa đổi mới, mới Tấn Tài tuần nhóm danh tự chắc chắn bị thể nhân truyền tụng.

Bởi vì là trận chung kết, Quan Hải Thiên cũng tự mình trình diện quan sát, ở hai bên hắn, phân biệt ngồi các đại môn phái thủ tọa trưởng lão. Từ Lăng Tiêu diện một trận chiến về sau, Quan Hải Thiên mặc dù trốn qua một kiếp, nhưng hắn từng bị Triệu Vũ dây leo quán quanh, bây giờ cũng là nguyên khí đại thương, chỉ sợ cần vài chục năm điều trị mới có thể hoàn toàn khôi phục.

"Đ-A-N-G...GG ~!"

To chuông tiếng vang lên, truyền khắp tiên sơn biển mây, biểu thị trận chung kết chính thức bắt đầu. Nhưng giờ phút này, Khôn Thương tông phương diện trình diện cũng chỉ có Tư Đồ Tĩnh, trong đám người cũng không nhìn thấy Nhạc Anh Tuấn cùng Thượng Quan Niên thân ảnh.

Lại sau một lúc lâu, thấy hai người vẫn như cũ chậm chạp chưa tới, ngồi tại Quan Hải Thiên bên cạnh một áo bào đồ lão giả chấp tay cười nói: "Quan chương môn, đệ tử dự thi quá hạn chưa tới, ngài nhìn cái này. . . . Phải chăng tính làm bỏ quyền đâu?"

Lão già tên là ruộng cầu vòng, là Huyền Hóa đường thủ tọa trưởng lão, trước kia, lấy hắc Kim Đan sơ kỳ thực lực tự nhiên không dám cùng Quan Hải Thiên như thế nói chuyện, nhưng lúc đời thế dễ, lần này thiên đạo hội minh, bọn hắn Huyền Hóa đường đại xuất danh tiếng, lúc nói chuyện tự nhiên có mấy phần lực lượng.

Nghe được ruộng cầu vòng, Quan Hải Thiên trong con ngươi hàn mang lóe lên liền biến mất, sau đó ôn hòa nói ra: "Ừm, ruộng thủ tọa nói có lý, tỷ thí lập tức bắt đầu, đợi giữa sân đệ tử sau khi chiến đấu kết thúc, còn chưa tới người com hộp làm bỏ quyền."

"Ai, không biết cái kia bắt tranh khí ranh con lại chạy đi nơi nào!"

Một bên Nhạc Lực Hành cũng lộ ra mười phần sốt ruột, lần này thiên đạo đại hội là cơ hội khó được, hắn mỗi giờ mỗi khắc không ngóng trông con của mình có thể trở nên nổi bật.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đạu.....^,...^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Mưu phản Khôn Thương (3)

Lúc này, một vị phụ trách trường học phán trưởng lão đối giữa sân đệ tử lớn tiếng tuyên bố.

"Tỷ thí bắt đầu!"

Tư Đồ Tĩnh đối thủ tên là quách bằng, là Huyền Hóa đường thực lực mạnh nhất đại đệ tử, tuổi còn trẻ, một thân tu vi liền đến Dung Hợp hậu kỳ.

"Tư Đồ sư muội, ngươi sợ sợ không phải là đối thủ của ta, không như bây giờ nhận thua, miễn cho ta lạt thủ tội hoa."

Quách bằng một đôi mắt cười híp mắt nhìn từ trên xuống dưới Tư Đồ Tĩnh, một màn này treo đến phía dưới Khôn Thương tông đệ tử lớn tiếng giận mắng.

"Ngươi thì tính là cái gì, dám cùng Tư Đồ sư tỷ nói chuyện như vậy!"

"Móa nó, vương bát đần! Ai. . . Ta Khôn Thương tông ba vị thủ tịch đệ tử nếu là có một người ở đây, há lại cho cái này tên hề làm càn như thế!"

"Mạc sư huynh cũng thật là, hắn cái kia sư tôn những năm này liền không chút quản qua hắn, ngược lại là chường môn chân nhân đối ưu ái có thừa, sao có thể bởi vì Triệu Vũ kia tên phản đồ mà cự tuyệt vì sư môn xuất lực đâu!"

"Uy! Ngươi nhanh im ngay, đây là chúng ta Khôn Thương tông cấm kỵ, tiểu tử ngươi không muốn sống nữa!"

Đối mặt địch nhân khinh thị, Tư Đồ Tĩnh cũng không có mất lý trí, nàng biết mình chỉ có được dung hợp sơ kỳ thực lực, tuyệt không phải quách bằng đối thủ, nhưng tính tình quật cường ngang, coi như thua cũng muốn thua hào quang.

Từ Thượng Quan Niên biệt viện rời đi về sau, Mạc Tiểu Lâu trên người áo trắng đã dính đầy điểm điểm vết máu.

"Chắc chắc, thật nhìn không ra, ngươi tiểu tử này giết lên người đến không chút nào nương tay, rất có năm đó ta phong phạm"

Cũng không để ý tới Côn Dương Tử, Mạc Tiểu Lâu vẫn nói ra: "Đoán chừng Nhạc sư huynh cùng Lý sư đệ cũng nhanh đắc thủ."

Diễn võ đường đại điện bên trong, nhìn xem ngã trên mặt đất hôn mê bất tỉnh đám người, Nhạc Anh Tuấn thỏa mãn đem trong tay lư hương thu hồi, lẩm bầm nói: "Cái này mê Trần Hương quả nhiên lợi hại, ta sớm phục dụng giải dược, lại cũng cảm giác được choáng đầu hoa mắt."

"Sư huynh, thời gian không sai biệt lắm, chúng ta động thủ đi!"

Đứng ở bên cạnh Lý Văn Xương thúc giục Nhạc Anh Tuấn.

"Ừm? Sư đệ, ngươi không cảm giác choáng đầu sao? Ài. . . Lâu nhỏ, hảo huynh đệ của ta, ca ca cũng chỉ có thể giúp ngươi đến cái này!"

Nói xong, hai người hướng phía diễn võ trường cầm chế đại trận bên trong đi đến.

Nhìn trước mắt mình này không thể quen thuộc hơn được đây núi, Mạc Tiểu Lâu tâm cảm thán: "Bảy năm, hôm nay rốt cục vẫn là muốn rời đi, sư tôn xin yên tâm, ngài cùng Tổng quốc bách tính đại thù, đệ tử nhất định sẽ báo, hôm nay chính là bắt đầu!"

Trong cao không, Mạc Tiểu Lâu vẫn nhìn toà này lịch sử lâu đời môn phái, từng có lúc, hắn lại thật cho rằng nơi này chính là nhà, là hắn đáng giá dùng tính mệnh đến bảo vệ địa phương.

Một lát sau, Mạc Tiểu Lâu ánh mắt ngừng lưu tại Thiên Đạo phong bên trên, đó lam quang mang chớp động ở giữa, một màn kia thướt tha thân ảnh như là lá rụng trong gió, lung lay rơi xuống.

Chiến đấu bắt đầu về sau, bởi vì thực lực chênh lệch cách xa, hai người cũng không có chút nào giữ lại, đại khai đại hợp ở giữa, Tur Đồ Tĩnh rất nhanh liền rơi vào hạ phong.

"Phanh ~!"

Tur Đồ Tĩnh nặng nề mà ném xuống đất, một tia ân máu đỏ tươi từ khóe miệng của nàng chảy ra.

"Hắc hắc, Tur Đồ sư muội ngươi vẫn là nhận thua đi, không phải đợi chút nữa liệt diễm vô tình, cháy hồng y phục của ngươi nhưng sẽ không tốt."

Quách bằng mặt mũi tràn đầy cười xấu xa, sắc mặt mị mị mà nhìn chăm chăm vào ngã trên mặt đất Tur Đồ Tĩnh.

"Hừ! Đồ vô sỉ, không chiến đấu đến một khắc cuối cùng ta quyết không nhận thua!"

"Tốt! Ta gọi ngươi ném thư..."

Quách bằng còn chưa có nói xong, một vệt kim quang từ trên trời giáng xuống, đem hắn trùng điệp quay trên mặt đất, cứng rắn tinh thạch lời dài vậy mà bắt đầu rạn nứt.

Kim quang tán đi, Mạc Tiểu Lâu thân ảnh xuất hiện, hắn chân phải dùng sức, đem đã hôn mê quách bằng giống như chó chết đá ra ngoài.

"Lâu nhỏ! Ngươi không phải. . . ."

Tur Đồ Tĩnh kinh ngạc nhìn lấy nam tử trước mặt, hắn biết Triệu Vũ chết đối Mạc Tiểu Lâu đã kích quá lớn, trước đó hắn đã cự tuyệt tham gia lần này luyện võ, nhưng bây giờ làm sao lại đột nhiên xuất hiện đâu?

Mạc Tiểu Lâu một nháy mắt liền đem quách bằng kích choáng, chiều này quả thực chấn kinh tứ tọa, trận bên trong lập tức trở nên lặng ngắt như tờ.

Một lát sau,

Đến từ Khôn Thương tông đệ tử tiếng hoan hô phá vỡ trầm mặc, "Mau nhìn, là Mạc sư huynh đến rồi!"

"Ta đã nói rồi, chỉ cần là thủ tịch đệ tử ở đây, Huyền Hòa đường kia bọn tạp chủng căn bản không quá sức!"

"Tam sư huynh uy vũ!"

"Ha ha, đây là ta Khôn Thương tông thủ tịch đệ tử Mạc Tiểu Lâu, ngày khác trước nói bạn bậu tu luyện, vô tâm tham gia lần này đại hội, nghĩ không ra lại vẫn là tới."

Quan Hải Thiên cười đối ruộng cầu vòng giới thiệu nói, Mạc Tiểu Lâu đột nhiên xuất hiện làm hắn hết sức cao hứng, trong lòng ngực một con giận rất cục đặt được phóng thích.

Ruộng cầu vòng sắc mặt âm tình bất định, mấy ngày trước đây hắn liền nghe nói Khôn Thương tông mới đề bạt một vị thủ tịch đệ tử, nghĩ không ra thực lực lại cũng kinh khủng như vậy, khó trách Quan Hải Thiên cái này nguy quân tử đối như vậy coi trọng.

"Ây. . . Ha ha, nguyên lai đây chính là Mạc Tiểu Lâu, tại hạ lúc trước cũng hơi có nghe thấy, quả nhiên không sai."

Vì lần này thiên đạo đại hội, Huyền Hòa đường làm đủ chuẩn bị, kỹ càng sưu tập Khôn Thương tông mỗi vị đệ tử tinh anh tư liệu, hắn biết được Mạc Tiểu Lâu bây giờ hẳn là Dung Hợp hậu kỳ thực lực, nhưng làm sao lại lợi hại như vậy, mặc dù là tập kích, nhưng cùng là Dung Hợp hậu kỳ quách bằng làm sao lại không có chút nào chống đỡ chỉ lực?

Mất thấy tới tay con vịt sắp bay đi, lần này thiên đạo đại hội đứng đầu bảng nếu là sa sút, kia Huyền Hòa đường sẽ không còn thời gian xoay sở, nghĩ tới đây, ruộng cầu vòng quyết tâm liều mạng, không phải liền là một cái Dung Hợp hậu kỳ tiểu tử a, đã ngươi đánh lên trước đây, cũng đừng trách ta Huyền Hòa đường vậy công!

Ruộng cầu vòng lao xuống phương mặt khác tiến vào bát cường bốn tên đệ tử đưa mắt liếc ra ý qua một cái, lĩnh ngộ được thủ tọa ý tứ, mấy người lập

tức bay lên lời đài đem Mạc Tiểu Lâu vây quanh.

Lúc này, Tô Trang Nhã cùng mấy tên nữ đệ tử đã xem Tư Đồ Tĩnh đỡ dậy, lui trở về phía dưới lời đài.

"Tiểu tử! Ta không quản ngại có đúng hay không thủ tịch đệ tử, đã trước đó không có báo danh, lại không thể tới tham gia thiên đạo đại hội!"

Mạc Tiểu Lâu căn bản không có để ý tới trong sân mấy người, một đôi mắt chỉ là nhìn chăm chú Quan Hải Thiên.

"Ghe tởm! Ngươi cái tên này quả thực vô lễ!"

Mạc Tiểu Lâu miệt thị triệt để chọc giận những này Huyền Hóa đường đệ tử, bốn người quanh thân nhao nhao bốc cháy lên liệt hỏa, chuẩn bị hợp lực đối phó Mạc Tiểu Lâu.

"Ồn ào!"

Mạc Tiểu Lâu nhú mảy lại, từ hán chỗ hai vai lập tức sinh ra bốn đầu cánh tay màu vàng óng, trong nháy mắt đem mấy người bắt lấy, vút xuống Thiên Đạo phong hạ.

Lúc này, người quan chiến bày triệt để sôi trào, Khôn Thương tông các đệ tử phát ra chấn thiên động địa tiếng hoan hô.

"Tam sư huynh quá mạnh á! Lần này Thiên Đạo Bảng thủ không phải Tam sư huynh không ai có thể hơn!"

"Tam sư huynh vạn tuế!"

Nhưng lúc này, Quan Hải Thiên lại có một tia dự cảm không tốt, vừa rồi Mạc Tiểu Lâu nhìn mình ánh mắt gọi hán nhớ tới Triệu Vũ. Âm thầm kết động Linh quyết, hán không khỏi giật nảy cả mình, lúc trước lưu tại Xích Dương trên phi kiếm trận pháp vậy mà đã biến mất.

"Lẽ nào lại như vậy!"

Nương theo lấy ruộng cầu vòng hét lớn một tiếng, một viên hỏa cầu thật lớn xuất hiện ở trên không, đối Mạc Tiểu Lâu đập xuống giữa đầu.

Cùng lúc đó, Nhạc Lực Hành cùng Mạc Hoa đồng thời đứng lên, quát: "Ruộng cầu vòng, ngươi muốn làm gì!"

Hai người bản muốn ngăn cản ruộng cầu vòng công kích, nhưng đã quá muộn.

Ngừa đầu nhìn xem đánh tới hỏa cầu, Mạc Tiểu Lâu không dám thất lễ, hán lập tức vận khởi toàn bộ linh lực, một đạo quyền mạng phóng lên tận trời, nghênh hướng viên hỏa cầu thật lớn.

"Oanh ~!"

Nổ rung trời qua đi, hỏa cầu bị đánh trúng vỡ nát, trong không khí tứ ngược Thuần Dương chi lực đem còn sót lại hỏa diễm toàn bộ đánh xơ xác.

"Cái này sao có thể!"

Ruộng cầu vòng có chút không dám tin vào hai mắt của mình, vừa rồi hán mặc dù không có toàn lực hành động, nhưng viên hỏa cầu cũng tuyệt không phải một cái Dung Hợp hậu kỳ tiểu tử có thể ngăn kháng, chẳng lẽ nói cái này ngăn ngại mấy ngày bên trong hán lại đột phá Kim Đan kỳ hay sao?

Ruộng cầu vòng lắc đầu, bỏ đi cái này không thiết thực ý nghĩ, đã đoạt bằng kế hoạch đã thất bại, không bằng ở đây vạch trần một chút Khôn Thương tông điểm yếu, quét quét qua Quan Hải Thiên mặt mũi cũng tốt.

"Tiểu tử, ngươi như vậy không tuân quy củ, cũng là cùng ngươi kia bất thành khí sư phó học?"

"Ngươi nói cái gì!"

Mạc Tiểu Lâu song quyền nắm chặt, hung tợn nhìn chăm chăm ruộng cầu vòng, cảm nhận được hán phát ra sát khí, Côn Dương Tử trêu ghẹo nói: "Lần này nguy rồi, ta nhìn muốn xảy ra chuyện đi!"

"Phi!"

Ruộng cầu vòng gạt một cái nước bọt, khinh thường nói ra: "Thật sự là thượng bất chính hạ tắc loạn!"

"Ngươi ~ tìm ~ chết!"

Mạc Tiểu Lâu khoác trên vai tóc đen không gió từ lên, đại lượng kim sắc phù văn từ trong cơ thể hán tuôn ra, ngập trời bạo ngược chi khí tứ tán ra.

Một giây sau, thân hình của hán biến mất tại nguyên chỗ.

"Àm!"

Một tiếng vang trầm về sau, ruộng cầu vòng giật mình nhìn xem trước người Mạc Tiểu Lâu, cánh tay của đối phương đã vươn vào đến hân ổ bụng bên trong.

Một giây sau, vị này ngao khí nghiêm nghị Huyền Hòa đường thủ tọa lại phát ra như như mỏ heo rú thâm.

"A... ."

Mạc Tiểu Lâu tay phải ở trong cơ thể hân tìm tòi, đem một viên hỏa hồng sắc Kim Đan sinh sinh đào ra. Theo cánh tay của hân rút ra, các loại nội tạng mảnh vỡ cùng máu tươi từ ruộng cầu vòng ngực bên trong cái hang lớn phun ra ngoài.

Vị này mới vừa rồi còn nghĩ đến đánh mặt Khôn Thương tông Kim Đan cao thủ, giờ phút này đã đổ vào vũng máu bên trong, trước khi chết, một đôi mắt còn tại trừng mắt phía trước.

Mạc Tiểu Lâu mang theo huyền thiết thủ sáo tay trái nắm lấy viên kia Kim Đan, hắc khí lượn lờ bên trong, trong nháy mắt đem luyện hóa.

"A, thoải mái! Thoải mái! Thoải mái! Mấy ngày nay miệng đều nhạt nhẽo vô vị, hôm nay vừa vận bồi bổ một chút, người gặp có phần, tiểu tử có muốn hay không ta cho ngươi chừa chút?"

Giờ phút này, to như vậy Thiên Đạo phong bên trên hoàn toàn tĩnh mịch, không có người nói chuyện, tất cả mọi người không chớp mắt nhìn xem giữa sân kia máu tanh một mảnh.

"Tí tách. . . Tí tách. . ."

Là ai nước mắt rơi trên mặt đất, rơi vỡ nát.

"Lầu nhỏ. . . . Quà nhiên là ngươi, nguyên lai mấy lần tại sống chết trước mắt đem ta cứu người liền là ngươi! Vì cái gì không nói cho ta!"

Tư Đồ Tĩnh nước mắt chảy ra không ngừng dưới, giữa sân cái kia đạo bị kim sắc phù văn vây quanh thân ảnh đã kinh biến đến mức mờ hồ.

Lúc này, đã từng tham dự vào Bắc Hải chi hành các đệ tử tất cả đều giật mình, nguyên lai hôm đó tại huyền khói đảo, liều mình ngăn tại Côn Dương Tử trước mắt đem mọi người cứu đúng là Mạc Tiểu Lâu.

Bỗng nhiên, Thiên Đạo phong trên không cuồng phong gào thét, một đầu che khuất bầu trời thân hình khổng lồ nhanh chóng chạy đến.

Cùng lúc đó, một chỗ hoa lệ trong phòng, Thượng Quan Hoành nhìn lên trước mặt treo ở trên xà nhà đầu người, cả người sa vào đến điên cuồng bên trong, hân đem dán tại con riềng trên trán tờ giấy kéo xuống, run rẩy cảm tới trước mắt.

"Mạc Tiểu Lâu tặng "

Một tiếng rít gào thê thảm từ trong phòng truyền ra, "Mạc Tiểu Lâu, ta thề phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

Hắc tích con rết thân thể cao lớn mang theo cuồng phong đi vào Thiên Đạo phong trên không về sau, lập tức đánh thức đám người.

"Lại là hắc tích con rết! Cái này nghiệt súc như thế nào chạy ra ngoài? Diễn võ đường cấm chế đâu!"

Mạc Tiểu Lâu thả người vọt lên, đứng ở hắc tích con rết viên kia to lớn đầu lâu bên trên. Tiểu Bạch lập tức lên đến Mạc Tiểu Lâu đầu vai, thân mật liếm láp khuôn mặt của hân.

Côn Dương Tử hưng phấn kêu lên: "A ha ha, ăn xong lau sạch thật là sáng khoái, tiểu ngô công chúng ta đi!"

"Lầu nhỏ cảm ơn ngươi!"

Hắc tích con rết kích động nói, sau đó nó ngửa mặt lên trời phát ra gào thét, to lớn tiếng gầm chấn động đến phía dưới đám người như muốn ngắt.

"Phía dưới vương bát đản các ngươi nghe, ta bị các ngươi nhốt tại Khôn Thương tông đã hai ngàn năm, bây giờ ta trùng hoạch tự do, ngày sau định gọi các ngươi không được an bình!"

"Lầu nhỏ, ngươi nắm chắc!"

Hắc tích con rết thân thể lắc lư, cấp tốc hướng chân trời bay đi, trước khi đi gần trăm mét dậm dậm cái đuôi lớn hất lên, đem Thiên Đạo phong chân núi phía nam vách đá quét trúng, uy thế hủy thiên diệt địa đem cả vách đá rung sụp, từ năm đó trời Huyền Tổ sư thân bút chỗ đề lời ca tụng đã không còn tồn tại.

Nhìn xem kia to lớn thân ảnh dần dần đi xa, Tư Đồ Tĩnh đã khóc không thành tiếng, nằng giờ phút này chỉ muốn xông qua nói với Mạc Tiểu Lâu, bắt luận ngươi có bí mật gì, làm qua bất cứ chuyện gì, về sau ta đều nguyện chăm chú đi theo, vĩnh viễn không chia lìa!

Chỉ là, hết thấy đều đã không còn kịp rồi.

Hắc tích con rết trên trán, Mạc Tiểu Lâu nhìn chăm chăm vào phía dưới nhanh chóng lùi về phía sau dãy núi, từ đầu đến cuối, hắc cũng không quay đầu nhìn qua một chút, khổ sở, không phải là bởi vì thối hận, mà là bởi vì lo lắng.

"Ai Đối với một cái nam nhân tới nói, đáng buồn nhất sự tình không ai qua được tại bất lực niên kỷ, lại gặp muốn chiều cổ cả đời người."

Trong đầu, Côn Dương Tử biểu lộ cảm xúc, lần nữa nói ra câu này ngán ngừ.

Cứ như vậy, Mạc Tiểu Lâu trong ánh mắt chăm chú của mọi người, cùng hắc tích con rết, Tiểu Bạch một đạo, triệt để rời đi Khôn Thương tông.

Chuyến đi này, từ đây tiền sơn biển mây, không còn gặp nhau!

Quyển thứ nhất trong núi thiếu niên, cuối cùng.

Cầu Nguyệt Phiếu..... Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Vân Thủy trấn

Mạc Tiểu Lâu một nhóm hướng phía đông nam bay nửa ngày, đã tiến vào Tổng quốc cảnh nội, nhưng cho đến trước mắt, còn chưa gặp đến bất kỳ chính đạo nhân sĩ truy sát.

Hắc tích con rết thân thể rơi vào một chỗ cao lớn trên ngọn núi, lúc này, mặt trời đỏ ngả về tây, ráng chiều bên trong một tòa thành trấn xuất hiện ở phương xa.

"Tiểu Hắc, ngươi cùng Tiểu Bạch trước tiên ở nơi này chỗ chờ đợi, ta đi phía trước trên trấn làm ít chuyện, trước khi trời tối liền về."

Mạc Tiểu Lâu nhìn qua nơi xa dưới trời chiều tiểu trấn, vẻ bi thương tự nhiên sinh ra. Năm đó nhận được trên trấn Lý gia tiệm mì ông chủ chiều cổ, hắc mỗi tháng đều sẽ đem bỏ tới vật liệu gỗ đưa qua, thứ nhất có thể đổi chút tiền phụ cấp gia dụng, mặt khác còn có thể ăn được một bát nóng hầm hấp mì thịt bò đồ thêm.

"Yên tâm đi, ngươi một mực đi, Quan Hải Thiên tên kia nguyên khí đại thương, căn bản hoàn mỹ theo đuổi đuổi chúng ta, huống chi bây giờ ngươi đã thành công Kết Đan, lại thêm ta cùng Tiểu Bạch, Khôn Thương tông cái khác phụ thuộc thế lực tự nhiên muốn quan sát một phen, không ai sẽ bắt kẻ chi phí đắt là Quan Hải Thiên bán mạng."

Cái này nửa ngày đến nay, hắc tích con rết phá lệ hưng phấn, hắc không nghĩ tới Mạc Tiểu Lâu lại nhanh như vậy làm tròn lời hứa, mang mình rời đi, mặc dù lúc trước tiếp cận cái này tiểu tử ngốc có mục đích khác, nhưng giờ phút này, hắc tích con rết đã coi Mạc Tiểu Lâu là thành chân chính đồng bạn, quyết định vĩnh viễn đi theo.

Vân Thủy trấn, Tổng quốc Bắc Cương một cái biên thủy thành nhỏ, lịch sử đã có trăm năm lâu. Bởi vì tới gần Tổng đủ biên cảnh, giao thông tiện lợi, dần dần trở thành vắng lai mậu dịch nơi tập kết hàng, đứng nhìn trên trấn cư dân không đủ Thiên hộ, nhưng lại người người kinh thương, mười phần giàu có.

Bảy năm trước, Tổng quốc cửa ải Thiên Môn quan luân hãm, Vân Thủy trấn liền rơi vào Bắc Tề chi thủ, cân nhắc ở đây vì xuôi nam phải qua đường, cho nên, luôn luôn tàn bạo Bắc Tề đối Vân Thủy trấn phá lệ khai ân, ngoại trừ trung thu thuế nặng bên ngoài, cũng không ở đây đại khai sát giới.

Đi tại quen thuộc trên đường phố, nhìn xem hai bên bảng hiệu rượu màn trường, chuyện cũ từng màn trở nên rõ ràng. Bây giờ, cái kia không buồn không lo trong núi thiếu niên đã không còn tồn tại, đi tại đầu này đá xanh trên đường chỉ có một cái đem cừu hận cùng cô độc giấu ở trong lòng nam tử.

Tại một nhà cửa hàng trước cửa, Mạc Tiểu Lâu dừng bước, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp trên biển hiệu viết "Lý gia tiệm mì" bốn chữ.

"Chúng ta bay nửa ngày, ngươi không phải là vì tới đây ăn một tô mì à?"

Côn Dương Tử có chút không hiểu, đối với loại phạm nhân này thế giới hắn không có chút nào hứng thú.

Đi vào trong tiệm, Mạc Tiểu Lâu tuyển một chỗ vị trí gần cửa sổ ngồi xuống.

Lúc này, một vị mười lăm mười sáu tuổi tiểu hỏa kế chạy tới, cho Mạc Tiểu Lâu đến chén nước, ân cần mà hỏi thăm: "Khách quan ngài ăn chút gì?"

"Xin hỏi các người chương quỹ Lý lão bá gần đây thân thể được chứ?"

Nghe được Mạc Tiểu Lâu tra hỏi, đối phương lộ ra vẻ không hiểu, nói ra: "Hỏi khách quan, tiệm chúng ta bên trong chương quỹ gọi Lý Trọng, năm nay mới hơn hai mươi tuổi, cũng không phải là cái gì Lý lão bá, ngài có phải hay không nhớ lầm rồi?"

Nghe được hai người đối thoại, một vị ngay tại phía sau quầy tra duyệt sổ sách thanh niên đi tới.

"Khách quan trước đó tới qua tiểu điểm? Ngài nói hắn là gia phụ, lão nhân gia ông ta sớm tại bảy năm trước liền đã qua đời."

Thanh niên tên là Lý Trọng, năm nay hai mươi hai tuổi, là Lý gia tiệm mì chương quỹ.

Dời đem ghế tại trước bàn ngồi xuống, Lý Trọng bắt đầu đánh giá đến Mạc Tiểu Lâu, phụ thân là bảy năm trước qua đời, người này nhìn cùng mình tuổi tác tương tự, nếu như đối phương nhận biết phụ thân, vậy hắn tại mười mấy tuổi lúc nên tới qua trong tiệm.

"Cái gì? Lý đại bá bảy năm trước liền đã qua đời?"

"Ài, năm đó Thiên Môn quan luân hãm, Bắc Tề quân lập tức chiếm lĩnh Vân Thủy trấn, phụ thân nhìn ta Tổng quốc tù binh đáng thương, liền đưa mấy cái bánh bao cho bọn hắn, ai ngờ liền bởi vì việc này, mấy tên Bắc Tề binh sĩ đi lên liền đánh, phụ thân thân thể vốn cũng không tốt, về sau không có mấy ngày liền đã qua đời."

Lý Trọng hốc mắt ướt át, trên nét mặt hiển thị rõ vẻ bi thống, nói xong lời cuối cùng ngữ điệu bên trong đã mang theo vài phần nghẹn ngào.

"Lại là đám kia Bắc Tề tạp toái!"

Mạc Tiểu Lâu đem nắm đấm nắm đến đôm đốp rung động, một đôi đỏ con mắt màu đỏ bên trong lộ hung quang.

"Khách quan, bây giờ cũng không dám nói như thế,

Bên ngoài trên đường phố thường xuyên sẽ có Bắc Tề lính tuần tra đi ngang qua, nếu là bị bọn hắn nghe được thì hư chuyện!"

Mặc dù đã thu lại tu vi, nhưng Mạc Tiểu Lâu lại giấu không được thân bên trên phát ra bạo ngược chi khí, lại thêm hắn má trái vết sẹo kia, quả thực dọa sợ Lý Trọng.

"Hừ! Cha của tên này đều bị người đánh chết, hắn ngay cả mạng cũng không dám, giống loại phế vật này vì sao còn phải sống đâu?"

Trong đầu, Côn Dương Tử khinh thường nói, tại trong thế giới của hắn, chỉ cần trên người đối phương có mình có thể dùng chi vật, cho dù là người qua đường, hắn cũng sẽ không chút lưu tình giết người đoạt bảo, nếu như đối phương có một tia làm hắn thấy ngứa mắt địa phương, động một tí liền muốn diệt cả nhà người ta.

"Người ngậm miệng!"

Bị Mạc Tiểu Lâu quát bảo ngưng lại về sau, Côn Dương Tử lại nhỏ giọng lầm bầm vài câu, liền không nói thêm gì nữa.

Gặp Mạc Tiểu Lâu thần sắc khôi phục bình thường, Lý Trọng hơi thoáng an tâm, nói ra: "Không biết khách quan muốn ăn chút gì không?"

"Đến bên trên một tô mì bò lớn, nhiều hơn quả ớt hành thái, lại cho ta đóng gói một phần bánh quế!"

Nghe được Mạc Tiểu Lâu về sau, Lý Trọng thần sắc có chút hoảng hốt, một lát sau, ý thức được mình thất thố, cười xấu hổ cười: "Khách quan chớ trách, ta nhìn ngài điểm đồ vật cùng năm đó ta một vị bằng hữu giống nhau, lúc này mới có chút cảm hoài. Hơn nữa nhìn ngài đáng vẻ. . . Nếu như không có cái này vết sẹo cùng ta bằng hữu kia ngược lại giống nhau đến mấy phần."

"Trên đời này không thiếu trùng hợp sự tình, Lý huynh có thể nói một chút gần nhất Tổng quốc hình thức?"

Mạc Tiểu Lâu chuyển hướng Lý Trọng suy nghĩ, hắn hiện tại sợ nhất cùng cố nhân nhận nhau, tăng thêm đau buồn.

"Ai. . . ."

Lý Trọng lắc đầu thở dài, vô lực nói ra: "Bắc Tề ba mươi vạn đại quân một đường xuôi nam, thế như chẻ tre, bây giờ bình lâm thành hạ, để đều đã bị vây nhốt một tháng lâu."

"Cái gì! Thành đô đã bị vây nhốt một tháng?"

"Đúng vậy a, theo lý thuyết ta Đại Tổng binh sẽ tác chiến dùng mãnh, làm sao lại như thế thất bại thảm hại, chỉ là nghe nói Bắc Tề trong quân có tiên nhân tương trợ, nhưng đây cũng chỉ là truyền thuyết thôi."

"Hừ, cầu thí tiên nhân tương trợ. . . ."

Mạc Tiểu Lâu trong ánh mắt lóe lên vẻ hung lệ, từ từ ngẩng đầu nghe Triệu Vũ cùng Quan Hải Thiên đối thoại, hắn liền biết những năm này Thượng Quan Hoành một mực khiến người âm thầm tương trợ Bắc Tề hoàng thất, xem ra lần này, quốc thù nhà hận có thể cùng nhau kết.

"Nhìn đến kế hoạch lúc trước muốn cải biến một chút, việc cấp bách chính là muốn giải trừ thành đô chi vây, nơi đó là sư tôn quê hương, là cái nước đế đô, nhất định phải bảo vệ cẩn thận."

Nhìn xem đã lên bàn mì thịt bò, mùi thơm nức mũi, Mạc Tiểu Lâu lại đã mất đi muốn ăn, hắn đem gói kỹ bánh quế cầm lấy, tiện tay tại trong vòng tay trữ vật tìm ra một khối óng ánh sáng long lanh bảo thạch, nhét vào trên mặt bàn. Đây là năm đó hắn đột phá Dung Hợp kỳ lúc ngoại môn đệ tử tặng lễ vật, cho dù đối với tu chân giả tới nói cùng cận bã không khác, nhưng ở phẩm nhân thể giới bên trong thế nhưng là giá trị liên thành.

"Cái này. . . . Quá quý giá!"

"Yên tâm đi, là thật." Mạc Tiểu Lâu mang theo bánh quế, đứng dậy hướng phía cửa đi tới.

Lý Trọng đuổi vội vàng nói: "Con ta thường có một cái bạn chơi, hắn mỗi lần tới trong tiệm đưa củi về sau, đều sẽ đóng gói một phần bánh quế, bởi vì đây là nấu thân hắn yêu nhất."

Mạc Tiểu Lâu thân thể trì trệ, chột bước dài ra cửa tiệm. Lý Trọng đuổi theo ra về sau, phát hiện sớm đã không gặp tung ảnh của đối phương.

Nhìn qua trước cửa kéo dài đến phương xa đường lát đá, Lý Trọng thì thầm nói ra: "Tiểu lâu, thật là nguoi sao? Chẳng lẽ nguoi còn sống!"

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,.^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Giải vây

Mạc gia thôn, cái này đã từng yên tĩnh tường hòa tiểu sơn thôn, bây giờ đã không có một ai, đi tại trên đường nhỏ, nhìn qua từng dãy rách nát phòng ốc, Mạc Tiểu Lâu cúi đầu không nói.

Rốt cục, hắn đi tới cây kia dưới cây hòe lớn, năm đó liền là ở chỗ này, hắn chính mắt thấy toàn thôn nhân thảm tào sát hại, bây giờ cây hòe cành lá y nguyên um tùm, nhưng nghe chuyện xưa người lại đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ là dưới tàng cây nhiều một cái to lớn nấm mồ.

"Năm đó các hương thân toàn bộ gặp nạn, cái ngôi mộ này bao không biết là người phương nào lập."

Bước nhanh đi vào dưới tàng cây hòe, Mạc Tiểu Lâu rốt cục thấy rõ kia trước mộ phần bi văn.

"Mạc gia thôn hương thân vạn cổ trường thanh, Mạc Tiểu Lâu lập."

"Nét chữ này. . . . Lại là sư tôn!"

Mãnh liệt cảm xúc cũng không còn cách nào ức chế, Mạc Tiểu Lâu tại trước mộ bia quỳ xuống, nghẹn ngào khóc ròng.

Nguyên lai năm đó Triệu Vũ sớm đã giúp Mạc Tiểu Lâu an táng thân nhân, cũng lấy danh nghĩa của hắn dựng lên mộ bia, nhìn tấm bia đá này bên trên phả tập Thanh Đài, hiển nhiên đã nhiều năm rồi.

Đem trong tay bánh quế bày ở phần mộ trước, Mạc Tiểu Lâu liên tục dập đầu mười cái đầu.

"Mẫu thân, đây là ngài thích ăn nhất bánh quế, bảy năm không thấy, bây giờ hài nhi đã lớn lên. Dưới mắt còn có một số việc muốn làm, đợi hết thầy giải

về sau, hải nhi tự sẽ trở lại Mạc gia thôn, ngày ngày trông coi mẫu thân."

Đem chung quanh cô hoang dọn dẹp sạch sẽ về sau, Mạc Tiểu Lâu ngửa mặt lên trời phát ra thét dài, một lát sau, một cái cự đại bóng ma xuất hiện trên không trung, chính là hắc tích con rết.

Mạc Tiểu Lâu thả người nhảy đến trên đầu nó, một trận cuồng phong qua đi, hắc tích con rết hướng phía nam cấp tốc bay đi.

Thành đô bên ngoài, tình kỳ vạn dặm.

Toà này Tổng quốc cổ đô, bây giờ đã bị Bắc Tề quân đội bao bọc vây quanh.

Hoàng đế Triệu Bách Xuyên khoác ra trận, đứng ở trên thành lầu, tự mình chỉ huy trận này để quốc đều thành phòng ngự chiến.

Lúc này, một vị trần đầy vết thương tướng quân bị người đỡ lấy, đi vào trước mặt, cúi người quỳ xuống, khóc ròng ròng.

"Bệ hạ, chúng thần vô dụng, bây giờ ngoài thành cây vải sườn núi cùng bỏ câu lĩnh đều đã rơi vào tay địch, để đều đã trở thành một tòa cô thành!"

Nghे vậy, Triệu Bách Xuyên một cái lão đảo, suýt nữa đứng thẳng không ở, sau lưng đại thái giám vương khôi vội vàng đem hắc đồ lấy.

"Nghĩ không ra ta Đại Tổng trăm ngàn năm cơ nghiệp, hôm nay liền muốn bị mất tại ta chi thủ!"

Triệu Bách Xuyên đem vương khôi đẩy ra, một mình đi vào bên tường thành, đưa mắt trông về phía xa, chỉ gặp ốc dã ngàn dặm, dãy núi liên miên, hắc trên nét mặt toát ra quyền uy chỉ sắc, chợt, đột nhiên quay người đối vương khôi nói ra: "Truyền trảm ý chỉ, đem lúc trước chuẩn bị tốt rượu độc phân phát các cung nương nương còn có vị thành niên Vương Tử công chúa, đợi thành phá đi lúc, bọn hắc nhưng tự hành kết thúc."

"Bệ hạ! Lão nô tuân chỉ. . ."

Nhận Triệu Bách Xuyên lây nhiễm, ở đây tất cả mọi người hai mắt rung rung, nếu như hôm nay thành đô luân hãm, bọn hắc quyết không đầu hàng, chắc chắn theo Hoàng đế mà đi.

Đang lúc dưới thành Bắc Tề binh sĩ huyền muốn như thế nào cướp bóc đốt giết lúc, bầu trời đột nhiên âm đạm xuống, tất cả mọi người không khỏi ngẩng đầu nhìn quanh, chỉ gặp một con chiều cao vài trăm mét con rết màu đen cực dương nhanh bay tới.

Khói bụi bên trong, sáng lên một đạo kim sắc quang mang, tiếp lấy truyền đến chấn thiên động địa tiếng vang.

Qua một hồi lâu, bụi mù dần dần tán đi, tường thành bên ngoài vậy mà xuất hiện một con tựa như núi cao lớn nhỏ con rết màu đen, tại đầu lâu phía trên, một đạo bóng người màu vàng chính đứng chấp tay.

Lúc này, trên mặt đất chẳng biết lúc nào lại xuất hiện một đầu kéo dài vài dặm rãnh sâu, đem Bắc Tề quân đội cùng thành đô cách biệt.

"Cái này. . . Lại là tiên nhân!"

Triệu Bách Xuyên khiếp sợ không gì sánh nổi mà nhìn xem Mạc Tiểu Lâu, những năm gần đây hắc từ bí báo bên trong biết được, mỗi đến đại chiến thời điểm, đều sẽ có tiên nhân xuất hiện, âm thầm trợ giúp Bắc Tề, đây cũng là vì sao Tổng quốc sẽ bại một lần lại bại nguyên nhân.

"Bắc Tề trong quân có ai dám can đảm vượt qua đầu này cầu một bước, hạ tràng giống như núi này!"

Mạc Tiểu Lâu thanh âm ở trong thiên địa quanh quẩn, Tổng đủ hai nước mấy vạn tướng sĩ giữ im lặng, hai mắt đều đang ngó chừng Mạc Tiểu Lâu.

Một đạo kim sắc quyền mang từ cánh tay phải của hắc vung ra, thẳng tắp va chạm hướng xa xa sơn phong,

Kim quang chớp động bên trong, giữa thiên địa tuôn ra tiếng vang: "Ầm ầm ~"

Đại lượng nham thạch bắt đầu tróc ra, một lát sau toà kia trăm thước cao sơn phong ầm vang sụp đổ.

Tại loại này uy thế hủy thiên diệt địa trước mặt, phạm nhân căn bản vô tâm chống cự, luôn luôn thế như chẻ tre Bắc Tề đại quân bắt đầu tháo chạy, người phía sau ngựa còn không rõ tình huống, liền bị tiền quân xông loạn, trong lúc nhất thời bị chen tón thương, giẫm chết người vô số kể.

"Tiên nhân. . . Vậy mà trợ giúp chúng ta Tổng quốc?"

Triệu Bách Xuyên ngẩng đầu nhìn Mạc Tiểu Lâu, trên người người này phát ra khí tức cuồng bạo làm hắc thế gian này để vương cũng có phủ phục hạ bái xúc động.

"Đa tạ tiên trưởng giải ta đô thành chi vây, không biết ngài cao tính đại danh? Ta Đại Tổng chắc chắn nâng cả nước chi lực vì ngài tu kiến từ đường, vạn thế cung phụng!"

Bao quát Triệu Bách Xuyên ở bên trong, trên tường thành Tổng quốc quân coi giữ sớm đã quỳ rạp xuống Mạc Tiểu Lâu trước mặt.

Mắt nhìn Khôn Thương đây núi phương hướng, Mạc Tiểu Lâu quay người mặt hướng đám người, nhàn nhạt nói ra: "Ta gọi Triệu Vũ."

"Nguyên lai thượng tiên cũng họ Triệu, chúng ta Tổng quốc hoàng thất. . . . Cái gì. . . . Ngài nói ngài gọi Triệu Vũ?"

Triệu Bách Xuyên mở to hai mắt nhìn nhìn chăm chăm Mạc Tiểu Lâu, mặc dù hắn đã tuổi trên năm mươi, nhưng trên nét mặt lại lộ ra hài đồng vẻ mừng rỡ.

Cái này mấy trăm năm qua, đối với Tổng quốc thành viên hoàng thất tới nói, Triệu Vũ cái tên này liền là tất cả mọi người tuổi thơ thần thoại. Tại trở thành đế vương trước đó, bọn nhỏ cũng sẽ ở ban đêm leo núi cao cao thành cung, ngắm nhìn bầu trời, ảo tưởng mình cũng có thể cùng lão tổ tông đồng dạng, đi vào tiên môn, từ đây tung hoành tứ hải.

Cùng Triệu Bách Xuyên đồng dạng, nghe được Mạc Tiểu Lâu về sau, những cái kia ở đây Vương Tử cùng các tướng quân không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn.

"A, nguyên lai truyền thuyết là có thật! Người này chính là chúng ta lão tổ tông Triệu Vũ!"

"Trời ạ, trên thế giới này lại thật sự có tiên nhân! Ta không phải đang nằm mơ chứ. . ."

Triệu Bách Xuyên đối Mạc Tiểu Lâu liên tục dập đầu mấy cái về sau, trang nghiêm nói ra: "Tổng quốc thứ ba mươi lăm thay mặt quân chủ Triệu Bách Xuyên, bái kiến lão tổ tông!"

Lúc này ở trận Tổng quân tướng sĩ nhóm toàn bộ đi theo Hoàng đế cùng một chỗ cho Mạc Tiểu Lâu hành lễ, tràng diện úy vi tráng quan.

"Chắc chắn, không nghĩ tới tại phạm nhân thế giới trang bức như thế thoải mái, tiểu tử ngươi thực biết chơi!"

Trong đầu, Côn Dương Tử lại tại thường ngày nhạo báng Mạc Tiểu Lâu.

Cũng không để ý tới Côn Dương Tử, Mạc Tiểu Lâu nói với Triệu Bách Xuyên: "Bây giờ thành đô chi vậy đã giải, ngươi mau chóng tổ chức thu phục đất, yên tâm đi, tin tưởng một đoạn thời gian rất dài Bắc Tề đều vô tâm xâm chiếm, ngươi phải thật tốt quản lý giang sơn, còn Đại Tổng bách tính một cái thái bình thịnh thế."

"Mời lão tổ tông yên tâm! Bách Xuyên nhất định cần tại chính sự, thề đem giữ vững liệt tổ liệt tông lưu lại cơ nghiệp!"

"Tiểu Hắc, chúng ta đi."

Còn chưa đợi đám người kịp phản ứng, hắc tích con rết thân ảnh liền ẩn vào đến trong tầng mây.

Mạc Tiểu Lâu không biết, dựa theo hắn hình dạng Tổng quốc công tượng điêu khắc một tòa trăm thước cao pho tượng khổng lồ, tại về sau lâu đời tuế nguyệt bên trong, pho tượng một mực đứng lặng tại thành đô bên ngoài, nhận lấy Tổng quốc bách tính triều bái. Chỉ bất quá, một bên trên tấm bia đá lại khắc lấy "Thái tổ Tiên Đế Triệu Vũ" vài cái chữ to.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Người báo thù

Dưới ánh mặt trời chiếu rọi, Bắc Tề hoàng cung lộ ra phá lệ to lớn. Hoàng đế thượng quan cát từ hôm nay đến phá lệ sớm, hắn muốn đuổi đi Vũ Anh điện cùng đám đại thần một đạo chờ đợi tin tức của tiền tuyến, không có gì bất ngờ xảy ra, đại quân cũng đã công khắc thành đô.

"Kẹt kẹt ~!"

Nặng nề điện cửa bị mở ra, ánh nắng xuyên thấu qua dần dần biến rộng khe cửa bắn vào, vừa vắn chiếu vào trong đại điện trên long ý.

"Cái này. . . . Ngươi là người phương nào?"

Thượng quan sát phát hiện, tại Dương Quan chiếu rọi xuống, trên long ý đang ngồi lấy một thanh niên. Hắn tóc đen áo choàng, má trái bị thẳng đứng mặt sẹo xuyên qua.

"Có ai không! Hộ giá!"

Thượng quan sát trong lòng kinh hãi, gia hỏa này có thể tại đề phòng sâm nghiêm Bắc Tề trong hoàng cung tới lui tự nhiên, lặng yên không một tiếng động, định không phải dễ tới bởi.

Mười mấy tên hoàng cung thị vệ rút đao tiến lên, xông về Mạc Tiểu Lâu, nhưng vừa đi vào đại điện, liền bị một cỗ vô hình khí lăng đụng đổ, ngã bay ra ngoài.

Triệu cát thất kinh hạ còn không tới kịp quay người đào tẩu, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, thanh niên kia thân ảnh liền ra hiện tại hắn trước người không đến một mét địa phương.

"Ta biết ngươi có biện pháp thông tri Thượng Quan Hoành, hiện tại đi nói cho hắn biết, nói Mạc Tiểu Lâu ở chỗ này xin đợi!"

"Ngươi... Vậy mà cũng là tu chân giả!"

Thượng quan sát biết tu chân giả ý vị như thế nào, dù cho mình thân vì nhân gian đế vương, nhưng ở trong mắt đối phương cũng chỉ bất quá như là sâu kiến.

Đối với Mạc Tiểu Lâu yêu cầu, hắn không dám trì hoãn, vội vàng dẫn người hướng tẩm cung chạy tới.

"Tên kia thật sẽ một mình đến đây?"

Dựa theo Côn Dương Tử dĩ vãng tác phong, giết người cướp của sau nhất định sẽ tìm một chỗ trốn đi, các loại danh tiếng qua đi, trở ra gây án. Giờ phút này, hắn không khỏi có chút bận tâm, Côn Dương Tử cho rằng Thượng Quan Hoành nhất định sẽ dẫn đầu Khôn Thương tông các trưởng lão đến đây vây quét Mạc Tiểu Lâu, trước mắt mình lực lượng bị suy yếu tới cực điểm, chỉ sợ sẽ đỡ nhiều lành ít.

"Ta nghĩ hắn là sẽ, dựa theo kia hình ảnh bên trong ghi chép, cái này Thượng Quan Hoành nên nắm giữ Quan Hải Thiên một ít tay cầm, Quan Hải Thiên vội vã đẩy hắn xuống nước, hơn phân nửa sẽ không xuất thủ. Huống chi, lúc này hắn cũng là nửa tàn chi thân."

Côn Dương Tử lạnh hừ một tiếng, cười nói: "Thôi được, cùng lắm thì lại huyết chiến một trận, ngươi có cái kia Mộc hệ truyền thừa về sau, tại cùng cấp bậc tu chân giả bên trong tự nhiên có thể hoành hành không sợ."

Hồ nước trên không, một đạo lưu quang cấp tốc lướt qua, rất nhanh biến mất ở chân trời, một lát sau, một viên to lớn đầu lâu nhô ra mặt nước.

"Gia hỏa này quả nhiên một mình tới."

"Ồ ô ~ "

Đứng tại hắc tích con rết trên lưng Tiểu Bạch nhìn qua lưu quang biến mất phương hướng phát ra lo lắng gào thét.

"Ngươi đừng lo lắng, lấy đầu nhỏ thực lực bây giờ hắn là có thể đánh với Thượng Quan Hoành một trận, đây là tâm kết của hắn, nếu như không năng thủ lưỡi đao người này, sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng hắn về sau tiến cảnh tu vi. Chúng ta đều không nên nhúng tay, phải tin tưởng đầu nhỏ."

Lúc này, phát giác được vòng tay bên trong đưa tin Linh phù sáng lên lam nhạt quang huy, xếp bằng ở đại điện mái vòm bên trên Mạc Tiểu Lâu, bỗng nhiên mở hai mắt ra.

"Là tiểu Hắc tín hiệu! Tốt, Thượng Quan Hoành quả nhiên đến rồi!"

"Hừ, ngươi tiểu tử này liền là quá mức thiện lương, sợ đầu kia đại ngô công đến đây sẽ đem thành thị này hủy đi, còn cố ý để bọn hắn ở ngoài thành chờ. Sau này đều là người trên một cái thuyền, ta thật sự là lo lắng ngươi sẽ đem tất cả hại chết!"

Côn Dương Tử tại Mạc Tiểu Lâu trong đầu nói một câu xúc động, hắn tung hoành Tu Chân Giới đã có trăm năm, biết rõ những cái kia thân phận hiển hách đại nhân vật đều là chút dối trá âm tàn hạng người, mà Mạc Tiểu Lâu tựa như một tờ giấy trắng, cơ hồ thuần tịnh vô hạ, ban đầu ở Bắc Hải, vì yểm hộ đồng môn, cái này chỉ có Dung Hợp kỳ thực lực tiểu đệ từ lại liều mình ngăn chặn mình, từ đó về sau Côn Dương Tử liền đối với Mạc Tiểu Lâu nhìn với con mắt khác, nhưng muốn đối làm người bên ngoài, coi như Nguyên Thần tiêu tán hắn cũng sẽ không khuất tại đối phương trong tay trái.

Nhìn trời bên cạnh dần dần rõ ràng bóng người, Mạc Tiểu Lâu bay đến không trung, mãnh liệt Thuần Dương chi lực tại thể nội bạo tẩu, một giây sau, hắn hóa thành một đạo kim sắc quang mang, trực tiếp vọt tới Thượng Quan Hoành.

"Oanh ~!"

Trên bầu trời phát ra tiếng vang,

Phía dưới Bắc Tề đô thành bách tính không không quá sợ hãi, nhao nhao bò xồm bò trên mặt đất, hướng không trung hai người không ngừng đập đầu, hi vọng có thể lắng lại thiên thần nộ khí.

Cùng Mạc Tiểu Lâu chạm vào nhau về sau, Thượng Quan Hoành giật mình không nhỏ, hắn không nghĩ tới, vừa vừa Nhập Môn Thất năm nông thôn tiểu tử cạnh trường thành đến tình trạng như thế. Xem ra thật sự là hắn là cái ngàn năm không gặp tu chân thiên tài, nhưng cái này thì thế nào, đối phương giết mình thương yêu con riêng, hôm nay nhất định phải đem hắn chém thành muôn mảnh!

Hai người cũng không đáp lời, nhao nhao cổ động linh lực, triển đấu cùng một chỗ, vàng bạc hai đạo quang mang va chạm vào nhau, trên dưới bốc lên, hướng chân trời bay đi.

Cảm nhận được kịch liệt linh lực ba động, hắc tích con rết thân thể cao lớn cũng đang không mà lên, đuổi theo.

"Hừ, ta ngược lại thật ra quên đi, ngươi còn có đầu này nghiệt súc hỗ trợ, bất quá ngươi giết năm, hôm nay phải chết!"

Trải qua mới kịch liệt triển đấu, Thượng Quan Hoành tóc có chút tán loạn, khuôn mặt lộ ra càng thêm âm tàn.

Mạc Tiểu Lâu cũng nhìn chăm chú đối phương, sát hại mẫu thân cùng sư tôn thủ phạm đang ở trước mắt, hắn chỉ cảm thấy quanh thân huyết dịch đều đang sôi trào.

"Lão tặc ngươi yên tâm, hôm nay ta nhất định phải bằng sức một mình chính tay đâm ngươi!"

Vừa dứt lời, một cổ phù văn màu vàng từ Mạc Tiểu Lâu thể nội tuôn ra, trong nháy mắt, khí tức của hắn thẳng tắp kéo lên, cả người biến đến vô cùng cuồng ngạo bạo ngược.

"Ba ba!"

Liên tiếp bạo liệt thanh âm truyền đến, Mạc Tiểu Lâu giẫm lên dưới chân không khí hướng về Thượng Quan Hoành lao xuống mà đi.

"Thật nhanh!"

Thượng Quan Hoành không khỏi phát ra sợ hãi thán phục, đây là hắn lần thứ nhất tận mắt thấy Mạc Tiểu Lâu quỷ dị thân pháp. Cùng lúc đó, đầu ngón tay hắn pháp quyết liên động, đại lượng màu trắng bạc tiểu kiếm trống rỗng xuất hiện, như bầy cá, nhào về phía Mạc Tiểu Lâu.

"Oanh ~!"

Bị Mạc Tiểu Lâu hữu quyền kích về sau, Thượng Quan Hoành thân thể nhân thể hướng về sau nhanh chóng thối lui, cho dù hắn có tiên giáp hộ thân, một kích phía dưới, khóe miệng vẫn là chảy ra một tia máu tươi. Mà hắn ngưng kết mà ra tiểu kiếm cạnh không cách nào đuổi theo Mạc Tiểu Lâu tốc độ.

Kim mang chớp động ở giữa, Thượng Quan Hoành lại bị đánh mấy quyền, nhưng mà hắn dù sao thân cảm đầu tòa chi vị nhiều năm, giờ phút này mặc dù có chút bị động, nhưng cũng không bối rối, tâm niệm vừa động, trong tay hắn nhiều mười cái tụ linh đan, đồng thời nuốt vào.

Trong nháy mắt, những cái kia tiểu kiếm bắt đầu phát ra vù vù, hào quang màu trắng bạc tăng vọt đem Mạc Tiểu Lâu vây quanh.

"Hừ, một hơi nuốt vào mấy khóa tụ linh đan, lão tặc này công kích vậy mà nhanh hơn rất nhiều."

Mạc Tiểu Lâu chỉ cảm thấy áp lực đột ngột tăng, một trận đau đớn truyền đến, quanh thân đã bị phá vỡ số đạo vết thương. Vừa vừa bước vào Kim Đan kỳ Mạc Tiểu Lâu, dù cho ổng có phù văn thần bí, toàn lực phía dưới, cũng chỉ có thể miễn cưỡng cùng thân là Kim Đan trung kỳ Thượng Quan Hoành chiến cái ngang tay.

"Thật không cần ta hỗ trợ? Các ngươi bộ dạng này, chẳng biết lúc nào mới có thể phân ra thắng bại!"

Côn Dương Tử kinh nghiệm chiến đấu phong phú, trải qua quan sát hắn phát hiện, mặc dù Thượng Quan Hoành giờ phút này nhìn có chút chật vật, nhưng khóe miệng của hắn nhưng thủy chung mang theo một tia nhỏ bé không thể nhận ra ý cười, hiển nhiên đối với chiến dịch này hắn là đã tính trước.

"Tiểu tử! Ngươi phải cẩn thận, ta nhìn gia hỏa này khẳng định có sát chiêu."

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づづHuyền ☆ づLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Chương 57: Phía sau màn hắc thủ

Lúc này, một bên quan chiến hắc tích con rết từ lâu phát giác được Thượng Quan Hoành cổ quái, nhỏ giọng đối Tiểu Bạch truyền âm nói: "Tiểu gia hỏa, làm tốt xuất thủ chuẩn bị, ta nhìn lâu nhỏ chờ một chút định sẽ gặp phải nguy hiểm!"

Tiểu Bạch thử lấy răng nanh, hung tợn nhìn chăm chăm Thượng Quan Hoành, nghe được hắc tích con rết về sau, tâm niệm vừa động, nó trên trán hoa văn kim mang đại thịnh, vận sức chờ phát động.

Thượng Quan Hoành nhanh chóng đánh ra mấy đạo pháp quyết về sau, một mặt từ vô số tiểu kiếm tạo thành to lớn vách tường ra hiện tại hắc trước người.

"Tật!"

Theo Thượng Quan Hoành quát lớn, cái này chắn màu bạc trắng cự tường hướng về Mạc Tiểu Lâu ép tới. Đồng thời, hắc cũng thừa cơ nhanh chóng lùi về phía sau, tận lực kéo dài cùng Mạc Tiểu Lâu khoảng cách.

"Oanh ~!"

Không có gì bất ngờ xảy ra địa, tại từng vòng từng vòng cổ phác phù văn màu vàng bao phủ xuống, Mạc Tiểu Lâu thân thể chỉ là thêm chút dừng lại, liền đột phá công kích của đối phương, bức tường kia cự tường ầm vang sụp đổ.

"Ha ha ha, ngươi cho rằng có thể thật giết chết ta sao! Thật sự là quá ngây thơ rồi!"

Thượng Quan Hoành hoàn toàn không để ý tới khoe miệng không ngừng tràn ra máu tươi, nhìn xem đối diện Mạc Tiểu Lâu, ngược lại tùy ý cuồng tiếu.

"Máu thân của ta cùng sư tôn đều là bởi vì ngươi mà chết, nếu như không thể tự tay giết chết ngươi, ta liền không xứng ở trong thiên địa này sống tạm!"

Nhìn chăm chăm phách lối Thượng Quan Hoành, Mạc Tiểu Lâu con ngươi đã kinh biến đến mức xích hồng, hữu quyền bị nắm đôm đốp rung động.

"Tiểu tử, ngươi muốn coi chừng, tuyệt đối đừng bị hắc chọc giận, mất lý trí!"

Trong đầu, Côn Dương Tử lần nữa đối Mạc Tiểu Lâu đưa ra cảnh cáo, hắc cảm thấy nếu như đối phương lưu có át chủ bài, như vậy hiện tại đã đến xuất thủ thời cơ tốt nhất.

"Kỳ thật, ta là phi thường kính nể Triệu sư đệ, hắc là ngàn năm không gặp tu chân kỳ tài, nhớ được năm đó sư tôn từng ngày đêm không ngừng mà chỉ điểm hắc tu luyện, hiện đang hồi tưởng lại đến, còn là làm người không ngừng hâm mộ."

Cuồng tiếu về sau, Thượng Quan Hoành vậy mà khôi phục bình tĩnh, đeo ở cổ tay vòng tay trữ vật phát ra một trận quang huy về sau, một viên hạt châu màu đỏ ngòm trống rỗng xuất hiện ở trước mặt hắc.

Nhìn chăm chăm cái khóa hạt châu này, Thượng Quan Hoành ánh mắt bên trong toát ra vẻ cuồng nhiệt.

"Trong thiên hạ, cường giả thảo túng hết thảy, vì thu hoạch được vô thượng lực lượng, những năm gần đây ta trăm phương ngàn kế, nhận được thượng thương thù liên, dưới cơ duyên xảo hợp ta gặp một vị cường giả tuyệt thế, trước đó, ta chưa hề nghĩ qua nhân loại lực lượng có thể đạt tới như vậy cảnh giới."

Thượng Quan Hoành hai tay liền động, bóp một cái cổ quái pháp quyết, cùng lúc đó, hạt châu tăng nhanh xoay tròn tốc độ, hào quang màu đỏ thắm càng thêm mãnh liệt.

"Vị đại nhân kia đáp ứng ta, chỉ cần ta giúp hắc làm việc, sau này liền chỉ điểm ta tu hành, chi tiết, đại sự sắp thành, năm mà lại không có ở đây! Hiện tại ta liền muốn dùng đại nhân ban thưởng cho ta pháp bảo đưa ngươi tru sát!"

"Đại sự sắp thành... Chẳng lẽ diệt đi Tống quốc liền là người kia giao cho ngươi sự tình?"

Xuyên thấu qua hạt châu hào quang màu đỏ thắm, Thượng Quan Hoành khuôn mặt lộ ra càng thêm dữ tợn.

"Không tệ, cho tới nay, ta cũng cảm thấy không hiểu, giống cái kia tồn đang vì sao sẽ chấp nhất tại một quốc gia sinh tử, hơn nữa còn muốn mượn tay người khác. Bất quá những này đều không trọng yếu, bây giờ ta kiêng kỵ nhất Triệu Vũ đã chết, đưa ngươi tru sát về sau, ta liền sẽ chỉ đi một mình thành đô, đem nơi đó biến vì nhân gian Luyện ngục!"

Mạc Tiểu Lâu trong lòng lúc này nhắc lên thảo thiên cự lãng, vốn cho rằng chỉ muốn giết chết Thượng Quan Hoành, đại thù liền có thể đến báo, nhưng bây giờ lại biết được phía sau màn có hắc thủ.

"Tiểu tử đừng ngây người, mau tránh ra!"

Giờ phút này, gặp Thượng Quan Hoàn có hành động, Côn Dương Tử hét lớn ra, nhưng Mạc Tiểu Lâu lại tựa như không có chú ý tới đối thủ biến hóa, vẫn như cũ sững sờ giữa không trung.

"Nguyên lai sư tôn sớm liền phát hiện dấu vết để lại, vì tra được người giết đây, lúc này mới ấn nhẫn đến nay, Mạc Tiểu Lâu a, Mạc Tiểu Lâu, ngươi thật sự là quá ngu, nếu như mới đem Thượng Quan Hoàn giết chết, mẫu thân kia cùng sư tôn còn có Tổng quốc ngàn vạn bách tính, đều đem vĩnh viễn không nhắm mắt."

Lúc này, một đạo đỏ thắm quang mang từ trong hạt châu bắn ra, trực kích Mạc Tiểu Lâu lồng ngực.

"Không được!"

Một mực tại ngưng thần đề phòng hắc tích con rết trong nháy mắt điều động lên toàn thân linh lực,

Một trường thủy mạc màu đen trống rỗng sinh ra, bao phủ hướng hạt châu màu đỏ, cùng lúc đó, Tiểu Bạch cái trán bên trong cũng bắn ra một đạo kim sắc cột sáng, đồng dạng ép tới.

Đi theo Mạc Tiểu Lâu cái này hai đầu Linh thú nếu là nổi cơn giận, toàn lực phía dưới, trong thời gian ngắn đều có nhân loại Nguyên Anh kỳ thực lực của tu giả, mà ở này quý dị đồ mạng trước mặt, bọn hắn công kích lại có vẻ như thể tái nhợt.

Không có phát ra cái gì chấn thiên động địa vang động, như là khoái đao cắt đậu hũ, trong hạt châu phát ra lưu quang trực tiếp đem hắc tích con rết cùng Tiểu Bạch linh lực chân vỡ, thể đi vậy mà không giảm chút nào.

"Trà ta năm mà tính mệnh! Mạc Tiểu Lâu ngươi có thể chết! Tiểu tử thôi, ngươi có thể chết ở hạt châu này trong tay xem như tam sinh hữu hạnh, vật này là đại nhân năm đó ân ban cho ta pháp bảo, vốn nghĩ dùng tới đối phó Quan Hải Thiên cùng Triệu Vũ, không nghĩ tới hôm nay ngươi lại bức ta làm dùng đến, không thể không thừa nhận, ngoại trừ Trần Tinh Vĩ, ở trung thổ đại lục thế hệ trẻ tuổi bên trong, ngươi là mạnh nhất!"

Bởi vì búi tóc lúc trước trong chiến đấu bị đánh tan, lúc này Thượng Quan Hoàn một đầu loạn phát trong gió múa, hai mắt bên trong toát ra điên cuồng quang mang.

Nhìn xem đã đến trước mắt đỏ mang, Mạc Tiểu Lâu lúc này mới từ trong suy nghĩ bừng tỉnh.

"Tại bất được phía sau màn hắc thủ trước đó, ta không thể ở chỗ này ngã xuống!"

Mạc Tiểu Lâu vận khởi linh lực chuẩn bị chống cự đánh tới công kích, nhưng đã không còn kịp rồi.

Ngay tại đỏ mang sắp đánh trúng hắc tích một sát na, Côn Dương Tử dùng Nguyên Thần chi lực tạo thành một viên màu đen quyền ảnh, nghênh đón tiếp lấy, nhưng cùng tiểu Hắc Tiểu Bạch công kích đồng dạng, trong nháy mắt bị đỏ mang kích thành phần vụn.

"A... ."

Huyền thiết thủ sáo bên trong truyền đến Côn Dương Tử kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, cùng cái khác người khác biệt, hắc bây giờ tại Mạc Tiểu Lâu thể nội, chỉ có thể sử dụng Nguyên Thần tiến hành công kích, kể từ đó, vốn là đã vô cùng suy yếu Nguyên Thần nhận hai lần đã kích, gần như tiêu tán.

"Lầu nhỏ!"

Hắc tích con rết cùng Tiểu Bạch đồng thời hướng về Mạc Tiểu Lâu vọt tới, nhưng mà thì đã trễ, bọn hắn đành phải trở mắt nhìn cái kia đạo đỏ mang đánh trúng Mạc Tiểu Lâu lồng ngực.

Quang mang chui vào lồng ngực về sau, vượt quá ngoài ý muốn Mạc Tiểu Lâu không có cảm giác được bất luận cái gì một tia đau đớn, một mực treo ở ngực mảnh vụn kim loại lại như sống tới, cũng tương tự tán mất ra màu đỏ sẫm quang mang, vòng quanh Mạc Tiểu Lâu thân thể du tẩu vài vòng về sau, chui vào đến đan điền của hắn bên trong.

"Chẳng lẽ. . . . Hạt châu kia bên trong phát ra lực lượng cũng không công kích ta, mà là tự động dung nhập vào mảnh vụn kim loại bên trong, kia hai cái này ở giữa đến tột cùng có liên hệ gì?"

Mạc Tiểu Lâu trong nháy mắt nghĩ đến mấu chốt của vấn đề, một giây sau, chất chứa ở trong kinh mạch phù vân màu vàng như là nghe được máu tươi cá mập, bắt đầu hưng phấn lên.

"Oanh ~"

Mạc Tiểu Lâu thức hải bên trong truyền đến một tiếng vang thật lớn, cùng lúc đó, kinh mạch bắt đầu run rẩy bầy, những cái kia nguyên bản nhận hắn thể mạch chúc tính mà phát ra kim mang phù vân, lúc này lại cũng biến thành màu đỏ sẫm.

"Loại cảm giác này..."

Giờ phút này, Mạc Tiểu Lâu phảng phất về tới nhiều năm trước lần đầu nhất được miếng sắt đêm đó, trong lồng ngực khí tức cuồng ngao trở nên chưa từng có mãnh liệt, phảng phất thiên địa cũng bắt đầu trở nên nhỏ bé, mình vốn là nên đứng lặng tại phiên đại địa này phía trên, ngửa nhìn bầu trời, cái này là bức nào kiệt ngao bất tuần.

"A ~!"

Mạc Tiểu Lâu ngửa mặt lên trời thét dài, cùng lúc đó, một đạo huyết hồng sắc cột sáng từ quanh người hấn phát ra, thẳng lên cửu tiêu.

Cầu Nguyệt Phiêu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Covered by づづHuyền ☆ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Đế cương

Huyết hồng sắc cột sáng xen lẫn khí thể kinh khủng, tựa hồ muốn xông ra phiên thiên địa này trôi buốc. Nguyên bản bầu trời trong xanh, cũng bởi vì đạo này huyết hồng sắc cột sáng xuất hiện, mà trở nên âm trầm, tối mờ.

Bất quá huyết sắc cột sáng chỉ là kéo dài một lát, liền tự động ẩn vào Mạc Tiểu Lâu thể nội, theo huyết sắc cột sáng biến mất, kia khí thể kinh khủng, cũng trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện đồng dạng.

Đám người bị Mạc Tiểu Lâu đột nhiên xuất hiện biến hóa kinh hãi trợn mắt hốc mồm, loại này thể lương khí tức bá đạo, lệnh người nhìn mà phát khiếp, tại hắc tích con rết cùng Tiểu Bạch trong mắt, Mạc Tiểu Lâu bỗng nhiên biến lạ lẫm mà đáng sợ.

Cùng lúc đó, tại xa xôi một tòa cung điện bên trong, một người mặc màu xanh Yên La váy tuyệt mỹ thiếu nữ, chính ngồi xổm ở bên hồ nước, nhìn như là tại thưởng thức trong hồ nước hoa sen, bất quá nhìn nét mặt của nàng, lại tựa hồ như khác có tâm sự.

"Hừ! Nhất được đưa tin Linh phù cái kia chết gia hỏa, cũng dám không trở về bản công chúa, thật sự là gan to bằng trời, nếu để cho bản công chúa biết là ai, định đem hấn nhốt vào thiên lao." Thiếu nữ áo xanh chu miệng nhỏ, một mặt bất mãn nói một mình.

"Công chúa điện hạ, mới tuần tra ti bên kia truyền đến tin tức, tại vị diện phạm nhân, phát hiện thượng cổ hung thần đế cương khí tức, thanh nhiệm thiên tướng hoài nghi là đế cương người chuyển sinh xuất hiện, cố ý phái người đến bẩm báo công chúa." Một vị thân mặc bạch y tỷ nữ, vội vã xuất hiện tại trong cung điện, hướng về thiếu nữ áo xanh bẩm báo nói.

"Đế cương?"

Nghe được cái tên này, thiếu nữ áo xanh đôi mắt đẹp bên trong lộ ra thật sâu hận ý, nhìn như yếu kém đáng người, vậy mà trong phút chốc bộc phát ra cực kỳ khủng bố linh áp, tên kia áo trắng tỷ nữ tại thiếu nữ áo xanh kinh khủng linh áp dưới, lập tức bò xồm bò trên mặt đất, không ngừng run rẩy.

"Đế cương! Lần này, ta là sẽ không lại cho ngươi cơ hội!"

"Không có khả năng, không có khả năng, hạt châu kia liền xem như Nguyên Anh kỳ cũng đỡ không nổi, ngươi làm sao có thể không chết?" Thượng Quan Hoành nhìn xem không chỉ có không chết, ngược lại tựa hồ trở nên mạnh hơn Mạc Tiểu Lâu, trong mắt tràn đầy không dám tin.

Đương Thượng Quan Hoành vẫn còn khiếp sợ thời điểm, viên kia huyết sắc hạt châu, tại bị mảnh vụn kim loại hấp thu tất cả lực lượng về sau, liền vô lực rơi về phía mặt đất, phân thành vô số nhỏ bé mảnh vỡ.

Trước đó, Thượng Quan Hoành một mực không rõ, vì cái gì loại kia cấp độ đại nhân vật, muốn mượn hấn chi thủ, đến diệt đi một cái nho nhỏ Tổng quốc. Đến lúc này, hấn mới hiểu được, cái gọi là diệt đi Tổng quốc, chẳng qua là một cái nguy trang, chân chính mục đích, là vì để Mạc Tiểu Lâu bái nhập Khôn Thương tông.

"Đề Mạc Tiểu Lâu sinh ra cửu hận, không ngừng mà mạnh lên, sau đó tại thích hợp nhất thời điểm, đang lợi dụng mình, đem hạt châu kia bên trong lực lượng đưa cho Mạc Tiểu Lâu, ha ha ha, thật sự là giỏi tính toán a! Thật sự là giỏi tính toán a! Không nghĩ tới ta Thượng Quan Hoành cả đời công vụ tâm kế, thường coi người khác là làm con cò của mình, lại không ngờ tới, ta cũng bắt quá là trong tay người khác một viên con roi!" Suy nghĩ mình bạch hết

thấy về sau, Thượng Quan Hoành bỗng nhiên điên cười ha ha.

Nếu như không phải hấn bị ma quỷ ám ảnh, có lẽ Mạc Tiểu Lâu liền sẽ không báỉ nhập Khôn Thương tông, như vậy Thượng Quan Niên liền sẽ không cùng Mạc Tiểu Lâu kết thù kết oán, cũng không lại bởi vậy chết thảm ở Mạc Tiểu Lâu chi thủ.

"Ha ha ha, ta cả đời này liền là chuyện tiểu lâm " Thượng Quan Hoành đầu thương cười một tiếng, trong lòng mất hết can đảm.

Mạc Tiểu Lâu nhìn xem Thượng Quan Hoành một thân một mình, tại kia lời nói điên cuồng, trong lúc nhất thời cũng không hiểu chuyện gì xảy ra, bắt quá vừa nghĩ tới mẫu thân cùng thôn dân chết thảm, Mạc Tiểu Lâu liền không cách nào ngăn chặn nội tâm phẫn nộ. Khôi phục thành phủ văn màu vàng, bắt đầu lượn lờ tại Mạc Tiểu Lâu quanh thân.

"Phanh" một tiếng, chỉ gặp Mạc Tiểu Lâu đột nhiên trống rỗng đập mạnh, trực tiếp hóa thành một đạo kim sắc lưu quang, xông về Thượng Quan Hoành, tại Thượng Quan Hoành còn chưa kịp phản ứng thời điểm, liền một quyền đem nó nện bay ra ngoài.

Bị đập bay Thượng Quan Hoành, như rơi xuống đạn pháo, trực tiếp đem cách đó không xa một ngọn núi, nện đến vỡ nát, nằm tại trong một mảnh phế tích Thượng Quan Hoành, lại cũng vô lực đứng dậy, hấn nhìn xem từ trên trời giáng xuống Mạc Tiểu Lâu, dính đầy vết máu khuôn mặt, mang theo tro tàn cùng tuyệt vọng.

"Ngươi cho rằng giết ta, liền có thể vì ngươi mẫu thân báo thù sao?" Thượng Quan Hoành cười thảm nói.

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Mạc Tiểu Lâu lạnh lùng nhìn xem Thượng Quan Hoành, trong mắt không có một tia thương xót.

"Chúng ta đều chẳng qua là vị đại nhân kia một quân cờ mà thôi, ta làm hết thấy, đều là vị đại nhân kia sai sử, chỉ có giết hấn, ngươi mới có thể vì mẹ của ngươi báo thù." Thượng Quan Hoành nói.

"Ngươi muốn dùng cái này làm trao đổi, để cho ta buông tha ngươi?" Mạc Tiểu Lâu nheo cặp mắt lại, cư cao lâm hạ nhìn chằm chằm Thượng Quan Hoành.

"A, ta tự biết khó thoát khỏi cái chết, cũng không yêu cầu xa vời cái gì, chỉ hi vọng ngươi có thể buông tha Tề quốc bách tính, bọn hấn là vô tội!" Thượng Quan Hoành trong giọng nói mang theo bi thương cùng bất đắc dĩ.

"Tề quốc bách tính, cùng ta không oán không cừu, ta đương nhiên sẽ không lạm sát kẻ vô tội." Mạc Tiểu Lâu nói.

"Hi vọng ngươi có thể tuân thủ lời hứa của ngươi." Thượng Quan Hoành lung lay thân thể hư nhược, từ đá vụn trong hồ đứng lên, hấn nhìn thật sâu một chút Mạc Tiểu Lâu, sau đó từ trong vòng tay trừ vật, lấy ra một viên có thể ghi chép hình ảnh linh châu, nói: "Mặc dù ta không biết vị đại nhân kia thân phận, nhưng là ta chỗ này có một phần hình ảnh của hấn."

Mạc Tiểu Lâu nhô ra linh lực, cảnh giác tiếp nhận Thượng Quan Hoành đưa tới linh châu, đang dò xét một phen về sau, phát hiện không có chỗ khả nghi nào, mới đưa linh lực quán thấu tiến linh châu bên trong.

Ghi lại hình ảnh linh châu, tại Mạc Tiểu Lâu linh lực quán thấu dưới, bắt đầu bắn ra một cái hình tượng, một cái văn sĩ áo trắng đưa lưng về phía Thượng Quan Hoành, bởi vì không có âm thanh, cho nên cũng không biết hai người tại giao nói chuyện gì.

Mà vừa mới đến hắc tích con rết, lần đầu tiên liền nhận ra hình tượng bên trong văn sĩ áo trắng, bởi vì cái này văn sĩ áo trắng thân ảnh, liền là năm đó đem Tiểu Bạch đưa đến Khôn Thương tông diễn võ đường cái kia cường giả tuyệt thế.

Hắc tích con rết do dự một chút, vẫn là không có đem cái kia văn sĩ áo trắng thân phận nói ra, bởi vì hấn cảm giác cái kia văn sĩ áo trắng, mặc dù đối Mạc Tiểu Lâu có mưu đồ, nhưng lại tựa như cũng vô ác ý, mà lại hấn đi theo Mạc Tiểu Lâu liền là muốn lấy được cái kia văn sĩ áo trắng chi điểm, cho nên hắc tích con rết quyết định tạm thời giấu diếm chuyện này.

Xem hết hình ảnh về sau, Mạc Tiểu Lâu liền đem linh châu thu vào, ánh mắt lần nữa chuyển dời đến Thượng Quan Hoành trên thân.

"Trước khi chết, ngươi nhưng còn có cái gì di ngôn?" Mạc Tiểu Lâu mở miệng nói.

"Ngươi có thể buông tha Tề quốc bách tính, liền đã đầy đủ, còn cần gì di ngôn đâu!"

Tại Thượng Quan Hoành nói xong câu nói sau cùng về sau, Mạc Tiểu Lâu liền vung ra một đạo khí nhận, lấy xuống Thượng Quan Hoành thủ cấp, sau đó bước lên hắc tích con rết, hướng về Tề quốc kinh thành mà đi.

Nhìn xem hắc tích con rết kia thân ảnh khổng lồ, toàn bộ Tề quốc hoàng cung binh sĩ đều dọa đến hốt hoảng mà chạy, chỉ còn lại thượng quan cát run lấy bầy nhìn trên mặt đất đầu lâu.

"Lão tổ tông!" Nguyên bản còn ôm hi vọng thượng quan cát, khi nhìn đến Thượng Quan Hoành đầu lâu về sau, liền vô lực té quỵ dưới đất, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

"Từ nay về sau, nếu là còn dám xâm phạm Tổng quốc, giống như này điện!" Mạc Tiểu Lâu nói xong, liền dò xét vung tay lên, nguyên bản vàng son lộng lẫy Vũ Anh điện, tại Mạc Tiểu Lâu vẩy tay một cái, trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,..^..... Coverted by ๔๗๓Huyền★๔๗๓Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Tu Chân Giới bại hoại!

"Ba", Khôn Thương tông một chỗ đại điện bên trong, tại trưng bày rất nhiều mệnh bài cung phụng trên bàn, đột nhiên có một khối không có dấu hiệu nào vỡ vụn thành hai nửa.

Trông coi nơi đây Khôn Thương tông đệ tử, vừa nghe đến mệnh bài vỡ vụn thanh âm, liền liền vội vàng tiến lên xem xét, khi thấy khắc lấy Thượng Quan Hoành danh tự mệnh bài vỡ thành hai nửa về sau, hần hải nhiên kinh hãi, không kịp nghĩ nhiều, liền vội vàng cầm lấy mảnh vỡ, hướng trùng kiến sau Lăng Tiêu điện bay đi.

"Khởi bẩm chương môn, Thượng Quan Hoành sư thúc mệnh bài nát!" Tên đệ tử kia hai tay dâng Thượng Quan Hoành mệnh bài, cuống quýt hướng Quan Hải Thiên bẩm báo nói.

"Cái gì?"

Quan Hải Thiên vừa nghe đến tin tức này, đột nhiên từ trên ghế đứng lên, kỳ thật hần sớm đã biết, Thượng Quan Hoành đi tìm Mạc Tiểu Lâu tính sổ sự tình, chỉ là hần cũng không nghĩ tới, Thượng Quan Hoành vậy mà thật sẽ chết tại Mạc Tiểu Lâu chi thủ.

"Thật sự là phế vật, bất quá chết cũng tốt." Quan Hải Thiên trong lòng âm thầm cười lạnh, bất quá trên mặt y nguyên biểu hiện ra một bộ bi thống bộ dáng.

"Triệu tập các viện trưởng già cùng các đệ tử."

"Đồng đồng đồng ~ "

Trầm muộn cổ lão tiếng chuông, gấp rút quanh quẩn tại toàn bộ Khôn Thương tông bên trong, trong lúc nhất thời, nghe được tiếng chuông đệ tử, đều nhao nhao té ra pháp bảo, hướng về Lăng Tiêu điện bay tới.

Chỉ chớp lát sau, lớn như vậy Lăng Tiêu điện quảng trường, liền chật ních Khôn Thương tông đệ tử, lấy Lục Hạo, Nhạc Anh Tuấn, Tư Đồ Tĩnh bọn người cầm đầu các đệ tử, đều là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

Lăng Tiêu điện bên trong

"Cái gì, Thượng Quan sư huynh mệnh bài nát?"

"Cái này sao có thể? Lấy Thượng Quan sư huynh tu vi, ngoại trừ Nguyên Anh lão quái, còn có ai có thể giết được hần?"

Khôn Thương tông mấy vị trưởng lão đã toàn bộ đến đông đủ, bất quá đang nghe Thượng Quan Hoành mệnh bài sau khi vỡ vụn, ngoại trừ không hiểu, càng nhiều hơn là tức giận.

Mặc kệ Thượng Quan Hoành làm người như thế nào, hần dù sao cũng là Khôn Thương tông Giới Luật viện thủ tọa, dám lấy tính mệnh của hần, chính là khiêu chiến Khôn Thương tông quyền uy.

"Các vị sư đệ có chỗ không biết, ngày trước ta từng mệnh Thượng Quan sư đệ tiến đến đem Mạc Tiểu Lâu mang về, nhưng không ngờ cái này nghịch đồ vậy mà giết hần!" Quan Hải Thiên bi thống nói.

"Mạc Tiểu Lâu! Cái này sao có thể? Kia Mạc Tiểu Lâu mặc dù thiên phú dị bẩm, nhưng nhiều lắm là Kim Đan sơ kỳ tu vi, mà Thượng Quan sư huynh bước vào Kim Đan kỳ đã lâu, làm sao có thể bị hần giết chết?" Trong đó một vị trưởng lão không hiểu mở miệng nói.

"Mạc Tiểu Lâu nếu là Triệu Vũ đệ tử, cũng tất nhiên cùng người trong ma đạo có chỗ cấu kết, kia Nhật Thiên đạo trên đỉnh, chúng ta tận mắt nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu là như thế nào hút tu giả Nguyên Thần, nếu là có cái khác ma đạo cùng nhau xuất thủ, liền xem như Thượng Quan sư đệ, cũng khó thoát

một kiếp a!" Quan Hải Thiên thở dài một tiếng, bị phần chi tình lộ rõ trên mặt.

Ở vào một bên Mặc Hoa, một mực gấp gấp lấy lòng mảy, hẳn vẫn cảm thấy Triệu Vũ sự tình cũng không có đơn giản như vậy, hai người cùng là sư huynh đệ nhiều năm như vậy, có thể nói, hẳn là hiểu rõ nhất Triệu Vũ người, hẳn từ đầu đến cuối không tin Triệu Vũ sẽ cầu kết ma đạo.

"Lầu nhỏ đưa bé kia nhất định biết chút ít cái gì, bằng không thì cũng sẽ không có phản ra Khôn Thương tông." Mặc Hoa âm thầm nghĩ ngợi.

"Mạc Tiểu Lâu cầu kết ma đạo, giết hại đồng môn, hút Nguyên Thần, như thế bại hoại, người người có thể tru diệt, bản tôn quyết định đối Mạc Tiểu Lâu phát ra thiên tuyệt sát lệnh, không biết các vị sư đệ, ý như thế nào?" Quan Hải Thiên chính nghĩa lâm nhiên nói.

"Như thế tà ma ngoại đạo, nếu để cho hắn trưởng thành, đối với chính đạo tới nói, chắc chắn là một trường họa kiếp, cho nên ta đồng ý chương môn ý kiến, đối Mạc Tiểu Lâu phát ra thiên tuyệt sát lệnh."

"Ta cũng đồng ý!"

"Đồng ý!"

Một chút lệ thuộc vào Giới Luật viện trưởng lão nhao nhao cao giọng phù hợp, không có Thượng Quan Hoành, bọn hắn cái đoàn thể này lợi ích tự nhiên khó mà gán bó, bởi vậy, đám người đối Mạc Tiểu Lâu hận thấu xương.

Lăng Tiêu điện bên ngoài các đệ tử, đang đợi nửa nén hương về sau, đóng chặt cửa điện, mới âm vang mở ra, lấy Quan Hải Thiên cầm đầu các loại cả đám người từ đại điện bên trong đi ra.

"Ở đây, có cái trăm thống sự tình, muốn nói cho mọi người, vừa rồi mệnh bài các bên kia truyền đến tin tức, Giới Luật viện Thượng Quan trưởng lão già vẫn lạc." Quan Hải Thiên một mặt bi thống lớn tiếng tuyên bố.

"Cái gì?"

"Cái này sao có thể?"

Một câu kích thích ngàn thành sóng, nguyên bản an tĩnh quảng trường, trong phút chốc trở nên ầm ĩ, Thượng Quan Hoành môn hạ những đệ tử kia, đang nghe tin tức này về sau, càng là thất kinh, mặc dù Thượng Quan Hoành tại Khôn Thương tông thanh danh không hề tốt đẹp gì, nhưng là đối với những này môn hạ đệ tử, lại là phi thường quan tâm cùng chiếu cố.

"Chương môn sư bá, đến cùng là ai giết sư tôn, chúng ta muốn thay sư tôn báo thù."

Lúc này, năm đó tại diễn võ trường bên trong bị Mạc Tiểu Lâu đánh mất trương mạng an lớn tiếng đặt câu hỏi.

"Đúng, thế sư tôn báo thù." Mấy tên Giới Luật viện đệ tử lập tức đi theo phụ họa.

Quan Hải Thiên đưa tay đè ép ép, thẳng đến tất cả thanh âm đều ngừng lại, mới mở miệng nói: "Theo bản tôn hiểu rõ, Thượng Quan sư đệ là đi tìm Mạc Tiểu Lâu báo thù mới vẫn lạc!"

"Mạc Tiểu Lâu, lại là Mạc Tiểu Lâu, hắn không chỉ có sát hại Thượng Quan Niên sư huynh, bây giờ lại lại hại chết sư tôn, Mạc Tiểu Lâu, ta nhất định sẽ giết ngươi, thế sư tôn cùng sư huynh báo thù." Trương mạng an mặt mũi tràn đầy oán hận, phảng phất hận không thể gặm ăn Mạc Tiểu Lâu cốt nhục, dùng cái này đến phát tiết.

"Mạc Tiểu Lâu nhiều lắm là Kim Đan sơ kỳ tu vi, làm sao có thể là sát hại Thượng Quan trưởng lão hung thủ." Đúng lúc này, Nhạc Anh Tuấn nói ra nghi vấn trong lòng.

"Đúng rồi!" Tô Trang Nhã cũng lớn tiếng phụ họa nói.

"Đúng vậy a, Mạc sư huynh làm sao lại giết chết thượng quan sư bá!" Lý Văn Xương cũng dẫn theo đại lượng đệ tử đưa ra chất vấn, tại trong lòng của bọn hắn, Mạc Tiểu Lâu thế nhưng là tại thiên đạo trên đại hội đại hiến thần uy thần tượng.

Tư Đồ Tĩnh lòng mảy nhẹ chau lại, nàng mới mặc kệ Mạc Tiểu Lâu phải chăng sát hại Thượng Quan Hoành, trong lòng chỉ là đang lo lắng đối phương an nguy.

"Tuần nhị, chớ có vô lễ!" Nhạc Lực Hành lên tiếng quát lớn.

"Không quản các ngươi tin hay không, tóm lại, Mạc Tiểu Lâu cầu kết ma đạo, giết hại đồng môn là không đối sự thật, bản tọa cùng chư vị trưởng lão thương nghị, quyết định đối Mạc Tiểu Lâu phát ra thiên tuyệt sát lệnh, vô luận ai gỡ xuống Mạc Tiểu Lâu thủ cấp, ta Khôn Thương tông đều tuyên trên một vùng đại lục giàu có nhất khoáng mạch ban cho hắn, trợ hắn trở thành chư hầu một phương!"

Chốc lát, Quan Hải Thiên lợi dụng Trung Thổ đại lục Tu Chân Giới chí tôn danh nghĩa, đối Mạc Tiểu Lâu phát khởi thiên tuyệt sát lệnh.

Thiên tuyệt giết, không chết không thôi!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Trung Thổ đại lục đều trở nên sôi trào lên, bởi vì thiên tuyệt sát lệnh đã thật lâu chưa từng xuất hiện ở trung thổ đại lục, mà mỗi lần xuất hiện, đều chắc chắn nhắc lên một phen gió tanh mưa máu.

Lui đám người về sau, Quan Hải Thiên liền lặng lẽ xuất hiện tại Thượng Quan Hoành trong thư phòng, hắn dùng thần thức dò xét một phen về sau, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại tại một chỗ trên giá sách, chỉ gặp Quan Hải Thiên tại trên giá sách tìm tòi trong chốc lát, sau đó trong mắt lóe lên một trận kinh hỉ.

"Két ~ "

Quan Hải Thiên đem một tòa ngọc điêu xoay bỗng nhúc nhích, liền nhìn thấy hai tòa đặt song song tại hết thảy giá sách, bắt đầu tự động tách ra, cuối cùng hiện ra một cái mờ tối mặt thất.

"Thượng Quan Hoành a Thượng Quan Hoành, không nghĩ tới ngươi thông minh một thế, cuối cùng lại đưa tại Mạc Tiểu Lâu kia cái mao đầu tiểu tử trên thân, thật sự là thật đáng buồn a!"

Nhìn xem trong mặt thất từng khóa hình ảnh linh châu, Quan Hải Thiên không chút do dự phát tay, trong nháy mắt, hết thảy trước mặt đều hóa thành tro tàn.

Liên tưởng đến hạt châu màu đỏ ngòm cùng mảnh vụn kim loại dung hợp, từ Bắc Tề hoàng cung rời đi về sau, Mạc Tiểu Lâu liền quyết định tiến về năm đó đạt được mảnh kim loại Thụy Bình núi dò xét một phen, hi vọng có thể đạt được một chút đầu mối hữu dụng.

"Năm đó có thể nhặt được cái này mảnh kim loại, sợ cũng không phải trùng hợp, rất có thể là có người ở sau lưng điều khiển."

Mạc Tiểu Lâu khoanh chân ngồi tại hắc tích con rết trên lưng, hồi tưởng đến Thượng Quan Hoành trước khi chết kia lời nói, nghi ngờ trong lòng, càng ngày càng nhiều.

"Vô luận ngươi là ai, đều vì thế phải trả một cái giá cực đắt!"

Mạc Tiểu Lâu ánh mắt lạnh lùng bên trong, trong mắt tri bất giác, lại nhiều một tia lệ khí.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Thụy Bình núi

Đám người phi hành nửa ngày sau, một mảnh tranh vạnh cao và dốc quần phong đập vào mặt, trong đó một tòa khắp núi tích thụy cao phong phá lệ làm người khác chú ý, như một trương phi thụy bình phong, tô điểm giữa thiên địa.

Xuyên thấu qua trong núi vân khí, đám người mơ hồ nhìn thấy một đầu to lớn thác nước bay chảy xuống, ù ù tiếng nước bên tai không dứt.

"Năm đó viên kia miếng sắt, hẳn là bị cái này thác nước xung kích đến phía dưới trong sơn cốc."

Lần nữa trở lại chốn cũ, Mạc Tiểu Lâu chỉ cảm thấy dường như đã có mấy đời, bảy năm trước ngày thơ thiếu niên, bây giờ đã bị cuốn vào đến Tu Chân Giới phân tranh vòng xoáy bên trong, hai tay cũng đã là nếm cả máu tươi.

Lúc này, hắc tích con rết đem một đạo linh lực thu hồi, nói ra: "Đạo này phía sau thác nước hẳn là có một cái sơn động không gian."

"Thật chứ? Viên kia miếng sắt hẳn là xuất từ bên trong hang núi này. Chúng ta tranh thủ thời gian vào xem!"

Hiểu rõ đến chân tướng sự tình về sau, Mạc Tiểu Lâu thực sự muốn tìm manh mối, nghe được hắc tích con rết nói như vậy, hắn liền không kịp chờ đợi muốn đi vào trong động xem xét.

"Chậm đã! Ta vừa rồi mơ hồ phát giác được cái này trong động tựa hồ có một cỗ khí tức cực kỳ mạnh tồn tại, dạng này mạo muội đi vào, một khi gặp

được nguy hiểm, liền rất khó toàn thân trở ra."

Gặp Mạc Tiểu Lâu đã nhảy đến không trung, chuẩn bị hướng thác nước hậu phương bay đi, hắc tích con rết vội vàng ngăn cản.

"Cường hãn khí tức? Vì cái gì ta không phát hiện được?"

Mạc Tiểu Lâu cũng thả ra một sợi thần thức tiến hành điều tra, nhưng ngoại trừ biết phía sau thác nước có một cái sơn động bên ngoài, cũng không cảm giác được cái khác dị thường.

"Tiểu tử! Ngươi đừng nghe đầu kia hắc trùng tử nói mò, chỗ đó có gì đó cô quái, tiến nhanh đi, nói không chừng còn có thể phát tài!"

Lúc này, Côn Dương Tử bắt đầu lớn tiếng giật dây Mạc Tiểu Lâu, tại hãn cường đạo lý niệm bên trong, có một đầu liên là bỏ không được hải tử không cột được sợi.

"Ta nói mò? Không nên quên, ta là Thủy hệ yêu thú, giữa thiên địa các loại thể mạch bên trong, duy chỉ có Thủy hệ thể mạch có cảm giác siêu cường lực!"

". Vậy thì thế nào? Ta Côn Dương Tử những năm này cũng không có đi cảm giác, đồng dạng tung hoành Tu Chân Giới, thần căn giết thần!"

Thân là khôi lỗi đại sư Côn Dương Tử đương nhiên hiểu Thủy hệ tu giả đặc thù, những năm này hãn bốn phía cướp bóc lúc, cũng thường xuyên thao túng Thủy hệ khôi lỗi tiến hành cảm giác, điều tra địch tình, chỉ là bây giờ tại một con yêu thú trước mặt, hãn thực sự không muốn mất mặt mũi, thế là kiên trì cũng muốn mạnh mẽ chọc trở về.

"Rầm chó không kêu, ngươi tung hoành tứ hải kết quả chính là bị đánh ngay cả Nguyên Thần đều suy nửa tiêu tán, đành phải ký sinh trên người người khác kéo dài hơi tàn, lúc ấy ta như ở đây, vậy sẽ lưu ngươi cho tới hôm nay!"

Hắc tích con rết tinh tình mau tới táo bạo, đã sớm không quen nhìn cuồng ngạo tự đại Côn Dương Tử, dưới mắt bị một sợi ngọn lửa đốt lên thùng thuốc nổ, đầy ngập nộ khí lập tức phun ra tới.

"A, nói khoác không biết ngược! Ngày đó liền xem như ngươi ở đây cũng không thay đổi được cái gì, ngươi có thể hỏi một chút lâu nhỏ, cái kia Trần Tinh Vĩ ngay cả Thiên Địa Pháp Tướng đều dùng đến, còn không phải bị ta nhất cử đề xuống! Không phục có thể, chờ sẽ có một ngày ta tái tạo Kim Thân về sau, chúng ta đến đánh một trận, nhìn xem ai là phế vật!"

Côn Dương Tử bị hắc tích con rết mang ý châm biếm ngôn ngữ đánh có chút đầu óc phát sốt, bắt đầu thả ra ngoạn thoại.

"Tốt! Ta nhìn cũng đừng các loại đến lúc đó, ngươi phá trong quan tài không phải còn có một cái Nguyên Anh kỳ khôi lỗi sao, lấy ra, chúng ta đánh một trận, nhìn xem ai là sợ hàng!"

"Đủ rồi! Trước chó ồn ào, mặc kệ trong động có hay không nguy hiểm, ta đều không có lựa chọn nào khác, nhất định phải tiến đi điều tra, không phải mẫu thân cùng sư tôn đại thủ đem muôn đời không được báo!"

Thấy hai người càng nói càng thái quá, sắp động thủ, Mạc Tiểu Lâu vội vàng mở miệng quát bảo ngưng lại.

Hai người trong lòng biết thời khắc này xác thực không phải cãi nhau thời điểm, song song lạnh hừ một tiếng, đều đem tức giận trong lòng ép xuống.

"Tiểu Hắc, ngươi hình thể to lớn, không tiện tiến vào, liền lưu ở nơi đây bên cạnh ứng, ta cùng Tiểu Bạch cùng một chỗ tiến về, nếu như gặp phải nguy hiểm, ngươi liền yểm hộ chúng ta triệt thoái phía sau."

Đối với hắc tích con rết, Mạc Tiểu Lâu vẫn luôn có chút tin phục, với hãn mà nói, tiểu Hắc tương đương với nửa người sư phụ, năm đó đối phương tận hết sức lực, dạy bảo mô phỏng hình hóa vật kỹ xảo, quả thực làm chính mình được ích lợi không nhỏ.

Bởi vậy như nó nói, cái này trong động hãn là thật có khác kỳ quặc.

"Được rồi lâu nhỏ, các ngươi nhất định phải cẩn thận, phát giác được dị thường sau không nên dừng lại, lập tức rút khỏi đến! Ta có một loại cảm giác, bên trong cổ khí tức kia chủ nhân tuyệt không phải ngươi ta có thể đối phó."

Lúc này, hắc tích con rết thả ra một đạo Thủy hệ linh lực, nhận cộng minh về sau, đối diện đầu kia thủy thể hung mãnh thác nước lại như cùng một trương màn che, từ ở giữa hướng hai bên chậm rãi kéo ra, một lát sau, một cái tinh mịch sơn động xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Chúng ta đi!"

Mạc Tiểu Lâu đem phù văn công pháp vận chuyển tới cực hạn, mặc dù những cái kia phù văn khôi phục lúc đầu nhan sắc, nhưng vận hành tốc độ rõ ràng so trước đó nhanh hơn rất nhiều. Mạc Tiểu Lâu lệnh Tiểu Bạch đứng tại trên đầu vai của mình, cùng một chỗ hướng trong động bay đi.

Trong sơn động cực kỳ u ám, nếu không phải Mạc Tiểu Lâu quanh thân tản ra kim sắc quang mang, còn thật là khó coi thanh trong động tình cảnh.

Đây là một cái cực kỳ thâm thúy hang động, nhận thác nước ảnh hưởng, bên trong phi thường ẩm ướt, trên vách đá hiện đầy to to nhỏ nhỏ giọt nước.

"Thật không nghĩ tới, cái này phía sau thác nước vậy mà có khác càn khôn, Mạc gia thôn thôn dân thể hệ ở tại Thủy Bình chân núi, lại chưa từng người phát hiện cái son động này."

Mạc Tiểu Lâu cùng Tiểu Bạch tất cả đều ngưng thần đề phòng, cẩn thận từng li từng tí hướng son động chỗ sâu tiến lên.

Một nén nhang về sau, đứng ở đầu vai bên trên Tiểu Bạch bỗng nhiên phát ra trện trện gầm nhẹ, dường như nhận lấy uy hiếp cực lớn.

"Tiểu Bạch, thể nào? Ngươi vì sao. . . ."

Nói được nửa câu, Mạc Tiểu Lâu cũng cảm nhận được một cỗ cường hoành khí tức ần ần truyền đến.

"Đây là..."

Mạc Tiểu Lâu hướng về phía trước nhìn lại, chỉ gặp hắc ám chỗ sâu nhất đang có một vật phát ra như lưu ly quang huy, quang mang này mặc dù rất nhạt, nhưng lại là sắc thái long lẫy, trông rất đẹp mắt.

"Đừng ~!"

Cùng lúc đó, Mạc Tiểu Lâu tay trái không tự chủ được đánh ra một đạo pháp quyết, chiếc kia màu đen cự quan tài xuất hiện lần nữa, một bộ áo đỏ nữ tử chậm rãi đi ra. Nguyên lai Côn Dương Tử cũng phát giác được không ổn, vội vàng tế ra mình còn sót lại khôi lỗi.

Nữ tử áo đỏ ngón tay ngọc điểm nhẹ, dưới chân nham thạch lập tức sinh ra một con chân động, hướng son động chỗ sâu truyền đi.

Một giây sau, một cây cột đá nhanh chóng dâng lên, đem kia sắc thái long lẫy vật thể nâng lên, sau đó cột đá mau chóng chìm xuống, vật kia thể mất đi chèo chóng, liền ngã trên đất, phát ra cực lớn ngót ngát tiếng va đập.

"Thứ này phân lượng không nhẹ a!" Nữ tử áo đỏ chậm rãi nói.

"Côn Dương Tử, ngươi thử lại lần nữa nó!"

Mạc Tiểu Lâu trong lòng biết vật này quả thực hung hiểm, cũng may bây giờ thân ở trong son động, có thể lợi dụng tên này Thổ hệ khôi lỗi tiến hành thăm dò.

"Tốt!"

Côn Dương Tử thao túng khôi lỗi lập đi lập lại đập lấy cái kia vật thể, đụng, đụng, đụng... . Vài chục cái về sau, cũng không gặp có bất kỳ biến hóa nào.

"Nhìn vật kia là một cái tử vật, chúng ta cẩn thận một chút đi tới xem xem, nói không chừng còn có thể nhặt được bảo bối!"

Côn Dương Tử thanh âm có vẻ hơi kích động, bây giờ hắn cận tồn một sợi Nguyên Thần, chỉ có thể sống nhờ tại Mạc Tiểu Lâu trong tay trái, nhưng mạo hiểm kinh dị sức mạnh lại không giảm chút nào.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づ♡Huyền★♡Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Tiên thể

Mạc Tiểu Lâu đi theo nữ tử áo đỏ sau lưng, mỗi đi một bước đều phá lệ cẩn thận, theo khoảng cách tiếp cận, loại kia cảm giác áp bách càng thêm mãnh liệt.

Một lát sau, Mạc Tiểu Lâu rốt cục thấy rõ phát sáng chi vật, nhìn, chất liệu bên trên hắn là chủ yếu từ ngọc thạch tạo thành, toàn thân óng ánh, đồng thời tản ra ngũ sắc lưu quang.

"Thứ này ngoại hình... Giống như người kia cổ quan tài lớn tài."

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy vật này về sau, Mạc Tiểu Lâu lại trước tiên liên tưởng đến Côn Dương Tử quan tài.

"Không phải giống như, đây chính là một cái quan tài, mà lại bên trong còn nằm một người!"

Mạc Tiểu Lâu trong tay trái phát ra mấy đạo hắc khí, thăm dò tính vòng quanh chiếc kia ngọc quan tài xoay tròn.

"Cái gì? Người nói là trong này. . . . Lại có người?"

"Làm sao? Người tình nguyện tin tưởng bên ngoài đầu kia còn trùng cũng không tin ta? Nói thật cho người biết, ta thuần Âm Chi Lực đối thể gian từ khí đặc biệt mẫn cảm, trong này hoàn toàn chính xác nằm một người, bất quá đã chết."

Côn Dương Tử bình lúc mặc dù cuồng ngạo, nhưng thao túng thi thể bản sự Mạc Tiểu Lâu thể nhưng là tự mình lãnh giáo qua, xem ra quả thật như lời nói, đây chính là một cái quan tài.

"Chỉ là một người chết a..."

Mạc Tiểu Lâu trong lòng không khỏi có chút thất vọng, hắc nguyên bản nóng trông có thể thông qua trong son động lưu lại manh mối, tìm tòi nghiên cứu ra phù văn công pháp lai lịch, tiến tới cân nhắc ra phía sau màn người vạch ra thân phận. Nhưng không như mong muốn, cái này to như vậy trong son động, vậy mà chỉ có một cái quan tài.

"Từ trên thân người chết có thể hỏi ra cái gì!"

Nghĩ tới đây, Mạc Tiểu Lâu càng thêm tâm phiền ý loạn, dứt khoát đem linh lực ngoại phóng, ngưng kết ra một con bàn tay lớn màu vàng óng, trực tiếp chộp tới kia ngọc quan tài nắp quan tài.

"Dừng tay! Chờ lại tra nhìn một chút!"

Gặp Mạc Tiểu Lâu có hành động, Côn Dương Tử dưới sự kinh hãi vội vàng mở miệng ngăn cản, nhưng đã quá muộn, không có bị bất kỳ trở ngại nào, bàn tay màu vàng óng đã đem nắp quan tài cao cao nắm lên.

"Oanh ~ "

Nặng nề nắp quan tài bị Mạc Tiểu Lâu ném trên mặt đất, chấn động đến chung quanh vách đá một trận lắc lư.

Cùng lúc đó, một cổ khó nói lên lời khí tức cực lớn từ quan tài bên trong phát ra. Nhận cổ này xung kích, mọi người nhất thời cảm thấy một trận choáng đầu, quanh thân kinh mạch như hăm vũng bùn, lại khó điều động một tia linh lực, như muốn ngạt thở.

"Khục. . . Khục. . . Ta đều nói dừng tay, người. . . Người là điếc sao?"

Côn Dương Tử có chút khó có thể lý giải được Mạc Tiểu Lâu vừa rồi sờ tác sờ vị, tên kia áo đỏ khôi lỗi cũng trong nháy mắt đã mất đi không chế, co quắp ngã xuống đất.

"Ta. . . . Nhất định phải nhìn xem là ai nằm ở chỗ này giả thần giả quỷ!"

Mạc Tiểu Lâu hiện tại phi thường nổi nóng, cho dù trong quan tài người chết liền là phía sau màn hắc thủ, chỉ sợ cũng là không thể nào khảo chứng, chẳng lẽ mẫu thân cùng sư tôn nhất định chết không rõ ràng?

Một lát sau, đám người dần dần thích ứng cổ này khổng lồ áp lực, ngoại trừ không thể sử dụng pháp quyết, đã có thể miễn cưỡng hoạt động.

Mạc Tiểu Lâu cố hết sức đi thẳng về phía trước, mỗi đi một bước đều muốn đem hết toàn lực, tình cảnh này, cực kỳ giống năm đó Ngũ Linh thang trời.

Rốt cục đi tới quan tài bên cạnh, Mạc Tiểu Lâu trên trán đã bắt đầu thấm xuất mồ hôi nước, một giây sau, hắc mở to hai mắt nhìn nhìn xuống dưới.

Trong quan tài nằm một vị lão giả râu tóc bạc trắng, một thân nguyệt áo giáp màu trắng đã tàn tạ không chịu nổi, rạn nứt thành rất nhiều mảnh vỡ, trên ngực có một cái doạ người lỗ lớn, khi còn sống lại bị người một kích xâu đâm thủng thân thể.

Mặc dù đã chết đi đã lâu, mặt mũi ông lão nhưng như cũ sinh động như thật, phảng phất chỉ là đang ngủ say. Chẳng biết tại sao, nhìn đến mặt mũi ông lão về sau, Mạc Tiểu Lâu trong lòng vậy mà dâng lên một tia cảm giác thân thiết, loại cảm giác này chỉ có năm đó mặt đối với mẫu thân cùng sư tôn lúc mới có.

"Ha!"

Côn Dương Tử bỗng nhiên kêu to lên, phảng phất bị dẫm lên cái đuôi mèo.

"Đây là... . ."

Mạc Tiểu Lâu tay trái dần dần nâng lên, run rẩy cảm bốc lên một viên mảnh vỡ, lấy được trước mặt.

"Tiểu tử, chúng ta giống như phát tài! Nếu như ta không có đoán sai, cái này. . . . Đây cũng là tiên giáp mảnh vỡ!"

Bởi vì quá kích động,

Côn Dương Tử thanh âm trở nên càng thêm bén nhọn, Mạc Tiểu Lâu không khỏi nhú mày, nói ra: "Không phải liền là tiên giáp mảnh vỡ sao, mặc dù trân quý, nhưng ngươi tự xưng là kiến thức rộng rãi, về phần hưng phấn như vậy sao?"

"Ta nhô vào! Ngươi nói những cái kia rác rưởi cũng có thể gọi tiên giáp? Chẳng qua là phạm giới tu chân giả dùng để chờ bức đặt tên thôi, nghe bên trên chút đẳng cấp mà thôi, ta nói chính là chân chính tiên giáp, chỉ có tiên người mới có thể luyện chế thiên địa chí bảo!"

Mạc Tiểu Lâu cũng có chút chấn kinh, tiên nhân hai chữ hắn không phải chưa nghe nói qua, nhưng đối với tu chân giả tới nói tiên nhân liền là cái thần thoại, trên lý luận tới nói, chỉ cần vượt qua thiên kiếp, Đại Thừa viên mãn về sau, liền có thể tùy thời vũ hóa phi thăng, nhưng phóng nhãn toàn bộ Trung Thổ đại lục, lại có vị kia tu giả thấy tận mắt thiên kiếp đến cùng trưởng thành dạng gì?

"Ngươi. . . Làm sao khẳng định cái này là chân chính tiên giáp?"

"Nói rất dài dòng, hơn hai trăm năm trước, ta từng cùng theo cha mẹ đi qua Đốc Thiên Thánh Điện, ở nơi đó ta thấy tận mắt một bộ hoàn chỉnh tiên giáp."

Nói đến đây, Côn Dương Tử trong giọng nói lại hiềm thấy toát ra vẻ bi thương, nhưng thoáng qua lại trở nên sục sôi.

"Kia tiên giáp thế nhưng là đám lão gia kia trấn điện chi bảo, bị trưng bày tại Thánh Điện tông miếu bên trong, ngày đêm cung phụng, nghe nói chúng ta toàn bộ Phi Vân vị diện cũng chỉ có một bộ! Loại kia hùng hồn lãng lệ khí tức ta cả một đời đều quên không được."

"Đốc thiên. . . Thánh Điện. . . . Chẳng lẽ thống lĩnh cả cái vị diện mười ba khối đại lục tổ chức? Lại nói ngươi hẳn không phải là chúng ta trung thổ đại lục người a?"

Cho tới nay, Mạc Tiểu Lâu đều đối Côn Dương Tử thân thể rất là tò mò, dựa theo gia hỏa này tu vi cùng ương ngạnh tính cách, hẳn là đã sớm trên đại lục thanh danh hiển hách, nhưng mà chỉ là mười năm gần đây ở giữa, mới đột nhiên xuất hiện một cái bốn phía giết chóc cướp sạch tên điên.

"Ai nha, ta nói ngươi đừng bút tích! Nhanh lên hỗ trợ đem những mảnh vỡ này thu lại, phát tài, phát tài rồi!"

"Liền xem như thiên địa chí bảo, nhưng đã vỡ thành dạng này, còn để làm gì?"

Mạc Tiểu Lâu có chút không hiểu, trước đó hắn còn nhìn không ra, không có nghĩ đến cái này mà đầu lại là người đến điên.

"Ta nói tiểu tử ngươi có phải hay không ngốc a? Đều nói cho ngươi đây là tiên giáp, tiên giáp hiểu không? Sở dĩ được xưng là thiên địa chí bảo, ném đi tiên thuật luyện chế không nói, liền là những tài liệu này cũng tuyệt không phải chúng ta nhân gian vị diện có thể tìm được, nói cách khác, những mảnh vỡ này vật liệu đến từ cao hơn chúng ta đẳng cấp không gian, rõ chưa!"

"Vật liệu lại trân quý thì phải làm thế nào đây? Ngươi đều nói, chỉ có tiên người mới có thể luyện hóa những tài liệu này."

Nghe được Mạc Tiểu Lâu, Côn Dương Tử bị tức trong lòng mắt trợn trắng, "Xem ra ngươi là thật ngốc, ngươi nghĩ a, chỉ có tiên nhân lực lượng mới có thể luyện hóa những mảnh vỡ này, kia tại chúng ta Tu Chân Giới có phải hay không không gì không phá? Đánh nhau thời điểm, trù lên linh lực ném ra bên ngoài, không thể so với ngươi kia phá nắm đầm lợi hại hơn nhiều?"

Nghe đến đó, Mạc Tiểu Lâu bừng tỉnh đại ngộ, hắn không thể không bội phục Côn Dương Tử suy nghĩ khác người, gia hỏa này thân là Tu Chân Giới nhất lưu cao thủ, đánh lên thật sự là dùng bất cứ thủ đoạn nào, lại giống là năm đó Văn Thủy trấn bên trên lưu manh hỗn đản.

"Nhanh lên nhanh lên, chúng ta cùng một chỗ đem những mảnh vỡ này thu lại, hiện tại không thể sử dụng linh lực, nhất định phải cẩn thận, chỉ cần bị vạch đến một chút, đoán chừng ngươi toàn bộ tay liền không có."

Đang lúc hai người như trộm mộ, tại trong quan tài trắng trơn vơ vét của cải thời điểm, thủ ở ngoài cửa động hắc tích con rết lại phát ra một tiếng rống to.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づづづHuyền ☆ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Chương 62: Màu đen vấy ngấn tiểu la ly

"Là tiểu Hắc thanh âm, chẳng lẽ ngoài động có tình trạng?"

Mạc Tiểu Lâu vội vàng dừng lại động tác trong tay, hần nghe được, hắc tích con rết tiếng gào thét bên trong rõ ràng mang theo vài phần vẻ thống khổ.

"Tiểu Bạch, ta nhìn ngươi thật giống như cũng không nhận linh áp ảnh hưởng, trước đuổi mau đi ra tiếp ứng tiểu Hắc!"

Có lẽ là gặp cái này quan tài hiếm lạ, Tiểu Bạch vậy mà tại bên trong nhảy lên đến nhảy lên đi, chẳng biết tại sao, nó cũng không nhận tiên linh khí tức ảnh hưởng.

"Ồ ồ "

Không đợi Mạc Tiểu Lâu lời nói xong, Tiểu Bạch thân hình liền hóa thành một vệt tàn ảnh, biến mất trong động.

"Nhanh lên đem cái này quan tài phong bế!"

Côn Dương Tử biết, cỗ này tiên linh chi khí rất dễ dàng hấp dẫn những tu giả khác chú ý, cũng khó nói sẽ có người bí quá hoá liều, đến đây đoạt bảo. Việc cấp bách là trước ngăn chặn cỗ này khí tức cực lớn, một là phòng ngừa bị người phát hiện, còn có liền là mau chóng khôi phục linh lực sử dụng, để phòng gặp được chiến đấu.

Mặc dù cái này nắp quan tài nhìn nặng ngàn cân, mà lại Mạc Tiểu Lâu hiện nay không vận dụng được bất kỳ pháp quyết nào linh lực, nhưng là thân là Kim Đan kỳ tu giả, thân thể của hần sớm đã thoát thai hoá cốt, lực lượng tuyệt không phải phàm nhân có thể so sánh.

"Oanh ~ "

Đem nắp quan tài thả lại về sau, Mạc Tiểu Lâu lập tức khôi phục lực lượng, cùng lúc đó, Côn Dương Tử cũng điều khiển khôi lỗi đi theo.

Thủy Bình trên núi không, hắc tích con rết thân thể khổng lồ như là giao long tại trong mây mù bốc lên, quanh thân hào quang màu xanh đen chột nổi lên chột rơi, lấp lánh không yên.

"Ngao ~!"

To lớn tiếng gào thét vang tận mây xanh, đất rung núi chuyển, hơn mười dặm bên ngoài Vân Thủy trấn cư dân còn tưởng rằng là gặp địa chấn, nhao nhao thu thập tề nhuyển, tông cửa xông ra.

"Tiểu Hắc ngươi thế nào?"

Lúc này, Mạc Tiểu Lâu đã xông ra ngoài động, cùng Tiểu Bạch đứng chung một chỗ, ngược đầu nhìn lên lấy hắc tích con rết. Tại trong ấn tượng của hần, tiểu Hắc chưa từng có như thế cuồng bạo qua.

"Tiểu tử đừng hồ, nó không nghe được, chú ý tới nó quanh thân linh lực không? Chột mạnh chột yếu, ta nghĩ thế khắc nó nhất định là đến đột phá cảnh giới sống chết trước mắt."

"Đột phá cảnh giới vốn thuộc bình thường, làm sao nó lại thống khổ như vậy, mà lại còn giống như đã mất đi lý trí?"

Mạc Tiểu Lâu thực sự quan tâm hắc tích con rết, vội vàng truy vấn Côn Dương Tử, hần tuyệt đối không thể nào tiếp thu được, lại có người thân nhất cách mình mà đi.

"Hừ, thật sự là hần tử no không biết hần tử đói cơ, ngươi cũng không nhìn một chút nơi này là địa phương nào, nồng độ linh khí có thể cùng các ngươi Khôn Thuong núi so? Ở chỗ này ngưng kết Nguyên Anh đơn thuần muốn chết!"

Côn Dương Tử tức giận nói với Mạc Tiểu Lâu dạy, hần thực tại bất minh bạch, những này Trung Thổ đại phái là như thế nào bồi dưỡng đám đệ tử người, làm sao ngay cả thường thức cũng đều không hiểu.

"Linh khí không đủ sẽ như thế nào?"

"Tẩu hỏa nhập ma mà chết!"

Mạc Tiểu Lâu trong lòng khản trương, vội vàng nói: "Ngươi có chuyện duy nhất một lần nói xong, mau nói cho ta biết giúp thế nào nó!"

"Minh cái gì cũng đều không hiểu còn tới trách ta? Đều nói là linh lực không đủ, ngươi trong vòng tay trữ vật có hay không tinh thạch? Lấy ra ném cho

nó!"

Mạc Tiểu Lâu vội vàng đem tâm thần chìm vào trong trũ vật không gian, bởi vì trước đó hắn ở bên trong môn phái địa vị tương đối cao, có tinh thạch số lượng thực không nhỏ, bài trừ đi mười mấy khối thượng phẩm tinh thạch không nói, trung hạ các loại linh thạch cộng lại lại có hơn ba trăm khối. Làm Khôn Thương tông thủ tịch đệ tử, hắn có tinh thạch dự trữ, đã đầy đủ duy trì một cái cỡ nhỏ môn phái tu chân một năm tiêu hao.

Không chút do dự, Mạc Tiểu Lâu đem tất cả tinh thạch quét sạch sành sanh, ném hắc tích con rết, hơn ba trăm khối tản ra màu trắng vàng sáng tinh thạch bắt đầu vây quanh tiểu Hắc thân thể chuyển động, cùng lúc đó, chung quanh hắn hào quang màu xanh đen bắt đầu trở nên ổn định lại, tản ra uy thế cũng cấp tốc kéo lên.

Vén vén sau một lúc lâu, hơn ba trăm khối tinh thạch liền bị tiêu hao sạch sẽ, nhưng mà hắc tích con rết tựa hồ vẫn là không có hoàn thành cánh giới đột phá, Mạc Tiểu Lâu không khỏi đưa ánh mắt dò về phía mạng tại tay trái bên trên vòng tay trũ vật.

"Ngươi muốn làm gì?" Côn Dương Tử trong lòng dâng lên một cỗ dự cảm không tốt.

"Mau đưa ngươi tinh thạch đều lấy ra, những năm này ngươi không ít bốn phía cướp sạch, hàng tồn khẳng định không ít!"

"Dựa vào cái gì?"

Gặp Côn Dương Tử cũng không phối hợp,

Mạc Tiểu Lâu sắc mặt phát lạnh, lạnh giọng nói ra: "Ta nhìn ngươi là lại nghĩ nhắm nháp hạ Thuần Dương chi lực mùi vị!"

Nói xong tay phải hắn nổi lên chói mắt kim sắc quang mang, phía bên trái tay chộp tới.

"Chậm đã! Ngươi đừng xúc động, ta lại không nói không cho!"

Côn Dương Tử vội vàng đưa tay vòng tay vung ra không trung, Mạc Tiểu Lâu một phát bắt được, xem xét phía dưới, hắn không khỏi giật nảy cả mình.

Tại Côn Dương Tử vòng tay bên trong, bày đầy các loại kỳ trân dị bảo không nói, riêng là thượng phẩm tinh thạch liền có hơn tám trăm cái, trung hạ phẩm càng là nhiều không kể xiết.

"Ngươi cái tên này đến cùng cướp sạch nhiều ít môn phái, trên ánh sáng phẩm tinh thạch liền có hơn tám trăm cái!"

Không nói hai lời, Mạc Tiểu Lâu đem hơn tám trăm khối thượng phẩm tinh thạch toàn bộ lấy ra, vứt cho hắc tích con rết.

Côn Dương Tử để ở trong mắt đau ở trong lòng, cái này nhưng đều là hắn dùng tính mệnh đổi lấy tài nguyên tu luyện, bây giờ bị Mạc Tiểu Lâu càn quét không còn, không nghĩ tới thế gian nghe tiếng Đại Cường trộm, hôm nay lại bị một tên mao đầu tiểu tử cho ăn cướp, hơn nữa còn không thể phản kháng.

Đang hấp thu đại lượng thượng đẳng tinh thạch năng lượng về sau, hắc tích con rết quanh thân hào quang màu xanh đen tăng vọt, một tiếng rống to, dài trăm thước thân thể phù điêu mà lên, thẳng vào mây trời, giữa thiên địa cuồng phong gào thét.

Mạc Tiểu Lâu cùng Tiểu Bạch khăn trương ngẩng đầu nhìn kia phiến bốc lên biển mây, không biết phía trên tiểu Hắc có thể hay không bình yên độ qua cửa ải này.

Sau nửa canh giờ, phong thanh nhỏ dần, giữa thiên địa lần nữa khôi phục yên tĩnh, đột nhiên, phía trên nặng nề tầng mây bị xé mở lỗ lớn, một bóng người hướng phía dưới lao xuống mà đến, quanh thân bàng bạc khí tức nói rõ, người này có được Nguyên Anh kỳ thực lực kinh khủng.

"Lâu nhỏ, cảm ơn ngươi!"

Một cái hơi có vẻ non nớt nữ tiếng vang lên.

"Ngươi là... Tiểu Hắc?"

Mạc Tiểu Lâu nhìn lấy người trước mặt, giật mình há to miệng, như muốn nghẹn lời. Chỉ gặp một vị thân mang màu đen váy ngắn tiểu cô nương chính cảm kích mà nhìn mình, tiểu nha đầu nhìn đại khái mười tuổi ra mặt, sau đầu còn chài lấy hai đầu dài tới bên hông đuôi ngựa.

"Ừm... "

Mạc Tiểu Lâu quả thực không thể tin được, năm đó suýt nữa đem mình giết chết kinh khủng hưng thú, lại là một vị thân mặc màu đen váy ngắn tiểu cô nương.

"Tiểu Hắc ngươi lại là mẫu... Không. . Ta nói là ngươi lại là nữ!"

Nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu biểu lộ quái dị, hắc tích con rết sắc mặt phát lạnh, lạnh giọng nói ra: "Làm sao? Yêu thú lại không thể có mẫu? Chúng ta hắc tích con rết nhất tộc thọ nguyên kéo dài, mặc dù ta đã tận hai ngàn tuổi, nhưng vẫn là thuộc tại thời kỳ thiếu niên, đột phá Nguyên Anh hóa thành hình người về sau, tự nhiên là một vị mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ."

Gặp tiểu Hắc nghiêm nghị lại, Mạc Tiểu Lâu vội vàng giả trang ra một bộ phong khinh vân đạm bộ dáng. Không phải lại sẽ như năm đó học nghệ lúc,

thảm tạo hành hung.

"A, ha ha ha ha, không nghĩ tới cái này đại hắc trùng lại là cái tiểu nha đầu phiến tử!"

Côn Dương Tử tùy ý cười nhạo hắc tích con rết, phát tiết bất mãn trong lòng.

"Người. . . Nói cái gì?"

Tiểu Hắc ngón tay điểm nhẹ, Mạc Tiểu Lâu tay trái lập tức bị một đoàn hắc thủy vây quanh, một giây sau, trong nước truyền đến Côn Dương Tử như giết heo tàn bạo.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Đi con đường nào

"Đề ép Nguyên Thần cảm giác như thế nào?"

Tiểu Hắc mắt to trừng mắt Côn Dương Tử, lạnh lùng nói.

Nhưng mà, giờ phút này Côn Dương Tử mặc dù thống khổ, nhưng hẳn dù sao cũng là nhân vật phong vân, căn bản không hiểu được cái gì gọi là chịu thua, mặc dù không ngừng mà rèn thống khổ, nhưng không có chút nào thỏa hiệp.

"Hừ... Người. . . Cái này có gì tài ba, nếu là ta thời kỳ toàn thịnh, định. . . . Chắc chắn đưa ngươi rút gân lột da!"

"Tiểu Hắc, đủ! Vừa rồi ngươi đột phá cảnh giới còn nhờ vào hãn cung cấp tinh thạch, gia hỏa này liền là nát miệng, ngươi đừng chấp nhặt với hãn. Côn Dương Tử, ngươi cũng bớt tranh cãi!"

Mạc Tiểu Lâu nhớ kỹ, tại cùng Thượng Quan Hoành giao chiến thời điểm, Côn Dương Tử đã từng liều mình đã cứu mình, mặc dù ở trong đó có tự vệ nhân tố, mà lại, trước mắt còn không thể hoàn toàn tin tưởng cái này hai tay dính đầy máu ma đầu, nhưng ở Mạc Tiểu Lâu trong lòng, đã bắt tri bất giác đem Côn Dương Tử trở thành nửa đồng bọn. Dù sao những cái kia chính đạo đại phái bên trong đối trá hạ người thủ đoạn, so với hẳn chỉ có hơn chứ không kém.

"Hừ!"

Tiểu Hắc lạnh hừ một tiếng, đem linh lực thu hồi, mới nằng nặc dù thống khổ, nhưng y nguyên duy trì thần chí thanh tỉnh, chung quanh phát sinh hết thấy nằng nề rõ mồn một trước mắt. Kỳ thật trong nội tâm nằng vẫn là rất cảm kích Côn Dương Tử, nếu không phải đối phương ở một bên chỉ điểm Mạc Tiểu Lâu, vậy mình chỉ sợ đỡ nhiều lành ít. Chỉ là gia hỏa này nói chuyện quả thực chán ghét, gọi người nhịn không được xuất thủ giáo huấn.

"Tiểu Hắc, ngươi làm sao đột nhiên liền bắt đầu ngưng kết Nguyên Anh đâu?"

Mạc Tiểu Lâu có chút không hiểu, dựa theo hãn kinh nghiệm của dĩ vãng, cảnh giới đột phá trước đó đều cần thời gian dài bế quan tu luyện, mà lại, người tu luyện bản thân đều sẽ có dự cảm, giống tiểu Hắc loại này đột nhiên ngưng kết Nguyên Anh sự tình hẳn còn là lần đầu tiên gặp được.

"Kỳ thật, ta mười năm trước liền đã đạt đến Kim Đan kỳ đại viên mãn, nhưng một mực không có anh biến dấu hiệu, nhưng lại tại vừa rồi, một cổ lệnh người vô pháp kháng cự lực lượng từ trong động truyền ra, nhận nó lây nhiễm, ta lại có một tia đồn ngộ, thể nội linh lực bắt đầu không bị khống chế vận hành. Lâu nhỏ ta thật cảm ơn ngươi, nếu không phải ngươi, ta hiện tại còn bị cầm tù tại Khôn Thương tông bên trong, càng sẽ không đột phá Nguyên Anh."

Tiểu Hắc một đôi mắt như nước trong veo mắt to cảm kích nhìn xem Mạc Tiểu Lâu, tăng thêm nằng hiện tại thân cao ngoại hình hoàn toàn là một cái mười lăm tuổi mỹ thiếu nữ, cái này gọi Mạc Tiểu Lâu mặt mo đồ ửng, hoàn toàn quên đi hắc tích con rết lúc đầu hung hãn diện mục.

"Lâu nhỏ, kỳ thật có mấy lời ta một mực... . . ."

"Uy uy uy! Đừng đứng ở chỗ này nhiều lời, chúng ta mau đem tiên giáp mảnh vỡ cắt kỹ! Vừa rồi náo ra động tĩnh lớn như vậy, khó tránh khỏi sẽ khiến một ít lão gia hỏa chú ý."

"Đúng a, đem việc này quên!"

Tiểu Hắc vốn định đem chính mình lúc trước lựa chọn tiếp cận Mạc Tiểu Lâu mục đích, còn có kia văn sĩ áo trắng sự tình nói cho đối phương biết, nhưng nói được nửa câu lại bị Côn Dương Tử lớn giọng đánh gãy, đành phải lác đầu đuôi theo.

Trong sơn động, ba người rất mau đem tiên giáp mảnh vỡ càn quét không còn, trong quan tài chỉ còn lại lão gia di thể.

"A, đây là cái gì?"

Tiểu Hắc tại lão gia trên cổ lấy xuống một viên khuyên tai ngọc, khuyên tai ngọc hiện lên hình bầu dục, phía trên khắc lấy một cái mọc ra tám cái cánh tay, mặt xanh nanh vàng ác ma.

"Nhìn đây là lão đầu trừ vật pháp bảo, lúc này thật phát tài, mau nhìn xem tiên nhân đều cất chứa bảo bối gì!"

Côn Dương Tử hoàn toàn quên đi vừa rồi xấu hổ, tại pháp bảo trước mặt hần luôn luôn hiển đến hưng phấn dị thường.

Nghe hần nói như vậy, tiểu Hắc cũng có chút kích động, vội vàng đem tâm thần chìm vào khuyên tai ngọc bên trong tiến hành xem xét, một lát sau, nàng lác đầu nói ra: "Cái này đích xác là một cái không gian trữ vật, nhưng là lấy thực lực của ta, trước mắt còn không cách nào tiến vào."

"Nhanh lấy tới gọi ta thử một chút!"

Côn Dương Tử không tin hắc tích con rết năng lực, một tay lấy khuyên tai ngọc đoạt lại, lật qua lật lại dò xét một phen về sau, mất hết cả hứng nói ra: "Ngọc này rơi không gian bên trong đẳng cấp phi thường cao, theo ta suy đoán tại thần thức đạt tới Độ Kiếp kỳ trước, tuyệt đối không thể tiến vào bên trong."

"Độ Kiếp kỳ!"

Mạc Tiểu Lâu thất vọng, lúc đầu đương Côn Dương Tử nói ra ngọc này rơi là không gian trữ vật lúc,

Trong lòng của hần lại dấy lên hi vọng, nói không chừng trong này liền có hay không tên miếng sắt cùng văn sĩ áo trắng manh mối. Nhưng vừa vận dấy lên ngọn lửa hi vọng, liền bị vào đầu giới tắt.

Độ Kiếp kỳ. . . . Đừng nói chính Mạc Tiểu Lâu không có chút nào lòng tin đạt tới, coi như phóng nhãn cả cái vị diện, chỉ sợ cũng không ai thấy qua chân chính thiên kiếp.

Cố gắng từ sa sút cảm xúc bên trong giãy dụa ra, Mạc Tiểu Lâu lần nữa mất nhìn trong quan tài an nghỉ lão gia, kia đáng may râu ở giữa lưu lộ ra ngoài hiện lãnh lăm hần động dung, trong thoáng chốc, phảng phất lại về tới dòng năm tuế nguyệt. Đem nắp quan tài thả lại như lúc ban đầu, Mạc Tiểu Lâu dám khẳng định, vị lão gia này tuyệt không phải phía sau màn hắc thủ, hần chỉ hi vọng lão nhân gia có thể yên tĩnh an nghỉ.

"Tiểu tử, ngươi đem cái này quan tài cùng cùng một chỗ mang đi!"

"Vì cái gì? Chúng ta đã cầm hần rất nhiều thứ, lẽ ra gọi hần ở đây an nghỉ."

Côn Dương Tử bị tức mất trợn trắng, không kiên nhẫn nói ra: "Một ngày ngọc, cả đời ngọc, không tính cổ này tứ ngược tiên linh chi khí, riêng là cái này còn trùng lăm ra động tĩnh liền là đủ bại lộ cái sơn động này, ngươi không cầm, người khác cũng tới cầm. Nhanh lên động thủ, để tránh. . . ."

Hần lời còn chưa nói hết, đột nhiên cảm giác được thấy lạnh cả người đánh tới, nguyên lai một bên chỉ đen tiểu la ly chính lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Tiểu Lâu tay trái, Côn Dương Tử lập tức thu âm thanh.

Cảm thấy Côn Dương Tử có lý, Mạc Tiểu Lâu đối quan tài cung kính thi cái lễ: "Tiền bối, đắc tội!"

Bàn tay vung lên, Mạc Tiểu Lâu đem quan tài thu nhập đến trong vòng tay trữ vật, sau đó đám người liền rời đi Thụy Bình núi, hướng chân trời bay đi.

Lúc chạng vạng tối, Mạc Tiểu Lâu tại một dòng sông lớn bên cạnh rơi xuống, trời chiều đem nước sông chiếu rọi đến ửng đỏ, nhìn qua miếu miếu cuộn cuộn mặt sông, Mạc Tiểu Lâu lăm vào mê mang.

"Ta nên đi nơi nào? Vốn cho là đã chính tay đâm thủ phạm, nhưng lại một cái càng lớn bí ẩn lại đập vào mặt, là ai bày ra đây hết thấy, mục đích của bọn hần ở đâu? Chẳng lẽ ta mới là vòng xoáy này điểm trung tâm? Bảy năm trước... . Lúc đó ta vẫn chỉ là một cái mười hai tuổi sơn dã tiểu tử."

Mạc Tiểu Lâu lòng đang hoang mang bên trong giãy dụa, theo tu vi tiến, hần phát giác mình càng ngày càng xem không hiểu thế giới này, nguyên bản những cái kia đại biểu chính nghĩa cùng vinh quang danh tự phía sau lại ẩn giấu đi vô tận bản thủ cùng dơ bẩn, mà mình cũng bắt đầu cùng ngày xưa yêu thú ma đầu làm bạn, đến cùng ai mới là bại hoại?

"Tiểu tử, đừng chỉ ngắm phong cảnh, thời gian vẫn là phải qua, hiện tại ta liền đến nói một cái hiện thực tàn khốc chủ đề, trải qua. . . . Nàng như vậy

nháo trò, chúng ta tỉnh thạch dự trữ đã thiếu nghiêm trọng, về sau cũng không có cách nào tu luyện, người còn như thế nào báo thù?"

Côn Dương Tử âm nhu thanh âm không đúng lúc vang lên, đánh gãy Mạc Tiểu Lâu suy nghĩ.

"Tỉnh thạch. . . . Năm đó ta tại Khôn Thương tông tu luyện cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua tỉnh thạch, chúng ta chỉ cần tìm một cái tương tự địa phương dốc lòng tu luyện không là được rồi?"

"Người. . . . Ta... ."

Côn Dương Tử đang định thường ngày châm chọc nói móc Mạc Tiểu Lâu một phen, lại chú ý tới một bên tiểu la ly chính quăng tới ánh mắt lạnh như băng, hần vội vàng lại nén trở về.

"Ta. . . Ta đổi IQ của người không cho đánh giá! Khôn Thương dãy núi là địa phương nào? Kìa là so mỗ tỉnh thạch muốn trên quý nghìn lần vạn lần thiên nhiên linh mạch, toàn bộ đại lực cứ như vậy một chỗ, chúng ta đi đâu tìm tìm?"

"Vậy người nói nên làm cái gì?" Mạc Tiểu Lâu mặc dù chịu không ít khổ, nhưng một mực thân là Khôn Thương tông hạch tâm đệ tử hần, cho tới bây giờ đều không có vì tài nguyên tu luyện phát sầu qua.

"Còn có thể làm sao? Đương nhiên là đi ăn cướp!"

Côn Dương Tử tâm niệm vừa động, một bộ địa đồ xuất hiện tại Mạc Tiểu Lâu trong bàn tay trái.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づღHuyền ☆ ๓Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Nói chuyện phiếm

"Người đến xem, đây là Trung Thổ đại lực linh mạch bản đồ phân bố."

Côn Dương Tử đem địa đồ triển khai, ngón tay tại dưới góc phải một chỗ trên dãy núi điểm mấy lần.

Mạc Tiểu Lâu phát hiện bản vẽ này bên trên có vài chỗ bị làm màu đỏ tiêu ký, nhìn kỹ mới phát hiện bên trong vậy mà bao quát Dao Ba Kiếm Tông cùng hoán khối đảo, phía trên kỹ càng ghi chép đối ứng môn phái quy mô cùng tài nguyên phân bố. Nguyên lai cái này đồ lại là Côn Dương Tử cướp bóc công lược.

"Nơi này gọi là lớn Tương linh, ở vào đại lực phía đông nam, có sản lượng không sai khoáng mạch, trước mắt bị phụ thuộc vào Khôn Thương tông một cái tu chân thế gia đem khống. Chúng ta trước tiên có thể từ nơi này ra tay, nếu không phải trước đó tại Bắc Hải bị người. . . . Xảy ra ngoài ý muốn, bọn hần sớm đã bị ta diệt."

"Nắm chắc lớn sao?"

"Nếu là đổi thành ta thời kỳ toàn thịnh đương nhiên không có vấn đề, thế nhưng là... Bất quá người yên tâm, chỉ phải cẩn thận bày ra nhất định giải quyết bọn hần."

Mọi người tại bờ sông Sa Châu bên trên hiện lên một đoàn đồng lửa, Côn Dương Tử cùng tiểu Hắc chính thảo luận cướp bóc kế hoạch, nhìn xem nhảy nhót lung tung hóa điểm, Mạc Tiểu Lâu lại rơi vào trầm tư.

"Ta đây là thế nào, chẳng lẽ vì tỉnh thạch thật muốn đi giết cướp vô tội sao? Nhưng không có tỉnh thạch, liền không cách nào tu luyện, nói thế nào báo thù rửa hận!"

Chuyện cho tới bây giờ, Mạc Tiểu Lâu tự tay giết qua người chỉ có Thượng Quan Hoành phụ tử cùng ruộng cầu vòng, phương thức mặc dù tàn nhẫn, nhưng nếu như đổi mặt người vô tội, không biết mình còn có thể không hạ thủ được.

"A?"

Thần thức có cảm ứng, Mạc Tiểu Lâu phát hiện lúc trước nhặt được viên kia đưa tin Linh phù lại phát sáng lên. Mấy ngày này, Mạc Tiểu Lâu kinh lịch rất rất nhiều, quay đầu trước kia, chỉ cảm thấy dường như đã có mấy đời, hẳn thậm chí đã đem đưa tin Linh phù sự tình quên ở sau đầu.

"Hôm nay ta thật cực kỳ hưng phấn, cùng ta có huyết hải thâm cừu người đã xuất hiện!"

Mạc Tiểu Lâu đem Linh phù cầm trong tay, đập vào mi mắt chính là một câu như vậy không đầu không đuôi lời nói.

Nguyên lai trong mấy ngày này, đối phương mỗi ngày đều sẽ phát lên mấy cái tin tức, mới đầu gặp Mạc Tiểu Lâu cũng không hồi phục, hẳn có chút nổi giận phát điên, về sau vậy mà bắt đầu tự quyết định, hoàn toàn không để ý tới có người hay không nhìn thấy.

"Thật sự là nhảm chán đến một loại cảnh giới."

Từ khi nhặt được cái này mai có giá trị không nhỏ tức thời đưa tin Linh phù về sau, đối phương cho Mạc Tiểu Lâu ấn tượng liền là tiền nhiều mà nhảm chán.

"Cùng ta có huyết hải thâm cừu người đã xuất hiện..."

Mạc Tiểu Lâu ở trong lòng tái diễn câu nói này, thì ra là không chỉ ta một người gánh vác lấy cừu hận, bất quá so sánh dưới, người may mắn nhiều, không giống ta ngay cả cừu nhân thân phận cũng không biết.

Mạc Tiểu Lâu lắc đầu tự nói, bởi vì tìm được một tia cộng minh cảm giác, hẳn lập tức trả lời hai chữ: "Chúc mừng."

Cơ hồ trong nháy mắt, liền được đối phương hồi phục: "A..., người lại có nhìn thấy a, những ngày này người đi đâu? Đúng, lần trước người nói bị ta hại chết, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Nhặt được cái này Linh phù người sẽ không phải bị người giết a?"

Nhìn xem Linh phù bên trên không ngừng sáng lên thanh sắc quang mang, Mạc Tiểu Lâu xạm mặt lại, hẳn hiện tại mười phần hối hận, đều tự trách mình tiện tay, tại sao phải hồi phục, lúc trước sở dĩ giữ lại Linh phù, là bởi vì thứ này mặc dù vô dụng, nhưng lại rất đáng tiền, bỏ đi quả thực đáng tiếc.

". . . . Ta còn sống."

"A, vậy là tốt rồi, bảy mười năm trước ta tùy tiện thả một cái không gian phiêu lưu bình, mệnh mệnh vị diện, người có thể nhặt được liền là duyên phận, ta vừa còn đang suy nghĩ, nếu như người chết, ta hẳn là sẽ báo thù cho người."

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy đối diện gia hỏa thực sự buồn cười, hẳn ngay cả thân phận của mình đều không rõ ràng, nói gì báo thù, mà lại bình nước chưa gặp lại, sinh tử của mình cùng hẳn có liên can gì?

"Người có phải hay không đặc biệt cô độc?"

Lúc đầu Mạc Tiểu Lâu muốn dùng nhảm chán hai chữ đến đánh giá đối phương, thế nhưng là suy nghĩ phía dưới lại cảm thấy quá mức vô lễ.

Cùng dĩ vãng khác biệt, lần này qua một hồi lâu hẳn mới nhận được hồi phục.

"Nếu như làm bộ kiên cường tính cô độc, ta cũng nghĩ thế đi."

Làm bộ kiên cường? Tưởng tượng năm đó mới vào Khôn Thương, bị người khi dễ lúc, Mạc Tiểu Lâu lại làm sao không đang làm bộ kiên cường.

Khóc vô số lần, chỉ là không có tư cách gọi nước mắt đến rơi xuống, bởi vì như vậy sẽ chỉ ngênh đốn càng nhiều chế giễu.

Lần này, đổi lại Mạc Tiểu Lâu trầm mặc không nói.

"Đến nói một chút người đi, lâu như vậy, ta rất hiểu kì là ai nhặt được ta phiêu lưu bình."

"Ta? Ta không có gì đặc biệt."

"Người thật là không thú vị! Trên thế giới này, mỗi người đều là khác biệt, người càng là nói như vậy, ta càng cảm thấy kinh nghiệm của người nhất định cực kỳ đặc sắc!"

Mạc Tiểu Lâu nhất thời ngữ nghẹn, hẳn không rõ cho tới nay gặp phải người vì cái gì đều như thế có thể nói, có lẽ là bởi vì chính mình quá ngu ngốc, còn là Tiểu Bạch tốt, bất luận người nói cái gì, nó đều chỉ sẽ "Ô ô ~".

"Cuộc sống của ta liền là rất vô vị, không có gì đặc biệt."

"Người người này thật rất không biết nói chuyện phiếm, tùy tiện nói một chút người chuyện làm bây giờ!"

Mạc Tiểu Lâu bỗng nhiên có một loại muốn đem đưa tin Linh phù vứt bỏ xúc động, còn có rất nhiều chuyện đợi chờ mình hoàn thành, như loại này không có dinh dưỡng nói chuyện phiếm, quả thực liền là đang lãng phí sinh mệnh.

"Tại chế định kế hoạch."

"Kế hoạch? Mau nói kế hoạch gì!"

Vị diện mệnh mông, hai cá nhân hiện thực bên trong hoàn toàn không có bất luận cái gì gặp nhau, nói cũng không quan trọng, như là đã có được cái này Linh phù, kia sẽ không ngại không chuyện gì không nói, giải quyết ra phiền muộn trong lòng, bây giờ Mạc Tiểu Lâu lại có chút nghĩ thoáng.

"Cướp bóc kế hoạch"

"Cướp bóc? Ha ha ha quá thú vị, mau cùng ta nói một chút, người rốt cuộc muốn đoạt ai?"

Đối diện nhìn thấy cướp bóc hai chữ vậy mà như thế hưng phấn, Mạc Tiểu Lâu không khỏi có chút giật mình.

"Ta nói tiểu tử thú làm gì đâu? Cũng không tham dự thảo luận! U, tức thời đưa tin Linh phù, bảo bối tốt, với ai trò chuyện đâu?"

Côn Dương Tử một tay lấy Linh phù đoạt trong tay, tra xét một phen về sau, nói "Tiểu tử người điểm phúc không cạn a, đối diện xem xét liền là nữ tử."

Sau khi nói xong, hần thao túng Nguyên Thần tại Linh phù phía trên viết: "Cướp bóc toàn bộ Tu Chân Giới."

Mạc Tiểu Lâu cũng có một chút cảm giác, đối diện người hần là một vị nữ tử, hần sợ Côn Dương Tử hiểu lầm, nhận điện thoại nói móc mình, tại là một thanh đem Linh phù đoạt trở về, ném vào trong vòng tay chứa đồ.

"Ta cùng tiểu Hắc đều đã quyết định, mặc dù Vương gia không có có nhân vật lợi hại gì, nhưng lớn Tương lĩnh một vùng tu giả lấy Thổ hệ làm chủ, lực phòng ngự cực mạnh, đám người liên hợp lại sử dụng pháp trận, cũng là có chút khó giải quyết, cho nên đi đầu chui vào khoảng mạch lại động thủ mới là thượng sách."

"Hần nói không sai, nếu như có thể sớm trà trộn vào trong mỏ quặng, hần là nhưng để tránh cho người vô tội thương vong."

Tiểu Hắc gỡ xuống rừ xuống đến bên hông đuôi ngựa, chậm rãi nói, hần cùng Mạc Tiểu Lâu tiếp xúc thời gian lâu nhất, sâu biết rõ được cái này nhìn lạnh như băng tiểu tử, kỳ thật ở sâu trong nội tâm vẫn như cũ là năm đó cái kia giản dị thiếu niên.

Quả nhiên, hắc tích con rết đối Mạc Tiểu Lâu làm ra an ủi hiệu quả, làm hần đã không còn các loại lo lắng.

"Tốt! Vậy chúng ta trước tu chỉnh một đêm, sáng mai liền xuất phát, hảo hảo đánh cướp một phen!"

Nhưng mà Mạc Tiểu Lâu cũng không biết, Khôn Thương tông đối với hần hạ đạt thiên địa cướp giết lệnh đã lấy tốc độ cực nhanh truyền khắp toàn bộ Tu Chân Giới, bây giờ danh tiếng của hần đã không thua gì năm đó Côn Dương Tử.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đạu.....^,..^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 65: Giang gia tử đệ

Đại Tương lĩnh ở vào Trung Thổ đại lục phía đông nam, khí hậu hợp lòng người, nhiều khí ẩm, trong núi không phân bốn mùa, quanh năm cỏ cây um tùm, bởi vậy đồng đảo yêu thú cũng đều lựa chọn nghỉ lại ở đây, phồn diễn sinh sống.

Nhưng mà lệnh Đại Tương lĩnh nổi danh trên đời lại không phải như về cảnh trí, mà là tầng nham thạch hạ kia số lượng dự trữ kinh người mỏ tinh thạch mạch.

Sáng sớm, trong núi sương mù còn không có tán đi, vài đầu rồng kiếm linh trâu phi tốc chạy qua, mặt đất một trận run rẩy, đem trên phiến lá giọt sương đánh rơi xuống.

"Bá bá bá ~ "

Mấy đạo nhân ảnh tàng trời thấp lướt qua, đuổi theo.

"Bò....ò... ~!"

Răng kiếm linh trâu nhao nhao phát ra gào thét, tại bọn chúng trước mặt một đạo vách núi cắt đứt đường đi, phía dưới mây mù lượn lờ, thâm bất khả trắc.

Cùng lúc đó, mấy đạo nhân ảnh rơi xuống, cầm đầu là tên nữ tử, cầm trong tay phi kiếm, một thân trang phục, tư thế hiên ngang.

"Hừ, nhìn các ngươi cái này vài đầu súc sinh còn chạy trốn nơi đâu?"

Một vị mười lăm mười sáu tuổi thanh niên tại nữ tử bên người đứng vững, một đôi mắt có ánh khí con ngươi gắt gao nhìn chăm chăm phía trước răng kiếm linh trâu, giờ bàn tay lên, chậm rãi té khỏi phi kiếm.

"A tỳ, cái này vài đầu súc sinh liền giao cho ta, nhìn ta tới thu thập bọn chúng!"

"Phi nhi ngươi vừa mới đạt tới luyện khí trung kỳ, những này răng kiếm linh trâu thuộc về cấp bốn yêu thú, thực lực cùng ngươi tương đương, nhất định phải cẩn thận."

"Yên tâm đi a tỳ, ngươi còn chưa tin chúng ta Giang gia đệ nhất thiên tài sao? Ta nhất định sẽ đưa chúng nó bắt sống!"

Thiếu niên này tên là Giang Dịch Phi, là Đại Tương linh Giang gia tiểu thiếu gia, bị hắc kêu là a tỳ nữ tử tên là Giang Diệp Nhi, một thân tu vi đã đến luyện khí đại viên mãn, trước mặt lấy Giang gia đại tiểu thư thân phận chương quản gia tộc.

Từ khắp cả Đại Tương linh đều là thể lực của Vương gia phạm vi, cái khác mấy gia tộc lớn chỉ có thể phụ thuộc vào Vương gia đến thu hoạch được tài nguyên tu luyện. Bởi vì Giang gia bình thường chủ yếu phụ trách khoáng mạch khai thác công việc, cho nên Giang Diệp Nhi phải thường xuyên bắt được yêu thú sung làm lao lực.

"Bò....ò...!"

Kia vài đầu răng kiếm linh trâu gặp đã mất cơ hội chạy trốn, nhao nhao quyết định làm chó cùng rứt giậu.

Ở trong một đầu nhất cường tráng giống đực hét lớn một tiếng, dẫn đầu làm khó dễ, răng nanh sắc bén cùng sừng trâu dưới ánh mặt trời hiện ra hàn quang, cường tráng bốn vỏ mang ra đại lượng bùn đất, xông về Giang Dịch Phi.

"Hừ! Đến hay lắm!"

Đối mặt như thế Man Thú, thiếu niên này cũng không hoảng hốt, hắc tinh táo bảm pháp quyết, lấp kín cao mười mấy mét tường đất đột ngột từ mặt đất mọc lên, chặn răng kiếm linh trâu lại lịch.

"Ầm ầm ~ "

Tiếng va chạm to lớn vang lên, thế tới hung mãnh linh trâu đụng đầu vào trên vách tường, nhưng mà yêu thú này đầu lâu cực kỳ cứng rắn, mãnh liệt như thế va chạm phía dưới lại lông tóc không thương.

"Bò....ò...!"

Lắc lư mấy lần đầu lâu to lớn, linh trâu ngửa mặt lên trời phát ra gầm thét, triệt để lâm vào cuồng bạo trạng thái, miệng lớn hai bên đột xuất răng nanh bên trên bắt đầu nổi lên hào quang màu tím nhạt, bốn vỏ dùng sức sau đạp, hai cái nanh vậy mà cắm vào vách tường ở trong.

Quanh thân kinh khủng cơ bắp trong nháy mắt hở ra, lặp đi lặp lại xé rách mấy lần về sau, cứng rắn vách tường lại ầm vang sụp đổ.

Nhưng mà bụi mù tan hết về sau, phía trước nhưng không thấy địch nhân bóng dáng, điên cuồng răng kiếm linh trâu nhất thời sững sờ ngay tại chỗ.

Chẳng biết lúc nào, Giang Dịch Phi thân ảnh đã sớm xuất hiện tại yêu thú này đỉnh đầu, phi kiếm trong tay hướng về phía trước điểm nhẹ, một vòng màu vàng nâu quang mang từ trong thân kiếm bắn ra, trực kích linh trâu cái ót chỗ uy hiếp.

"Phanh ~!"

Răng kiếm linh trâu thân thể khổng lồ lắc lư mấy lần về sau, ứng thanh ngã gục, lại ngất đi.

Thấy tình cảnh này, cùng nhau đến đây mấy tên Giang gia tử đệ nhao nhao gọi tốt: "Công tử thật là lợi hại, một chiêu này giương đông kích tây quả thực quá đẹp rồi!"

"Phi nhi không nên khinh thường, chú ý sau lưng."

Ngay tại Giang Dịch Phi đánh trúng mục tiêu đồng thời, một đầu khác linh trâu vậy mà nhảy lên thật cao, hai cây răng nanh sắc bén đâm về phía phía sau lưng của hắn.

Bởi vì khoảng cách quá gần, một kích này, Giang Dịch Phi đã là không cách nào tránh né.

"Kít á!"

Răng nanh đâm đến Giang Dịch Phi trên thân vậy mà phát ra kim loại ma sát thanh âm, trong lúc nhất thời, hỏa hoa văng khắp nơi.

Bởi vì linh trâu lực lượng quá không lồ, thiếu niên bị đung trên không trung liên tục lật ra số cái té ngã về sau, lúc này mới ổn định thân hình, trừ cái đó ra, vậy mà lông tóc không tổn hao gì.

"Lợi hại! Không nghĩ tới công tử Thổ Linh chi lực vậy mà tu luyện đến cảnh giới như thế, dễ như trở bàn tay liền có thể ngăn lại cấp bốn yêu thú công kích!"

"Kia là đương nhiên, chúng ta Thổ hệ tu giả tự ngao bản lĩnh liền là cường đại phòng ngự, chỉ cần bình thường chú ý cùng ngoại giới Thổ Linh chi khí tiến hành cộng minh huấn luyện, liền có thể mô phỏng thổ nhượng bên trong khoáng vật thuộc tính, lúc chiến đấu linh lực xấu thể, tự nhiên đao kiếm không sợ."

Ở một bên quan chiến hai tên Giang gia tử đệ đối Giang Dịch Phi phục sát đất, có lẽ, vị này năm gần mười tám tuổi tiểu thiếu gia thật sẽ trở thành gia tộc hi vọng, tại dưới sự hướng dẫn của hắn, một ngày kia Giang gia có lẽ thật có thể cường thịnh, không hề bị quản chế tại người.

Giang Dịch Phi trên không trung ổn định thân hình sau cũng không có bất kỳ dừng lại, đầu ngón tay liên động, phía dưới lập tức lại xuất hiện số bức tường bích, đem rặng kiếm linh trâu tương hồ cách trở, lẫn nhau ở giữa không cách nào chiếu ứng, mà Giang Dịch Phi thì ở trên cao nhìn xuống, đem nó từng cái đánh tan.

Bất luận là tu vi vẫn là tâm trí, cái này mười tám tuổi thiếu niên đều xứng với thiên tài hai chữ, nếu như có thể giống Khôn Thương tông những cái kia hạch tâm đệ tử đồng dạng, thu hoạch được nhất lưu tài nguyên tu luyện, hắn đem tiền đồ vô lượng.

Một phen chiến đấu về sau, Giang Dịch Phi bằng sức một mình, chung bộ hoạch tám đầu răng kiếm linh trâu, cùng nhau tùy hành Giang gia tử đệ không khỏi đối với hắn trắng trợn tán dương, đó cũng không phải lấy lòng, người bị đè nén lâu, chỉ cần thấy được dù là một chút hi vọng, đều sẽ vô cùng hưng phấn.

"Phi nhi, ngươi về sau không cần thiết cậy mạnh, có đôi khi làm náo động không có chỗ tốt."

Đang lúc Giang Dịch Phi hưởng thụ anh hùng quang hoàn lúc, Giang Điệp Nhi một chậu nước lạnh dội xuống.

"A tỳ, ngươi làm sao? Ở trên đời này, không có gì so đề cao tự thân lực lượng càng làm cho người ta hưng phấn, ta thì muốn làm đến mạnh nhất, không muốn cùng phụ thân đồng dạng, bị Vương gia giam tại chân đời sau!"

"Im ngay! Ngươi không có tư cách đánh giá phụ thân! Hôm nay sau khi trở về, phạt mặt ngươi bích một tháng, không cho phép rời khỏi gia tộc nửa bước!"

Đừng nhìn Giang Dịch Phi tính tình cao ngạo, nhưng Giang Điệp Nhi trong lòng hắn có được chí cao uy nghiêm vô thượng, mười năm trước, khu mỏ quặng bên trong yêu thú từng phát sinh bạo loạn, thân là gia chủ phụ thân vì Giang gia an toàn, đành phải nhiều năm ở tại an lộ cung trong, mặt ngoài đảm nhiệm Đại Thương lĩnh tu chân liên minh Phó minh chủ, kì thực bị Vương gia giam lỏng, trở thành con tin.

Bạo loạn bên trong, mẫu thân vì bảo vệ bọn hắn tỷ đệ hai người, bất hạnh bỏ mình, từ đó về sau, năm gần mười hai tuổi Giang Điệp Nhi một bên nâng lên gia tộc gánh nặng, một bên chiếu Cố đệ đệ, tỷ tỷ vất vả, không ai lại so với Giang Dịch Phi càng hiểu hơn, đây cũng là hắn khắc khổ tu luyện động lực, hi vọng một ngày kia có thể trở nên đủ cường đại, bảo hộ tỷ tỷ, cứu ra phụ thân, triệt để thoát khỏi Vương gia khống chế.

Lúc này, gặp Giang Điệp Nhi thật sự nổi giận, Giang Dịch Phi lập tức cúi đầu, thì thảo nói ra: "Ta biết sai, a tỳ bớt giận."

Không đề ý đến đệ đệ, Giang Điệp Nhi ánh mắt tại trên mặt mọi người đảo qua, lạnh lùng nói ra: "Hôm nay Phi nhi một người chế phục tám đầu răng kiếm linh trâu sự tình ai cũng không cho phép lộ ra nửa chữ, nếu không gia pháp hầu hạ!"

Giang Điệp Nhi quyền uy không thể nghi ngờ, đám người lập tức gật đầu nói phải, tại Giang gia, không ai sẽ vi phạm mệnh lệnh của nàng.

Nhìn qua nơi xa ở trong sương mù lúc ẩn lúc hiện núi non, Giang Điệp Nhi âm thầm thở dài: "Phi nhi, nhìn thấy ngươi mỗi lần tiến bộ, tỷ tỷ so bất luận kẻ nào đều cảm thấy hưng phấn, thế nhưng là Vương gia các trưởng lão làm sao lại cho phép ta Giang gia có một thiên tài tồn tại, hết lần này tới lần khác ngươi lại không hiểu ẩn nhẫn. . . ."

"Dát ~!"

Đột nhiên, một tiếng tiếng rít chói tai vang vọng rừng rậm trên không, chân trời, một cái thân thể khổng lồ ép đi qua.

"Không được! Nơi này tại sao có thể có ăn tùy chim!"

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,..^..... Coverted by ๔๗๓Huyền★๖๗๓Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Mua xuống toàn bộ Ngôn gia

Trà mùi thơm khắp nơi trong phòng khách, Lục An lễ phép đưa ra bản thân chuẩn bị lễ vật.

Ngôn Bình Thành cười ha hả tiếp nhận đồ uống trà, nói một tiếng có lòng.

Tuần Lệ Phi lấy ra vòng tay, quan sát một lát, mừng rỡ đeo lên trên tay, tựa hồ có chút thất lễ, lại làm cho Ngôn Nghiên cực kỳ mừng rỡ, con mắt đều cười híp.

Lấy nàng đối với mình mẫu thượng lớn người giải, động tác này là đại biểu cho mẫu thượng đại nhân phi thường vui vẻ.

Bước đầu tiên tiến triển cực kỳ thuận lợi a, Ngôn Nghiên trong lòng nói nhỏ, dư quang quét mắt bình tĩnh Lục An, trong lòng càng an định.

Nàng liền sợ Lục An chỉ vì cái trước mắt, có Lục Nhất Nguyên tại, chậm chậm mưu toan mới là chính đạo.

Tuần Lệ Phi đeo lên vòng tay nhìn mấy mắt, cười tủm tỉm nói nói, "Tiểu An, cái này vòng tay a di mang theo phù hợp!"

...

Trong phòng khách bầu không khí rất hòa hài, Ngôn Nghiên âm thầm nói lòng lão đại một hơi.

Bên tai truyền đến Lục Nhất Nguyên ôn hoà hiền hậu thanh âm, ngữ khí không vội không chậm, "Bình Thành lão đệ, Tiểu Nghiên cùng Tiểu An niên kỷ cũng không nhỏ, hai nhà chúng ta có phải hay không thương lượng một chút hai người bọn họ sự tình, định nhất định?"

Lục Nhất Nguyên vừa dứt lời, Ngôn Bình Thành nụ cười trên mặt liền thu liễm, đây là Lục Nhất Nguyên lần thứ nhất tự mình ra mặt nói chuyện này.

Cực kỳ hiển nhiên, hiệu quả thật không tốt.

Hương trà vẫn là cái kia hương trà, bầu không khí lại hoàn toàn khác biệt, Lục Nhất Nguyên cái này các loại người tinh minh đương nhiên biết Ngôn Bình Thành thu liễm ý cười mục đích.

Ngôn Bình Thành ngữ khí không khỏi có chút nhạt nhẽo, hần nói nói, "Lục tổng, chúng ta Ngôn gia tiểu gia nhỏ nghiệp, không dám trèo cao Lục gia."

Lục Nhất Nguyên cùng Ngôn Bình Thành đánh qua nhiều về quan hệ, thậm chí hồi trước Ngôn Bình Thành còn xin Lục Nhất Nguyên đi Hồng Kông nhìn qua Ngôn Nghiên, nhưng, hần thật không nghĩ tới, Ngôn Bình Thành thế mà một điểm đường lui cũng không lưu lại.

Tuần Lệ Phi dùng cùi chỏ đụng đụng bên cạnh Ngôn Bình Thành, cười chen vào nói, "Lục tổng, bình thành không phải ý tứ này, ngài..."

Lời còn chưa nói hết, liền bị Ngôn Bình Thành cắt đứt, "Ta chính là ý tứ này, ta biết Ngôn Nghiên cùng Lục An bây giờ tại một khối, chuyện này ta không quản được, nhưng, Ngôn Nghiên đến Lục gia chuyện này tuyệt đối không thể! Ta nói thẳng, Ngôn gia chỉ có thể tiếp nhận con rể tới nhà."

Ngôn Bình Thành cố chấp, tại thời khắc này, thể hiện đến phát huy vô cùng tinh tế.

Một chút mặt mũi đều không cho Lục Nhất Nguyên,

Đồng dạng, một điểm đường lui đều không có cho mình lưu. 24 phần có 1

Lục Nhất Nguyên há hốc mồm, muốn nói gì, lại đều kẹt tại trong cổ họng, trước khi đến, hần thật không nghĩ tới Ngôn Bình Thành thái độ sẽ kiên quyết như thế.

Ngôn Bình Thành làm như thể hậu quả cực kỳ rõ ràng, Lục Nhất Nguyên cùng Lục An ra Ngôn gia môn, hai nhà về sau cả đời không qua lại với nhau khả năng phi thường lớn.

Quá quyết tuyệt.

Ngôn Bình Thành không cho Lục Nhất Nguyên tiếp tục cơ hội mở miệng, mặc dù Lục Nhất Nguyên cũng không chuẩn bị nói cái gì, hắn nói, "ta cũng không phải là không đồng ý Lục An, mà là ta Ngôn gia, chỉ có Ngôn Nghiên, không có lựa chọn nào khác!"

Ngôn Bình Thành câu nói này, để Lục Nhất Nguyên nhìn thật sâu mắt hắn, đại khái, để ý tới đến Ngôn Bình Thành một chút điểm nổi khổ tâm trong lòng.

...

Bất hiếu có ba, vô hậu vi đại.

Ngôn Bình Thành giống như Lục Nhất Nguyên, đều dựa vào mình tại thế kỷ chi giao trước sau hoàng kim niên đại bên trong, ánh mắt nhạy cảm, bắt được cơ hội, mới có thân phận bây giờ địa vị.

Ngôn Bình Thành kết hôn thời điểm, gia thế đều chẳng ra sao cả, cưới sau ba năm mới có lớn đôi mới, kia trong ba năm, tuần Lệ Phi đi theo Ngôn Bình Thành chịu không ít khổ, bọn hắn thuộc về niên đại đó chưa lập gia đình trước dục.

Cho nên tuần Lệ Phi hiện tại mới không đến 40 tuổi, nàng là nhanh 20 tuổi sinh hạ Ngôn Nghiên, khi đó Ngôn Bình Thành chết sống không cho tuần Lệ Phi dòng người, cần rằng sinh hạ Ngôn Nghiên, cuối cùng chịu đựng qua khổ nhất thời gian...

Nhưng, cũng chính là bởi vì dạng này, Ngôn Bình Thành còn bảo lưu lại nông thôn thể hệ trước một mực nhất cố chấp quan niệm, nhất định phải cho Ngôn gia lưu lại hậu đại, tại Ngôn Nghiên hôn sự bên trên, nửa điểm chỗ thương lượng đều không có.

...

Lục Nhất Nguyên trầm mặc.

Lục An lại lên tiếng, thanh âm của hắn rất bình tĩnh, là một loại gặp được đại sự tâm bình khí hòa.

"Ngôn thúc thúc, ta mặc dù không phải cực kỳ có thể hiểu các người từ niên đại đó đi tới tư tưởng quan niệm, nhưng, ta chỉ rõ ràng, Ngôn Nghiên là của ta, cũng sẽ chỉ là của ta, người không ngăn cản được."

Nghe được Lục An lời này, Ngôn Bình Thành ngược lại cười, "Lục An, không phải ta xem thường người, nếu như người không dựa vào Lục gia, người thật đúng là không có Ngôn Nghiên ưu tú, người tại Nam Bách Khoa biểu hiện ta cũng có nghe thấy, Ngôn Nghiên đi Hồng Kông về sau, người đòi phế hai năm, một cái nam nhân, như thế so đo lập tức, quá mức không khôn ngoan..."

Còn lại một nửa lời nói, Ngôn Bình Thành không có nói ra, nhưng người đang ngồi không có một cái góc, đều hiểu Ngôn Bình Thành ý tứ, quá mức không khôn ngoan, khó thành đại khí. Y phi vô giá, Lãnh vương thần bí quý tộc

Lục An không nhanh không chậm nói nói, "mỗi một kiện chuyện đã qua, đều sẽ cho nhân sinh của ta mang đến một chút không có thể thay thế kinh lịch, gần nhất ta cũng làm điểm buồn bán nhỏ."

Trong tay của ta hết thấy nắm giữ nhập cổ phần giá trị hên 2 5 ức nhân dân tệ cổ phần, lợi nhuận không lợi nhuận khó mà nói, ngược lại là hợp tác đồng bạn đều còn có chút thân phận, Thẩm Quyển bất động sản công từ nhà họ Tiền, Tiểu Mễ Lebus."

Ngôn Bình Thành mắt nhìn Lục Nhất Nguyên, đạo, "Ta nghe nói Tiểu Mễ hợp tác là bởi vì Lục tổng mặt mũi và cho tiền, đây không đáng gì a? Công từ nhà họ Tiền hợp tác cũng là bởi vì Lục tổng cho người tiền, đều tính không được bản lĩnh của mình."

Lục An thanh âm nhàn nhạt bên trong không có đặc biệt nhiều cảm xúc, "Cha ta cũng coi là ta tài nguyên, mượn tạm vốn liếng rất bình thường, ta đích xác tìm ta cha mượn tạm qua 60 ức, nhưng đã toàn bộ trả lại."

Về phần Tiểu Mễ hợp tác là bởi vì cha ta mặt mũi, cũng không nói sai, không có ta cha, khả năng ta thật không gặp được Lebus, cụ thể hợp tác chi tiết không tiện lộ ra."

Dừng một chút, Lục An nói tiếp, "Nhưng Ngôn thúc thúc hẳn là cũng nghe qua Lebus người, thời gian trước hẳn làm vì thiên sứ người đầu tư thời điểm, A Lý mã Jack tìm hắn đầu tư đều bị cự tuyệt qua, sẽ nhìn ta cha mặt mũi cùng ta một người sinh viên đại học hợp tác?"

Liên xem như ngài nghĩ như vậy, chí ít, cái này 2 5 ức nhân dân tệ cổ phần là thực sự!"

Tại Ngôn Bình Thành mở miệng trước đó, Lục An thanh âm nhàn nhạt sớm vang lên, "Mà lại, ta vừa mới tại mỹ cổ bên trên thu hoạch 395 ức nhân dân tệ."

Tại Ngôn Bình Thành cùng tuần Lệ Phi trùng to nhất thời điểm, Lục An cuối cùng nói câu, "Ta nói nhiều như vậy, chỉ là nghĩ cho thấy thái độ của ta, ta có thể tại gần hai tháng bên trong, lợi dụng tư nguyên của mình, từ không tới có kiếm lấy vượt qua 6 5 ức nhân dân tệ lợi nhuận, cũng có thể tại phi thường

ngấn ngủi tương lai, mua xuống toàn bộ Ngôn gia."

Lục Nhất Nguyên đều bị Lục An bình thần ngữ bên trong ý tứ cho kinh ngạc dưới, mua xuống toàn bộ Ngôn gia? Cái này thật là đại thủ bút a, khục ~ bằng không ủng hộ một chút?

Quả nhiên

Ngôn Bình Thành giống như cười mà không phải cười nhìn xem Lục An hỏi nói, "Lục An, hiện tại xem ra, người tựa hồ hoàn toàn chính xác đầy đủ ưu tú, hai tháng ích lợi vượt qua Ngôn gia mười năm gần đây ích lợi, nhưng người biết ta Ngôn gia tổng tư sản sao?

Người không biết! Ta Ngôn gia dưới cờ công ty năm ngoái chinh hợp tại Ma Đô(Thượng Hải) chứng giao chỗ đưa ra thị trường, hôm nay bắt đầu phiên giao dịch thị giá là 685 ức! Ặn, chỉ là nhân dân tệ!"

Ngôn Bình Thành lời nói rơi xuống ngay miệng, Lục An nghe được trong đầu một thanh âm..

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted b Chương 66: Ăn tùy chim

Theo khoảng cách rút ngắn, trên bầu trời kia thân ảnh khổng lồ càng thêm rõ ràng, Giang Điệp Nhi đã xác định, quái thú này liền là ăn tùy chim.

Trưởng thành ăn tùy chim bình thường vì cấp sáu yêu thú, tương đương với nhân loại dung hợp sơ kỳ thực lực. Loại này súc sinh ngoại hình xấu xí, tính tình táo bạo, tên như ý nghĩa, nó thích ăn cốt tủy, cho nên ăn tùy chim sẽ đem con mồi tàn nhẫn cắn thành thịt nát, ném cả cốt tủy hương vị về sau, lại nuốt vào trong bụng.

"Ặn. . . Ăn tùy chim! Cái này nên làm thế nào cho phải?"

Ở đây Giang gia tử đệ nhao nhao quá sợ hãi, hai chân run rẩy.

"A tỳ, làm sao bây giờ?"

Đối mặt như thế hung thú, coi như thiên tài như Giang Dịch Phi, cũng không khỏi có chút bối rối.

"Phi nhi người dựa vào sau, nếu có cơ hội liền chạy, không cần quản ta!"

Giang Điệp Nhi nhìn chăm chăm không trung bay tới quái thú, kiên định tế khởi phi kiếm, chạm mặt tới cuồng phong đem ngựa của nàng đuôi thối tan, một đầu mái tóc bay lên, gờ khắc này nàng liền như là năm đó mẫu thân, trở thành anh dũng bảo đảm Vệ gia tộc nữ chiến sĩ.

"Thật sự là kỳ quái, cái này ăn tùy chim sẽ chỉ ở sâu trong thung lũng hoạt động, tại sao lại ở chỗ này xuất hiện, chẳng lẽ có người muốn ám toán chúng ta?"

Giang Điệp Nhi lập tức phủ định loại ý nghĩ này, nếu như là Vương gia muốn diệt trừ các nàng hai tỳ đệ, tùy tiện tìm cái lý do là được, cũng sẽ không mạo hiểm mượn tay người khác tại một đầu cấp sáu yêu thú, đây chính là Dung Hợp kỳ thực lực, phóng nhãn toàn bộ Đại Tương lĩnh, cũng không có mấy cái Dung Hợp kỳ trở lên cao thủ.

"A tỳ người nhìn! Ăn tùy chim trên móng vuốt có người!"

Lúc này, Giang Điệp Nhi cũng đã thấy rõ, cái này quái thú trào công chính nắm lấy một cái máu me khắp người thanh niên. Xem ra đúng là mình không may mắn, vừa vận dụng phải ra ngoài kiếm ăn ăn tùy chim.

Giang Điệp Nhi phi kiếm trong tay so những tu giả khác vũ khí muốn rộng hơn mấy phần, nắm trong tay bá khí mười phần, nàng cả người khí chất đem oai hùng cùng ôn nhu kết hợp với nhau, đúng là nữ trung hào kiệt.

"Phi nhi, đợi chút nữa một có cơ hội người liền chạy, biết sao!"

"Không, muốn đi cùng đi!"

"Bớt nói nhảm, chúng ta nơi này không người là cái này ăn tùy chim đối thủ, các người ở chỗ này ngược lại thành gánh nặng của ta."

Trong chớp mắt, ăn tùy chim liền đến trên vách đá không, Giang Điệp Nhi không nói thêm lời, kiêu quát một tiếng, nàng chung quanh thân thể mặt đất truyền đến một trận run rẩy, vách đá vậy mà lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được tăng trưởng, đưa nàng năm giờ lên không trung.

"Ta vốn là so yêu thú này thấp một cảnh giới, nếu như phi hành cùng nó chiến đấu tất nhiên khó mà chống đỡ được một lát, giẫm tại cái này vách đá phía trên thì có thể hoàn toàn phát huy ra ưu thế của ta, cho dù không có phần thắng chút nào, cũng có thể kéo dài thời gian, vì Phi nhi sáng tạo ra cơ hội chạy trốn!"

Giang Điệp Nhi dần dần làm khó dễ, đã thực lực không bằng đối phương, vậy liền không có cố kỵ, chiêu thứ nhất liền dùng hết toàn lực.

"Thật không nghĩ tới, người thuần âm thể mạch lại còn có thể khổng chế yêu thú!"

Nằm tại cự thảo bên trong Mạc Tiểu Lâu không khỏi tán thưởng lên Côn Dương Tử thủ đoạn, lúc này hắn vì che giấu tai mắt người, đã thay hình đổi dạng, mà lại chính nhắm chặt hai mắt, giả giả bộ hôn mê.

"Hừ, cái này nhỏ chim sẽ với ta mà nói liền là cái đồ chơi, ta biết nhưng nhiều nữa đâu, vẫn là câu nói kia, về sau người liền hiểu!"

Mặc dù cận tồn một sợi Nguyên Thần, nhưng Côn Dương Tử cuồng ngạo tự đại tính cách nhưng lại chưa cải biến.

"Suu suu suu ~ "

Tại Giang Điệp Nhi thảo túng dưới, mấy khối tảng đá lớn từ trên vách đá tróc ra, như như đạn pháo đánh tới hướng ăn tùy chim.

"Còn là lần đầu tiên gặp đại tiểu thư xuất thủ, cái này đến cần phải to lớn cỡ nào linh lực mới có thể gọi vách đá sinh trưởng mà ra a!"

"Kia là đương nhiên, chỉ cần có đại tiểu thư tại, tin tưởng chúng ta đều sẽ bình an vô sự."

Phía dưới Giang gia tử đệ thông qua tán dương Giang Điệp Nhi, tận lực đến vượt qua sợ hãi, kỳ thật ai cũng biết, chênh lệch về cảnh giới là không cách nào vượt qua hồng cầu.

Giang Dịch Phi nhìn chăm chăm không trung bóng lưng kia, nhiều năm trước mẫu thân chính là như vậy thay mình đỡ được yêu thú công kích, hôm nay lại đến phiên tỷ tỷ. Trong lòng của hắn tràn đầy hận ý, vì cái gì mình trưởng thành như thế chậm, vẫn là không thể trở nên đủ cường đại.

"A tỷ, không nghĩ tới người lại lợi hại như thế,

Bất luận tu vi vẫn là đảm đương, người mới là Giang gia chân chính hi vọng! Ta không thể nhìn người ở chỗ này ngã xuống!"

Giang Dịch Phi cắn răng một cái, đằng không mà lên, dự định tiến đến chi viện Giang Điệp Nhi.

"Hừ, liên loại này điều chỉnh tiểu kỹ cũng có thể xem như công kích? Thật cho Thổ hệ tu giả mất mặt!"

Trong đầu, Côn Dương Tử khinh thường nói.

"Người kiếm chế một chút, đừng không cẩn thận đưa nàng giết!"

Mạc Tiểu Lâu nhắc nhở lấy, sợ Côn Dương Tử cái này cuồng nhân chiến đấu sẽ cái gì đều không để ý, bất quá gia hỏa này nói không sai, cùng hắn chiêu kia có thể gây nên hải khiếu bốn phương thiên địa so sánh, Giang Điệp Nhi công kích xác thực quá bất lực.

Nghĩ tới đây, Mạc Tiểu Lâu không khỏi cảm thán thế sự vô thường, lúc trước còn tại lẫn nhau chém giết hai người, bây giờ lại ngồi lên cùng một cái thuyền hải tặc, làm lên cướp bóc hoạt động.

"Hừ, người tiểu tử này liền chỉ biết thương hương tiếc ngọc!"

". . . . Ta là lo lắng kẻ hoạch bị người làm hư!"

"A, kia lại có gì khác biệt?"

"Dát. . . ."

Ăn tùy chim phát ra chói tai kêu to, hai con dài mười mấy mét cánh thật mãnh lực một cái, một cổ cương phong trống rỗng mà thành, hướng Giang Điệp Nhi ép tới.

Những cái kia va chạm mà đến hòn đá nhận cương phong ảnh hưởng, nhao nhao cải biến phương hướng, hướng về phía Giang Điệp Nhi đập tới.

Vừa vừa rời đi mặt đất, đang định trợ giúp a tỷ Giang Dịch Phi cũng bị thổi làm nặng nề mà ngã trở về. Cái khác Giang gia tử đệ càng là ngã trái ngã phải, giờ phút này, bọn hắn ngay cả cuối cùng một tia cầu hi vọng sống sót cũng đã phá diệt.

"Rầm rầm rầm "

Gặp hòn đá đập xuống giữa đầu, Giang Điệp Nhi thông qua linh lực cộng minh, hai chân gắt gao dính tại vách đá phía trên, tránh cho bị cương phong thổi đi, cùng lúc đó, nàng hai tay nắm ở cự kiếm, đại khai đại hợp ở giữa, đem nện hướng mình hòn đá toàn bộ đánh nát.

"Không được, lúc này mới vừa mới bắt đầu ta liền đã tiếp cận cực hạn. . . ."

Giang Điệp Nhi cố gắng bình phục lại thể nội hỗn loạn mãnh liệt linh lực, cái này ăn tùy chim vèn vèn tùy ý vỗ cánh, liền có thể hình thành kinh khủng như vậy cương phong, ngạnh kháng phía dưới, vậy mà cảm giác trước mắt biến thành màu đen.

"Chẳng lẽ ngay cả yểm hộ Phi nhi chạy thoát cơ hội đều không có a?"

Giang Điệp Nhi dùng ánh mắt còn lại quét mắt co quắp ngồi dưới đất chặt vật không chịu nổi đám người, trong ánh mắt toát ra bi thương chi sắc. Nhưng mà nàng cũng không biết, vừa mới Côn Dương Tử đã nhường, nếu là chân chính ăn tùy chim một kích phía dưới, chỉ sợ nàng đã mất mạng.

"Không sai biệt lắm được, ta nhìn nàng đã duy trì không được!"

"Đừng dài dòng, ta tính toán sẵn!"

"Dát. . . ."

Ăn tùy chim cự mô bên trong lại phun ra một đạo lam sắc quang mang, đâm thẳng phía dưới Giang Điệp Nhi.

"Phanh!"

Cánh tay bên trong truyền đến tê dại một hồi, Giang Điệp Nhi ngạc nhiên phát hiện, mình vậy mà dùng vận đầy Thổ Linh chi lực hai tay đỡ được ăn tùy chim công kích.

"Cái này. . . Là thật sao?"

Chưa cho nàng suy nghĩ thời gian, tức hồn hên ăn tùy thịt chim cánh rung động, trực tiếp lao xuống, dự định đem Giang Điệp Nhi ăn sống nuốt tươi.

"A tỹ!"

Thấy cảnh này, gãy dựa lấy bờ dẫy Giang Dịch Phi phát ra tuyệt vọng la lên.

"Phi nhi! Người chạy mau!"

Giang Điệp Nhi nghiêng chặt hàm răng, trong tay cự kiếm phát ra mãnh liệt hạt sắc quang mang, thuận thế hướng ăn tùy chim đầu lâu chém tới.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đậu.....^,..,^..... Coverted by づㄟㄟHuyền★ㄟLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....y づㄟㄟHuyền★ㄟLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Vụng về diễn kỹ

Trong cuồng phong, Giang Điệp Nhi điều khiển dưới chân vách đá, nghênh hướng lao xuống mà đến ăn tùy chim, hai người ở giữa triển khai cận chiến chém giết.

"Phanh phanh phanh ~ "

Giang Điệp Nhi trong tay trọng kiếm đại khai đại hợp, không ngừng chém vào ăn tùy chim đầu lâu phía trên.

"Không có cách, diễn trò muốn làm đủ, không thương tổn nàng liền bại trận lộ ra quá giả! Về sau loại này đóng vai heo sự tình người đừng tìm ta, ăn hồ còn có thể!"

Trong đầu, Côn Dương Tử phát ra phản nản, tại hấn thao túng dưới, ăn tùy chim cự mô dùng sức bãi xuống, đỡ lên Giang Điệp Nhi phi kiếm, lợi trào trước đập, Giang Điệp Nhi kêu lên một tiếng đau đớn, bờ vai của nàng trong nháy mắt bị xé mở một cái lỗ hồng lớn, máu tươi giữa trời tung xuống.

"A tỹ!"

Giang Dịch Phi nhìn xem không trung bóng lưng kia, phát ra tuyệt vọng la lên, chẳng lẽ nhiều năm trước bị kịch muốn lần nữa trình diễn sao!

Mạc Tiểu Lâu liếc qua phía dưới Giang Dịch Phi, hấn đôi thiếu niên này tâm tình rất là lý giải, năm đó ở Mạc gia thôn, mình sao lại không phải tận mắt

thấy mẫu thân ngã vào trong vũng máu, loại kia tuyệt vọng cùng thống khổ là thường người vô pháp trải nghiệm. Đương thời khó tránh khỏi đối thiếu niên này sinh ra mấy phần hảo cảm.

Lúc này, Giang Điệp Nhi phát hiện ăn tùy chim phổ thông vậy mà lộ ra lỗ hồng, kinh hi phía dưới, nàng cắn chặt răng, chịu đựng vai truyền đến kịch liệt đau nhức, toàn lực xuất kích.

"Phốc!"

Rộng lượng thân kiếm vậy mà trực tiếp chui vào đến ăn tùy chim mất phải bên trong, đại lượng màu xanh sẫm máu tươi phun ra ngoài, quái điều gào lên thê thảm, vút xuống cự thảo bên trong thanh niên, bồi rối hướng nơi xa bay trốn đi.

"Ta. . . . Vậy mà đem ăn tùy chim đánh lui?"

Mới một kích kia Giang Điệp Nhi đã dùng hết toàn lực, giờ phút này nàng hai chân mềm nhũn, từ trên vách đá dựng đứng ngã xuống.

"A tỷ!"

Giang Dịch Phi thân hình chớp động, xông lên phía trước tiếp nhận Giang Điệp Nhi.

Biến hóa này quá mức đột nhiên, đám người vốn cho rằng Giang Điệp Nhi hẳn phải chết không nghi ngờ, nhưng không ngờ một giây sau, càng đem cái này con yêu thú đánh lui.

"Cái này. . . . Đại tiểu thư vậy mà đánh lui ăn tùy chim!"

"Quá tốt rồi, chúng ta được cứu!"

Đại nạn không chết, những này Giang gia tử đệ vậy mà vui đến phát khóc.

"A tỷ! Ngươi thế nào?"

Giang Dịch Phi vịn Giang Điệp Nhi, nhìn xem nàng đầu vai kia nhìn thấy mà giật mình vết thương, thiếu niên hốc mắt đã hồng nhuận.

"Không sao, bị thương ngoài da."

Giang Điệp Nhi từ trong trữ vật không gian lấy ra mấy viên thuốc ăn vào, vết thương lập tức ngừng lại máu tươi, đơn giản băng bó về sau, gấp đã không còn đáng ngại, nàng đứng dậy đối chúng người nói ra: "Ta có thể đánh lui yêu thú kia đúng là may mắn, súc sinh kia tôn thương đến rất nặng, khó tránh khỏi sẽ quay lại báo thù, nơi đây không nên ở lâu, các ngươi đem rằng kiếm linh trâu thu thập một chút, lập tức lên đường."

Nghe hẳn kiểu nói này, những cái kia Giang gia tử đệ tranh thủ thời gian công việc lu bù lên, sợ kia kinh khủng ăn tùy chim lại giết trở lại tới.

"Khục. . . Khục. . . ."

Mới bị ăn tùy chim dùng sức một ném, nằm dưới đất thanh niên rốt cục tỉnh lại.

"Còn Dương Tử, ta hoài nghi ngươi có trả đũa hiềm nghi!"

"Tiểu tử ngươi xương cốt rắn như vậy, còn sợ quăng?"

Vừa rơi xuống đất Giang Điệp Nhi liền chú đến Mạc Tiểu Lâu, lúc này gặp hẳn thanh tỉnh, liền dẫn theo chuỗi này dính đầy ăn tùy chim máu tươi trọng kiếm đi tới.

"Luyện khí trung kỳ tu vi. . . . Ngươi là người phương nào?"

Mạc Tiểu Lâu giãy dụa lấy ngồi dậy, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp trước mắt vị nữ tử này sắc mặt mặc dù trắng bệch như tờ giấy, nhưng hai đầu lông mày lại có một loại nam nhi đặc hữu tuấn lãng. Hắn đời này gặp qua rất nhiều mỹ nữ, Tư Đồ Tĩnh thanh lệ, Tô Trang Nhã hoạt bát, nhưng giống Giang Điệp Nhi như vậy tư thế hiên ngang nữ tử lại là bình sinh ít thấy.

"Đa tạ cô nương ân cứu mạng, tiểu khả tân dứt khoát, bởi vì gia tộc bị Côn Dương Tử cái kia đáng chết ma đầu cướp sạch, ở trong tộc trưởng bối yểm hộ hạ lúc này mới trốn qua một kiếp, bởi vì hoảng hốt chạy bừa, lạc đường tại cái này Đại Tương lĩnh bên trong, không ngờ bị ăn tùy chim bắt lấy, may mắn được cô nương cứu giúp, không phải giờ phút này ta đã táng thân yêu thú kia trong bụng."

Mạc Tiểu Lâu cung cung kính kính đối Giang Điệp Nhi thi cái lễ, bất quá cái này hơn phân nửa đến từ áy náy chi tình, lúc trước Mạc Tiểu Lâu đã dùng thần thức dò xét qua,

Thông qua đối thoại của bọn họ hiểu rõ đến, đời này Giang thị tỷ đệ cũng là số khổ người, làm sao bị mình đụng vào, trở thành cướp bóc kế hoạch quân cờ.

Cũng không đề ý tới Mạc Tiểu Lâu, Giang Điệp Nhi đối sau lưng hô: "Phi nhi, ngươi nhìn mọi người thu thập xong không có, chuẩn bị xuất phát!"

Lúc nói chuyện, tầm mắt của nàng một mực không hề rời đi Mạc Tiểu Lâu, từ đầu tới cuối duy trì lấy đề phòng.

Mạc Tiểu Lâu thâm cười khổ, cái này Giang gia đại tiểu thư lại đối một vị bị yêu thú công kích người như thế đề phòng, có thể nghĩ, những năm gần đây, Vương gia đối bọn hắn chèn ép đáng sợ đến cỡ nào.

"A tỳ, đều chuẩn bị xong!"

Những cái kia Giang gia tử đệ lại chuẩn bị một cái lưới lớn, đem tám đầu răng kiếm linh trau toàn bộ thả đi lên, hợp lực giờ lên bay đến giữa không trung.

"Tốt, chúng ta đi!"

Giang Diệp Nhi cổ tay hơi rung, đem trên thân kiếm vết máu vớt bỏ, lập tức đằng không mà lên.

"Cái này. . . Các người. . . Khục. . . Khục. . ."

Lần này Mạc Tiểu Lâu là thật bị nước bọt bị sặc, hần vụn vụn không nghĩ tới, những này chính đạo con em thế gia vậy mà hoàn toàn không để ý mình chết sống.

"Ai nha, ta nói người tiểu tử này miệng không là bình thường dân, người ta đều muốn đi người còn sững sờ tại cái này, tranh thủ thời gian thổ huyết, hoặc là giả khóc, hiển đến đáng thương chút!"

Trong đầu Côn Dương Tử rất là lo lắng, hắn cũng không muốn lần này bạch toi công bận rộn một trận.

Làm sao Mạc Tiểu Lâu vốn là tính tình chất phác, bất tiện cùng người giao lưu, cái này các loại cao siêu diễn kỹ hắn có thể nào nắm đến, vậy mà nhất thời ngớ ngẩn, ngây ra như phỗng.

"A tỳ, ta nhìn vị đại ca kia bị thương không nhẹ, không bằng chúng ta đem hắn mang về trong tộc chữa thương."

Giang Dịch Phi dù sao tuổi trẻ, không rành thế sự, gặp Mạc Tiểu Lâu thương thế rất nặng, liền động lòng trắc ẩn.

Gặp còn có hi vọng, Mạc Tiểu Lâu cũng cố không hơn được, thể nội chân nguyên du tẩu, "Phốc. . .", một ngụm lão huyết phun tới.

"Phi nhi, người chó có xen vào việc của người khác! Tranh thủ thời gian theo ta trở về!"

Giang Diệp Nhi mặc dù nhìn không ra Mạc Tiểu Lâu sơ hở, nhưng hôm nay phát sinh hết thảy quá mức ly kỳ, bây giờ Vương gia cực lực chèn ép, lại thêm Đại Tương lĩnh khoáng mạch vốn là bị Trung Thổ đại lục ma đạo ngập nghé, cho nên nàng quyết định nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

"A tỳ, người nhìn hắn đều thổ huyết! Chúng ta nếu như thấy chết không cứu còn tính là gì chính đạo tu giả?"

Lúc này, Giang Dịch Phi quật cường tính tình cũng nổi lên, khẳng khẳng muốn đem Mạc Tiểu Lâu mang về chữa thương.

Thấy tình cảnh này, Giang Diệp Nhi nhú mày, trong lòng hơi cảm thấy bức bối, cái này đệ đệ là mình từ nhỏ nhìn xem lớn lên, tính tình của hắn không có người so với mình càng hiểu hơn, chỉ muốn quyết định sự tình, tám đầu răng kiếm linh trau cũng kéo không trở lại.

Ngắm nhìn chân trời, chỉ gặp đoàn kia sương mù vẫn tại trong núi quanh quẩn không tiêu tan, nếu như còn ở chỗ này lãng phí thời gian, làm không tốt đầu kia ẩn tủy chim thật sẽ quay lại báo thù. Không bằng trước gọi Phi nhi mang lên gia hỏa này, trở lại trong môn chặt chẽ trông giữ, chờ hắn có thể hành tẩu về sau, liền gọi hắn rời đi, chỉ là một cái luyện khí trung kỳ, lượng hắn cũng làm không ra manh mối gì.

"Đã người quyết định, kia liền mang theo hắn đi, xảy ra chuyện hoàn toàn do người phụ trách!"

"Tốt! Vẫn là a tỳ thông tình đạt lý!"

Gặp Giang Diệp Nhi rốt cục đáp ứng, Giang Dịch Phi đuổi bước lên phía trước đem Mạc Tiểu Lâu diu dắt đứng lên, một đoàn người nhanh chóng hướng Đại Tương lĩnh khu mỏ quặng trụ sở bay đi.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,.^..... Coverted by づづHuyền ☆ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Chương 68: Thăm dò

Bởi vì lo lắng Mạc Tiểu Lâu là Vương gia nội ứng, dự định gia hại Giang Dịch Phi, bởi vậy Giang Điệp Nhi lệnh một cái binh thường thành viên gia tộc đỡ lấy Mạc Tiểu Lâu, đồng thời cùng hắn bảo trì khoảng cách nhất định.

Nhưng mà Giang Dịch Phi dù sao cũng là cái mười mấy tuổi thiếu niên, lâu dài ngốc trong gia tộc tu luyện, lại thêm Vương gia áp bách, hắn bắt đầu đối Đại Tương lĩnh thế giới bên ngoài sinh ra vô hạn hướng tới. Nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu về sau, tự nhiên hưng phấn vô cùng.

Hoàn toàn không để ý đến a tỷ mang theo tức giận ánh mắt, Giang Dịch Phi áp sát tới, cùng Mạc Tiểu Lâu bắt chuyện.

"Tân đại ca, quê hương của ngươi ở đâu?"

Còn tốt Mạc Tiểu Lâu sớm đã đem Côn Dương Tử dạy cho hắn sáo lộ học thuộc lòng, hiện tại trả lời lại không có chút nào không hài hòa cảm giác.

"Ta là mây tâm bình nguyên nhân sĩ."

Mây tâm bình nguyên là đại lục ở bên trên thứ nhất đại bình nguyên, khoảng cách Đại Tương lĩnh cũng không xa, dạng này cũng sẽ không cùng Mạc Tiểu Lâu chạy nạn thân phận xung đột.

"Oa bình nguyên. . . . Có phải hay không bay trên không trung, có thể một chút nhìn tới đường chân trời cuối cùng! Thật lợi hại! Ta đã lớn như vậy cho tới bây giờ không có rời đi Đại Tương lĩnh."

Giang Dịch Phi hai mắt bên trong hào quang loé lên, kia là thiếu niên với cái thế giới này mỹ hảo ước mơ.

"Mây tâm bình nguyên gần nhất có phải hay không mới quật khởi một môn phái, gọi là bay Thiên Các?"

Chẳng biết lúc nào, bên tai truyền đến Giang Điệp Nhi băng lãnh thanh âm, Mạc Tiểu Lâu quay đầu nhìn lại, chỉ gặp vị này tư thế hiên ngang nữ tử chính ngưng thần nhìn mình chăm chăm, hai tay gắt gao cầm cái kia thanh trọng kiếm.

Bay Thiên Các môn phái này Mạc Tiểu Lâu tự nhiên chưa nghe nói qua, bị đối phương hỏi lên như vậy, vậy mà ngáy ngẩn cả người.

"Đồ dân! Nàng đây là tại lừa ngươi, ta nhìn tiểu nha đầu này cũng không có đi ra Đại Tương lĩnh, ngươi liền trả lời nói căn bản không có môn phái này."

Trong đầu, Côn Dương Tử kịp thời vì Mạc Tiểu Lâu đạo diễn lấy tiết mục.

"Nói không tồn tại. . . . Ngươi xác định sao?"

"Bớt nói nhảm! Mau nói, không phải để lộ!"

Mạc Tiểu Lâu làm bộ suy nghĩ một lát, nhăn nhó lông mày, lắc đầu nói ra: "Bay Thiên Các... Là tiểu khả cô lậu quả văn, còn chưa từng nghe nói chúng ta mây tâm bình nguyên bên trên đi ra dạng này một môn phái."

"A, có thể là ta nhớ lầm."

Giang Điệp Nhi đem ánh mắt chuyển đi, nhìn về phía trước, không còn nhìn nhiều Mạc Tiểu Lâu một chút.

Lúc này, Mạc Tiểu Lâu chú ý tới nàng nắm đang phi kiếm bên trên bàn tay cũng đã thả lỏng một chút.

"Côn Dương Tử, quả nhiên vẫn là ngươi sáo lộ sâu, có thể nghĩ, những năm gần đây ngươi cướp sạch nhiều ít môn phái."

"Hừ! Tương lai ngươi cũng biết, cùng ta cùng một chỗ bị người trong thiên hạ phi nhổ đi."

"Ha ha ha, Tân đại ca ngươi đừng thấy lạ, kỳ thật a tỷ giống như ta, đều chưa từng sinh ra Đại Tương lĩnh. Bay Thiên Các. . . . Cái nào môn phái sẽ dùng ngốc như vậy danh tự, chỉ sợ là a tỷ ngươi lập a. Không nghĩ tới a tỷ cũng như thế sĩ diện, sợ Tân đại ca chế giễu chúng ta cô lậu quả văn."

Giang Dịch Phi hoàn toàn không có lĩnh hội Giang Điệp Nhi ý dò xét, thứ nhất là bởi vì hắn còn tuổi nhỏ, không rành thế sự. Còn nữa Mạc Tiểu Lâu đã thay hình đổi dạng, bây giờ nhìn lại liền là một cái người vật vô hại gặp rủi ro thanh niên, lần đầu tiên nhìn thấy hắn, Giang Dịch Phi liền có một tia cảm giác thân thiết.

"Im miệng! Ngươi biết cái gì!"

Giang Diệp Nhi trừng dè dè một chút, đồng thời, nàng kia trắng nõn trên gương mặt lại mơ hồ nổi lên một tia hồng nhuận.

"Tân đại ca ngươi cũng là luyện khí trung kỳ sao? Ta là tháng trước vừa đạt tới trung kỳ, thể mạch là Thổ hệ, không biết ngươi là cái gì?"

"Chúc mừng chúc mừng, ngươi thoát nhai cũng chỉ mười mấy tuổi đi, lại có thể có thành tựu như thế này, tuyệt đối là một thiên tài! Cùng ngươi so ra ta liền hổ thẹn nhiều, ta là Mộc hệ thể mạch."

Lời vừa nói ra, ngay cả Giang Diệp Nhi cũng giật nảy cả mình, phải biết Mộc hệ thể mạch là giữa thiên địa thừa thót nhất một chi, lấy liên miên không đứt linh lực lấy xưng, nghe nói cùng cấp bậc tu giả bên trong, không người có thể đưa ra phải.

"Cái gì? Mộc hệ thể mạch!"

Giang Dịch Phi mở to hai mắt nhìn, chợt hưng phấn nói ra: "Mặc dù là cùng cấp bậc, chỉ sợ mười cái ta liên hợp lại cũng không phải Tân đại ca đối thủ, các loại ngươi vết thương lành,

Nhất định phải cho ta phơi bày một ít Mộc hệ công pháp uy lực!"

"Ha ha, cũng không có ngươi nói khoa trương như vậy."

Bị Giang Dịch Phi kiêu nói này, Mạc Tiểu Lâu trước mắt lại hiện ra lúc trước sư tôn Triệu Vũ lực chiến tam đại Nguyên Anh cao thủ hình tượng, chuyện cũ đây, tự dung bị người nhắc lên, khó tránh khỏi đau buồn.

"Nói miệng không bằng chứng, không biết ta có hay không may mắn, hiện tại liền mở mang kiến thức một chút Mộc hệ pháp quyết thần vận?"

Giang Diệp Nhi thấy mình ý dò xét đã bị đối phương phát giác, dứt khoát đem sự tình đặt tới bên ngoài, hỏi cho rõ, cũng đừng che giấu, tương lai oan uổng người tốt.

"A tỳ! Ta biết ngươi trời sinh tính đa nghi, nhưng Tân đại ca trọng thương mang theo, không nên lại vận hành linh lực, ngươi đừng ép buộc a!"

"Ha ha, không ngại sự tình, mặc dù ta bị ăn tủy chim đánh cho trọng thương, nhưng kinh mạch cũng không lo ngại, hơi vận hành hạ linh lực vẫn là có thể."

"Hừ, tên oắt con này cùng ngươi thật sự là kẻ giống nhau, ngốc bạch ngốt!"

Cũng không để ý tới Côn Dương Tử nhả rãnh, Mạc Tiểu Lâu vỗ vỗ Giang Dịch Phi bả vai, hần hiện tại thực tình cảm thấy thiếu niên này không tệ, nghĩ đến chính mình lại không lo lắng, lần này không bằng liền giúp Giang gia thoát khỏi khốn cảnh, coi như đắc tội chính đạo lại nên làm như thế nào?

Đã lựa chọn lấy Mộc hệ tu giả thân phận ẩn núp, Mạc Tiểu Lâu tự nhiên có chuẩn bị. Tâm niệm vừa động, sư tôn lưu tại hần trong đan điền cây nhỏ lập tức tàn mất ra màu xanh biếc mộc linh chi lực, du tẩu cùng kinh mạch bên trong. Mạc Tiểu Lâu đầu ngón tay điểm nhẹ, phía dưới trong rừng rậm cây cối hoa cỏ nhận cảm ứng, lại cũng bắt đầu run rẩy, một nháy mắt, phương viên trong phạm vi trăm thước bộc phát ra bång bạc mộc linh khí.

"Cái này. . . . Chẳng lẽ liền là Mộc hệ linh lực cộng minh? Tốt. . . Cường đại!"

Bao quát Giang Diệp Nhi ở bên trong, ở đây tất cả Giang gia tử đệ đều ghen hòng nhìn trần trối, bọn hần không khó tưởng tượng, đồng dạng là Luyện Khí kỳ thực lực, nếu như xảy ra chiến đấu, tại cái này phương viên trăm mét phạm vi bên trong, Mạc Tiểu Lâu không thể nghi ngờ là chúa tể hết thấy thần.

Nhưng mà bọn hần cũng không biết, mặc dù Mộc hệ tu giả so sánh cái khác thể mạch mà nói có ưu thế cự lớn, nhưng chưa chắc sẽ có cường hãn như thế.

Phải biết Mạc Tiểu Lâu sử dụng thể nhưng là có được cực phẩm Mộc hệ thể mạch Triệu Vũ Nguyên Thần, vị này khoáng thế kỳ tài trải qua nhiều năm nghiên cứu, đã đem linh lực cộng minh phát huy đến cực hạn.

Lúc này, thân là chiến đấu người trong nghề Côn Dương Tử thì nhìn ra ở trong huyền cơ.

"Ai, thật sự là mạnh a, ta Côn Dương Tử cả đời cuồng vọng tự đại, mặc kệ đối thủ tu vị cùng địa vị cao bao nhiêu, ta luôn luôn là tà chết chứ không chịu khuất phục, nhưng duy chỉ có ngươi kia người sư phụ, ta là thật tâm bội phục, cho dù thời kỳ toàn thịnh, nếu như gặp phải hần, chỉ sợ vừa đối mặt ta liền muốn thua trận."

"Hừ, theo ta thấy a, cũng không cần đối mặt, vèn vèn một sợi Nguyên Thần, liền làm một ít người kém chút mất mạng!"

Có lẽ là cùng Côn Dương Tử Triệu Tịch ở chung, Mạc Tiểu Lâu cũng học xong nói móc người bản lĩnh.

"Ha ha, là tên vương bát đản nào dạy ngươi học được ác miệng. . . ."

Côn Dương Tử nói được nửa câu, đột nhiên phát giác không đúng, lại thu về, có chút xấu hổ.

"Tân đại ca, ngươi đang cười cái gì?"

Gặp lúc đầu ngưng thần vận công, một mặt nghiêm túc Mạc Tiểu Lâu bỗng nhiên trên mặt ý cười, Giang Dịch Phi có chút hiếu kỳ.

"Nha. . . Không có gì, bất quá nghĩ đến một chút thú vị chuyện cũ."

Gặp Mạc Tiểu Lâu là hàng thật giá thật Mộc hệ tu giả, Giang Điệp Nhi triệt để bỏ đi cuối cùng một tia nghi kỵ, dù sao Mộc hệ tu giả thân phận cao quý, Vương gia tuyệt không có khả năng mời được đến loại nhân vật này tới làm một người thám tử.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đậu.....^,...,^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Thần tượng của ta là Mạc Tiểu Lâu

"Vi an toàn, bắt đắc dĩ có chỗ thăm dò, còn xin các hạ chớ trách."

Giang Điệp Nhi đối Mạc Tiểu Lâu có chút chấp tay, lấy đó áy náy.

"Cô nương không cần để ý, nếu không phải nguoi xuất thủ cứu giúp, lúc này ta đâu còn có mệnh tại?"

"Nguoi cũng không cần phải khách khí, thực lực của nguoi cũng không kém, nhất định là súc sinh kia cùng nguoi giao thủ trước đây, đã tổn hao chút khí lực, ta lúc này mới có cơ hội để lợi dụng được."

Mặc dù loại bỏ hiềm nghi, nhưng Giang Điệp Nhi vốn là tính tình lãnh đạm, cũng không có lại cùng Mạc Tiểu Lâu nói thêm cái gì, tiếp tục dẫn theo đội ngũ, chuyên tâm đi đường. Qua nhiều năm như vậy, gia tộc an nguy toàn từ một mình nàng bốc lên, trong lòng nàng sớm đã không có thiếu nữ nửa phần hoạt bát.

"Hôm nay thật là lạ, hiện tại đã mặt trời lên cao, làm sao núi này ở giữa sương mù không có nửa điểm dấu hiệu tiêu tán?"

Giang Dịch Phi nhìn về phía trước vô cùng vô tận sương mù, lộ ra vẻ không hiểu, nhưng mà hắn cũng không biết, không chỉ là nơi đây, toàn bộ Đại Tương lĩnh chung quanh đều tại nồng vụ bao phủ xuống.

"Ủm nói đúng vậy a, Đại Tương lĩnh lấy khí đội ẩm ướt lấy xưng, ta loại này người bên ngoài thật là có chút không thích ứng."

Mạc Tiểu Lâu cười ha ha, hắn đương nhiên biết rõ cái này sương mù là ra ngoài tiểu Hắc chi thủ, chỉ cần sương mù bao trùm địa phương, một ngọn cây cộng có đều trốn không thoát tiểu Hắc dò xét.

"Tí tách ~ "

Một giọt nhỏ bé giọt nước, nhỏ bé không thể nhận ra chui vào Mạc Tiểu Lâu trong tai.

"Lầu nhỏ, nguoi hẳn là may mắn khai thác Côn Dương Tử chui vào kế hoạch, trải qua cảm giác của ta, Đại Tương lĩnh một vùng tu chân giả mặc dù cá nhân thực lực không cao, nhưng trong Vương gia lại có một cái cực kỳ lợi hại trận pháp, tại trong trận nhân ta phát hiện một cổ dị thường khổng lồ Thổ Linh chi lực, nên là một cái Thổ hệ khoáng thể kỳ bảo, nói tóm lại, nguoi vụ tất hành sự cẩn thận, nếu như bại lộ lập tức rút khỏi, nếu không liền xem như ta cũng không có trăm phần trăm nắm chắc cứu nguoi ra."

Nghe xong hắc tích con rết kết luận, Mạc Tiểu Lâu trong lòng đã có so đo, xem ra lần này quả nhiên chỉ có thể trí lấy, không thể cường công.

"Không nghĩ tới cái này nho nhỏ Vương gia lại cũng có chút nội tình, khó trách có thể thành là chúa tể một phương. Khôn Thương tông chó săn quả nhiên từng cái có cân lượng."

"Đúng rồi, Tân đại ca, nguoi từng nói qua là Côn Dương Tử tập kích gia tộc của nguoi, nghe nói ma đầu kia tại Bắc Hải đã bị Mạc Tiểu Lâu cho đánh bại, hẳn làm sao còn dám ra đây làm ác?"

"Đánh rầm, đánh rầm! Lão tử lúc nào bị Mạc Tiểu Lâu đánh bại!"

Trong đầu, Côn Dương Tử bị tức đến thanh âm đều có chút run rẩy.

Không để ý đến Côn Dương Tử phản ứng, Mạc Tiểu Lâu chỉ cảm thấy kinh ngạc không thôi, làm sao ngay cả Đại Tương lĩnh một thiếu niên đều đối với mình hiểu rõ như vậy, lập tức không khỏi có chút chột dạ, sợ bởi vì một số không có ý nghĩa chi tiết mà bại lộ thân phận.

"Mạc Tiểu Lâu?"

"Đúng vậy a, Tân đại ca sẽ không ngay cả Mạc Tiểu Lâu cũng không biết đi, đây chính là Trung Thổ đại lục nhân vật phong vân!"

"Nha. . . Ân. . . Ta đương nhiên cũng đã được nghe nói, chỉ là không hiểu rõ lắm. . . ."

Thấy đối phương một ngụm một câu tên của mình, Mạc Tiểu Lâu trong lòng càng thêm không chắc, bọn gia hỏa này đến cùng đối chính mình hiểu rõ nhiều ít? Thua lỗ tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch không có đồng hành, tiểu Hắc còn tốt, dù sao năng đã biến hóa hình thái, như là Tiểu Bạch ở chỗ này, nhất định sẽ bị lập tức nhận ra.

Nâng lên Mạc Tiểu Lâu, Giang Dịch Phi phảng phát đối một người, thay đổi thiên tài thiếu niên hình tượng, gây biến fan cuồng.

"Tân đại ca có chỗ không biết, Khôn Thương tông được công nhận Trung Thổ lãnh tụ, trong đó mỗi có nhân vật phong vân quật khởi, nhất là hạch tâm đệ tử, đều sẽ bị thế lực khắp nơi chú ý, không tiếc vốn gốc, hợp ý, tiến công quà tặng, vậy liền coi là làm đầu tư, chờ đối phương một ngày kia trở thành thủ tọa thậm chí là chương môn lúc, liền có khả năng đạt được cực lớn che chở."

Mạc Tiểu Lâu giật mình, từ khi hắn đột phá Dung Hợp kỳ thành vì hạch tâm đệ tử về sau, liền không ngừng mà thu được các loại kỳ trân dị bảo, không ngờ ở trong đó lại có như thế môn đạo, còn không biết những cái kia quý hiếm trân trọc nhiều ít tay, dù sao có thể tiếp xúc đến mình người chỉ là số ít.

Thân trong núi không tự biết, không nghĩ tới Khôn Thương tông trên đại lục lực ảnh hưởng lại to lớn như thế, vì có thể tiến vào tông bên trong tu hành,

Các đại thế gia huân quý tử đệ đều vót đến nhọn cả đầu, dùng bất cứ thủ đoạn nào. Cái này cũng khó trách Thượng Quan Niên bọn hắn sẽ nhắm vào mình.

"Mạc Tiểu Lâu xuất thân bản hàn, thân phụ quốc thù nhà hận mà tiến vào đến Khôn Thương tông, trong lúc đó nhận hết những cái kia con em thế gia ức hiếp, nhưng là hắn lại nhịn xuống, sững sờ là dùng thời gian bảy năm đạt đến Dung Hợp kỳ đại viên mãn! Cái này là như thế nào thiên tư cùng nghị lực a! Khó trách Triệu Vũ chân nhân sẽ thu hắn làm đồ."

Giang Dịch Phi thần sắc phấn khởi, ngữ điệu sục sôi, phảng phát tại thuật nói mình quang huy sự tích.

"Bắc Hải chiến dịch, hắn xung phong đi đầu, chính tay đâm tà ma vô số, nghe nói vì yểm hộ đồng môn rút lui, một mình đối đầu cao thâm mật trắc Côn Dương Tử, lợi hại hơn là đoạn thời gian trước thiên đạo đại hội, hắn vậy mà một quyền đánh xuyên vũ nhục Triệu Vũ chân nhân ruộng cầu vòng, đây chính là Kim Đan kỳ a! Phóng nhãn toàn bộ đại lục lại có mấy người? Đòi ta lý tưởng liền là có thể trở thành Mạc Tiểu Lâu như thế nam tử hán!"

Nói đến đây, Giang Dịch Phi ngữ điệu khê biến, vậy mà ẩn chứa một chút bất bình: "Về sau, chẳng biết tại sao, Mạc Tiểu Lâu lại đột nhiên mưu phản Khôn Thương tông, đi đến Bắc Tề hoàng thành, đánh chết thượng quan thủ tọa... Ba ngày trước, toàn bộ Trung Thổ Tu Chân Giới đều nhận được thiên địa lệnh truy sát, truy nã phản đồ Mạc Tiểu Lâu, nhưng ta tuyệt đối không tin dạng này một cái dám yêu dám hận, có tình có nghĩa anh hùng sẽ trở thành bọn hắn trong miệng bại hoại!"

"Phi nhi! Ở trước mặt người ngoài không cho phép nói vậy! Những đại nhân vật kia há lại chúng ta có thể đánh giá? Coi chừng họa từ miệng mà ra, cho gia tộc mang đến tai họa ngập đầu!"

Nghe đệ đệ, Giang Đệ Nhị quả thực hãi hùng khiếp vía, vạn nhất cái này tân Vô Hối rời đi sau đem việc này nói với người ngoài lên, dù là lệnh Khôn Thương tông có một chút không vui, đây chính là toàn bộ Giang gia không thể tiếp nhận tai họa.

Mà lại Mạc Tiểu Lâu là người nơi nào? Bất luận là kinh khủng tu vi, vẫn là địa vị, đây chính là vô số người đều muốn ngưỡng vọng tuổi trẻ nhân tài kiệt xuất, một cái nhỏ tiểu thế gia thiếu gia lại lời thề son sắt muốn lấy hắn làm mục tiêu, truyền đi chỉ sợ sẽ cho người ta cười đến rụng răng.

Nghe xong Giang Dịch Phi, Mạc Tiểu Lâu trong lòng cười lạnh, "Hừ, xem ra Quan Hải Thiên gặp Thượng Quan Hoàn đã chết, không có kị nữa, tùy ý đổi trắng thay đen, vận dụng toàn bộ đại lục Tu Chân Giới lực lượng, diệt trừ mình cho thống khoái. Lão tặc, mặc người có thủ đoạn gì, một ngày nào đó ta Mạc Tiểu Lâu muốn bảo người huyết chiến trả bằng máu!"

Trong lúc nói chuyện với nhau, thời gian trôi qua rất nhanh, đương đầy trời sương mù tiết để tán đi lúc, chúng người đã đạt tới mục đích.

Phóng tầm mắt nhìn tới, một tòa trăm thước cao cự hình quan ải nằm ngang ở hẻm núi son khẩu, to lớn bằng hiệu bên trên thành linh viết "Đại Tương lĩnh khoáng mạch" vài cái chữ to.

"Hừ, cuối cùng đã tới, ta đã ngửi được máu tươi cùng tài phú hương vị!"

Trong đầu, Côn Dương Tử âm nhu trong thanh âm tràn ngập hưng phấn cùng chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Khiêu chiến

Mạc Tiểu Lâu bọn người mới xuất hiện tại quan ải trước, lập tức liền bay tới một đội tuần tra tu giả, nhìn phục sức, cổ vì Giang gia tử đệ.

"Đại tiểu thư, ngài có thể tính trở về, Vương gia phụ trách khoáng mạch già chấp sự đã đợi chờ đã lâu."

"Ừm, ta đã biết."

Mạc Tiểu Lâu bí mật quan sát, hần phát giác lúc này Giang Điệp Nhi trên khuôn mặt trong nháy mắt hiện lên một tia u ám chi sắc.

"Là đại tiểu thư trở về, mở ra quan ải!"

Tại ù ù tiếng vang bên trong, trăm thước cao huyền thiết miệng cổng từ từ đi lên.

"Tốt có khí thế!" Mạc Tiểu Lâu trong lòng không khỏi âm thầm sợ hãi thán phục, nếu như nói Khôn Thương tông là khí thế của tiên gia, cái này Đại Tương lĩnh khoáng mạch thì càng giống là phạm nhân giới quân doanh, bất luận là từ tuần tra tu giả, vẫn là quan ải thủ vệ đến xem, nơi này thành lĩnh tuần hoàn theo quân sự hóa quản lý.

Quan ải phía trên, một mặt nhạ màn ánh sáng màu xanh lam cùng hai bên vách đá tương liên, hướng trong sơn cốc kéo dài mà đi.

"Cấm chế này nhiều nhất chỉ có thể ngăn cản Kim Đan kỳ trở xuống tu giả, đối người không có nổi chút tác dụng nào."

Chỉ dùng một lát, Côn Dương Tử liền mò thấy cái này uy lực của cấm chế, đủ để chứng minh kiến thức uyên bác, Trung Thổ thứ nhất quán phi xưng hô, tuyệt không phải là hư danh.

"Vậy chúng ta cũng phải cẩn thận làm việc, tiểu Hắc đã nói Vương gia có cái cực kỳ lợi hại trận pháp, hần cảm nhận được cực kỳ to lớn Thổ hệ linh lực."

"Hừ, nàng liền sẽ nói chuyện giật gân, ta đương nhiên biết Vương gia khó có thể đối phó, bằng không thì cũng sẽ không bảo người chui vào tiến đến, cướp bóc dựa vào là một cổ ngoan kinh, nhắm ngay cơ hội liền hạ tử thủ, không lo bọn hần bất loạn!"

Mạc Tiểu Lâu liền biết, mặc kệ đúng sai, đối với hắc tích con rết, Côn Dương Tử chắc chắn phản bác một phen. Nghe hai người đấu võ mồm đã trở thành mấy ngày này giải quyết ưu phiền thuốc hay.

"Tân đại ca, đây chính là chúng ta trụ sở, thế nào, cũng không tệ lắm phải không?"

Giang Dịch Phi nhiệt tình vì Mạc Tiểu Lâu giới thiệu, mặc dù cuộc sống thực tế có rất nhiều không như ý, nhưng nhìn ra được, thiếu niên này đối với gia tộc có phát ra từ nội tâm yêu quý cùng tự hào.

"Cái này cửa ải vẫn là nhiều năm trước phụ thân suất lĩnh đệ tử trong tộc tu kiến."

"Ừm, thật sự là to lớn hùng vĩ!"

Một đoàn người đang muốn thông qua miệng cổng, không ngờ cửa ải bên trong lại bay ra một đội tu giả, những người này phục sức cùng Giang gia khác biệt, nhìn muốn càng thêm hoa lệ.

Cầm đầu là một vị mười tám mười chín tuổi thiếu niên, vô duyên vô cớ lại thân mang tiên giáp, trong đám người hết sức chói mắt, thiếu niên bên cạnh thân một vị lão giả theo sát, nhìn về phía đám người ánh mắt có chút khinh thường.

Trong chớp mắt, hai đội người tại cửa ải trước gặp nhau, lão giả lạnh hừ một tiếng, dẫn đầu lên tiếng: "Giang Điệp Nhi người kiêu ngạo thật lớn, gọi Nhị công tử cùng lão phu đợi chừng nửa ngày!"

"Giang Diệp Nhi gặp qua già chấp sự, công tử. Chỉ vì đi trong núi bắt rắn kiếm linh trầu gắp chút ngoài ý muốn, lúc này mới làm trễ nải hành trình, còn xin hai vị chớ trách."

Giang Diệp Nhi đối lão già khom người thì cái lễ, nhưng nhìn ra được, trong lòng nàng đối với cái này cực kì chán ghét.

"Hừ, các ngươi người Giang gia các thân thể xương quý giá, vì lười biếng, lại tìm chút súc sinh qua loa!"

Lão già mất tam giác híp lại thành một đường nhỏ, nhếch miệng lên, hiển thị rõ xảo trá cay nghiệt.

"Kết. . ."

Sau lưng Giang Dịch Phi hô hấp trở nên nặng nề, song quyền nắm chặt, khớp xương chỗ truyền đến tiếng vang.

Mạc Tiểu Lâu yên tĩnh mà nhìn xem hết thấy, hần rất hiếu kì, cái này đôi tỷ đệ đến cùng có thể nhẫn nại đến loại tình trạng nào.

Lão già tựa như cực kì hưởng thụ thời khắc thể này, đối phương đã lừa giận nóng ruột, nhưng cũng không dám lên tiếng đáng về quả thực làm hần hưng phấn.

"Ha ha ha, thôi, trở lại chuyện chính, gia chủ có lệnh, tháng này tất cả khoáng mạch sản lượng đều muốn gấp bội, các ngươi Giang gia cũng không ngoại lệ!"

Nghe vậy, Giang Diệp Nhi giật mình, vội vàng nói: "Sản lượng gấp bội? Cái này sao có thể. . . . Bây giờ sản lượng đã làm ta tám trăm Giang gia từ đệ ngày đêm khai công!"

"Làm sao? Là lão phu giảng không đủ rõ ràng sao?"

Lão già sắc mặt lạnh lẽo, ánh mắt bên trong toát ra từng con ớn lạnh.

"Chỉ là cái này sản lượng. . . . Còn xin già chấp sự Hưởng gia chủ báo cáo tình hình thực tế."

"

Giang Diệp Nhi nghiêng chặt hàm răng, nàng vốn là nóng nảy tính tình, giờ phút này nàng hi vọng đường nào mình là một thân một mình, không có gia tộc lo lắng, đối mặt Vương gia như thế áp bách, nàng chắc chắn rút kiếm mà lên, coi như chết không có chỗ chôn, cũng sẽ không tiếc.

"Gia chủ quyết định há lại ngươi ta có thể chi phối? Sản lượng gấp bội là mệnh lệnh, đừng có lại tìm bất kỳ cớ gì từ chối! Nói đến, không được bao lâu, ngươi liền sẽ trở thành ta Vương gia đại thiếu nữ nãi nãi, về sau xử sự muốn bao nhiêu đối nhà chồng suy nghĩ nha, ha ha ha!"

Lão già tùy ý cuồng tiếu, hoàn toàn không đem Giang gia đám người để ở trong mắt, bên cạnh hần thiếu niên nhưng thủy chung không nói chuyện, lúc này đã lộ ra cực không kiên nhẫn.

"Già chấp sự cùng bọn hần còn phí lời gì, chuyển đạt đến liền tốt, có thể làm được liền thôi, làm không được liền phạt! Làm gì nhiều lời? Chúng ta đi!"

"Ha ha ha, tiểu thiếu gia anh minh, ngài mời!"

Đối mặt cái này thân mang tiên giáp thiếu niên, lão già hoàn toàn đối một cổ sắc mặt, trong tươi cười hiển thị rõ hèn mọn.

Thế là một đoàn người vây quanh thiếu niên hướng về phía trước bay đi, vốn đã bình an vô sự, không ngờ tại trải qua Giang Diệp Nhi bên người lúc, thiếu niên lại nói ra: "Hừ, còn thật sự cho rằng gã tới liền có thể trở thành Thiếu nữ nãi nãi rồi? Chẳng qua là đại ca giường thứ ở giữa đồ chơi thôi, thật không hiểu rõ đại ca làm sao lại coi trọng loại nữ nhân này!"

Lời vừa nói ra, đứng tại Mạc Tiểu Lâu bên cạnh Giang Dịch Phi không thể kìm được, cả giận nói: "Đừng khinh người quá đáng!"

Thiếu niên kia trì trệ, xoay người lại, có chút hăng hái mà nhìn xem Giang Dịch Phi.

Còn chưa đợi thiếu niên mở miệng, lão già vượt lên trước tiến lên một bước, quát lớn: "Lớn mặt! Dám chống đối chúng ta tiểu thiếu gia, Giang Diệp Nhi, bình thường ngươi chính là như thế dạy bảo gia tộc từ đệ sao?"

Thiếu niên khoát tay áo, ra hiệu lão già lui ra, cười nói: "Tốt, toàn bộ Giang gia rốt cục ra cái quần đang con trai, có gan, bội phục! Lại nói ngươi chính là Giang Dịch Phi đi, trong truyền thuyết thiên tài?"

Đối mặt Vương gia đám người ánh mắt hung ác, Giang Dịch Phi cũng không lui bước, hần trong đám người đi ra, đi vào trước mặt thiếu niên, trực tiếp nghênh tiếp ánh mắt của đối phương, cao giọng nói ra: "Không sai, ta chính là Giang Dịch Phi!"

"Phi nhi! Nơi này không có chuyện của ngươi, đuổi mau lui xuống!" Giang Diệp Nhi lo lắng đệ đệ ăn thiệt thòi, vội vàng mở miệng ngăn lại.

"Ồ ào! Bản thiếu gia lúc nói chuyện ghét nhất bị người khác đánh gãy, tiểu tử, nghe nói ngươi rất lợi hại, mới mười tám tuổi liền tu luyện đến luyện khí trung kỳ, đúng dịp! Ca ta cũng là luyện khí trung kỳ, làm gì? Tìm cái thời gian, hai anh em ta luyện một chút?"

"Vương Phàm thiếu gia, Phi nhi niên kỷ của hắn còn nhỏ, không hiểu chuyện, ta trở về hảo hảo giáo dục!"

Lúc này Giang Điệp Nhi cũng nhìn không được nữa, dự định tiến lên đem Giang Dịch Phi kéo trở về, nhưng không ngờ bị nhảy ra mấy cái vương gia con cháu ngăn lại.

Gặp a tỷ tốt xấu cũng coi là Giang gia quản sự, lại bị mấy cái phổ thông vương gia con cháu như thế vũ nhục, Giang Dịch Phi nộ khí cấp trên, xúc động nói ra: "Tốt! Nếu không phải nguoi thể lực của Vương gia, ta mới không sợ nguoi!"

"Ba ~ ba ~ ba ~ "

Thiếu niên lại vỗ tay, hí ngược cười nói: "Nguoi yên tâm, ta Vương Phàm hôm nay đem lời đề ở chỗ này, hai người chúng ta tỷ thí tuyệt sẽ không có người thứ ba nhúng tay, bất luận thắng thua cũng tuyệt không trả thù, nhưng là, như nguoi thua, liền muốn tứ chi chạm đất, ra về chó giữ nhà tại ta trước phủ gọi Thượng Tam Thiên! Sau bảy ngày, ta tại Vương gia võ đài chờ nguoi!"

"Tốt một lời đã định!"

Chuyện cho tới bây giờ, Giang Dịch Phi cũng không có một tơ một hào lùi bước, phải biết kia Vương Phàm mặc dù cũng là luyện khí trung kỳ, nhưng cảnh giới cùng cố đã lâu, lại thêm gia tộc phong phú tài nguyên tu luyện, Giang Dịch Phi cử động lần này quả thực là bảo hồ lột da, chính giữa đối phương ý muốn.

"Ai u, ta dựa vào! Mới Luyện Khí kỳ so cái rắm! Mấy cái này cấp thấp tạp toái lải nhải bên trong tám lăm điều, lão tử còn muốn tranh thủ thời gian tiến vào khoáng mạch điều nghiên địa hình đâu."

Trong đầu, Côn Dương Tử đã vội vã không nhin nổi, phát nổ nói tục.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Quyết định

Vương gia nhân sau khi đi, Mạc Tiểu Lâu liền đi theo đám người tiến vào trú trong đất, bởi vì Giang Dịch Phi cùng Vương Phàm tranh chấp, Giang Điệp Nhi đã phiền muộn tới cực điểm, tùy tiện phân phó tộc nhân vì Mạc Tiểu Lâu an bài chỗ ở, lại đem đệ đệ răn dạy một phen về sau, liền dẫn người đi mở bên trên, nâng hi vọng chỉ cần toàn bộ Giang gia ngày đêm không ngớt, gấp rút đẩy nhanh tốc độ, tại tháng sau trước hoàn thành sản lượng yêu cầu, kia Vương gia tộc trưởng chắc chắn khoan thứ Giang Dịch Phi.

"Tân công tử, xin mời đi theo ta."

"Làm phiền!"

Hai tên gia đình vì Mạc Tiểu Lâu dẫn đường, một lát sau liền đi tới một chỗ đình viện bên trong, cái này đình viện tuy nói không nổi hoa lệ, nhưng cũng là sáng sủa sạch sẽ, mười phần u nhã.

"Tân công tử, ngài an tâm nghỉ ngơi, như có gì cần, tùy thời có thể kêu gọi tiểu thư thay ta chuyển đạt lòng cảm kích."

"Ừm, thật sự là làm phiền hai vị, còn xin các nguoi hướng đại tiểu thư thay ta chuyển đạt lòng cảm kích."

Hai người sau khi đi, Mạc Tiểu Lâu liền tới đến trong phòng, tràn ra thần thức, xem xét toàn bộ khoáng mạch tình hình.

Dọc theo con đường này, hắn ý vào có thương tích trong người, cố ý đi rất chậm, một đường thấy đều là đi sắc thông thông Giang gia tử đệ, thỉnh thoảng còn sẽ gặp phải một chút tình trạng kiệt sức răng kiếm linh trấu, bị người dùng roi da quật, ngay tại vận chuyển xe xe tinh thạch.

Mạc Tiểu Lâu không khỏi nhìn thấy mà giật mình, thân ở Khôn Thương tông lúc căn bản không cảm tình thạch coi ra gì, không nghĩ tới đại lục tầng dưới

chót tu sĩ sinh hoạt càng như thế gian khổ. Hắn thấy, những này cái gọi là người tu tiên xa không có năm đó Mạc gia thôn thôn dân hạnh phúc, chỉ ít bọn hắn còn là vui về tự do.

Quả nhiên, luật rừng tại trong Tu Chân giới đắp lên diễn phát huy vô cùng tinh tế.

Mạc Tiểu Lâu sao sẽ biết, giống Giang gia loại tình huống này còn tính là không sai, dù sao trông coi khoáng mạch, có thể đạt được Khôn Thương tông tán thành, xem như chính đạo thể chế bên trong một viên. Mà những cái kia không bị trao quyền, lại không có tài nguyên tu luyện cái gọi là người trong ma đạo liền càng thâm hơn, tỉ như năm đó Hoán Vũ các, vì sinh tồn, môn nhân đệ tử chỉ có thể đem đầu dùng ở dây lưng quần bên trên, trải qua liếm máu trên lưỡi đao thời gian.

Nhớ ngày đó tại Bắc Hải, Mạc Tiểu Lâu trong miệng ma đạo yêu nhân Thanh Minh, làm sao từng nói qua một câu lời nói dối?

"Đúng là mẹ nó quái!"

"Thế nào?"

Trong đầu, Côn Dương Tử bỗng nhiên không khỏi vì đó phát nổ nói tục, Mạc Tiểu Lâu cảm thấy phi thường không hiểu.

"Người có phát hiện hay không, cái này Giang gia khổng chế khu mỏ quặng, quy mô quả thực không nhỏ, nhưng ta dùng thần thức tinh tế dò xét, nhưng không có phát hiện chứa đựng tinh thạch địa phương, chẳng lẽ chúng ta muốn tại cái này địa phương cắt chim cũng không có ở trên mười năm, mình đào?"

Lúc này, Mạc Tiểu Lâu cũng thu hồi thần thức, mở hai mắt ra, "Ta cũng nhìn, còn giống như thật không có nhà kho!"

"Hừ."

Côn Dương Tử không lại để ý Mạc Tiểu Lâu, suy nghĩ của hắn đang bay nhanh vận chuyển.

"Không có đạo lý... Đại Tương lĩnh... Yêu thú... Răng kiếm linh trâu... Răng kiếm linh trâu! Đối liền là răng kiếm linh trâu!"

Trong đầu, Côn Dương Tử bỗng nhiên kêu to lên.

"Ta nói người có thể hay không đừng nhất kinh nhất sợ, đây là ta thức hải a, sớm tối bị người hù chết!"

Mạc Tiểu Lâu thực sự không thể nào tiếp thu được Côn Dương Tử người này đến bị điên tính tình, lại phối hợp thêm cái kia bất âm bất dương thanh tuyến, quả thực tiêu hồn tới cực điểm.

"Tiểu tử, chúng ta khả năng đến lộn chỗ! Tinh thạch căn bản không tại Giang gia!"

"Chỉ giáo cho?"

"Mới trên đường người không thấy được vận chuyển tinh thạch răng kiếm linh trâu sao? Ta nghĩ mỗi ngày khai thác ra tinh thạch, căn bản sẽ không tại khu mỏ quặng dừng lại, cho nên nơi này căn bản không có nhà kho!"

"Không thể nào?"

Mạc Tiểu Lâu cũng biết, Giang gia cũng không phải là Đại Tương lĩnh chủ nhân, mà là làm đại diện, phụ trách nhất định khu vực bên trong mỏ tinh thạch mạch khai thác công việc, nhưng phía sau ông chủ Vương gia thật cần phải như thế à? Liên hạ thuộc cũng tin không nổi, tinh thạch không cho phép tại khu mỏ quặng qua đêm? Lại nói, Giang gia dù sao cũng là một phương hào cường, đệ tử trong tộc cũng muốn tu luyện, làm sao lại không có mình tinh thạch dự trữ?

"Tiểu tử người quá ngây thơ rồi, thế giới này vốn là tàn khốc, ai còn sẽ quan tâm người khác chết sống? Tất cả tinh thạch hắn là tất cả Vương gia chứa đựng, chúng ta lần này chạy không!"

Nghe Côn Dương Tử nói ra ý nghĩ trong lòng về sau,

Mạc Tiểu Lâu ngược lại có chút mừng rỡ, nhìn thấy Giang gia tỷ đệ tình cảnh về sau, nhất là Giang Dịch Phi tính tình quả thực lệnh Mạc Tiểu Lâu thương thức, phảng phất thấy được thời đại thiếu niên mình, nếu là thật sự muốn cướp sạch nơi đây, đối này đôi tỷ đệ tới nói, không khác đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

"Đã như vậy, vậy chúng ta đi ăn cướp Vương gia chính là, người nhìn là bất cóc tổng tiền vẫn là phóng hỏa?"

"Ừm, trẻ con là dễ dạy!"

Từ khi hai người bị vận mệnh trói buộc chung một chỗ về sau, đây là Mạc Tiểu Lâu lần thứ nhất bị Côn Dương Tử khích lệ, trong lúc nhất thời, hắn vậy mà cảm giác có chút khó chịu.

"Không thể như vậy trực tiếp, vẫn là phải đi ăn cướp cũ đường, ta cho người ra cái chủ ý, hôm nay tại quan ải trước, hai thằng nhãi con không phải xảy ra

tranh chấp sao, người bây giờ đi đem cái kia Giang Dịch Phi đánh cái nửa tàn, sau đó đưa cho Vương Phàm, kể từ đó liền có thể trà trộn vào Vương gia."

Côn Dương Tử đem chuyện này nói đến mây trôi nước chảy, đối với hắn mà nói, hết thảy không phải là đạo lý tại lợi ích trước mặt, toàn bộ không đáng giá nhắc tới.

"Cái gì?"

Gặp Mạc Tiểu Lâu mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc, Côn Dương Tử lập tức nổi trận lôi đình: "Lão tử liền biết chó không đòi được đóp cứt, tiểu tử ngươi lại động lòng trắc ẩn, ngươi không nghe bọn hắn nói lên liên quan tới ngươi thiên địa lệnh truy sát sao? Trong mắt thế nhân ngươi đã là Tu Chân Giới bại hoại! Còn tại hồ cái gì? Bây giờ muốn trà trộn vào Vương gia chỉ có thể làm như vậy, chính ngươi nhìn xem xử lý đi!"

"Ta không được! Lại nghĩ những biện pháp khác đi!" Mạc Tiểu Lâu trả lời chém đinh chặt sắt.

"Móa! Thụ tử không đủ cứng mu!"

Tức hỏn hển phía dưới, Côn Dương Tử chầm chọc cùng lúc trước khích lệ tướng tượng hô ứng, về sau song phương lâm vào trầm mặc.

Ước chừng nửa nén hương về sau, không biết là ai mở miệng trước, song phương bắt đầu kịch liệt thân người công kích, trợn vện sau hai canh giờ, Côn Dương Tử chủ động từ bỏ trận địa, lần nữa trầm mặc không nói.

Trong thoáng chốc, ngày xưa vô pháp vô thiên đại ma đầu lại có chút bắt đầu tin tưởng vận mệnh, chẳng lẽ là cả đời làm đủ trò xấu, lão thiên mới đến trừng phạt mình? Không hề nghi ngờ, dạy một cái ngu ngốc Thánh Mẫu giết người phóng hỏa, là trên đời này thống khổ nhất sự tình.

"Có lẽ, ban đầu ở Bắc Hải ta liền không nên giầy dựa... Tử vong có gì có thể sợ? Liền xem như Nguyên Thần tiêu tán lại có thể thế nào?"

Lúc chàng vạng tối, biến mất nửa ngày Giang Dịch Phi đi tới Mạc Tiểu Lâu nơi ở, đem một bàn tươi mới trái cây đặt lên bàn về sau, thiếu niên cười nói: "Đây là chúng ta Đại Tương lĩnh đặc sản quả đại, Tân đại ca mau tới nếm thử!"

Mạc Tiểu Lâu nhìn ra được, mặc dù thiếu niên này mặt ngoài phong kinh vân đạm, nhưng nụ cười trên mặt lại hơi có vẻ miễn cưỡng.

"Nguyên bản Tân đại ca mới đến, ta hẳn là tận tình địa chủ hữu nghị, hảo hảo khoản đãi, chỉ là ngươi cũng biết, buổi sáng sự tình... . Gọi đại ca ngươi chê cười. . . ."

Tùy ý chọn một viên màu đỏ quả, đưa đến bên miệng cắn một cái, Mạc Tiểu Lâu không khỏi tán dương: "Ừm, quả nhiên thanh thủy ngon miệng, làm sao? Ngươi có phải hay không có chút hối hận rồi?"

Nghe được Mạc Tiểu Lâu, Giang Dịch Phi sống lưng ưỡn một cái, nói ra: "Mới không hối hận! Ta tuyệt sẽ không sợ sệt cái kia Vương Phàm, mặc dù ta tự biết thực lực không bằng hắn, nhưng là coi như không địch lại, sau bảy ngày ta cũng nhất định sẽ chiến tử trên lôi đài, tuyệt không nhận thua! Chỉ là. . . . A tỷ nàng về sau nên như thế nào tự xử đâu..."

Mạc Tiểu Lâu mỉm cười, nói ra: "Còn mạnh miệng nói không hối hận, hiện tại biết xúc động đại giới rồi? Bất quá. . . ."

Mạc Tiểu Lâu đem quả buông xuống, đứng dậy, ngữ điệu nhất chuyển, cao giọng nói ra: "Người thiếu niên nên có một bầu nhiệt huyết! Nếu như mất thấy chí thân chịu nhục, còn giữ im lặng, cho dù thắng được nhất thời thái bình, cũng chỉ là tham sống sợ chết, lãng phí sinh mệnh! Cho tới nay, ngươi không đều là đem Mạc Tiểu Lâu so làm tấm gương sao? Ngươi suy nghĩ một chút hắn sẽ làm thế nào?"

Nhận lấy nhiệm, Giang Dịch Phi hai mắt bên trong bắn ra vẻ cuồng nhiệt, đang nghe Mạc Tiểu Lâu ba chữ lúc, không khỏi lớn tiếng nói ra: "Hắn sẽ tiếp nhận khiêu chiến, bất luận thắng thua, phạm là có một chút hi vọng sống, hắn đều sẽ cố gắng mạnh lên, vì gia tộc chống lên một mảnh bầu trời!"

Giờ này khắc này, Mạc Tiểu Lâu trong lòng đã có quyết định, lần này may mà liền chỉ điểm một chút Giang Dịch Phi, đem cái kia Vương Phàm hành hung một trận, coi như đắc tội Vương gia lại như thế nào? Minh vốn chính là đến cướp bóc, cùng lắm thì thống thống khoái khoái đánh một trận, tăng thêm tiểu Hắc cùng Tiểu Bạch, tin tưởng nhất định có thể dẹp yên cái này khu khu Đại Tương lĩnh. Chẳng lẽ lại bọn hắn còn có thể mạnh hơn Côn Dương Tử, thắng qua Thượng Quan Hoàn?

"Đừng, làm đi, làm đi! Sớm làm làm chết kia bọn tạp chủng!"

Trong đầu, trầm mặc không nói Côn Dương Tử đột nhiên bộc phát, ma đầu kia hứa là bị uy khuất, muốn phát tiết ra ngoài, may mà cũng mặc kệ cái gì sáo lộ, thống thống khoái khoái chém giết một phen, hắn làm sao từng sợ qua ai?

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đạu.....^,.,^..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Dạy bảo

Đại Trương lĩnh, Giang gia trong diễn võ trường, Mạc Tiểu Lâu cùng Giang Dịch Phi nhìn nhau mà đứng.

"Người cảm thấy giống nhau cảnh giới tu giả chiến đấu, mấu chốt thắng bại là cái gì?"

Giang Dịch Phi thêm chút suy tư, hồi đáp: "Ta cảm thấy là tu hành kinh nghiệm, cũng chính là cảnh giới cùng cố trình độ. Kia Vương Phàm đã bước vào luyện khí trung kỳ ba năm, mà ta lại ngay cả nửa năm cũng chưa tới, so sánh dưới, tự nhiên muốn kém rất nhiều."

Nhìn xem trên mặt thiếu niên dâng lên vẻ u sầu, Mạc Tiểu Lâu mỉm cười, nói ra: "Ý tứ không sai biệt lắm, nhưng nói cho đúng đến thắng bại mấu chốt ở chỗ song phương đối linh lực điều khiển. Người nhưng từng nghe qua mô phỏng hình hóa vật?"

Theo Mạc Tiểu Lâu, đối linh lực đem không cùng vận dụng, mỗi khi gặp thời khắc mấu chốt, thường thường muốn so cảnh giới còn trọng yếu hơn. Năm đó chính là thông qua hắc tích con rết huấn luyện, hẳn mới tinh thông mô phỏng hình hóa vật bản lĩnh, tu vi từ đây tiến triển cực nhanh.

Nghe vậy, Giang Dịch Phi mặt lộ vẻ vẻ ngạc nhiên, thì thảo nói ra: "Mô phỏng hình hóa vật? Giống như ở nơi nào nghe qua, đúng, phụ thân từng nói, chân chính đại môn phái đệ tử ngoại trừ đề cao tu vi, gia tăng linh lực dự trữ bên ngoài, ngày bình thường đều đang luyện tập linh lực ngoại phóng sau hình thái, đúng! Loại phương thức này liền gọi là mô phỏng hình hóa vật!"

Mạc Tiểu Lâu trong lòng có chút hài lòng, đã Giang Dịch Phi đối với cái này đã có hiểu biết, vậy mình dạy, liền có thể cực đại xách hiệu suất cao, rất có thể đạt tới làm ít công to hiệu quả.

"Chúng ta tới thử một chút, người tại trong đầu tùy tiện tưởng tượng một loại sự vật, sau đó dùng linh lực mô phỏng ra, đối ta tiến hành công kích."

"Cái này. . . . Tân đại ca người còn có thương tích trong người... Vẫn là thôi đi."

Gặp Giang Dịch Phi có chỗ chần chờ, Mạc Tiểu Lâu cười nói: "Yên tâm đi, người còn không đã thương được ta."

"Tốt, đại ca cẩn thận!"

Giang Dịch Phi kết động Linh quyết, quanh thân tay áo phồng lên, cả người khí thế đều lăng lệ.

Nương theo lấy mặt đất rung động, một con rồng không giống rồng, rắn không giống rắn tỏ hoàng sắc điều trạng vật, rất có thanh thế đánh úp về phía Mạc Tiểu Lâu.

Nhưng mà, Mạc Tiểu Lâu lại không lo lắng chút nào đầu này "Rồng" sẽ đánh trúng mình, từ vừa mới bắt đầu, căn cứ Giang Dịch Phi ngưng kết linh lực thủ pháp, hẳn liền khẳng định, công kích của đối phương chỉ là hào nhoáng bên ngoài.

Quả nhiên, tại khoảng cách Mạc Tiểu Lâu còn có ước chừng bảy mét vị trí, Giang Dịch Phi công kích ầm vang vỡ nát, hóa thành vô hình.

"Cái này. . ."

Thiếu niên trên gò má non nớt dâng lên một vòng ửng đỏ.

"Ha ha ha, nếu như ta không có đoán sai, người hẳn là dự định triệu hoán một đầu Thổ Long đi!"

Mạc Tiểu Lâu cố ý dùng còi mở tiếng cười phá vỡ không khí ngột ngạt.

"Không sai, Tân đại ca người. . . Quả nhiên hảo nhãn lực, dạng này. . . Người cũng. . ."

Mạc Tiểu Lâu tiến lên vỗ vỗ Giang Dịch Phi bả vai, nói ra: "Lần thứ nhất ném thử mô phỏng hình hóa vật, có thể làm được dạng này đã rất tốt, người cực kỳ có ý tưởng, tư chất lại tốt, chúng ta còn có sáu ngày thời gian, chỉ cần người dựa theo ta nói luyện tập, đến ngày thứ bảy ta bảo đảm người có thể nhẹ nhõm chiến thắng Vương Phàm."

Lời vừa nói ra, Giang Dịch Phi lập tức lại hưng phấn lên.

"Ừm! Ta nhất định dựa theo Tân đại ca chỉ thị làm, chỉ cần có cơ hội vì gia tộc ra mặt, ta tuyệt không sợ vất vả!"

Mạc Tiểu Lâu vui mừng cười một tiếng, nói ra: "Tốt, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi, nghe cho kỹ, ngươi mỗi ngày liền đem linh lực ngoại phóng, cái gì cũng không cần làm, chuyên tâm cảm thụ khắp mặt đất thổ hệ nguyên tố, tới sinh ra cộng minh, mỗi ngày luyện bên trên mười canh giờ, không ra bảy ngày, ngươi liền có thể gọi ra trong lòng con rồng kia."

"Mỗi ngày. . . . Mười canh giờ..."

Gặp Giang Dịch Phi mặt lộ vẻ về làm khó, Mạc Tiểu Lâu không khỏi nhú mày, chẳng lẽ mười canh giờ quá lâu sao? Đứa nhỏ này nhìn hẳn là có thể chịu khổ người, hẳn là hẳn có cái gì nan ngôn chi ẩn?

"Tân đại ca ngươi có chỗ không biết, bảo trì linh lực ngoại phóng là nhất tiêu hao tinh thạch, ta mỗi tháng chỉ có thể nhận lấy mười khối hạ phẩm tinh thạch, lại thêm a tỷ từ mình lương tháng bên trong cho ta năm khối, hết thấy mới mười lăm khối, trước đó đã hết tiêu hao ba khối, mỗi ngày mười canh giờ linh lực ngoại phóng, kể từ đó,

Chỉ sợ. . . . Chỉ có thể duy trì một ngày."

"Các ngươi Đại Tương linh không phải thừa thái tinh thạch sao, tại sao có thể như vậy?"

Lời vừa nói ra, Mạc Tiểu Lâu liền cảm thấy hối hận, hẳn vậy mà quên đi đến từ Vương gia bóc lột, chỉ là vụn vặt không nghĩ tới sẽ nặng như vậy, đường đường tu chân thể gia, vậy mà luân lạc tới mạo xưng làm thợ mỏ tinh trạng.

Quả nhiên, lần nữa bị đâm chọt chỗ đau, thiếu niên đầu rũ thấp hơn.

"Tinh thạch. . . . Ta tới giúp ngươi nghĩ biện pháp."

Bởi vì Không Thương tông có thiên nhiên linh mạch, trong không khí tràn ngập nồng đậm thiên địa linh lực, cho nên Mạc Tiểu Lâu trong đầu căn bản không có tinh thạch khái niệm, hẳn kia đáng thương vốn liếng, đã hết tại hắc tích con rết đột phá cảnh giới lúc bị quét sạch sành sanh.

"Côn Dương Tử. . . . Ngươi không phải còn..."

Lúc này, Mạc Tiểu Lâu nghĩ đến có vẻ như Côn Dương Tử còn thừa lại không ít trung phẩm tinh thạch, mặc dù hai người trước mắt lâm vào chiến tranh lạnh, nhưng vì cùng chính mình vận mệnh giống nhau Giang Dịch Phi, hẳn quyết định mặt dạn mày dày, yêu cầu tinh thạch.

"Được rồi, ngươi đừng nói nữa, không phải liền là tinh thạch sao? Lão tử vòng tay trừ vật ngươi tùy tiện dùng! Tuyệt đối đừng lưu cho ta, làm chết kia bọn tạp chủng!"

"Ngươi. . . ."

Côn Dương Tử phản ứng lệnh Mạc Tiểu Lâu giật mình không nhỏ, hẳn cảm thấy ma đầu kia đã lâm vào một loại điên cuồng trạng thái, có chút cuồng loạn.

"Lão tử hiện tại đã hết sinh không thể luyện! Còn tại hồ cái gì tinh thạch? Làm chết kia bọn tạp chủng!"

"... "

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy, Côn Dương Tử gia hỏa này dự định vò đã mẹ không sợ roi, đã giá trị quan khác biệt, may mà tùy theo hẳn đi.

"Nơi này là một trăm khối trung phẩm tinh thạch, ngươi cầm đi dùng đi, không đủ lại tìm ta lấy."

Mạc Tiểu Lâu bàn tay vung lên, từng dãy tản ra hào quang màu trắng bạc tinh thạch trôi nổi trước mặt Giang Dịch Phi.

"Cái này. . . Tân đại ca tại sao có thể có nhiều như vậy tinh thạch, vậy mà đều là trung phẩm!"

Giang Dịch Phi mở to hai mắt nhìn, hẳn thực sự không thể tin được hết thấy trước mắt, nửa ngày nói ra: "Tân đại ca, ta không thể nhận, cái này quá quý giá, thực không dám giấu giếm, nhóm này tinh thạch đã hết đầy đủ chúng ta toàn bộ từ trên xuống dưới nhà họ Giang một năm tiêu hao."

"Đừng nói nhiều, mau đem tinh thạch thu lại, coi chừng bị Vương gia tai mắt nhìn thấy, ngươi chỉ phải cố gắng tu luyện liền tốt, ngấm lại ngươi kia ngâm đắng nuốt cay tỷ tỷ, những này tinh thạch coi như là ta vì cảm tạ ơn cứu mệnh của nàng phản hồi. Ta chỉ có một cái yêu cầu, ta cho ngươi tinh thạch sự tình không muốn trước bất kỳ ai nhắc lên, bao quát ngươi a tỷ Giang Diệp Nhi."

"Ừm. . . ."

Giang Dịch Phi cũng không phải bà mẹ người, đem tinh thạch thu hồi về sau, hẳn trình trọng hướng Mạc Tiểu Lâu cúc ba cái cung. Lúc này, trong lòng của hắn đã hết bất đầu hoài nghi Mạc Tiểu Lâu thân phận, duy nhất một lần xuất ra một trăm khối trung phẩm tinh thạch mà mặt không đổi sắc, đồng thời còn tinh thông mô phỏng hình hóa vật loại này cao cấp pháp môn tu luyện, người này tuyệt đối không phải cái gì nhỏ con em thế gia.

Nhưng Giang Dịch Phi không cần quan tâm nhiều, bởi vì hắn dám xác định, bất luận vị này tân dứt khoát đại ca có gì loại mục đích, đều sẽ không làm nửa điểm nguy hại Giang gia sự tình.

Trở lại chỗ ở của mình về sau, Giang Dịch Phi dựa theo Mạc Tiểu Lâu dạy bảo, bắt đầu điên cuồng tu luyện, cơ hồ không ngủ không nghỉ, đối linh lực đem không tốc độ tiến bộ cũng là tiến triển cực nhanh.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Quang phê

Đây là một mảnh trông không đến cuối mặt nước, trên hồ hiện ra một mảnh khói xanh giống như sương mù, nhìn về nơi xa hơi núi, chỉ mơ hồ phân biệt ra màu xám son ảnh.

Trên mặt nước mang lấy một tòa cầu vòng, thon dài mà cổ phác, cầu kia quả thực là một tòa toàn thân khiết trắng như ngọc cung điện, mây bạch quang khiết đại điện tựa như trôi nổi ở trên mặt hồ, để cho người ta phân không phân rõ được nơi nào là thực cảnh, chỗ đó vì cái bóng.

"Công chúa điện hạ, ngài mời tới bên này."

Cầu vòng phía trên, mấy tên áo trắng tiên lại chính dẫn một thiếu nữ tiến lên, nữ tử này thân mang một bộ màu xanh Yên La váy, cùng nơi đây cảnh trí có chút tương xứng, tựa như nhân vật trong bức họa.

Nhìn qua phía trước cung điện, thiếu nữ trên gương mặt hiện lên một vòng bi thương, yếu ớt thờ dài.

"Ba ngàn năm . . . , năm đó liền là ở chỗ này đạt được phụ thân mẫu thân chiến tử tin tức. Nếu không phải có cừu gia tung tích, chỉ sợ ta đời này cũng sẽ không lại bước vào cái này về mây điện nửa bước!"

Mấy người tại trên cầu nhìn như đi bộ nhàn nhã, nhưng tốc độ lại cực nhanh, trong chớp mắt liền đi tới trước đại điện.

Lúc này, mấy tên tiên lại ngừng chân, đối với thiếu nữ có chút khom người, ra hiệu tiến vào đại điện.

"Àm âm~ "

Nặng nề cửa điện như có linh tính, tự động mở ra, một vệt kim quang từ đó bắn ra, bao phủ tại thiếu nữ thân thượng, hạ một giây, thân ảnh của nàng tại biến mất tại chỗ.

"Ly nhi!"

Phía trên cung điện, một vòng cao lớn hư ảnh nhìn qua thiếu nữ, thanh âm của hắn hùng hồn cứng cáp, giống như xuyên thấu qua yếu ớt tuế nguyệt mà tới.

"Thực Hoa công chúa tham kiến Thiên Đế, huy hoàng k hông vũ, vô lượng tôn thọ!"

Nữ tử phụ thân hạ bái, thanh lệ con ngươi chỉ là nhìn chăm chăm trước người mặt đất, cũng không coi trọng phương bóng người một chút.

"Ly nhi, nơi này cũng không ngoại nhân, ngươi SAO không xưng hô ta là gia gia."

"Thiên Đế chính là vạn giới chỉ chủ, miếu đường phía trên chỉ luận chuẩn mực, không phân thân sơ, Ly nhi vạn không dám lỗ mãng."

Nữ tử thanh âm thanh lãnh, không có một tơ một hào gọn sòng.

"Chỉ luận chuẩn mực, không phân thân sơ. . . . Ai . . . Ngươi đứa nhỏ này như cũ tại trách ta. Năm đó đối phụ thân ngươi đánh giá ta đúng là bất đắc dĩ, đừng tưởng rằng ta cái này Thiên Đế thật có thể một người độc đoán, lúc đó nếu như không cho đám người một cái công đạo, những lão gia hỏa kia như thế nào từ bỏ ý đồ?"

Như loại này giải thích, thiếu nữ đã nghe vô số lần, giờ phút này nàng trầm mặc như trước không nói, song quyền gắt gao nắm chặt.

"Tin tưởng ngươi đã đạt được tin tức, ngay tại mấy ngày trước, giám trời ti tại hạ giới vị diện bất được để cương khí tức, cái kia hồng thần quả nhiên vẫn là đúng hạn sống lại."

Lúc này, thiếu nữ rốt cục ngẩng đầu lên, nhìn về phía đối diện hư ảnh, mặt lộ vẻ kiên quyết chí sắc.

"Mời Thiên Đế hạ lệnh, thực Hoa công chúa nguyện hạ giới tru sát để cương chuyển thế, muôn lần chết không chối từ!"

Thấy thiếu nữ gương mặt vẻ sau, bóng người bỗng nhiên t nhật trệ, trong lòng âm thầm đau buồn:

"Ba ngàn năm . . . Ly nhi ngươi đã lớn lên, cũng không tiếp tục là năm đó tại gia gia bên người vui đùa âm ỉ tiểu nha đầu, AI. . . . Khô ngươi!"

Bóng người tay áo huy động, một mặt nhỏ kính phiêu phù ở thiếu nữ trước mặt, nhìn trước mắt chậm rãi chuyển động nhỏ kính, thiếu nữ h AI mất trong nháy mắt mơ hồ, run rẩy đem nó nắm trong tay, h AI hàng nước mắt liền cũng không dừng được nữa, từ trên gương mặt trượt xuống.

"Không s AI, đây chính là chỉ riêng phe, trên đời duy nhất có thể lấy đánh tan để cương Nguyên Thần bảo vật, tổ thần trên trời có linh, cùng phụ thân ngươi đồng dạng, ngươi cũng kế thừa tổ thần mưa xi chân nguyên, trước mắt Thiên Giới cũng chỉ có ngươi có thể sử dụng vật này."

Nói đến đây, bóng người thanh âm bỗng nhiên trở nên băng lãnh.

"Biến ngươi mệnh mông, nếu như ngươi đến hạ giới về sau, trong lúc nhất thời không cách nào tìm ra để cương người chuyển sinh, cũng có thể trực tiếp sử dụng chỉ riêng phe, đem toàn bộ vị diện hủy diệt, vĩnh viễn trừ hậu hoạn! Nhưng tuyệt đối đừng học phụ thân ngươi, bởi vì lòng dạ đàn bà. . . ."

Thiên Đế còn chưa có nói xong, liền bị thiếu nữ đánh gãy.

"Thiên Đế xin yên tâm, ta định không phụ nhờ vả!"

Lúc này, ý giận ngút trời cùng sát khí từ nhỏ nữ thân bên trên tản ra.

"Từ Thiên Giới đến Phi Vân vị diện cần một trăm năm, để cương, ta mưa ly liền cho ngươi thêm trăm năm thời gian!"

Lại nói,

Mạc Tiểu Lâu đã không còn cách nào khác, chỉ có thể lựa chọn cường công, đã như vậy, hắn liền đem sự tình ngọn nguồn nói cho hắc tích con rết.

Cùng Côn Dương Tử khác biệt, tiểu Hắc ngược lại có chút thương thức Mạc Tiểu Lâu thiện lương, nếu như nói ban đầu là vì kỳ ngộ mà lựa chọn đi theo, hiện nay, hắc tích con rết đã triệt để bị Mạc Tiểu Lâu phẩm chất tín phục, sau đó mệnh mông thiên địa, thế chết cũng đi theo.

"Àm!"

Đang lúc Mạc Tiểu Lâu đối trong phòng một giọt nước cùng tiểu Hắc thương lượng cường công kế hoạch lúc, cửa sân lại bị một cước đá văng.

"Tiểu Hắc, tối nay lại nói, có người đến!"

Lúc này, một vị lão giả râu tóc bạc trắng, khí thế hồng hăng bước vào đình viện bên trong, sau lưng hắn, Giang Dịch Phi cũng ủ rũ cúi đầu đi theo vào.

"Thừa Nghiệp trưởng lão, việc này chính là một mình ta chủ trương, thật cùng Tân đại ca không quan hệ!"

"Hừ! Ngươi im miệng, đừng muốn thay hắn giao biện!"

Nhìn xem lão giả tức hỏn hỏn đáng vẻ, phảng phất bị người dẫm lên cái đuôi, Mạc Tiểu Lâu trong lòng không hiểu, mình mới đến, khi nào từng s AI làm lão nhân này?

"Ngươi chính là tân dứt khoát?"

"Chính là tại hạ."

Nhìn Giang Dịch Phi đối lão giả có chút kiêng kị, Mạc Tiểu Lâu cũng không dám thất lễ, hơi chấp tay, lấy đó kính ý.

"Lão phu Giang Thừa nghiệp, là Đại Tương lĩnh Giang gia trưởng lão, bình thường chuyên trách phụ trách dạy bảo tiểu công tử tu luyện."

Lời vừa nói ra, Mạc Tiểu Lâu trong lòng bình tĩnh, lão nhân này nhất định là giận người khác n hồng tay Giang Dịch Phi tu hành, mà tìm đến mình lý luận.

"Nguyên l AI là Thừa Nghiệp trưởng lão, tân dứt khoát xin ra mắt tiên bối."

"Hừ! Ta hỏi ngươi, vì SAO phải dạy thiếu gia những cái kia thứ chỉ đẹp mà không có thực? Ngươi cũng đã biết, sau bảy ngày hắn đem cùng Vương Phàm tỷ thí?"

Cũng không bị Mạc Tiểu Lâu lễ nhượng đã động, lão giả càng thêm giận không kèm được.

"Cái này già bức đầu nhĩ thiếu ăn đòn đi! Một cái luyện khí hậu kỳ cận bã, cũng dám có mặt đi dạy bảo người khác?"

Côn Dương Tử vốn là phiên muộn, bây giờ Giang Thừa nghiệp một lời nói ngữ, triệt để đem nó lửa giận trong lòng nhóm lửa.

Mạc Tiểu Lâu cũng cảm thấy lão nhân này nói chuyện câu câu mang ý châm biếm, không khỏi cũng nhíu mày.

"Tiền bối có chỗ không biết, chính là bởi vì Phi nhĩ sắp tham gia tỷ thí, ta mới dạy bảo hấn luyện tập mô phỏng hình hóa vật, phải biết so sánh dưới, kia Vương Phàm cảnh giới thể nhưng là càng thêm cứng cổ, chỉ có tại linh lực đem không bên trên vượt qua hấn, mới có chiến thắng khả năng."

Trở ngại Giang Dịch Phi mặt mũi, Mạc Tiểu Lâu cực kỳ gắng sức kiềm chế ở cảm xúc trong đáy lòng, tận lực tâm bình khí hòa hướng lão giả giải thích.

"Rất chó không kêu! O AI lý tà thuyết! Người một cái chỉ là luyện khí trung kỳ có tư cách gì đến dạy bảo thiếu gia?"

Gặp lão giả khó chơi, càng thêm quá phận, luôn luôn tính tình ôn hòa Mạc Tiểu Lâu lúc này cũng tới tính tình.

"Có không có tư cách, không phải dựa vào ngoài miệng nói, những cái kia cũ rích ngoan cố lý luận, sớm muộn hủy Phi nhĩ!"

Lúc này, nghe được h AI người tranh chấp âm thanh, bên ngoài đình viện đã tụ tập không ít Giang gia tử đệ, gặp tình hình này, Mạc Tiểu Lâu quyết định quét quét qua lão nhân này mặt mũi.

"Người... . . Làm càn!"

Giang Thừa nghiệp tức hồng hồng, đang muốn dự định kết động Linh giác, xuất thủ giáo huấn Mạc Tiểu Lâu.

"Chậm đã! Động thủ với ta, người còn chưa có tư cách! Đã Phi nhĩ đã dựa theo phương pháp của ta luyện tập h AI ngày, vừa vặn, lần này bắt người luyện tay một chút!"

Cầu Nguyệt Phiếu. . . . Cầu Tiên Đâu... ^ ' . , ^ Coverted by ๔๓๔Huyền☆๔๓๔Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks...

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Châm ngòi

Mạc Tiểu Lâu liếc mắt bề ngễ Giang Thừa nghiệp, khoe miệng có chút giương lên, trên tức mà khinh miệt.

Dư quang thoáng nhìn, gặp Giang Dịch Phi đã đi nhanh lao đến, ngăn tại lão giả trước người.

"Thừa Nghiệp trưởng lão. . . . Xin người tin tưởng ta, việc này thật cùng Tân đại ca không quan hệ!"

Mạc Tiểu Lâu nhìn ở trong mắt, không khỏi âm thầm cho phép.

Cái này Giang Dịch Phi niên kỷ tuy nhỏ, cũng là hiểu chuyện minh lý, mắt thấy tôn trọng kính ngưỡng lão sư cùng quý khách phát sinh xung đột, hấn cái này ở vào trung tâm phong bạo con cừu nhỏ, tự biết vô luận như thế nào đều thoát không khỏi liên quan, cho nên kiên trì đến sung làm hòa sự lão.

Là cái có thể gánh trách nhiệm chân hấn tử thuần gia môn.

"Người nói cái gì?"

Cũng không để ý tới cản trước người tiểu thiếu gia, Giang Thừa nghiệp một tay lấy đẩy ra, có như vậy một nháy mắt, hấn thậm chí hoài nghi mình có nghe lầm hay không, kỳ thật, không riêng gì hấn, người đứng xem cũng một trận xôn xao.

"Ha ha ha ha, chơi vui, chơi vui!"

Trong đầu, Côn Dương Tử xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, muốn dựa theo hấn ý tứ, Mạc Tiểu Lâu nên đem Đại Tương lĩnh làm gà bay chó chạy, sau đó lại đại khai sát giới.

"Ý của ngươi là để Phi nhi... Khiêu chiến ta?"

Kịp phản ứng Giang Thừa nghiệp, trong lúc nhất thời nổi trận lôi đình. Phàm là giống hấn loại nhân vật này, tư tưởng phần lớn truyền thống, đối tôn sư trọng đạo, trường ấu có thứ tự, phá lệ coi trọng.

Đứng tại sư phó góc độ, hấn tuyệt đối không cho phép một tay mạng ra đồ đệ hướng mình phát ra khiêu chiến. Dù sao, tại chính thống truyền thừa thâm căn cố đế Giang gia, loại này việc ác quả thực là không biết lễ phép, là đại nghịch bất đạo!

"Không sai. Hấn dựa theo phương pháp của ta đã luyện tập hai ngày, đối phó ngươi đã đầy đủ! Làm sao, chẳng lẽ ngươi sợ?"

Đối đám người ánh mắt khác thường nhìn như không thấy, Mạc Tiểu Lâu không khách khí chút nào đối Giang Thừa nghiệp một trận khiêu khích, chợt tiến lên vỗ Giang Dịch Phi bả vai nói ra: "Phi nhi, liền dùng ta dạy phương pháp của ngươi, triệu hồi ra Thổ Long, hảo hảo dạy một chút vị này Thừa Nghiệp trưởng lão."

Nói xong lại vẫn đối Giang Dịch Phi hơi chớp mắt, nghiêm nhiên là một bộ sớm có dự mưu, muốn đánh đau lão đầu tư thế.

Kỳ thật Mạc Tiểu Lâu là cố ý lệnh hai người chiến đấu, mặc dù Giang Dịch Phi thông minh khiêm tốn, nhưng bởi vì gia tộc nguyên nhân, tồn tại trong đầu hấn những cái kia thâm căn cố đế quan niệm nhất định phải toàn bộ đánh vỡ, dạng này ngày sau mới có cơ hội trở thành cường giả. Đã tự mình lựa chọn giúp hấn, kia liền sẽ không chỉ lo trước mắt, mà là vì tương lai của hấn cân nhắc.

"Tà ma ngoại đạo, tà ma ngoại đạo!"

Giang Thừa nghiệp nếp nhăn mọc lan tràn mặt già bên trên bỗng nhiên phun lên một mạt triều hồng, nhìn xem mặt mũi tràn đầy kinh ngạc Giang Dịch Phi, run rẩy đuổi ra cảnh khô ngón trỏ, nói ra: "Ngươi... Ta... . Nghiệt chương! Lại cùng cái này các loại đại nghịch bất đạo, không đứng đắn chi đồ thông đồng làm bậy, lão phu xấu hổ vì nhữ sư!"

"Đội chuyện chỗ này, lão phu nhất định phải báo cáo gia chủ, để hấn trừng đập trách phạt ngươi! Đòi này lão phu cùng ngươi sư đồ duyên tận!"

Trừ một chút không đem đạo đức chuẩn tắc để ở trong mắt ma đạo yêu nghiệt, phàm là tu sĩ, đều tuân thủ nghiêm ngặt sư nói. Vô luận ngày sau thành tựu như thế nào, tại dẫn đầu mình đi đến thông thiên đại đạo sư tôn trước mặt, đều muốn vĩnh viễn bảo trì học sinh tư thái, đây là làm tu sĩ cơ bản nhất hàm dưỡng.

Nói cách khác, cho dù học sinh thiên tư hơn người, sớm một bước bước vào Kim Đan Nguyên Anh, đối mặt ngưng lại tại Dung Hợp kỳ năm đó sư tôn, như thường muốn quỳ lạy làm lễ.

Cho nên khi Mạc Tiểu Lâu ngữ khí khinh miệt đưa ra muốn để làm làm đồ đệ Giang Dịch Phi tìm lão sư "Luyện tay một chút" cái này một luận điểm lúc, đám người nhất thời tự nhiên khó mà tiếp nhận.

Làm người trong cuộc Giang Thừa nghiệp, tức thì bị hấn cái này một trận nói bừa tức giận đến không nhẹ.

Lúc này trong mắt hấn, làm hư mình ái đồ Mạc Tiểu Lâu nghiêm nhiên chính là tên bại hoại cận bã, cận bã, cảm thú, ác quỷ hóa thân, thấy thế nào làm sao không vừa mắt, ước gì đem nó nghiền xương thành tro.

"Lão sư... Ngài có gì nói ra lời ấy?"

Mới ngênh đón Giang Dịch Phi lau mặt mũi tràn đầy nước bọt, một mặt vô tội.

Anh em trên ai ghẹo ai?

Không hiểu lọt vào đồ ập xuống dừng lại thống mạ, thiếu niên một trái tim bên trong, chỉ cảm thấy không vắng vẻ. Bị thương rất nặng.

Ngược lại là Mạc Tiểu Lâu mắt thấy thành công chọc giận lão đầu, trong lòng có chút hài lòng.

"Ngươi không phải ngại lão phu tu vi thấp không xứng làm sư phó ngươi, lấy cùng này bại hoại làm bạn làm vinh, còn muốn cùng lão phu phân cao thấp sao? Đến, vậy liền để cho ta cái này không còn dùng được lão già cùng ngươi hảo hảo 'Luyện tay một chút' !"

Giang Thừa nghiệp già mất đồ bùng, nổi giận muốn điên, vì sư thái độ mất hết, căn cứ muốn để cho mình kia không có mất đồ đệ ghi nhớ thật lâu tâm tư, lòng bàn tay ở giữa lưu quang nở rộ, khí kinh phát động sợi tóc quần áo, vận sức chờ phát động, muốn xuất thủ giáo huấn Giang Dịch Phi.

"Phi nhi, ngươi cứ việc động thủ, Thừa Nghiệp lão đầu nói, muốn đem ngươi cái này bất thành khí đệ tử trực xuất sư môn đâu."

Nhìn qua mờ mịt luống cuống Giang Dịch Phi, Mạc Tiểu Lâu thầm nghĩ trong lòng: "Xin lỗi rồi Phi nhi, Giang gia muốn thật có ngày nổi danh, ngươi nhất định phải mạnh lên, nhất định phải đánh vỡ tất cả gông cùm xiềng xích."

"Thế nhưng là..."

Nghe xong lão sư đối với mình có ý kiến, vô tội Giang Dịch Phi lập tức hoảng loạn rồi, sao liệu lời nói còn chưa nói liền cảm thấy trước mắt tối sầm lại, một trận nặng nề phong áp đối diện đánh tới, rõ ràng là Giang Thừa nghiệp bàn tay lớn đập xuống, Thổ hệ linh khí tập kết trong tay tâm, lại ầm ầm tạo thành một tòa núi cao hư ảnh, có thiên quân nặng nề cảm giác.

"Đúng là sơn nhạc chương!"

Lăng Liệt âm thanh xé gió bên trong có tiếng người đang kinh ngạc thốt lên, chưa từng ngờ tới cái này Thừa Nghiệp lão đầu đối mặt ngày xưa ái đồ lại đi lên liền là như thế nặng nề đón đầu thống kích.

Một chiêu này nếu là thật sự chứng thực trên người Giang Dịch Phi, bằng hấn luyện khí trung kỳ tu vi, không chết cũng phải đổi thân máu. Từng có người thấy tận mắt Giang Thừa nghiệp dùng đồng dạng chương lực đem nặng ba tấn Thanh Cương thạch quay thành bột mịn.

Giang Dịch Phi tự nhiên cũng biết rõ lão sư cái này tuyệt kỹ sở trường lợi hại, bận bịu lách mình né tránh, một trái tim cũng đã tức thời lạnh hơn phân nửa. Lão sư đây là thế nào, lại xuống tay với mình như vậy tàn nhẫn, cơ hồ trí mạng. Chẳng lẽ trong mắt hấn, chính mình cái này học sinh tính mệnh còn không bằng một mũi trọng yếu?

Mất thấy một kích không trúng, Giang Thừa nghiệp lấy chương đối trảo, cánh tay bào vung ra trăm muện phong thanh, trở bàn tay chụp vào Giang Dịch Phi yết hầu. Nhưng Giang Dịch Phi bị thương sau khi, lại như cũ không dám hoàn thủ, đành phải một cái xoay người nhảy vọt động tác rơi xuống một bên thạch điều bên trên, nhắc tay biểu thị đầu hàng: "Lão sư, người làm cái gì vậy a?"

Giang Thừa nghiệp lại không rảnh để ý, một đôi lửa giận dâng trào con ngươi gắt gao tập trung vào đối phương, lại lần nữa lần người tiến lên, một cái trọng quyền uyên như là cổ sao chổi rơi đập.

Ầm vang một tiếng, thạch điều băng liệt, đá vụn vẩy ra, phá vỡ lại lần nữa tung người tránh né Giang Dịch Phi gương mặt.

"Người nghiệt đồ này, không phải mắt cao hơn đầu sao? Không phải không biết lễ phép sao? Làm sao, hoàn thủ a!"

"Lão sư ta đến cùng làm sai chỗ nào..."

"Lão phu hôm nay nhất định phải đưa người nghiền xương thành tro, lấy chính ta Giang gia chính đạo chi phong!"

"Lão sư ta biết sai..."

"Nghiệt đồ đừng trốn!"

"Lão sư ta thật biết sai..."

...

"Dạng này còn có thể đánh ra kết quả gì?" Nhìn qua tại Thừa Nghiệp lão đầu đuổi đánh tới cùng hạ không muốn hoàn thủ, chỉ hiểu chạy trốn chết Giang Dịch Phi, tình tình nóng nảy Côn Dương Tử thanh âm bên trong đã mang tới một tia bức bối.

"Nhìn ta." Mạc Tiểu Lâu khóe miệng có chút giương lên, lại là tính trước kỹ càng.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đậu.....^,.,^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Nghịch đồ

Tại Giang Dịch Phi mà nói, Mạc Tiểu Lâu nhìn như tiện tay truyền thụ cho diệu pháp, đối với hấn lại rất có ích lợi. Không chỉ có lệnh tu vi tiến triển cực nhanh, càng có ngưng thần quy nhất chỉ kỳ hiệu, diệu dụng vô tận.

Chớ nhìn hấn khổ luyện bất quá ba ngày có thừa, nhưng đối với linh khí điều khiển độ cũng đã xưa đâu bằng nay, một cái thể giới mới tinh đã đối với hấn rộng mở đại môn.

Không thể nghi ngờ, đây là một trận đủ để cải biến vận mệnh tạo hóa.

Bởi vậy, tuy không sư đồ chi phận, nhưng ở Giang Dịch Phi trong lòng, Mạc Tiểu Lâu phân lượng sớm đã cùng cấp phụ huynh, hết sức quan trọng. Như thể đại ân đại đức, muôn lần chết khó báo một. Tương lai vô luận cỡ nào tôn vinh huy hoàng, cố gắng cả đời, hấn đều sẽ lấy học sinh tư thái tự cho mình là.

Huống chi dưới mắt xung đột rõ ràng, thân là Giang gia trưởng lão Giang Thừa nghiệp, như thể tổn hại thân phận, nên người cờ bàn, làm càn khốc lóc om sòm, chính là hấn cái này hậu sinh văn bối, cũng thực khó tiếp nhận.

Nói câu không dễ nghe, vị này đường đường Giang gia trưởng lão hôm nay sờ tác sờ vi, cùng kia thể tục giới lưu manh vô lại lại có gì khác nhau?

Tinh thể rất nghiêm trọng, đã không chỉ có là một câu đúng lý không tha người liền có thể bỏ qua. Vì vậy hấn cái này làm đồ đệ, làm gì cũng phải đứng ra vì Tân đại ca nói mấy câu.

"Lão sư, đủ!"

Giang Dịch Phi lúc này tâm lý cực kỳ phức tạp, nhưng đạo nghĩa tự tại lòng người, không cần trái lo phải nghĩ. Hấn dù tuổi nhỏ, lại không đến mức ngây thơ vô tri, ai đúng ai sai hấn còn phân rõ ràng.

Có lẽ lại dài mấy tuổi, đảm đương trách nhiệm về sau, hấn sẽ giống gia tộc trưởng bối như thế, cân nhắc lợi hại được mất, tổn hại thị thị phi phi. Sau đó phủ phục tại Vương gia trước mặt, vì cầu tự vệ, khúm núm, khấu thị tâm phi, cả đời sở cầu cũng chỉ là kéo dài hơi tàn.

Nhưng, hấn không muốn, cũng không muốn trở thành người như vậy.

Vì sao yếu thịt một phương không có chút nào nhân quyền, chỉ có thể mặc người chém giết, mà mạnh ăn người lại làm mưa làm gió, sẽ chỉ vĩnh vô chỉ cảnh nghiền ép bóc lột cùng chà đạp, còn muốn đối phương đối cảm động đến rơi nước mắt, ca công tụng đức?

Lần này, Giang Thừa nghiệp sờ tác sờ vi, đã đủ để khiến Giang Dịch Phi liên tưởng đến vậy nhưng hận Vương gia.

Trong thoáng chốc, hấn không khỏi sinh ra một cái ý nghĩ, nếu như trao đổi vị trí, kia Giang gia sắc mặt cùng Vương gia lại sẽ có gì khác nhau? Chỉ sợ sẽ chỉ chi có hơn chứ không kém!

Trong lòng đột ngột dấy lên một thanh lửa giận, Giang Dịch Phi tiến lên một bước nằm ngang ở Mạc Tiểu Lâu trước người, ánh mắt kiên định mà không sợ, nhìn chăm chú trước mắt cái này đã từng một lần để hấn nhất là kính sợ cùng kính ngưỡng lão giả.

"Người! ! ! Tốt, tốt, cực kỳ tốt! Lão phu tự tay dạy dỗ đồ đệ a..."

Hôm nay, trước mắt bao người, cái này từ nhỏ hiếu thuận hiểu chuyện học sinh, lại công nhiên chống đối mình, hơn nữa còn là vì một cái không biết lễ phép đi quá giới hạn bốn phận bại hoại, Giang Thừa nghiệp chỉ cảm thấy lồng ngực đều sắp tức giận nổ, khí huyết cuộn cuộn phía dưới, một mặt triều hồng khó mà át chế phun lên tám kia nếp nhăn mọc lan tràn mặt mo.

Lúc này, đông đảo tại phụ cận Giang gia binh sĩ đều đã nghe tiếng mà đến, vây ở ngoài cửa xì xào bàn tán.

"Nghịch đồ, ngươi cho lão phu tránh ra! Nếu không..."

Quanh thân đang run rẩy, song quyền kết rung động, Giang Thừa nghiệp cố nén mặt mũi mất hết nổi giận, đỉnh đầu chỗ, lại có khói trắng khó mà ngăn chặn, lượn lờ dâng lên.

"Chắc chắc chắc, cái này đều đem sư phó cho khí bốc khói, lâu nhỏ, ngươi coi trọng cái này Giang gia tiểu thiếu gia có chút ý tứ a." Côn Dương Từ giễu giễu nói.

"Lão sư, mời tự trọng thân phận, ngài là bốn Tộc trưởng già!"

Đối mặt với luyện khí hậu kỳ tu sĩ không lồ áp lực, Giang Dịch Phi không chút nào chịu nhượng bộ.

"Ba!"

Một tiếng trầm muộn giòn vang, Giang Dịch Phi cả người bị lão đầu một bàn tay đánh cho bay ra ngoài.

"Ầm ầm~ "

Bụi bặm bên trong, lấp kín tường viện bị đụng vỡ nát.

Giang Dịch Phi run rẩy bò lên, má trái đã sưng lên thật cao, khóe môi máu tươi như chú. Kéo lấy hơi có chút tập tễnh bước chân, hấn lại lần nữa chậm

rãi tiến lên, đứng ở quanh thân linh khí vờn quanh Giang Thừa nghiệp trước người.

"Đồ hỗn trướng! Từ khi lão gia chủ bị cưỡng ép về sau, cái này Giang gia từ trên xuống dưới, trong trong ngoài ngoài, chỗ đó không phải dựa vào lão phu chuẩn bị mới lấy gắn bó? Hôm nay, ngươi vậy mà vì cái ngoại nhân ngỗ nghịch ta!"

"Ha ha ha ha ~ "

Không để ý khóe miệng chảy ra máu tươi,

Giang Dịch Phi ngửa đầu cuồng tiếu.

"Gắn bó Giang gia? Ngươi chuẩn bị? Ta chỉ biết là a tỷ vì gia tộc bốn phía bốn ba, dốc hết tâm huyết, thậm chí quyết định ủy thân cho nàng căn bản không thích vương chấp, nàng hi sinh lại đổi lấy cái gì? Là đám người tham sống sợ chết, vẫn là tại Vương gia nhân trước mặt không chút kiêng kỵ nịnh nọt?"

Lời vừa nói ra, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Giang Dịch Phi tự biết nhất thời xúc động, ngôn ngữ quá nặng, kiệt lực bình phục hạ tâm tình, chậm rãi nói ra:

"Lão sư, trước mắt bao người, đồ đệ còn xin ngài... Thu tay lại đi!"

Hắn sắc mặt trắng bệch, má trái tím xanh hắc sưng, ngay cả tròng trắng mắt chỗ đều đỏ, bộ dáng có chút thê thảm. Giang Thừa nghiệp nhìn ở trong mắt, không khỏi đau lòng, lão phu hôm nay sao thế nhỉ? Đây là Phi nhi a, ta có thể nào hạ thủ được! Ghê tởm tận đứt khoát!

Dù nói thế nào, đây cũng là học trò cưng của mình, vẫn là Giang gia thiếu gia, chỉ bằng nhất thời không cam lòng liền xuống này nặng tay, đừng nói gia chủ biết sẽ có hay không có ý nghĩ, liền là chính hắn đều băn khoăn.

"Hừ!"

Giang Thừa đã vô tâm dừng lại, trước khi rời đi, hung hăng trừng mắt liếc Mạc Tiểu Lâu.

"Tiểu tử, lão phu cùng ngươi sự tình không xong!"

Hắn cũng không biết, nếu không phải Mạc Tiểu Lâu kiệt lực ngăn cản, giờ phút này, hắn đã sớm bị một bên tiểu nha đầu xé thành một bãi thịt nát.

Đối mặt Giang Thừa nghiệp uy hiếp, Mạc Tiểu Lâu lặng lẽ tương vọng, lại là không rên một tiếng. Giờ này khắc này, hắn không khỏi liên nghĩ tới sư tôn Triệu Vũ, có lẽ chân chính sư đạo cũng không câu nệ tại lễ pháp hình thức, mà là tại tất yếu thời điểm, đối đồ đệ làm ra thích hợp chỉ điểm.

Đối Mạc Tiểu Lâu tới nói, Triệu Vũ tựa như là một cái trong suốt cái bóng, nhìn không thấy, sờ không được, nhưng luôn luôn đối với hắn lúc nào cũng chú ý, khắp nơi bảo hộ, bất luận là năm đó Ngũ Linh thang trời, vẫn là Bắc Hải.

Nếu không phải là nể mặt Giang Dịch Phi, giờ phút này lão già chỉ sợ đã phơi thây tại chỗ, còn dám nói khoác không biết ngượng.

Tại Giang Dịch Phi bị đánh thời điểm, Mạc Tiểu Lâu từng mấy lần muốn chụp chết lão già này, nhưng cuối cùng chưa từng xuất thủ. Người khác việc nhà, làm một ngoại nhân, vẫn là không tiện nhúng tay.

"Bay, tiếp lấy."

Nhìn qua Giang Thừa nghiệp đi xa bóng lưng, Giang Dịch Phi cũng là thở dài nhẹ nhõm, lão sư khí vừa mất, xem như không có đem sự tình làm lớn chuyện. Chợt có cảm giác, bỗng nhiên nghiêng người, lấy tay tiếp nhận Mạc Tiểu Lâu ném đến chỉ vật.

Bàn tay mở ra, lại là một lớn chừng bằng trái long nhãn màu đỏ viên đan dược.

"Đây là còn linh đan, ăn nó đi."

Nhìn xem Giang Dịch Phi sưng lên thật cao má trái, Mạc Tiểu Lâu không khỏi nhũn mảy.

"Thương thể của ngươi không thể khinh thường, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất."

Đầu là nhân thể bộ phận trọng yếu nhất, tu chân giả chẳng qua là nắm giữ phép luyện khí, có thể vận dụng trong giới tự nhiên lực lượng mà thôi, thân thể cấu tạo cùng phạm nhân không khác.

Mạc Tiểu Lâu tuyệt đối không thể gặp như thế một cây hạt giống tốt ngày sau biến thành tàn phế.

Lão già kia ra tay cũng thật hung ác, không hề nể mặt mũi.

"Tạ ơn..."

Giang Dịch Phi cảm kích khôn cùng, há miệng liền đem được hoàn nuốt vào.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,.^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: 7 ngày ước hẹn

"Thực xin lỗi, Tân đại ca, mới gia sư cho ngài thêm phiền toái."

Gãi đầu một cái, Giang Dịch Phi áy náy nói.

Mạc Tiểu Lâu không hề lo lắng khoát tay áo, hần căn bản không có đem lão đầu kia để vào mắt.

Ngược lại, trước mắt vị này không sợ sinh tử, vì gia tộc ra mặt thiếu niên ngược lại là hần trọng điểm chú ý bồi dưỡng đối tượng, tập trung nhìn vào, chỉ gặp Giang Dịch Phi trong mắt trái tụ huyết đã có rõ ràng tiêu tán, xem ra viên thuốc này đối nội ngoại thương xác thực là có không sai hiệu quả trị liệu.

"Trở về hảo hảo tu luyện đi, ngươi còn có không đến bốn ngày!" Mạc Tiểu Lâu đứng dậy, cái này cờ trong sân là không có cách nào hạ, thế là hần liền chào hỏi tiểu Hắc cùng nhau vào nhà, hần biết, hôm nay mình không mất hết nhân loại mặt mũi, cô gái nhỏ này định không bỏ qua, làm không tốt thực sẽ xông qua, đem lão đầu kia ăn sống nuốt tươi.

"Vâng, lão sư!" Giang Dịch Phi nghiêm túc bái, sắc mặt trang nghiêm.

"Chờ một chút, ngươi gọi ta cái gì?" Kịp phản ứng Mạc Tiểu Lâu lập tức ngừng chân.

"Tân đại ca a." Giang Dịch Phi giang tay ra, một mặt vô tội.

"Tiểu tử này... Ngược lại là được tiện nghi còn hiểu khoe mẽ." Mạc Tiểu Lâu lắc đầu, nhin không được cười lên, thật cũng không cùng hần chăm chỉ, chấp hai tay sau lưng không nhanh không chậm tại tiểu Hắc theo đuôi hạ vào phòng.

Nhìn qua trẻ tuổi đơn bạc, lại hiển lão thành bóng lưng, Giang Dịch Phi trong lòng dâng lên một loại không hiểu cảm giác an toàn, chẳng biết tại sao, cái này bèo nước gặp nhau Tân đại ca sẽ đối với mình như vậy coi trọng, có lẽ hần cũng từng từng chịu đựng người khác bạch nhãn cùng chế giễu.

"Lão sư, ngài yên tâm, học sinh nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng!"

Giờ phút này, tại thiếu niên này trong lòng, đã đem trước mắt vị này Tân đại ca cùng Mạc Tiểu Lâu cộng đồng bày tại thần tượng hàng ngũ.

...

Bốn ngày thời gian, chớp mắt tức thì.

Khi sáng sớm tia nắng đầu tiên đầu nhập sừng dê sườn núi, ù ù móng ngựa cùng trò chuyện âm thanh tại bụi mù bay lên bên trong cuộn cuộn mà đến, một mặt thêu lên huyết hồng sắc "Vương" chữ màu đen cờ thường, tại trong gió sớm mùa tung bay.

Vương gia nhân thanh thế to lớn, tới cao điệu, người đi theo bên trong lại có hai vị dung hợp sơ kỳ cao thủ, luyện khí tu sĩ càng có mấy trăm chỉ chúng, đem ước chiến địa điểm vây chặt đến không lọt một giọt nước, vương gia con cháu từng cái ngẩng đầu mà bước, vênh vào hung hăng.

Ở trong một vị Dung Hợp kỳ tu sĩ tung người một cái, nhảy lên cao cao vách núi, đem có thêu Vương gia tộc huy cờ thường treo trên cao tại sừng dê sườn núi chỉ đỉnh, khí thế như hồng, điều võ gương oai.

Lần này Vương gia nắm chắc thắng lợi trong tay, gia tộc cao tầng cũng muốn lợi dụng lần này luận võ, triệt để đem Giang gia còn sót lại lòng tiến thủ giội tắt, bởi vậy đặc cách Giang gia gia chủ sông chìm bắc trình diện quan chiến.

Sông chìm bắc chỉ mang theo rải rác mấy người, đều là thân tín hộ vệ, trừ bỏ Giang Thừa nghiệp bên ngoài, không thấy tộc khác già, nghĩ đến đều là hồ

thẹn tại đến đây bị nhục nhã. Tình cảnh này hiển thị rõ Giang gia nhân đàn lực bạc, chỉ riêng trên khí thế liền đã mất tầm thường.

Mạc Tiểu Lâu cũng cùng tiểu Hắc, Giang Dịch Phi, Giang Điệp Nhi sóng vai bay tới, mắt thấy đối phương người đông nghìn nghịt, lại mặt không đổi sắc, vui mừng trình diện.

Sâu kiến lại nhiều, cuối cùng chỉ là phô trương thanh thế, khó nhập Kim Đan kỳ đại tu pháp nhãn.

"Tân tiên sinh, chuyện ngày hôm qua, ta phải cảm ơn ngươi."

Bây giờ Giang Điệp Nhi đã biết được Mạc Tiểu Lâu một mực tại phía sau dạy bảo Giang Dịch Phi, đối với hắn xưng hô tự nhiên biến thành tiên sinh.

Mạc Tiểu Lâu cảm thấy kinh ngạc, hắn bản cho rằng, lấy Giang Điệp Nhi tính cách chắc chắn cùng Thừa Nghiệp trưởng lão đồng dạng, trách cứ mình dạy hư đệ đệ, không nghĩ, lần này nằng lại mở miệng cảm kích, xem ra nằng đối Giang Thừa nghiệp cách làm cũng cảm thấy bất mãn.

"Không có gì, đợi chút nữa có kết quả lại nói."

Lúc này, nghiêng đầu thoáng nhìn Giang Dịch Phi song mi khóa chặt, mặt có vẻ u sầu, thái dương đã có chút gập mờ hói, Mạc Tiểu Lâu mỉm cười, nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu vai của hắn.

"Thả lỏng, cứ việc tận hết sức lực đi chiến."

Nhưng mà Giang Dịch Phi nghe vậy chỉ nhẹ gật đầu, giờ phút này hắn vẻ mặt hốt hoảng, hiển nhiên không tại trạng thái,

Mạc Tiểu Lâu giữa lông mày hơi nhíu lại, chưa khai chiến liền đã luống cuống, vậy làm sao có thể thắng? Suy nghĩ một lát, hắn nói ra: "Đại trưởng phu nam tử hán, người vinh nhục còn tại kỳ thứ, nhưng Phi nhi ngươi phải tắt yếu mình xác một điểm,

Trận chiến ngày hôm nay, ngươi gánh vác chính là cái gì."

"Ta..."

Thử hỏi, mặt đối với địch phương như núi như biển thanh thế, cho dù tâm chí lại kiên định thiếu niên, cũng chắc chắn bối rồi, huống chi Giang Dịch Phi chỉ có mười lăm tuổi.

"Ngươi gánh vác chính là gia tộc mặt mũi, a tỷ cùng phụ thân mặt mũi, Giang Thừa nghiệp mặt mũi, còn có... Ta mặt mũi!"

Mạc Tiểu Lâu ánh mắt sáng rực, không dung đối phương có nửa điểm lùi bước.

"Tân đại ca..."

Giang Dịch Phi như ở trong mộng mới tỉnh, một đôi con mắt lơ mơ thoáng chốc như nền tàn bị nhen lửa, dần dần tràn đầy kiên định cùng bất khuất.

Đúng a! Sao có thể tổn hại Tân đại ca khổ tâm dạy bảo, cổ vũ người khác chỉ khí diệt uy phong mình.

Còn chưa có thử qua, thế nào biết tất bại?

Trước đó, Giang Dịch Phi đã dưới đáy lòng vô số lần làm xong chiến bại chuẩn bị, cùng lắm thì trên lời đài bản thân kết thúc, cũng tuyệt không chịu nhục.

Nói thật, cho dù là có Tân đại ca chỉ đạo "Mô phỏng hình hóa vật" diệu pháp, ngăn ngừ bảy ngày ở giữa, trong cơ thể mình chân khí đã có chất thăng hoa, nhưng dù sao tu tập thời gian không nhiều, hắn vẫn không có lòng tin có thể chiến thắng một bước vào luyện khí trung kỳ đã lâu thiếu niên thiên tài.

Nhưng trận chiến này, tuyệt không thể bại!

Chính như Tân đại ca nói, hắn gánh vác, không riêng chỉ là người vinh nhục.

Còn có a tỷ, còn có phụ thân, cùng toàn bộ Giang gia mặt mũi!

Hạ quyết tâm về sau, Giang Dịch Phi song quyền nắm chặt, thần sắc kiên định, gió sớm xua tán đi sương mù, ánh bình minh chiếu rọi tại trên gương mặt của hắn, bảy năm trước, cũng có một thiếu niên, ánh mắt như sắt, ôm lòng quyết muốn chết, tại Ngũ Linh thang trời trước, ngược nhìn kia huy hoàng Thiên Đạo phong.

Một người có nghĩ muốn bảo vệ đồ vật về sau, sẽ trở nên so bất luận kẻ nào đều cường đại.

"Một cái nam nhân nhất bất đắc dĩ sự tình, không ai qua được tại nhất bất lực niên kỷ gặp nghĩ muốn thủ hộ cả đời người..."

Trong đầu, Côn Dương Tử lần nữa nói ra năm đó nói mớ Mạc Tiểu Lâu.

"Ngươi không nói lời nào không ai coi ngươi là người chết." Mạc Tiểu Lâu cắn răng.

"Nhưng ta đúng là người chết a."

"Hôm nay mặt trời không tẻ, ta muốn để tay trái của ta ra hít thở không khí."

"... Người dám!"

Sông chìm bắc, Giang gia gia chủ, thân cao tám thước, lù lù như tùng, một thân nâu nhạt trường bào, ung kích áo trấn thủ, cùng sợi tóc tề động.

Tuy là anh hùng tráng niên, cũng đã tóc mai điểm bạc, tuế nguyệt đoạt đi cái này làm một phương hào cường nam nhân hai đầu lông mày thịnh khí, có chí là ưu tư đề nhiều.

Trách nhiệm trên vai, nhiều ít thân bất do kỷ, tại thế bất đắc dĩ.

Hắn tại nhìn ra xa nắng sớm bên trong sừng dê sườn núi, cái này sắp để con của mình gặp khó chi địa, đồng thời cũng là thực tình chi địa.

"Nên mình bạch, nên trưởng thành, Phi nhi." Sông chìm bắc lòng đang thở dài.

Người phải biết, qua nhiều năm như vậy, đôi mắt Giang gia không có tận cùng cướp đoạt cùng bóc lột, phụ thân biểu hiện được khúm núm, kính cẩn như mạng cũng là vì người cùng Diệp nhi, có đôi khi nhát gan sợ phiền phức, thấp kém là vì bảo hộ so tôn nghiêm sinh mệnh thứ quan trọng hơn.

Ta biết, người một mực oán ta không phải một cái hợp cách kiên cường tốt phụ thân.

Người có biết, ta làm hết thấy thỏa hiệp, cũng là vì người, vì toàn bộ Giang gia.

Ta đã từng tuổi trẻ khinh cuồng, ta đã từng kiệt ngạo bất khuất, nhưng cuối cùng có một ngày, vì lấy đại cục làm trọng, ta học xong hi sinh người vinh nhục, thậm chí từ bỏ toàn cả gia tộc tôn nghiêm, để Giang thị từ đây làm nô làm tỳ.

Chỉ làm sinh tồn, chỉ vì... Còn sống.

Dù là kéo dài hơi tàn, dù là chịu đủ chà đạp.

Sông chìm bắc trông mắt nhìn thoáng qua sắc mặt kiên định nhanh chân hướng về phía trước Giang Dịch Phi, lông mày khóa chặt hơn.

Hải nhi, vì cái gì, ánh mắt của người như thế chấp nhất?

Hắn là nội tâm của người, vẫn như cũ bị thiếu niên lòng háo thắng chỗ trói buộc?

Là ai, cho người lớn lao đứng khi cùng lòng tin?

Hắn vô ý thức mắt nhìn sau lưng sắc mặt Mạc Tiểu Lâu, ngược lại lắc đầu, người thanh niên này tư chất thường thường, nhìn qua thậm chí có mấy phần bệnh trạng, không giống như là có đại năng nhìn người. Hơn phân nửa là Thừa Nghiệp trưởng lão quá lo lắng, như thế hạ người bình thường, Phi nhi như thế nào lại nghe hắn chỉ giáo?

Phi nhi vẫn là cái kia Phi nhi, không bị trói buộc Phi nhi, ngây thơ Phi nhi.

Nhưng vẫn là từ bỏ đi, từ bỏ tôn nghiêm loại này buồn cười đồ vật...

"Người sẽ thua." Khóe môi không khỏi vì đó hiện lên một vòng tự giễu, sông chìm bắc ni non tự nói, lại không biết là tại nói cho ai nghe.

Là thương yêu nhất nhi tử? Hoặc là đã từng cái kia đối diện thực cú đầu mình?

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づづHuyền★ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 258: Chân chính âm dương ngũ hành đạo pháp

"Shikigami? Ta Shikigami đâu?" Chương 77: Ý vào

"Giang gia vì sao chỉ mấy người này? Không phải là xem thường ta Vương gia, xem thường ta Vương Phàm sao?"

Núi cao phía trên, một người hai tay ôm mang mà đứng, thần sắc ngạo mạn chi cực, hần một thân tím sậm cảm y, thắt eo kim hoàng hàm thiếc và dây cương, tóc dài bay múa theo gió, chỉ rủ xuống một sợi Lưu Hải Nhi, che khuất gò má trái, tư thế hiên ngang.

Không là người khác, chính là hôm nay muốn cùng Giang Dịch Phi đối chiến nhân vật chính, Vương Phàm!

Vị này Vương gia Nhị thiếu gia, niên kỷ tuy nhỏ, cũng đã đơn giản hào cường chi tứ, hai phiến kiếm mi tà phi nhập tán, màu da trắng nõn, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, một đôi mắt phượng có chút treo ngược, trong mắt như mang ba phần tà dị. Lúc này, hần chính ở trên cao nhìn xuống, nhìn qua Giang gia phương hướng, mặt có giọng mỉa mai, tựa như đối mặt heo chó, khinh miệt đến cực điểm.

Đối mặt Vương gia tiểu bối khiêu khích, sông chìm bắc nhủu mày, nhưng cũng không dám lãnh đạm, vội vàng lấy lại tinh thần, lúc này trả lời: "Tiểu thiếu gia có gì nói ra lời ấy, chỉ là trong tộc công vụ nặng nề, mỗi người quản lý chức vụ của mình, hoàn mỹ đến đây quan chiến, tại hạ một đoàn người cũng là trong lúc cấp bách miễn cưỡng bắt ra, như có lãnh đạm, còn xin tiểu thiếu gia thông cảm."

Đang khi nói chuyện chân khí phồng lên, tiếng nói khuếch tán ra, nghe giống như ngữ khí bình ổn, kì thực điếc tai phát hội, giống như thiên địa đại đạo tại mình.

Cùng Vương Phàm kêu to khác biệt, chiều này chân khí khuếch đại âm thanh, cần cực kỳ hùng hồn linh lực làm làm môi giới, là bước vào Dung Hợp kỳ về sau, mới có thể nắm giữ bản lĩnh, nghe nói tu vi đạt tới Kim Đan thậm chí Nguyên Anh đại năng, rống to một tiếng thậm chí có thể chấn vỡ Sơn Hà.

Chỉ là một câu đáp lời, lại dạy cả tòa sừng dê sườn núi tiếng vang không dứt, đầy đất cát đá đều tại ầm ầm xao động, bụi mù tràn ngập.

"Ta. . . . Đây là thế nào?"

Tiếng nói vừa ra, sông chìm Bắc Đại cảm giác hồi hận, vừa mới lại dùng tới linh lực truyền âm, đây rõ ràng là đối Vương gia đánh trả, mình nhẫn nại cả một đời, hôm nay sao sẽ như thế không lý trí, không phải là bởi vì Phi nhi?

Cái này cái nam nhân cũng không biết, nhận con trai mình ảnh hưởng, ảm tàng ở đáy lòng hần một bầu nhiệt huyết, trong bất tri bất giác, lại có một tia chấn động.

Sông chìm bắc thanh âm mặc dù ti căng, nhưng lại khí thế như hồng, lực áp Vương gia quần hùng.

Mắt thấy mọi người bị Dung Hợp kỳ cao thủ chân khí hùng hậu rung động, Giang Dịch Phi cũng nhất thời hoảng hốt, cái này. . . . Lại là phụ thân! Tại trong ấn tượng của hần, từ nhỏ đến lớn, phụ thân tại Vương gia nhân trước mặt luôn luôn tất cung tất kính, vạn không nghĩ tới, hần lại có công lực như vậy!

"Sông chìm bắc, chú ý lời nói của ngươi, ý của ngươi là Vương gia ức hiếp quá mức, làm được các ngươi ngay cả đến quan sát luận võ đều không rảnh sao?"

Gặp Nhị thiếu gia sắc mặt âm trầm xuống, Vương Phàm bên cạnh một vị Dung Hợp kỳ cao thủ hợp thời mở miệng, đồng dạng lấy chân khí khuếch đại âm thanh pháp môn, quát lớn Giang Thành bắc.

Thanh âm bên trong, ý uy hiếp rõ ràng rành.

Sông chìm bắc hít sâu một hơi, âm thầm lắc đầu, vì không làm cho đối phương hiểu lầm, đối mặt uy hiếp, hần lần nữa lựa chọn trầm mặc không nói.

Cho dù kéo dài hơi tàn tôn nghiêm mất hết, cũng phải sống, hết thảy lấy lợi ích của gia tộc làm trọng.

Đây là hần lựa chọn tiên đạo, một đầu không thể thành tiên đường.

Ngoại trừ tăng thêm hơi thở, sông chìm mặt phía bắc sắc vẫn như cũ như thường, hần dùng yết hầu gọi hàng nói: "Không dám! Vậy theo chiếu tiểu thiếu gia cùng hai vị hộ pháp ý tứ đâu?"

"Hôm nay ngươi người Giang gia nhất định phải một nửa trình diện, tám cái tộc lão, một cái cũng không thể thiếu!"

Vương Phàm tại Dung Hợp kỳ hộ pháp bên tai nói nhỏ vài câu, cái sau lúc này nguyên thoại thuật lại, ngữ khí rất nặng, tiếng nói ừ ừ, một mảnh cát bay đá chạy, đều vô tình hay cố ý thổi hướng người Giang gia một bên.

Sông chìm bắc cố ý nghĩ vung tay áo xua tan cát bụi, nhưng vẫn là nhìn xuống không có xuất thủ, mặc cho sau lưng đám người từng cái tại bụi màu vàng bên trong trở nên đầy bụi đất.

Nhưng mà cũng không ai phát hiện, kia đối tân thị huynh muội cùng nó bên cạnh đứng thẳng Giang gia tỷ đệ cũng không thụ bụi mù này ảnh hưởng chút

nào.

"Móa! Còn có loại này thao tác? Nhìn không ra, những này sâu kiến tu vi thấp, nhưng lại quả thực giả bộ một tay tốt bức, lão tử năm đó diệt môn vô số, làm sao lại không dùng đâu?"

Đôi mắt Vương gia nhân, trong đầu, Côn Dương Tử không khỏi phát ra tán thưởng.

"Kia công việc của chúng ta tích hiệu..."

Sông chìm bắc nhú mày,

Đối phương nói lên yêu cầu này, thực sự có chút ép buộc.

Giang gia cái nào giống như Vương gia người, đại thụ ngọn nguồn dưới hóng mát, nhân nhả sống qua ngày.

"Một trận không có chút ý nghĩa nào giao đấu, liền để một nửa người trình diện, công việc kia ai tới làm? Ai đến cấp người tiến cống kia lượng lớn tinh thạch?"

Giang Diệp Nhi nghiêng chặt hàm răng, uyển Nhược Nam mà tuần dật gương mặt bên trên hiển thị rõ hận ý, dù vậy, nàng cũng chỉ là dám thấp giọng lầu bầu vài câu, tâm tính trầm ổn nàng, biết rõ họa từ miệng mà ra đạo lý.

"Đã người cân nhắc đến vấn đề này, bản thiếu gia tự nhiên không thể coi nhẹ..."

Vương Phàm lông mày nhỏ nhắn vẩy một cái, ra vẻ trầm tư, chợt dung nhan đại triển, lại là cười đến hơi có chút quỷ dị, lại đối một bên Dung Hợp kỳ hộ pháp đơn giản ri tai một phen.

"Không bằng dạng này, chỉ riêng chỉ là tranh tài cũng không có ý gì, lại thêm chút tặng thưởng đi!"

Dung Hợp kỳ hộ pháp nghe xong Vương Phàm đề nghị về sau, khóe miệng cũng lộ ra một tia trêu tức tiếu dung.

"Đánh cược?"

Giang gia dám người sững sờ, sông chìm bắc nói: "Làm sao cái cược pháp?"

"Liền vốn đánh bạc lần thắng thua, nếu các người Giang gia thắng, miễn trừ hôm nay bảy đồ cúng, lại thả các người ba ngày nghỉ kỳ, về sau một tháng tích hiệu tiêu chuẩn giảm phân nửa."

Vương gia trưởng lão thanh âm giống như kinh thiên lôi minh, lại một lần nữa càn quét bão cát.

Nghe được cái này mê người điều kiện, ở đây Giang gia mọi người nhất thời xôn xao.

Tính đến hôm nay, đây chính là bốn ngày ngày nghỉ!

Có tác dụng trong thời gian hạn định nhìn như ngắn ngủi, nhưng đối với tại thời gian dài gánh nặng dưới, sớm đã mệt mỏi không chịu nổi Giang gia từ đệ mà nói, không thể nghỉ ngơi là một cái thiên đại tin vui! Coi như hi vọng xa vời, nhưng vẫn như cũ tránh không được sinh lòng mấy phần mơ màng.

Nhưng mà, sông chìm bắc nhưng không có vì thế cảm thấy nửa điểm kinh hi, trái lại, mặt sắc mặt ngưng trọng không ít: "Kia... Nếu là ta Phi nhi thua đây?"

"Nếu các người thua, bao quát tháng này ở bên trong, hướng nửa năm sau, các người đều phải nộp lên gấp đôi tinh thạch! Đương nhiên, còn làm phiền người kia nhi tử bảo bối đến ta trước cửa phủ, làm mấy ngày canh cổng chó!"

Dung Hợp kỳ hộ pháp dương dương đắc ý, Vương Phàm càng là toét ra miệng.

"Ha ha ha..."

Nhìn xem đối diện từng trương hoảng sợ bắt đắc dĩ khuôn mặt, Vương Phàm cực kỳ hưởng thụ, trước cho bọn hắn hi vọng, lại để bọn hắn tuyệt vọng, loại này niềm vui thú quả thực làm hắn hưng phấn không thôi, dư vị vô tận.

Sông chìm bắc cắn chặt hàm răng, một đôi mắt bên trong, sớm đã leo lên mấy phần huyết hồng, giấu tại tay áo hạ thủ cũng gắt gao nắm chặt.

Gân xanh tại hắn sung mãn hữu lực trên mu bàn tay nhúc nhích, khớp xương đom đóp rung động.

Trước đó không lâu mới tăng thêm sản lượng, khiến Giang gia từ đệ một ngày một đêm đẩy nhanh tốc độ, bây giờ còn không chờ bọn hắn thích ứng cái này các loại cao áp, liền lại lần nữa lấy đánh cược làm lý do làm tâm trọng thêm nghiền ép...

Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng!

Nhưng là, hẳn lại có thể nói cái gì? Hẳn lại dám làm cái gì?

"Tốt!" Vương Phàm dậm chân tiến lên, thân thể trùng hợp che khuất nguyên bản chiếu vào sông chìm bắc trên mặt ánh nắng.

"Đây là bản thiếu gia cho các người lớn nhất nhân từ, các người có năm thành cơ hội, có thể hay không nắm chặt, liền nhìn các người thiên tài Giang Dịch Phi!"

"Xin hỏi Điệp nhi cô nương, Vương gia này tại sao lại phách lối như vậy, không kiêng nể gì như thế?"

Lúc này, Mạc Tiểu Lâu rốt cục hỏi cho tới nay nghi hoặc, hẳn thấy, Vương gia mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng xa không đến mức lệnh Giang gia như thế sợ đầu sợ đuôi, tăng thêm cái khác bị áp chế gia tộc, nếu như liều chết chống cự, cho dù không thể thu được thắng, kia Vương gia cũng tất nguyên khí đại thương.

Nghe vậy, Giang Điệp Nhi có chút cúi đầu xuống, nhìn xem trước người mặt đất, bất đắc dĩ nói ra: "Còn không phải là bởi vì Vương gia gia chủ ca ca vương khôi, người này là Trung Thổ chí tôn Khôn Thương tông trưởng lão, nghe nói quản lý ngộ đạo viện."

"Ngộ đạo viện... Vương khôi. . . . Trưởng lão. . . Cái này Khôn Thương tông bên trong có trưởng lão tên tuổi liền có mấy trăm chi chúng, liền xem như phụ trách cho người mới đệ tử cấp cho thân phận ngọc bài ngộ đạo viện, sợ là cũng có được mười mấy vị trưởng lão."

Mạc Tiểu Lâu hai mắt nhắm lại, suy tư một lát sau, trong lòng bình tĩnh. Vương khôi danh tự này mặc dù lạ lẫm, nhưng hẳn nhớ kỹ, sơ vào sơn môn lúc, từng đi qua ngộ đạo viện, ngày đó đang trực chính là một vị họ Vương trưởng lão, người này tại Khôn Thương tông bên trong bừa bãi vô danh, thuộc về cạnh góc mặt hàng, về sau vì nịnh bợ chính mình cái này hạch tâm đệ tử, còn giống như đưa qua không ít hơn phẩm tinh thạch, chỉ là khu khu tinh thạch, Mạc Tiểu Lâu cũng không để ở trong lòng.

"Nguyên lai hẳn gọi vương khôi. . . ."

Nếu không phải năm đó, thân là trưởng bối vương khôi tại Lục Hạo trước mặt khúm núm, nịnh nọt đến cực điểm, cho không rành thế sự Mạc Tiểu Lâu lưu lại cực sâu ấn tượng, nếu không thật đúng là không nhớ được hẳn.

"Thật không nghĩ tới, như thế một cái không đáng chú ý tiểu nhân vật, gia tộc kia lại có thể traten thế trên đại lục hoành hành không sợ, xưng bá một phương, thật sự là một người đặc đạo, gà chó lên trời."

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

"Ta Shikigami cứ như vậy... Không có?"

Tiểu Tuyền Chính Hùng trơ mắt nhìn xem lục đại Shikigami tan rã ở trước mắt, ánh mắt trở nên ngốc trệ, thất hồn lạc phách!

Mà phía sau hẳn, năm thủ hạ cũng đầy mặt hãi nhiên, bọn hẳn đều là Nhật Bản Nara Âm Dương đạo đạo sĩ, từ nhỏ cùng Shikigami làm bạn, biết rõ Shikigami đáng sợ!

Mà bây giờ phát sinh hết thấy, triệt để lật đổ bọn hẳn nhận biết!

"Hẳn đến cùng dùng cái gì thủ đoạn, vậy mà giết chết chúng ta Shikigami?"

"Cái này lục đại Shikigami thế nhưng là Thái Thượng trưởng lão ban thưởng tới trung cấp Shikigami a, làm sao có thể dễ dàng như vậy bị người giết chết?!"

"..."

Bọn hẳn hãi nhiên, Trần Bá Ân các loại trong lòng người kinh hãi một chút cũng không nhỏ.

Shikigami, là không cần phụ thuộc thân thể mà tồn tại ở thế gian ở giữa linh hồn thể, linh hồn đã mạnh đến đủ để can thiệp hiện thực!

Loại tồn tại này, tông sư là giết bắt từ, nói cách khác, tông sư cảm Shikigami bắt lực!

Nhưng bây giờ...

"Phật kinh, thật có thể khắc chế Shikigami?"

Trương Bắc Thần thấp giọng thì thảo: "Lại hoặc là, trong lúc này đến cùng có bí mật gì?"

Không đề cập tới đám người kinh hãi, Doanh Nhạc lúc này đình chỉ ngâm xướng kinh Phật, cũng thu liễm trên người kim quang, tiếp theo ngừng đầu nhìn về phía Tiểu Tuyền Chính Hùng, trong mắt mang theo khinh thường.

"Nhật Bản Âm Dương đạo, thoát thai từ China Âm Dương Ngũ Hành học thuyết, mà trời sinh âm dương, hóa mà Ngũ Hành, âm dương vận chuyển, Ngũ Hành tướng điều.

Sao mà bác đại tinh thâm? Há liệu đến trong tay các người, vậy mà chỉ học được một chút da lông!

Shikigami? Bất quá nô dịch linh hồn thể bằng môn tả đạo thôi, còn tự xưng Âm Dương đạo? Buồn cười!"

Doanh Nhạc khề lắc đầu, trong mắt có khinh thường: "Thôi được, hôm nay đã đụng phải, liền để các người kiến thức một chút Âm Dương Ngũ Hành đạo thuật lợi hại!"

Nói, Doanh Nhạc vung tay lên, dưới chân đại địa đột nhiên quay cuồng lên, giống như là phát sinh địa chấn!

Đại địa bên trên hạ chấp trùng, lay động không chừng!

Lắc Tiểu Tuyền Chính Hùng bọn người một trận lão đảo, thân hình lui nhanh liền chuẩn bị rời đi lay động mặt đất, cũng không phong bọn hắn rời đi, lay động khu vực bốn phía, đột nhiên phun ra từng đạo dòng nước, hình thành một cái màn nước, hình thành một cái màn nước vòng vây, đem bọn hắn một mực rơi ở giữa!

"Đây là cái gì?"

"Không thổ? Không thủy?"

"Tên tiểu quỷ này còn là người sao, hắn làm sao lại hai loại năng lực? !"

"Không quản được nhiều như vậy, nhanh xông ra màn nước..."

Doanh Nhạc thể hiện ra hai loại năng lực, để Tiểu Tuyền Chính Hùng cảm thấy rung động, nhưng dưới chân lắc lư càng ngày càng kịch liệt đại địa, để hắn kinh hồn táng đảm, tranh thủ thời gian thông báo năm thủ hạ, hạ lệnh lao ra!

Sáu tốc độ của con người rất nhanh, trong chớp mắt, liền vọt tới màn nước trước mặt, sau đó một đầu xuyên qua!

Nhưng mà, bọn hắn vừa mới xông ra màn nước, liền bị từng nhát trọng chùy đập trở về!

Đi ra nhanh, trở về càng nhanh!

"Chuyện gì xảy ra?"

Tiểu Tuyền Chính Hùng thất tha thất thểu ổn định thân hình, hải nhiên nhìn về phía màn nước bên ngoài, liền thấy mấy cái đại chùy!

Sau đó, thuận đại chùy phương hướng, thấy được sáu cái cự đại thụ nhân!

Cây... Thụ nhân?

Đích thật là thụ nhân!

Đại thụ thân cành, nhưng mọc ra người đồng dạng ngũ quan, mà lại trong tay đều cầm lấy một thanh trọng chùy, chính canh giữ ở màn nước bên ngoài, trận địa sẵn sàng đón quân địch!

"Không chế cây cối?"

"Loại thứ ba năng lực!"

"Trời ạ! Hắn..."

Không thổ, không thủy, không mộc!

Ba loại năng lực hiện ra, dọa sợ ở đây tất cả mọi người, vô luận là Tiểu Tuyền Chính Hùng, vẫn là Trần Bá Ân bọn người, tất cả đều nói không ra lời!

Mà giờ khắc này Tiểu Tuyền Chính Hùng, không thể nghĩ ngờ áp lực như núi, dưới chân là lắc lư đại địa, bốn phía là vây quanh màn nước, màn nước về sau, lại là tay cầm trọng chùy thụ nhân!

Làm sao trốn?

Làm sao trốn?

Làm sao trốn?

Nhưng mà, cái này vẫn chưa xong!

Ngay tại Tiểu Tuyên Chính Hùng sáu người mặt sắc mặt ngưng trọng thời khắc, từng đạo kiếm quang đột nhiên phóng lên tận trời, bọn hắc vôi vàng nhìn lại!

Từng chuỗi sắc bén trường kiếm không biết từ chỗ nào xuất hiện, hình thành vòi rồng đồng dạng mưa kiếm phong bạo, gào thét lên vọt vào màn nước!

"Cái này. . ."

Tất cả mọi người triệt để hóa đá!

"Không.. Không chế kim loại? ? ?"

"Đã bốn loại năng lực!"

"Đây quả thật là người sao?"

Ngay tại tất cả mọi người tâm thần đại chấn thời điểm,

Doanh Nhạc thần nhiên nói: "Âm Dương Ngũ Hành đạo pháp, bác đại tinh thâm, tập khôn, nghi ngờ, mê, giết làm một thể!

Biến hóa khó lường, uy lực vô tận!

Đây chỉ là ta tiện tay thi triển ra tiểu pháp thuật, bất quá đủ để giết chết các người!"

Nói chuyện, Doanh Nhạc nhẹ nhàng nhún một cái, sau đó liền thấy đầy trời mưa kiếm phong bạo đột nhiên phóng lên tận trời, sau đó đang lên cao đến đỉnh điểm nhất thời điểm, bỗng nhiên trở về.

Từ trên trời giáng xuống!

"Trốn!"

"Mau trốn a!"

Mất thấy từ trên trời giáng xuống mưa kiếm phong bạo, nhìn qua từ mưa kiếm trên thân phản xạ xuống tới kiếm quang, Tiểu Tuyên Chính Hùng mục thừ muốn nứt, vôi vàng gào thét một tiếng, lần nữa xông ra màn nước, chuẩn bị chạy trốn!

Hắn năm thủ hạ giống như hắn, cũng phát điên phóng ra ngoài!

Chỉ là, sáu cái thụ nhân đã sớm chờ đợi đã lâu, lại há tha cho bọn họ chạy trốn?

Phanh phanh phanh...

Nương theo lấy vài tiếng trầm đục, bao quát Tiểu Tuyên Chính Hùng ở bên trong sáu người, lần nữa bị đánh vào!

Mà lúc này, mưa kiếm phong bạo vừa vãn rơi xuống!

"Không!"

"Không muốn!"

Sáu người sắc mặt đại biến, nhưng mà chạy trốn căn bản không còn kịp rồi, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem mưa kiếm phong bạo đem bọn hắc xuyên qua...

Một lát sau, đại địa không đang lắc lư, màn nước không xuống đất mặt, thụ nhân trống rỗng tiêu tán, giáo dục phong bạo ầm vang tan rã!

Hết thấy tất cả đều biến mất!

Mà nguyên địa chỉ để lại sáu bộ thi thể!

Không!

Không phải thi thể!

Mà là sáu cái người sống, chỉ bất quá đám bọn hắc hai tay hai chân đã bị mưa kiếm ngăn cách, không cách nào động đậy!

Máu tươi cốt cốt, chảy đầy đất!

Hội tụ thành tiểu Hà, đem mặt đất nhuộm đỏ!

"Tiểu quý, ngươi dám làm tổn thương ta!"

Cảm thụ được tứ chi truyền đến kịch liệt đau nhức, Tiểu Tuyền Chính Hùng trong lòng hoảng sợ, phần nộ gầm thét lên: "Ta chính là Nara Âm Dương đạo môn nhân, ngươi dám làm tổn thương ta, ta sẽ không bỏ qua ngươi!"

Nara Âm Dương đạo cũng sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi liền chờ chết đi!"

Doanh Nhạc nghe vậy, không thềm để ý chút nào cười một tiếng: "Âm Dương Ngũ Hành, Kim Mộc khí hậu đều xuất hiện, thừa kế tiếp phát hỏa!"

Liền dùng lửa cho các ngươi đưa tang đi!

Ha ha, nói trở lại, có thể chết ở thuần chính Âm Dương Ngũ Hành đạo pháp phía dưới, các ngươi đủ để kiêu ngạo!"

Vừa dứt lời, Tiểu Tuyền Chính Hùng các loại dưới thân người, đột nhiên dâng lên kinh khủng hỏa diễm, lập tức đem bọn hắn sáu người nuốt hết!

"A!"

"Không muốn! Đừng đốt ta!"

"Ngươi sao dám..."

Nương theo lấy một tiếng lại một tiếng kêu thảm thiết đau đớn, sáu người đang thiêu đốt hùng hực hỏa diễm bên trong bay nhảy lấy!

Bọn hắn kêu thảm!

Kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng!

Nhưng là vô dụng, tứ chi bị mưa kiếm chặt đứt, bọn hắn sớm liền không thể bước đi, trốn chỗ nào rồi?

Cuối cùng, chỉ có thể ở từng tiếng không cam lòng, tiếng gầm gừ phần nộ bên trong, hóa thành tro tàn!

"Cái này cái này cái này. . ."

Thấy cảnh này, nơi xa quan chiến Trần Bá Ân bọn người ánh mắt đỏ dần, đã kinh hãi nói không ra lời!

Giết người thì cũng thôi đi!

Nhưng lập tức thì triển ra năm loại năng lực, đây quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Quả thực liền là biến thái!

"Không kim, không mộc, không thủy, không hỏa, không thổ, trên thế giới còn có dạng này người biến dị sao?"

"Chẳng lẽ lại thật sự là cái gì Âm Dương Ngũ Hành đạo pháp? Nhưng thứ này không là đồ vô dụng sao?"

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づღHuyền ☆ づღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Toàn đến xem ta trang bức!

"Ha ha, Vương gia này tiểu tử, rất có bại hoại tiềm chất, ta cực kỳ thích."

Côn Dương Tử một trận quái khiếu, dẫn tới Mạc Tiểu Lô lớn mắt tròn trắng, ghé mắt nhìn về phía bên cạnh Giang Dịch Phi, quả nhiên, nhận mãnh liệt

Kích thích về sau, thiếu niên này tựa hồ là chân chính phần nộ. . .

Đó là cái không sai tình thế, Mạc Tiểu Lâu nhếch miệng lên.

Vương gia tiểu tử kia, cử động lần này không khác chính đang chọc giận một đầu nguyên bản còn có chút sợ đầu sợ đuôi hổ con, giờ này khắc này, liền ngay cả hắn cũng bắt đầu ần ần có chút chờ mong, đương đầu này hổ con mới tỉnh, nén giận phản công phía dưới, đối phương sẽ ứng phó như thế nào, hoặc là nói. . . Như thế nào đào mệnh?

"Vương, phạm!"

Giang Dịch Phi khỏe mắt, đưa lưng về phía tộc nhân thấp thòmed lo âu ánh mắt, xa xa nhìn hằm hằm đối diện kia kiệt ngạo thiếu niên.

"Đừng khinh người quá đáng!"

"Thế nào, các ngươi đối đề nghị của ta có bất mãn sao! ?" Đón Giang Dịch Phi ánh mắt lạnh như băng, Vương Phạm sắc mặt trầm xuống, ăn chơi thiếu gia thái độ rất rõ ràng, luyện khí hậu kỳ tu sĩ căn bản chưa nói tới khí thế, nhưng thân phận của hắn không tầm thường, sinh tại hào cường thế gia, trong lúc giờ tay nhắc chân, tự nhiên mang theo một chút uy thế.

Gặp tiểu thiếu gia đã nổi giận, bên cạnh thân hai vị Dung Hợp kỳ tu sĩ lúc này hiểu ý ra khỏi hàng. Một giây sau, bàn bạc uy áp giống như thủy triều đổ xuống mà ra, tác dụng tại người Giang gia trên thân.

Trong chốc lát, đám người sắc mặt đại biến, từng cái chỉ cảm thấy lồng ngực như gặp phải đánh ngất, liên miên bất tuyệt, thẳng dạy nhân khí máu lẫn lộn, như muốn buồn nôn.

Tu vị thấp người, liền ngay cả đứng cũng không vững, cổ đều thân hình lay động, phảng phất dưới thân có vực sâu vạn trượng, một cước đạp hụt, lưng lay sắp đổ, xiêu xiêu vẹo vẹo.

Dung Hợp kỳ tu sĩ khí thế, cư nhiên như thế kinh khủng, để cho người ta bỗng nhiên trực diện sóng cả mãnh liệt, bỗng nhiên xâm nhập vòng xoáy trung tâm, không thể chính mình.

Giang gia trong trận doanh, Giang Trầm Bắc là trừ Mạc Tiểu Lâu cùng tiểu Hắc bên ngoài duy nhất không nhận cái này linh áp ảnh hưởng, dù là như thế, nét mặt của hắn nhưng cũng khá khó xử nhìn, nhất thời trong lòng phần hận, giận mình không tranh, chỉ có thể mất thấy tộc nhân thụ này lớn nhục lại bất lực.

"Nhìn xem, ngươi xem một chút, người ta cái này bức trang! Ai!"

Nhìn lên trước mặt rõ ràng chỉ có Dung Hợp kỳ hai cái tiểu gia hỏa, sừng sốt chế tạo ra Nguyên Anh đại năng khí tràng, trong lúc nhất thời, Côn Dương Tử cảm thấy trước kia tuế nguyệt đều sống vô dụng rồi.

Mạc Tiểu Lâu nhếch miệng mỉm cười, ánh mắt y nguyên thả trên người Giang Dịch Phi.

Trải qua mấy ngày nay tu hành, thiếu niên đã xưa đầu bằng nay, đông đảo Luyện Khí kỳ tử đệ bên trong, chỉ có hắn y nguyên bảo trì thanh tịnh, căn răng gượng chống lấy không hề dao động.

"Kỳ thật, ta cũng là tại cho các ngươi hi vọng, không phải sao?"

Mất thấy Giang gia đám người nhận hết lã nhục, Vương Phạm lúc này mới không nhanh không chậm đưa tay ra hiệu hai vị hộ pháp đỉnh chỉ tạo áp lực, chợt cười lạnh.

"Cái phương án này, các ngươi không tiếp thụ, cũng phải tiếp nhận!" Hắn đề cao tiếng nói.

"Biết. . ."

Giang Trầm Bắc cúi thấp đầu, thần sắc ảm đạm, quay người nói với Giang Điệp Nhi: "Đem bản tộc các vị trưởng lão, tất cả không làm việc phụ nữ trẻ em thiếu nhi, cùng ở nhà tu dưỡng tráng đinh cùng thương binh, đều gọi ở đây quan chiến!"

Vương Phạm tiểu dung càng tăng lên.

Hắn cực kỳ thích loại này lấy thế đề người, khiến người khuất phục cảm giác, như đế vương bề ngễ thiên hạ thương sinh, nắm giữ lấy hân nhân sinh chết.

"Làm cho như thế quá mức, chỉ mong ta Vương gia có thể mọc thịnh không suy đi, không phải một khi hiện ra xu hướng suy tàn, cái này Giang gia tất nhiên sẽ liều chết phản công."

Nhìn qua Giang Trầm Bắc âm lãnh sắc mặt, một bên Dung Hợp kỳ hộ pháp vương núi xa không khỏi âm thầm lo lắng, không thể nghi ngờ, cái này Giang gia bề ngoài nhìn như bất đắc dĩ chịu thiệt, kì thực đối Vương gia cừu hận đã tới đỉnh, nếu là không nắm giữ phân tấc, rất có thể sẽ chó cùng rứt giậu.

Trước mắt xem ra, giữa song phương, đã là không chết không thôi, nếu không thể lâu dài áp chế, hậu quả khó mà lường được.

"Đội chuyện chỗ này, nhất định phải Hướng gia chủ báo cáo, nhanh chóng kiểm có xử lý Giang Trầm Bắc, vĩnh viễn trừ hậu hoạn!"

Nhìn qua đối diện Giang gia đám người, vương núi xa trong lòng nghĩ ngợi.

Cuối cùng, còn lại bảy cái Giang gia trưởng lão toàn bộ đến đông đủ, ngay cả vị kia gần đất xa trời lão tổ tông đại trưởng lão đều bị người dùng cổ kiêu giơ lên đến,

Thân hình hần tiêu tụy, sợi tóc thưa thớt, mặt mũi tràn đầy đều là tông màu nâu lão nhân ban, run rẩy ngồi tại thủ tịch, dùng cặp kia mờ già mắt, chết lặng nhìn xem Vương gia điều võ giương oai sắc mặt.

Biết được Vương Phàm đề nghị về sau, vừa tới người Giang gia lập tức từng cái mặt xám như tro, thậm chí nổi trận lôi đình, hoặc ôm đầu khóc rống.

"Công việc bây giờ lượng đã bức cho chúng ta thâm đêm suốt sáng sức cùng lực kiệt, tăng gấp đôi nữa. . ."

"Đây là muốn bức tử chúng ta sao! ?"

"Chỉ là nhất thời đánh nhau vì thể diện, dựa vào cái gì liên lụy đến chúng ta, chẳng bằng giết chúng ta càng thống khoái hơn!"

Tuyệt vọng cùng tùy theo diễn sinh mà ra khổ độc, trong đám người tràn ngập.

"Vô tri tiểu nhi, không có việc gì tranh cái gì, nhưng hại khổ ta Giang gia!"

Rốt cục, một vị Giang gia trưởng lão không thể nhẫn được nữa, phản nản, ám chỉ Giang Dịch Phi tuổi nhỏ vô tri.

Lời vừa nói ra, như cùng ở tại nóng hổi trong chảo dầu nhỏ vào một giọt nước, từng đạo phần nộ chỉ trích ánh mắt, cùng xì xào bàn tán thanh âm, thoáng như từng thanh từng thanh đao nhọn, hung hăng đâm vào Giang Dịch Phi tim.

Cái loại cảm giác này. . . Là cái gì?

Giang Dịch Phi phảng phất như rơi xuống vực sâu, ngay cả một cọng cỏ cứu mạng đều bắt không được, ngạt thở, tuyệt vọng, bất lực, tại thời khắc này đều xông lên đầu, điên cuồng đánh thẳng vào hần vẫn như cũ non nớt chí khí.

"Hừ, nhìn một cái đám người này sắc mặt, tự khoe là thiện, kì thực một khi liên lụy đến tự thân lợi ích, tự tư xấu xí bản tính liền lộ ra không bỏ sót. Đều là cmn tiện nhân!"

Một màn này tựa hồ xúc động Côn Dương Tử sâu trong nội tâm nào đó dây thần kinh, làm hần chừ ảm lên.

"Đối mặt như vậy cường quyền áp bách, lại chỉ hiểu bo bo giữ mình lẫn nhau chỉ trích gia tộc, đáng đời thế hệ bị người ức hiếp!"

Nghe vậy, Mạc Tiểu Lâu cũng là trong lòng hơi động, cười nói: "Người Côn Dương Tử cũng sẽ bênh vực kẻ yếu?"

Hắn cùng Côn Dương Tử Nguyên Thần từ một loại ý nghĩa nào đó đã hợp làm một thể, lẫn nhau ở giữa tại cảm xúc bên trên, hoặc nhiều hoặc ít sẽ có cảm giác. Từ khi Bắc Hải về sau, Mạc Tiểu Lâu còn là lần đầu tiên gặp Côn Dương Tử bởi vì đồng tình người khác mà tức giận bất bình, trong lòng cảm thấy ngoài ý muốn.

Xem ra, ma đầu kia cũng là có chuyện xưa người a. . .

Bất quá, người đến tốt cùng muốn làm sao lựa chọn đâu, Giang Dịch Phi?

Mạc Tiểu Lâu sắc mặt lại lần nữa khôi phục bình thản.

Là kiên định tín niệm, bước ra thuộc về mình nghịch thế đại đạo, vẫn là tại thời điểm nóng lạnh đã kích xuống, từ đây lòng như tro nguội, không gượng dậy nổi, biến thành một bộ mị lạn cái xác không hồn, tựa như. . .

Hiện tại Giang gia đồng dạng?

Mạc Tiểu Lâu làm sao cũng không nghĩ ra, vốn chỉ là đục nước béo cò cướp bóc kẻ hoach, bây giờ lại trở thành bênh vực kẻ yếu, cũng được, đã thế nhân đều đem ta gọi bại hoại, vậy ta liền cầm Vương gia khai đao!

"Đã người đều đến đông đủ, như vậy. . . Chúng ta bắt đầu đi!"

Vương Phàm tả hữu bễ bễ cổ, hai tay đan vào một chỗ, đem khớp xương bóp rung động đùng đùng.

Hắn cười gằn từ trên ghế ngồi chậm rãi đứng lên, hăng hái, hướng đối diện cúi đầu không nói Giang Dịch Phi đưa ngón trỏ ra, ngoắc ngoắc: "Người, đi lên!"

Đang khi nói chuyện, hắn đã nhảy lên thật cao, dáng người mạnh mẽ, hai tay thả lỏng phía sau, phiêu nhiên rơi trong sơn cốc cổ lão trên lôi đài.

Lúc này, ánh mắt của mọi người, lập tức tập trung vào vẫn như cũ im lặng Giang Dịch Phi trên thân.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...,^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Quyết đấu bắt đầu

Nếu như phong thanh cùng chim thú côn trùng kêu vang không tính, như vậy lúc này sừng dê dưới vách có thể nói là hoàn toàn yên tĩnh.

Giang gia người từng cái đôi phe ử oái, ử rử, nhìn xem Giang Dịch Phi ánh mắt phần lớn tức giận bất bình, hận vô tri, giận không tranh.

Nhưng, có lẽ là ra ngoài may mắn tâm lý, bọn hắn đều đang mong đợi kết cục, nhìn xem nhà mình cái này xuẩn thiếu gia chôn xuống tai họa, sẽ lấy loại nào hình thức kết thúc?

Đương nhiên, hi vọng cực kỳ xa vời, bọn hắn biết nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, Giang Dịch Phi tất nhiên lạc bại, đừng nói đối phương so với hắn tu vi tinh xảo, liền là cái yếu gà, bức bách tại Vương gia áp lực cường đại, hắn có dám hay không thủ thắng, cũng muốn cân nhắc một chút.

So sánh dưới, Vương gia nhân ý nghĩ thì càng đơn giản hơn, đối với bọn hắn tới nói, đây chỉ là một trận trả thù tính chèn ép trò chơi, tiến một bước trọng tòa Giang gia nhục khí, hủy đi Giang Dịch Phi, hủy đi Giang gia tương lai.

Về phần Vương Phàm sẽ thua khả năng, căn bản không tồn tại.

"Người tuổi còn nhỏ, hi vọng lần này thất bại sẽ là một trận giáo huấn, ngã một lần khôn hơn một chút, ngày sau đừng lại si tâm vọng tưởng, Vương gia không phải chúng ta đắc tội nổi."

Cất bước đi vào Giang Dịch Phi trước người, Giang Thừa nghiệp nghiêm mặt nói ra: "Bản phận chút, theo lão phu hảo hảo tu luyện, gia nghiệp không lồ vẫn chờ người kế thừa, người nhất định phải học sẽ trở thành một cái có thể đảm đương trách nhiệm nam nhân, tựa như... Phụ thân người như thế."

Cuối cùng một tiếng ý vị thâm trường thở dài: "Ài, lần này giáo huấn đủ khắc sâu. . . ." Ngu ý, vẫn là đang trách cứ Giang Dịch Phi trẻ người non dạ, đắc tội Vương gia, vì Giang gia đưa tới tai họa.

Giang Dịch Phi không nói gì, chỉ đem vui đầu đến thấp hơn.

Tin số mệnh? Không phải hắn Giang Dịch Phi lý niệm.

Hắn không cảm thấy mình có lỗi, càng chưa hề hối hận qua.

Chỉ là, hết thấy trách nhiệm, ta tự mình tới đảm đương.

Cái gì là có thể đảm đương trách nhiệm nam nhân? Biết rõ gia tộc chịu nhục lại giả câm vờ điếc? Mất thấy tỷ tỷ bị khinh bỉ cũng không dám lên tiếng? Loại này đảm đương, ta không cần cũng được!

Lúc này, Giang Dịch Phi giấu ở bóng ma hạ ánh mắt ngược lại kiên định hơn.

"Đi thôi, nhất định phải thắng."

Đột nhiên xuất hiện này thanh âm để Giang Dịch Phi trong mắt ngọn lửa càng thêm sáng tỏ.

"Tân đại ca..." Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía thanh niên trước mặt.

Hắn đời này đều quên không được cái này tràn ngập ấm áp cùng cổ vũ tiểu dung.

"Làm cần đi chiến đi, không cần có nhiều cổ kị như vậy. Sai không phải nguoi, mà là bọn hấn ——" Mạc Tiểu Lâu quét Giang gia đám người một chút, bao quát tang chỉ nhiều năm Giang Trầm Bắc, "Nguoi kiên trì, những người này, bọn hấn cái gì cũng đều không hiểu. Nguoi kỳ thật..."

"Là đang vì bọn hấn những này mất đi linh hồn cái xác không hồn, tìm về sinh mệnh tôn nghiêm a..."

Vừa dứt lời, Giang Dịch Phi đã là lệ rơi đầy mặt...

Cánh tay dán hai mắt, nước mắt cùng nước mũi lại ngăn không được hướng xuống trôi, rơi trên mặt đất, ngã nát bấy, hấn đè nén, cố nén, không muốn lên tiếng, lại ngăn không được run rẩy, khóc sục sùi.

Lần thứ nhất, ngay trước mặt mọi người, khóc đến giống đứa bé.

Qua nhiều năm như vậy, chỉ có hấn thừa dịp tuổi trẻ khinh cuồng, đứng dậy, công nhiên cùng ức hiếp Giang gia nhiều năm Vương gia khiêu chiến.

Nhưng, lại không ai hiểu, càng không có người tán đồng.

Cho dù là bây giờ quyết đấu sắp đến, sau lưng của mình lại ngay cả một cái ủng hộ thân ảnh đều không có, có đều là hiểu lầm, oán trách, chỉ trích, thậm chí lên án mạnh mẽ...

Loại kia ủy khuất, loại kia bị đè nén, loại kia bất lực!

Không ai có thể trải nghiệm.

Nhìn lấy thiếu niên ở trước mắt, Mạc Tiểu Lâu giật mình, một bức tranh hiện lên ở trong đầu hấn, ngọn núi bên trên, Triệu Vũ chính đứng chấp tay, nhìn chăm chú lên cái kia tại huy hoàng Thiên Đạo phong hạ nhỏ bé thân ảnh.

"Làm sao còn khóc lên? Nguoi là có nhiều sợ trước mặt mọi người bị bản thiếu gia giáo huấn a? Ha ha ha."

Mất thấy Giang Dịch Phi thất thố, Vương Phàm rất là ngoài ý muốn, nhin không được cười ha hả, sau lưng Giang gia đám người cũng ồn ào cười to.

"Nếu không, nguoi trực tiếp nhận thua, lại từ bản thiếu gia đừng quần dưới đáy chui qua, bản thiếu gia liền bỏ qua nguoi, thế nào?"

"Ha ha ha ha..."

Tiếng cười nhạo như sấm cuộn cuộn,

Đỉnh tai nhức óc, Giang gia đám người chỉ cảm thấy trên mặt không ánh sáng, hấn không thể lập tức xong việc rời sân. Trong lòng tự nhủ thiếu gia nhà mình thật sự là không có tiền đồ, còn chưa đánh liền khóc thành dạng này, quả thực là chuyện tiểu lâm, xấu hổ mà không chịu nổi.

Mất thấy nhà mình đồ đệ đột nhiên khóc thành dạng này, làm vì sư phó Giang Thừa nghiệp càng là cảm thấy mắt mặt ném về tận nhà, hung hăng gất một cái, hướng về phía Mạc Tiểu Lâu quát mắt nhìn trừng trừng: "Nguoi cái này nghiệt chủng, cái này đến lúc nào rồi, còn ở nơi này hồ ngôn loạn ngữ mê hoặc nhân tâm?"

Nếu không phải trở ngại trường hợp không hiểu động tay, hấn hấn không thể lập tức hung hăng giáo huấn một chút cái này chỉ sợ thiên hạ bất loạn người bên trong bại hoại.

"Biểu hiện tốt một chút, dùng cố gắng của mình, đi tỉnh lại những này mục nát ni lạn linh hồn, để bọn hấn thấy rõ mình bản tướng, biết mình sai đến tột cùng đến cỡ nào không hợp thói thường!"

Căn bản không thèm để ý Giang Thừa nghiệp cái này tôm tép nhai nhép, Mạc Tiểu Lâu cười vỗ vỗ Giang Dịch Phi đầu vai, "Đi thôi! Nguoi nhất định... Muốn thắng!"

Một nháy mắt, Giang Dịch Phi nước mắt như vỡ òa.

Dùng tay áo hung hăng lau đi liên tục không ngừng nước mắt, cặp kia tuổi nhỏ con nguoi, lúc này lại là thần quang trong trẻo!

"Được rồi! ... Lão sư!"

Hấn đỉnh chỉ thút thít, thần sắc cương nghị, quanh thân khí kinh dâng trào, cả người liền uyển như mũi tên bắn ra lên trời, cùng ngày đồng huy, một cái lộn mèo về sau, vững vàng đáp ở trên lời đài!

Vương gia cười vang im bật mà dừng.

"Phi nhi hấn, có vẻ giống như biến thành người khác..." Phía sau, Giang Điệp Nhi khó có thể tin tự lẩm bầm.

Trước đó nàng còn từng lo lắng đệ đệ sẽ bị gia tộc tử đệ vọng ngữ đã kích đến lòng tin, sao liệu một khi vị kia tân dứt khoát chỉ điểm, lại đột nhiên mặt mày tỏa sáng, khí thế cao.

"Tân tiên sinh, đến tột cùng là người thế nào?"

"A, điều chỉnh xong a..."

Nhìn qua khuôn mặt kiên nghị như thép Giang Dịch Phi, Vương Phàm trên mặt vẫn như cũ lộ ra vẻ khinh thường, bất quá một cái vừa vừa bước vào luyện khí trung kỳ tiểu thí hài, bản thiếu gia hôm nay liền để cho người biết cái gì là tuyệt vọng!

"Đã như vậy, vậy liền phóng ngựa đến đây đi, ta sẽ để cho Vương Phàm cái tên này, trở thành người cả đời ác mộng..."

Hắn ngừng đầu ưỡn ngực, đứng chấp tay, vạt áo cùng tóc dài không gió mà bay, khí thế dần dần kéo lên.

Nhưng mà, Giang Dịch Phi cũng chưa hành động thiếu suy nghĩ, hai mắt có chút nheo lại, dưới mắt cho dù đối phương bày ra tu vi khí thế so với hắn cũng cao hơn bên trên không ít, nhưng hắn lại ánh mắt kiên định, không có chút nào ý sợ hãi.

Trận chiến đấu này đối nhân sinh của hắn ý nghĩa phi phàm, Giang Dịch Phi dọn xong tư thế, quanh thân khí kinh vờn quanh, toàn thân mỗi một tế bào đều vận sức chờ phát động, chờ đợi lấy Vương gia hộ pháp quyết đấu hiệu lệnh.

"Này quyết đấu phải chăng vì hai người các người bản ý? Thắng bại Vô Hối, thương vong không oán?"

Vương núi xa tiếng như hồng chung, vang vọng toàn bộ rừng dê sườn núi, hắn đang chờ đợi song phương đáp lại.

Nghe vậy, Vương Phàm khoe miệng có chút giương lên, cười khẩy biểu thị đồng ý, đối diện Giang Dịch Phi thì song quyền nắm chặt, trùng điệp gật gật đầu.

"Quyết đấu quy tắc như sau, một phương ngã xuống đất mười giây, hoặc đầu hàng, hoặc rơi xuống tại lõi đài bên ngoài, đều tính thua."

"Chuẩn bị kỹ càng! Quyết đấu —— bắt đầu!"

Vương núi xa ra lệnh một tiếng.

Giờ phút này, Vương Phàm tay trái y nguyên đeo tại sau lưng, chậm rãi nâng tay phải lên ngón trỏ, hướng về phía Giang Dịch Phi nhẹ nhàng ngoắc ngoắc: "Phóng ngựa đến đây đi, đáng thương sâu kiến."

Giang Dịch Phi không nói, chỉ là hai chân khớp nổi có chút khom người, một loáng sau kia, đã như như mũi tên rời cung bắn ra, thẳng xông về phía trước Vương Phàm.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đạu.....^,..^..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Quyết đấu (1)

"Không có vừa lên đến liền sử xuất linh khí mô phỏng hình. Không sai."

Nhìn qua chỉ là dùng phổ thông kỹ xảo thi triển ra công kích Giang Dịch Phi, Mạc Tiểu Lâu âm thầm cho phép, trong mắt vẻ tán thành dạt dào.

"Đừng nhìn tiểu tử này trẻ tuổi, ngược lại là biết ẩn nhẫn." Côn Dương Tử cũng khó được khen ngợi một câu.

"Công lực bất ngờ, xuất kỳ bất ý. Thiên hạ công pháp, duy khoái bất phá. Hậu tích bạc phát, một chiêu chế địch. Là vì chiến thắng bí quyết."

Mạc Tiểu Lâu trong đầu bỗng nhớ tới dưới ánh trăng một màn kia phiêu miểu thân ảnh, năm đó, ân sư Triệu Vũ đã từng như vậy chỉ đạo qua mình, ân cần thiện dụ tràng cảnh, thúc người rơi lệ.

"Sur tôn..." Bất tri bất giác, Mạc Tiểu Lâu ánh mắt đã lặng yên mơ hồ, hai mắt đắm lệ thoáng qua nhưng lại sấy khô, không người cảm thấy.

"Phi nhi chuyện gì xảy ra, còn chưa thăm dò đối phương hư thực, vừa lên đến liền toàn lực ứng phó? Không sợ kẻ thù không còn chút sức lực nào à?" Giang Thừa nghiệp mày trắng nhú một cái, "Quên ta trước kia đều là thế nào dạy hần sao? Quá khư hần nhưng vẫn luôn là nghiêm ngặt dựa theo lão phu dạy bảo chiến thuật cùng người so chiêu, chưa từng như vậy mạnh mẽ đâm tới? Hần là..."

Nghĩ lại, lão đầu lúc này lại là nổi giận đùng đùng phui cách đó không xa Mạc Tiểu Lâu một chút, liệu định việc này cùng cái này vô danh dã phu tất nhiên là thoát không được quan hệ, từ khi tiếp nhận tên bại hoại này lừa dối về sau, ái đồ liền tiếp bảy ngày đều tại làm chút quái dị không cố gắng, cho dù đối chiến sắp đến cũng không còn làm từng bước pháp quyết tu luyện, như vậy cuồng nhiệt bộ dáng, quả thực như là nhập ma chương.

Như thế nói đến, chắc hẳn hôm nay đi lên liền tận hết sức lực, không giữ lại chút nào, sợ cũng là bị thứ bại hoại này hướng dẫn nguyên nhân.

Thật tình không biết, tại tu tập mô phỏng hình Hóa Linh diệu pháp về sau Giang Dịch Phi vô luận là tu vi cùng thân thủ đều xa không phải bảy ngày trước đó có thể so sánh, lần này thi triển ra lực lượng nhìn như toàn lực ứng phó, kì thực còn chưa kịp hần hiện hữu thực lực một nửa.

Ở đây cũng chỉ có Mạc Tiểu Lâu ba người rõ ràng, Giang Dịch Phi đây là tại thăm dò đối phương, như vậy không kiêu không gấp biểu hiện, thông tục dễ hiểu giảng, liền là đang giả heo ăn cỏ, lần này trí tuệ, chỉ sợ phải quy công cho lão sư của hần

Không thể không nói, Giang Thừa nghiệp lão thất phu này mặc dù tiên đạo tư chất không tốt, có lẽ cuối cùng cả đời cũng khó đột phá Luyện Khí kỳ. Nhưng đến cùng gừng càng già càng cay, sống nhiều năm như vậy, hần đối cái này cấp bậc chiến đấu thể ngộ xác thực thấu triệt, nếu như lần này Giang Dịch Phi chiến thắng, ngược lại là còn không thể thiếu một phần của hần công lao.

Nhưng mà, giờ phút này không riêng gì Giang Thừa nghiệp, còn lại đám người đối Giang Dịch Phi biểu hiện phá lệ thất vọng, nhất là Giang Trảm Bắc, lặc đầu liên tục.

"Ai. Phi nhi, cuối cùng vẫn là chỉ có thể nhận mệnh a..."

Đón mọi người trào phúng tiếu hận ánh mắt, trên lời đài, Giang Dịch Phi mượn thân thể bắn ra chi thế, hào Vô Hoa xinh đẹp đánh ra một quyền, nặng nề mà đánh về phía kia cười nhạt ung dung Vương Phàm.

Bộ dáng như vậy, phảng phất đã là đem hết toàn lực, được ăn cả ngã về không, toàn vẹn không vì đến tiếp sau cân nhắc.

Cái này tại đấu pháp bên trong chính là tối kỵ.

"Tên ngu xuẩn, quá yếu! !"

Mặc dù gió mạnh đập vào mặt, nhưng Vương Phàm vẫn như cũ chẳng thêm ngó tới, đợi quyền ảnh đã tiếp cận chớp mũi lúc, hần phượng có hành động, hét dài một tiếng, tiếng như kinh lôi, tay phải hơi hốt nhô ra, vừa đứng đem Giang Dịch Phi nắm nắm vào trong lòng bàn tay, không nhúc nhích tí nào.

Cảm nhận được đối phương lòng bàn tay truyền tới trận trận đại lực, Giang Dịch Phi trong lòng không khỏi thâm than, tuy là đã sớm chuẩn bị, nhưng hần còn đánh giá thấp lẫn nhau chỉ ở giữa chênh lệch.

Giờ khắc này, hần cơ hồ không chút nghi ngờ chỉ cần đối phương nguyên ý, thậm chí có thể lập tức bóp nát nắm nắm của mình.

Hần phản ứng không chậm, trong lòng cảm giác nguy cơ đại thịnh, một kích không thành, lúc này ra sức rút quyền rút lui, nào có thể đoán được kia Vương Phàm thâm trầm cười một tiếng, chẳng những không có dùng sức lưu hần, ngược lại trực tiếp buông lỏng bàn tay ——

Không tự chủ được, dùng sức quá lớn Giang Dịch Phi quán tính cho phép, cả người lại khoa tay múa chân lẩy ngửa mặt té xuống, may mà chân phải kịp thời về sau lún lui một bước, miễn cưỡng cheo chống thân trên, cuối cùng là hiểm hiểm ổn định thân hình, không có chặt vật ngã xuống đất.

Dù là như thế, như vậy hoảng hốt thất thố biểu hiện, cũng là dẫn tới Vương gia đám người tốt một phen giễu cợt, thẳng đến lúc này hần mới hoàn toàn tỉnh ngộ,

Vì sao Vương Phàm không có lập tức ra tay độc ác, nguyên lai chỉ vì trước mặt mọi người nhục nhã hần một phen.

"Hừ! Như vậy đại ý, còn thể thống gì!"

Giang Thừa nghiệp đứng tại dưới đài, tâm thần nhưng cũng đồng dạng bị lời đài chỗ buộc, mắt gấp học trò cung của mình vừa mới lên tay liền ăn thua thiệt ngẫm, càng bị người cười nhạo, mặt mo không khỏi một trận hắc lúc thì trắng, chỉ cảm thấy bên tai phá lệ nóng lên.

"May mà hạ bản vững chắc, không phải liền càng khó coi hơn." Mạc Tiểu Lâu may mắn tự nói.

"Người lại biết cái gì rồi?" Giang Thừa nghiệp nhất không thích nghe liền là cái tuổi này nhẹ nhàng lại không coi ai ra gì Tu Chân Giới bại hoại nói chuyện, nổi giận đùng đùng háy hần một cái, bực tức nói: "Người hãy nghe cho kỹ, lão phu cảnh cáo người, ngày sau cách chúng ta Phi nhi xa một chút, lại muốn hồ ngôn loạn ngữ dẫn hần ngộ nhập lạc lối, đừng trách lão phu vô tình!"

Đối mặt với lão đầu không chút khách khí lên án mạnh mẽ, Mạc Tiểu Lâu lại là mặt không đổi sắc, thẳng quay người rời đi, nhìn cũng không nhìn hần một chút, căn bản trong khi không tồn tại.

"Ngươi! ! !" Giang Thừa nghiệp thoáng chốc nổi trận lôi đình.

Làm sao trước mặt mọi người không dễ làm chúng khóc lóc om sòm, mấy ngày trước thất thố đã hết để hấn ở trong tộc danh tiếng chột hạ xuống, hấp thụ giáo huấn hấn cuối cùng vẫn là cố nén nổi giận xúc động.

Nếu không...

Hấn sợ là sẽ phải chết được cực kỳ khó coi.

"Từ lão đầu này thật đáng ghét, thật muốn cắn một cái nát hấn, không đúng, vậy quá ô uế. Vẫn là trực tiếp xỉ ngum nước bọt hạ độc chết được."

Tiểu Hắc biểu thị không cam lòng, làm Nguyên Anh kỳ cao thủ, luôn luôn bị một con tôm tép nhãi nhép lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, thật là biệt khuất, khó mà chịu đựng.

"Cùng cái này đẳng hóa sắc so đo làm gì?"

Mạc Tiểu Lâu giang tay ra, nhin không được cười lên, "Lại nói, hấn nhắm vào chính là ta, cũng không phải ngươi."

"Liệt Sơn Trảo!" Trên lôi đài, truyền đến Giang Dịch Phi rống to, hấn toàn thân linh quang nở rộ, song chưởng năm ngón tay mở ra đến cực hạn, nhờ cổ linh khí thuận hấn xương ngón tay kinh lạc thẳng lên, tại đầu ngón tay hóa thành tròn vẹn dài ba tấc linh khí mỏng nhọn, nhìn qua giống như thực chất lưỡi đao, sắc bén vô cùng.

"Ủm?" Cảm giác được Giang Dịch Phi thi triển chiêu số lúc sóng linh khí, Giang Trảm Bắc cùng Giang Thừa nghiệp hai cái này quan tâm nhất tu vi trường bối đều là biến sắc.

"Hấn Liệt Sơn Trảo lúc nào trở nên lợi hại như vậy? Cơ hồ còn như thực chất?"

"Lão phu nhớ kỹ hấn tháng trước vừa mới có thể ngưng tụ dài một tấc linh khí trảo phong, làm sao mới ngắn ngủi mấy ngày..."

Hai người vô ý thức nhìn nhau, đều từ đối phương trong con ngươi nhìn ra kinh hỉ chi ý.

"Liệt Sơn Trảo", chính là hấn Giang gia vền vẹn truyền dòng chính thượng thừa đạo học một trong, tên như ý nghĩa, tu luyện đến đại thành, nhưng khai sơn phá thạch, là một môn cương mãnh ngành công phu.

Tu luyện độ khó không nói cực kỳ cao, nhưng cũng không thấp.

Nhìn qua trên lôi đài đệ đệ, Giang Điệp Nhi đôi mắt đẹp ngưng tụ, thì thảo nói ra: "Phi nhi chiêu này Liệt Sơn Trảo lại so với ta còn muốn tinh xảo, giống như thực chất, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết mô phỏng hình hóa vật a..."

Giang Điệp Nhi lặng yên ghé mắt, vụng trộm nhìn về phía bởi vì nhận Giang Thừa nghiệp quấy rối mà đứng ở đằng xa Mạc Tiểu Lâu, giờ phút này hấn chính toàn bộ tinh thần chú ý trên đài chiến đấu, chỉ gặp nam tử này phong khinh vân đạm, mặt mỉm cười.

Chẳng biết tại sao, Giang Điệp Nhi trong lòng bỗng nhiên sinh ra một loại không ý tưởng chân thật, chẳng lẽ. . . . Phi nhi hấn, thật sẽ chiến thắng?

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Quyết đấu (2)

Cái này "Liệt Sơn Trảo", đối với linh khí điều khiển độ thuần thực yêu cầu cực kỳ cao, bình thường tư chất hơi kém người căn bản là không có cách nhập môn.

Tại Luyện Khí kỳ, có thể thi triển ra dài hai tấc trào phong đã là cực hạn, tỉ như Giang Trầm Bắc bản nhân, năm đó tại luyện khí hậu kỳ lúc, cũng bất quá có thể thả ra dài hai tấc trào phong, thẳng đến bước vào Dung Hợp kỳ về sau, theo tồn tại ở thể nội linh khí phát sinh chất biến thẳng hoa, lúc này mới có thể thi triển ra bảy tấc trở lên trào phong.

Nhưng mà, hiện tại Giang Dịch Phi lấy chỉ là luyện khí trung kỳ thực lực, lại có thể phóng xuất ra dài ba tấc trào phong, như thể thiên phú quả thực nghe rợn cả người.

Bao quát Giang Trầm Bắc cùng Giang Thừa nghiệp, ở đây người Giang gia bên trong, phàm là có quyền hạn tu tập "Liệt Sơn Trào" trong tộc tình anh lại nhìn thấy một màn này lúc, không không cảm thấy sợ hãi thần phục.

Những người này bây giờ đều là Giang gia tộc già, nhớ năm đó vị kia không phải cùng thế hệ bên trong người nổi bật? Bọn hắn sâu biết rõ được môn công pháp này đến cỡ nào khó mà điều khiển, cho đến ngày nay, rất nhiều người cao tuổi rồi, cũng mới chỉ có thể thi triển dài hai tấc trào phong.

Có thể tưởng tượng, khi bọn hắn nhìn thấy niên kỷ bất quá mười bảy tuổi, tu vi càng là vẹn vẹn chỉ tại luyện khí trung kỳ Giang Dịch Phi thi triển ra ba tấc trào phong thời điểm, trong lòng đem là sẽ cỡ nào kinh hãi!

"Phi nhi hửn, trên Liệt Sơn Trào tạo nghệ, đã vượt qua ta tộc lịch đại đến nay bất kỳ người nào. . ."

Giang Trầm Bắc sợ hãi thần phục, trong lòng mười phần mừng rỡ, hắn còn nhớ mang máng, năm đó lần đầu dạy bảo Phi nhi liệt thiên trào lúc tình cảnh. Chỉ dùng ba ngày, tiểu gia hỏa này liền có thể tại trên bàn tay ngưng kết ra nhàn nhạt trào phong, một màn này, có thể thực lệnh chính mình cái này làm cha cao hứng rờn rã một tháng.

Nhưng hắn làm sao cũng không nghĩ ra, bây giờ Phi nhi vẹn vẹn lấy luyện khí trung kỳ tu vi, có thể thi triển ra trọn vẹn ba tấc có thừa trào phong!

Đây là khái niệm gì?

"Thiên tài! Nhi tử ta là tuyệt đối thiên tài!"

A, loại này tìm đập nhanh hơn cảm giác là cái gì? Hưng phấn a? Kiểm chế nhiều năm, Giang Trầm Bắc sớm đã không nhớ rõ mừng rỡ là vật gì.

"Trách không được, hắn đi lên liền thi triển toàn lực, nguyên lai là còn có cái này các loại ý vào! Đồ đệ của ta quả thật bất phàm!"

Giang Thừa nghiệp cũng vui mừng quá đỗi, toàn vẹn quên đi trước đó đối đồ đệ chỉ trích.

Nhưng mà tại trong mắt người bình thường, có chỉ là Giang Dịch Phi thi triển ra lăng lệ trào phong, lại không biết được tại vị này kếm sáng thiên tài phía sau, còn có Mạc Tiểu Lâu cái này các loại lai lịch bí ẩn Kim Đan đại tu.

Ngắn hạn bên trong đạo học tiến cảnh tấn mãnh, không có gì ngoài Giang Dịch Phi bản thân trác tuyệt tư chất bên ngoài, ở mức độ rất lớn, vẫn là phải quy công cho "Mô phỏng hình Hóa Linh" chỉ pháp, đương nhiên, còn không thể thiếu Mạc Tiểu Lâu kia một trăm khối trung phẩm tinh thạch.

Có được huấn luyện điều khiển linh lực chính xác thủ pháp, liền như là Bát Khai Văn Vụ gặp thanh thiên, so với những cái kia không có chỗ xuống tay, chỉ dựa vào mèo mù đung chuột chết từng bước tìm tòi người, quả thực không thể so sánh nổi.

"Hừ, vô tri nhân loại, mở mắt a?"

Nghe được đám người tiếng thần phục, tiểu Hắc trong lòng dừng đề cập có nhiều đến ý, "Cái này, chính là bản tọa 'Mô phỏng hình hóa vật' pháp quyết chỗ tinh diệu, cảnh giới tăng lên là chuyện sớm hay muộn, gấp cái rầm, như có thể đem linh khí điều khiển phát huy đến tới tận cùng, sức chiến đấu nhưng hơn xa cùng cấp bậc đối thủ!"

"Có thể nói, bây giờ Giang Dịch Phi mặc dù chỉ có luyện khí trung kỳ tu vi, nhưng nương tựa theo Liệt Sơn Trào, sức chiến đấu cơ hồ có thể cùng nội tình yếu kém luyện khí hậu kỳ tu sĩ sánh vai. Ngộ tính của đứa nhỏ này cũng không tệ lắm."

Mạc Tiểu Lâu hai mắt tỏa ánh sáng, Giang Dịch Phi tiến cảnh nhanh chóng, liền ngay cả hắn đều có chút ngoài ý muốn.

"Trẻ con, dễ dạy!"

Lấy tu vi của hắn, tự nhiên cũng có thể đại khái nhìn ra "Liệt Sơn Trào" cái này một cương mãnh đạo học thể ngộ độ khó.

Không khó tưởng tượng, ngắn ngủi bảy ngày bên trong, Giang Dịch Phi âm thầm hao phí nhiều ít tâm huyết, chỉ là không biết, lấy thực lực của hắn, bây giờ có thể hay không phóng xuất ra Thổ Long.

Có câu nói rất hay, trong nghề xem môn đạo, ngoài nghề xem náo nhiệt.

Mặc dù, Mạc Tiểu Lâu một đoàn người cùng Giang gia cao tăng biết "Liệt Sơn Trào" ảo diệu, nhưng không có nghĩa là Vương Phàm cũng hiểu.

"Phô trương thanh thế, bản thiếu chấp ngươi một tay!"

Nhìn thấy Giang Dịch Phi nơi bàn tay ngưng kết mà ra trào phong, Vương Phàm lập tức xác định đối phương chỉ là chỉ có bề ngoài,

Hắn Giang gia là mặt hàng gì? Nơi nào sẽ có thượng đẳng công pháp?

Giang Dịch Phi vẫn như cũ không nói lời nào, từ hắn lạnh lùng trên nét mặt, không ai nhìn ra được hắn đang suy nghĩ gì, mở ra vàng nâu ba tấc song trảo, thân hình của hắn lại lần nữa bắn ra. Lần này hắn không dò xét, quyết định toàn lực một trận chiến.

Ven đường huy sái hạ mười đạo hạt sắc quang mang, kéo đuổi thành tuyến, lẳng lẹ trảo phong xen lẫn, ngũ trảo từ trên xuống dưới chém về phía Vương Phàm.

Mà Vương Phàm, tự cho mình siêu phàm, y nguyên bình tĩnh nhìn xem đầy rẫy hoa lệ chói lọi quang mang, không sợ chút nào tản mát ra lẳng người khí thế Giang Dịch Phi.

"Thiếu gia cẩn thận!"

Một bên quan chiến Vương Viễn Sơn mơ hồ trong đó nhìn ra chiêu này lợi hại, nhất thời trong lòng bồn chồn, không dám để cho thiếu gia đặt mình vào nguy hiểm, vội vàng hô to nhắc nhở.

Vương Viễn Sơn nhắc nhở, để Vương Phàm tiểu dung ngưng tụ, hắn còn nhớ rõ, phụ thân thường xuyên khích lệ vị này Vương trưởng lão tâm tư tinh mẫn, tu vi tinh xảo.

Cho dù vị tiểu thiếu gia này mất cao hơn đầu, dưới mắt cũng không dám thất lễ, lập tức toàn lực ứng phó, vận khởi quanh thân linh lực, tại bên ngoài thân tạo thành một tầng màu nâu chiếu sáng.

"Thỏ Linh chi khai!"

Một bên quan chiến Giang Trầm Bắc không khỏi nhú mày, hắn biết cái này "Thỏ Linh chi khai" là Vương gia tuyệt học, lấy biến thái phòng ngự lấy xưng.

"Đáng chết. . ." Cố nén bị kẻ yếu bức lui sỉ nhục, hắn không dám thất lễ, vẫn là vô ý thức hướng về sau nhảy lên.

Móng vuốt nhọn hoắt thẳng tắp hoạch roi, Giang Dịch Phi tay phải chém xuống, bổ vào kia một vòng đường kính ước chừng chừng một mét cương khi vòng bảo hộ phía trên.

Móng vuốt roi chỗ, chỉ khoảng cách Vương Phàm bản thể, không cao hơn năm tấc.

Chỉ thấy tầng này từ Thỏ Linh chi lực hình thành vòng bảo hộ, tại kịch liệt chấn động về sau, lại tại mọi người trợn mắt hốc mồm bên trong, âm vang bạo vỡ đi ra. . .

"Không có khả năng! Đây chính là Thỏ Linh chi khai. . ."

Giang Trầm Bắc mở to hai mắt nhìn, gât gao nhìn chằm chằm trở nên lả lẫm vô cùng nghi từ, đây quả thật là Phi nhi sao? Hắn đến bây giờ mới ý thức tới, Giang Dịch Phi trên Liệt Sơn Trảo tạo nghệ tuyệt không phải dùng phong mang chiêu dài có thể cân nhắc, chỉ sợ đã phát sinh biến hóa về chất.

"Đứa nhỏ này thật là một thiên tài! Nói không chừng ta Giang gia. . ."

Lúc này Giang Trầm Bắc đã quyết định, lần này tuyệt đối không thể lấy gọi Giang Dịch Phi chiến thắng, vì bảo hộ gia tộc này hi vọng Hòa Chung, hắn đã quyết định không tiếc bất kỳ giá nào, tôn nghiêm, tính mệnh lại đáng là gì?

Lúc này, thân hình còn đang bay ngược Vương Phàm, con người lúc này hung hăng co rút lại! Hắn vô ý thức cúi đầu xem xét, trước ngực vạt áo, vậy mà xuất hiện năm đạo bất mất vết trảo!

Bởi vì là công bằng quyết đấu, mà lại căn bản xem thường đối phương, Vương Phàm cũng không có thay đổi hắn tiên giáp.

"Không. . . Không có khả năng!"

Nhìn thấy mình toàn lực hành động chế tạo "Thỏ Linh chi khai", lại bị Giang Dịch Phi như vậy dễ dàng tan rã, trảo lực thậm chí còn có thừa lực, tiến tới cách không cào nát vạt áo của mình, không khó tưởng tượng, nếu là mình phản ứng chậm nửa nhịp. . .

Hắn bắt đầu có chút may mắn có thể được đến Vương Viễn Sơn nhắc nhở.

Ngay cả "Thỏ Linh chi khai" đều không thể ngăn cản công kích một khi rơi vào yếu ớt trên thân thể con người, kết cục có thể nghĩ. . .

Tưởng tượng thấy đầu lâu của mình phảng phất trái cây bị cắt mở, loại kia óc huyết dịch bắn tung toé thảm liệt trắng cảnh, Vương Phàm lòng còn sợ hãi về sau, khó tránh khỏi then quá hoá giận.

Gặp quý, hắn chỉ là cái luyện khí trung kỳ tu sĩ a!

Lại đem mình bức đến loại tình trạng này.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đẩu.....^,...^..... Coverted by ๔๗๔๗Huyền★๔๗๔๗Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 82: Quyết đấu (3)

Nghĩ mà sợ, xấu hổ, không cam lòng..

Đù loại cảm xúc cảm thụ trong lúc nhất thời nườm nượp mà tới, đánh thẳng vào người thiếu niên cao ngạo lòng tự trọng.

Đồng thời nhưng cũng tại thôn phệ lấy hắn không nhiều lý trí.

Một nháy mắt, Vương Phàm nổi giận muốn điên.

"A a a a ! ! !"

Hắn hai mắt huyết hồng, tại rơi xuống đất một nháy mắt, toàn thân khí kinh liên tục bật phát!

Lấy Vương Phàm lòng bàn chân làm trung tâm, khí lãng từng cơn sóng liên tiếp càn quét lá đi, luyện khí trung kỳ tu vi, tại thời khắc này triển lộ không bỏ sót.

"Chúng ta, đều nhìn làm Phi nhi, hắn so với chúng ta tưởng tượng đều muốn kiên cường hơn..."

Giang Thừa nghiệp thở dài, nước mắt tuôn đầy mặt, giờ khắc này, không riêng gì Giang Thừa nghiệp cùng Giang Trầm Bắc hai người đối Giang Dịch Phi đổi mới, liền ngay cả trước đó oán trách hắn Giang gia đám khán giả cũng đều rung động.

Loại này đã lâu cảm giác là... . Hi vọng sao?

Một chiêu phá mất công từ nhà họ Vương phòng ngự, đây là khái niệm gì?

"Bất quá, vẫn là hi vọng Phi nhi hắn không nên quá để tâm vào chuyện vụn vặt..."

Mặc dù Giang Trầm Bắc trong lòng mừng rỡ như điên, nhưng khuôn mặt lại dần dần lộ ra vẻ buồn rầu.

Hắn biết rõ, con trai mình hôm nay không riêng cho thấy thiên phú hơn người, càng là chôn xuống ngay cả hắn đều chống đỡ không được tai họa...

Vương gia nhân mang thù bản tính hắn là lãnh giáo qua, ti như lần này, vốn chỉ là tiểu bối ở giữa miệng lưỡi chi tranh, nhưng không ngờ bày xuống như thế chiến trận, còn không có bắt đầu thi đấu liền đối Giang gia đủ kiểu nhục nhã, dụng tâm ác độc, có thể thấy được chút ít.

Bây giờ Giang Dịch Phi đại phát thần uy, để kia Vương Phàm trước mặt mọi người ăn xệp, cho dù là cuối cùng Vương Phàm miễn cưỡng thắng, việc này sợ y nguyên không được chết từ tế.

"Ai, con a, người khi nào mới có thể hiểu vì phụ khổ tâm..."

Giang Trầm Bắc cắn răng, đem nắm đấm nắm đến sít sao, hắn đã quyết định, vô luận như thế nào, hôm nay đều muốn bảo toàn Phi nhi, bảo đảm cả gia tộc hi vọng.

"Thế nào, đã nói xong chỉ dùng một cái tay đâu?"

Trên lôi đài, giao đấu đã đến gay cấn, Giang Dịch Phi sắc mặt băng lãnh, thanh âm trầm thấp mà khàn khàn, hai tay trào phong giao thoa, xảo trá mà lăng lệ, không chút nào muốn cho đối phương cơ hội thở dốc.

Vương Phàm khòe mắt, trán nổi gân xanh đột, thể nội linh khí từng cơn sóng liên tiếp phún ra ngoài mỏng, bão cát mê loạn chú ý lôi đài từng đôi mắt.

Bây giờ Vương Phàm, chỉ hận không thể lập tức xé nát Giang Dịch Phi, chỗ đó còn nhớ được trước đó hứa hẹn, hai người tương đánh nhau, quyền cước tương giao, tình hình chiến đấu kịch liệt.

Theo lý thuyết Vương Phàm tu vi càng hơn một bậc, nhưng đối mặt với đối phương lăng lệ ba tác song trào, lại chỉ có thể tránh né mũi nhọn, đủ kiểu cổ kị dưới, khó tránh khỏi bó tay bó chân, dù có hơn người tu vi lại không thi triển được.

Một trận chiến này, đánh cho biệt khuất!

Vương Phàm một bên lui lại, một bên khổ lực chống đỡ, càng đánh càng giận, càng chiến càng hận. Chỉ hận công kích của đối phương quá sắc bén, từng bước ép sát, trong lúc nhất thời khó mà thoát khỏi, càng không có cơ hội thi triển ra cường đại Thổ hệ pháp quyết.

Mà Giang Dịch Phi lại đại khai đại hợp, không cổ kị gì, một mực xuất ra liễu mạng Tam Lang tư thế, chiêu chiêu trí mạng, đem từ nhỏ đối Vương gia hận cùng oán thù tại đây trong chiến đấu phát tiết ra, cuồng hồng lấy một trào tiếp lấy một trào, lại áp chế đến Vương Phàm xu hướng suy tàn dần dần hiện.

"Gặp quỷ, hắc linh khí vì cái gì như thế bèn bĩ..."

Vương Phàm miệng lớn thờ hào hên, đánh cho rất mệt mỏi, hắc rõ ràng cảm thấy được trong đan điền linh khí đã có khô kiệt chi thể, mắt thấy đã là gần như cạn kiệt. Nhưng đối phương tu vi so với mình thấp một cái cấp bậc, lại còn sinh long hoạt hổ, không thấy chút nào mệt mỏi, thật là khó có thể tin.

"Tiểu thiếu gia... Thế mà lợi hại như vậy?"

"Cỗ này sức chiến đấu, thậm chí so tộc ta một ít trưởng lão đều mạnh hơn đi..." Lời này cũng không phải suy đoán lung tung, trên thực tế, mấy vị tộc lão đều tại suy nghĩ, nếu là mình đối đầu như dưới mắt Giang Dịch Phi như vậy đối thủ, lại thể công lăng lệ tàn nhẫn, có thể hay không chống lại.

Đáp án là không biết, ngay cả bọn hắn đều không có có lòng tin có thể chiến thắng Giang Dịch Phi, thậm chí cũng không dám nói có thể chống đỡ được. Liền ngay cả Giang Thừa nghiệp song quyền đều gắt gao xiết chặt, trong lòng bàn tay mồ hôi nóng ứa ra.

Mặc dù hắn có luyện khí hậu kỳ tu vi,

Tại tộc lão ở trong xem như cao nhất, càng vượt qua Giang Dịch Phi một cái cấp bậc. Giờ khắc này thế mà cũng có chút chột dạ, không dám hứa chắc có thể tại chính mình cái này đồ đệ trong tay tùy tiện thủ thắng.

Lúc này, gần đất xa trời, mấy có lẽ đã không thể động dậy Giang gia Thái Thượng trưởng lão, tại thời khắc này đều tại khê run, không có răng môi miệng khê nhếch lấy nói không ra lời, trong đôi mắt già nua lại chớp động lên một tia nóng bỏng khác thường.

"Tiểu thiếu gia..."

Vương gia bên này, mọi người đều không nói, bầu không khí rất ngột ngạt, ngay cả hai vị Dung Hợp kỳ hộ pháp cũng có chút gấp trương.

Lấy nhãn lực của bọn hắn, tự nhiên là nhìn ra được trên lôi đài ai ở vào hạ phong.

Luyện khí giữa các tu sĩ giao đấu không có oanh oanh liệt liệt, càng không có chút nào mỹ cảm có thể nói, tại Mạc Tiểu Lâu một nhóm ba trong mắt người càng là không khác tiểu hài tử vật lộn, sơ hở trăm chỗ.

Nhưng hắn vẫn là thấy cực kỳ chuyên chú, đem Giang Dịch Phi trưởng thành lạnh yên khắc trong tâm khảm, hắn biết mình ngay tại chứng kiến một thiên tài quật khởi lịch trình.

Giang Trầm Bắc tự nhiên nhìn đến xuất thần, lông mày cũng càng nhăn càng sâu, bỗng nhiên hắn cảm thấy một hơi khí lạnh, vội vàng nhìn về phía đối diện Vương gia phương hướng.

Ánh mắt chiếu tới chỗ, Vương Viễn Sơn sắc mặt nghiêm chỉnh âm hàn nhìn mình chằm chằm.

Tựa hồ còn tại nghiêng răng nghiêng lợi.

Kia một đôi như ưng sắc bén trong đôi mắt, ý uy hiếp rất rõ ràng.

Thấy thế, Giang Trầm Bắc sắc mặt chậm rãi ngưng trọng lên, hắn tự nhiên biết đối phương là ám chỉ thứ gì.

Trong lúc nhất thời đáy lòng cũng có chút vội vàng.

Phi nhi, ngươi không thể thắng, ngàn vạn không thể thắng a...

Ta ái tử, rõ ràng có thể tại Tu Chân Giới hiển lộ tài năng, nhưng, lại chú định chỉ có thể mai một.

Bây giờ mấy chuyển thụ tự tôn chỗ mệt mỏi, đứa nhỏ này không riêng công nhiên đắc tội Vương gia, dưới mắt lại thể hiện ra thiên phú như vậy, chỉ sợ kia Vương gia tâm ngoan thủ lạt, đem Giang gia thiên tài bóp chết tại trong trứng nước, chấm dứt hậu hoạn...

Hắn không chút nghi ngờ phán đoán của mình, chỉ mong Giang Dịch Phi thấy tốt thì lấy, không muốn thật ản Vương Phàm, nếu không tất nhiên thu nhận diệt tộc họa lớn.

Thế nhưng là, nhi tử tính bướng bỉnh, hần rõ ràng nhất.

Nếu là thực lực không đủ nhiều nhất hối hận không cam lòng, bây giờ áp chế đối phương, tất nhiên sẽ không buông tha, tuyệt sẽ không quản bất luận cái gì cầu thí đại cực.

Mà sự thật đúng là như thế, Giang Dịch Phi lúc này giống như điên cuồng, đã không còn giằng co chiều thức gì, chỉ là lóc lên móng vuốt một trận nắm bắt loạn, tóm đến Vương Phàm quần áo tàn tạ, trên mặt cùng trên thân đều nhiều hơn rất nhiều nhìn thấy mà giật mình vết máu.

"Phi nhi! !"

Mất thấy Vương Phàm lạc bại sắp đến, Giang Trầm Bắc chỉ có nhện đau mở miệng, ản chứa một tia Dung Hợp kỳ chân khí tiếng nói khuếch tán ra, cường đại lực xuyên thấu, lại vền vẹn chỉ tác dụng tại chính chuyên tâm áp chế Vương Phàm Giang Dịch Phi trên thân...

Lần này sóng âm linh áp, lại so trước đó Vương gia trường lão phát ra phải cường đại hơn rất nhiều.

Một nháy mắt, Giang Dịch Phi như bị sét đánh, động tác trên tay sát na cứng đờ, con ngươi một trận khuếch tán, chỉ cảm thấy trước mắt trời đất quay cuồng, lúc sáng lúc tối, lại hiểm yếu ngắt đi.

"Vi... Thập..." Hần thân thể lay động, toàn thân run rẩy, thần thái cực độ uể oải.

Nhưng vẫn là khó khăn quay đầu lại, khó có thể tin nhìn phụ thân của mình một chút.

Lúc này, Vương Phàm mừng rỡ, hần cười gằn, nén giận xuất kích, một cái khuỷu tay hung hăng đánh vào Giang Dịch Phi trên huyệt thái dương...

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Quyết đấu (4)

Giang Dịch Phi hai mắt trợn lên, nặng nề mà ném xuống đất, giờ khắc này chỉ cảm thấy trước mắt trời đất quay cuồng, từng đợt biến thành màu đen, miệng mũi ở giữa đều đã tóe ra máu.

"Phụ... Thân..."

Hắn không thể tin được, mình khó được không có cô phụ Tân đại ca nổi khổ tâm, cùng Vương Phàm địa vị ngang nhau, sao liệu kết quả là, lại là bại cho cha ruột của mình...

Hai hàng thanh lệ, khó mà át chế đã tuôn ra hốc mắt.

Vì cái gì, cuối cùng là...

"Cha... Phụ thân... A! !"

Hắn vô lực nằm trên mặt đất, bên mặt nhìn về phía cái kia sắc mặt chết lặng nam tử, đột nhiên cảm giác được cái này mình người thân cận nhất cực kỳ lạ lẫm. Hần hơi miệng mở rộng, còn chưa mang nước mắt chảy ra, yết hầu ngòn ngọt, trong mồm lần nữa phun ra máu.

Lúc này, Vương Phàm chân còn giẫm tại Giang Dịch Phi trên bụng, hần tức hỗn hển, linh lực toàn bộ tập trung ở bàn chân, mắt cá chân hung hăng vịn một cái, toàn tâm đầu dồn lệnh Giang Dịch Phi thối ra mồ hôi lạnh.

"Cái này Giang Trầm Bắc đầu óc nó ri sét rồi? Trợ giúp ngoại nhân đánh con trai mình? Lão bà hần cho hần đội nón xanh rồi?"

Trong đầu, Côn Dương Tử nhìn bắt quá Giang Trầm Bắc gây nên, thì triển ra hấn ác miệng công phu, chửi ầm lên.

"Ngươi còn không xuất thủ?"

Bên cạnh tiểu Hắc cũng nhíu mày, làm thờ phụng cường giả vì tôn yêu thú nhất tộc, nàng thực sự không thể nào hiểu được Giang gia gia chủ sở tác sở vi.

"Không vội! Nhìn nhìn lại, ta tin tưởng hấn."

Mạc Tiểu Lâu hai mắt như điện, gắt gao nhìn chăm chú lên trên đài thống khổ không chịu nổi Giang Dịch Phi.

"Phụ thân! Ngươi... "

Giang Diệp Nhi còn chưa có nói xong, liền bị Giang Trầm Bắc đánh gãy, từ nhỏ đã bị quán thâm đại cục tư tưởng nàng đương nhiên biết phụ thân muốn nói gì.

Nhìn xem trên đài thống khổ không chịu nổi đệ đệ, nàng hốc mắt đã hồng nhuận.

"Phi nhi, chúng ta thua, không đánh! Ngươi nhanh nhận thua!"

Nhưng bất luận nàng gọi thế nào hô, Giang Dịch Phi đều rất giống không nghe thấy.

Thừa dịp Giang Dịch Phi còn không có tỉnh táo lại, Vương Phàm bắt đầu điên cuồng giẫm đạp, còn đem hấn cảm lên, sau đó hung hăng đánh một quyền, Giang Dịch Phi cả người giống như điều đứt dây đồng dạng bay ngược ra ngoài ——

Thấy cảnh này, Giang Trầm Bắc cái này thép như sắt thép nam nhân lòng đang rỉ máu.

"Vương Phàm công tử! Cuộc tỷ thí này là chúng ta Giang gia thua, cầu ngài giờ cao đánh khẽ, buông tha Phi nhi đi!"

"Ha ha ha ha "

Nghe vậy, Vương Phàm tùy ý cuồng tiếu, lạnh lùng nói ra: "Nhận thua? Kia muốn hấn mình nói mới chắc chắn!"

Nói xong, lại là một cước hung hăng đá vào Giang Dịch Phi trên mặt.

Xa xa Vương gia nhân lại là cười vui vẻ, vừa rồi coi là nhà mình tiểu thiếu gia phải thua, nhưng là hiện tại chuyển bại thành thắng, rốt cục có thể hưởng thụ nhục nhả Giang gia thời gian tốt đẹp.

"Thế nào? Ngươi chẳng lẽ liền điểm ấy cân lượng sao? Ngươi chỉ khí ở nơi nào, ngươi đấu chỉ ở nơi nào, lại để cho ta nhìn ngươi vừa rồi kia cổ chơi liều a. Chẳng lẽ nghĩ để các ngươi Giang gia nhiều hơn giao gấp đôi tinh thạch sao?"

Vương Phàm cười ha ha dè chừng đuổi lên trước, lại một quyền đem Giang Dịch Phi đánh ngã xuống đất.

Giang Dịch Phi đau toàn thân run rẩy, trên trán chảy ra từng tia từng tia mồ hôi, bắt quá hấn vẫn là ôm bụng đứng lên.

Mặc dù vẫn là miệng lớn thở hào hển, nhưng là lúc này hấn cảm thấy mình thân thể giống như đã từ linh áp ảnh hưởng bên trong tránh ra.

"Cho ta té!" Vương Phàm trông thấy hấn, lại một quyền đánh tới.

Giang Dịch Phi dùng tay nắm lấy nắm đấm của hấn, lạnh lùng nói ra: "Ngươi đánh đủ chưa."

"Buông tay! Ngươi muốn chết!"

Vương Phàm đang muốn dùng sức đem nắm đấm rút trở về, nhưng không ngờ đối phương lại thật buông tay, lực lượng làm tại hư chỗ, thân thể không khỏi lùi lại mấy bước.

"Ngươi muốn chết!"

Lúc này, Giang Dịch Phi thử một cái, quả nhiên có thể điều động linh khí đối địch.

"Vì phòng bị phụ thân xuất thủ lần nữa, nhất định phải tốc chiến tốc thắng." Giang Dịch Phi trong lòng hạ quyết tâm.

Trên thực tế, Liệt Sơn Trảo cũng không phải là hấn sau cùng át chủ bài, nắm Mạc Tiểu Lâu phúc, hấn còn cất giấu càng thủ đoạn lợi hại,

Là trước kia tu luyện linh khí mô phỏng hình pháp linh ngộ ra tới.

Cái này Liệt Sơn Trảo mặc dù đối với chiến đấu lực có chỗ tăng phúc, nhưng bản thân hấn tu vi quá thấp, tốc độ so ra kém Vương Phàm, chiêu số đều bị Vương Phàm né tránh liền không có chút ý nghĩa nào.

Nguyên bản hấn cũng dự định ẩn tàng, chỉ cần tiêu hao thêm một hồi hấn liền có thể dùng Liệt Sơn Trào kéo chết Vương Phàm, nhưng là hiện thực nhưng không có cho hấn cơ hội.

Đầu ngón tay hấn liên động, linh khí tại quanh người hấn du tẩu.

Tất cả mọi người yên tĩnh mà nhìn xem hấn, chỉ gặp Giang Dịch Phi vậy mà chậm rãi nhắm mắt lại, hô hấp bắt đầu trở nên phi thường bình ổn, phảng phất tại cảm thụ được tự nhiên rung động.

"Đây là cái gì kết án thù pháp... Không phải chúng ta Giang gia pháp quyết!"

Bao quát gia chủ cùng Giang Thừa nghiệp ở bên trong, Giang gia tất cả mọi người phát ra kinh hô.

"Ha ha ha, các người nhìn tiểu tử này vậy mà hốt hoảng ngay cả pháp quyết đều quên!"

Vì nình bộ Vương Phàm, thấy thế, vương gia con cháu nhao nhao mở miệng chế giễu Giang Dịch Phi, duy chỉ có Vương Viễn Sơn trang nghiêm mà đứng, hấn luôn cảm giác sự tình có chút không ổn.

Ở đây chỉ có Mạc Tiểu Lâu xem hiểu động tác tay của hấn, biết hấn muốn làm gì.

Cảm nhận được bàng bạc sóng linh khí, Vương Phàm cũng không dám khinh thường nữa, trước đó còn tưởng rằng đối phương là phô trương thanh thế cho nên bị thiệt lớn, bây giờ thấy Giang Dịch Phi lại có trò mới, lập tức căng thẳng trong lòng.

Giang Dịch Phi đột nhiên mở hai mắt ra.

"Quát!"

Nương theo lấy hấn rống to một tiếng, đại địa lại bắt đầu rung động, ầm ầm hình như có tiếng long ngâm.

"Lại có thể linh lực cộng minh, không sai." Mạc Tiểu Lâu vừa cười vừa nói.

"Ngao ~!"

Một tiếng long ngâm, vang tận mây xanh.

Tại tất cả mọi người ánh mắt kinh hãi bên trong, một đầu màu nâu vàng cự long phá đất mà lên, xông thẳng tới chân trời.

Thổ Long khí thế kinh người, âm thanh xé gió trập trập, quanh quẩn trên không trung mấy vòng về sau, liền một đầu phóng tới Vương Phàm.

"Đó là cái gì chiêu số! ?"

Giang Điệp Nhi kinh ngạc không thôi, nàng vội vàng quay đầu nhìn về phía Mạc Tiểu Lâu, thấy đối phương lại lộ ra hài lòng thần sắc, trong nháy mắt giật mình.

"Nguyên lai là người... Tân dứt khoát, người rút cuộc là ai?"

Giang Trầm Bắc cùng tộc lão nhóm cũng tương tự ngây ngẩn cả người, hai mặt nhìn nhau, bọn hấn nhớ đến gia tộc mình giống như không có lợi hại như vậy công pháp.

"Chẳng lẽ. . . Là Phi nhi tự sáng tạo?"

Phải biết tại trong Tu Chân giới, phàm là có thể tự sáng tạo công pháp người đều là cả thế gian hiếm thấy đại năng, ngày khác tất thành một đời tông sư.

"Nhận được thượng thiên chiếu cố, ban cho ta Giang gia nhân vật thiên tài như vậy!"

Giang Trầm Bắc ánh mắt như lửa, hấn đã quyết định, coi như hi sinh toàn cả gia tộc, cũng muốn bảo toàn Giang Dịch Phi, chỉ cần hấn tại, hết thảy liền có hi vọng, Giang gia chủ định có thể sừng sững tại Trung Thổ đại lục.

Nhìn thấy đầu này Đại Long mở ra miệng lớn hướng mình đánh tới, Vương Phàm quá sợ hãi, vội vàng triệu hồi ra tiên giáp, sau đó làm xuất hồn thân còn lại linh khí toàn lực tránh né.

Nhưng mà đầu này Thổ Long lại tựa như sống tới, bất luận mục tiêu như thế nào né tránh, hấn đều đi sát đằng sau. Trong lúc nhất thời, Vương Phàm bị Thổ Long đuổi đến trên đài chạy trốn chết.

Rất cực, Thổ Long nặng nề mà oanh kích trên người Vương Phàm, sau đó nổ tung ra, toàn bộ sừng dê sườn núi đều tại rung động, lôi đài lại xuất hiện mấy đầu thật sâu vết rách.

"Không được!" Vương Viễn Sơn quát to một tiếng, nghĩ muốn xông ra đi, nhưng là cực kỳ hiển nhiên đã không còn kịp rồi.

"Phốc —— "

Vương Phàm miệng phun máu tươi bay ngược ra ngoài.

Thỏ Long lực lượng ngoài dự liệu, nếu không phải trên người hắn tiên giáp, chỉ sợ may mắn không chết, sau này cũng là phế nhân một cái.

"Ngươi..."

Vương Phàm rớt xuống lõi đài bên ngoài, giấy dựa lấy muốn ngồi xuống, nhưng vẫn là hai mắt nhắm lại ngã xuống.

Một nháy mắt, toàn trường hãi nhiên.

"Nên tới cuối cùng muốn tới. . ."

Nhìn thấy Vương Phàm thua trận, Giang Trầm Bắc lập tức trong lòng cảm giác nặng nề.

"Tuyên bố kết cục đi..."

Giang Dịch Phi nhìn xem Vương Viễn Sơn, cực kỳ bình tĩnh nói.

Dù sao chỉ có ngắn ngủi bảy ngày, có thể sử dụng Thỏ Long, trong đó có rất lớn một phần là vận khí cho phép, lại để Giang Dịch Phi thi triển một lần, hắn cũng không có nắm chắc.

Trong cơ thể hắn tất cả linh lực bị trong nháy mắt dành thời gian, hiện tại cũng chỉ là miễn cưỡng bảo trì đứng thẳng tư thế.

"Hừ!"

Nghe vậy, Vương Viễn Sơn hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, cả giận hừ một tiếng, chỉ có thể bất đắc dĩ tuyên bố: "Giang Dịch Phi thắng!"

Trong lòng của hắn rõ ràng, bây giờ Giang gia là giữ lại không được, ra Giang Dịch Phi cái này các loại thiên tài, nếu như mặc cho trưởng thành, hắn Vương gia sớm muộn cũng sẽ bị thanh toán.

Vương Viễn Sơn lúc này gọi tới sau lưng một gã chấp sự, rỉ tai nói: "Ngươi bây giờ tra cho ta tra một cái, gần nhất Giang Dịch Phi đều đang làm gì, cùng người nào tiếp xúc qua!"

Nói xong cũng cùng cái khác Vương gia tộc người cùng một chỗ hơi đi tới xem xét Vương Phàm thương thế.

Giang Dịch Phi thở dài ra một hơi, đã là dưới chân phù phiếm, suýt nữa ngã sấp xuống, Giang Diệp Nhi một cái lắc mình đi vào bên cạnh hắn, đem hắn đỡ lấy.

Nhìn thấy hắn chậm rãi đi xuống lõi đài, hai bên Giang gia tộc người đều xấu hổ cúi đầu, liền nhìn đều không có ý tứ nhìn hắn, nhưng mà, trong lòng bọn họ là hưng phấn, là mừng như điên, Giang Dịch Phi mới mười lăm tuổi liền bộc phát ra như thế thực lực kinh người, như vậy tương lai tại dưới sự hướng dẫn của hắn, nói không chừng sẽ đem Vương gia giẫm tại dưới chân.

Trải qua phụ thân bên người thời điểm, Giang Dịch Phi mặc dù trong lòng có u cục, nhưng vẫn là dừng bước lại, cung cung kính kính cúi đầu, nói ra: "Phụ thân."

Hắn hiểu được phụ thân khổ tâm, sợ nếu như hắn thắng Vương gia sẽ không từ bỏ ý đồ.

"Thương thế của ngươi không sao a?"

Vốn cho rằng phụ thân sẽ trách cứ mình, nhưng không ngờ lại quan tâm tới thương thế của mình, Giang Dịch Phi cảm thấy ngoài ý muốn.

"Ta không có việc gì, phụ thân ngươi..."

"Không cần nhiều lời, ngươi lại an tâm trở về dưỡng thương."

Lúc này Giang Trầm Bắc làm nhĩ từ cảm thấy lạ lẫm, trong mắt hắn như có một mối lửa đang thiêu đốt hừng hực.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đạu.....^,.,.^..... Coverted by づㄟHuyền★ㄟLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Gia chủ vạn tuế!

Quanh năm suốt tháng khó được gặp phụ thân mấy lần, Giang Dịch Phi cuối cùng không nhịn được, vẫn là nói ra ý nghĩ của mình.

"Phụ thân, ngài không hiểu, thật không hiểu, chiều đưa bọn họ lần ép, căn bản không phải ta Giang Dịch Phi khinh cuồng cường thế, mà là nguoi, " Giang Dịch Phi lòng đầy căm phẫn, càng nói càng phẫn khởi, mặt đỏ rần, ngón tay hần điểm hướng phụ thân của mình, sau đó lại điểm hướng gia tộc trưởng lão, bao quát hần thụ nghiệp ân sư Giang Thừa nghiệp, trong miệng âm vang hữu lực nói, "Nguoi, nguoi, còn có nguoi... Là các nguoi tất cả mọi người nhu nhược, nhát gan, e ngại, để bọn hần cho là chúng ta Giang gia là mặc nguoi nắm quả hồng mềm, là dễ khi dễ!"

"Cái này. . ."

Thiếu niên một lời nói, nói đến Giang gia tộc người như gặp sét đánh, càng làm cho một bang tăng quản lý trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, có người thậm chí đều uể oải cúi đầu đi, không phản bác được, hổ thẹn đến cực điểm.

Liên ngay cả Giang Trầm Bắc trong lúc nhất thời cũng không phản bác được, không biết nên nói cái gì cho phải.

Đúng vậy a.

Thế nhân đều lần yếu sợ mạnh, Giang gia sở dĩ bị hần Vương gia ăn chắc, trừ bỏ Vương gia tại Khôn Thương tông có một cái đương trường lão chỗ dựa bên ngoài, còn không phải là bởi vì Giang gia từ vừa mới bắt đầu liền không nghĩ tới phản kháng?

Lựa chọn dân xếp ôn hòa, đưa đến Vương gia được đà lần tới, nhiều năm qua một lần so một lần quá phận từng bước xâm chiếm cùng cướp đoạt.

"Phi nhi hần nói không sai!" Giang Diệp Nhi lệ nóng doanh tròng, cũng đứng dậy, lớn tiếng nói nói, " đều là bởi vì chúng ta quá khứ một vị địa nhân để bọn hần, chiều theo bọn hần, mới đưa đến bọn hần được một tác lại muốn tiến một thước!"

Quá khứ chôn giấu trong lòng nàng hết thảy ủy khuất, bị đè nén, đều mượn Giang Dịch Phi hôm nay đại thắng tình thế nghiêng phun ra.

"Đúng vậy a."

"Nói không sai."

"Chúng ta Giang gia quá khứ xác thực quá nhu nhược..."

Trong đám người, có tiếng bàn luận xôn xao truyền đến.

Lần yếu sợ mạnh là nhân chi thường tình, Giang gia sở dĩ bị khi phụ, suy cho cùng vẫn là bởi vì biểu hiện được quá yếu thế.

"Đủ rồi!"

Cổ thủ nhiều năm cái nhìn hôm nay thụ về sau người xung kích, cho nên Giang Trầm Bắc trong lòng rất loạn, lông mày nhíu chặt, lúc này trăm giọng gầm thét.

"Nguoi biết cái gì?" Hần tròng Giang Dịch Phi một chút, ngôn từ nói nói, " nguoi nói những này, vì phụ làm sao không hiểu, nhưng nguoi cuộc được tốt hay sao hả? Nguoi có thể cầm toàn tộc người sinh tử đi khiếu chiến bọn hần, chỉ vì kia một môi tôn nghiêm sao?"

"Phụ thân, ta..." Giang Dịch Phi còn muốn dựa vào lí lẽ biện luận, nhưng lại bị Giang Trầm Bắc cắt đứt.

"Cái gì đều đừng nói nữa!" Giang Trầm Bắc sắc mặt âm trầm, kiên trì nói nói, " chờ nguoi đến ta vị trí này, tự nhiên liền sẽ rõ ràng khổ tâm của ta, hiện tại nói cái gì cũng còn quá sớm. Hôm nay sau khi trở về, nguoi liền cho ta hảo hảo điện bích hồi lỗi ba ngày, không cho phép ăn uống."

"Phụ thân!" Người khác xem xét gia chủ lên tiếng đều thức thời ngậm miệng lại, chỉ có Giang Diệp Nhi đứng dậy, muốn vì đệ đệ nói lên mấy lời công đạo, cuối cùng nhưng cũng bị có vẻ hơi bức bối Giang Trầm Bắc chặn lại trở về: "Nếu như nguoi không muốn cùng hần cùng một chỗ quan Lockdown, liền cho vì phụ ngậm miệng!"

Lúc này, phía ngoài đoàn người vây truyền đến huyền ảo, Giang Trầm Bắc bọn người theo tiếng nhìn lại, lại là kia Vương Viễn Sơn xô đẩy mở Giang gia nhân khí thế rào rạt đi hướng Giang Trầm Bắc.

Giang Trầm Bắc biết nên tới sớm muộn cũng sẽ đến, bản năng đã ở trong lòng chuẩn bị kỹ càng.

Nhưng nhìn tới hung sư vẫn tội Vương Viễn Sơn, ở một mức độ nào đó cũng thụ đến được nhi tử cảm xúc lây nhiễm hẳn, nhưng trong lòng thì đột nhiên có loại mãnh liệt xúc động.

"Giang Trầm Bắc! Ngươi thật to gan!"

Vương Viễn Sơn nổi giận đùng đùng đi đến Giang Trầm Bắc trước mặt, hung hăng nói. Đồng thời Dung Hợp kỳ tu sĩ khí thế đều triển khai, người chung quanh lập tức loạn chà loạn choạng mà lui ra.

"Núi xa hộ pháp, có gì chỉ giáo?"

Giang Trầm Bắc khẽ chau mày, nói.

"Con của ngươi dám đem Thiếu chủ nhà ta đánh thành trọng thương, phải bị tội gì! ?"

Vương Viễn Sơn hung hăng róc xương lóc thịt Giang Dịch Phi một chút, chất vấn.

Dựa theo lệ cũ, lúc này Giang Trầm Bắc trước tiên nhất định sẽ lựa chọn chịu thua xin lỗi, nhưng là hắn trầm mặc một lát,

Lại là nói ra: "Quyền cước không có mất, khó tránh khỏi có sai lầm, bình thường giao đấu, chỉ cần không thương tổn cùng tính mệnh, bên thắng một phương hẳn là không cần nhận chịu trách nhiệm gì đi."

"Ngươi... Ngươi nói cái gì! ?" Nghe vậy, Vương Viễn Sơn lập tức nổi trận lôi đình, khó có thể tin, cái này sợ bức Giang gia gia chủ vậy mà lại như thế nói chuyện với mình.

Tưởng tượng vừa rồi giao đấu còn đang tiến hành thời điểm, mình một ánh mắt, cái này Giang Trầm Bắc liền cực kỳ thức thời âm thầm ra tay đánh lên con của hắn, sao lúc này ngạnh khí.

"Phụ thân?" Đừng nói là hắn, liền ngay cả Giang Dịch Phi cùng Giang Diệp Nhi mấy người cũng ngây ngẩn cả người, không thể tin được phụ thân của mình thế mà lại cùng Vương gia nhân đối chọi gay gắt.

Giang Dịch Phi trên mặt lộ ra nụ cười mừng rỡ, xem ra mình liều mạng cố gắng không có uổng phí, phụ thân vẫn là bị mình đã động.

"Núi xa hộ pháp, ngài hẳn là cũng nhìn thấy, con ta tổn thương cũng không so quý công tử nhẹ." Không để ý đến đối phương uy hiếp hung thần ánh mắt, Giang Trầm Bắc mặt không biểu tình nói.

Vương Viễn Sơn bị tức không nhẹ, nói chuyện không lưu tình chút nào, nói: "Giang Trầm Bắc, ngươi cũng không nhìn một chút mình Giang gia địa vị gì, ngươi tiện chửi nhi tử của ta thì cùng Vương gia chúng ta thiếu gia so?"

Nghe nói như thế, Giang Trầm Bắc trong lòng lửa giận liệu nguyên, ta tiện chửi nhi tử? Còn không phải đem ngươi nhà cái kia quý giá hoàn toàn đánh gãy nát? Chỉ là trước mắt Giang Trầm Bắc trên mặt không có biểu hiện ra phần nộ, lạnh lùng nói: "Nhân sinh mà bình đẳng, quang minh chính đại giao đấu thua, núi xa hộ pháp người thế nào, còn mời tự trọng thân phận, không muốn ăn ở thân công kích."

"Ngươi?" Vương Viễn Sơn khí quá sức, nộ trùng lấy một đôi mắt trâu, nói ra: "Ngươi? Giáo huấn ta?"

"Núi xa hộ pháp nghiêm trọng, tại hạ không dám." Giang Trầm Bắc nói.

"Tốt, tốt, cực kỳ tốt." Vương Viễn Sơn chậm rãi gật đầu, gắt gao nhìn xem Giang Trầm Bắc, rũ xuống hai tay gắt gao nắm chắc thành quyền, nhìn tư thế kia, rất như là muốn

Cái này ba cái "Tốt" chữ, cơ hồ là từ răng trong hàm răng đung tới, phảng phất là hận không thể muốn đem người trước mặt nuốt sống lẫn đi.

"Hôm nay phát sinh hết thảy, bản tọa sẽ cùng gia chủ báo cáo..." Vương Viễn Sơn ánh mắt che lấp, hắn biết đối phương tu vi còn cao hơn chính mình bên trên một tuyến, mình như động thủ, chỉ ít dưới mắt là không chiếm được chỗ tốt gì, chỉ có lưu lại chờ ngày khác lại tính sổ sách.

Gan dám trước mặt mọi người không cho bản tọa mặt mũi, đợi bản tọa trở về đem việc này cáo tri, ngày sau định dạy ngươi Giang gia gà chó không yên!

"Thay ta hướng quý chủ vấn an."

Giang Trầm Bắc nói. Hắn bị con trai mình một lời nói đề tỉnh, biết việc này cuối cùng không có khả năng kết thúc yên lành, đã mình cúi đầu cũng tránh không được bị trả thù, còn không bằng biểu hiện được bản thân cường thế một chút, bản thân liền là hắn Vương gia đuổi lý.

Muốn trả thù, cứ tới, cùng lắm thì liều cho cá chết lưới rách!

Lão tử cũng không tin không có chỗ nói rõ lý lẽ.

"Tốt, bản tọa sẽ cùng gia chủ cường điệu khen ngợi Giang gia chủ ngài khí phách..."

Nghe hần như vậy hồi ý, vị kia để cho người ta giờ lên ngồi tại cổ kiệu bên trên, già dặn ngay cả mở miệng đều khó khăn lão nhân, híp mắt suy tư hồi lâu, quả thực là từ miệng trong khe run rẩy gọt ra bốn chữ: "Trương lai... Đều có thể."

Trương lai đều có thể.

Giang Dịch Phi, Giang gia trương lai.

"Xem đi, đây chính là nhân tính." Côn Dương Tử nhả răng nói nói, "không coi trọng người, hiểu lầm người vô năng thời điểm, một khi người liên lụy bọn hần người lợi ích, bọn hần liền sẽ chà đạp người, căm hận người, mà một khi người vì bọn họ thắng được lợi ích, bọn hần liền nịnh bợ người, lấy lòng người."

"Nhân tính, chưa từng có không tự tư." Tiểu Hắc cũng nhẹ giọng đáp lại, đối nhìn bộ dáng biểu thị đồng ý.

...

"Lão sư, tạ ơn."

Trên đường về, Giang Dịch Phi từ đáy lòng nói.

"Truyền đạo thụ nghiệp vốn là vì sư thuộc bốn phận chức trách, Phi nhi làm gì nói cảm ơn, chỉ cần ngày sau cố gắng nhiều hơn, tráng quá thay ta Giang gia, vinh quang cửa nhà, chính là đối với sư lớn nhất cảm tạ."

Chính đi ở phía trước cạnh kiệu đối không nói lời nào lão tổ tông nói khoác mình nhìn xem Giang Dịch Phi lớn lên vân vân Giang Thừa nghiệp, nghe xong đồ nhi nói lời cảm tạ âm thanh, lập tức vui mừng không thôi, lập tức thẳng tắp sống lưng, hắng giọng một cái, sau đó một mặt nghiêm túc nói.

"Tiện tay mà thôi, làm gì nói cảm ơn, hôm nay là chính người cố gắng thành quả."

Đương Mạc Tiểu Lâu âm thanh âm vang lên thời điểm, Giang Thừa nghiệp mặt mo lập tức hung hăng co quắp mấy lần, quay đầu lại, rõ ràng là nhìn thấy học trò cưng của mình chính cùng tại cái kia tân dứt khoát tiêu tử sau lưng, một mặt lúng túng nhìn lấy mình, mà Mạc Tiểu Lâu không chút nào mặc kệ lão đầu tử cảm thụ, vẫn đối với người ta ái đồ thuyết giáo: "Người hướng người khác hiện ra người đạo,

Đồng thời đã đạt được tuyệt đại đa số người tán thành, về sau cũng muốn một mực kiên trì, không cần để ý người khác đối cái nhìn của người."

"Tiêu tử, ta phát hiện cùng ta chung đụng thời gian lâu, người ngược lại là cũng khai khiếu không ít." Côn Dương Tử thanh âm trong lòng hần vang lên.

"Cái này gọi gần heo người mập, gần mực thì đen." Mạc Tiểu Lâu về chọc.

"Ta đã hiểu, già..." Mắt thấy Giang Thừa nghiệp nhìn xem ánh mắt của mình chậm rãi từ xấu hổ biến thành phần nộ, Giang Dịch Phi bận bịu đổi giọng: "Tân đại ca."

Đồ đệ mình đối kêu người khác một tiếng lão sư, thiên kiến bệ phái thâm căn cố đế Giang Thừa nghiệp làm sao có thể nhẫn, bước nhanh đến phía trước, liền muốn cùng Mạc Tiểu Lâu lý luận, sao liệu cái sau cũng không thêm nhìn hần một cái, căn bản là coi hần là không khí, tức giận đến Giang Thừa nghiệp một ngụm lão huyết sực nức liền muốn phun ra ngoài.

"Ài, người nhìn cái này lão tạp mao lại bị người tức giận đến bốc khói." Ngược lại là tiểu Hắc chỉ sợ thiên hạ bất loạn, âm dương quái khí nói một tiếng.

"Tốt tên tiểu súc sinh nhà người, miệng như thế không sạch sẽ? Miệng bên trong tích đầy unction đang mắng ai đây?"

Giang Thừa nghiệp trên đầu nhiệt khí càng đậm, ngay cả một cái tiểu nữ hài đều mở miệng nói bần, cái này còn thể thống gì?

Tiểu Hắc nghe vậy lập tức xinh đẹp mặt trầm xuống, nho đen giống như thủy tinh mắt to bên trong sát cơ nghiêm nghị: "Tiểu súc sinh mắng ai?"

Giang Thừa nghiệp nghe xong không vui, lão phu sống cao tuổi rồi còn sợ người cái này miệng còn hôi sữa tiểu thí hài? Không chút nghĩ ngợi thốt ra chính là một câu: "Tiểu súc sinh mắng người!"

Sao liệu nguyên bản đồ bưng khuôn mặt bé nhỏ nhìn xem đều sắp bị khí khóc tiểu nữ hài, nghe vậy chẳng những không có nổi trận lôi đình, ngược lại lập tức buồn cười, tiểu yếp như hoa, rất giống cái nghịch ngợm tiểu tiên nữ, bày biện đuôi bò cạp tạo hình bím tóc dài từ, vỗ tay thẳng cười lên: "Ha ha ha, không sai, chính là tiểu súc sinh mắng ta."

Mạc Tiểu Lâu khó được tại Giang Thừa nghiệp trước mặt dựng câu kháng: "Rõ ràng cao tuổi rồi, còn tự xưng là tiểu súc sinh, trường lão như thế khiêm tốn, quả thật chúng ta mẫu mực."

"Người!"

Giang Thừa nghiệp sững sờ, xem như kịp phản ứng mình là lấy tiểu yêu nữ này đạo, tại chỗ tức giận đến râu ria đều phiêu lên, cả người đều tại run rẩy kịch liệt.

"Hừ! Bại hoại, cặn bã, bên người quả nhiên cũng đều là một đám tà ma ngoại đạo đám ô hợp!"

Mắt thấy người bên ngoài quăng tới ánh mắt khác thường, Giang Thừa nghiệp cuối cùng vẫn là nhịn xuống không có bão nổi, hung hăng gắt một cái về sau, chính là mặt mũi tràn đầy căm ghét giận dữ đi ra, ý đồ rời cái này đối bại hoại huynh muội càng xa càng tốt.

"Bại hoại sao?"

Nghe lão gia hòa thóa mạ, Mạc Tiểu Lâu lại là tỉnh tể phẩm vị một phen, "Ngô, bị người gọi là bại hoại, có vẻ như..."

Trong lời nói khóe miệng giương lên: "Cảm giác còn rất khá."

"Ha ha. Một đường giết tiếp đi, người tên bại hoại này, giết ra Trung Thổ đại lục, giết hết Cửu Trọng Thiên quyết, lại một đường giết tới Đốc Thiên Thánh Điện!"

Côn Dương Tử cười hắc hắc phụ họa theo đuôi,

"Cuối cùng có một ngày, người sẽ thoát thánh nữ kia áo, hái được cái kia Nhân Hoàng miện!"

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Trở lại chốn cũ

Thoát lại nhơ quan lấy vũ y, non xanh nước biếc hạo nhiên về.

Mưa bụi tràn ngập, gió mát phát phơ, Mạc Tiểu Lâu một bộ đơn bạc thanh sam, đứng tại rừng trúc chỗ cao, đưa mắt nhìn về phương xa kia nguy nga hùng tráng dãy núi.

"Người cảm giác cho chúng ta nắm giữ tình báo đầy đủ rồi sao?" Hắc ngừ ngừ sau cơn mưa bùn nhão hương, hỏi như vậy.

"Còn thiếu rất nhiều." Côn Dương Tử âm thanh âm vang lên, "Bất quá, người bây giờ đã lấy được đến bọn hắc tiểu thiếu gia tín nhiệm, đây là một cái không sai bắt đầu, người có thể từ trên người hắc vào tay."

"Không có ích lợi gì, " Mạc Tiểu Lâu lại là lắc đầu, thờ dài nói, "đứa bé kia biết đến đồ vật, chỉ sợ sẽ không quá nhiều."

"Có một chút ta từ vừa mới bắt đầu liền tính ra sai lầm, cái này Giang gia tại Vương gia trong mắt địa vị, còn lâu mới có được ta nghĩ cao như vậy." Hắc nói, "Chỉ là đơn thuần cố chủ cùng công nhân làm thuê quan hệ trong đó, Vương gia căn bản không có khả năng cùng bọn hắc cùng hưởng tin tức."

"Xác thực, có rất nhiều cấp độ càng sâu bí mật, làm công nhân làm thuê Giang gia là không có quyền hạn biết được."

Côn Dương Tử trả lời, hắc đối thuyết pháp này biểu thị tán thành, dù sao, không có bất kỳ cái gì một nhà thế lực sẽ đem hạch tâm cơ mật hướng tăng dưới chót nhân viên công tác mở ra.

"Nhưng là chúng ta chuyển này thu hoạch lớn nhất, vẫn là biết được Vương gia này hậu trường, là kia thân ở Khôn Thương tông vương khôi. Cứ như vậy, chúng ta ngược lại tốt làm việc."

Mạc Tiểu Lâu ánh mắt trong vắt, đạo, "Tiếp tục ở tại Giang gia, chỉ sợ đã đối với chúng ta không có tính thực chất trợ giúp, tiếp xuống ta muốn đi một chuyến Khôn Thương tông."

"Đi làm sao?" Côn Dương Tử bỗng nhiên liền đến hào hứng, Khôn Thương tông mặc dù là đầm rồng hang hổ, nhưng ma đầu kia bao lâu sợ qua?

Mạc Tiểu Lâu khóe miệng giương lên: "Gặp một lần cố nhân."

Nói đến cố nhân thời điểm, Côn Dương Tử rõ ràng cảm giác được hắc ngừ khí ở trong có một chút không bình thường ý vị, cực kỳ hiển nhiên, lần này đi Khôn Thương tông, tính chất tuyệt đối không phải là cái gọi là thăm người thân.

"Hắc hắc. Ta nói cho người a, người bây giờ thế nhưng là toàn bộ đại lục đều tại truy nã trọng phạm, vẫn là phải mau chóng cướp đoạt tinh thạch, sớm một chút khôi phục lực lượng của ta, đến lúc đó chúng ta thao túng khôi lỗi đại quân, liền có thể cùng những cái kia chính đạo giả ba ba chọi cứng, đừng quên, chúng ta trong vòng tay chứa đồ còn có một khối hình người dơi gạch đầu!"

Côn Dương Tử ngẫm hiểu lẫn nhau cười cười, hẳn biết mình phụ thân tiểu gia hỏa này niên kỷ mặc dù không lớn, hơn nữa nhìn đi lên trung hậu trung thực, nhưng kỳ thật đầy mình ý nghĩ xấu, cũng không phải cái gì loại lương thiện.

Điểm này, ngược lại là có phần đối với hắn cái này lão ma đầu khẩu vị. . .

"Kia Giang gia cái này loạn sạp hàng, người mặc kệ?"

Côn Dương Tử lại hỏi, mặc dù nói hẳn biết rõ Mạc Tiểu Lâu ngoan thủ đoạn, nhưng cũng biết cá tính của hắn ở trong đồng dạng vẫn tồn tại nhân nghĩa cùng thiện lương, đây là bản tính của hắn, cho đến tận này, còn không có bởi vì hiểm ác thể đạo làm ra bất kỳ thay đổi nào.

Côn Dương Tử cũng không cảm thấy, quen mình cái này Mạc Tiểu Lâu, sẽ trở mắt nhìn xem cái này đáng thương mà tuyệt vọng tiểu gia tộc, bị Vương gia tương lai lừa gạt thôn phệ hầu như không còn.

"Ha ha. Thuận theo tự nhiên đi. Thiên hạ bất công sự tình có nhiều lắm, ta chỗ đó quản tới, cuối cùng vẫn phải xem cái này chính Giang gia tạo hóa." Mạc Tiểu Lâu lại là từ chối cho ý kiến, nho nhỏ thừa nước đục thả câu, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía đằng trước rừng sâu núi thẳm, trong mắt ý cười nổi lên: "Nó tới."

Một đạo tuyệt ánh sáng trắng hiện lên, một thót ngay thơ chân thành Tiểu Bạch sói va vào Mạc Tiểu Lâu trong ngực, trên thân trắng nõn lông tóc tựa hồ vừa tẩy không lâu nữa, còn có chút ướt sũng, tại âm áp ánh nắng phủ lên dưới, lộ ra hơi có chút mỏng lung hoa mắt.

Rõ ràng chỉ là đầu đáng yêu sói con, phủ thêm dạng này một tầng thánh khiết quang huy, càng có loại hơn siêu phàm thoát tục chi ý.

"Đã lâu không thấy." Mạc Tiểu Lâu mặt mũi tràn đầy cưng chiều sờ lên Tiểu Bạch đầu, bỏ mặc nó leo đến trên vai, thân mật liếm láp lấy khuôn mặt của mình, trong lòng hơi động, một đạo thần thức truyền âm trôi hướng sau lưng rừng trúc.

"Tiểu Hắc, đi."

Trúc Diệp Phiêu Linh chỗ, một khoanh chân trời nổi ở giữa không trung nhắm mắt tĩnh tọa chỉ đen thiếu nữ, vênh lên mà dánh dáp lông mi khẽ nhúc nhích ở giữa, đột nhiên mở hai mắt ra, ánh sáng chói mắt lóe lên một cái rồi biến mất,

Lại lần nữa liễm nhập cặp kia màu mực óng ánh đôi mắt đẹp bên trong.

"Muốn lên đường a. . ."

Tiểu Hắc từ trạng thái tu luyện bên trong rời khỏi, thật dài duỗi lưng một cái, tinh tế ôn nhu độ cong, để cho người ta cảnh đẹp ý vui.

Nghe được Mạc Tiểu Lâu truyền âm, nàng nở nụ cười xinh đẹp, phấn nộn trên hai gò má, hiển hiện nhàn nhạt lúm đồng tiền, trông rất đẹp mắt, nháy mắt sau đó, nàng kia nhỏ nhắn xinh xắn thân hình như sương biến mất, đợi đến khi xuất hiện lại, trước mắt rộng mở trong sáng, đã là giữa không trung phía trên.

"Kia. . . Liên đi đi thôi." Trán hơi lếch, hướng phía một bên chậm rãi lên không, tới sóng vai Mạc Tiểu Lâu nhẹ nói một câu, tiểu Hắc đi đầu phiêu nhiên mà đi, dáng người nhẹ nhàng động người. Mạc Tiểu Lâu một tay sờ lấy đầu vai Tiểu Bạch đầu chó, cũng đằng vân giá vũ, theo sát phía sau.

Hai người một sói, cộng thêm một cái mặt dày vô sỉ tàn hồn, liền như vậy lạng yên không một tiếng động hướng về phương xa chân trời mau chóng đuổi theo.

Mục đích, Khôn Thương núi!

Đại Tương lĩnh cách kia Khôn Thương núi bất quá ba ngàn dặm xa, đối với Kim Đan kỳ tu sĩ mà nói, chỉ là nửa ngày công phu liền đến.

. . .

Khôn Thương tông, ngộ đạo viện.

"Mới tới cái kia nam Hồng nước quý tử cũng là rõ lí lẽ, thật nhiều năm chưa từng nhận qua nhiều như vậy hiếu kính."

Một căn phòng bên trong, bởi vì cửa sổ đóng chặt mà dẫn đến tia sáng phá lệ lờ mờ, một áo vàng lão giả chính khoan thai ngồi trên ghế, điểm số lấy một con lại một con tràn đầy thiên tài địa bảo túi Càn Khôn, trong đôi mắt già nua đầy vẻ mừng rỡ, vui vẻ ra mặt, đối đây bản túi Càn Khôn yêu thích không buông tay.

"Lần này thượng quan phe phái bị chương môn chân nhân nhỏ tận gốc, ta định muốn sống tốt chuẩn bị, nắm chắc thời cơ!"

Không có dấu hiệu nào ——

"Kẹt kẹt ——" không có nghe thấy tiếng đập cửa, môn lại đột nhiên mở.

"Ai! ?" Nghe được mở cửa vang động, áo vàng lão giả trong lòng hung hăng co lại, giật nảy cả mình, theo tiếng ngắt đầu, trên tay không khỏi lắc một

cái, vừa mở ra túi Càn Khôn lập tức tuột tay rơi xuống, lóe sáng lóa mắt tinh thạch rơi lả tả trên đất.

"Không biết khoảng thời gian này dừng tới quấy rầy ta sao?"

"Câu nói này nghe rất quen thuộc." Mạc Tiểu Lâu khóe miệng hiện lên một vòng tiếu dung.

Cuống quít vung tay lên đem trên đất tinh thạch quét về túi Càn Khôn, vương khôi then quá hoá giận, ngoài cửa tia sáng hết sức chói mắt, nhưng hắn vẫn là thấy rõ đối diện là cái trẻ tuổi thân ảnh, không khỏi âm thầm may mắn, thua thiệt có được là người đệ tử, không phải các trưởng lão khác bọn người, vụng trộm thu tiền trà nước hoạt động nếu là bị cao tăng biết được, chỉ sợ khó thoát trách phạt.

Chỉ là cái này lạ mặt người trẻ tuổi cũng quá không biết tốt xấu, dám ngay cả môn đều không gõ liền thiện nhập trưởng lão môn hộ, hơn nữa còn không có mặc Khôn Thương tông đệ tử trang phục.

Không có mặc Khôn Thương tông đệ tử trang phục?

Dò xét phía dưới, áo vàng lão giả lập tức sắc mặt đại biến: "Người không phải Khôn Thương tông người!?"

Người này có thể đối với người khác bất tri bất giác tình huống phía dưới tiến vào Khôn Thương tông, tuyệt không phải hời hợt hạng người!

"Vương trưởng lão, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a."

Nhìn qua lão gia hỏa đầy mặt cảnh giác đáng sợ, người tới chậm rãi tiến lên mấy bước, sau lưng hai cánh cửa tự động khép lại.

"Xem ra Vương trưởng lão năm gần đây là càng sống càng tươi nhuận, chắc chắn, nhiều tinh thạch như vậy, vậy mà đều là cực phẩm"

Người tới hài hước cười, theo bước chân hướng về phía trước, diện mạo của hắn cũng đang nhanh chóng cải biến.

Một trong nháy mắt, lại hoàn toàn biến thành khác một trương khuôn mặt.

Một đạo thật dài mặt sẹo, thỉnh linh xuyên qua má trái, nhìn qua dữ tợn đáng sợ.

"Người. . . Người là. . ." Một nháy mắt, Vương trưởng lão con người đột nhiên co lại, khó có thể tin thanh âm, run rẩy từ kia hai bên khô quắt bờ môi ở giữa truyền ra.

"Mạc. . . Tiểu lâu?"

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đạu.....^,..^..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Vương trưởng lão (Tư Đồ?)

"Người. . . Người là. . . Mạc Tiểu Lâu!?"

Thấy rõ người tới diện mạo một nháy mắt, Vương trưởng lão nhịp tim đột nhiên tăng tốc, adrenaline điên cuồng bài tiết, cả người bắt đầu lúc lạnh lúc nóng, cảm giác nguy cơ mãnh liệt để hắn toàn thân khó mà át chế run rẩy lên.

"Vương trưởng lão trí nhớ tốt a."

Gặp Mạc Tiểu Lâu nhẹ nhàng cho trên vai Tiểu Bạch cắt tia lông tóc, trên mặt lộ ra vân đạm phong khinh tiếu dung, tình cảnh này, lại là để Vương trưởng lão càng thêm nóng lòng cùng bắt an.

"Không tệ, chính là ta, cái kia đương năm trở xuống các loại Thuần Dương thể mạch bài nhập Triệu Vũ môn hạ sơn dã tiểu tử, ta nhớ được năm đó Vương trưởng lão đối xuất thân của ta còn phê bình một phen."

"Năm đó. . . . Đều là hiểu lầm! Ngươi. . . Không phải đã trốn đi sao, làm sao sẽ. . ." Vương trưởng lão vô ý thức thối lui đến gian phòng nơi hẻo lánh, cùng Mạc Tiểu Lâu kéo dài khoảng cách, âm thầm dự định từ trong không gian giới chỉ lấy ra đưa tin ngọc giản, thông tri trong tông các trưởng lão khác.

Đột nhiên ——

"Phốc xích —— "

Trước mắt bạch quang lóe lên, tại Vương Khôi khó có thể tin ánh mắt bên trong, cái kia chỉ đeo lấy không gian giới chỉ bàn tay thỉnh linh ở giữa đã thoát ly cổ tay.

Nháy mắt sau đó, máu tươi phun ra ngoài. . .

"A! !"

Vương Khôi trong mắt bỗng nhiên to máu dày đặc, phát ra thê lương bi thảm, trán của hắn bên trên mồ hôi nóng ứa ra, toàn thân đều đang phát run, dù là Kim Đan kỳ cao thủ, cũng khó có thể chịu đựng đứt cổ tay thống khổ.

Hắn tiếp tục thê lương rú thảm, toàn bộ phần lưng cung lên, còn kém lẫn lộn đầy đất.

Cúi đầu xem xét, con kia màu lông thuần trắng sói con, ngoài miệng chính ngậm lấy mình máu me đầm đìa tay gãy, chính nên bước ưu nhã mà cao quý bước chân, không nhanh không chậm đi hướng Mạc Tiểu Lâu.

"Yên tâm, Vương trưởng lão, ta sẽ không cho ngươi thông tri người khác cơ hội."

Mạc Tiểu Lâu nhẹ giọng cười, hắn từ nhỏ tại Khôn Thương tông lớn lên, đối Khôn Thương tông lưu cho cao tăng thủ đoạn bảo mệnh như lòng bàn tay, bao quát đông đảo trưởng lão ở bên trong, đặc biệt là hắn loại này hạch tâm đệ tử, ngày thường ra ngoài lúc, các sư trưởng đều dặn đi dặn lại, gặp được tuyệt lộ nhất định phải bóp nát đưa tin ngọc giản, lấy cam đoan tông môn có thể ngay đầu tiên phái người chi viện.

Hắn Mạc Tiểu Lâu như thế nào lại cho Vương Khôi cơ hội này?

Cúi người ôn nhu sờ lên Tiểu Bạch đầu lấy đó cổ vũ, mà tiểu gia hòa càng là phối hợp, lại hưởng thụ híp mắt lại, nhẹ nhàng ủi lấy chủ nhân trong lòng bàn tay, trong miệng phát ra "Ồ ồ" than nhẹ.

Cái này là một bộ ám áp hình tượng, chỉ nhìn biểu tượng, con kia người vật vô hại sói con, nghiêm nhiên cũng chỉ là cái tinh thông khoe mẽ đáng yêu sùng vật.

Nếu không phải là mình đứt cổ tay chỗ y nguyên kịch liệt đau nhức toàn tâm, lại máu tươi còn tại ngăn không được mà tuôn ra, Vương trưởng lão căn bản là không có cách tưởng tượng cái này sói con chỗ kinh khủng.

Đây là một cái cực kỳ đáng sợ hiện tượng.

Không nói đề ở trong mắt thổ đại lục, riêng là tại Khôn Thương tông bên trong, hắn Vương Khôi mặc dù không có chỗ xếp hạng, nhưng cũng là có ít kim đan tiền kỳ cao thủ, lại tại toàn thân đề phòng tình huống dưới bị đối phương dễ như trở bàn tay chém tới một tay, mà lại quá trình bên trong mình không có chút nào phát giác.

Đối phương chỉ là đầu sói con tể a, tại sao có thể như vậy!

"Ngươi. . . Ngươi đến cùng muốn làm gì?" Câu nói này Vương Khôi là từ trong hàm răng gạt ra, toàn tâm đau đớn khiến cho hắn cả tấm mặt mo đều bị đỏ bừng lên, trán nổi gân xanh đột, mồ hôi như dòng nước, thuận hai gò má chậm rãi chảy xuống.

"Cũng không có gì, chỉ là nhiều năm không thấy, tưởng niệm cực kỳ, nghĩ thỉnh cầu Vương trưởng lão đi với ta một chuyến."

Mạc Tiểu Lâu tiểu dung xán lạn, Vương Khôi nhìn ở trong mắt, lại là như rót vào hầm băng, tốt lạnh cả tim, toàn thân lạnh toàn bộ.

"Chúng ta quá khứ không có cái gì khúc mắc a? Mà lại ta còn đưa qua ngươi rất nhiều lễ vật, vì sao ngươi. . ."

Vương Khôi nhìn chăm chú Mạc Tiểu Lâu, nhưng trong lòng thì suy nghĩ bay tán loạn, hắn đang tính toán lấy tìm thời cơ chạy đi, lúc này hắn đã phát hiện mình ngộ đạo viện đã bị đối phương thần thức phong tỏa, vô luận có bất kỳ vang động đều không thể truyền đi, nghĩ dựa vào người khác giải vây cứu giúp đã không khả năng.

Làm sao, bởi vì Triệu Vũ nguyên nhân, chương môn Quan Hải Thiên ngay tại bế tử quan, mà một vị khác có Nguyên Anh thực lực lão tổ từ lâu không hỏi thế sự,

Lúc này trong tông căn bản không người phát giác nơi đây dị dạng.

"Nơi đây không phải ở lâu chỗ nói chuyện."

Mạc Tiểu Lâu lắc đầu, đạo, "Vương trưởng lão, vẫn là hạ mình theo ta đi một chuyến đi. . ."

Vương Khôi sững sốt nửa ngày, chân khí trong cơ thể lưu chuyển phía dưới, đứt cổ tay chỗ máu đau nhức đã ngừng lại, chà xát đem mồ hôi hột đầy đầu, bức bách tại Mạc Tiểu Lâu áp lực, cuối cùng thở dài một cái, nói: "Kia, tốt a."

Nói liền ừ rừ cúi đầu đi hướng Mạc Tiểu Lâu.

Nhưng mà, Mạc Tiểu Lâu hai mắt có chút nheo lại, trong mắt tinh quang đại thịnh.

"Cho lão phu đi chết! ! !"

Sau một khắc, Vương Khôi đột nhiên ngừng đầu, lộ ra một trương dữ tợn mặt mo, hai mắt trừng trừng, cơ hồ tràn mi muốn ra, một cánh tay hướng về phía trước bỏ ra một chương, kiếm khí bén nhọn tại cánh tay của hắn chỗ gấp khúc, tám chuỗi lạnh lóng lánh phi kiếm đồng thời từ trong lòng bàn tay dâng lên mà ra, từ tám cái phương hướng đan xen nhào về phía gần trong gang tấc Mạc Tiểu Lâu, mắt thấy lên trời xuống đất không cửa, tránh cũng không thể tránh.

Khôn Thương tông thượng đẳng công pháp, Bát Hoang kiếm quyết!

"Quả thực là muốn chết!"

Mạc Tiểu Lâu cười lạnh, tâm niệm vừa động, Triệu Vũ lưu tại hắn trong đan điền kia cây nhỏ trong nháy mắt tuôn ra, phiêu phù ở trước người hắn, ánh sáng màu xanh biếc đại thịnh, một cỗ ngay cả Mạc Tiểu Lâu cũng vì đó tim đập nhanh thôn phệ chỉ lực bỗng nhiên xuất hiện, tác dụng tại kia tám thanh phi kiếm xen lẫn thu nạp phía trên.

Trong chớp mắt, tám thanh phi kiếm một đạo tiếp lấy một đạo, tất cả đều bị cây nhỏ hấp thu.

"Như ngươi loại này rác rưởi linh lực, ta không cần, đừng điểm ô sư tôn Nguyên Thần!"

Mạc Tiểu Lâu đầu ngón tay liên động, sử xuất Triệu Vũ tại tàn biết bên trong truyền thụ cho hắn pháp quyết, cây nhỏ xoay tròn mấy tuần về sau, đem hấp thu mà đến kim hệ linh khí toàn bộ chuyển hóa làm Thuần Dương chỉ lực.

"Tiểu Bạch, khao ngươi!"

Một đoàn kim sắc quang mang từ cây nhỏ bên trong bắn ra, bay tới Tiểu Bạch trước mặt.

Tiểu gia hóa reo hò một tiếng, thả người nhảy đến không trung, một hơi đem kim quang toàn bộ hấp thu. Com nước no nê về sau, Tiểu Bạch ợ một cái, chột hướng phía trọn mắt hốc mồm Vương Khôi "Ồ ồ" gằm nhẹ vài tiếng, biểu lộ vui thích, rất có nhân tính hóa.

"Ha ha, nhìn không ra, các ngươi Đại Tương lĩnh thế gia từ trước đến nay lấy Thổ hệ làm chủ, lại ra như ngươi loại này thượng đẳng Kim thuộc tính thể mạch thiên tài! Đã Vương trưởng lão rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy liền đừng trách ta không khách khí."

Thả chó cắn xé ấu đã lão đầu, Mạc Tiểu Lâu làm sao cũng cảm giác mình mới giống như là cái nhân vật phản diện, nhất thời lại buồn cười, không cho Vương Khôi thờ dốc thời gian, Mạc Tiểu Lâu sắc mặt bỗng nhiên âm trầm xuống, cánh tay phải vươn về trước, lòng bàn tay dán tại Vương Khôi gáy tro cả xương trên ngực, từng đạo tựa như vật sống kim quang lập tức thuận hắn năm ngón tay chui vào đến đối phương lỗ chân lông bên trong, chột tại hắn thời động phía dưới, Thuần Dương chỉ lực chia làm vô số đạo còn như thực chất cương châm, tại Mạc Tiểu Lâu thần thức chương không nắm chắc phía dưới, tinh chuẩn đâm vào Vương Khôi quanh thân huyết đạo bên trong, triệt để phủ kín hắn chân khí toàn thân.

Chiều này, lệnh chuẩn bị lần nữa súc thể xuất kích Vương Khôi kinh hãi muốn tuyệt, chỉ cảm thấy nhói nhói truyền đến sát na, hắn cùng đan điền liên hệ lại bỗng nhiên bị chặt đứt, vội vàng ném thử mấy lần, quả nhiên ngay cả một tơ một hào chân khí đều không thể lại điều động!

"Son đã tiểu tử! Ngươi dám. . ." Vương Khôi gấp đều nhanh giờ chân, đường đường kim đan tiền kỳ cao thủ, lại bị đối phương dễ như trở bàn tay phong bế kinh mạch, cơ hồ biến thành phế nhân.

"Lão phu lần này xong. . ."

Đây là Vương Khôi mất đi ý thức trước đó, một ý nghĩ cuối cùng.

Cầu Nguyệt Phiêu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,.^..... Coverted by づづづHuyền ☆ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Chương 88: Đề ra nghi vấn

Khôn Thương tông, Vân Đài phong, tên như ý nghĩa, nơi đây từ trước đến nay đều là môn nhân đệ tử quan sát biến mây kỳ quan chỗ.

Lớn gió thổi qua, sương mù phiêu tán, đủ loại kỳ diệu cảnh tượng lại vui vẻ hiện ra trước mắt, đóa đóa mây trắng giống đứng đứng màu trắng hồ điệp, quay chung quanh dãy núi, nhẹ nhàng nhảy múa, chỗ cao nhìn, thì giống sóng cả cuộn cuộn biển cả, từng tòa Thanh Sơn chỉ lộ ra đỉnh núi, phảng phất là trong biển rộng đảo nhỏ, lúc ẩn lúc hiện tại trong mây mù, khiến người cảm thấy như vào tiên cảnh.

"Hừ, thật sự là không biết cái này Tư Đồ Tĩnh có bản lĩnh gì, bất quá là Nam Hải một cái tiểu môn phái trẻ mồ côi, lại đạt được chương môn chân nhân ưu ái, vừa vào cửa liền là hạch tâm đệ tử, qua nhiều năm như vậy có bao nhiêu sư huynh bị năng mê thần hồn điên đảo, liền ngay cả tinh vĩ Đại sư huynh cũng chung tình năng."

"Còn không phải dùng những cái kia quyến rũ thủ đoạn! Ta nhìn cái này Tư Đồ Tĩnh liền là cái thủy tính dương hoa hồ ly lăng lợ, hiện tại Đại sư huynh thành phế nhân, Mạc Tiểu Lâu lại phản bội chạy trốn mà ra, ba vị thủ tịch đệ tử liền chỉ còn lại Lục sư huynh, theo ta thấy, tiện nhân kia gần nhất chính suy nghĩ như thế nào câu dẫn Lục sư huynh đâu..."

Vân Đài phong, một tòa sừng trong đình, hai tên nữ đệ tử chính ngồi vây quanh tại bên cạnh cái bàn đá nói huyền thuyên, nữ nhân loại sinh vật này một khi lên lòng ghen tị, thì tương đương đáng sợ, tu chân giả cũng không ngoại lệ.

"Hai người các ngươi đang nói cái gì! Thật là lớn gan!"

Chẳng biết lúc nào, Tô Trang Nhã xuất hiện tại sừng đình bên cạnh, mắt hạnh trùng trùng, cảm tức nhìn đình bên trong hai nữ. Ở sau lưng nàng, là vị kia vẫn như cũ thanh lệ xuất trần nữ tử, Tư Đồ Tĩnh.

"Chúng ta... . Gặp. . . gặp qua Tô sư tỷ, còn có. . . Tư Đồ sư tỷ."

Cái này hai nữ vốn là nội môn đệ tử, ngày bình thường ngang ngược can rờ đã quen, luôn luôn không coi ai ra gì, lúc này bị thân vì hạch tâm đệ tử Tô Trang Nhã bắt được điểm yếu, đã là bối rối không chịu nổi, nhưng nhìn thấy tùy theo mà đến Tư Đồ Tĩnh lúc, hai người tâm đã lạnh hơn phân nửa.

Phải biết, Khôn Thương tông từ trước đến nay tôn ti rõ ràng, chuẩn mực nghiêm, nếu như chống đối hạch tâm đệ tử, nhẹ thì chịu đủ da thịt nổi khổ, nặng thì sẽ bị phế trừ tu vi, đuổi ra khỏi cửa.

"Hai người các ngươi tiện nhân loạn nói huyền thuyên, xem ta như thế nào thu thập các ngươi!"

Tô Trang Nhã xinh đẹp, nhưng là ngay thẳng tính tình, năm đó tại diễn võ trường đắm say một bên, Tư Đồ Tĩnh vì cứu nàng suýt nữa mất mạng, từ đó về sau, nàng liền coi Tư Đồ Tĩnh là thành thân tỷ tỷ, làm sao có thể chịu đựng những người khác vũ nhục mình khuê mật, một gương mặt xinh đẹp đó lên, cất bước tiến lên, đối hai nữ đưa tay liền muốn vả miêng.

"Tô sư muội! Theo các nàng đi thôi!"

Tư Đồ Tĩnh đoạt trước một bước bắt lấy Tô Trang Nhã cổ tay, đưa nàng ngăn lại.

"Sư tỷ! Các nàng thế nhưng là nói ngươi..."

Gặp Tư Đồ Tĩnh lắc đầu, Tô Trang Nhã bắt đắc dĩ, quát: "Các ngươi mau cút!"

Hai nữ sớm đã cảm như hén, bây giờ gặp có sinh lộ, cũng không lo được ngày bình thường kiến tạo ngọc nữ hình tượng, lộn nhào ra sừng đình.

Đội hai người đi xa về sau, nhìn qua lơ lửng không có định biến mây, Tư Đồ Tĩnh nói ra: "Có tung tích của hắn sao?"

"Ta đã cáo tri phụ thân, mấy ngày này, phụ thân phái ra chúng ta Tô gia tinh anh tử đệ, bốn phía thăm viếng, nhưng vẫn không có Mạc sư huynh tin tức."

Nghe vậy, Tô Trang Nhã khuôn mặt bên trong lập tức hiện ra thương cảm chi sắc, sớm tại bảy năm trước, đánh lần đầu tiên nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu lên, nàng liền bắt đầu thích cái này có chút ngọt ngào chất phác thiếu niên.

Nhìn trước mắt mặt buồn rười rượi tiểu sư muội, Tư Đồ Tĩnh cười khổ. Năm đó Mạc Tiểu Lâu từng đối với mình nói rõ, chỉ coi Tô Trang Nhã là sư muội đối đãi, mà thẳng đến đối phương phản bội sư môn một khắc này, chính mình mới biết, nguyên lai năm đó ở hắc tích con rết miệng lớn dưới, vì chính mình thấp sáng hi vọng kim sắc bóng lưng đứng là Mạc Tiểu Lâu.

Vận mệnh khó khăn trắc trở, dây thắt lưng dần dần rộng.

"Lâu nhỏ, giờ phút này ngươi đến cùng ở đâu? Ngươi có biết hay không tại cái này Khôn Thương trong núi, một mực có người vì ngươi nóng ruột nóng gan."

... .

Không biết ngủ bao lâu, các loại Vương Khôi mơ màng tỉnh lại lúc, vị trí địa phương đã không còn là Khôn Thương tông đại khí bàng bạc ngộ đạo viện, mà là một chỗ không biết tên trong huyết động, khắp đỉnh thạch nhũ không chỗ ở nhỏ xuống dưới lấy nước, dính ướt vật áo,

Trên mặt đất trơn ướt không chịu nổi.

"Đây là địa phương nào..." Toàn thân y nguyên nhói nhói trần trụi, chán nản mệt mỏi, Vương Khôi run rẩy ngồi dậy, nhìn chung quanh, lộ ra kinh hoàng luống cuống.

"Vương trưởng lão cuối cùng là tỉnh, có thể để ta tốt một phen đợi lâu a..."

Thanh âm trong huyết động quanh quẩn ra, thân mang một bộ thanh sam Mạc Tiểu Lâu lặng lẽ xuất hiện ở trước mặt hắn, từ trên cao nhìn xuống nhìn xem vị này mặt mũi tràn đầy vết bẩn, sợi tóc lộn xộn, lộ ra phá lệ chặt vật Khôn Thương tông trưởng lão.

"Mạc Tiểu Lâu, ngươi đến tốt cùng muốn làm cái gì?"

Nhìn qua tám kia tuổi trẻ mà lãnh khốc mặt, Vương Khôi lại lần nữa cảm thấy bất an, tim đập loạn không thôi, bản năng nghĩ sức thế một chương, sao liệu vận khí phía dưới mới phát hiện tu vi của mình đã bị phong cấm, lại tay phải sớm đã không có.

Một trái tim lập tức chìm xuống dưới, mặc dù nói tham luyến quyền lợi hắn không cam tâm như vậy qua đời, nhưng hiện thực lại là như thế tuyệt vọng, mất thấy là cùng đường mặt lộ vậy.

"Ta hỏi thăm một chút, Vương gia ngươi có một cái tin đồn ngay cả Nguyên Anh kỳ đại năng đều kiêng kỵ đại trận, ta đối với cái này cảm thấy hứng thú vô cùng."

Mạc Tiểu Lâu cũng không cùng cái này trên thớt thịt cá nói nhảm, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nói: "Không biết Vương trưởng lão có thể chỉ giáo, nói cho ta đại trận này nên như thế nào bài trừ?"

"Ngươi đang đánh ta Vương gia mở tỉnh thạch mạch chủ ý?"

Có thể tu luyện tới Kim Đan kỳ, cái này Vương Khôi cũng không phải cái gì đồ dân, lúc này liền minh bạch Mạc Tiểu Lâu tâm tư, trong mắt tức thời cảnh giác chỉ ý đại thịnh.

Ngộ đạo viện phần này công việc béo bở thế nhưng là hắn nâng toàn cả gia tộc chi lực, bỏ hết cả tiền vốn mới đến. Dưới mắt chính vào quyền lực thay đổi thời kì phi thường, nếu là xảy ra bất trắc, đừng nói là cố gắng tiến lên một bước, liền là có thể hay không bảo trụ hiện hữu địa vị cũng còn hai chuyện.

Gần nhất một thời gian, hắn đặc biệt hạ lệnh để Vương gia trưng thu dĩ vãng gấp đôi tinh thạch lượng, vì cái gì chính là chuẩn bị tốt trong tông trên dưới quan hệ, để nâng cao một bước, bây giờ cái này Mạc Tiểu Lâu hoành không xuất thế, mất thấy là muốn tới xấu hắn đại sự hủy hắn tiền trình, Vương Khôi trong lúc nhất thời trầm trồ cao tâm, bực bội đến giống như kiến bò trên chảo nóng.

"Ngươi chỉ cần muốn nói cho ta biết ngươi biết là đủ."

Mạc Tiểu Lâu trong mắt tàn khốc lóe lên, thanh âm cũng là hơi trầm thấp mấy phần, cảm thấy được chủ nhân khí thế, trên vai trái Tiểu Bạch toàn thân lông dựng đứng lên, hướng phía Vương Khôi nhe răng nhếch miệng.

"Ta cho ngươi biết, đối ta có chỗ tốt gì sao?"

"Không có chỗ tốt, nhưng nếu như ngươi không nói cho ta biết lời nói..." Mạc Tiểu Lâu hơi hột cười một tiếng, "Ta sói con nhưng là đối ngươi một cái tay khác cảm thấy rất hứng thú... Mặt khác, nghe nói Côn Dương Tử như vậy đại ma đầu, yêu nhất lấy người khác Kim Đan làm thức ăn, như thế, không cần tốn nhiều sức tu vi liền có thể tiến triển cực nhanh. Ta đối phương pháp này một mực cảm thấy rất hứng thú, dưới mắt kích động, đang cần một tu sĩ Kim Đan cho ta luyện tay một chút..."

Ý tứ trong lời nói, đây là muốn móc hắn đường đường Khôn Thương tông trưởng lão Kim Đan, còn muốn cho hắn chết không toàn thây. Vương Khôi nghe vào trong tai, không khỏi rung mình một cái.

Hắn không hoài nghi chút nào, trước mặt cái này bị hạ thiên tuyệt giết lệnh truy nã Tu Chân Giới bại hoại, hoàn toàn chính xác làm được ra loại kia sự tình tới.

"Mệnh cùng khoáng mạch cái nào cái trọng yếu, tin tưởng Vương trưởng lão là người thông minh."

Cuối cùng, Mạc Tiểu Lâu sắc mặt âm trầm xuống, đem lời làm rõ.

Vương Khôi trầm mặt, song mi nhíu chặt, ánh mắt không ngừng lấp lóe, biểu lộ trở nên hoảng hốt, nội tâm giống như lâm vào kịch liệt giãy dụa.

Mạc Tiểu Lâu cũng không vội, không nói thêm gì nữa, liền yên tĩnh chờ lấy hấn hồi phục.

Không khí có thật lâu yên lặng.

"Nếu như ta cho ngươi biết, ngươi sẽ bỏ qua ta sao?"

Vương Khôi nói.

"Vậy phải xem đáp án của ngươi ta hài lòng hay không."

Mạc Tiểu Lâu từ chối cho ý kiến.

"Tốt a, ta cho ngươi biết..."

Thanh âm bên trong nhiều hơn mấy phần khàn khàn, Vương Khôi thở dài lựa chọn thỏa hiệp.

"Vương trưởng lão quả nhiên rõ lý lẽ, phân biệt không phải là."

Mạc Tiểu Lâu thanh nhã cười một tiếng.

"Vương gia chúng ta đại trận, tên là 'Hỗn độn Thất Sát trận', tổng cộng có sao Bắc Đẩu thập nhị chi, Ngọc Hành hai mươi tám trụ, bảy cái trận nhãn phân biệt đối ứng thiên thượng hỗn độn tinh, Diêm Vương tinh, chín sát tinh, sao Bắc Đẩu tinh, Ngọc Hành tinh, Thuần Dương tinh, Thái Âm tinh, chỉ cần trận nguyên không hủy, sao trời bất diệt, như vậy trận pháp này liền sẽ vĩnh viễn vô chỉ cảnh vận chuyển. Từ bảy đại thiên thể bên trong hấp thu, lấy hỗn độn chi lực làm chủ bảy loại tinh thần chi lực giao hội, uy lực vô tận, có thể trăm Kim Đan trở xuống bất luận cái gì tồn tại, liền ngay cả Nguyên Anh kỳ tu sĩ đều không thể phá vỡ, chỉ cần tránh né mũi nhọn. Nếu không phải có này tổ truyền đại trận hộ tộc, Khôn Thương tông cũng sẽ không yên tâm đem trọng yếu như vậy mô hình thạch mạch cho ta tộc quản lý."

"Ta không phải muốn nghe trận pháp nguyên lý cùng công dụng, ta chỉ muốn biết, như thế nào phá trừ."

Vương Khôi da mặt kéo ra, chỉ phải tiếp tục nói: "Trận này mặc dù không thể địch nổi, nhưng lại có một cái nhược điểm trí mạng, đó chính là, mỗi khi gặp trăng tròn lúc, ánh trăng lực lượng trạng thái ở vào đỉnh phong, từ đó làm cho bảy đại Thiên Tinh lực lượng bị che khuất, mà đến lúc đó chính là 'Hỗn độn Thất Sát trận' uy lực yếu nhất thời khắc, đối Kim Đan kỳ tu sĩ đều không tạo được uy hiếp. Theo lý mà nói, Vương gia các đại tộc lão cũng sẽ ở lúc này tọa trấn bảy cái trận nhãn, lấy đại lượng tinh thạch không gián đoạn hướng trong trận chuyển vận Nguyên lực, lấy bổ sung bảy đại Thiên Tinh năng lượng. Nói cách khác, chỉ cần ngươi có thể ngăn cản Vương gia tộc lão ở đây ở giữa chuyển vận tinh thạch, như vậy thì có cơ hội phá trận, mà lại đây cũng là một thắng bên trong, duy nhất một cơ hội duy nhất."

Nói xong Vương Khôi vô tình hay cố ý ngấm Mạc Tiểu Lâu một chút, ánh mắt có chút né tránh.

"Nói như vậy, đêm trăng tròn vượt qua là tốt nhất thời khắc?"

Mạc Tiểu Lâu nheo lại hai mắt, nhìn qua dường như tại suy nghĩ.

Nếu là người quen biết hẳn liền sẽ biết, mỗi khi hấn lộ ra cái biểu tình này, địch nhân của hấn, liền sẽ đối mặt với lấy nguy hiểm trí mạng..

"Có thể nói như vậy." Vương Khôi nhẹ gật đầu, chỉ là nhìn Mạc Tiểu Lâu một chút, liền dời đi ánh mắt, phảng phất không dám cùng cặp kia sắc bén như ưng con ngươi đối mặt.

Mạc Tiểu Lâu cười, toét ra gọt móng bờ môi, lộ ra một ngum thuần trắng tốt răng.

"Ba ba ba!"

Cùng lúc đó, hấn không nhanh không chậm vỗ tay.

"Không thể không nói, cái này liên quan tới tinh tinh cổ sự, ngươi biên cực kỳ tốt."

Cầu Nguyệt Phiêu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Chương 89: Vương gia bí mật

Không thể không nói, chuyện xưa của người biên cực kỳ tốt."

Làm Mạc Tiểu Lâu trên mặt khen ngợi chỉ ý nói ra câu nói này, kia Vương Khôi lập tức biến sắc, chỉ cảm thấy trái tim hung hăng co quắp một chút, khó khăn nuốt ngụm nước miếng, thanh âm hơi có chút khô khốc mà nói: "Người... Lời này của người là có ý gì."

"Ha ha. Có ý tứ gì? Thông minh như Vương trưởng lão, sao có thể sẽ không rõ ta đang nói cái gì?"

Mạc Tiểu Lâu nhìn không được cười lên, phảng phất nghe được cái gì hài hước trò cười, lắc đầu, nguyên bản âm áp khuôn mặt, lại là bỗng nhiên âm trầm xuống, âm vang nói: "Người đang nói láo!"

Vương Khôi kinh hãi, một giọt ập ù thật lâu mồ hôi cuối cùng là từ hán thái dương rơi xuống, hoảng vội vàng nói: "Nào có sự tình, lão phu lời nói câu câu là thật!"

Lặng lẽ nhìn qua tám kia vô tội mặt mo, rất khó tưởng tượng, đối phương đúng là đang nói láo.

Không thể không nói, lão già này nói dối bản sự xác thực không tầm thường, mình rút cuộc còn trẻ, thế mà may mắn nhìn không ra sơ hở tới.

Nếu không phải là Côn Dương Tử Nguyên Thần cảm giác lực hơn người, kịp thời nhắc nhở hán đối phương Nguyên Thần ba động không bình thường, hán suýt nữa liền thật lên lão già hỏa cái bầy.

"Ta xác định hán đang nói láo, loại này không bình thường Nguyên Thần ba động, là người đang nói láo thời điểm mới có." Côn Dương Tử như là khẳng định, "Mặt khác, ta từng cẩn thận cảm thụ qua Vương gia dưới nền đất trận pháp kia, xác thực như hán nói, đúng là ẩn chứa hỗn độn, Minh Hỏa, chín sát, sao Bắc Đẩu, Ngọc Hành, Thuận Dương, Thái Âm bảy loại cùng bảy đại thiên thể tương tự lực lượng đáng sợ, nhưng, đầu nguồn lại không phải như hán nói tới từ phía trên thể bên trên hấp thu đến, trận pháp kia mặc dù tinh diệu huyền diệu, nhưng lại xa xa còn không đạt được có thể hướng lên trời mượn lực cấp độ."

"Còn có, hán nói đêm trăng tròn trận pháp uy lực sẽ yếu bớt thuyết pháp này càng không thể tin..."

Côn Dương Tử lại nói, "ta trước đó đặc địa cẩn thận lưu ý qua trận pháp kia, đêm trăng tròn cũng không sau khi xuất hiện kẻ không còn chút sức lực nào dấu hiệu, ngược lại là tại ánh trăng phụ trợ dưới, nhiều hơn mấy phần ngay cả ta Nguyên Thần đều cảm thấy kiêng kỵ thậm chí có chút sợ sát cơ. Ta suy tính qua, nếu là ta thời kỳ toàn thịnh, tại còn lại thời gian đi trực diện cái kia trận pháp có lẽ còn có cơ hội toàn thân trở ra, nhưng đêm trăng tròn, chính là ngay cả ta đều không có sức lực..."

"Ý của người là, lão thất phu này cố ý đang dẫn dụ ta đêm trăng tròn xông vào Vương gia, sau đó có đi không về?"

Mạc Tiểu Lâu biết được chân tướng về sau, lập tức một trận không rét mà run.

"Lão già này đạo hạnh nhưng sâu đâu, đừng xem nhẹ người ta, đến cùng sống mấy trăm tuổi."

Côn Dương Tử bật cười một tiếng, lão già đạo hạnh sâu, nhưng hán Côn Dương Tử lịch duyệt cũng không cạn.

Mạc Tiểu Lâu vừa sợ vừa giận, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, khá lắm Vương Khôi, thế mà ngay tại lúc này còn tại cho mình thiết lập ván cược, vẫn là đại sát cục.

Đáng tiếc cái này Vương Khôi tự cho là có thể dựa vào thiên y vô phùng thuyết pháp man thiên quá hải, sao liệu Mạc Tiểu Lâu còn mang theo một cái tùy thân máy phát hiện nói dối, vận khí của hán quả thực không tốt.

"Tiểu Bạch!" Trong lòng sát ý mọc lan tràn, Mạc Tiểu Lâu lúc này hướng về phía đầu vai Tiểu Bạch ra hiệu, tiểu gia hòa thân mật mà vui thích dùng lông xù đầu cọ sát mặt của hán, sau một khắc thân hình bắn ra.

"Xoẹt ——"

Bén nhọn lệ trào lộ ra sẫm nhiên hàn mang, lăng lệ mà xảo trá, không chút lưu tình vồ xuống.

Ba đạo hàn quang hoạch rơi, sau một khắc, Vương Khôi trên ngực, rõ ràng là nhiều hơn ba đạo sâu đủ thấy xương bản vết thương.

Trong lúc nhất thời, da thịt tung bay, máu me đầm đìa, tạng phủ đều ầm ầm lộ ra ngoài, dữ tợn đáng sợ.

"A! !"

Cơ hồ trí mạng đau xót kích thích thần kinh, toàn tâm thấu xương, làm cho Vương Khôi gần không được gào khóc, toàn thân đều tại run rẩy kịch liệt,

hắn hoảng sợ mà nhìn trước mắt con kia ngay tại liếm láp lấy chân trước sói con, cứ việc trước đây liền đã lĩnh giáo qua cái này ngoan mạnh sùng vật tàn nhẫn chỗ, lúc này lại bị thống kích, vẫn là trong lòng run sợ không thôi.

Mà giờ này khắc này, tu vi bị phong cấm hẳn, ngay cả điều ngự dù là một tơ một hào linh khí đều làm không được, không cách nào hòa hoãn thương thế, kịch liệt đau nhức toàn tâm, không thể ức chế.

"Sự kiên nhẫn của ta là có hạn..." Mạc Tiểu Lâu khí thế bắt đầu từ từ kéo lên,

Sát ý nghiêm nghị, "Nghĩ gât ta ngày trắng rằm vượt quan, đừng cho là ta không biết, các ngươi Vương gia đại trận, tại ngày trắng rằm không những sẽ không yếu bớt, uy lực ngược lại là mạnh nhất."

Nghe vậy, Vương Khôi lập tức con ngươi co rút lại, tiểu tử này làm sao lại biết?

Giờ khắc này hắn mới biết mình tính sai, đối phương rõ ràng không phải cái gì mới ra đời lãng đầu thanh, thế mà đã làm qua dự đoán điều tra.

Lúc này hắn đã mưu tặc trí xem như cấm!

"Nhiều năm như vậy, có bao nhiêu vô tội oan hồn chết tại Vương gia ngươi trong tay? Nói cho ta lời nói thật. Hoặc là, chết!" Sờ lên lại lần nữa bỏ lại mình bả vai Tiểu Bạch, Mạc Tiểu Lâu hai mắt lại lần nữa khôi phục băng lãnh, không có chút nào thương hại nhìn chằm chằm kêu thảm không dứt Vương Khôi.

Kia xuyên qua má trái mặt sẹo, tinh hồng phía dưới ẩn ẩn phản xạ một tia lam người ta sợ hãi ánh sáng, rơi vào Vương Khôi trong mắt, phảng phất từ thân bùa đòi mạng, lệnh người sợ hãi cùng kiêng kỵ.

"Ngươi. . . . Ta Khôn Thương tông làm sao ra ngươi như thế tên bại hoại cận bã! Đừng. . . . Ta nói... Ta nói!"

Mồ hôi chảy như chú, thấm vào trong mắt, chua xót không thôi, Vương Khôi chen lấn lấy hai mắt, mặt mũi tràn đầy thống khổ cùng bất đắc dĩ, hữu khí vô lực hung hăng gắt đầu, cuối cùng vẫn là lựa chọn thỏa hiệp.

"Vương gia chúng ta đại trận, chính là từ tổ truyền chi bảo 'Thổ Thần' gắn bó, chỉ cần có đại lượng tinh thạch cung ứng, 'Thổ Thần' liền sẽ liên tục không ngừng phóng thích Thất Sát chi lực, không cần hướng lên trời mượn lực."

Vương Khôi thờ hào hèn nói.

"'Thổ Thần' là cái gì?"

Mạc Tiểu Lâu nghe vậy kinh dị, lòng hiếu kỳ không khỏi đại thịnh, khó có thể tưởng tượng thế gian lại có này kỳ vật, nhưng thay thế Thiên Tinh chi lực?

Kia là đáng sợ đến bậc nào tồn tại? Sợ là ngay cả Độ Kiếp kỳ đại năng đều không thể dựa vào sức một mình làm được cùng sao trời sánh vai, huống chi còn là bầy loại sao trời thiên lực.

"Không biết, lão phu chỉ biết vật này uy lực vô tận, Thất Sát chi lực liên tục không ngừng mà tuôn ra, che chở lấy phạm vi ngàn dặm, cái này 'Thổ Thần' từ Vương gia đời thứ nhất Thủy tổ liền tồn tại, đã trấn áp tại Vương gia phía sau núi cấm khu chí ít có hơn hai nghìn năm."

Đề cập "Thổ Thần", Vương Khôi trong đôi mắt già nua hiếm thấy hiện ra một vòng kính sợ, mặt mo trịnh trọng, hắn nghiêm túc nhìn Mạc Tiểu Lâu một chút, nói: "Thực không dám giấu giếm, mặc dù ngươi tu vi cảnh giới tại trên ta, nhưng ta dám chắc chắn, bằng ngươi tu vi hiện tại, tuyệt đối không cách nào phá trừ 'Thổ Thần' cấm chế, phá hủy Vương gia trận pháp."

"Cái này liền không nhọc Vương trưởng lão phí tâm" Mạc Tiểu Lâu có chút hăng hái vuốt cằm, một lát sau, hỏi: "'Thổ Thần' ở nơi nào? Có biện pháp nào có thể bài trừ?"

Nghe được vấn đề này, Vương Khôi đột nhiên cười, thống khổ mặt mo giãn ra, phảng phất nghe được một cái chuyện cười lớn.

"Ngươi cười cái gì?" Mạc Tiểu Lâu sắc mặt trầm xuống.

Vương Khôi cười như không cười nhìn xem hắn: "Ngươi đã từng là chúng ta Khôn Thương tông đệ tử, hẳn là cũng biết rõ Khôn Thương tông lịch sử, không biết ngươi từng nghe nói qua Himegami cơ thần danh tự?"

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,.^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Chương 90: Lại nghe Tiêu Hạo Thiên

Mạc Tiểu Lâu cũng không biết, hần chân trước vừa vừa rời đi Khôn Thương tông, một đạo hùng hồn mà thê lương tiếng chuông liên truyền khắp biên mây tiên sơn, đánh thức ngồi tại Vân Đài phong xuất thần Từ Đồ Tĩnh.

"Lăng Tiêu điện phương hướng, là tạo hóa chuông!"

Từ Đồ Tĩnh trong lòng có chút kinh ngạc, mọi người đều biết, chỉ có đương môn phái phát sinh sự kiện trọng đại thời điểm, tạo hóa chuông mới có thể bị gõ vang.

"Chẳng lẽ. . ."

Chẳng biết tại sao, Từ Đồ Tĩnh trong lòng không hiểu run lên, có một tia dự cảm không tốt.

"Chấn hưng Khôn Thương tông đời thứ ba tông chủ, Trung Thổ đại lục đỉnh phong nhất truyền kỳ một trong, hóa Thần cảnh đại năng cơ thần a, ta tự nhiên là biết đến."

Mạc Tiểu Lâu mặt không đổi sắc, hần định muốn nhìn lão gia hỏa này còn có cái gì mãnh khỏe.

"Không sai." Vương Khôi nhẹ gật đầu, hồi ức nói, "trung truyền, ta Khôn Thương tông tại kia hai vạn năm trước, chỉ là một cái ở trung thổ đại lục không có danh tiếng gì tiểu môn tiểu phái, nhiều lần tranh giành, cũng bất quá mới đưa thân tam lưu liệt kê, tại cái kia rung chuyển niên đại, thuộc về tùy thời đều có thể bị lật úp nhân vật."

"Tượng tượng đời thứ nhất tông chủ, sáng lập ra môn phái Thủy tổ thiên đạo chân nhân, hăng hái, một người một kiếm đánh bại các lộ cao thủ, đến cuối cùng cũng vẹn vẹn bước tại Xuất Khiếu hậu kỳ tu vi, đời thứ hai tông chủ Căn Nguyên Từ thứ hai, chỉ có Nguyên Anh trung kỳ, nhưng đến đời thứ ba thời kỳ, tông chủ cơ Thần chân nhân, lại hiện ra thông thiên chi tư, đoạt căn khôn chỉ tạo hóa, một đường hát vang, lại bước vào trong truyền thuyết Hóa Thần Chi Cảnh, bề nghệ thương sinh."

Nói, Vương Khôi thở dài một tiếng: "Cũng không biết mình sinh thời có thể hay không. . . Cũng được, dừng Đề Đạt đến cảnh giới kia, chính là may mắn thấy như vậy tồn tại, cũng đủ để mỉm cười cửu tuyền."

"Tu vi như vậy, cho dù là tại cái kia trăm hoa đua nở niên đại, cũng là Trung Thổ đại lục ở bên trên hoàn toàn xứng đáng người đứng đầu người, không người có thể đưa ra phải. Năm đó hần chỉ một người một kiếm liên tục tống tống ba tôn như làm Nguyên Anh đại năng trấn giữ đỉnh tiêm tông môn, Thiên Nguyên Tông, Tinh La các, Vạn Tượng Môn, cũng lấy đại thần thông đem Trung Thổ đại lục phía Nam linh mạch dẫn hướng Khôn Thương núi, lấy nhân lực đem nguyên bản bình thần không có gì lạ Khôn Thương núi cải tạo thành hôm nay Linh tu bảo địa." Vương Khôi trong mắt kính ngưỡng cùng hướng tới chi sắc căn bản khó mà che giấu, "Bởi vì cái gọi là một người đắc đạo gà chó cũng thăng thiên, cũng chính là bởi vì có Phong Thần người cơ Thần chân nhân tồn tại, Khôn Thương tông ở trung thổ đại lục địa vị, cũng là nước lên thì thuyền lên, hậu bối từ đệ ngũ Khôn Thương núi linh khí chi phúc, một đời so một đời mạnh, cuối cùng đến hôm nay như vậy Cửu Châu thượng tọa, số một tình trạng. . ."

"Lão già này nói nhằm một cách lạ kỳ nhiều, cẩn thận có trá."

Côn Dương Từ đột nhiên không khỏi vì đó nói nói, "ta cảm thấy có điểm bất an a."

"Ừm?" Mạc Tiểu Lâu lông mày nhíu lại, "Chỉ giáo cho?"

"Y theo ta kinh nghiệm trong quá khứ, một cái bị bắt làm tù binh nhân vật nói một đồng lớn râu ria nói nhằm, không phải thế tục giới những cái kia viết tiểu thuyết gia hòa góp số lượng từ mạo xưng độ dài, liền là đang trì hoãn thời gian."

Côn Dương Từ nói.

"Kéo dài thời gian?" Kim Đan kỳ cường giả trí lực hơn người, Mạc Tiểu Lâu hơi tưởng tượng liền hiểu rõ ra, giật mình nói: "Lão già này tại chờ cứu viện?"

"Tám chín phần mười." Côn Dương Từ trên cơ bản đã vững tin.

"Bất quá cũng may Quan Hải Thiên thụ thương bề quan, trước đây tổ tông cũng vô tung ảnh, chỉ cần Nguyên Anh kỳ lão yêu quái không đến, Khôn Thương tông không ai có thể uy hiếp ta."

Kỳ thật, Vương Khôi đã nản lòng thoái chí, dưới mắt hần cũng không có kéo dài chi ý, chỉ là làm tu giả, lấy lực lượng làm gốc, cho dù nguy hiểm đến tính mạng, một khi đàm luận lên những truyền thuyết kia bên trong danh tự, cũng sẽ quên hết tất cả.

"Cũng thế. Bất quá nơi đây cách xa nhau Khôn Thương núi rất xa, hang núi này lại bị thần trí của ta che đậy, chắc hẳn bọn hần coi như ý thức được trường lão mất tích, cũng tìm không đến, lão thất phu này sợ là phải thất vọng." Mạc Tiểu Lâu thoải mái, mặt ngoài vẫn như cũ cực kỳ kiên nhẫn, hướng Vương Khôi cười nói: "Ta tông sử thành tích xưa nay còn có thể, vẫn là không nhọc Vương trưởng lão cho ta học bổ túc, thẳng vào chủ đề đi."

"Tốt a. . ." Bản muốn tiếp tục thao thao bất tuyệt một phen Vương Khôi thở dài một cái, nói ra: "Ừm, vậy ngươi biết, cơ Thần lão tổ hần, về sau kết cục như thế nào?"

"Trên sử sách nói hần tại phương nam một chỗ bên trong dãy núi ngộ đạo tọa hóa,

Nguyên Thần xuất khiếu vũ hóa phi thăng."

Mạc Tiểu Lâu không chút nghĩ ngợi nói, lấy tu sĩ trí nhớ, đối với từ nhỏ đã đã học qua điển tịch, cả đời cũng sẽ không quên.

"Những cái kia chỉ là vì mỹ hóa tổ tiên mà sáng tác hư giả lịch sử. . . Bất quá hần tọa hóa ngược lại là xác thực."

Vương Khôi nhìn xem Mạc Tiểu Lâu, ánh mắt bên trong lại lộ ra vẻ chán ghét, "Ngươi cũng đã biết, mạnh như cơ Thần lão tổ tại sao lại đột nhiên vắng sinh?"

"Ngươi muốn nói cái gì?"

Mạc Tiểu Lâu liếc mắt nhìn hần.

"Lão phu muốn nói là, cơ thần tổ sư là mấy ngàn năm phòng trong thổ đại lục duy nhất một Phong Thần cấp nhân vật, cuối cùng cả đời, sáng tạo huy hoàng vô số, nhưng lại thu một cái nghịch đồ Tiêu Hạo Thiên, gia hỏa này liền là tên bại hoại cận kề, vậy mà đối với mình sư tôn xuất thủ, đáng tiếc ta cơ thần tổ sư, thâm tao âm toán cuối cùng chết tại Đại Thương lĩnh!"

Vương Khôi thật dài thở dài một tiếng, mặt có vẻ tiếc hận. Như thế một cái vang dội cổ kim nhân vật, lại là như thế không minh bạch kết thúc chán chường, ngay cả hần đều rất khó tiếp nhận sự thật này.

Bước vào Hóa Thần kỳ, trên cơ bản đã là có được vô tận tuổi thọ, như vị lão tổ kia chưa từng tại Đại Thương lĩnh hoành hành ngoài ý muốn, đến nay y nguyên tọa trấn Khôn Thương, Khôn Thương tông có lẽ liền không chỉ chi cơ quắp tại Trung Thổ đại lục xưng vương xưng bá, mà là đi hướng kia vùng biên vô tận cùng đại lục khác, nói không chừng còn có thể cùng kia Đốc Thiên Thánh Điện ganh đua cao thấp.

"Tiêu Hạo Thiên. . . ." Đây là Mạc Tiểu Lâu lần thứ hai từ trong miệng người khác nghe được cái tên này, năm đó, vẫn là leo lên Ngũ Linh thang trời thời điểm, Lục Hạo từng nói, cái này Tiêu Hạo Thiên là trong lịch sử duy nhất đăng đỉnh Thiên Đạo phong người.

Nhưng mà, loại này hạng người kinh tài tuyệt đỉnh, tại tất cả Khôn Thương tông trong điển tịch lại không có ghi chép.

Mạc Tiểu Lâu ần ần minh bạch cái gì, liên hệ trước sau, hỏi: "Là bởi vì trong miệng ngươi 'Thổ Thần' a?"

"Không sai." Vương Khôi nhẹ gật đầu, "'Thổ Thần' là cái phi thường cường đại lại thần bí tồn tại, chung quanh ngang qua ngàn dặm to lớn mở tính thạch mạch, chính là tại 'Thổ Thần' tích lũy tháng ngày thúc đẩy sinh trưởng phía dưới xuất hiện, giá trị không thể đánh giá. Lúc trước bí mật tiết lộ ra ngoài thời điểm, không biết có vô số cao thủ đều đang đánh chủ ý, nhưng cuối cùng lại đều không ngoại lệ, tất cả đều vẫn lạc tại giấu giếm 'Thổ Thần' Sinh Từ Môn trước, thêm nữa có Khôn Thương tông đang tận lực che giấu, 'Thổ Thần' tồn tại tin tức cũng liền dần dần thành vĩnh hằng bí mật, không người biết được."

Nghe vậy, Mạc Tiểu Lâu lần đầu biến sắc, nói: "Ý của ngươi là, ngay cả Phong Thần cấp cường giả đều đối 'Thổ Thần' thúc thủ vô sách, cuối cùng chết không có chỗ chôn?"

"Hừ, đương nhiên lại thêm thân truyền đệ tử đánh lén!"

Vương Khôi cúi thấp đầu, sắc mặt ảm đạm, từ chối cho ý kiến, đã mất cần lập lại xác nhận, cái kia vốn là sự thật.

"Bất quá, mạnh như cơ Thần lão tổ, cũng không phải là chết được không có chút giá trị, hẳn khi tọa hóa trước đó, vẫn là đã thông một ít cùng 'Thổ Thần' có chặt chẽ liên hệ con đường, 'Thổ Thần' Thất Sát chi lực cho nên tiết ra ngoài, mà hần thì kịp thời tại trong vòng phương viên trăm dặm bày ra vĩnh hằng bất hủ hỗn độn Thất Sát trận, dẫn đạo 'Thổ Thần' Thất Sát chi lực, liên tục không ngừng rót vào trong đó, cho Trung Thổ đại lục lưu lại một tòa mạnh nhất sát trận."

Vương Khôi nổi lòng tôn kính, "Mà ta Vương gia, may mắn tại Khôn Thương tông cất nhắc phía dưới, nhập chủ trong trận pháp, thay Khôn Thương tông quản lý lớn nhất mở tính thạch mạch."

"Xem ra, trong lúc này môn đạo còn có thật nhiều. . ."

Mạc Tiểu Lâu như có điều suy nghĩ, vuốt cằm, thầm nghĩ: "Côn Dương Tử, ngươi thấy thế nào?"

"Trận pháp lợi hại? Thì tính sao, hẳn Vương gia nhân còn không phải tới lui tự nhiên? Kia Vương gia khẳng định là nắm giữ lấy mở ra cùng quan bế trận pháp biện pháp, trận pháp chỉ sợ sẽ chỉ ở thời khắc tất yếu vận chuyển, chỉ cần chúng ta không mạnh mẽ tấn công, há lại sẽ tại chúng ta bất lợi?"

Côn Dương Tử nói trùng tim đen.

"Như vậy nói cách khác. . . Còn phải trí lấy." Mạc Tiểu Lâu trầm ngâm một lát, đối Vương Khôi nói: "Chủ đạo trận pháp phương pháp là cái gì, ta nói là, các ngươi người của Vương gia là thông qua phương thức gì mở ra hoặc là quan bế trận pháp?"

Wang Khôi nghe vậy sắc mặt lập tức trở nên rất khó coi, không ngờ tới trước mắt tên tiểu bối này tâm tư cứ nhiên như thể kín đáo, biết cường công không thành lại còn không hết hi vọng, đánh lên trận pháp chủ đạo người chủ ý.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...,^..... Coverted by づづHuyền ☆ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Nghênh địch

Đều nói gừng càng già càng cay, nhưng bây giờ ở trong mắt Vương Khôi, Mạc Tiểu Lâu mặc dù chỉ là cái hai mươi tuổi nhân tài mới nổi, nhưng luận mưu trí cùng đảm lược, nhưng còn xa thắng cùng thế hệ người, quả thực hậu sinh khả úy.

Tiểu tử này không chỉ có thiên tư trác tuyệt, thủ đoạn quả quyết, liên tâm nghĩ đều như vậy kín đáo, căn bản không phải cái tuổi này nên có trầm ổn, khó trách có thể leo đến thủ tịch đệ tử vị trí.

Wang Khôi tại do dự, trận pháp chủ đạo người đây là vấn đề mấu chốt nhất, đối phương đã đã hỏi tới, nếu là thành thật trả lời, Vương gia tất nhiên sẽ phải gánh chịu tai họa ngập đầu, còn nếu là không đáp, dưới mắt liền khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Chuyện cho tới bây giờ, nói láo nửa lời nói, không khỏi sẽ trăm ngàn chỗ hở.

"Chủ đạo trận pháp hạch tâm kỹ thuật chỉ truyền Vương gia gia chủ, trước mắt ứng nắm giữ tại gia chủ đương thời vương kinh thương trong tay."

Do dự một chút, Vương Khôi vẫn là thờ dãi nói ra, một bộ việc đã đến nước này mặc cho xử trí bộ dáng.

"Tốt a, tạm thời tin ngươi, đến lúc đó đem ngươi kia bảo bối đệ đệ bắt lại hỏi một chút."

Mạc Tiểu Lâu hải lòng gật gật đầu, lường trước cái này Vương Khôi đến mức này cũng không dám lừa gạt mình, dưới mắt không cần trì hoãn thời gian, trực tiếp đi kia Vương gia trời người là được.

Chỉ cần trước tiên đem nó chế trụ, cũng không lo lắng sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

"Côn Dương Tử, lần này hần không có nói láo a?" Nhưng vì bảo hiểm ổn thỏa lý do, hần vẫn hỏi hạ Côn Dương Tử, làm được trong lòng nắm chắc.

"... Không biết." Côn Dương Tử không tìm không phải trả lời.

"Ngươi không phải có thể cảm nhận được linh hồn ba động của hần sao?"

Mạc Tiểu Lâu biến sắc.

"Này, kia là ta bịa chuyện. Trên thế giới này nào có bắt giữ người khác linh hồn ba động bản sự, chỉ ít bằng vào ta cái này tu vi còn làm không được, theo ta được biết, chỉ sợ sẽ là ngay cả chân chính tiên cũng là không cách nào đọc tâm a."

Côn Dương Tử nói.

"Vậy ngươi..."

Mạc Tiểu Lâu lập tức khó thở.

"Đừng quá nghiêm túc nha, ta nói như vậy còn không phải muốn để ngươi lửa hấn một chút, căn cứ kinh nghiệm của ta, đang ăn điểm đau khổ trước đó, nhân loại này ngu xuẩn sinh mệnh là sẽ không dễ dàng cúi đầu."

Côn Dương Tử cười hắc hắc, "Dù sao, bắt cóc hữu dụng, muốn nghiêm hình tra tấn làm cái gì?"

"Tốt a, ta phục..."

Đây là rất đơn giản sáo lộ, Mạc Tiểu Lâu nhưng không có liên tưởng đến, không thể không nói vẫn là cái này Vương Khôi diễn kỹ quá tốt, biến ra cổ sự cơ hồ thiên y vô phùng, như thế chừng chạc đang hoàng nói hươu nói vượn, khó khăn nhất phân biệt thật giả.

"Cẩn thận đề phòng, lão già này nhưng tặc đây, khó đảm bảo sẽ không tiếp tục cho ngươi đào hố."

"Ừm, ta hiểu." Trong lòng âm thầm đối Côn Dương Tử nói tiếng cảm ơn, Mạc Tiểu Lâu mí mắt buông xuống, chợt có chút một gật đầu, nhìn chăm chăm Vương Khôi nhìn hồi lâu, thẳng đem hấn thấy toàn thân không được tự nhiên, trần trẽn run rẩy.

Nhưng mà Mạc Tiểu Lâu cũng không biết, giờ phút này Côn Dương Tử cùng hấn đối thoại lúc, cũng là nhất tâm nhị dụng, đáy lòng đang tính toán lấy cái gì.

"Đã ngươi đã biết ngươi mong muốn, cái kia có thể thả ta trở về đi, ta cam đoan, tuyệt sẽ không đem ngươi xuất hiện sự tình nói cho bất luận kẻ nào..." Vương Khôi thô thờ gấp, mặt mũi tràn đầy thành khẩn cầu.

Mạc Tiểu Lâu nghe xong liền cười.

"Ha ha ha, Vương trưởng lão nói đùa, ngài ai cũng sẽ thật sự cho rằng, ta sẽ thả cộp về núi, sau đó tùy ý ngươi đem ý đồ của ta sớm cáo tri Vương gia, hủy ta kế hoạch?"

"Ta..." Vương Khôi còn muốn giải thích, lại bị Mạc Tiểu Lâu đánh gãy, nói: "Như vậy đi, Vương trưởng lão, đem ngươi trả về điểm ấy tuyệt không thực tế, chỉ sợ ngay cả ngươi đều không tin ta sẽ làm ra như thế xuẩn sự tình, nhưng là ta có thể cam đoan, chỉ cần ngươi đừng ra về, theo giúp ta đi một chuyến Vương gia, ta có thể đáp ứng ngươi lưu ngươi một cái mạng..."

"Ta đáp ứng ngươi... Tuyệt đối không ra về..."

Vương Khôi á khẩu không trả lời được, tiếp theo cúi đầu, trầm mặc một lát, mới thờ dãi ứng lời nói.

Không nói chuyện mới bật thốt lên, hấn lại chợt có cảm giác, bỗng nhiên ngẩng đầu, hướng hướng chỗ cửa hang nhìn lại, sau một khắc, tám kia nguyên vốn dĩ là che kín tro tàn mặt già bên trên, như cây khô gặp mùa xuân xồng lên một vòng hưng phấn ửng hồng chi sắc.

"Quá tốt rồi!" Vương Khôi vui mừng quá đổi,

Trong lúc nhất thời lại nhin không được kêu lên.

"Làm sao?" Nhìn qua hấn bộ này khác thường bộ dáng, Mạc Tiểu Lâu cũng là khuôn mặt lạnh lẽo, trong lòng sinh ra mấy phần dị dạng nộ khí.

Lão già này, quả nhiên có tiểu động tác!

Sau một khắc, một đạo bị hùng hồn chân khí quán theo thanh âm, tựa như như sấm rền cuộn cuộn mà đến, xồng vào trong huyết động.

"Vương trưởng lão, ngươi ở bên trong à? Ta chính là mộc bụi, chuyên tới để nghĩ cách cứu viện!"

Nghe được đạo thanh âm này, Mạc Tiểu Lâu mặt lập tức chìm xuống dưới, người tới đạo hạnh không thấp, chỉ ít Kim Đan trung kỳ tu vi.

Một đôi tinh trong mắt, lập tức sát cơ lộ ra, Mạc Tiểu Lâu cố nén chưởng đánh chết Vương Khôi xúc động, nói: "Ngươi là thế nào đem bọn hấn thu hút tới?"

Theo lý thuyết cái này là không chuyện có thể xảy ra, đối phương hết thảy thông tin công cụ đều đã bị mình tịch thu, tu vi cũng bị phong cấm, mà lại nơi đây lại có thần trí của mình bảo hộ, Khôn Thương tông căn bản không có khả năng đi tìm đến mới là!

"Ha ha ha ha..." Chỉ nghe một trận tiếng cười càn rỡ vang lên, trong sơn động vang vọng thật lâu, Vương Khôi giống như điên cuồng, ngay cả trên ngực ba đạo vết thương vỡ toang đều không hề hay biết, cười gần cùng Mạc Tiểu Lâu nhìn nhau.

Giờ này khắc này, từ này đôi từng có cầu khẩn, từng có e ngại, từng có tuyệt vọng trong đôi mắt già nua, Mạc Tiểu Lâu lại nhìn ra một loại đắc ý cùng kiêu ngạo, toàn vẹn không có nửa phần kiêng kỵ.

"Mạc Tiểu Lâu, hôm nay, từ kỳ của ngươi đến!"

Hấn phun ra một ngụm máu nước bọt, nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly kêu to.

Mạc Tiểu Lâu chỉ là mặt lạnh nhìn hấn.

"Vương trưởng lão, người bây giờ nhưng vẫn mạnh khỏe? Nếu người không cách nào đáp lời, như vậy chúng ta liền tại ba mươi hơi thở về sau cường công đi vào!"

Lại có một thanh âm truyền đến, cùng lúc trước không phải cùng một người, nhưng cũng là một vị cường đại Kim Đan kỳ tu sĩ.

"Mạc Tiểu Lâu, đáng tiếc a, coi như người thông minh hơn người lại như thế nào, cơ quan tính toán tường tận còn không phải lọt ta Khôn Thương tông truyền thừa từ hải ngoại Tịnh Thổ "Huyết thể"?"

Vương Khôi dương dương tự đắc nói, "người một cái xuất đạo bất quá mười năm có thừa con nít chưa mọc lông, coi như thiên tư hơn người lại như thế nào? Vẫn là quá non!"

"Ha ha. Nói tiếp."

Mạc Tiểu Lâu cười lạnh, Kim Đan hậu kỳ khí tức bỗng nhiên bộc phát ra, trong huyết động trong không khí lập tức ma sát ra tinh mịn điện hoa, một thân trường sam không gió mà bay, hai mắt cũng là bắt đầu tuôn ra loá mắt chói mắt kim quang.

Mạc Tiểu Lâu thân vì hạch tâm đệ tử nhiều năm, hẳn như thế nào không rõ ràng Khôn Thương tông huyết thể, bởi vì Côn Dương Tử càng thêm tinh thông Nguyên Thần không chế, hành động trước liền đã thương lượng xong, chặt đứt mục tiêu cùng liên lạc với bên ngoài sự tình, đều giao cho ma đầu kia đi làm.

"Côn Dương Tử, người không phải nói đã chặt đứt hết thảy liên hệ sao? Đây là có chuyện gì!"

Bị Mạc Tiểu Lâu hỏi lên như vậy, Côn Dương Tử lại có chút chột dạ, chỉ có thể cười ha hả nói ra: "Ừm . . . Cái này không có gì lớn, bọn hần tới thì tới thôi, vừa vặn cùng một chỗ đem những này Khôn Thương tông tạp mao diệt!"

Ma đầu kia tâm tư Mạc Tiểu Lâu như thế nào không hiểu rõ? Nhất định là hần cố ý đem Vương Khôi huyết thể lưu lại, cùng tiểu Hắc đồng dạng, bọn hần đều hi vọng mình tận sắp hoàn toàn cùng Khôn Thương tông vạch mặt, lần này đối phương không cách nào xuất động Nguyên Anh cao thủ, chính là đánh một trận tuyệt hảo thời cơ, nhanh chóng trăm cắt hết thảy nguồn gốc, miễn cho tương lai vì tông môn chi tình chỗ một mối.

"Huyết thể thế nhưng là chỉ có ta Khôn Thương tông nhân vật trọng yếu mới có thể đạt được đặc quyền, lấy tâm đầu huyết đổ vào Khôn Thương thạch, thân hồn cùng Khôn Thương thạch nối liền thành một thể, một khi bên ngoài gặp bất trắc, cho dù là xa ở chân trời góc biển, chỉ cần huyết thể người tâm thần khẽ động, Khôn Thương thạch liền sẽ phát ra cảnh báo, cũng cảm ứng được huyết thể người vị trí phương vị, cho ra tính chuẩn tọa độ, kịp thời phái đệ tử trước đi cứu viện..."

Vương Khôi vô cùng thoải mái, tự nhận thợ săn cùng con mồi ở giữa thân phận thay đổi, diều võ giương oai nói: "Mạc Tiểu Lâu, lão phu khuyên người ngoan ngoãn thức thủ chịu trời đi! Lúc này ở phía ngoài, nói ít có hơn mười vị tu vi Kim Đan chấp sự! Bọn hần một đối một có lẽ không bằng người, nhưng nhiều người xa luân chiến, kéo cũng có thể đem người kéo chết!"

Nghe vậy, Mạc Tiểu Lâu lại là mặt không đổi sắc, thần thức quét qua, bên ngoài nhiều như rừng hơn hai mươi người hình ảnh đều đã rơi vào trong đầu của hần, thu hết vào mắt.

"Ừm... Tám tên kim đan tiền kỳ, ba tên Kim Đan trung kỳ, còn có... Hà? Là bọn hần?"

Mạc Tiểu Lâu trên mặt hốt nhiên nhưng hiện ra một vòng ngoài ý muốn cùng buồn vô có.

Lục Hạo sư huynh... Tô Trang Nhã... Còn có... Tư Đồ Tĩnh?

Mạc Tiểu Lâu tâm tư lập tức phức tạp, nhưng đã thiên ý như thế. . . . Như vậy hôm nay liền đem hết thảy ân oán đều giải đi!

"Vương trưởng lão! Chúng ta đem muốn mạnh mẽ đánh vào động phủ, nếu có chỗ bất tiện, chỉ có thể đắc tội!"

"Không cần!" Thanh âm này vừa mới truyền đến, Mạc Tiểu Lâu thân hình chính là một trận mơ hồ, bỗng nhiên biến mất tại nguyên chỗ.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đậu.....^,.,^..... Coverted by づづHuyền★づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Cổ nhân

Xanh thắm thương khung, mây mù lẫn lộn, xa xa ánh nắng bị dãy núi át, có chỉ là ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh tịch liêu cùng sâm nhiên.

Một đám Khôn Thương tông đệ tử, áo xanh áo trắng, có thể có hơn hai mươi cái, đập không mà đi, phân đã phương hướng khác nhau, đem phía dưới một tòa ẩn ẩn có thanh quang che đầy sơn phong bao bọc vây quanh. Mà bọn hắn ánh mắt đều không ngoại lệ, đều là nhìn chăm chú ở giữa ngọn núi kia chỗ một cái sơn động, ở nơi đó, một cô làm bọn hắn tất cả mọi người đều có chút khẩn trương cùng bất an khí tức, ngay tại dần dần lan tràn...

Tại những đệ tử này phía trước, rờn rã mười một vị Kim Đan cao thủ bằng hư mà đứng, mấy người kia vốn là thuần một sắc Kim thuộc tính thể mạch, cổ cổ rung động lòng người khí tức bén nhọn tại giữa bọn hắn khuấy động.

"Hang động bị nào đó cao thủ thần thức che đầy, thần trí của chúng ta không cách nào đi vào quan sát. Nhưng có thể xác định, phong tỏa cả ngọn núi thần thức, cũng không thuộc về Vương trưởng lão."

Lục Hạo lúc này mặt sắc mặt ngưng trọng, định thần nhìn xem kia tĩnh mịch hang động, song trong mắt linh quang mờ mờ, kim đan tiền kỳ thần thức theo ánh mắt ý đồ xuyên qua cửa hang, một lát sau, lại là không công mà lui, thờ dài lắc đầu, ngược lại nhìn về phía bên cạnh một tu giả, nói ra: "Mộc bụi sư thúc, cái này lại như thế nào cho phải?"

"Đúng vậy a, Mộc sư huynh, Vương trưởng lão mệnh thạch mặc dù vẫn sáng, nhưng lại lúc sáng lúc tối, chỉ sợ tùy thời nguy hiểm đến tính mạng. Thời gian không đợi người, mỗi kéo một phần, hẳn liền nhiều một phần hung hiểm, quả thực không ổn a."

Một cái khác Kim Đan kỳ tu giả nhìn trong tay trở nên sáng tối chập chờn sinh mệnh thạch, lòng mi thâm tỏa, trung cầu nói: "Mộc sư huynh, tranh thủ thời gian hạ lệnh đi!"

Tên này gọi mộc bụi người, một bộ thanh sam trường bào, đao đầu mặt, mũi ưng, giữa lông mày lộ ra chỉ có trải qua mấy trăm năm tuế nguyệt mới có tang thương cùng trầm ổn, người này thời đại thiếu niên vốn là Khôn Thương tông hạch tâm đệ tử, cùng Thượng Quan Hoành bất hòa, sau nhận xa lánh, một mực bị lưu vong tại Khôn Thương tông bên ngoài, lần này Thượng Quan Hoành thế lực bị diệt trừ về sau, Quan Hải Thiên liền bắt đầu dùng hắn trở thành một đời mới Giới Luật viện thủ tọa.

Mộc bụi nhíu mày, trong mắt ngoan lệ chi sắc khó nén, trong lòng âm thầm suy nghĩ: "Lần này ta vừa mới nhậm chức, mà cái này Vương Khôi lại đưa không ít chỗ tốt, bên ngoài sớm đã nghe đồn hắn đã trở thành ta người, lần này vừa vận lợi dụng việc này trong môn lập uy!"

"Chuẩn bị cường công!"

"Chúng ta đều đã chuẩn bị sẵn sàng!"

Một Kim Đan trung kỳ tu giả mở miệng, sau đó còn lại đệ tử đều phụ họa theo đuôi nói: "Chúng ta đều đã chuẩn bị sẵn sàng!"

Hơi súc thế, Lục Hạo vẫn là mở miệng nói:

"Vương trưởng lão! Chúng ta đem muốn chúng ta đem muốn mạnh mẽ đánh vào động phủ, nếu có chỗ bất tiện, chỉ có thể đắc tội!"

Trầm thấp tiếng nói, tại hùng hồn chân khí tăng phúc cường hóa phía dưới, uyển như sấm nổ dư âm không dứt, ầm ầm truyền vào trong động phủ.

Thần thức phong tỏa, chỉ là có thể ngăn cản người khác thần thức điều tra, lại sẽ không ngăn cản thanh âm, không khí, trình độ những vật này chất.

"Không cần!"

Lời còn chưa dứt, một cái càng thêm thanh âm hùng hồn lại là từ trong động phủ ầm vang truyền ra, không chút huyền niệm áp chế Lục Hạo khí thế, tựa như đại đạo cùng reo vang, chỉ một thoáng đất rung núi chuyển, cả ngọn núi đều đang run rẩy, đá rơi bay tán loạn.

Hai chữ mà thôi, lại thoáng như có chấn thiên hám địa, nhiếp hồn đoạt phách chi uy, ngoài động đám người, tất cả đều sắc mặt đại biến, chỉ cảm thấy trái tim tại kịch liệt co quắp, trận trận quặn đau.

Về phần những cái kia tu vi yếu hơn bổ sung đệ tử, càng là liên thân hình đều khó mà ổn định, trực tiếp từ không trung rơi xuống, quăng xuống đất.

May mà tại Kim Đan tiền bối phân phó dưới, những này Dung Hợp kỳ bổ sung đệ tử đều tại tầng trời thấp chờ lệnh, không có thẳng tiếp thụ lấy kia kinh khủng tiếng gầm tấn công, nhưng chỉ vền vền là tiếng gầm ngoại vi dư ba, đều đã làm cho đến những người này nhận lấy trọng thương, có người càng là thất khiếu chảy máu, trực tiếp ngã xuống đất ngất đi.

"Tư Đồ sư tỷ, người còn tốt đó chứ?"

Một thân mang nhẹ nhàng váy vàng, tóc dài bị cao cao buộc thành bím tóc đuôi ngựa, lộ ra tư thế hiện ngang thiếu nữ xinh đẹp sắc mặt trắng bệch từ dưới đất bò dậy, cổ nén trận trận đau văng mắt hoa, hàm răng khê cắn nhìn về phía một bên lưng la lưng lay váy trắng thiếu nữ.

"Trang nhĩ, ta... Ta không sao..."

Váy trắng thiếu nữ nhẹ nhàng thờ gấp lấy,

Mặc dù miễn cưỡng đáp lại một câu, nhưng Tô Trang Nhĩ lại có thể nhìn ra tình trạng của nàng thật không tốt.

Nàng tóc dài giắt dây, bởi vì trán sụp xuống mà che khuất nửa bên gương mặt xinh đẹp, nhưng tuy là chỉ lộ ra nửa gương mặt bàng, nhưng cũng đủ để kinh diễm quần phượng.

Kia là bức nào Khuynh Thành tuyệt sắc khuôn mặt?

Mặc dù nói chỉ muốn đạt tới như thế như vậy tu vi, thể nội đa số huyết dịch tạp chất đều theo mỗi một lần thoát thai hoán cốt thăng hoa mà bị bài xuất, trừ phi là giống Mạc Tiểu Lâu tận lực đem vết sẹo lưu lại, cơ hồ tất cả cao thủ lần da mặt ngoài đều không có nốt ruồi sắc ban hoặc cái khác bất luận cái gì sắc tố lắng đọng.

Nhưng tên này váy trắng thiếu nữ da thịt, lại là trời sinh thuần tịnh vô hạ, trắng nõn phần nộn, thoỉ qua liền phá, uyển như lúc sơ sinh giống như trẻ nít óng ánh sáng long lanh.

Kia tinh tế mà chính tề lông mày, lông mi cong cong hoa đào con ngươi, cao thẳng mũi ngọc tinh xảo, còn có tinh xảo môi anh đào, không có chỗ nào mà không phải là tuyệt mỹ phối hợp, đây là một trương bị tỉ lệ vàng chia cắt đến cẩn thận tỉ mỉ mặt, khuôn mặt như vẽ, chim sa cá lặn, thật là đủ để có thể xưng thượng thiên ban ân hạ tuyệt vô cận hữu, hoàn mỹ nhất, không tỷ vết chút nào tác phẩm nghệ thuật.

"Là... Là thanh âm của hấn?"

Đối với tu vi đạt tới Dung Hợp kỳ đại viên mãn, chỉ kém một bước liền có thể đi vào Kim Đan cao thủ liệt kê Khôn Thương tông nhân tài kiệt xuất đệ tử Tư Đồ Tinh tới nói, lúc trước trần kia tiếng gầm dư ba cố nhiên đáng sợ, lại còn không đến mức làm bị thương nàng, sở dĩ lúc này mặt hiển khó chịu, chỉ vì tiếng nói quen thuộc này tỉnh lại trong nội tâm nàng ngày càng góp nhặt cái nào đó tâm ma.

Thẳng đến lúc này giờ phút này, Tư Đồ Tinh mới biết, lòng của mình, từ Mạc Tiểu Lâu mưu phản Khôn Thương một khắc kia trở đi, liền đã loạn.

Chỉ sợ sẽ không còn được gặp lại, chỉ sợ không thể cùng một chỗ, chỉ sợ không cách nào tỏ tâm ý.

Thế là nàng, điên cuồng khổ tu, lấy giải sầu kia làm nàng ngày đêm bất an tưởng niệm cùng xao động, thế nào biết chung quy là bệnh căn không dứt, lần này ngay cả nàng đều chưa từng phát giác được tâm ma, đều bị thanh âm này cho dẫn động..

"Lại là. . . Chớ nhỏ sự!"

Bởi vì Tô Trang Nhĩ tu vi khá thấp, nhận sóng âm ảnh hưởng, não hải một trận khuấy động, bình phục sau mới phát hiện đối phương đúng là mình mong nhớ ngày đêm Mạc Tiểu Lâu, lập tức liền muốn xông vào trong động, không ngờ cánh tay phải xiết chặt, thân thể lại là bị một con ngọc thủ giữ chặt.

"Tô sư muội, đừng đi qua, nguy hiểm!"

"Tư Đồ sư tỷ, thế nhưng là..."

Nghe được thanh âm này, Lục Hạo cũng là vừa mừng vừa sợ, lập tức tiến lên một bước, hô: "Là tiểu lâu sao?"

"Đúng vậy!"

Lại một đường như tiếng sấm âm thanh âm vang lên, sau đó!

Như sóng biển kim quang, bỗng nhiên ở trên không nhộn nhạo lên, che đầy mây, khiến trách đi gió, liền ngay cả hôm đó đầu, đều bị quang huy nuốt mất!

Tất cả bị kim quang chiếu rọi đến một mảnh kim hoàng Khôn Thương tông tử đệ đều quá sợ hãi.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づづづHuyền ☆ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Chương 93: Nguyên lai là người

Hùng hực kim quang che khuất bầu trời, giờ khắc này cái gì đều không thấy, vô luận là cao vút trong mây sơn phong vẫn là mây bán thân, đều bị tràn ngập vạn có kim quang nơi bao bọc, không trung một đám Kim Đan kỳ Khôn Thương tổng cường giả đều thoáng như đưa thân vào Liệt Dương bên trong, mắt hai mắt phảng phất mù, không có thể thấy mọi vật.

Một thân ảnh, như Vô Thần lâm thế, đập không mà tới.

Phía dưới, Tư Đồ Tĩnh chợt có cảm giác, hoa dung thất sắc, sóng nước lưu chuyển đôi mắt đẹp đột nhiên mở ra, nâng lên nhìn phía trên không kia một mảnh kim sắc Uông Dương.

Căn khôn bên trong, phạm vi ngàn dặm, có Ngũ Hành đại đạo cùng reo vang, lưu quang lấy kia một đạo uyển như tiên giáng trần hoàng kim thân ảnh làm trung tâm điên cuồng bốn phía, uyển như pháo hoa tề phóng, chỉ là mỗi một đóa tràn lan sáng chói tinh hoa đều là từng cái tràn ngập huyền ảo mà cổ lão thần bí hoàng kim phù văn, tối nghĩa khó hiểu.

Tư Đồ Tĩnh suy nghĩ xuất thần nhìn qua, óng ánh môi đỏ có chút mở ra, hơi có chút si khờ bộ dáng, xinh xắn động lòng người.

Đây không phải nàng lần thứ nhất nhìn thấy loại này quang mang, loại này hoàng kim sáng chói, diệu nhân mắt quang mang.

Lần đầu gặp gỡ, nàng đối kim quang bên trong nở rộ cái kia đạo vĩ ngạn thân ảnh ám động phương tâm, gặp lại hôm đó, nàng đối sư đệ đứng là người trong lòng một chuyện kinh ngạc không hiểu, bây giờ lại một lần trực diện, càng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, tư vị khó hiểu.

Trong lúc nhất thời, đúng là thấy ngây dại.

"Thật là hấn..."

Kim quang nhiễm thất bại nàng tuyệt mỹ khuôn mặt, cũng tương tự thay kia trần mi mà ra hai hàng thanh lệ chiếu lên một điểm óng ánh.

Kéo dài nửa khắc lâu, kia tựa hồ tràn ngập thiên địa vạn có kim quang mới chậm rãi thu liễm, tựa như chống ra dù lại lần nữa khép kín, cuối cùng ngưng tụ tại kia một đạo tới một bước liền từ hang động chỗ sâu bước vào không trung thân ảnh phía trên.

Đám người lúc này mới trợn mắt mà trông.

"Người này... Tư vị cao thâm mạt trắc!"

Không có hô hấp thanh âm, đều nín hơi ngưng thần, không dám có chút lười biếng, giờ này khắc này, liền ngay cả kia bạch Y Thăng Tuyết Lục Hạo đều là chân chính cảm thấy khó giải quyết, một đôi anh khí mây kiếm thâm tỏa, đầy mặt tức sát cùng ngưng trọng.

Bất quá... Luôn cảm thấy, cổ khí tức này, cùng cảnh tượng như vậy, phảng phất là giống như đã từng quen biết...

"Chẳng lẽ..." Trong lòng bỗng nhiên nảy ra nào đó loại khả năng, Lục Hạo con người lập tức co rút lại, sắc mặt dần dần chuyển thành kinh ngạc.

"Lục Hạo sư huynh, nhiều ngày không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Đón đám người khấn trương nhìn chăm chú, kim quang bên trong người kia mở miệng, ngữ khí lạnh nhạt, thậm chí có chút nhu hòa, lại như sấm bên tai, điếc tai phát hội.

Hắn tại rào bước tiến lên, thân hình chậm rãi tới gần đám người, mặc dù không có ra sân lúc khí thế như vậy bàng bạc, cho người cảm giác áp bách lại là không giảm trái lại còn tăng.

"Người... Quả nhiên là nhỏ sư... Mạc Tiểu Lâu à..."

Năm đó, Mạc Tiểu Lâu còn tuổi nhỏ mới vào Khôn Thương thời điểm, Lục Hạo đối với hắn quan tâm đầy đủ, hai người tình cảm Uyển Như huynh đệ.

Lần nữa nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu, Lục Hạo tâm tình dị thường phức tạp, hắn chưa từng nghĩ tới cũng không muốn tin tưởng, bất cớ Khôn Thương tông trưởng lão người, đúng là mình nhất khiến tràng quái đồ sư đệ, năm đó cái kia thiên tính thuần lương mà quật cường ngay thẳng thiếu niên.

Vấn đề này không cần trả lời, Mạc Tiểu Lâu từ chối cho ý kiến, bình tĩnh nói: "Lục sư huynh đợi ta như huynh dài, hôm nay xem ở trên mặt của người, những người này có thể không cần thương vong, chỉ cầu Lục sư huynh hiện tại liền dẫn bọn hắn trở về."

Mạc Tiểu Lâu cố ý không có nhìn về phía Tư Đồ Tĩnh chỗ đó, hắn sợ mình sẽ mềm lòng, có một số việc làm liền không cách nào quay đầu.

"Vương trưởng lão hấn, nhưng trong tay người?"

Đây chỉ là một câu nói nhảm, nhưng Lục Hạo do dự một lát sau, vẫn là mở miệng đặt câu hỏi. Tại hắn ở sâu trong nội tâm, còn sót lại kia một điểm may mắn, còn tại quấy phá.

Hắn có lẽ y nguyên thực sự hi vọng, Triệu sư thúc một tay tài bồi lên người sư đệ này, còn là năm đó cái kia thiện lương đằng hoàng sư đệ.

Mà không phải trong miệng mọi người tâng tặn thiên lương Tu Chân Giới bại hoại.

"Ừm. Hắn xác thực trong tay ta." Mạc Tiểu Lâu gật đầu.

Hồi hột đơn giản trả lời, lại là để Lục Hạo tâm một nháy mắt chìm đến đáy cốc.

"Mạc Tiểu Lâu!"

Hồ hấp của hắn hơi dòn dập mấy phần, ánh mắt từ gãy dựa dần dần chuyển thành kiên định,

Chợt lạnh lùng nhìn chằm chằm cái kia toàn thân bị kim quang bao phủ, kia ngày xưa từng bị mình quan tâm bảo hộ lấy một tay nuôi nấng, bây giờ lại triệt để mưu phản Khôn Thương tông, cùng Trung Thổ chính đạo là địch sư đệ.

Giờ khắc này, nội tâm của hắn duy nhất một tia chờ mong cũng đã vỡ vụn, thanh âm lập tức trở nên thấp trầm xuống: "Mạc Sư. . . , lần này ngươi bắt cóc ta Khôn Thương tông trưởng lão, ý muốn như thế nào?"

Theo ngữ khí của hắn chuyển biến, còn lại đám người cũng là nhao nhao dọn xong tư thế, một thân tu vi lập tức điều động, khí tức dần dần nhảy lên tới cực hạn, vận sức chờ phát động.

Mạc Tiểu Lâu ý vị thâm trường thờ dài, nói: "Lục sư huynh, ta chỉ khuyên một lần. Ta không muốn cùng ngươi là địch, tuyệt đối không nên bức ta."

"Lớn mật phản đồ!"

Lúc này, một Trần Chân người mở miệng hét to, một đoàn còn như thực chất sóng âm, bọc lấy đại lượng sắc bén khí mang, hướng đối diện Mạc Tiểu Lâu ép tới.

Quanh thân linh lực cao tốc vận chuyển dưới, Mạc Tiểu Lâu tự nhiên không nhận cái này sóng âm ảnh hưởng, nhưng phía sau hắn vách đá lại thấm tào tai bay vạ gió, đại lượng nham thạch từ ngọn núi trượt xuống.

"Ngươi chính là Mạc Tiểu Lâu? Hừ quả nhiên là tên bại hoại căn bản phản đồ, như là năm đó bản tọa tại trong tông, há lại cho ngươi làm càn!"

"Vấn đề này ta đã trả lời qua, ngươi lại là cái gì?"

Mạc Tiểu Lâu mắt lạnh nhìn một bụi, hắn cảm thấy đối diện gia hỏa này có chút lạ mắt, mình trước đó tại Khôn Thương tông bên trong cũng chưa gặp qua người này.

"Hừ! Ta chính là tân nhiệm Giới Luật viện thủ tọa một bụi, lần này đặc địa đến đây xử theo pháp luật ngươi cái này phản nghịch đệ tử!"

Mạc Tiểu Lâu khoe miệng hiện lên khinh miệt tiếu dung, "Tân nhiệm thủ tọa? Ta nhìn so Thượng Quan Hoành kém xa!"

"Ngươi. . . Ngươi làm càn!"

Một bụi trọn mắt vòng tròn, toàn thân run rẩy, hắn hận không thể hạ mọi người lập tức đem cái này ghê tởm tiểu tử tháo thành tám khối, nghiền xương thành tro, nhưng tại trận mạc dù tu vi của hắn tối cao, tại trong tông địa vị cũng tối cao, vẫn như trước muốn chờ đợi thủ tịch đệ tử Lục Hạo thái độ, dù sao Lục Hạo là tương lai chương môn duy nhất nhân tuyển.

Giờ này khắc này, Lục Hạo lòng tham đau nhức, hai mắt cũng dần dần nhiễm lên một vòng đỏ ửng, hắn hai vai khẽ run, cả giận nói: "Ngươi nếu không nhanh chóng đem Vương trưởng lão giao ra, lại tự hành kết thúc ở đây, Lục mỗ cho dù thực lực không đủ, liều mạng toàn viên bỏ mình cũng muốn để ngươi nuốt hận ở đây, chết không toàn thây, nghiền xương thành tro!"

Tiểu sư đệ a tiểu sư đệ, ta nói những này chính là vì bảo ngươi hồi tâm chuyển ý, ngươi thật chẳng lẽ liền không sợ à. . . Tranh thủ thời gian quay đầu đi!

"Ha ha." Mạc Tiểu Lâu cười cười, trong tiếng cười, lại là lộ ra mấy phần đáng ghét cùng buồn bã.

Ngày xưa cái kia đối với mình quan tâm đầy đủ thân như huynh trưởng sư huynh, hôm nay lại sẽ tự nhủ như vậy lãnh khốc vô tình uy hiếp ngữ điệu a.

Tình như thủ túc sư huynh đệ, làm sao lại đi đến hôm nay tình trạng như vậy?

"Khôn Thương tông, Quan Hải Thiên..." Trong lúc bất tri bất giác, Mạc Tiểu Lâu trong lòng đối với những cái kia giả nhân giả nghĩa sắc mặt hận ý càng là càng thêm tăng vọt, hận không thể lập tức liền đem hủy dưới chương.

"Lục sư huynh, ngươi cũng đã biết, ân sư của ta, Triệu Vũ chân nhân, là chết như thế nào sao?"

Hắn cố nén đầy ngập cừu hận, chậm rãi nói, còn đang nỗ lực để sư huynh của mình minh bạch chân tướng, chỉ là một thân linh khí ức chế không nổi tại theo phần nộ cùng sát ý tăng vọt mà xao động, trên người kim quang lập tức càng thêm hùng hực mấy phần, cơ hồ muốn đốt cả thương người mắt, mấy cái tu vi hơi yếu người tại giữ vững được một lát sau, vẫn là nhìn không được nhắm mắt lại.

Không chờ đồng dạng có chút nheo lại mắt Lục Hạo nói chuyện, Mạc Tiểu Lâu đỏ mắt nói: "Ân sư của ta Triệu Vũ, là bởi vì phát hiện Khôn Thương tông vô cớ đồ sát phạm nhân, lấy thôn phệ vô tội chúng sinh máu tươi đến lớn mạnh tu vi ghê tởm sự thật, bị Quan Hải Thiên thiết kế trừ diệt!"

Lục Hạo nghe xong lời này, lúc đầu khê giật mình, chợt lại là trợn mắt trừng mắt, thất thố nói: "Người nói vậy! Triệu sư thúc chính là bởi vì vì thiên hạ thương sinh lo lắng quá độ, mà dẫn đến tu luyện tẩu hỏa nhập ma, đánh chết Đốc Thiên Thánh Điện đặc sứ cùng bản tông trưởng lão mới khiến cho chương môn đám người không thể không ra tay đem... Đem..."

Lời nói đến cuối cùng, lại là có mấy phần nghẹn ngào thanh âm, lại nói không được. Triệu Vũ từ nhỏ nhìn xem Lục Hạo lớn lên, lão nhân gia ông ta chết, đối với hắn đã kích không thể bảo là không lớn.

Bây giờ, nghĩ đến không chỉ có sư thúc đã đột tử, ngay cả chỉ có ái đồ tiểu sư đệ cũng đã rơi nhập ma đạo, còn bị hạ thiên tuyệt sát lệnh, Lục Hạo trong lòng bị thương không thôi, cơ hồ muốn hít thở không thông.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づ♡Huyền★♡Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Lạc lối

"Ha ha ha..."

"Sai! Toàn sai!"

Mạc Tiểu Lâu cười thâm, trong mắt cũng là óng ánh điểm điểm, mà lấy định lực của hắn cùng bây giờ tâm tính, lại cũng là ở trước mặt mọi người hiện ra mấy phần thất thố chi sắc.

"Người biết, căn bản chính là Khôn Thương tông biến ra nói láo, một sai lầm mà vận vẹo giả tướng!"

Nếu như đối tượng không phải Lục Hạo, Mạc Tiểu Lâu cũng căn bản không muốn cũng khinh thường giải thích, nhưng Lục Hạo là hắn khi còn bé mới vào Khôn Thương tông, còn vẫn không có ý nghĩa kéo dài hơi tàn lúc, vì số không nhiều thực tình người đối tốt với hắn, hắn tự nhiên cũng là từ đáy lòng hi vọng Lục Hạo minh bạch chân tướng, đây là chưa bao giờ có sốt ruột kỳ vọng.

"Thượng Quan Hoành cùng kia Quan Hải Thiên đồng dạng, mặt ngoài là cao quý Trung Thổ đại lục người đứng đầu người Khôn Thương tông tối cao tầng quản lý, miệng đầy thiên hạ thương sinh nhân nghĩa đạo đức, sau lưng lại đẩy bụng nam đạo nữ xướng, cái trước âm thầm sát hại vô tội phạm nhân, lấy chiến tranh vì che giấu, đặt tới mình không thể cho ai biết mục đích, mà chúng ta Quan chương môn, thì thích nhất hút tu giả Nguyên Thần, Đốc Thiên Thánh Điện trưởng lão cũng chính là hắn giết!"

Một liên tưởng đến mẹ của mình cùng toàn thôn nhân tính mệnh, Mạc Tiểu Lâu cừu hận trong lòng cùng sát ý liền không thể ngăn chặn Địa Hùng gấu thiêu đốt lên.

Nhưng hắn vẫn là kiệt lực áp chế không để lý trí của mình bị lửa giận cùng tâm ma thôn phệ, trầm giọng nói, "ta sư tôn Triệu Vũ cương trực ghét đua nịnh, thật là bởi vì phát hiện sự thật này, mới cùng kia Quan Hải Thiên, Thượng Quan Hoành hai người trở mặt thành thù, cuối cùng bởi vì kia Quan Hải Thiên lấy tính mạng của ta làm áp chế, ôm hận tự sát..."

Lục Hạo nghe vậy thần sắc đại động, trừng lớn hai mắt, ngạc nhiên nói: "Cái này. . . Những này người lại là như thế nào biết được?"

"Có người vụng trộm trong bóng tối đem sư tôn lão nhân gia ông ta trước khi chết tình hình trước mắt, hết thảy thông qua ảo ảnh thuật cho ghi lại. Đây hết thảy trùng hợp để ta nhìn thấy."

Mạc Tiểu Lâu nói, " không phải, lấy Lục sư huynh ngươi đối ta Mạc Tiểu Lâu hiểu rõ, ta tại sao lại tại sư tôn sau khi chết, dứt khoát mưu phản Khôn Thương tông?"

Lục Hạo thật lâu không nói, mặt có chấn kinh chi sắc, hiển nhiên hôm nay Mạc Tiểu Lâu một phen, quả thực đối với hắn có rất lớn xung kích.

Không riêng gì hắn, còn lại những cái kia Kim Đan kỳ đệ tử cũng bị Mạc Tiểu Lâu lần này ngôn luận kinh người dọa sợ, chỉ là bởi vì tại loại cấp bậc này trường hợp hạ đa số không dễ nói chuyện, không phải chỉ sợ sớm đã nghị luận không ngừng.

Đây là một cái quả bom nặng ký, đã rơi vào nguyên bản gió êm sóng lặng nước hồ đầm sâu bên trong, đột nhiên nhắc lên kinh người sóng to gió lớn. Tất cả mọi người từng cái sắc mặt ngốc trệ, không biết đi con đường nào.

Mạc Tiểu Lâu nói xong liền yên tĩnh mà nhìn xem Lục Hạo, chờ lấy phản ứng của hắn.

"Tiểu sư đệ, ta tin tưởng ngươi."

Đương Lục Hạo sắc mặt dần dần khôi phục bình tĩnh, sau đó thở dài nói ra một câu nói kia, trái tim tất cả mọi người đều chăm chú bị bóp lấy, Mạc Tiểu Lâu cũng là bỗng nhiên mất toả sáng.

"Sư huynh..."

"Ta không biết ngươi kinh lịch cái gì, vì sao lại đi đến một bước này, nhưng ta tin tưởng, ngươi nhất định là nhận lấy gian nhân mê hoặc châm ngòi."

Nhưng mà Lục Hạo tiếp xuống cái này một lời nói, lại là để đến trên mặt mới vừa lộ ra một tia mừng rỡ Mạc Tiểu Lâu, một trái tim trong nháy mắt chìm đến đáy cốc...

"Triệu sư thúc đã chết, mà lại chết được là như thế đáng tiếc cùng không đáng, chúng ta đều rất thương tâm, thậm chí có thể nói ta so ngươi càng thương tâm, nhưng, chuyện cũ đã qua, hắn tẩu hỏa nhập ma đánh giết Đốc Thiên Thánh Điện là sự thật không thể chối cãi, ta tin tưởng chương môn chân nhân sẽ không gạt chúng ta." Lục Hạo cực kỳ vững tin nói nói, "ta không biết ngươi vì cái gì đối với hắn hiểu lầm sẽ như vậy sâu, nhưng là lão nhân gia ông ta giữ gìn Trung Thổ chính đạo nhiều năm như vậy, là quyết định không có khả năng làm ra loại kia thương thiên hại lý sự tình."

Nói quét sau lưng một đám Kim Đan kỳ tiền bối một chút, gặp bọn họ bên trong có số ít xác thực trên mặt chấn kinh, cứ việc khó có thể tin, lại hiển nhiên càng không tin không có lừa thì sao có khối. Tu vi có thể tới loại tình trạng này, nói bọn hắn là kẻ ngu cũng không ai sẽ tin.

Biết trong lòng bọn họ đối bản tông tông chủ lòng tin sinh ra dao động, Lục Hạo cũng là có chút thâm hận Mạc Tiểu Lâu ngộ nhập lạc lối dẫn đến yêu ngôn hoặc chứng hiện trạng, đôi này bản tông danh dự có cực kỳ không ổn ảnh hưởng, thậm chí hoặc nhiều hoặc ít sẽ đã kích đến nội bộ đoàn kết tính.

Từ lâu dài góc độ đến xem, đôi này một cái tông phái phát triển cực kỳ bất lợi. Lục Hạo tâm hệ Khôn Thương, lập tức âm vang hữu lực nói ra:

"Chỉ ít, ta tin tưởng chương môn hắn, tuyệt sẽ không là người như vậy!" Lục Hạo biểu hiện được đối chân tướng rõ ràng trong lòng, tự tin ngẩng đầu, sau đó chân thành khuyên nhủ: "Thiên hạ không có không thể hóa giải hiểu lầm, tiểu sư đệ, đã sư huynh biết ngươi làm sai sự tình nguyên nhân là thụ gian nhân châm ngòi, như vậy chỉ cần sư huynh ra mặt thay ngươi nói rõ chân tướng, chương môn lão nhân gia ông ta cũng không phải ý chí sắt đá, chỉ cần ngươi nguyện ý thực tình ăn năn, chắc hẳn sẽ không làm khó ngươi."

Vừa dứt lời, không khí liền lâm vào thật lâu yên lặng.

"Tốt a. Ta đã biết."

Mạc Tiểu Lâu thần sắc cũng bình tĩnh lại, lại không còn lúc trước đồng dục. Hắn vốn cho rằng, chỉ ít Lục Hạo sẽ muốn cầu xem xét hình ảnh, nhưng đối phương lại không nói tới một chữ.

"Trở về đi, tiểu sư đệ!" Lục Hạo một mặt thương xót, hiển lãnh mà nhìn xem Mạc Tiểu Lâu, mỗi chữ mỗi câu đều xuất phát từ nội tâm phế phũ, "Hồi đến Khôn Thương tông, nơi đó, mới là nhà của ngươi a!"

"Đã dạng này..."

Mạc Tiểu Lâu thở dài một cái, mặt không thay đổi nói: "Kia liền không có gì đáng nói."

Xem ra, chính mình cái này tốt sư huynh thâm thụ Khôn Thương tông giả nhân giả nghĩa người hoang ngôn độc hại, đã hãm sâu trong đó không cách nào tự kiềm chế, đã là tú tài gặp quân binh có lý không nói được tình trạng, chính là không hài lòng chó lại nói.

Chỉ có... Một trận chiến.

"Đều đi thôi, nếu không chết."

Mạc Tiểu Lâu trên thân sáng chói kim quang che đậy, lại khó nén kia sâm nhiên thấu xương sát cơ, hắn xoay người sang chỗ khác, muốn cho bọn này ngày xưa sư huynh đệ một cái cơ hội chạy trốn, bọn hắn cũng đều là chút mơ mơ màng màng vô tâm người, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói cũng là người bị hại, mà hắn không muốn lạm sát kẻ vô tội.

Một nháy mắt, phảng phất sắc trời đều mờ đi mấy phần, giữa thiên địa một mảnh tức sát cùng âm trầm, ngay cả gió thổi đều lắng lẹ một chút.

"Tiểu sư đệ..."

Lục Hạo thống khổ nói: "Thật... Chỉ có thể như vậy sao?"

Không có nghe thấy trả lời.

"Tốt a, ta cũng biết."

Phảng phất sức lực toàn thân trong nháy mắt bị móc sạch, Lục Hạo hữu khí vô lực thờ dài một tiếng.

"Tiểu sư đệ, đây là ta một lần cuối cùng bảo ngươi tiểu sư đệ..." Thần sắc tại theo lời nói mà dần dần trở nên kiên cường, Lục Hạo chậm rãi rộng mở hai tay, trên thân nổi lên một tầng trắng loá vàng sáng, quanh thân linh khí lập tức bắt đầu chậm rãi nóng nảy bắt đầu chuyển động.

"Đã ngươi không biết hỏi cái, như vậy trận chiến này, ngươi không chết, chính là ta vong."

"Không biết hỏi cái?"

Nghe nói như thế, Mạc Tiểu Lâu lại là bật cười một tiếng.

Ta tốt sư huynh, không biết tình huống người, là ngươi a...

Sống trên đời nhiều đành chịu, không phải tất cả mọi chuyện tất cả mọi người có thể giải thích được.

"Chuẩn bị công sát!" Lục Hạo thanh âm đỉnh tai như ọc, "Không chết, không ngọt!"

"Vâng!"

Một đám Kim Đan đệ tử cùng kêu lên ứng lời nói, từng đạo kinh khí cường đại bỗng nhiên tứ ngược ra, chỉ trong tích tắc, vô số đạo màu bạc trắng linh khí tầm lựa phóng lên tận trời.

Trong chớp nhoáng này, kia một trương tuyệt khuôn mặt đẹp bên trên đã là nước mắt rơi như mưa.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,.^ Coverted by づづHuyền ☆ づづLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Kịch chiến

Mưa gió nổi lên, thiên địa tức sát, mây đen cuộn cuộn lấy điên cuồng hội tụ vào một chỗ, bị ngọn núi bên trên bỗng nhiên tăng cường khí lưu hấp xả tới, tại nhò vụn "Tur tur" âm thanh bên trong, ma sát ra rậm rạp màu xanh thẫm điện hoa, thanh thế cùng với dọa người.

Đại địa tại rung động, cực kỳ kịch liệt, giống như là muốn tại sụp đổ bên trong hủy diệt phế bỏ.

Vỏ quả đất ụi động ở giữa, từng cây to lớn cột đá đột ngột từ mặt đất mọc lên, lẫn nhau va chạm, sau đó đứt đoạn, làm đá rơi nhao nhao nhưng rơi đập. Mặt đất một chỗ tiếp lấy một chỗ rạn nứt ra, trong nội tâm dung nham bạo động, hóa điểm như trụ trạng trùng thiên, nham tương tại nhiều chỗ dâng lên nổ tung, trong nháy mắt, nguyên bản yên tĩnh trí viễn dãy núi đã hóa thành nhân gian Luyện Ngục, khắp nơi là thiêu đốt cỏ cây cùng sụp đổ đá vụn, về mặt hốt hoảng Tur Đồ Tĩnh bị Tô Trang Nhã một thanh lôi đi, thổi lui đến hậu phương, các nàng vừa mới dừng lại địa phương đã có vô số nham thạch rơi xuống.

Ngoại trừ kia Lục Hạo bên ngoài, mặt khác mười vị Kim Đan kỳ đệ tử đồng lòng bộc phát, từng đạo màu bạc trắng khí tức, từ mỗi một người trên đỉnh đầu phóng lên tận trời, giống như Bách Xuyên hợp thành sông, hoàng hốt ở giữa, lại ở trên không ần ần ngưng tụ thành một vệt ánh sáng bạc sáng chói bàng đại cự long, linh khí sương mù vờn quanh ở giữa, tựa như có linh khí, thành vật sống, đằng vân giá vũ, đột nhiên mở ra huyết bồn đại khẩu, hướng

về kia giữa thiên địa duy nhất một điểm kim mang phát ra thôn thiên thực địa gào thét, chấn nhiếp thương khung cùng hạo thổ.

Đều là màu bạc trắng thuần kim linh khí, vốn có cùng một loại thể mạch tiền đề phía dưới, những người này lại tu hành cùng một loại công pháp, mới có thể tại vô hình cộng minh phía dưới hình thành kinh người như vậy dị tượng, mà lại, khí tức tại lẫn nhau giao hòa bên trong sẽ còn đối mỗi một vị cường giả cá thể có khả năng cường hóa tăng phúc, càng thêm có thực chất lực trùng kích, chỉ là dựa vào thanh thế sợ chính là đủ để gào vỡ Dung Hợp kỳ cường giả.

Giờ khắc này, tuyệt đại sát cơ bao phủ Mạc Tiểu Lâu, hung quang bốn bố. Những người này là thật muốn giết hấn, căn bản không có cái gì ngại xưa đồng môn tình nghĩa.

"Phản đồ Mạc Tiểu Lâu! Hôm nay ngươi như không phục sát, tất mệnh tang tại chỗ!"

Quanh thân bao phủ tại ngân ánh sáng màu trắng bên trong, một bụi hăng hái, giờ này khắc này, thanh âm của hấn như hồng chung tại giữa sơn cốc quanh quẩn, trong thoáng chốc, hấn phảng phất đã thấy mình tại Lăng Tiêu điện trước tiếp nhận vạn người triều bái cảnh tượng, liền ngay cả chương môn Quan Hải Thiên quang mạng đều âm đậm mấy phần.

Đúng vậy a, tại Khôn Thương tông bên trong, ai đạt được Giới Luật viện vị trí thủ tọa, ai liền chân chính đại quyền trong tay, bất luận trường lão vẫn là đệ tử, nói tra liền có thể tra, nghĩ phạt liền có thể phạt.

Tăng phúc lực lượng, cùng nhân số ưu thế, làm cho Khôn Thương tông một phương tự tin hơn gấp trăm lần, sĩ khí đại chấn, có kim đan tiền kỳ trường lão hồ lớn:

"Ngoan ngoan thúc thủ chịu trói, cùng chúng ta trở về gặp mặt tông chủ, có thể lưu ngươi toàn thân, nếu không, định dạy đầu lâu của ngươi treo ở ta tông trên cửa trăm năm, cùng ngươi từ quý kia sư phó cùng nhau bị người trong thiên hạ phi nhổ!"

Người này rõ ràng chỉ có kim đan tiền kỳ, lại cáo mượn oai hùm, mượn người đông thế mạnh mà tự cao tự đại, làm đủ tư thái, cuồng vọng đến tựa như cao cao tại thượng thâm phán quan, ngạo nghễ bề ngễ lấy Mạc Tiểu Lâu.

"Ha ha ha, chỉ là phản nghịch, không cần phải nói."

Đối mặt với nhiều vị Kim Đan cường giả thanh thế đáng sợ vô cùng khí tức cùng uy áp, Mạc Tiểu Lâu tóc dài đều bị ngược lại thổi lên, nhưng lại trấn định tự nhiên, tay phải chậm rãi vươn về trước, một sợi kim quang từ ngón tay lộ ra, sau đó là thứ hai sợi, lại là thứ ba sợi...

Đội đến cả bàn tay hùng lực đến như ngày như đuốc, Mạc Tiểu Lâu đột nhiên động, kim quang bên trong bay người lên trước, sau đó vung tay vung ra một quyền.

Tựa như một viên sao băng, lại trắng lệt, sáng đến có khả năng cùng ngày tranh nhau phát sáng, quyền ảnh đón gió căng phồng lên, bỗng nhiên bành trướng đến to bằng gian phòng, ngược lại lại sánh vai sơn nhạc, đại đạo quang huy làm đầy trời lấp lánh phù văn bay loạn, vòn quanh lấy kim sắc quyền ảnh, nhìn như cực kỳ chậm chạp, kì thực chớp mắt ngàn trượng tốc độ phóng tới kia màu bạc trắng ngưng khí cự long, muốn đem chỉ bị hủy bởi trong một sớm một chiều.

Chúng Khôn Thương tông đệ tử sắc mặt rất là hãi nhiên, vội vàng bay ngược, cái này ở trong có ít người từng tận mắt nhìn thấy quá Nhật Thiên đạo trên đỉnh Mạc Tiểu Lâu thủ đoạn, thẳng dạy người hãi hùng khiếp vía, tự biết khó cùng tranh tài.

Ầm vang một tiếng thật lớn, giữa thiên địa không còn có cái gì nữa, hòa diễm, lôi vân, đều bị càng thêm hào quang chói sáng nuốt mất.

Đội cho quang mang bỗng nhiên thu liễm, quay về tại không, chúng Khôn Thương tông đệ tử trên không hình thành khí tức cự long đã không còn tồn tại, trên bầu trời tất cả mây đều bị thổi tan, lộ ra xanh thẳm, trong vắt hoàn mỹ, chỉ là trên mặt đất xuất hiện một cái đường kính quá ngàn bên trong to lớn hố sâu, thẳng tới địa tâm, nam tương cuộn cuộn, hố bích đều là bị chiếu rọi đến một mảnh đỏ bùng. Từng khối đá vụn cùng bụi bặm liên tiếp lăn xuống, bị nam tương nuốt hết, cái gì đều không thừa hạ.

Chúng Kim Đan cao thủ nhao nhao sắc mặt đau thương, không tốt người đã là nhịn không được há mồm phun ra máu tươi đến, khí tức cũng là liên tiếp uest oải xuống dưới, khí tức cự long phá hư cũng gián tiếp đạo đưa bọn họ bị trọng thương.

"Tu vi của hấn thể mà cường đại đến loại trình độ này a..."

Đám người sau lưng, chậm rãi triệt hồi quanh thân phòng ngự Lục Hạo sắc mặt vô cùng ngưng trọng, chẳng biết lúc nào lặng yên nắm chắc lòng bàn tay, đã là rút một mảnh.

Tiền tay một kích, chính là dễ như trở bàn tay phá trừ vì hơn mười người Kim Đan cường giả liên hợp trận thế, đây là thực lực gì?

Phải biết, liền là hấn Lục Hạo, đường đường Khôn Thương tông thủ tịch đại đệ tử, nắm giữ các loại tu luyện mật pháp, trăm năm bên trong có hi vọng bước vào Kim Đan đại viên mãn tuyệt thế thiên tài, đối mặt nhiều như vậy Kim Đan trước trung kỳ cường giả cũng không phải là đối thủ, quả bất địch chúng.

Nhưng mà trước mắt Mạc Tiểu Lâu, mới nhập đạo hơn mười năm, đúng là đã bước vào cấp độ này... Cái này sao có thể?

Chỉ một người mà thôi, tay không tác sát, lại càng hợp trấn áp thô bạo chúng Kim Đan cường giả, lại hỏi họ.

Đây quả thực là một loại thường nhân chỗ không dám tưởng tượng sự tình!

"Liên là Nguyên Anh giai đoạn trước cường giả, cho dù không sợ Kim Đan kỳ, nhưng cũng sẽ không dễ dàng như vậy, thành thạo điều luyện." Lục Hạo trong lòng rung động, hít vào một ngụm khí lạnh.

Lục Hạo đã ần ần đụng chạm đến Nguyên Anh bình chương, thậm chí khả năng ngay tại cái này mấy trăm năm bên trong liên có thể đột phá, đối cảnh giới kia cũng là hơi có một tia hiểu rõ, cho nên vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông vì sao Mạc Tiểu Lâu nương tựa theo kim đan tiền kỳ tu vi, có thể dễ dàng như vậy phá giải đám người sức thế.

"Làm sao có thể! Hẳn rõ ràng cũng là Kim Đan kỳ tu vi!" Không riêng gì Lục Hạo, liền ngay cả những người khác cũng rung động, không dám tưởng tượng một cái đồng dạng là ở vào tu vi Kim Đan người, vậy mà có thể làm được lực áp quần hùng.

Kỳ thật bọn hắn cũng không biết, chỉ bằng vào Mạc Tiểu Lâu, tại vừa mới một kích kia phía dưới, đã sớm thịt nát xương tan. Hắn vừa rồi đem thể nội thần bí phù văn vận chuyển tới cực hạn, lại thêm gốc kia cây nhỏ hóa giải chi lực, lúc này mới sinh ra lực áp quần hùng giả tượng.

Mạc Tiểu Lâu cũng chẳng biết tại sao, từ khi hấp thu Thượng Quan Hoành đánh ra huyết sắc quang mang về sau, trên người mình phù văn lại trở nên càng thêm cường đại.

"Ta đã cho các ngươi cơ hội, chỉ là các ngươi không có nắm chắc, ta cũng không còn hảo ngôn khuyên bảo. Ta xưa nay không thích vô cớ sát sinh, nhưng cũng mừng rỡ ân oán rõ ràng, có cừu báo cừu có ân báo ân, đã các ngươi khẳng khẳng muốn diệt ta, như vậy hiện tại cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt."

Kim quang bên trong Mạc Tiểu Lâu bỗng bành mà tới, một đạo lăng lệ giết sạch chém ra.

"Cái thứ nhất, liền là từ ngươi bắt đầu."

Trong điện quang hỏa thạch, máu tươi phun ra ngoài, lúc trước cái kia nhục mạ Triệu Vũ Khôn Thương tông trưởng lão lập tức thê lương bữa ăn gào lên, một con nhuộm máu tay cụt đã mất hạ cao thiên, đồng thời, đan điền của hắn cũng bị xuyên thủng, Kim Đan từ trong vết thương bay ra, vừng vàng rơi vào Mạc Tiểu Lâu chi thủ, mắt thấy tuy là còn có một hơi, nhưng mà đời này tu vi mất hết, rốt cuộc không thể xoay người.

"Lại là ngươi." Một người khác ứng thanh gãy chân, kêu thảm thiết, máu tươi cuồng phun, đan điền đồng dạng bị xuyên thủng, Kim Đan bị đoạt hôn mê bất tỉnh.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...,^..... Coverted by づღHuyền★ღLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Trật tự thần liên

"Ngươi nghịch tử này có biết tội sao!"

Nhìn trước mắt quỳ trên mặt đất nhĩ tử, Nhạc Lực Hành vừa vội vừa tức, một chương đem bên cạnh bàn đá đập nát.

Nhạc Anh Tuấn quỳ trên mặt đất, không dám ngẩng đầu, trong lòng cũng là không khỏi kinh hãi, từ nhỏ đến lớn phụ thân cũng không tức giận như thế qua, trong lúc nhất thời, hắn cũng không biết nên nói cái gì.

"Ngay tại vừa rồi trưởng lão truyền đến tin tức, ngươi đoán không sai, đem ngộ đạo viện trưởng già bắt đi chính là Mạc Tiểu Lâu, nhưng ngươi vì sao muốn giả bệnh ngăn cản ta dẫn người trước đi cứu viện? Nếu như bị hắn người biết được tiền đồ của ngươi liền phế đi!"

Nhạc Lực Hành tại Khôn Thương tông xưa nay có Trung Thổ chiến thần danh xưng, một thân tu vi sớm đã đến Kim Đan đại viên mãn không nói, chiến pháp kỹ xảo cùng bài binh bố trận càng là tinh diệu tuyệt luân, bất luận là đối trận ma đạo, vẫn là tiểu sát phản nghịch đều mọi việc đều thuận lợi.

"Hừ vô mồm mọt huynh đệ nghĩa khí đối với ngươi mà nói liền trọng yếu như vậy? Ngươi năm nay đã hơn bảy mươi tuổi, chẳng lẽ còn nhìn không thấu thế

giới này bản chất?"

Nhạc Lực Hành từ trên ghế đứng dậy, đi vào bên cửa sổ, ngoài cửa sổ màu ngà sữa vân khí chậm rãi phiêu đẳng tiến gian phòng bên trong, hần đứng lặng tại bên cửa sổ thân ảnh bắt đầu trở nên mờ lung không rõ.

"Gần nhất chương môn sư huynh diu đất mộc bụi thượng vị, tay cầm Giới Luật viện chuỗi kiếm, ý tại diệt trừ Thượng Quan Hoành dư đảng, một chút nịnh nọt hạng người lập tức như như con ruồi ôm vào mộc bụi chung quanh, thật sự là ngu xuẩn a, Thượng Quan Hoành dư đảng quét hết thời điểm, liền là mộc bụi cùng giấu ngày. Xem ra chương môn của ta sư huynh đã tại vì Khôn Thương tông tương lai tính toán. . . ."

"Lục Hạo..."

Nhìn qua ngoài cửa sổ mờ lung sơn ảnh, Nhạc Lực Hành trong miệng đọc lên cái tên này.

"Cha. . . Ngài đây là. . ."

Nhạc Anh Tuấn cảm thấy thật bất ngờ, đây là phụ thân lần thứ nhất cùng hần thật tình như thế nói chuyện, lúc trước hần vẫn cho rằng phụ thân của mình liền là một cái cấm đầu làm việc, bất thiện quyền mưu phó tông chủ.

"Ai. . . Đáng tiếc Trần Tinh Vĩ cái này thiên chi kiêu tử, hần vẫn lạc quả thực là ta Khôn Thương tông nặng nề tổn thất, Lục Hạo sở dĩ bị khâm định vì chương môn đòi kế tiếp người, đúng là các phương lợi ích cân nhắc kết quả. Mặc Hoa sư đệ tu vi cao thâm mật trắc, từ nhỏ cùng Triệu Vũ tình như thủ túc, lần này Triệu Vũ chết không rõ ràng, Mặc Hoa tạm thời không có chứng cứ đương nhiên sẽ không làm to chuyện, bây giờ đệ tử của hần có thể trở thành tương lai chương môn, vì tông môn đại kế, hần cũng không tiện nói thêm gì nữa."

"Cha. . . Ý của ngài là nói. . . Chẳng lẽ Triệu sư thúc chết vì tai nạn đạo có ẩn tình khác?"

Nghe vậy, Nhạc Anh Tuấn lập tức hưng phấn lên, hần một mực coi Mặc Tiểu Lâu là trở thành huynh đệ, nếu như hết thảy đều là hiểu lầm, như vậy Mặc Tiểu Lâu liền có thể bị sửa lại án xử sai, kế mà trở lại Khôn Thương tông.

"Im miệng! Ta giảng nhiều như vậy ngài vẫn là không khai ngộ, mặc kệ có hay không ẩn tình, những này đều không phải ngài nên quan tâm vấn đề! Ngài trong khoảng thời gian này phải cố gắng tu luyện, vì đời sau Khôn Thương tông thủ tọa nhân tuyển làm chuẩn bị, ngài cho rằng coi như ta không đi, mộc bụi liền không làm gì được Mặc Tiểu Lâu a? Khôn Thương tông chương không đại lục vạn năm lâu, há lại một cái tu giả có thể khiêu chiến? Huống chi còn là một cái Kim Đan kỳ mao đầu tiểu tử."

.....

Trong không khí tràn ngập một cỗ tình hồng mờ lung huyết khí, năm người tại trong chớp mắt bị chém xuống cao thiên, Kim Đan một viên tiếp lấy một viên rơi vào Mặc Tiểu Lâu chi thủ, mà hần không có thu tay lại, như cũ tại động, sát phạt quả đoán, khuôn mặt lạnh lùng, trong mắt không có chút nào thương xót, không còn khách khí với bọn họ.

"Dừng tay!"

Mặc Tiểu Lâu lại một quyền đánh ra, kia vừa sợ vừa giận Lục Hạo rốt cục xuất thủ, quanh thân kinh phong vờn quanh, sợi tóc bay loạn, trắng loá linh khí theo hần bóp ra pháp quyết như sóng triều thao thao bất tuyệt bành trướng mà ra, chỉ ấn đột biến ở giữa, từ giữa khắp nơi tia sáng bắt đầu, đúng là tại trước người ngưng tụ thành một tôn to lớn ngân sắc kiếm ánh sáng.

"Oanh ——"

To lớn kiếm ánh phô thiên cái địa mà đến, kịp thời bao lại còn sót lại năm cái sắc mặt trắng bệch Kim Đan kỳ đệ tử, trong tiếng nổ, cự kiếm cùng Mặc Tiểu Lâu quyền ảnh chính diện chạm vào nhau, song song nổ bẻ ra đến, hóa thành đầy trời điểm sáng nhao nhao rơi xuống, nhưng chung quy là thay đám người gánh vác một cái sát chiêu.

"Tạ Lục sư diệt ân cứu mạng!" Người sống sót may mắn không thôi,

Hướng Lục Hạo ném đi vô cùng cảm kích ánh mắt, chỉ là cái sau lại hoàn mỹ để ý tới, xưa nay làm người hiền lành hần, sắc mặt lần đầu biến đến vô cùng khó coi, nhìn chăm chú Mặc Tiểu Lâu.

"Lục sư huynh tốt tu vi!"

Đây là Mặc Tiểu Lâu lần thứ nhất cùng Lục Hạo giao thủ, cùng cái khác người khác biệt, mặc dù đều là Kim Đan kỳ, nhưng Lục Hạo linh lực càng thêm tinh thuần, không hổ là Khôn Thương tông thủ tịch đệ tử.

Một kích bị ngăn cản, cho dù có Thuận Dương chi lực hộ thể, Mặc Tiểu Lâu vẫn là cánh tay run lên, một chút Kim thuộc tính linh lực xuyên thấu qua da thịt, tiến vào lòng bàn tay, truyền đến một trận nhói nhói.

Đón lấy, Mặc Tiểu Lâu lại phát tay đánh ra một mảnh kim quang đạo tặc, uy lực so lúc trước càng kinh người hơn, mang theo thể tòi khô lập hủ, phóng tới ngoại trừ Lục Hạo bên ngoài còn lại năm người.

Nhìn qua kia như lửa giống như diễm công phạt chi thuật, Lục Hạo một nháy mắt trong mắt lóe lên tinh mang! Mắt thấy sát chiêu lại đến, trong lúc nhất

thời bỏ đi trong lòng đối Mạc Tiểu Lâu cuối cùng còn sót lại kia một chút hi vọng, toàn lực bộc phát, xanh nhạt trường bào bị cuồng phong rút đầy, trống chống đỡ đến cực hạn.

Hắn chân chính nổi giận, âm ỉ thét dài. Đây là một trận thảm liệt bi kịch, cần biết tu sĩ Kim Đan chính là Khôn Thương tông vì số không nhiều trụ cột vững vàng cùng lực lượng trung kiên, càng là chèo chống Khôn Thương tông Trung Thổ bá chủ chi vị trọng yếu nền tảng, bây giờ lại bị trong nháy mắt phế bỏ năm người, tổn thất quá mức thảm trọng, đã vượt qua Khôn Thương tông ranh giới cuối cùng.

Nhưng mà, đoạt tại Lục Hạo trước đó, một bụi xuất thủ trước.

"Ma chương! Đi chết đi!"

Hắn toàn thân linh khí đang điên cuồng xao động, ánh sáng trắng bạc từ đỉnh đầu bên trong phóng lên tận trời, uyển như pháo hoa nổ rộ, lại vào hư không bên trong hiển hóa ra cái này đến cái khác chiếu lấp lánh cổ lão phù văn, cực tốc bay múa hợp thành một trăm lẻ tám đạo pháp tắc xiềng xích.

"Các ngươi mau lui!"

Hướng phía dưới đám người lớn tiếng gọi hàng đồng thời, một bụi thủ ấn đột nhiên biến đổi, khổng lồ một trăm lẻ tám đạo ngân chói thần liên lẫn lộn giao thoa lấy đâm xuyên kia một mảnh đạo tắc, kéo theo một đường tiếng nổ đùng đoàng, không có chút nào quý tích mà theo đâm thẳng hướng Mạc Tiểu Lâu.

"Trật tự thần liên?"

Mạc Tiểu Lâu liếc mắt một cái liền nhận ra đối phương công kích, trật tự thần liên kỳ thật không thể tính làm một môn công pháp, mà là một loại Khôn Thương tông Giới Luật viện đặc thù pháp bảo, từ mỗi Đại thủ tọa chương quản, đã qua vạn năm, dùng để đánh giết phong ấn xúc phạm giới luật đệ tử, không có gì bất lợi.

"Ngay cả cái này đều mang đến, cái này một bụi thật đúng là quan mới tiền nhiệm cái gì đều muốn thử xem, cũng thật coi trọng ta Mạc Tiểu Lâu."

Mạc Tiểu Lâu thân thể vị nhưng bất động, nguyên nguyên ở trên không đứng lặng, chỉ là trên người quang mang càng thêm ngưng thực chói mắt, như thật nhạt bàn loá mắt, không ngờ nhìn không thấy hình người hình dáng, trong thoáng chốc đứng như hải ngoại trong truyền thuyết Thái Dương Thần chi từ giáng lâm.

Nhưng mà thần liên vẫn là liên tiếp đâm vào kia một mảnh kim quang bên trong, một đạo lại một đạo, đều xuyên thông kim quang mà ra, liên đầu lại đang nhanh chóng vận chuyển ở giữa đoàn tụ, ở trong thiên địa tung hoành hợp thành một cái cự đại quái dị mà tối nghĩa hình dạng, tựa như kia thú bị nhốt lồng giam, đem trên trời dưới đất mỗi một cái góc đều hoàn toàn bao phủ.

"Xuất hiện! Ta Khôn Thương tông Giới Luật viện pháp bảo trật tự thần liên!"

Có người kích động không thôi, phảng phất nhìn thấy hi vọng. Thần liên tràn ngập tầm mắt của mọi người, cực tốc nhấp nhô vận chuyển, không có người sẽ hoài nghi có ai có thể từ đó phá vỡ mà ra, mỗi một đầu thần liên bên trên đều lóe ra huyền diệu mà phù văn thần bí, toàn thân dù là linh khí chỗ tụ, nhưng lại ngưng như thần thiết, không thể phá vỡ.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づ♡Huyền★♡Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 97: Đoạn tình

"Một chiêu này là thuộc về phong ấn loại đạo thuật, nếu là tại tầm thường Kim Đan kỳ cường giả trên thân thi triển đem mọi việc đều thuận lợi, đủ phong cấm toàn bộ tu vi, mặc người chém giết."

Nhìn chăm chú lên mạn thiên phi vũ, như như cự long xiềng xích, Côn Dương Tử cũng không khỏi đến phát ra sợ hãi thần phục, lúc này, trong lòng cũng của hắn có chút có một vẻ lo âu.

"Rầm rầm~!"

Theo một trận kim loại vang động, trật tự thần liên toàn thân run rẩy lên, quang mạng đại thịnh. Vô số đầu nhỏ bé dây xích tự chủ làm bên trong phân sinh mà ra, giống như rắn độc, từ bốn phương tám hướng quần quanh hướng Mạc Tiểu Lâu.

Lúc này, dãy núi đã sụp đổ, mặt đất che kín hang sâu cái hố, mỗi một đầu dày đặc vết rách cùng trong thâm uyên lộ ra yếu ớt ánh lửa, khói đặc cuộn cuộn, kia là sâu trong lòng đất nham tương đang thiêu đốt, thỉnh thoảng hòa trụ trùng thiên, ngoại trừ một tòa ẩn ẩn lộ ra kim quang son phong y nguyên hoàn hảo không chút tổn hại bên ngoài, đưa mắt trông về phía xa, cực chỗ tất cả đều đã là thương tích đầy mình.

Chỉ có bầu trời tinh khiết không tí vết, ngay cả một đám mây màu cũng không có.

"Àm ầm~ "

Vang vọng đất trời tiếng vang qua đi, Mạc Tiểu Lâu điều khiển phù văn pháp quyết, phát ra đầy trời kim quang, cùng những cái kia dây xích tương hỗ tiếp xúc.

Vừa mới tiếp xúc, Mạc Tiểu Lâu liền nhú chặt lông mày, sợ hãi than nói: "Thật là lợi hại!"

Giờ khắc này, Mạc Tiểu Lâu chỉ cảm thấy quanh thân kinh mạch đều đang run rẩy, linh lực vận hành lập tức trở nên ngưng trệ, phảng phất nguyên bản tuần trào không ngừng đại giang, bị người tại thượng du cắt đứt đầu nguồn.

Tại càng ngày càng nhiều màu xám bạc dây xích quần quanh dưới, Mạc Tiểu Lâu đành phải cắn răng gượng chống, mặc dù tại Thuần Dương chi lực bảo vệ dưới, những này trí mạng rắn độc còn không có tiếp xúc đến thân thể của hắn, nhưng trước đó kia không ai bị nổi kim quang, bây giờ đang bị cực lực áp súc.

"Hừ! Ta nhìn người cái này phản đồ còn có thể chống bao lâu, hôm nay nhất định phải đem đầu lâu của người mạng về Khôn Thương tông!"

Nhìn xem đã bị mình áp chế gắt gao ở Mạc Tiểu Lâu, một bụi lộ ra về đặc ý, hắn biết, mình thời đại tiến đến.

Lục Hạo nhìn phía xa tiểu sư đệ, trong lòng bồi ngùi mãi thôi, nhiều năm như vậy mình một mực coi hắn là làm thân đệ đệ, dạy hắn tu hành, dạy hắn quy củ. Mặc dù chẳng biết tại sao sẽ đi cho tới hôm nay một bước này, nhưng hắn vẫn là hung ác không hạ tâm, không đành lòng nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu bỏ mình tại chỗ.

"Một bụi sư thúc, trước đừng tổn thương tính mạng hắn, Mạc sư đệ. . . . Mạc Tiểu Lâu dù sao từng vì ta Khôn Thương tông thủ tịch đệ tử, hắn bản án còn điểm đáng ngờ rất nhiều, không bằng trước tạm đem hắn vây khốn, mạng về trong môn chậm rãi thẩm vấn."

Nghe vậy, một bụi nhú mày, trong lòng dấy lên lửa giận, như đối lại là người bên ngoài, hắn đã sớm đem đối phương xem như ma đạo đồng mưu, tại chỗ chém giết.

Làm sao nói chuyện cầu tình đúng là Lục Hạo, Khôn Thương tông tương lai chủ công môn nhân, một bụi đành phải đè lại lửa giận trong lòng, chậm âm thanh nói ra: "Hiền chất a, cái này Ma Nhân quỷ kế đa đoan, tâm ngoan thủ lạt, người ta vẫn là cẩn thận mới là tốt. Huống hồ ta cái này trật tự thần liên vừa ra, trong lúc nhất thời cũng không tiện thu hồi a."

Nói tóm lại, đối mặt Lục Hạo khẩn cầu, một bụi sách lược liền là kéo, hắn cảm giác, chỉ cần sau một chốc, kia Mạc Tiểu Lâu tất nhiên sẽ mệnh tang thần liên phía dưới, đến lúc đó mình liền lập xuống khoáng thế kỳ công, hắn cũng biết, chủ công môn mạo muội đề cử mình chủ công quân Giới Luật viện, trong tông cái khác rất nhiều có thực lực trưởng lão đều trong lòng không phục, âm thầm tùy thời mà động, nhưng nếu là mình có này công huân nơi tay, xem ai còn dám nói thêm cái gì.

Cùng lúc đó, nhìn xem lâm vào khốn cảnh Mạc Tiểu Lâu, Tư Đồ Tĩnh trong lòng cũng là vạn phần sốt ruột, nhìn về phía đối diện, nàng phát hiện Lục Hạo giống như chính tại thuyết phục một bụi, không khỏi trong lòng vui mừng, quyết định tiến lên cùng Lục sư huynh cùng một chỗ vì Mạc Tiểu Lâu cầu tình.

Nàng chính muốn đứng lên, nhưng không ngờ giữa không trung một tiếng nổ vang, sau đó, từ Mạc Tiểu Lâu chỗ truyền đến ngập trời khí lãng, xung kích phía dưới, Tư Đồ Tĩnh suýt nữa rơi xuống không trung.

Trước đó gặp Mạc Tiểu Lâu đã bị thần liên vây khốn, nghĩ đến không ra một lát, liền sẽ bỏ mình đền tội, Khôn Thương tông trong đám người còn có thể hành động, liền bắt đầu cứu trợ thương binh, những cái kia bị đoạt đi Kim Đan người nếu như cứu chữa kịp thời, còn có thể lưu lại một cái mạng.

Nhưng mà, lúc này bất ngờ xảy ra chuyện,

Ánh mắt mọi người lần nữa tập trung đến Mạc Tiểu Lâu phương hướng.

Tại tầng tầng màu xám bạc xích sắt đang bao vây, một ngọn núi trống rỗng mà sinh, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc biến lớn, vậy mà đem vây quanh ở Mạc Tiểu Lâu xung quanh những cái kia tương đối nhỏ bé thần liên toàn bộ chống đỡ nát.

"Ha ha ha ha ~~, hấp thu cái này mấy khóa Kim Đan lực lượng quả nhiên lại khôi phục một chút!"

Cùng lúc đó, một cái âm nhu giọng nam vang vọng cả phiến thiên địa.

"Cái này. . ."

Mộc bụi mở to hai mắt nhìn, hô hấp dồn dập, hần tuyệt không tin có người có thể tại trật tự thần liên giam cầm bên trong tránh thoát, vật này dù không tính là Khôn Thương tông bảo vật trấn phái, nhưng vẫn như cũ là Tu Chân Giới kỳ trân hiếm có dị bảo, người sử dụng tu vi càng cao, giam cầm lực lượng liền càng mạnh.

"Không có khả năng, không có khả năng! Không ai có thể dùng pháp quyết ngạnh kháng ta Giới Luật viện trật tự thần liên!"

Mộc bụi hai mắt trừng trừng, khó có thể tin nhìn về phía trước còn đang không ngừng tăng cao cự sơn.

Đỉnh núi phía trên, Mạc Tiểu Lâu lù lù mà đứng, ở bên cạnh hần còn đứng lấy vị nữ tử, một bộ huyết hồng sắc váy dài, tay áo bông bành, da thịt trắng hơn tuyết, phong hoa tuyết đại.

Nhưng như thế giải nhân, mới mở miệng lại đều là thô bỉ ngữ điệu, phá hư phong cảnh.

"Mẹ nguoi chứ trật tự thần liên, nguoi ngu bức nữa, còn có thể chịu được người chết kinh mạch? Trật tự? Lão tử bình sinh hận nhất liền là hai chữ này!"

Côn Dương Tử càn rỡ kêu gào, hần bị đè nén quá lâu, vừa rồi liên tục luyện hóa năm khóa Kim Đan, cảm giác lực lượng lại khôi phục một chút, đã có thể thao túng còn sót lại Nguyên Anh kỳ khôi lỗi. Mới gặp Mạc Tiểu Lâu phí sức, hần lập tức lợi dụng khôi lỗi ưu thế, phá giải trật tự thần liên trôi buớc.

Nhìn xem đỉnh núi kia xóa hồng sắc thân ảnh, Lục Hạo tìm đập rộn lên, hai mắt xích hồng.

"Côn Dương Tử!"

Ban đầu ở Bắc Hải, hần cùng Trần Tinh Vi lực chiến mười lớn Kim Đan khôi lỗi, về sau Trần Tinh Vi vì yểm hộ mình rút lui, vượt biên cường ép sử dụng đạo tế thiên dưới, mặc dù một kiếm đánh giết bảy tên Kim Đan khôi lỗi, trọng thương ba người, nhưng Trần Tinh Vi cũng là kinh mạch đứt đoạn, ngã vào trong biển. Về sau mặc dù nhặt về một cái mạng, nhưng một thân tu vi đã phế, lại khó tu hành.

Chuyện này như ghen ở cổ họng, đã trở thành Lục Hạo khúc mắc, bây giờ lần nữa nhìn thấy cừu gia, có thể nào không đặc biệt đỏ mắt.

"Vì cái gì. . . Cuối cùng là vì cái gì! Tiểu sư đệ nguoi vì sao muốn cùng ma đầu kia cấu kết, chẳng lẽ nói ban đầu ở Bắc Hải nguoi xả thân lấy nghĩa, cứu tất cả mọi người là giả? Nguoi có biết ma đầu kia giết hại ta nhiều ít môn nhân đệ tử!"

Giờ này khắc này, Lục Hạo nhìn về phía Mạc Tiểu Lâu ánh mắt bắt đầu trở nên băng lạnh lên, trong lòng của hần nổi lên kinh thiên sóng lớn, hồi tưởng lại tiểu sư đệ bái nhập sư môn sau đủ loại quá khứ, leo lên Ngũ Linh thang trời, vền vẹn thời gian bảy năm liên tu luyện tới Dung Hợp hậu kỳ, Bắc Hải một nhóm về sau lại đột nhiên đi vào Kim Đan, đây hết thấy hết thấy đối đãi thích như thế nào? Còn có cái kia uy lực tuyệt luân phù văn màu vàng, hết thấy hết thấy... Chẳng lẽ tiểu sư đệ, nguoi lại là ma đạo phái nhập ta Khôn Thương tông gian tế?

Nghĩ đến đây, Lục Hạo gắt gao siết chặt nắm đấm, ánh mắt bên trong hiện lên một vòng lạnh lẽo chi sắc, lúc này, hần đã triệt để chặt đứt kia quán quanh ở trong lòng bảy năm lâu tình huynh đệ. . .

Cầu Nguyệt Phiếu.....Câu Tiên Đâu.....^,...^..... Coverted by づ♡Huỳnh ☆ ♡Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Thế thành nước lửa

Nhìn qua trên ngọn núi một màn kia thân ảnh màu đỏ, Tư Đồ Tinh cả người ngây dại, nàng khó có thể tưởng tượng trước mắt liền là đại cừu nhân Côn Dương Tử, nhưng Mạc Tiểu Lâu vì sao lại đi cùng với hần, ban đầu ở Bắc Hải bọn hần liền có chỗ cấu kết? Không, không chính là như vậy, hôm đó rõ ràng là lâu nhỏ liều mình cứu được đám nguoi.

Tư Đồ Tĩnh tâm loạn, nàng cực lực ổn định thân hình, không đến mức rơi xuống, trong lòng không ngừng đang lặp lại: "Sẽ không, sẽ không, cái này nhất định là hiểu lầm!"

Mà giờ khắc này, trong óc nàng lại lần nữa hiện ra năm đó Dao Ba Kiếm Tông bị diệt môn lúc thảm trạng, phụ thân dính đầy máu tươi thân thể phảng phất ngay tại trước mặt trên mặt đất đỏ, sau lưng kéo lấy máu thịt be bét nội tạng cùng ruột.

Mà bây giờ, cái này một tay đem phụ thân tàn nhẫn giết chết đại ma đầu lại đứng ở trước mắt, ngay tại vừa rồi, thời khắc nguy cơ, hắn còn toàn lực trợ giúp Mạc Tiểu Lâu giải vây, cái này lại nên giải thích như thế nào?

Lúc này sơn phong rất cực đỉnh chỉ tăng trưởng, to lớn thân ảnh đã thẳng vào mây trời, che khuất bầu trời, đen kịt cái bóng đắp lên Tư Đồ Tĩnh trên thân, trong nháy mắt, phảng phất đảo ngược thời gian, lại về tới diễn võ trường đầm lầy bên cạnh kia tuyệt vọng một khắc, hắc ám, sợ hãi, thống khổ đứng hạn mà tới.

"Cái này. . . . Lại là khôi lỗi! Ngươi. . . . Ngươi làm sao còn biết điều khiển khôi lỗi, không có khả năng!"

Nhìn xem trật tự thần liên đột công kích thứ nhất bị phá mất, một bụi kinh ngạc vạn phần, hắn thực sự không thể tin được, một cái Khôn Thương tông đệ tử như thế nào sẽ hiểu được khổng chế khôi lỗi, nghe nói trong Tu Chân giới chỉ có cực kì cá biệt thể mạch mới có thể làm được điểm này, cái này Mạc Tiểu Lâu hẳn là chỉ là Thuần Dương thể mạch, phát sinh trước mắt hết thảy, chẳng lẽ gặp quý?

"Ngươi cái lão tạp mao biết cái gì! Trong khoảng thời gian này nín chết lão tử, hôm nay liền bắt các ngươi những này rác rưởi khai đao, giết thống khoái!"

Đỉnh núi nữ tử dung mạo thánh khiết, môi đỏ lúc khép mở, thanh âm nói chuyện lại là âm khí âm u, làm lòng người ngọn nguồn run rẩy.

"Cái này. . . . Làm sao lại có một người khác? Đến cùng là chuyện như vậy?"

Mạc Tiểu Lâu không để ý đến một bụi, lúc này ngoại giới hết thảy thanh âm hắn đều nghe không được, có thể tưởng tượng Tư Đồ Tĩnh nhìn thấy Côn Dương Tử sau sẽ là như thế nào tâm tình, hắn bây giờ không có dũng khí quay đầu nhìn về phía cái kia đạo thanh lệ thân ảnh, dù là một chút.

Ghe tởm a, nếu không phải chuyện đột nhiên xảy ra, mà lại đánh giá thấp trật tự thần liên uy lực, mình là tuyệt đối sẽ không gọi Côn Dương Tử xuất hiện tại sự tử trước mặt.

"Ai. . . . Ta đây là thể nào, chuyện cho tới bây giờ chẳng lẽ y nguyên trong lòng còn có ảo tưởng a?"

Mạc Tiểu Lâu ngẩng đầu, nhìn về phía kia màu xanh thăm đường chân trời, ánh mắt trống rỗng.

"Đây hết thảy. . . . Ngươi nên giải thích thế nào!"

Lục Hạo run rẩy,

Đưa tay chỉ Mạc Tiểu Lâu, trong lòng của hắn rõ ràng, chuyện cho tới bây giờ bất luận đối phương giải thích như thế nào giả biện, đều thoát không ra câu kết ma đạo hiềm nghi, nhưng chỉ cần là năm đó tiêu sư đệ cầu xin tha thứ, dù là tùy tiện nói điểm nói láo, hắn đều sẽ mềm lòng, sẽ không thống hạ sát thủ.

Nhưng qua nửa ngày, phảng phất không nghe được gì, Mạc Tiểu Lâu hoàn toàn không để ý tới Lục Hạo chất vấn, y nguyên nhìn qua phương xa.

"Ngươi. . . .!"

Nhìn xem Mạc Tiểu Lâu đáng vẻ, Lục Hạo rốt cục lên cơn giận dữ, hắn tuyệt không cho phép nhân có người câu kết ma đạo, giết hại đồng môn.

"Mọi người cẩn thận! Phía trên ngọn núi kia nữ tử áo đỏ là Côn Dương Tử khôi lỗi, thời kỳ toàn thịnh có Nguyên Anh kỳ tu vi!"

Lục Hạo biết Côn Dương Tử lợi hại, không dám khinh thường, lập tức mở miệng nhắc nhở đám người.

"Cái gì, lại là Côn Dương Tử, khó trách gia hòa này có thể thao túng khôi lỗi, tốt, Mạc Tiểu Lâu ngươi cái nghiệt chủng, chẳng những giết hại đồng môn, lại còn cùng Côn Dương Tử tên ma đầu này câu kết, hôm nay nhất định phải đưa ngươi chém thành muôn mảnh!"

Một bụi lớn tiếng kêu gào, tại quan niệm của hắn bên trong, Mạc Tiểu Lâu bây giờ tội ác tày trời, rơi vào ma đạo, cùng mình so ra, đã là người của hai thế giới, bất luận ai đem ai giết đều là chuyện đương nhiên.

Mặc dù đột thứ nhất công kích bị hóa giải, nhưng trật tự thần liên cái kia khổng lồ bản thể, vẫn tại đây núi phía trên bốc lên bay múa.

"Lục sư diệt, bây giờ chúng ta cùng Mạc Tiểu Lâu đã thể thành nước lửa, cắt không thể lại trong lòng còn có bất luận cái gì ảo tưởng."

Ngẩng đầu nhìn đầu kia xuyên qua tại trong mây to lớn xiềng xích, một bụi mở miệng nhắc nhở Lục Hạo.

"Sư thúc xin yên tâm, trong lòng ta biết rõ!"

Lục Hạo trả lời chém đĩnh chặt sắt, lúc này ở vầng trán của hắn ở giữa, không còn tìm được nữa một tơ một hào về do dự.

"Tốt! Ngươi ta thúc cháu hai người đồng lòng hợp sức, cùng nhau đem thứ bại hoại này đánh giết, vì ta Khôn Thương tông vạn năm đại kế trải đường!"

Mộc bụi nhìn thoáng qua trên ngọn núi nữ tử áo đỏ, một đôi mắt ung híp lại, nói ra: "Hiện tại lại thêm cái thực lực cao thâm mật trắc Côn Dương Tử, chúng ta muốn thủ thắng, cũng chỉ có thể lợi dụng cái này trật tự thần liên."

Gặp Lục Hạo mặt lộ vẻ vẻ không hiểu, mộc bụi mỉm cười, nói ra: "Người bên ngoài chỉ hiểu được cái này trật tự thần liên là phong ấn linh lực chí bảo, thật tình không biết thần liên cũng có thể đánh chiếm sát phạt, quả thật là Tu Chân Giới chí hung chí binh khí, năm đó cơ thần tổ sư từng lưu lại kỹ càng sử dụng pháp quyết."

Nói đến đây, mộc bụi tiếng nói nhất chuyển, âm điệu trở nên sục sôi.

"Lục sư diệt, hiện tại tất cả mọi người muốn nghe ta hiệu lệnh, cùng nhau đem quanh thân linh lực toàn bộ rót vào trật tự thần liên bên trong, ta tự có pháp định chi pháp!"

"Tốt, nhưng bằng sư thúc phân phó!"

Cùng lúc đó, Lục Hạo từ trong vòng tay trữ vật lấy ra một bình đan dược, mình sau khi phục dụng, lại vớt cho những người khác.

"Trong này là tụ linh đan, mỗi người đều phục dụng mấy hạt, có thể trong nháy mắt tăng lên gấp bội linh lực dự trữ."

Lúc này, ở đây ngoại trừ Lục Hạo cùng mộc bụi hai người, còn có bốn tên có sức chiến đấu Kim Đan cao thủ, nhao nhao phục dụng xong đan dược về sau, tụ lại tại hai người sau lưng.

"Hừ, coi là cần thuốc liền quân dùng?"

Nhìn xem đám người cử động, Côn Dương Tử khịt mũi coi thường.

"Xem ra bọn hắn vẫn là phải lợi dụng cái này trật tự thần liên đến triển khai công kích."

Ngẩng đầu nhìn đầu kia vẫn tại trong tầng mây chậm rãi chuyển động to lớn xiềng xích, Mạc Tiểu Lâu nói.

"Hừ, thì tính sao? Cái này phá ngoại ý mặc dù có cường đại phong ấn hiệu quả, nhưng lại không làm gì được ta khôỉ lỗi!"

Nhìn qua đối diện đám người, Côn Dương Tử mặt lộ vẻ vẻ trào phúng, "Nhìn ta lại đi hái hắc hắc mấy khóa Kim Đan đến!"

Một giây sau, trên ngọn núi nữ tử áo đỏ rốt cục động, động tác cũng không nhanh, nhưng ưu nhã đến cực điểm, tại trắng xóa biển mây ở giữa, như một con nhẹ nhàng nhảy múa màu đỏ hồ điệp, chậm rãi bay tới đằng trước.

"Àm ăm~"

Đại địa chấn chiến, biển mây khuấy động, trong tiếng nổ, từng cái tựa như núi cao cự thủ từ vô quả đất bên trong sinh trưởng mà ra, lôi cuốn lấy nóng hôi hăm tương, nhao nhao chụp vào Lục Hạo bọn người.

Đối mặt với như như Địa ngục cảnh tượng, nơi xa quan chiến Khôn Thương tông chúng vị đệ tử nhao nhao biến sắc, quá sợ hãi, bọn hắn khó có thể tưởng tượng, cường giả ở giữa chiến đấu lại sẽ như thế hủy thiên diệt địa. Trận đánh lúc trước Mạc Tiểu Lâu bọn hắn liên đã trong lòng run sợ, hiện tại lại chạy đến một cái Côn Dương Tử, đám người nhao nhao cảm thấy tuyệt vọng.

Nhìn phía dưới lít nhít bàn tay hướng mình Chop tới, mộc bụi chỉ cảm thấy tê cả da đầu, thật sự nếu không khai thác hành động, hắn không chút nghi ngờ, một lát sau nhóm người mình sẽ trở thành bột mịn.

"Mọi người mau đưa linh khí rót vào thần liên bên trong, mỗi người đều muốn phát lực lượng lớn nhất! Phát lực lượng lớn nhất!"

Cầu Nguyệt Phiêu.....Cầu Tiên Đâu.....^,.,^..... Coverted by づづHuyền ☆ づLinh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc. Tks.....

Chương 99: Giăng co

Tại Mộc Trần hiệu triệu dưới, ăn vào tụ linh đan mấy vị Kim Đan cường giả bộc phát ra uy thế hủy thiên diệt địa, từng đạo ngân cột sáng màu trắng phóng lên tận trời, cùng nhau tụ hợp vào đến không trung đầu kia to lớn xiềng xích bên trong.

Giờ khắc này, giữa thiên địa ánh sáng màu trắng gọi mặt trời ảm đạm phai mờ.

Mộc Trần hai tay nhanh chóng chớp động, đang hấp thu đại lượng linh lực về sau, trật tự dây chuyền nổi lên ánh sáng chói mắt choáng, thân thể cao lớn vậy mà bắt đầu hư hóa.

Bởi vì mấy người kia ở giữa chiến đấu quá mức thâm liệt, trong vòng phương viên trăm dặm hình dạng mặt đất sớm đã hoàn toàn thay đổi. Uy thế hủy thiên diệt địa không khỏi kinh động đến chung quanh một chút môn phái tu chân. Bọn hắn nhao nhao phải ra môn nhân đệ tử đến đây xem xét, mặc dù trốn ở tại chỗ rất xa quan sát chiến đấu, nhưng thiên băng địa hãm tràng cảnh y nguyên làm bọn hắn cảm như hén, hơn nữa đối với Mạc Tiểu Lâu chỉ danh sớm có nghe thấy, giờ phút này, đám người ngược lại đối Khôn Thương tông càng thêm kính sợ, Trung Thổ đại phái đệ nhất quả nhiên không phụ nổi danh, liền ngay cả hạch tâm đệ tử thực lực đều đủ để dẹp yên một tòa mô hình nhỏ môn phái tu chân.

"Bá bá bá ~ "

Tại Mộc Trần thao túng dưới, bắt đầu hư hóa trật tự dây chuyền vậy mà chia làm vô số đoạn, cùng lúc đó, mỗi một đoạn đều cấp tốc biến hóa thành một thanh kiếm ánh sáng.

"Tật!"

Nương theo lấy Mộc Trần hét lớn một tiếng, vạn thiên phi vũ mưa kiếm trút xuống, nhào về phía trên mặt đất kia vô số đầu nhúc nhích lên cao cánh tay.

"Oanh! Oanh! Oanh!"

Trong điện quang hỏa thạch, tiếng va chạm to lớn bên tai không dứt, đại lượng bụi đất tại trong cuồng phong tràn ngập ra, giữa thiên địa một mảnh hỗn loạn.

Nơi xa quan chiến tu giả bên trong, tuyệt đại đa số người cố gắng cả đời đều chưa thấy qua Kim Đan kỳ trở lên cường giả. Giờ phút này bọn hắn mặc dù hoảng sợ, nhưng đều không muốn bỏ lỡ loại này tận mắt quan sát cường giả chiến đấu cơ hội tốt, nhao nhao xuất ra ánh lưu niệm pháp bảo, bắt đầu ghi chép, có thể tưởng tượng, cho dù nhiều năm về sau, những hình ảnh này vẫn như cũ sẽ giá trị liên thành.

Trên bầu trời cuồng phong chỉ dùng một lát, liền đem bụi đất thổi tan, từng chuỗi lạnh lóng lánh phi kiếm y nguyên lơ lửng trên không trung, mà những cái kia từ nham thạch tạo thành to lớn cánh tay đã toàn bộ sụp đổ, tản mát ở phía dưới trong sơn cốc.

"Ghe tởm, cái này trật tự thần liên không nghĩ tới còn có thể như thế vận dụng, còn rất lợi hại, lại thêm những này dập đầu thuốc gia hỏa, vậy mà phá công kích của ta, ai . . . Mặc dù hồi phục chút lực lượng, nhưng bây giờ vẫn như cũ chỉ có thể phát huy ra khôi lỗi Kim Đan kỳ tiêu chuẩn, nếu là thời kỳ toàn thịnh, bọn gia hỏa này sớm đã trở thành thịt nát!"

Côn Dương Tử có chút xấu hổ, không khỏi tự giễu nói.

"Người ta cẩn thận, ta từng nghe nói cái này trật tự thần liên chẳng những có phong ấn hiệu quả, mà lại hình thái biến hóa đa đoan, tiếp xuống bọn hắn nhất định phải dùng sát chiêu."

Nhìn qua đầy trời mưa kiếm,

Mạc Tiểu Lâu dặm chân tiến lên, quanh thân khí thế nhảy lên tới đỉnh phong, từng vòng từng vòng phù văn khuấy động ra, kim quang xán lạn, nơi xa quan chiến tu giả không không động dung.

"Cái này. . . Là công pháp gì, hảo hảo bá đạo!"

"Hôm nay quả nhiên chuyến đi này không tệ, không nghĩ tới Khôn Thương tông thực lực vậy mà như thế mạnh mẽ, Trung Thổ vạn năm chí tôn danh bất hư truyền!"

Lúc này, nghe hỏi mà đến tu chân giả càng tụ càng nhiều, Lục Hạo làm sao cũng không nghĩ tới, một trận Khôn Thương tông nội đấu cánh diễn biến thành cả thế gian đều chú ý đại chiến.

"Ong ong ong ~ "

Tại mọi người trong tiếng than thở kinh ngạc, không trung phi kiếm bắt đầu phát ra vù vù, như bị dẫn từ trường hấp dẫn, tụ tập đến một chỗ, một lát sau, một thanh vài trăm mét đáng sợ to lớn kiếm ánh sáng hoành không xuất thế, mỗi một tác trên thân kiếm đều tản mát ra nhiếp tâm hồn người uy thế,

không chút nào tất hoải nghi, nếu là quét ngang mà ra, cái này một mảnh dây nui, tất nhiên sẽ bị chặn ngang cắt đứt.

"Mọi người mau mau triệt thoái phía sau! Tiểu tử, ngươi không muốn sống nữa? Đừng ghi chép, tranh thủ thời gian chạy!"

Lúc này, một lão giả dắt lấy đồ đệ của mình dẫn đầu hướng về sau bay đi, mọi người vây xem lập tức vỡ tổ, như bị hoảng sợ bầy cá, chạy tứ tán.

"A ~ nghiệt chủng, đi chết đi!"

Mộc Trần sợi tóc tán loạn, hai mắt xích hồng, khoe miệng có từng tia từng tia máu tươi chảy ra, hiển nhiên siêu trọng như thế pháp bảo cường đại, cho dù là hấn, giờ phút này cũng đã đến cực hạn.

"Xem ra lần này công kích liên phải quyết ra thắng bại!"

Trong đầu, Côn Dương Tử nhắc nhở lấy Mạc Tiểu Lô, Hồng Tụ múa ở giữa, hấn điều khiển khôi lỗi đánh ra số đạo pháp quyết.

"Tranh ~!"

Không trung thanh cự kiếm kia rốt cục động, đối Mạc Tiểu Lô vào đầu chém xuống. Một nháy mắt, giữa thiên địa phá lệ yên tĩnh, tại cự kiếm trước mặt, dãy núi phảng phất cũng tại run rẩy bầy.

Cùng lúc đó, nổ thật to âm thanh bên trong, hai người chân xuống núi phong từ đó một phân thành hai, vỡ ra hai bộ phận cấp tốc biến hóa thành đôi bàn tay, cự chương như núi cao biển rộng, cao nhưng che trời, tại cự kiếm rơi xuống một nháy mắt, bàn tay đột nhiên sát nhập, từ đó kẹp lấy thân kiếm.

Chương kiếm tấn công ở giữa, từng đạo mắt trần có thể thấy sóng xung kích tứ tán ra, đem trên bầu trời vân khí quét sạch sành sanh, xa xa nhìn lại, tại ánh nắng chiếu rọi xuống, kiếm như trường hồng, cự chương che trời.

Thấy tình cảnh này, những cái kia chính đang chạy trốn người vây xem cũng đều không để ý tính mệnh, toàn bộ ngừng lại. Dù sao đối với tu giả tới nói, nếu như có thể có linh ngộ, tính mệnh lại đáng là gì.

"Kít rồi-!"

Một lát yên tĩnh về sau, giữa thiên địa vang lên chói tai kim loại tiếng ma sát. Côn Dương Tử khôi lỗi dùng ra son nhạc chương vậy mà không ngăn cản được thanh cự kiếm kia, thân kiếm tại ngăn ngại dừng lại về sau, bắt đầu tiếp tục chậm rãi đẩy về phía trước tiến.

"Ghe tôm a, chiều này còn rất lợi hại! Chúng ta nắm lấy cơ hội, tránh đi một kiếm này."

Côn Dương Tử thanh âm đã có chút run rẩy, hiển nhiên lúc này hấn cũng đã nhanh đến cực hạn.

Nhìn lên trước mắt càng ngày càng gần cự kiếm, Mạc Tiểu Lô sắc mặt như sắt, lạnh nhạt nói: "Vô dụng, cái này trật tự thần liên chính là Tu Chân Giới chí bảo, sớm lúc trước nó liền đã khóa chặt khí tức của ta, bất luận chạy đến chỗ nào nó đều sẽ dành cho một kích trí mạng."

Nói xong, Mạc Tiểu Lô chậm rãi nâng tay phải lên, lớn tiếng nói ra: "Không bằng chính diện ngạnh kháng, một quyết sống mái!"

Một vòng kim sắc quang hoa từ trong lòng bàn tay của hấn đánh ra, một cái cự đại quyền ảnh trống rỗng mà ra, tựa như một viên kim sắc lưu tinh, đi thẳng về thẳng, ngạnh sinh sinh đánh về phía trước, ngăn tại son nhạc chương về sau, chống đỡ kia lạnh lóng lánh mũi kiếm.

Nhận Mạc Tiểu Lô lực lượng ảnh hưởng, cự kiếm rốt cục đình chỉ tiến lên, song phương bắt phân thắng bại.

"Cái này. . . Thật là thiên địa kỳ cảnh vậy!"

Nơi xa lại trở về đám người không khỏi phát ra sợ hãi thán phục, giờ phút này, ở giữa phiến thiên địa này, cự kiếm, song chương, kim quyền ba giằng co cùng một chỗ, ủy vi tráng quan.

"Phốc. . ."

Nhận Mạc Tiểu Lô xung kích, Mộc Trần trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, nhưng hấn trọn mắt trừng trừng, mặt lộ vẻ vẻ điên cuồng, vẫn tại tăng lớn linh lực chuyển vận.

Lục Hạo cùng cái khác mấy tên Kim Đan tu giả, giờ phút này cũng là cắn chặt răng, toàn lực ứng phó.

Mạc Tiểu Lô cùng Côn Dương Tử hai người cũng cảm giác áp lực đột ngột tăng, trong kinh mạch, từng cái phù văn màu vàng đang nhanh chóng du tẩu, quanh thân linh lực cũng đang nhanh chóng tiêu hao.

Dưới tình thế cấp bách, Mạc Tiểu Lô tâm niệm vừa động, thể nội viên kia cây nhỏ bắt đầu chuyển động, một vòng ánh sáng màu xanh biếc xuất hiện tại kim sắc quyền ảnh ở trong.

Nhưng mà, mặc dù cây nhỏ hấp thu đại lượng kim hệ linh lực, nhưng đối phương thực sự quá cường đại, lại thêm Mạc Tiểu Lô vốn cũng không phải là Triệu Vũ, trước mắt còn khó có thể nắm giữ Mộc hệ Nguyên Thần sử dụng, bởi vậy song phương vẫn như cũ lâm vào giằng co ở trong.

Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...,^..... Coverted by ๔๗๓Huyền★๖๗Linh, xin đánh giá 9 - 10 cuối mỗi chương để converter có động lực làm việc.Tks.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Xu hướng suy tàn

Cự kiếm, bàn tay, quyền ảnh, ba cái quái vật khổng lồ vắt ngang giữa thiên địa, địch đối với song phương cũng lâm vào trong giằng co.

"Ông trời của ta, chẳng lẽ lão hủ hoa mắt? Cái này. . . . Thật là nhân loại có thể sức mạnh bùng lên sao?"

Nơi xa, một tiểu môn phái chương môn ngón tay run rẩy chỉ vào giao chiến phương hướng, ánh mắt bên trong tràn ngập rung động cùng sợ hãi, quay đầu đối sau lưng đệ tử nói ra: "Truyền mệnh lệnh của ta, sau này đoạn tuyệt cùng Huyền Hòa điện hết thảy liên hệ, kẻ trái lệnh giết!"

Cho tới nay, Huyền Hòa điện làm Trung Thổ đại lục thứ hai đại môn phái từ trước đến nay còn có dã tâm, năm gần đây càng là ngo ngoe muốn động, trong âm thầm cấu kết môn phái khác, kết thành đồng minh. Nhưng hôm nay, thế nhân nhóm lần nữa nhìn thấy cao cao tại thượng Khôn Thương tông đệ tử ở giữa chiến đấu, tại loại này lực lượng hủy thiên diệt địa trước mặt, bọn hắn cảm nhận được tuyệt vọng.

Xem ra Khôn Thương tông không phải là không có phát giác động tác của bọn hắn, mà là căn bản khinh thường một chú ý, bây giờ chỉ có thể dùng cương trước bờ vực, để tránh dẫn lửa thiêu thân, chết không có chỗ chôn.

"Ghê tởm a... Lại như vậy xuống dưới, chúng ta đều sẽ bị trật tự thần liên hút khô linh lực, mãi chết ở chỗ này!"

Mắt thấy tập chúng nhân chỉ lực ngưng kết cự kiếm lại không có thể tiến lên nửa phần, Mộc Trần lòng nóng như lửa đốt. Giờ phút này, hắn lại có chút hối hận, không nên khinh thị Mạc Tiểu Lâu thực lực, quá sớm té ra trật tự thần liên.

"Mộc Trần sư thúc không cần kinh hoàng."

Nhìn qua đối diện bị kim quang bao phủ Mạc Tiểu Lâu, Lục Hạo mặt lộ vẻ kiên quyết chi sắc.

"Chính tà từ xưa bất lưỡng lập! Tiểu sư đệ. . . . Ngươi chớ có trách ta!"

Nói xong, Lục Hạo quanh thân kinh phong vồn quanh, sợi tóc bay loạn, trắng óa linh khí theo hắn bóp ra pháp quyết như sóng triều thao thao bất tuyệt bành trướng mà ra, chỉ ấn đột biến ở giữa, từ giăng khắp nơi tia sáng bắt đầu, một cỗ linh lực khổng lồ điên cuồng tràn vào cự kiếm bên trong.

Giờ khắc này, vị này tu chân thiên tài, Khôn Thương tông chương môn đời kế tiếp người, rốt cục dùng ra toàn bộ thực lực.

Đạt được lực lượng mới về sau, cự kiếm lộ ra không hiểu hưng phấn, vài trăm mét đáng dấp thân kiếm bắt đầu run rẩy kịch liệt, đối mặt với bàn tay cùng quyền ảnh áp bách, càng lại lần chậm rãi tiến lên.

Gặp một màn này, Mộc Trần mừng rỡ trong lòng, hắn biết thắng lợi đã không xa. Lập tức cố nén mọi mệt, ổn định tâm thần, lần nữa đánh ra một đạo pháp quyết.

Trong lúc đó, thân kiếm không lồ lần nữa biến hóa, thần liên bản thể xuất hiện lần nữa, bất quá cùng lúc trước khác biệt chính là, lần này kia màu xám trắng dây xích càng thêm thực chất hóa.

"Không được!"

Biến hóa này quá mức đột nhiên,

Mạc Tiểu Lâu cùng Côn Dương Tử không kịp phản ứng, không chế không thích đáng, đã mất đi cự kiếm ngăn cản, cặp kia son nhạc chương lại tương hỗ đánh vào cùng một chỗ, mà không trung kia đạo cự đại quyền ảnh cũng đánh về phía trước.

"Oanh ~!"

Tiếng va chạm to lớn bên trong, một mảnh cát bay đá chạy, giữa thiên địa lần nữa lâm vào hỗn loạn.

Mà tự lực đã lâu trật tự thần liên như măng xà nhanh chóng du tẩu, thời gian trong nháy mắt, thân thể cao lớn liền đem Mạc Tiểu Lâu cùng Côn Dương Tử vây quanh.

Cùng lúc đó, đầy trời phù văn như hoa anh đào nở rộ, tán mát bay tán loạn, không cùng chạy bằng khí, không theo khí đi. Nữ tử áo đỏ nắm ngón tay thành trảo, lần nữa cường thế xuất thủ, đón lấy kia thể tích lại lần nữa ầm ầm hiện ra tầng vọt chỉ thể trật tự thần liên, tuy là động tác nhẹ nhàng mà ưu nhã, tựa như nhẹ nhàng hoa bướm, nhưng kia phô thiên cái địa khắc khắc âm hiểm cười âm thanh, lại là tựa như Địa Ngục oan hồn ác khí um tùm, để cho người ta không rét mà run.

To lớn xiềng xích tại Mộc Trần điều khiển hạ không ngừng lăn lộn du động, lơ đãng run run ở giữa, chính là dập dòn ra từng đạo mắt trần có thể thấy sóng linh khí, một cỗ cực đoan cường hoành Hồng Hoàng khí tức, theo trên đó bám vào phù văn dần dần tỏa sáng mà tứ ngược ra.

"Nhìn lão tử phá ngươi này cầu thị trật tự!"

Như sợi bông bay là tả hoa anh đào phù văn, theo nữ tử áo đỏ thủ thế, bỗng nhiên phảng phất hóa thành từng đạo lưỡi dao, mang theo xảo trá mà độc ác chỉ thể công, hết thấy đều là mang theo từng đạo màu hồng lưu tinh đuôi, thân nhiên bay về phía kia xen lẫn du động trật tự thần liên, liên tiếp đánh vào kia mặt ngoài huỳnh trên ánh sáng.

Đón Mộc Trần các loại một đám Khôn Thương tông đệ tử khăn trương ánh mắt, Côn Dương Tử kia nhìn như sâu kiến công trọng cử động, lại là ngoài ý liệu để trật tự thần liên toàn thân kịch liệt rung động, chỉ gặp trật tự thần liên bên ngoài thân phù văn từng đợt sáng tối nhấp nhô, lại ầm ầm có muốn đập tắt xu thế.

"Còn chưa đủ!" Cùng trật tự thần liên có trực tiếp liên hệ Mộc Trần phát giác được mọi việc đều thuận lợi đạo thuật lọt vào dao động về sau, không khỏi quá sợ hãi, trán của hắn hiện đầy mồ hôi mịn, lo lắng, lại một lần nữa hướng về sau lưng chúng đệ tử phát ra la lên, "Bảo nguyên thủ nhất, nín hơi ngưng thần, không cần thiết có giữ lại, cạn kiệt suốt đời tu vi thai nghén thần liên, nếu không, lần này tất nhiên dữ nhiều lành ít!"

Vừa dứt lời, hắn làm gương tốt, đi đầu cắn chót lưỡi, há mồm phun ra ra một ngụm kim quang sáng chói tinh huyết, xa xa trôi hướng trật tự thần liên, cuối cùng tại quang mang bạo rực bên trong chui vào thần liên, một nháy mắt, nguyên bản đã sáng tối nhấp nhô thần liên phù văn lập tức lại lần nữa sáng lên xán lạn quang hoa, chiếu sáng rạng rỡ.

Mà thay đổi tâm đầu huyết Mộc Trần lại tại chỉ một thoáng cấp tốc uest oải xuống dưới, sắc mặt trắng bệch mà tiều tụy, nhục thân đều gầy còm không ít, trạng thái chớp mắt rơi xuống đến đáy cốc, nhưng trong mắt chấp nhất cùng kiên trì không chút nào chưa mất.

Theo Mộc Trần dẫn đầu, sau lưng chúng Khôn Thương tông đệ tử cũng chỉ có thể quyết tâm liều mạng, nhao nhao cắn răng nhắc lên tinh khí thần, lần lượt phun ra một ngụm bản nguyên tinh huyết, đem tự thân hơn phân nửa tu vi hết thấy hình thành cung cấp, bay hướng lên bầu trời trung du động quái vật khổng lồ, lớn mạnh kia cái gọi là trật tự thần liên.

Giờ khắc này, nguyên bản tại hoa anh đào phù văn cường công xuống đã hiện ra xu hướng suy tàn, thậm chí mất thấy liền muốn tán loạn trật tự thần liên, thế mà phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, lít nha lít nhít phù văn tại mọi người tinh huyết thôi hóa dưới, giống như nước cùng sữa, lẫn nhau bắt đầu đi thường phù hợp giao hòa.

Lúc này, một chút nhìn như bắn đại bác cũng không tới bên cạnh phù văn bắt đầu ngoài dự liệu ghép lại, mà theo phù văn liên hợp, kia mưa to gió lớn cường thế tấn công mạnh phù Văn Anh hoa lại lập tức đã mất đi tác dụng, lại khó rung chuyển thần liên nửa phần.

Bây giờ, trật tự thần liên tiếp tục tăng trưởng không chỉ là thể tích, càng có kia tập kết tất cả mọi người toàn thân tu vi đồng nguyên linh khí, toàn vẹn không còn đem vậy nhưng làm bị thương Nguyên Anh kỳ đại năng hoa anh đào phù văn coi ra gì.

Mơ hồ ở giữa, tại kia trật tự thần liên cuối cùng, thậm chí có thể nhìn thấy có một cái cự đại hình người hình dáng đang chậm rãi hiện ra.

"Tình huống không ổn..."

Một cái chỉ có Mạc Tiểu Lâu có thể nghe được âm thanh âm vang lên, về u sầm quanh quẩn.

"Nói thế nào?" Mạc Tiểu Lâu nhướng mày, dưới đáy lòng đối Côn Dương Tử đặt câu hỏi: "Khôi lỗi của ngươi không nhận cái này trật tự thần liên ảnh hưởng, hẳn là có thể thuận lợi đem phá trừ đi."

"Ta khôi lỗi không bị ảnh hưởng, nhưng ngươi liền không nói được rồi."

Côn Dương Tử thờ dài một cái, "Ta khôi lỗi có thể phá vậy có cái rắm dùng, kia bị vây ở trật tự thần liên bên trong ngươi ta sớm muộn muốn xong..."

Mạc Tiểu Lâu rất ít nhìn thấy bắt cần đòi Côn Dương Tử như thế ngưng trọng, cái bên trong chỗ lợi hại căn bản không cần nhiều lời.

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Kiểm thương

"Cái này trật tự thần liên cực kỳ kiên cố, ta khôì lỗi không phá được, trừ phi có ngoại lực hiệp trợ." Côn Dương Tử bắt đầu dĩ nói nãi, " cái này trật tự thần liên sẽ phong ấn lại người linh khí, nếu là không nhanh chóng phá mất, cứ thế mãi xuống dưới chúng ta sẽ chỉ biến thành lồng giam thú bị nhốt, đến lúc đó nhận giết nhận róc thịt."

"Xem ra chỉ có thể gọi là tiểu hắc bang bạn rợn..."

Nghe được Côn Dương Tử phân tích tình thế, Mạc Tiểu Lâu một nháy mắt đã minh bạch dưới mắt khôn cảnh đã nhập tuyệt xử, không được lại có giữ lại, lập tức hạ quyết tâm, đem thần thức phát tán mất, muốn liên lạc với vẫn như cũ lưu tại Khôn Thương tông bên trong, điều tra Quan Hải Thiên động tình hắc tích con rết.

Sau một khắc, Mạc Tiểu Lâu đột nhiên thần sắc đại biến, sắc mặt một trở nên trắng bệch trong nháy mắt vô cùng, con người khó mà át chế khuếch tán ra, chợt hé miệng phát ra một tiếng vô lực đau nhức ngấm.

"Đáng chết, thần thức cũng bị tù, không cách nào thăm thấu ra ngoài, thậm chí thần trí của ta đựng một cái đến kia thần liên liền như dao cắt đau."

Hắn lắc lắc đầu, chăm chú hai mắt nhắm lại, ý đồ để đau nhức đầu hòa hoãn một chút, "Lần này thật phiền toái, tiểu Hắc nếu không đuổi tới, chúng ta chỉ sợ là thật muốn ở đây kết thúc."

"Này câu thí thần liên cũng thực là có chút môn đạo..." Côn Dương Tử cảm giác sâu sắc khó xử, cười khổ nói, " làm không tốt, ngày hôm nay hai ta thật đúng là đến ngòm tại đây..."

"Ma nghiệt nhận lấy cái chết!" Ngay vào lúc này, kia Mộc Trần bỗng nhiên mở miệng, thủ ấn lại lần nữa biến động, nguyên bản còn vẫn còn tự vệ trạng thái trật tự thần liên lập tức rút nhỏ vòng vây, hướng về ở vào xiềng xích trung tâm Mạc Tiểu Lâu đè ép mà đi.

"A a a —— phá cho ta! !"

Mạc Tiểu Lâu ngửa mặt lên trời thét dài, kiệt lực bút ra, nhưng là có lòng không đủ lực, đan điền phảng phất rỗng tuếch, một thân tu vi đã bị đâm vào thân thể trật tự thần liên cho phong cấm. Lập tức cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn phó thiên cái địa thần liên thu nạp bao quát mà đến, phảng phất là muốn đem cả người hắn đều nguyên lành nuốt vào, ngay cả linh hồn đều muốn xé nát, giã sát thành hư vô.

Nhưng mà cho dù nhận thần liên ảnh hưởng, quanh thân linh lực không cách nào vận hành, Mạc Tiểu Lâu thể nội phù văn thân bí lại như cũ đang ra sức chống cự phong ấn chi lực xâm lấn.

"Cái này. . . Làm sao có thể, gia hỏa này rõ ràng đã bị phong bế linh lực, làm sao còn có thể chống cự?"

Tình thế lại về tới trước đó tình trạng, song phương giằng co không xong, mặc dù Mạc Tiểu Lâu mạng sống như treo trên sợi tóc, nhưng chỉ cần hắn có thể tiếp tục kiên trì, tối hơn nửa canh giờ về sau, Khôn Thương tông đám người cũng chắc chắn dầu hết đèn tắt.

Tình hình trở nên trước nay chưa từng có vi diệu, giờ phút này, quản chi một cái luyện khí sơ kỳ tu giả đều đủ để quyết định song phương sinh tử. Thắng lợi Thiên Bình đã kéo căng đến cực hạn, hai bên các là thiên quân chi trọng, nhưng chỉ cần một cọng rom, liền có thể phá vỡ cục diện bế tắc , khiến cho bên trong một phương vạn kiếp bất phục.

Lúc này,

Lục Hạo đưa ánh mắt về phía khuôn mặt đỏ đần Tư Đồ Tĩnh, dưới mắt Khôn Thương tông còn có thể tự do hoạt động người bên trong, tu vi cao nhất chính là nàng.

Phát giác được ánh mắt của đối phương, Tư Đồ Tĩnh từ đang lúc mờ mịt lấy lại tinh thần, cái này bằng tuyết nữ tử thông minh lập tức minh bạch ý nghĩ của đối phương.

Gặp Tư Đồ Tĩnh mặt lộ vẻ vẻ làm khó, Lục Hạo lắc đầu, cuối cùng không đành lòng gặp đồng môn tương tàn, bắt đầu đi thu hồi ánh mắt.

"Tư Đồ sư diệt, người khoải thù lười đao cái này phản nghịch, vì ta Khôn Thương tông lập xuống bắt thế chi công, không cần thiết thác thất lương cơ!"

Mộc Trần cũng xem thấu tình thế, cao giọng hô. Đối mặt hấn ánh mắt nóng bỏng, Tư Đồ Tĩnh tâm loạn như ma.

Thấy đối phương vẫn như cũ không động, Mộc Trần sắc mặt lạnh lẽo, phần nộ quát: "Tư Đồ Tĩnh! Chẳng lẽ ngươi cũng muốn cầu kết phản nghịch hay sao? Ngươi đừng quên, năm đó phụ thân ngươi là chết như thế nào!"

Lời vừa nói ra, Tư Đồ Tĩnh chỉ cảm thấy chịu đánh đòn cảnh cáo, não hải kịch chấn, phụ thân trước khi chết thảm trạng lại hiện lên ở trước mắt. Minh sống tiếp ý nghĩa không phải là vì báo thù à? Bây giờ ngày nhớ đêm mong đại cừu nhân đang ở trước mắt, nếu như bất động thật sự là uống làm người nữ.

"Phụ thân. . ."

Nhìn qua trên bầu trời kia xóa bỏ thân ảnh, Tư Đồ Tĩnh trong ánh mắt gas hùng hực liệt hỏa, một giây sau, trong tay đã nhiều hơn một thanh thủy lam sắc kiếm ánh sáng.

"Sư tỷ không muốn! Ta van người chớ làm tổn thương..."

Thấy thế, một bên Tô Trang Nhã rất là lo lắng, hoa dung thất sắc, nhưng đang muốn chụp vào đối phương cánh tay tay vừa vươn đi ra một nửa, cái kia thanh sắc bén phi kiếm đã kéo lấy thật dài thủy lam sắc bóng loáng kịch bản đi, thẳng đến áo đồ khôi lỗi hậu tâm.

Nhìn chăm chăm nhanh chóng bay tới lợi kiếm, Mộc Trần cười, cười là quý dị như vậy cùng hèn mọn, hấn dùng hết quanh thân tia khí lực cuối cùng đơn chỉ hướng trước điểm nhẹ, một cổ yếu ớt linh lực hướng về kịch xạ mà đến phi kiếm lướt tới, nhưng cho dù là lại yếu ớt lực lượng, cũng đủ để cái biến chuỗi này lợi kiếm phi hành quỹ tích.

Ngay vào lúc này, giữa thiên địa một điểm hàn mang đột ngột thoáng hiện, từ Mạc Tiểu Lâu phía sau nhanh như điện chớp đánh tới.

Kia là một thanh thủy lam sắc tuyệt thế hảo kiếm, tạo hình cũng không thể nào đặc biệt cùng độc đáo, nhưng cũng là ít có tinh phẩm, lộng lẫy, uy lực khiếp người, kéo dài ra một đạo lưu quang trường long, thẳng tắp mà tinh chuẩn mà đâm về Mạc Tiểu Lâu hậu tâm!

"Phốc xích ——"

Trùng lớn đôi mắt bên trong có chỉ là kinh ngạc cùng khó có thể tin, Mạc Tiểu Lâu chậm rãi cúi đầu xuống, thỉnh thoảng thấy ngực lộ ra một đoạn thủy lam sắc mũi kiếm, toàn thân lưu quang bốn phía...

Một thân tu vi bị phong, lúc này Mạc Tiểu Lâu thật là không thể làm gì, chỉ có thể mất thấy máu tươi của mình theo chuỗi này thân bình lợi khí vù vù mà dâng trào...

Xuyên qua ngực bụng tổn thương đối với một giới Kim Đan kỳ cường giả tới nói cũng không đáng kể chút nào, chỉ cần tu là còn tại, thoáng qua liền có thể khôi phục, hoàn hảo như lúc ban đầu, đây cũng là tu chân giả thông thiên tạo hóa chỗ.

Thậm chí, bước vào Nguyên Anh cảnh giới đại năng, càng là ngay cả nhục thân hủy hết đều không đủ gây sợ, chỉ cần Nguyên Anh bất diệt, như vậy thì là siêu thoát thế ngoại, bất tử chi thân, vĩnh tồn giữa thiên địa.

Nhưng Mạc Tiểu Lâu trên mặt y nguyên vẫn là lộ ra một tia khó mà che giấu vẻ thống khổ.

Chỉ vì hấn nhận ra thanh kiếm này.

Hoặc là nói, bám vào tại thanh kiếm này bên trên kia một cổ quen thuộc mà để hấn khó mà quên được linh khí.

"A!"

Mạc Tiểu Lâu ngửa mặt lên trời phát ra tê tâm liệt phế gào thét, chẳng biết tại sao, một kiếm này lại đau tận xương cốt.

"Tiểu tử! Ngươi không sao chứ? Mẹ nhà hấn các người Khôn Thương tông thật hèn hạ!"

Lúc này Côn Dương Tử lòng nóng như lửa đốt, chửi ầm lên.

Chỗ ngực máu tươi tiếp tục phun trào ra, bởi vì nhận lấy một kích này, Mạc Tiểu Lâu lòng như tro nguội, trong lúc nhất thời thể nội phù văn phòng ngực cũng xuất hiện lỗ thủng, trong nháy mắt, trật tự thân liên lực lượng đã xâm nhập kinh mạch của hấn ở trong.

"Vi... Vì cái gì...", vẻ mặt hốt hoảng bên trong, Mạc Tiểu Lâu dùng hết chút sức lực cuối cùng, quay đầu nhìn về phía cái kia xuất hiện tại sau lưng cách đó không xa tiêm tiêm thân ảnh.

Tư Đồ Tĩnh hồng nhan vẫn như cũ, phiến nhược kinh hồng, vẫn là như vậy sờ sờ động lòng người. Chỉ là hiện tại, tám kia tuyệt khuôn mặt đẹp bên trên lại tràn đầy kinh ngạc cùng hoảng sợ.

"Không. . . . Tại sao có thể như vậy? Ta rõ ràng nhầm chuẩn chính là Côn Dương Tử. . . ."

Tư Đồ Tĩnh ánh mắt mờ dần, không ngừng mà lắc đầu, kia tản mát đến bên hông tóc xanh, có mấy sợi bị nàng tuôn trào ra nước mắt dính vào trên gương mặt, càng thêm thống khổ động người.

Mạc Tiểu Lâu từng là trong lòng nàng đỉnh thiên lập địa anh hùng, duy nhất đáng giá tư định ám hứa nam tử, thậm chí bởi vì tưởng niệm qua cắt mà sinh ra tâm ma, sao liệu hẳn đúng là cùng mình cừu nhân giết cha thông đồng làm vậy, vì cá mè một lứa, loại kia toàn tâm thấu xương thống khổ, người bên ngoài căn bản khó có thể tưởng tượng.

Nhưng mà, đối Mạc Tiểu Lâu tới nói cũng giống vậy, kiếm thương có thể coi nhẹ, nhưng đau lòng lại không có thuốc chữa.

.....^,..^..... Coverted by づつHuyền☆つLinh.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Buff....Cầu bao nuôi.....^,..^.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Sát phạt

Ngơ ngác nhìn qua tấm kia thê mỹ mà mặt tái nhợt lố, giờ khắc này đã đau lòng như dao cắt, tại mình khôn quần nguy nan lúc phía sau thứ kiếm người, đúng là từ nhỏ yêu tha thiết sự tỷ. Giờ này khắc này, hẳn chỉ cảm thấy như rơi xuống vực sâu, giữa thiên địa lại không một chút nhan sắc.

"Bành!"

Mạc Tiểu Lâu một chương hung hăng đập vào bộ ngực mình, chuỗi này phi kiếm màu xanh nước biển lập tức đến bay ra ngoài, lại trở lại Tư Đồ Tĩnh trong tay.

Nhìn xem trên thân kiếm máu đỏ tươi nước đọng, Tư Đồ Tĩnh trong đầu trống rỗng, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, nước của mình linh phi kiếm có một ngày sẽ đâm xuyên Mạc Tiểu Lâu lòng ngực.

"A... ."

Đại lượng máu tươi từ trong vết thương phun ra ngoài, Mạc Tiểu Lâu ngửa mặt lên trời phát ra gào thét, hẳn hiện tại liền giống như một đầu sinh mệnh hấp hối dã thú, hoàn toàn lâm vào trạng thái điên cuồng.

"Xi xi ——"

Nhưng mà sau một khắc, một chút đột nhiên xuất hiện biến hóa rất nhỏ, để hẳn đột nhiên hồi phục thần trí.

Giảm bớt.

Trật tự thần liên đối với hẳn phong cảm năng lực tựa hồ giảm bớt, không đúng..

Không phải tựa hồ!

Kia cổ phong cảm lực lượng là rõ ràng giảm bớt, Mạc Tiểu Lâu đối phát hiện của mình cảm thấy vui mừng, giờ khắc này trong đan điền nhận áp chế Kim Đan lại lần nữa sáng lên ánh sáng, bắt đầu chậm rãi vận chuyển, đây là một cái quái dị hiện tượng, hẳn không thể nào hiểu được.

"Là nguoi máu!"

Côn Dương Tử cũng đã nhận ra điểm này, lập tức cũng là tốt một phen kinh ngạc, chợt cẩn thận dò xét một phen về sau, cái thứ nhất phát hiện môn đạo

chỗ.

Mạc Tiểu Lâu nghe vậy trong lòng khẽ động, cũng là kinh ngạc nhìn về phía những cái kia bị máu tươi của mình nhiễm đến dây xích, ngạc nhiên phát hiện, từ máu tươi tiếp xúc địa phương bắt đầu, nguyên vốn đã dung hợp được phù văn lập tức giống như thủy triều rút đi, biến mất theo còn có cái cổ để hấn bắt lực phong cầm thần lực.

Mạc Tiểu Lâu không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ, hấn biết mình thân thể mười phần quý dị, hơn nữa lúc trước còn hấp thu nào tởm nghĩa thâm ảo cổ lão phù văn, nhưng cũng chưa từng nghĩ tới lại sẽ có lợi hại như thế kỳ diệu, lần này nôn ra máu tại kia trật tự thần liên bên trên, đúng là làm cho kia nguyên bản hung hăng ngang ngược vô cùng thần liên phù văn như thế yếu thế.

Những cái kia lỏng lẻo cổ lão phù văn máu tươi cùng trật tự thần liên một khi đụng vào, như sỏi lạc bầy dê, chớp mắt giết đến đối phương không chừa mảnh giáp.

"Chuyện gì xảy ra! ! ?" Nhìn qua kia lập tức lại âm đạm thu nhỏ lại trật tự thần liên,

Một màn quý dị này làm cho kia Mộc Trần lập tức khóe mắt, già mắt đều nhanh tròn lòi ra.

Đây chính là tập kết ở đây tất cả mọi người trong lòng tinh huyết thể công a, mắt thấy có hiệu quả phía dưới đã thành thành tích, sao liệu lại đột nhiên suy tàn, như là gặp chuột mèo đồng dạng.

"Phá cho ta!" Mạc Tiểu Lâu tự nhiên không chịu bỏ qua cơ hội này, dưới mắt tu vi đã là khôi phục bảy tám phần, toàn thân kim quang đại phóng, nhất cổ tác khí, lấy tay đao không cần tốn nhiều sức chặt đứt bên cạnh đã cùng bài trí tương tự trật tự thần liên, sau đó cực tốc lướt đi thần liên thu nạp, mang theo đạo đạo mộng lung tàn ảnh, xảo trá mà lăng lệ một trào, mang theo mảnh vàng vụn đoạn thép chỉ lực, không chút lưu tình chụp vào kia Mộc Trần.

"Không được! !" Mộc Trần hoảng hốt, muốn bứt ra thoát đi, làm sao trong lòng tinh huyết đã mất hơn phân nửa, trạng thái không tốt, hành động đúng là dị thường kéo dài, bị nhanh như thiểm điện Mạc Tiểu Lâu một trào xuyên ruột phá bụng, máu tươi dâng trào ở giữa, Mạc Tiểu Lâu bàn tay nắm lấy đầm máu ruột cùng một viên kim quang sáng chói Kim Đan phá lung mà ra.

Đối với suy tử có thể muốn mạng hấn người, hấn xưa nay sẽ không có nửa điểm lưu tình, hai mắt không có chút nào thương xót, không từng có hơn phân nửa phân do dự, càng không để Mộc Trần có bất kỳ cầu xin tha thứ chỗ trống, tại chỗ chính là một chương hung hăng đập vào kia Mộc Trần đỉnh đầu.

Hấn hiện tại chẳng qua là cảm thấy lửa giận trong lòng ngực đã nhanh đem thân thể no bạo, hấn nhất định phải phát tiết ra ngoài.

Chỉ nghe một tiếng xương vỡ vụn giòn vang, Mộc Trần đỉnh đầu đều toàn bộ thay đổi hình, máu tươi óc bắn tung toé, lại như cũ trũng lõm lấy hai mắt, vô lực ngã rơi xuống, chết không nhắm mắt, cặp kia hào không sức sống chết trong mắt chiếu ra cuối cùng một hình ảnh chính là mình giữa ngón tay càn khôn nhấc từ vật tuột tay mà bay, đã rơi vào Mạc Tiểu Lâu trong tay.

"Các ngươi đều là đồng lõa."

Toàn thân dính đầy Mộc Trần máu tươi, tựa như một tôn hoàng kim Ma Thần, Mạc Tiểu Lâu đại thủ nhô ra, một nháy mắt tất cả hư nhược Khôn Thương tông đệ tử đều tại tiếng hét thảm bên trong bị Nghiệp Hỏa đốt cháy thành hư vô, ngoại trừ một viên lại một viên Kim Đan cùng từ vật vụn dụng bị Mạc Tiểu Lâu thu về bên ngoài, cái gì đều không thừa lại.

Tu Chân Giới chưa từng có đồng tình cùng thương yêu, có chỉ là mạnh được yếu thua, Mạc Tiểu Lâu từ tiểu tính thuần lương, tuy là qua nhiều năm như vậy nhận lấy các phương ô nhiễm tính gồm tạo, tính tình trở nên tàn nhẫn quả quyết không ít, nhưng trong tiềm thức y nguyên tồn tại lấy mấy phần lòng trắc ẩn.

Bây giờ lại bởi vì lúc trước ra ngoài thiện tâm cùng kia Lục Hạo nói nhảm quá nhiều mà dẫn đến kia Mộc Trần có cơ hội bố sát cục, chẳng những không có kịp thời hạ sát thủ bắt ra rồi đi, càng là suy tử mệnh tang tại đây.

"Loại sự tình này, ta tuyệt không cho phép lại xuất hiện lần thứ hai..."

Nhưng mà hấn cũng không biết, làm hấn như thế chán ghét thế giới này nguyên nhân cũng không phải là những này, mà là Tư Đồ Tĩnh kia xuyên tìm một kiếm.

Rủ xuống song quyền chậm rãi nắm chắc đồng thời, Mạc Tiểu Lâu trong mắt bỗng nhiên hiện lên một vòng ngoan lệ hồng quang, có như vậy một nháy mắt, khí tức của hấn tựa hồ có không tầm thường chuyển biến.

Cùng Mộc Trần đồng dạng, Lục Hạo lúc này cũng là nộ mạnh hết đà, chỉ có thể trở mắt nhìn Khôn Thương tông môn nhân giống heo dê bị người đồ sát.

"Mạc Tiểu Lâu! Ngươi mau ra tay giết ta!"

Gặp đại thế đã mất, Lục Hạo thà chết không muốn chịu nhục.

"Bành!"

Lục Hạo ngực bị một cước đạp trúng, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể hướng phía dưới bay rớt ra ngoài. Nhưng cũng không thương tới

tính mệnh.

Đương cái cuối cùng đáng chết Khôn Thương tông đệ tử tại kim quang sáng chói Nghiệp Hỏa bên trong hóa thành một chùm bột mịn bị gió thổi tán, mảnh này phảng phất Luyện Ngục tiểu thế giới, mới là rốt cục quay về yên tĩnh.

Nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên, vạn vật đều là nói.

Bởi vì cái gọi là ba ngàn đại đạo, đều có thể chứng đạo. Vô luận là Tu Chân Giới công nhận những cái kia chính đạo, bao quát Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành Đạo, lấy phổ độ chúng sinh mà cầu nghiệp quả mẫn sinh đạo, Phật đạo, phật đạo, dưỡng khí đạo các loại, hoặc là cái gọi là ma đạo bên trong tu la đạo, sát đạo, cô đạo, yểm đạo các loại, căn cứ tổ tiên tổng kết mà ra kinh nghiệm, chớ nói tu sĩ đại đạo trăm sông đổ về một biển, đều có thể thành tiên, cho dù là ngay cả người phạm tặc tiểu đạo, cũng có thể thành tựu nhục thể Á Thánh, bằng siêu phẩm lãnh hội chỉ điểm giang sơn.

Lấy thiêu chôn vui đám người hừng hực Nghiệp Hỏa làm bối cảnh, Mạc Tiểu Lâu đạp không mà đi, thần sắc lại là có chút hốt hoảng, xưa nay tu kim chi Ngũ Hành Đạo hần, bởi vì lúc trước đại khai sát giới, lại là đánh bậy đánh bạ nhập thân bí sát đạo, con người không ngừng thu nhỏ khuếch trương, lâm vào vòng lặp vô hạn.

Đột nhiên, hần sắc mặt đại biến, chỉ vì thể nội kim quang phù văn bỗng nhiên hừng hực lên, tùy theo sinh ra chính là sâm nhiên mà quý dị hàn khí, đó là một loại thấu xương sát cơ.

Lại khó mà ngăn chặn!

"Giết! Giết! Giết! ! !"

Loại này sát cơ vừa xuất hiện, chính là Mạc Tiểu Lâu bản nhân cũng kinh hãi, toàn thân mỗi một khối xương cùng thịt, thậm chí ngay cả mỗi một giọt máu đều tại xao động cùng sôi trào, nhịp tim bỗng nhiên gia tốc trong chớp nhoáng này, tựa như trong đầu có vô số cái ác quỷ tại cười đùa, tức giận mắng, kêu gào, điên cuồng gào thét.

Trước mắt tầm mắt, cũng tại thời khắc này bị một loại huyết sắc đỏ thắm cho xâm nhiễm, thậm chí còn có bùng tình như thực chất sền sệt huyết tinh chi khí đập vào mặt.

Quả thực như chỗ trong núi thâm biển máu!

.....^,...^..... Coverted by ๔๓๔๓Huyền★๔๓๔๓Linh.....^,...^.....

.....^,...^..... Cầu Nguyệt Phiếu....Cầu Tiên Đâu.....^,...^.....

.....^,...^..... Cầu Buff....Cầu bao nuôi.....^,...^.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Thức tỉnh

Loại này sát cơ vừa mới xuất hiện, chính là Mạc Tiểu Lâu bản nhân cũng kinh hãi, toàn thân mỗi một khối xương cùng thịt, thậm chí ngay cả mỗi một giọt máu đều tại xao động cùng sôi trào, nhịp tim bỗng nhiên gia tốc trong chớp nhoáng này, tựa như trong đầu có vô số cái ác quỷ tại cười đùa, tức giận mắng, kêu gào, điên cuồng gào thét.

Trước mắt tầm mắt, cũng tại thời khắc này bị một loại huyết sắc đỏ thắm cho xâm nhiễm, thậm chí còn có bùng tình như thực chất sền sệt huyết tinh chi khí đập vào mặt.

Quả thực như chỗ trong núi thâm biển máu!

Theo trận kia không hiểu thấu sát cơ bắt đầu thăng hoa, Mạc Tiểu Lâu trong mắt sâu kín sáng lên một vòng quý dị hồng quang, sắc mặt của hần bỗng nhiên trước nay chưa từng có âm trầm, giữa cổ họng phát ra từng đợt uyển như là dã thú trầm thấp "Sột soạt sột soạt" âm thanh, toàn thân gân xanh phảng phất nhuyễn trùng chậm rãi nhúc nhích, thân thể phảng phất trống rỗng nở ra mấy phần, màu da bày biện ra giống như giống như lửa thiêu màu đỏ,

sợi tóc cũng từ gốc rễ dần dần trắng bệch, một lát sau đúng là trở nên tuyết trắng tỏa sáng, phát sinh đáng sợ biến hóa.

"A! ! !"

Hắn đột nhiên ngửa mặt lên trời thét dài, màu đen ma khí cuộn cuộn lấy xông ra hắn đỉnh đầu, như nham tương hỏa trụ phóng lên tận trời, liền để cho đến kia vô ngần thương khung, đều bị xé nứt mở một cái cự đại tinh không đen nhánh khe hở.

"!" Cách đó không xa, Tư Đồ Tình cùng Tô Trang Nhã đều hoa dung thất sắc, bị kia cổ tàn mạn ra Hắc Ma khí thổi bay trăm ngàn trượng xa, riêng phần mình va sụp phương xa sơn phong, lẫn nhau miễn cưỡng ổn định thân hình, tại Hắc Ma khí bên ngoài chỗ chìm chìm nổi nổi, hoảng sợ hướng vào phía trong quan sát.

"Ủm? Tiểu tử, người thế nào?" Phát giác được tức chủ dị trạng, Côn Dương Tử lập tức cũng là rất là hải nhiên, thuận tay bài trừ rơi còn sót lại trật tự thần liên nữ tử áo đỏ bay người lên trước, sắc mặt kinh ngạc nhìn xem hắn, để Côn Dương Tử ngoài ý muốn chính là, lấy cái này cổ khôi lỗi Nguyên Anh kỳ tu vi, lại cũng có chút khó mà chống cự trận kia bàng bạc mệnh mỏng Hắc Ma khí, xinh đẹp thân thể bị thổi làm không ngừng chậm rãi về sau xê dịch.

"Lực lượng thật mạnh..." Trong lúc nhất thời Côn Dương Tử bị chấn động, một trận như lọt vào trong sương mù, đối với Mạc Tiểu Lâu quý dị biến hóa, liền ngay cả lịch duyệt phi phạm hắn, đều là nhìn không ra cái sâu cạn tới.

Có thể áp chế mình Nguyên Thần nhục thể, quả nhiên không tầm thường, có độc đáo cùng chỗ kỳ lạ.

Cái này không hiểu thấu suy nghĩ vừa ra tới, Côn Dương Tử trong lòng cũng là bình tĩnh không ít, mình chịu làm kẻ dưới không phải là bởi vì quá yếu, mà là bởi vì cái này tức chủ quả thật có chút khác loại cường đại.

...

Thường nhân không thấy được trong hư không, một bộ bạch y tung bay, một dung mạo bị mỏng lung thần quang che đầy nam tử cao lớn, chính xuất thần nhìn qua cái này giống như Ma Thần xuất thế hình tượng, như có điều suy nghĩ.

"Bản năng của thân thể, rốt cục sơ bộ đã thức tỉnh a..."

"Vi đại đế chủ..."

Cùng một thời gian,

Ở xa không biết nhiều ít cái thế giới bên ngoài, tên kia cùng Mạc Tiểu Lâu dùng vị diện phiêu lưu bình liên hệ đến thiếu nữ đột nhiên gương mặt xinh đẹp đại biến, nhìn trong tay vù vù rung động xao động bất an tĩnh thạch mảnh vỡ, nàng lập tức bình tĩnh khuôn mặt nhỏ, dùng vô cùng cừu hận khí tức, âm thanh lạnh lùng nói: "Đế... Cường!"

...

"A a a..."

Mạc Tiểu Lâu ngửa mặt lên trời gào thét, thanh âm chấn thiên động địa, trong lỗ chân lông nhao nhao chảy ra một cổ lại một cổ sền sệt ám máu đỏ tươi, đảo mắt đem cả người hắn xối thành một tôn huyết nhân, bao trùm tại bên ngoài thân máu theo hắc ma khí bạo động mà rất nhanh ngưng tụ kết vảy, đen thui lùi bám vào ở trên người hắn, không ngừng vỡ vụn cùng tái tạo lấy trên người hắn mỗi một tế bào tổ chức.

Cơ hồ đến cuồng hống đều nhanh hô phá tình trạng, hắn mới rốt cục im lặng, thiên địa cũng là tùy theo mới lại lần nữa chậm rãi bình tĩnh lại.

Cuộn cuộn lấy ngập trời ma khí, tại thời khắc này cuối cùng là bắt đầu chậm rãi thu liễm cùng tán đi, Mạc Tiểu Lâu kịch liệt thô thở gấp đình chỉ xao động, thể nội bạo loạn sát cơ cuối cùng là lắng xuống. Theo nhục thể của hắn khôi phục thái độ bình thường, một đầu ngân bạch sáng chói tóc dài cũng là chậm rãi hồi phục màu đen như mực.

Răng rắc..." Bộ mặt máu già đầu tiên tróc ra, lộ ra trắng nõn mà óng ánh má trái.

Ở nơi đó, vốn là có một đạo mang tính tiêu chí quán triệt trên dưới vết sẹo, bây giờ lại bóng loáng như ngọc, phảng phất mới sinh giống như trẻ nít tinh tế tỉ mỉ phần nộn, ngay cả một đạo lại là nhợt nhèo sẹo ẩn đều là không còn tồn tại.

Ngay sau đó, hắn toàn thân máu già đều vỡ vụn ra, phảng phất phá kén thành bướm, lộ ra toàn thân làn da kiêu nộn đến thậm chí có chút không tương nổi Mạc Tiểu Lâu.

"Vừa rồi, thân thể của ta... Đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì..."

Theo song trong mắt khát máu tinh hồng chỉ sắc bắt đầu dần dần lui, Mạc Tiểu Lâu thần trí cũng khôi phục thanh tỉnh, trải qua cái này thời gian ngắn một phen bạo động, hắn ngạc nhiên phát hiện thân thể của mình gây gò một vòng lớn, trạng thái thân thể phảng phất về tới mười sáu tuổi thời kỳ thiếu niên, nhưng cả người tinh khí thần lại là phá lệ sung mãn, liên tục không ngừng lĩnh khí tại hắn toàn thân ở giữa xuyên qua.

"Kim Đan đại viên mãn..."

Nếu như nói trước đó linh khí là sông ngòi, như vậy hiện tại trạng thái liền có thể dùng dòng lũ để hình dung, xuất đạo đến nay đã có quá nhiều lần kinh lịch Mạc Tiểu Lâu tự nhiên rất rõ ràng đây là đột phá đến toàn cảnh giới mới biểu hiện.

Kim Đan kỳ đại viên mãn.

Một cái danh xưng có tấn cấp Nguyên Anh kỳ giấy thông hành, cảnh giới toàn mới!

Nói cách khác, bây giờ Mạc Tiểu Lâu, chỉ kém một bước, liền có thể tiến quân Nguyên Anh liệt kê!

"Thế mà không giải thích được đột phá..."

Hoạt động một chút, cũng chưa phát hiện thân thể có cái gì dị trạng, xem ra ngoài ý liệu đột phá cũng không mang đến bất luận cái gì phá hư cùng dị chứng, trong lúc nhất thời Mạc Tiểu Lâu cũng là nhin không được cười lên, nguyên bản tự thân không bị khống chế bạo động còn để hấn mấy chuyển bóp một cái mồ hôi lạnh, không ngờ cái này đúng là một lần không giống bình thường đột phá.

"Chỉ bất quá, lần này động tĩnh, nhưng cũng là quá lớn chút, cũng thực quý dị."

Dù là làm người trong cuộc, Mạc Tiểu Lâu cũng là một trận hoảng sợ, chỗ tại cái kia nhập ma trạng thái, ngay cả chính hấn cũng không biết sẽ làm cái gì.

May mắn, như thế biến hóa, tựa hồ cũng không phải là chuyện gì xấu...

"Quan Hải Thiên, các người từng cái, đều chờ đó cho ta đi..."

Tu vi nâng cao một bước, Mạc Tiểu Lâu lòng tin cũng là tùy theo tăng vọt, chậm rãi nắm chặt lại quyền, trong đầu hiện ra những cái này bức tử mình ân sư thân ảnh, hấn chậm rãi hít sâu một hơi, song trong mắt, hấn ý phun trào...

Hiện nay, thực lực của hấn đã là thắng bức Nguyên Anh kỳ Quan Hải Thiên, tin tưởng không lâu sau tương lai, hấn tất nhiên là có cơ hội có thể đem chi đánh chết dưới chưởng, lấy báo huyết hải thâm cừ.

Mà tiến thêm một bước, chính là kia Đốc Thiên Thánh Điện!

"Mạc sư huynh... Hấn mới vừa rồi là nhập ma sao?" Nơi xa, Tô Trang Nhã che lấy máu chảy ở ạt vai phải chậm rãi phiêu lên trời, cùng Tư Đồ Tĩnh sóng vai, thanh âm có chút suy yếu hỏi.

Tư Đồ Tĩnh tại suy nghĩ xuất thần, đồng dạng bị Mạc Tiểu Lâu đột nhiên đại khai sát giới cùng theo sát phía sau dị biến cảm thấy rung động, nhưng càng nhiều vẫn là kinh sợ, trong lòng cơ hồ đã nhận định Mạc Tiểu Lâu đã là ma đạo, chợt gương mặt xinh đẹp bỗng nhiên băng lạnh xuống: "Chớ có lại để hấn Mạc sư huynh, hấn không phải chúng ta Khôn Thương tông người, cho tới bây giờ đều không phải!"

Nếu như nói, đâm bị thương Mạc Tiểu Lâu một khắc này Tư Đồ Tĩnh trong lòng tràn ngập áy náy, nhưng giờ phút này chính mắt thấy Mạc Tiểu Lâu tàn nhẫn giết chết đồng đạo đồng môn, mà lại thủ đoạn vậy mà cùng năm đó Côn Dương Tử giống nhau như đúc, năng lửa giận trong lòng bắt đầu lan tràn. Cẩn rằng, không chút nghĩ ngợi nói nói nhảm.

"Người vừa rồi cũng nhìn thấy, hấn là Côn Dương Tử kia đại ma đầu nanh vuốt, hấn là ma, là yêu nghiệt!"

Giờ khắc này, Tư Đồ Tĩnh đôi mắt đẹp bên trong chỉ có hận, vô luận là đã từng chỉ là nhắm vào Côn Dương Tử cũng tốt, tóm lại chuyện cho tới bây giờ, Mạc Tiểu Lâu ở trong mắt nàng cũng cùng chỉ không có gì khác nhau.

"Có thể..."

Tô Trang Nhã khẽ cắn môi đỏ, còn muốn lại vì chính mình một mực tin tưởng sư huynh giải thích vài câu, lại là đột nhiên gương mặt xinh đẹp ngưng tụ, vừa mới có chút hé miệng, lời nói đến răng ở giữa, lại là cái gì đều nói không nên lời.

Chỉ vì tại chỗ rất xa Mạc Tiểu Lâu, ánh mắt xuyên qua vô tận hư không, thấy được các nàng hai người.

"Chúng ta... Sẽ chết sao?"

.....^,...^..... Coverted by づつづHuyền★づづLinh.....^,...^.....

.....^,...^..... Cầu Nguyệt Phiếu....Cầu Tiên Đậu.....^,...^.....

.....^,...^..... Cầu Buff...Cầu bao nuôi.....^,...^.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Mới khôi lỗi

Tô Trang Nhã khẽ cắn môi đỏ, còn muốn lại vì chính mình một mực tin tưởng sư huynh giải thích vài câu, lại là đột nhiên gương mặt xinh đẹp ngưng tụ, vừa mới có chút hé miệng, lời nói đến rằng ở giữa, lại là cái gì đều nói không nên lời.

Chỉ vì tại chỗ rất xa Mạc Tiểu Lâu, ánh mắt xuyên qua vô tận hư không, thấy được các nàng hai người.

"Chúng ta... Sẽ chết sao?"

Đón kia nhìn như bình tĩnh mà hào không gọn sóng ánh mắt, một nháy mắt, Tô Trang Nhã lại toàn thân đều nổi da gà, hoa dung thất sắc, hồi tưởng trước một khắc từ kia Mạc Tiểu Lâu trên thân bạo phát đi ra đáng sợ sát khí, nàng trong đầu lập tức chỉ còn lại có sợ hãi cùng chiến căng.

Mạc Tiểu Lâu dĩ nhiên không phải đang nhìn nàng.

Kim quang sáng chói Nghiệp Hỏa còn đang thiêu đốt, không chút nào chưa từng liên lụy đến Tô Trang Nhã cùng Tư Đồ Tĩnh, Mạc Tiểu Lâu cuối cùng nhìn lê hoa đài vũ lại đôi mắt đẹp tràn ngập cừu hận Tư Đồ Tĩnh một chút, trong lòng không biết sao vẫn là kịch liệt đau nhức không hiểu, không có mở miệng giải thích cái gì, liền như vậy im lặng liếc mắt nhìn nhau, sau đó chợt lách người, tại hai nữ trong tầm mắt, cứ như vậy yên lặng biến mất không thấy gì nữa.

Động.

Bởi vì mất máu quá nhiều mà sắc mặt trắng bệch mà hư nhược Vương Khôi, lúc này chính trông mong nhìn qua cửa hang, đôi mắt già nua bên trong, đều là cuồng nhiệt về mừng rỡ, đang mong đợi phe mình viện quân mau chóng giết chết Mạc Tiểu Lâu cái kia đáng giết ngàn đao ác ma, về sau đến đây cứu viện.

Hắn đã không thể chờ đợi.

Chỉ là, bao trùm tại cửa động kia một tia Mạc Tiểu Lâu thần thức, lại như cũ vững chắc như chỗ, chậm chạp không thấy tán loạn.

"Một bang phế vật, ngược lại là nhanh lên a, lão phu cũng nhanh thoát lực." Vương Khôi cũng không cho rằng Mạc Tiểu Lâu sẽ giết ra khỏi trùng vây, không chút suy nghĩ qua loại khả năng này.

Khôn Thương tông thực lực hẳn làm quản lý giai tầng, không nói biết cái triệt để, nhưng vẫn là có mấy phần số lượng.

Có thể sừng sững ở trung thổ đại lục chỉ đỉnh vạn năm lâu mà bất hủ, Khôn Thương tông thực lực cùng nội tình, như thế nào kia chỉ là một cái Kim Đan hậu kỳ Mạc Tiểu Lâu có thể rung chuyển?

Đổi mặt phe mình cường lực viện quân đến, đặc biệt trong đó tất nhiên còn có kia người mang dị bảo trật tự thần liên Mộc Trần, đổi mặt dạng này đủ để giao sát Nguyên Anh đại năng đội hình, đừng nói là một cái Mạc Tiểu Lâu, liền là mười cái như thế Kim Đan hậu kỳ cộng lại cũng không có phần thắng chút nào, tất nhiên đền tội.

"Hô —— "

Đang lúc Vương Khôi trông mòn con mắt thời khắc, một trận gió nhẹ đột nhiên từ phía sau đánh tới, hắn vô ý thức quay đầu, lại lập tức phảng phất gặp quỷ trợn mắt hốc mồm.

"Tại sao là ngươi! ?"

Nhìn qua xuất hiện ở trước mắt thân ảnh,

Hắn không thể tin kinh hô lên, mặc dù tầm kia trái vết sẹo trên mặt chẳng biết tại sao biến mất, nhưng hắn liền là hóa thành tro cũng không có khả năng quên mất cái này ác mộng tồn tại.

"Xùy..."

Mạc Tiểu Lâu lặng lẽ nhìn qua hắn, cười nói: "Vương trưởng lão như vậy tha thiết mà vội vàng xao động, có phải là hay không đang chờ ở hạ? Nếu thật là nói như vậy, tại hạ thật là có chút thụ sùng nhược kinh đây này..."

"Vì cái gì ngươi còn sống! ?"

Nhìn qua kia lệnh người không rét mà run tiều dung, một nháy mắt sợ hãi lại lần nữa đánh lên Vương Khôi trong lòng, chẳng lẽ...

Tưởng tượng thấy mình vô luận như thế nào cũng không thể tin được cái kia kết cục, hắn toàn thân từng đợt run rẩy, hàn ý thẳng từ xương cột sống dâng lên, mồ hôi lạnh ứa ra.

Nhất là nhìn thấy kia theo sát phía sau lặng lẽ xuất hiện trong huyết động nữ tử áo đỏ, hắn cũng không biết là bị dọa đến vẫn là đông đến, cả người lại không ở run rẩy lên, răng không ở run lên, kia cổ um tùm chết khí uy áp trùng điệp, liên đới lấy cả cái huyết động nhiệt độ đều là bỗng nhiên thấp đến điểm đóng băng, cái này Vương Khôi đã mất đi tu vi, tự nhiên là bất lực kháng lạnh.

"Lão thất phu, đi!"

Sau một khắc, chớ bạch sắc mặt bỗng nhiên chìm xuống dưới, không còn nói nhảm nhiều, dò xét chương bắt lấy Vương Khôi đầu vai, thân hình khẽ động, lại biến mất không thấy.

Ở ngoài ngàn dặm một chỗ bát ngát thảo nguyên.

"Rít gào —— "

Hai tiếng vạch phá không khí duệ vang về sau, nắm lấy Vương Khôi chớ bạch xuất hiện, một thanh đem trong tay lão gia hỏa ném như chó chết ném xuống đất, thần sắc hờ hững nhìn xuống hắn.

Vương Khôi sợ hãi, giờ khắc này biết cái gì hi vọng cũng không có, lòng như tro nguội, ngược lại trên đồng cỏ không nhúc nhích, cũng không biết đang nhìn chỗ đó, hai mắt vô thần mà mờ mịt, một bộ từ bỏ trị liệu sinh không thể luyến bộ dáng.

Mạc Tiểu Lâu tốc độ rất nhanh, nhưng đang bay ra hang động thời điểm hắn cũng là chính mắt thấy ngoại giới kia giống như Hồng Hoang Luyện Ngục tàn khốc chiến trường, cùng... Máy cõ đang nằm thi thể.

Mà tại kia máy cõ trừ bỏ bị đốt rụi bên ngoài còn lại vì số không nhiều thi thể bên trên, mặc đều là hân Khôn Thương tông phục sức...

Kết cục có thể nghĩ, đã mất cần nhiều lời, càng không cần luận chứng.

"Lão già, ngươi cực kỳ không thành thật, đến như thế một cái phân thượng, lại vẫn sẽ cho ta hạ ngáng chân, lúc đầu ta là muốn lưu ngươi một cái mạng chó, nhưng là..."

Mạc Tiểu Lâu trong mắt sát cơ lóe lên, trải qua trước đó kia một phen không giống thuê biển, chẳng biết tại sao tâm tính của hắn bên trong lại nhiều hơn mấy phần trước nay chưa từng có thị sát cùng cuồng bạo, "Ngươi cùng Khôn Thương thạch ký kết huyết thệ khế hẹn, như thế nói đến, như không giết ngươi, cho dù là ta chạy trốn tới chân trời góc biển, Khôn Thương tông y nguyên có thể tìm được ta."

"Cho nên?" Vương Khôi nhìn hân một cái, đã không có nửa phần về sợ hãi, có chỉ là nhận liều mạng vô vị cùng không sợ.

"Cho nên, Vương trưởng lão vẫn là đi đầu một bước đi."

Mạc Tiểu Lâu mắt không biểu tình, chậm rãi giơ lên tay phải, trong lòng bàn tay, chậm rãi sáng lên bức người kim quang.

"Vậy thì tốt, ta chờ ngươi."

Vương Khôi thoải mái, trong mắt ngược lại là xuất hiện một vòng đùa cợt, hi vọng tại cái này thời khắc cuối cùng nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu tức hồn hèn đáng về.

Mạc Tiểu Lâu đương nhiên sẽ không mắc mưu của hân, hoặc là nói hân căn bản lười đi để ý tới cái này Vương Khôi cảm thụ, tay phải quả quyết đập xuống.

Vương Khôi trong nháy mắt khí tuyệt bỏ mình, thất khiếu chảy máu, chết không nhắm mắt, chớ bạch vẫy tay, môi của hân miệng há to mở, Kim Đan lập tức từ đó chui ra, bị chớ bạch thả tại tay trái bên trên, nặc cho Côn Dương Tử hấp thu.

"Tiếp xuống ngươi làm gì dự định?"

Nho nhò ăn no dừng lại, Côn Dương Tử tại tượng trưng nói tiếng cảm ơn về sau, hỏi.

"Người chết giá trị, có lẽ vượt xa khi còn sống."

Mạc Tiểu Lâu nhìn xem thi thể dần dần lạnh buốt cứng ngắc Vương Khôi, nhếch miệng lên một vòng ý vị sâu xa độ cong..

Thi thể dần lạnh, mà Mạc Tiểu Lâu vừa mới hạ quyết tâm, sau một khắc, thi thể trên đất lại là đột nhiên động.

Mạc Tiểu Lâu hơi có chút ngoài ý muốn nhú mày, tiếp lấy lại khôi phục bình tĩnh, cứ như vậy hờ hững nhìn xem hân chậm rãi ngồi thẳng người.

Thi thể dờ dẩn quay đầu nhìn về phía Mạc Tiểu Lâu, chợt tùy ý hoạt động một chút, toàn thân xương cốt phát ra một trận "Đôm đốp" giòn vang, tựa như còn sống, đột nhiên da mặt kéo ra, quái khiêu mà nói: "Hắn mù mù, lão gia hỏa này thật sự là Kim Đan cường giả a, gân cốt thật yếu ớt, không biết nên có bao nhiêu năm không hảo hảo tu luyện, thật là một cái không cầu phát triển gia hỏa."

Thanh âm hơi có chút bén nhọn, đúng là Côn Dương Tử thanh âm.

"Côn Dương Tử, may có người biết điều khiển thi thể, lão gia này thân xác thối tha, đối nhập Vương gia nhất định còn có dùng."

Xử lý Vương Khôi về sau, Mạc Tiểu Lâu lên tiếng.

"Người cùng ta nghĩ đến cùng nhau đi." Không chế Vương Khôi thi thể cười hắc hắc, Côn Dương Tử nói. Không chế một bộ Kim Đan kỳ thi thể, với hắn mà nói, xác thực chỉ là việc rất nhỏ.

"Đi thôi."

Việc nơi này đã xong, Mạc Tiểu Lâu cũng không còn trú lưu đã lâu, vẫy tay một cái, cả người liền là xông lên trời, sau lưng hắn, kia "Vương Khôi" tại thử nghiệm nhảy vọt mấy lần về sau, chậm ung dung bay lên, chợt dần dần gia tốc, theo dõi thi thể độ thích ứng gia tăng, "Vương Khôi" cũng là chậm rãi đi theo.

.....^,..^..... Coverted by ๔๗๒Huyền★๔๗๒Linh.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Buff....Cầu bao nuôi.....^,..^.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Trời sập

"Đúng rồi, Côn Dương Tử, người đã có thể không chế thi thể của hắn, lại không biết có thể hay không đọc đến hắn khi còn sống ký ức?" Mạc Tiểu Lâu ở phía trước nhanh như điện chớp, đồng thời trong lòng hướng Côn Dương Tử đặt câu hỏi.

"Bằng vào ta trước mắt tu vi, còn vẫn làm không được."

Côn Dương Tử không chút nghĩ ngợi trả lời, ngược lại cũng không sợ trò cười, không có có ngưng ngừng gì, "Dù sao chỉ là Kim Đan kỳ tiểu lâu la, linh hồn còn chưa hình thành Nguyên Anh, nhục thân vừa chết liền cái gì cũng bị mất, muốn tìm kiếm ký ức còn phải là linh hồn vẫn tồn tại tiền đề phía dưới."

"Người hỏi cái này làm cái gì?"

"Ta đang nghĩ, trước đó lão gia hỏa này nói cho chúng ta biết những chuyện kia, đến tột cùng có hay không pha tạp cái gì mờ ám?"

Mạc Tiểu Lâu mặt sắc mặt ngưng trọng, từ ngẩn ngừ văng lai bên trên nhìn, lão gia này nhưng xác thực không phải một trần tình du đích đáng, cho dù ở vào trong tuyệt cảnh y nguyên không quên mất cho bọn hắn âm thầm làm trộn lẫn từ thậm chí hạ sát cục, có thể thấy được làm người hướng dễ nghe nói là cẩn thận, hướng khó nghe nói liền là tiểu nhân hèn hạ, âm hiểm xảo trá.

Theo như cái này thì, trước đó có quan hệ với trận pháp chủ đạo người thuyết pháp, không đủ đều tin.

"Theo ta đối với tình người hiểu rõ, muốn lão gia hỏa này thành thành thật thật giảng nói thật, khả năng không lớn." Côn Dương Tử nói.

Nghe vậy, Mạc Tiểu Lâu trầm mặc hồi lâu, nhúu mày suy nghĩ sâu xa. Dưới mắt hắn đã đổi mới là không dám tùy tiện làm việc, Côn Dương Tử nói ít cũng sống hơn trăm tuổi, nhân sinh lịch duyệt trắc bầy, đã ngay cả hắn đều nói như vậy, như vậy mình đích thật là không thể khờ dại tin tưởng Vương Khôi trước đó cáo tri tin tức, chỉ ít không thể tất cả đều tin vào.

"Vẫn là hành sự tùy theo hoàn cảnh, đi một bước nhìn một bước đi."

Mạc Tiểu Lâu búi ngời thờ dài, trong lòng thận trọng không ít, đạo, "Đến lúc đó ngời lấy lão gia hỏa này thân phận xâm nhập Vương gia, trước tìm kiếm tình báo đi."

"Yên tâm, son nhân tự có diệu kế." Côn Dương Tử thần bí cười hắc hắc.

"Nói nghe một chút." Chớ bạch nghiền ngẫm địa" a" một tiếng.

"Như thế như vậy..."

Một người một thi xẹt qua Trường Thiên, ở sau lưng kéo dài ra hai đạo mây khói trường long, hướng về mặt trời chiều ngã về tây chỗ mau chóng đuổi theo.

Rất nhanh, trời liền tối.

...

Đại Tương lĩnh, Vương gia.

Trăng lưỡi liềm treo cao, sao trời rất thưa thớt tản mát tại trong màn đêm, phác sọc không thôi.

Vừa mới vào đêm, toàn bộ Vương gia chỗ khôn vương thành đã là một mảnh đèn đuốc sáng trưng, ồn ào náo động không giảm ban ngày Thần ở giữa.

Xanh đậm muốn màn đêm đen tối không trung, Mạc Tiểu Lâu cùng Vương Khôi đứng sóng vai, nghiêng nhìn toà kia không lớn lại nguy nga phồn hoa chân núi thành trì.

Ngũ Hành Bát Quái, cần khôn khảm ly cần khôn khảm ly chấn cần tồn đối bên trong, cần là trời, khôn là đất, Vương gia đem thực dân chi thành đặt tên là khôn vương thành, cũng là ẩn dụ trong đó có bất thể ra Thổ hệ bí bảo.

Đương nhiên đây chỉ là Mạc Tiểu Lâu căn cứ lúc trước Vương Khôi lời nói liên tưởng suy đoán, không phải cái gì trọng yếu khâu, quay đầu đối Vương Khôi nói: "Kế hoạch của ngời có bao nhiêu phần trăm chắc chắn thành công?"

"Quản mẹ nó mấy thành nắm chắc, làm trước lại nói." Côn Dương Tử rất có khí thế một đi không trở lại.

"Hết thầy cẩn thận." Mạc Tiểu Lâu trịnh trọng nói.

"Yên tâm, hành động chỉ là một cỗ thi thể mà thôi, cho dù gặp bất trắc cũng không sao." Vương Khôi nghịch ngợm hướng về phía hấn chớp mắt vài cái, loại hành vi này biểu lộ xuất hiện tại một cái tràn đầy nếp nhăn lão hồ ly trên mặt quả thật có chút quý dị, cực lớn không cần đổi.

"Huống chi, tình cảnh của ngời hấn là sẽ so ta nguy hiểm hơn, vẫn là trước lo lắng hạ... Chính ngời đi." Côn Dương Tử hài hước cười nói.

"Ừm. Ta sẽ chú ý. Như vậy tiếp xuống..." Mạc Tiểu Lâu nhin không được cười lên, Côn Dương Tử người này nhìn như càn rỡ, kì thực tâm mảnh như tờ, cũng không ngu phát sinh cái gì quá lớn ngoài ý muốn, trong lòng nghĩ như vậy, hấn bỗng nhiên nhô ra tay phải, không thấy hấn như thế nào súc thế, kim quang hùng hực ở giữa, chính là nặng nề mà đập vào Vương Khôi đầu vai, đại lực trút xuống phía dưới, cái sau cả người nhất thời âm ỉ kêu to bay ra ngoài, khoa tay múa chân, tựa như lưu tinh trụ lạc xẹt qua bầu trời đêm, đánh tới hướng kia khôn vương thành.

Roi xuống tốc độ nhanh như thiểm điện, đến mức cùng không khí ma sát ra lửa cháy hùng hực, dù là có linh khí hộ thể y nguyên tránh không được bị cháy rụi quần áo.

...

"Báo —— "

Vương chủ phủ đệ, một tòa cực điểm xa hoa lầu các trên ban công, một bộ lông lấy áo bào tím nam tử trung niên chính cách không rót cho mình một bình trà ngon, dự định ngẩng đầu nhìn trăng, tại trầm tư ngộ đạo bên trong an hưởng cái này yên tĩnh ban đêm.

Nghe được thị vệ thanh âm hấn mảy kiếm có chút nhần lại, lại là cũng không quay đầu lại, y nguyên nhìn qua kia một vòng màu bạc trắng trắng lưỡi liềm, trong giọng nói hơi có chút bất mãn, nói: "Chuyện gì?"

"Tộc trưởng, việc lớn không tốt, Khôn Thương tông bên trong truyền đến tin tức, xưng bản tộc già Tổ Vương khôi sinh mệnh thạch đã vỡ nứt, Khôn Thương thạch phía trên huyết thể cũng đã tự động tiêu trừ..."

Thị vệ khom người thờ dài, vô cùng thấp thòm nói.

"Ngời nói cái gì?"

Cơ hồ là vừa dứt lời một nháy mắt, chỉ nghe "Răng rắc" một tiếng, bị áo bào tím trung niên nhân nắm ở trong tay chén ngọc lập tức vỡ ra, nước trà rơi

đầy đất.

Áo bào tím trung niên nhân hai mắt lập tức trừng lớn, bên trong nhảy lên vô cùng kinh ngạc mà kinh hãi ánh sáng.

"Vương Khôi lão tổ hần... Tựa hồ là đã... Đã... Chết rồi."

Thị vệ áp ứng.

Khóc mất hung hăng co quắp, áo bào tím trung niên nhân sắc mặt thảm biến, theo "Rác rồi" một tiếng, trước người hần kia tòa cổ kính bàn trà lập tức bị một cái chớp mắt từ ngược khí kinh đồ nhào.

"Làm sao có thể... Làm sao có thể..."

Áo bào tím trung niên nhân bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt cực kỳ bối rối, tin tức này đánh hần một trở tay không kịp, trước tiên nghĩ đến chính là mình cùng toàn bộ Vương gia lập trường.

Tại Khôn Thương tông Vương Khôi lão tổ vừa chết, như vậy nói cách khác, toàn bộ Vương gia chỗ dựa đã đổ...

Đối với Vương gia tới nói, đây không thể nghi ngờ là một cái tuyệt đại đả kích!

Cứ như vậy một nháy mắt thời gian, vương chấp sàu đến cơ tim một trận quặn đau, giống như là muốn chết đồng dạng, đứng như từ cao cao tại thượng thân đàn đột nhiên hung hăng ném xuống đất, lại phảng phất tại bùn nhão đồng trong vực sâu càng hãm càng sâu, cả người lập tức không có nửa phần khí lực, đứng đều suýt nữa đứng không yên, nếu không phải tại hạ nhân trước mặt còn muốn bận tâm mặt mũi, không phải lần này đã tê liệt trên ghế ngồi.

Đã bao nhiêu năm?

Vương chấp vĩnh hằng bất lão gầy gò trên khuôn mặt đều là vẻ u sầu, song mi chăm chú thâm tỏa, vô ý thức đi qua đi lại, chậm chạp mà trước nay chưa từng có phù phiếm cùng bất lực.

Vô luận là vô số năm trước tuổi nhỏ vô tri lúc không chịu đựng nhục mà chặt tổn thương đòi trước tộc trưởng nhi tử, dẫn đến gặp nguy cực hình xử trí, vẫn là tại trùng điệp tuyển chọn bên trong trở hết tài năng được tuyển Vương gia tộc trưởng thời khác, bị vào trong gia tộc đối địch phe phái đem hết toàn lực ám sát, hoặc là trước một hồi Đông Bắc thủ triều đột kích, giết đến Vương gia suýt nữa đều muốn té ra hỗn độn Thất Sát trận, hần đều chưa hề có như vậy bối rối bàng hoàng cùng bất lực qua.

Khi đó hần, xưa nay không sợ bất luận cái gì thị phi phi phi, bởi vì vì mẫu thân nói cho hần biết, trừ phi trời sập, nếu không không ai dám động ta Vương gia bình sĩ.

Mà đối với Đại Tương lĩnh Vương gia mà nói, tại xưng bá Trung Thổ đại lục đệ nhất tông phái Khôn Thương tông có được một chỗ cấm dùi, vị kia tại Vương gia trong truyền thuyết quả thực như tiên như thánh Vương Khôi, liền là chỗ dựa của bọn họ, liền là hậu thuẫn của bọn hần, liền là bọn hần trời.

Chỉ cần hần tại, thì Vương gia bất diệt, có thể trường tồn muôn đời, danh dương thiên cổ.

Thị vệ truyền đến tin tức này lại là để hần trở tay không kịp.

Không đúng.

Không phải bao nhiêu năm.

Mà là chưa từng có như thế sợ hãi cùng sợ hãi qua.

Từ hần kí sự lên.

Dù là hần vẫn chỉ là cái ngây thơ thời niên thiếu.

Nhưng là bây giờ, hần lần đầu ném đến tuyệt vọng tư vị.

Ngay cả quá khứ cảm thấy như vậy thánh khiết động người nguyệt nha, đều là tại lúc này hóa thành tuyệt vọng nhan sắc, từ hôm nay muộn bắt đầu, chắc hần liền không lại yêu ngắm trăng.

"Nhị đệ. . ."

Vương chấp chảy nước mắt.

.....^,.,^..... Coverted by づつHuyền★づつLinh.....^,.,^.....

.....^,...^..... Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,...^.....

.....^,...^..... Cầu Buff....Cầu bao nuôi.....^,...^.....

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Lắc lư

Cứ như vậy một nháy mắt thời gian, Vương Cháp sầm đến cơ tìm một trận quần đầu, giống như là muốn chết đồng dạng, đứng như từ cao cao tại thượng thân đàn đột nhiên hung hăng ném xuống đất, lại phảng phất tại bùn nhão đồng trong vực sâu càng hãm càng sâu, cả người lập tức không có nửa phần khí lực, đứng đều suốt nửa đứng không yên, nếu không phải tại hạ nhân trước mặt còn muốn bận tâm mặt mũi, không phải lần này đã tê liệt trên ghế ngồi.

Đã bao nhiêu năm?

Vương Cháp vĩnh hằng bất lão gầy gò trên khuôn mặt đều là vẻ u sầu, song mi chăm chú thâm tỏa, vô ý thức đi qua đi lại, chậm chạp mà trước nay chưa từng có phũ phịch cùng bất lực.

Vô luận là vô số năm trước tuổi nhỏ vô tri lúc không chịu đựng nhục mà chặt tổn thương đời trước tộc trưởng nhi tử, dẫn đến gặp nguy cực hình xử trí, vẫn là tại trùng điệp tuyển chọn bên trong trở hết tài năng được tuyển Vương gia tộc trưởng thời khác, bị vào trong gia tộc đối địch phe phái đem hết toàn lực ám sát, hoặc là trước một hồi Đông Bắc thủ triều đột kích, giết đến Vương gia suốt nửa đều muốn té ra hỗn độn Thất Sát trận, hẳn đều chưa hề có như vậy bối rối bàng hoàng cùng bất lực qua.

Khi đó hẳn, xưa nay không sợ bất luận cái gì thị thị phi phi, bởi vì vì mẫu thân nói cho hẳn biết, trừ phi trời sập, nếu không không ai dám động ta Vương gia bình sĩ.

Mà đối với Đại Tương lĩnh Vương gia mà nói, tại xưng bá Trung Thổ đại lục đệ nhất tông phái Khôn Thương tông có được một chỗ cảm dùi, vị kia tại Vương gia trong truyền thuyết quả thực như tiên như thánh Vương Khôi, liền là chỗ dựa của bọn họ, liền là hậu thuẫn của bọn hắn, liền là bọn hắn trời.

Chỉ cần hắn tại, thì Vương gia bất diệt, có thể trường tồn muôn đời, danh dương thiên cổ.

Thị vệ truyền đến tin tức này lại là để hắn trở tay không kịp.

Không đúng.

Không phải bao nhiêu năm.

Mà là chưa từng có như thế sợ hãi cùng sợ hãi qua.

Từ hắn kí sự lên.

Dù là hắn vẫn chỉ là cái ngây thơ thời niên thiếu.

Nhưng là bây giờ, hắn lần đầu ném đến tuyệt vọng tư vị.

Ngay cả quá khứ cảm thấy như vậy thánh khiết động người nguyệt nha, đều là tại lúc này hóa thành tuyệt vọng nhan sắc, từ hôm nay muộn bắt đầu, chắc hẳn liền không lại yêu ngắm trăng.

Đang lúc Vương Cháp mê mang mà bất lực nhìn qua kia một vòng trăng lưỡi liềm, bàng hoàng thất thố đến tựa hồ ngay cả nên nghĩ cái gì cũng không biết thời điểm.

Một điểm đen, đột ngột xuất hiện tại một màn kia trắng noãn trăng khuyết bên trên, Vương Cháp cực kỳ xác định đây không phải là trên mặt trăng bóng ma, bởi vì điểm đen tại càng thả càng lớn.

Tối gần, là một quả cầu lửa.

Càng gần,

Có thể nhìn thấy đoàn kia hòa cầu bên trong bao vây lấy một cái chạt vật không chịu nổi bóng người.

Đội đến Vương Chấp thấy rõ bóng người kia khuôn mặt, cũng vì thế cảm thấy kinh ngạc cùng mừng như điên một sát na, bóng người đã lấy roi xuống hình thức bay đến trước mắt hắn, mắt thấy liền muốn đâm vào trên ban công, tiến tới cùng dưới chân hắn toà này có giá trị không nhỏ quỳnh lâu ngọc vũ đồng quy vu tận.

"Ông ~" một trận quỷ dị vì âm thanh, phảng phất là mang theo một loại nào đó kì lạ âm luật, trong nháy mắt này rất là đột ngột vang lên.

Theo sóng âm lấy mắt trần có thể thấy gọn sóng không gian đập dồn lái đi, tại vương cơ núi trước mắt kia một vùng không gian bên trong, đột nhiên là sáng lên một trận ngũ thái ban lan huyền quang.

"Bành ——" cái kia đạo cùng không khí ma sát ra liệt điểm thân ảnh không bị khống chế giáng xuống, lại là tại rơi vào huyền quang phạm vi lúc liền bị ngăn lại, không cách nào có chút tiến thêm.

"Vương gia này có chút ít đạo, ngay cả kiến trúc bên trên đều được gia trì lấy không kém vòng phòng hộ." Cùng một thời gian trên không trung, tiềm phục tại Mạc Tiểu Lâu trong thân thể Côn Dương Tử trước tiên đem tình báo chuyển đạt.

Bóng người bắt lực ngã rơi đi xuống trong chớp nhoáng này, vương cơ núi động, hắn mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, ánh mắt bên trong trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nhưng cái này lại cũng không ảnh hưởng hắn cấp tốc xuất thủ, thân hình gấp như thiểm điện nhảy ra ban công, đuổi sát bóng người mà đi, lập tức đại thủ nhô ra, đem đạo nhân ảnh kia hộ dưới, cẩn thận từng li từng tí đỡ lấy bay trở về ban công.

"Tại không xác định kia Vương gia là đều biết Vương Khôi đã chết điều kiện tiên quyết, ngươi phải tùy thời chuẩn bị sẵn sàng, tùy cơ ứng biến."

Mạc Tiểu Lâu tại không trung chìm nổi, góc áo lướt nhẹ, mặt không thay đổi quan sát phía dưới kia một tòa xa hoa xa hoa lăng phí trung tâm lầu các.

"Biết biết, còn cần ngươi dạy?"

Côn Dương Tử hiển nhiên không thích bị một cái trong mắt hắn xem ra vẫn chỉ là cái miệng còn hơi sữa hậu sinh tử thuyết giáo, hơi hơi không kiên nhẫn nói, "Mạc tiểu tử ngươi cứ việc nhìn tốt, xem ta như thế nào lác lư đám này rửa con bê, bản đại gia diễn kỹ này khi còn bé thể nhưng là qua được thưởng."

"Cái gì thưởng?"

Không hiểu vui cảm giác, Mạc Tiểu Lâu trong lúc nhất thời buồn cười, bất quá ngẫm lại cũng thế, mình lần thứ nhất kiến thức Côn Dương Tử cái này cái gọi là đại ma đầu, không phải cũng là tại đối phương giả mượn người khác thi thể tình huống dưới?

Mà lại một lần kia, nếu không phải là kia ma đạo lâu la xem thấu Côn Dương Tử quỷ kế, mình Khôn Thương tông một nhóm nhiều người như vậy chỉ sợ sớm đã mơ mơ màng màng bị hắn đùa nghịch xoay quanh, có thể thấy được liên quan tới diễn kỹ cái này một hạng mục, xác thực không cần lo lắng Côn Dương Tử sẽ không có cách nào đảm nhiệm.

"Ta là đang nói cái gì thưởng sự tình sao? Ngươi quản ta cái gì thưởng?"

Côn Dương Tử một trận không hiểu thấu.

"Ta chỉ là hiểu kì ngươi được cái gì thưởng a."

Mạc Tiểu Lâu biểu thị vô tội, nhún vai, không biết Côn Dương Tử vì sao tức hờn hển.

"Con mẹ nó chứ mẹ nó là tại nói gì với ngươi thưởng sự tình sao? Ta sẽ nói với ngươi chính là con mẹ nó chứ mẹ nó diễn kỹ tốt!" Côn Dương Tử thần thức ngo ngoe muốn động.

"A, vậy ngươi đến cùng được cái gì thưởng a?" Mạc Tiểu Lâu nhún mày.

". . . Ngươi chỉ cần biết ta lập tức liền muốn đến sáng ý tự sát thưởng."

. . .

Vương Khôi mờ ra già mắt, trong tầm mắt xuất hiện trước nhất chính là tám kia góc cạnh rõ ràng gầy gò mặt, cùng kia một đôi hẹp dài cùng mang theo ăn cần vô trướng mắt.

"Nhị đệ. . . Thật là ngươi?"

Thật là ta? Có ý tứ gì, nhìn hắn phản ứng này, chẳng lẽ biết lão già này đã chết?

Côn Dương Tử lúc này trong lòng run lên, nghiêm mặt nói thẳng, dương cả giận nói: "Không phải ta còn có thể là ai? Bất hiếu tử tôn, ngay cả lão phu đáng đáp ra sao đều quên! ?"

"Không, không dám. . ." Vương Cháp hoảng vội cúi đầu khom người, mặc dù cùng là bào đệ, nhưng bởi vì thân phận to lớn cách xa, Vương Cháp đối chính mình cái này đệ đệ vừa kính vừa sợ. Hậu phương thị vệ kia cũng bị trước mắt một màn này sợ ngây người, lão tổ tông không chết sao, làm sao còn sống sờ sờ xuất hiện ở đây, mặc dù là thiếu đi cái cánh tay. . .

"Nhị đệ, ngươi làm sao. . ." Vương Cháp cũng chú ý tới điểm ấy, ánh mắt kinh ngạc nhìn xem Vương Khôi chỗ cụt tay.

Lấy đại năng thủ đoạn của tu sĩ, muốn chữa trị một con tay cụt cũng không phải việc khó, khiến người ngoài ý chính là cái này Trung Thổ đại lục ở bên trên lại còn có người có thể làm bị thương như nhị đệ như vậy Kim Đan kỳ cao nhân, nhất là hắn vẫn là thân là Trung Thổ kẻ thống trị Khôn Thương tông cao tăng, tại loại kia trùng điệp bảo vệ dưới, cho dù là có năng lực gây nên tàn Kim Đan cao thủ người, cũng chưa chắc có thể làm được điểm này.

Nhưng bây giờ Vương Khôi tay cụt lại là sự thật không thể chối cãi, đây là một cái đáng sợ hiện tượng, đến tột cùng là gặp như thế nào địch thủ, sẽ luân lạc tới như vậy thế thảm tình trạng. Hồi tưởng trước một khắc Vương Khôi từ trên cao rơi xuống trăng cảnh, bộ kia không tự chủ được bộ dáng chật vật, cũng rõ ràng là ở trên không bị người đánh rơi xuống.

"Đừng nói nhảm, tranh thủ thời gian cho ta phát động hỗn độn Thất Sát trận! ! Không thấy được ta bị đã thương nặng sao, có ghê gớm cao thủ đang đuổi giết ta, nhanh, khởi động trận pháp! !"

.....^,..^..... Coverted by ๔๐๒Huyền★๔๒Linh.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Buff...Cầu bao nuôi.....^,..^.....

Các bạn có thể xem các truyện mình convert tại đây: <http://truyencv.com/member/58829/>

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Công kích

"Khởi động hỗn độn Thất Sát trận?"

Vương Cháp nghe xong, rõ ràng ngẩn người, hắn có chút kinh dị mà nhìn xem Vương Khôi, ánh mắt hơi lấp lóe, hiem ngạc nhiên nói: "Nhị đệ là đang nói đùa sao?"

"Ừm?" Vương Khôi sắc mặt lạnh lẽo, "Ngươi nhìn ta bộ dáng này, như thế nào giống như là tại cùng ngươi nói đùa! ?"

"Gia hỏa này phản ứng không thích hợp, có trá!" Cùng một thời gian, Mạc Tiểu Lâu nghe được Côn Dương Tử trong lòng hắn lên tiếng. "Trận này đánh kịch thoát nhìn là tránh không được." Côn Dương Tử cũng không có làm sao ngoài ý muốn đáng vẻ, nghe đối phương hỏi phục không tại mình trong dự liệu, tại chỗ tùy cơ ứng biến, dùng ra cũ chuẩn bị.

"Cẩn thận!"

Mạc Tiểu Lâu chỉ có thể như thế nhắc nhở một câu, dưới mắt đây chỉ là Côn Dương Tử một người sân khấu, công tác của hắn liền là yên tĩnh ngồi trong bóng tối rửa mắt mà đợi, sẽ không đi đặt mình vào nguy hiểm.

"Yên tâm đi, coi như cái kia trận pháp lợi hại hơn nữa, lại sao có thể có thể làm gì được ta khỏi lỗi? Ha ha ha ha..."

Côn Dương Tử thanh âm ở bên vang lên, cổ kia xinh đẹp như hoa Nguyên Anh khôi lỗi tùy theo xuất hiện, áo đỏ bồng bềnh ở giữa, thân thể mềm mại uốn éo, chính là âm ỉ cười lớn hướng phía dưới lao xuống mà đi.

Dùng Côn Dương Tử bản nhân tới nói, đã lựa chọn thành làm một cái bại hoại, vậy thì phải làm đủ nhân vật phản diện kịch.

Phách lối tiếng cười chỉ là diễn kỹ một bộ phận, càng quan trọng hơn là thanh thế trắng còn chưa đủ, đến tâm ngoan thủ lạt!

Huyết sắc đỏ sa bị đối diện đánh tới tạt phong thổi ra, từ bóng loáng mà trắng nõn cổ tay trắng chỗ trượt xuống, lộ ra con kia thon dài xinh đẹp lại tái nhợt đến hào không một tia huyết sắc ngọc thủ, móng tay bén nhọn tiêm tú năm ngón tay theo cổ tay trắng hướng phía dưới tìm kiếm mà bỗng nhiên mờ ra, đầy trời màu hồng hoa anh đào mưa rơi xuống, bạo liệt ra cái này đến cái khác bỗng bình nhỏ bé phù vân, sáng chói chói lọi, như vậy xinh đẹp, nhưng lại là như vậy đáng sợ cùng trí mạng.

Ba ngàn anh rơi tay, là tên này mỹ nữ Nguyên Anh cường giả khi còn sống thường dùng nhất một chiêu phổ thông tuyệt kỹ, đương nhiên lòng bàn tay phải chỗ phản quang đại phóng, đầy trời phù vân lập tức nhao nhao ngưng tụ thành vô số phiến lông lánh giết sạch lưỡi đao, đâm rách Trường Thiên, đạo đạo lạng lẹ trí mạng, nhanh như điện chớp hướng về Vương gia chỗ địa giới.

"Cái này. . ." Vương Chấp một mặt khó xử.

"Đỉnh đỉnh đỉnh —— "

Đây là một tràng tiếng giòn vang, hoa anh đào mưa rơi vào Vương gia, lại bị kiến trúc phía trên nổi lên lồng lẩy vòng bảo hộ cho đã cách trở xuống tới, nhưng loại này phòng hộ cũng không tiếp tục bao lâu, kia lồng lẩy vòng bảo hộ chính là tại run rẩy kịch liệt bên trong biến mất, ước chừng là phá diệt, hoặc bởi vì năng lượng tiêu hao quá nhiều cung ứng không đủ để về phần đỉnh chỉ vận tác, đối mặt Nguyên Anh cường giả công kích, vèn vèn chỉ là vì bảo vệ công trình kiến trúc mà bị thành lập vòng phòng hộ đứng là không chịu nổi một kích.

Hoa anh đào mưa không chút kiêng kỵ tàn phá lấy khôn vương thành,

Nói xác thực, là Vương gia chỗ kia một phiến khu vực trung tâm.

"A..."

"Cứu mạng!"

"Tộc trưởng không xong, a! !"

Một nháy mắt, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, đôi này Vương gia mà nói quả thực là một trận hủy diệt tính tai nạn, vô luận là kiến trúc còn là nhân thể, không có bất kỳ cái gì vật chất có thể chống cự được hoa anh đào mưa xâm nhập, phạm là bị dù là một mảnh hoa anh đào lưỡi đao dính vào đều bị xuyên thủng, thi thể đại địa thủng trăm ngàn lỗ.

"Lọt vào phạm vi lớn sát chiêu công kích, hỗn độn Thất Sát trận lại vẫn không có khởi động, bài trừ nhận công kích tự chủ khởi động khả năng..."

Côn Dương Tử âm thầm tổng kết nói.

Cùng lúc đó, kia áo đỏ nữ khôi lỗi cũng là kịp thời thu lại mặc dù chỉ dùng không đến một phần, cũng đã làm cho cả Vương gia đại thương nguyên khí lạng lẹ chường thế, hoa anh đào mưa đột nhiên tĩnh, đã không còn người tử vong, hần chỉ là sơ bộ thăm dò một chút, nhìn xem có thể hay không xúc động hỗn độn Thất Sát trận, tuyệt không phải là có ý đến đồ sát những này cùng sâu kiến không khác nhau chút nào kẻ yếu. Dù sao, ức hiếp nhỏ yếu hành vi chung quy là làm mất thân phận.

Bại hoại về bại hoại, ma đầu về ma đầu, lại là thịnh phụ bêu danh, hần làm cao nhân thân phận là ngồi vững, nếu là cái cao nhân, sẵn giết ngang cấp cường giả không ảnh hưởng toàn cục, nhưng nếu là đi vô duyên vô cớ khi dễ quá yếu tồn tại, chung quy là bất hợp nghi, chỉ sợ bị người nhạo báng rơi nhân khẩu lưỡi.

Nói đùa, người có thể mắng ta cướp bóc đốt giết việc ác bất tận, nhưng tuyệt không thể nói ta ức hiếp nhỏ yếu.

Nói cho cùng vẫn là coi trọng kia ngũ thái ban lan vòng bảo hộ một chút, bị ngoại xem chói lọi nhiều màu cho lừa gạt, nhìn như phăng phát không gì không phá, không ngờ đúng là dễ dàng sụp đổ hồ giấy, dẫn đến ra sức thiên đại, giết làm nhiều như vậy vô tội sâu kiến.

"Không gì hơn cái này vừa đến, ngược lại là đã giảm bớt đi ta không ít khí lực..."

Côn Dương Tử mừng thầm, tru diệt nhiều như vậy Vương gia nhân, dạng này hần có thể thuận lý thành chương khiến cho Vương gia khởi động trận pháp.

Nghe được kia từng đợt thảm liệt tru lên, kịp thời vung ra một đạo vòng phòng hộ đem tự thân chỗ lầu các bảo vệ Vương Khôi, giả bộ mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, lại lần nữa chuyển hướng Vương Chấp, đang muốn quát hỏi đối phương làm sao còn không mở ra trận pháp.

Ngay tại lúc sau một khắc, đối phương đột nhiên một câu, lại là lại lần nữa chẹn họng hần một trở tay không kịp.

"Lão tổ, cầu ngài nhanh ra tay đi, tộc nhân không chịu nổi, còn xin ngài khởi động hỗn độn Thất Sát trận, hộ ta Vương gia di mả!"

Đang khi nói chuyện Vương Chấp phù phù một tiếng liền cho hần quý, mặt mũi tràn đầy vội vàng, đau nhức triệt tâm xương, cơ hồ than thở khóc lóc.

Cái gì cái gì cái gì, người nói cái gì?

Wương Khôi lập tức mất choáng váng.

"Ta đoán quả nhiên không sai, người căn bản không phải ta Vương gia già Tổ Vương khô."

Bay ngược ở giữa quần áo kịch liệt cổ động, tung bay tóc dài hạ khuôn mặt gầy gò âm trầm đến cực hạn, chỉ nghe Vương Cháp nặng nề mà hừ một tiếng, đạo, "Chân trước Khôn Thương tông mới truyền đến lão tổ sinh mệnh thạch vỡ vụn tin tức, sau một khắc lão tổ liền sống sờ sờ xuất hiện ở tại chúng ta trước mặt, tình cảnh này, nhất định là có dụng ý khó dò người lấy quý thuật khổng chế lão tổ thi thể đi."

"Nếu như không có đoán sai, người hẳn là trong truyền thuyết cái kia tội ác tày trời đại ma đầu, Côn Dương Tử!"

Vương Cháp nghiêng răng nghiêng lợi, hai mắt bên trong sát cơ lộ ra, giọng điệu phi thường khảng định, nói lời này ở giữa, hẳn ánh mắt âm lãnh vô ý thức liếc mắt từ trên trời giáng xuống cái kia áo đỏ mỹ nữ, từ nhìn thấy cái này thân lúc trước bị lộ ra là Côn Dương Tử thủ hạ mạnh nhất khô lồi áo đỏ xuất hiện, trong lòng của hắn chính là chắc chắn mình phỏng đoán.

Bây giờ thăm dò phía dưới, trước mắt Vương Khôi cũng đúng là cái giả thay thế hàng giả.

Cuối cùng cũng là không có gì tốt do dự! Vương Cháp trong lòng bàn tay đột ngột toát ra một cổ linh hỏa, chớp mắt liền đem bùa vàng đốt thành một chùm kim quang long lánh tro tàn, sau đó há miệng đem những này vàng óng ánh phủ tro bụi số hút vào thể nội.

"Côn Dương Tử ma đầu, người giết ta Vương gia lão tổ, hãm ta Vương gia tại chỗ vạn kiếp bất phục, hôm nay ta nhất định phải lấy Vương gia chi danh, giết người cho thống khoái!"

Vương Cháp đôi sắc mặt, thần thái dữ tợn, hung tợn đạo, trong lòng vào lúc này đã là hạ quyết tâm, tận khả năng bắt được Côn Dương Tử ma đầu kia, sau đó giao phó Khôn Thương tông xử trí, lập xuống này đại công, như vậy có lẽ Vương gia địa vị còn có thể tồn tại.

Tại người này ăn người trong loạn thế, một khi không chiếm được chỗ dựa che chở mà mất đi địa vị, ngay cả không cần nghĩ cũng biết hạ tràng.

Về phần Vương Khôi chết, tức đã thành kết cục đã định, đối Vương Cháp mà nói, cũng không cần đi qua nhiều xoắn xuýt, việc đã đến nước này, hắn muốn làm, chính là đem hết khả năng lưu lại Côn Dương Tử, là Vương gia vẫn hỏi tại Khôn Thương tông một chỗ cấm dùi!

"Ha ha ha ha. . ."

Không chút kiêng kỵ tiếng cười to lên, Vương Khôi giờ khắc này cũng là đối một cái khác phó sắc mặt, hai mắt bên trong gian xảo chi sắc dạt dào, cứ như vậy thần thái quỷ dị nhìn qua Vương Cháp, mặc kệ thối lui, rất có nhìn xem người có thể làm gì được ta tư thế.

"Người cực kỳ thông minh, không sai, bản tọa chính là uy danh truyền xa nổi tiếng, trong nhân thế không ai không biết không người không hay, bên trên chân Lăng Tiêu hạ nhiếp U Minh nhân vật truyền kỳ, còn đương thượng tiên Đạo Tôn là vậy. Người có thể xưng ta là Côn Dương Tử."

Từ Vương Khôi trong miệng ra đã đối một cái có chút bén nhọn mà âm nhu thanh âm, giống nhau hẳn lúc này kia thâm trầm thần sắc, quỷ dị đến dạy người toàn thân run rẩy.

Bất quá Côn Dương Tử cũng là có chút hiếu kỳ, đối phương làm sao lại lập tức kết luận mình là tên giả mạo đây?

"Khá lắm ma đầu, nói năng ngọt xớt, mặt dày đến tận đây, thật sự là chẳng biết xấu hổ!"

Nghe được cái này xú danh chiêu chương đại ma đầu lại miệng đầy khoát lác, tự biên tự diễn, quả thực ác sát người bên ngoài, Vương Cháp nhỏ một cái, đột nhiên thủ ấn một kết, khàn giọng quát: "Đã người có gan đến đây, như vậy liền cho ta lưu tại nơi này đi!"

Tiếng nói vừa dứt, phía sau hắn đột nhiên hiện ra một con kim quang sáng chói đại thủ hư ảnh, tựa như một con người chân thật tay, trên đó ngay cả vân tay trật tự đường vân đều là có thể thấy rõ ràng, sáng chói hào quang màu vàng đất từ đó trập trập lộ ra, có Hoang Cổ khí tức tùy ý tràn ngập ra.

"Thứ này nhìn qua uy lực không nhỏ nha."

Phát giác được từ con kia hư ảnh đại thủ bên trong phát ra khí tức hơi có chút hùng hậu, dù là ngay cả Côn Dương Tử cũng không thể không nhìn, Vương Khôi trong miệng tám tắc lấy làm kỳ lạ, phát ra cảm thán.

Vốn cho rằng, bàn tay lớn kia chỉ là cái này Vương Cháp một cái sát chiêu, chỉ là Dung Hợp hậu kỳ sâu kiến căn bản không đáng coi trọng, sao liệu cổ khí tức kia một cách lạ kỳ hùng hậu cùng cường đại, đến ngay cả hắn đều là không dám sơ sót tình trạng.

Mỹ lệ áo đỏ khô lồi lúc này chính không nhúc nhích lơ lửng giữa không trung chờ lệnh, sao liệu thân thể mềm mại đột nhiên run rẩy bấy lên, kia là ra ngoài một cái Nguyên Anh cường giả phát giác được mãnh liệt nguy cơ xúc giác cùng phản ứng, là cho dù đã chết đã lâu cũng không từng ma diệt bản năng ý chí.

Phảng phất nhận uy hiếp dã thú cung đứng người dậy, để Côn Dương Tử vì đó sợ hãi than là, áo đỏ nữ khô lồi tại thời khắc này bỗng nhiên không bị khổng chế đột nhiên giờ lên một đôi cánh tay ngọc, cao thấp giao thoa, nằm ngang ở bộ ngực đầy đặn trước, lại tự tiện làm ra súc thể phòng ngự tư thế. Liền ngay cả cặp kia sớm đã đã mất đi hết thấy sinh cơ đôi mắt đẹp, đều là vào lúc này nổi lên một vòng cánh cảm thấy lạnh ánh sáng.

Cái này hoàn toàn là khô lồi bản thể vô ý thức phản ứng, căn bản không có trải qua Côn Dương Tử tư duy, từ được đến nàng đến nay, đây là đầu một lần gặp phải loại tình huống này.

Phát giác được khô lồi dị động, Vương Khôi vô ý thức ngẩng đầu nhìn nàng một cái, chờ hắn trọn mắt hốc mồm sắc mặt hoảng hốt mà cúi thấp đầu lại đi nhìn đối diện Vương Cháp lúc, đôi mắt già nua bên trong, thanh linh đã là che kín kinh dị.

"Xem ra, cái đồ chơi này so ta tưởng tượng còn muốn lợi hại hơn a. . ."

Hắn khoa trương quái khiêu mà nói.

"Hừ, đây là vĩ đại 'Thổ Thần' chi thủ, chính là ta mượn thổ thần chi lực thi triển khóa chặt kỹ năng, tự nhiên không phải các người tà ma ngoại đạo có thể ước đoán!"

Vương Chấp thủ ẩn biến đổi, cười to nói, "lúc trước ta nói chỉ có lão tổ tinh huyết mới có thể mở ra hỗn độn Thất Sát trận, kia là lừa gạt người, đang lừa người thân phận, ngu xuẩn! Có thể mở ra tòa đại trận này lịch đại chỉ có bản gia gia chủ! Bây giờ đã lừa người si tâm vọng tưởng, ý đồ tìm tòi nghiên cứu ta Vương gia hệ tộc đại trận, như vậy hiện tại liền để cho ta tới nói cho người đại trận nguyên lý. Trợn to mắt chó của người nhìn thấy rõ ràng đi!"

Lời còn chưa dứt, hắn cười gằn lại là đột nhiên biến hóa thủ ấn, theo hắn ngón trỏ tay phải cùng ngón giữa hướng lên trời dựng thẳng lên, phía sau hắn con kia hư ảo đại thủ toàn thân quang mang lập tức tiêu tán ra, toàn thân hùng lực vô cùng, thẳng cùng ngày tranh nhau phát sáng.

Sau đó, bàn tay lớn kia phát sinh biến hóa kinh người, đột nhiên gấp gấp phóng đại, tốc độ nhanh chóng, đến mức trên không Mạc Tiểu Lâu đều không có kịp phản ứng, đã đem toàn bộ Khôn Vương thành, đều bao phủ!

Vén vén một cái tay, lại che đây thương khung mây ngày, đem thiên địa linh khí đều vớt bỏ bên ngoài, để cả tòa Khôn Vương thành một nháy mắt phảng phất bị ngăn cách tại thế!) ! !

.....^,.,.^..... Coverted by ๔๓๒Huyền★๔๓๒Linh.....^,.,.^.....

.....^,.,.^..... Cầu Nguyệt Phiếu....Cầu Tiên Đâu.....^,.,.^.....

.....^,.,.^..... Cầu Buff....Cầu bao nuôi.....^,.,.^.....

Các bạn có thể xem các truyện mình convert tại đây: <http://truyencv.com/member/58829/>

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Phá hư

Nguyên là trăng sáng sao thưa bầu trời đêm, thoáng qua lại bị Liệt Dương kim quang chỗ che đây.

Kia là một cái đại thủ, từ một cái điểm bỗng nhiên phóng đại, sau đó từ trên không bao phủ xuống, đem trọn tòa phồn hoa thành lớn đều vây nhốt cùng ngăn cách.

Liên quan chưa kịp bút ra rồi đi Mạc Tiểu Lâu, đều bị đại thủ này cho đóng đi vào, lúc này muốn hướng lên đột phá đã là không thể, phi thân hướng lên, chỉ có thể đụng vào tầng kia giống như thực chất kim sắc bích chương.

Một bộ trường bào màu xanh thanh niên tuấn mỹ, quanh thân kim quang vờn quanh, đem mây mù đều ném tại sau lưng, kính xông thẳng lên trên không, lại bị một tầng kim sắc bích chương ngăn trở xuống tới.

Bức tranh này mặt đột nhiên chiếu rọi tại Vương Chấp đôi mắt bên trong.

"Còn có người ở đây?"

Vương Chấp lông mày nhíu lại, vào thời khắc này, toàn bộ đại thủ phạm vi bao phủ bên trong sự vật, bất luận chi tiết, đều tại cảm giác của hắn bên trong không chỗ che thân, cho dù là một con trên mặt đất bò con kiến, hoặc là phía sau núi bên trên đầu kia nhà lầu lớn nhỏ hộ núi cự thủ.

"Kim Đan kỳ khách không mời mà đến... Chuẩn là cùng Côn Dương Tử ma đầu kia cùng một bọn, cũng tốt, cùng một chỗ đóng gói tế diện cho Thổ Thần đi..."

Vương Cháp tâm thần tập trung vào Mạc Tiểu Lâu một người cùng hai cổ khô lồi, chỉ có mấy cái này ngoại lai khách không mời mà đến, lại không luận tốt xấu, trước bắt giữ lại nói. Nhếch miệng lên một vòng nhe răng cười, thủ ấn lại lần nữa phi tốc biến đổi, toàn bộ bao phủ Khôn Vương thành đại thủ lập tức bắt đầu chậm rãi chuyển động.

Không có bất kỳ cái gì thanh thế, cứ như vậy yên lặng, gió hoặc mây đều làm từng bước, lười biếng tung bay thối, mà một tòa ẩn chứa vô tận sát cơ trận pháp cũng đã tại lặng lẽ bên trong áp ủ lên men.

"Quả thật là rồng sinh rồng phượng sinh phượng, chuột nhắt từ sẽ đào động a, tốt người cái họ Vương, cả nhà trên dưới đều là diễn viên, già có thể giả bộ, tiểu nhân thiện lừa gạt, đều hần mụ mụ không phải giảng đạo nghĩa đồ tốt."

Côn Dương Tử xưa nay tự xưng là không phải người tốt lành gì, nhưng đầu gì cũng là cái nói một không hai thuần gia môn chân hán tử, cũng thực sự khó mà chịu đựng những này bên ngoài tự xưng chính đạo, kì thực đây mình ý nghĩ xấu giả nhân giả nghĩa gian xảo hạng người.

"Đạo nghĩa?"

Cùng Côn Dương Tử tâm thần tương liên Mạc Tiểu Lâu nghe xong hần như thế giận chộc Vương gia, trong lúc nhất thời ngược lại là hơi có chút hổ thẹn, lau cái trán mồ hôi nóng, cười khan nói: "Hình như là ta trước sáo lộ Vương Khôi lão nhi bị người ta phản sáo lộ a..."

"Mẹ nó tóm lại đều không là đồ tốt."

Côn Dương Tử tức hần hần cả giận nói, chợt không chế Vương Khôi nhô ra ung trào gầy còm độc tay, chụp vào cái kia thân hình hướng về sau cực tốc bay ngược Vương Cháp,

Thân hình khê động, chính là chớp mắt lướt đi quỳnh lâu ngọc vũ, đuôi sát mà đi.

"Ây..." Mạc Tiểu Lâu ghen lời, lúng túng nói: "Người nói đều không là đồ tốt, chỉ là bao quát hai ta ở bên trong tất cả mọi người, vẫn là chỉ riêng hần Vương gia nhân?"

"Đương nhiên là..." Còn chưa kịp trả lời xong thành, Côn Dương Tử lại đột nhiên một tiếng thốt lên kinh ngạc, Mạc Tiểu Lâu trong lòng tiếng nói tùy theo im bặt mà dừng, cùng trong nháy mắt, Mạc Tiểu Lâu cũng không cần hần làm cái gì giải thích liền biết xảy ra điều gì tình trạng.

Sắc mặt đại biến ở giữa, Mạc Tiểu Lâu cả người đột nhiên phảng phất bị một con nhìn không thấy đại thủ kéo lại thân thể, tại chỗ không bị không chế hướng xuống rơi xuống, tốc độ nhanh chóng, đến mức liền thân ảnh đều mơ hồ, chỉ còn lại một đầu dài lụa màu đen.

Côn Dương Tử cái kia hận a, Vương Khôi tay mắt thấy là phải chạm tới Vương Cháp diện mạo, đem chương đánh chết sắp thành kết cục đã định, sao liệu thân thể đột nhiên nặng như vạn tấn, bất ngờ không đề phòng thân hình rung chuyển, cả người ngay sau đó liền lấy đầu hướng xuống chặt vật như vậy vô cùng tư thế hướng xuống ngã rơi đi.

Mặc dù đây chẳng qua là một bộ làm người ta ghét khô lồi, nhưng dù sao cũng là thông qua mình điều khiển, lộ ra cái này các loại trò hề...

Thật là mắt mặt xấu hổ.

Vừa nghĩ tới việc nơi này truyền đi ảnh hưởng, Côn Dương Tử đáy lòng chính là xấu hổ giận dữ đan xen, trên thực tế, hần đã đang suy nghĩ thay đổi danh hào sự nghi.

"Oanh ——"

Toàn bộ Khôn Vương thành tựa hồ cũng tại thời khắc này chấn động nhẹ một chút, nguyên nhân là Mạc Tiểu Lâu cùng Vương Khôi hai người như là liên miên giống như núi cao nặng nề, đồng thời hung hăng rơi xuống, lần lượt nện trên mặt đất, xung kích cứng mạnh, cơ hồ đem đại địa đều muốn đụng thủng.

Khôn Vương thành vòng phòng hộ đã không còn tồn tại, đã mất đi hơn người phòng ngự đại địa vào lúc này căn bản bất lực kháng cự, Mạc Tiểu Lâu trực tiếp tại dùng thân thể thiết chùy ngành sinh sinh nện phát nổ một tòa phòng ốc sau dựng vào lòng đất, trên mặt đất lưu lại một cái đen nhánh, sâu không thấy đáy hình người cái hố, xung quanh sàn nhà đều rạn nứt ra, giống như mạng nhện.

Vương Khôi tình trạng hơi tốt với hần, nguyên bản ở vào tầng trời thấp, mặc dù cũng đối mặt đất tạo thành khả quan phá hư trình độ, lại không nhập vào giống Mạc Tiểu Lâu sâu như vậy, chỉ là bộ này đã chết cứng gác cột thực sự không kiên nhẫn kháng, liền cái này va chạm đã chặt đứt bảy, tám cây xương sườn, mặt đều bị va sụp, máu thịt be bét, toàn thân cơ hồ tan ra thành từng mảnh, chỉ là miễn cưỡng còn có thể nhìn ra người dạng.

Không chút do dự liền vứt bỏ bộ này buồn nôn khô lồi, Côn Dương Tử trước tiên liền đi trước cảm giác điều tra cổ kia mỹ nữ Nguyên Anh khô lồi, đây chính là hần trợ thủ đắc lực nhất, nếu là giống Vương Khôi cái kia đồ hèn nhát đồng dạng bị phê hần coi như đau lòng muốn chết.

Cũng may, Nguyên Anh cường giả thi thể ngược lại cũng không có như vậy không chịu nổi, y nguyên đứng ngạo nghễ trên trời cao, mặc dù cũng nhận kia cổ cực kỳ đáng sợ trọng lực ảnh hưởng, phảng phất toàn thân mỗi một cái khí quan, thậm chí huyết dịch đều phảng phất ngưng tụ thành vật nặng thực chất, nhưng nằng lại là vẫn là kiên trì không có từ cao thiên rơi xuống.

Nguyên Anh tu vi, thể mà cường hần như vậy, thấy Côn Dương Tử hảo hảo vui mừng, nhẹ nhàng thở ra.

Mạnh nhất khô lồi là bình yên vô sự, nhưng so sánh dưới Côn Dương Tử càng thêm lo lắng, vẫn là mình linh hồn chỗ ký túc cổ thân thể này.

"Uy, Mạc tiểu tử, người thế nào a..."

"A..." Sâu trong lòng đất, Mạc Tiểu Lô hiểu thấy phát ra bất lực rên rỉ, cho dù là tại bị kia trật tự thần liên vây nhốt lúc hần đều không có như vậy ngoài ý muốn qua, toàn thân bên trong phảng phất là bị quán chú chỉ tồn tại ở kia vùng biển vô tận Bắc Cực nặng du ức vạn cân vĩnh tục bất động bằng, nặng nề đến dựa vào nhục thân căn bản là không có cách động đây mấy may.

"Là trọng lực!"

Mạc Tiểu Lâu không chút nghi ngờ, nếu để cho Dung Hợp kỳ tu sĩ đi tiếp nhận cỗ này không hiểu xuất hiện trọng lực, tất nhiên sẽ tại trong nháy mắt gân mạch xương cốt vỡ vụn, bị áp bách thành thịt nát.

"Đây chính là hỗn độn Thất Sát trận uy lực a... Cực kỳ đáng sợ trọng lực a..."

Côn Dương Tử tâm thần bên trong cũng truyền lại ra một loại kinh ngạc bất an ba động, tại cảm giác của hắn bên trong, mặc dù nói mỹ nữ kia Nguyên Anh khô lồi có thể miễn cưỡng chống lại cái này cổ quý dị trọng lực, nhưng cũng biểu hiện được cực kỳ phí sức, chỉ ít hắn không chút nghi ngờ nếu là mình tinh thần thoáng thư giãn, cái sau liền sẽ trực tiếp rớt xuống.

"Giống như ngũ tạng lục phủ đều muốn lệch vị trí, thật là khó chịu..."

Mạc Tiểu Lâu lúc này đã đầu đầy mồ hôi, hai tay găt gao chéo chống trên mặt đất, bởi vì thấm mồ hôi mà bóng loáng hai đầu cơ chỗ gân xanh nổi lên, cả cánh tay đều tại khê run, cắn răng, kiệt lực muốn đứng dậy, giờ khắc này đầu óc của hắn trần trụi choáng váng, trước mắt ứa ra kim tinh. Tạo thành như vậy khó chịu trạng thái một là lòng đất oi bức thiếu dưỡng khí hoàn cảnh dẫn đến, thứ hai là bởi vì dùng sức quá độ.

Có thể đem một Kim Đan đại viên mãn từ tứ bức bách đến loại này chặt vật không chịu nổi tình trạng, có thể thấy được cổ này trọng lực, là bức nào dọa người.

"A.."

Mạc Tiểu Lâu nhìn không được lại một lần kêu lên, thanh âm đều đã là hơi có chút khàn giọng, rất cực gian nan đứng lên.

Sau một khắc, hần trong đan điền Kim Đan quang mang hùng hực, toàn thân tu vi chớp mắt bật hết hỏa lực!

.....^,..^..... Covered by မှတ်စု Huyền ☆ မိုး Linh.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Nguyệt Phiếu....Cầu Tiên Đâu.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Buff....Cầu bao nuôi.....^,..^.....

Các bạn có thể xem các truyện mình convert tại đây: <http://truyencv.com/member/58829/>

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bai Hoai Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Đoạt trận

Phòng ốc sụp đổ phế tích bên trong, một cái hình người cái hồ tại lượn lờ trong bụi mù bày biện ra đến, sâu không thấy đáy, một mảnh đen kịt.

"Két cach..."

Một khối đá vụn từ phế tích bên trên bị chấn rơi xuống.

Từ từ, toàn bộ đồng đá vụn cũng bắt đầu lấy hình người hổ sâu làm trung tâm vì động run rẩy lên, khắp nơi đều là từ nhỏ khó thể nghe thay đổi dần đến định tại nhưc ọc ú ù thanh âm.

Một đạo khăn giọng tiếng gầm gừ, đột nhiên từ cái hố sâu này bên trong truyền ra, ngay sau đó toàn bộ mặt đất đều tùy theo kịch liệt rung động, phé tích đồng đá lại một lần nữa nổ tung, cục đá vụn đầy trời bắn tung tóe, thương tới không ít vô tội, trong lúc nhất thời tiếng kêu than dậy khắp trời đất.

Một đạo chùm sáng màu vàng óng, bỗng nhiên từ hình người trong hố sâu bắn ra, phóng lên tận trời.

Ngay sau đó là đạo thứ hai, đạo thứ ba... Trong chớp mắt, hình người hố sâu tựa như giềng phun, bắn nhanh ra vô số đạo kim quang, đem quanh mình hết thảy cự thạch mảnh vụn đều cọ rửa không còn, phóng lên tận trời, chiếu rọi đến toàn bộ thương khung, đều là bày biện ra một mảnh vàng óng ánh mờ nhạt chi sắc, diệu nhãn mắt.

"A a ——"

Tại kia trùng thiên kim sắc trong cột sáng, có một cái ngửa mặt lên trời thét dài hình người hình dáng ngay tại dần dần hiển hiện, từ trong hố sâu dâng lên, chậm chậm mà nhìn như có chút khó khăn đi lên lướt tới.

Mạc Tiểu Lâu lần này từ trong hố sâu bay ra, không thể nghi ngờ là sử xuất tất cả vốn liếng, Kim Đan đại viên mãn tu vi khai triển đến cực hạn, nhưng vẫn là cực kỳ miễn cưỡng cùng khổ lự.

Chỉ có thể khó khăn lắm triệt tiêu kia cỗ cơ hồ muốn mạng người trọng lực, dù là như thế, nhục thân hoạt động y nguyên nhận lấy cực lớn cực hạn, hần hôm nay, chính là muốn gờ tay lên, đều là rất không dễ dàng.

"Ngay cả Dung Hợp kỳ tiểu lâu la phát động tòa đại trận này cũng có thể làm cho người chịu nhiều đau khổ, có thể thấy được kia 'Thổ Thần' quả thực khó lường." Côn Dương Tử từ đáy lòng tán thưởng một câu, liền là hần cũng không dám tưởng tượng, nếu là đối lại mặc cho giống nhau hần như vậy Kim Đan kỳ tu sĩ đến điều khiển đại trận, cái kia uy lực sẽ là đáng sợ đến mức nào.

Mọi người đều biết, vô luận là pháp bảo linh phẩm vẫn là Thần khí, uy lực đều là căn cứ khu động người thực lực mà định ra, khu động người tu vi càng cao, pháp bảo phát huy ra uy lực, tự nhiên cũng là càng mạnh.

Dưới mắt kia Vương Chấp bất quá Dung Hợp hậu kỳ tu vi, một tay khu động hỗn độn Thất Sát trận, lại là bắt buộc ngay cả Kim Đan đại viên mãn Mạc Tiểu Lâu đều là không địch lại, "Thổ Thần" cường đại có thể thấy được chút ít!

"Nếu là 'Thổ Thần' chi lực phát động đến cực hạn, không biết sẽ là như thế nào tràng diện?"

Côn Dương Tử chỉ là hướng về đều đã đáy lòng phát run, tùy theo diễn sinh ra chính là một chủng tập quán tính tham niệm.

"Móa nó, nếu là lão tử có thể được đến cái đồ chơi này, kia há không thể hoành hành Bát Hoang vô địch thiên hạ rồi?"

Côn Dương Tử cả đời này không có gì quá lớn yêu thích, đơn độc chung tình tại các loại cổ quái kỳ lạ trời tài địa bảo cùng quý bí dị thuật, trước kia liền quyết tâm quãng đời còn lại ngoại trừ cướp bóc bên ngoài liền khổ tâm nghiên cứu cùng khai phát tu vi tăng phúc kỳ ảo.

Đáy lòng của hần rõ ràng, mình trước mắt duy nhất có thể lấy cao ngai, lại đã có một chút thành tựu, cũng chỉ có một môn Âm Thi thảo ngẫu chi thuật thôi, bây giờ xuất hiện cái này "Thổ Thần" bí bảo, nếu như có thể nắm chặt này kinh thiên kỳ ngộ, hoặc là lại có thể trở thành một đại nghịch đi phạt bên trên át chủ bài.

Côn Dương Tử thậm chí đã tại ảo tưởng, mình đạt được kia chí bảo "Thổ Thần" về sau, đi cường ép cướp sạch Nguyên Anh cao nhân hạnh phúc hình tượng.

"Người cũng đứng tại kia mù làm kia nằm mơ ban ngày, trước nghĩ một chút biện pháp giúp ta thoát khỏi cái này đáng chết trọng lực..."

Mạc Tiểu Lâu cảm giác linh hồn của mình đều biến nặng, ngay cả thần thức truyền âm đều rất là khó khăn, miệng lớn thở hào hển, đầu đầy mồ hôi, đã mệt mỏi không chịu nổi, lại vẫn là không buông lỏng chút nào, kiệt lực cùng trận này thổ thần chi lực chống lại.

Hần thoát ly kim quang phạm vi, miễn cưỡng còn tính là ổn định rơi trên mặt đất, sau lưng chùm sáng màu vàng óng nơi này lúc bỗng nhiên thu lại, chậm rãi ngừng đầu sát na, đột nhiên lông mày nhíu lại, chỉ thấy chung quanh đột nhiên xuất hiện tám tên cầm trong tay các loại binh khí Dung Hợp kỳ tu sĩ, đa số trung lão niên người, từng cái mặc lông lầy, tám chín phần mười, xác nhận Vương gia cao tăng chi lưu.

"Vương gia tất cả trưởng lão nghe lệnh, kết nhỏ Thất Sát trận, thế tất tru sát kẻ này!"

Vương Chấp thanh âm trong hư không vang vọng, quanh quẩn không thôi, nhưng không có hiện thân, tại chỗ tối tiềm ẩn, hai tay từ đầu tới cuối duy trì lấy kết ấn tư thế, sau lưng nở rộ ánh sáng vô lượng, mỗi giờ mỗi khắc đều đang thao túng trận pháp vận hành.

"Gặp quý, tại trận này trọng lực phạm vi bao trùm bên trong, ngay cả thần thức đều kéo dài không cần né tránh."

Côn Dương Tử hận hận nói, hần cũng rất bất đắc dĩ, nếu là lần này có thể lợi dụng thần thức tìm ra Vương Chấp chỗ, trực tiếp khống chế Nguyên Anh khôi lỗi đem giết liền có thể giải quyết dưới mắt khốn cảnh, làm sao lão hồ ly kia cơ cảnh vô cùng, cũng không chịu lộ diện.

Thầm mắng ở giữa đại biểu cho Vương gia sức chiến đấu cao nhất tám tên Dung Hợp kỳ trưởng lão đã cùng nhau xuất thủ, đạo quang kiếm ảnh giao thoa, lẫn nhau đứng thành quý đi trận thế, làm thành một vòng, bước chân càng không ngừng tại Mạc Tiểu Lâu quanh thân xoay tròn.

Tùng đao lẳng lẹ giết sạch theo tám người chiến trận phát động mà đánh tới, Mạc Tiểu Lâu biến sắc, hấn bị quân chế tại trọng lực, không cách nào hành động tự nhiên, lần này chỉ có thể tính trước làm sau. Trước mắt huyền quang mê ly, thanh thế như nước thủy triều, đao đao đáng sợ sát phạt chi thuật liên tiếp xung kích ở trên người hấn, cả người rất nhanh liền bị mờ mịt giết sạch bao phủ.

Mạc Tiểu Lâu đứng tại chỗ, mặc cho từng đao sát quang chém vào ở trên người, thần sắc hơi động một chút.

Thế mà cảm giác gì cũng không có.

Thật muốn nói lời, ngoại trừ có chút choáng đầu bên ngoài, vô luận là bị đao quang chặt ở trên người vẫn là có khí lưu không nhìn bên ngoài thân phòng ngự sát nhập vào thể nội, hoặc là lại tăng lên ba phần trọng lực, đều không thể đối linh hồn của hấn cùng nhục thân tạo thành nửa phần tổn thương.

"Cái này nhỏ Thất Sát trận, ngược lại là có chút môn đạo, thế mà còn ẩn chứa ảo diệu vật chất công kích, công kích linh hồn, thậm chí còn có huyền thuật, nhiều như vậy công kích điệp giả, sợ là Kim Đan sơ kỳ tu vi đều muốn ăn không nhỏ thua thiệt."

Côn Dương Tử làm ra phán đoán, chợt thở dài nói: "Chi tiếc a, lợi hại hơn nữa con kiến, cuối cùng chỉ là con kiến, cho dù là như ong vỡ tổ đi gặm nuốt voi, cũng không có khả năng giết chết voi, nhiều nhất chỉ có thể gãi ngứa ngứa."

Hấn sẽ làm ra như vậy đánh giá cũng là tại Mạc Tiểu Lâu trong dự liệu, đối phương thế công chắc chắn ngoài dự liệu mạnh, có thể đề thân là Kim Đan đại viên mãn hấn sinh ra mấy phần cảm giác khó chịu.

Thuyết pháp này giống như là xem thường đối phương, nhưng kỳ thật là thiên đại sĩ cử, dù sao Dung Hợp kỳ cùng Kim Đan kỳ chênh lệch cực kỳ to lớn, giống như thiên soa địa viễn hồng cầu, ẩn nói liền là Kim Đan cường giả đứng ở nơi đó không nhúc nhích, mặc cho Dung Hợp kỳ tu sĩ làm ra bất kỳ thủ đoạn nào công kích, đều có thể thân con giận không đầu định, lông tóc không tổn hao gì.

"Bất quá nguoi đang đáng tiếc cái gì? Nguoi là ước gì bọn hấn đem ta làm thịt?"

Trong khốn cảnh, Mạc Tiểu Lâu vẫn không quên tròn mắt một cái, ở trong lòng hướng Côn Dương Tử giơ lên ngón tay giữa.

"Đúng vậy a, quả thật có chút mà muốn nhìn một chút, bất quá biểu hiện của bọn hấn vẫn là để ta có chút nhỏ thất vọng..."

Côn Dương Tử bật cười một tiếng, cùng lúc đó, trên không trung Nguyên Anh nữ khôi lỗi động, trong nháy mắt thiên băng địa liệt, đại địa đột nhiên vỡ ra, tám người kia lập tức người ngã ngựa đổ, từng cái thổ huyết bay rót ra ngoài, nhất thời khí tuyệt tại chỗ, ngay cả một tiếng hét thảm đều không thể phát ra.) ! !

.....^,..^..... Coverted by ๔๐๒Huyền☆๒๑Linh.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Nguyệt Phiếu.....Cầu Tiên Đâu.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Buff....Cầu bao nuôi.....^,..^.....

Các bạn có thể xem các truyện mình convert tại đây: <http://truyencv.com/member/58829/>

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Lâm nguy

p/s: ko tìm dc chương 111

"Không có thời gian cùng bọn hấn hao, nơi này phát sinh sự tình rất nhanh sẽ bị Khôn Thương tông biết, mau chóng thoát khỏi!"

Côn Dương Tử hô to, đến loại nguy cơ này thời khắc, hấn lo lắng liền đặc biệt nhiều.

Bất quá tốt xấu là trà trộn Tu Chân Giới nhiều năm lão giang hồ, thường thường Côn Dương Tử lo lắng vị trí, phần lớn đều sẽ bất hạnh trở thành hiện thực...

"Biết."

Mạc Tiểu Lâu lúc này hai mắt nhắm nghiền, tại điều tức cùng uẩn khí, toàn thân đột nhiên leo lên một vòng thực chất như chất lỏng kim quang, kia là từng cái tinh mịn phù vân liên hợp tại một chỗ hình thành dị tượng, đến mức cùng không khí ma sát ra trận trận điện hoa, Kim Đan phi tốc xoay tròn, nghiêm nhiên đã vận hành đến cực hạn, một đợt lại một đợt mắt trần có thể thấy gọn sóng năng lượng điên cuồng đập dòn lá đi, chung quanh kiến trúc đều đang rung động kịch liệt bên trong liên tiếp sụp đổ, trong lúc nhất thời tiếng kêu than dậy khắp trời đất, Vương gia nguyên khí đại thương.

May mà cai thành bên trong đa số người người mang tu vi, cũng không về phần tại trong tai nạn diệt tuyệt, dù là như thế, cũng tổn thất nặng nề. Có người bị cự thạch đập bê đầu, hoặc bị đặt ở sụp đổ vách tường dưới, hoặc bị duệ vật đâm xuyên qua lồng ngực, tràng diện cực kỳ thảm liệt, máu chảy thành sông.

Tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt, nhưng Mạc Tiểu Lâu lúc này căn bản không lo được lòng dạ đàn bà, hần căn chặt răng, ngừng lại Tiên Thiên khí, đình đầu chỗ hào quang phun trào, đem tu vi thôi động đến cực hạn, tại sâu ngồi xồm sục thể sau một hồi lâu, cả người đột nhiên như là mũi tên luôn lên, nhất cổ tác khí, phóng tới trên bầu trời.

Bên tai là hô nhưng lạnh thấu xương phong thanh, Mạc Tiểu Lâu tại mạnh mẽ dùng tiêu hao lực triệt tiêu trọng lực đồng thời, trong lòng không quên đối Côn Dương Tử thỉnh giáo: "Hướng phương hướng nào đi?"

Tình cảnh này, hần tự biết dựa vào chính mình đã không làm nên chuyện gì, đứng trước chìm vong trong tuyệt cảnh, hần cũng giống người bình thường bản có thể giống nhau, đem hi vọng ký thác vào Côn Dương Tử cái này cái phao cứu mạng trên thân.

Mặc dù trong lòng của hần rất rõ ràng, Côn Dương Tử trước mắt là cùng hần buộc tại một sợi dây thừng bên trên châu châu, mình không thể làm gì, cái sau đồng dạng cũng là bất lực.

"Trước bốn phía nhìn xem, tìm kiếm phải chăng có đột phá khẩu!"

Tiếng nói ở trong lòng vang lên đồng thời, Mạc Tiểu Lâu rõ ràng cảm giác được Côn Dương Tử đem thần thức diên đưa ra ngoài, chỉ bắt quá đạt tới trăm mét phạm vi liên đình chỉ, mặc hần linh hồn lại cố gắng hành động cũng vô pháp tiếp tục khuếch trương.

"Cái này trọng lực đối linh hồn ảnh hưởng cũng quá lớn, bắt quá cũng may vẫn là có trăm mét phạm vi, mặc dù không xác định có thể hay không tìm kiếm đến đột phá khẩu, nhưng thử một chút dù sao cũng tốt hơn ngồi chờ chết."

Trải qua cố gắng y nguyên không cách nào làm cho thần thức tiếp tục kéo dài, nghĩ đến cũng là có chút xấu hổ, đã từng nhất niệm dò xét vận dậm mình, bây giờ thể mà chỉ có thể tìm tòi trăm mét phạm vi, bị hiện thực đại tóa uy phong Côn Dương Tử giọng nói chuyện đều rất thấp mị, dị thường uể oải.

Nhưng tóm lại là còn có mấy phần hi vọng.

Nguyên Anh nữ khôi lỗi cũng động, bốn phía quan sát, nhìn qua nàng tích cực tìm kiếm bộ dáng, Mạc Tiểu Lâu không khỏi cảm thấy hiếu kì: "Người không phải dựa vào thần thức không chế khôi lỗi nha?"

Dù sao nếu là dựa vào thần thức gắn bó cùng khôi lỗi ở giữa liên lạc, bây giờ chỉ còn lại đáng thương trăm mét phạm vi thần thức, Côn Dương Tử sao có thể có thể làm được tiếp tục tự nhiên điều khiển khôi lỗi?

"Dĩ nhiên không phải, dựa vào thần thức lời nói cũng không có như vậy thuận tiện, dùng chính là huyết tể."

Côn Dương Tử lời ít mà ý nhiều, "Nói cho người cũng không hiểu, nói đơn giản đến, chính là ta cho khôi lỗi đổi lại máu của ta, cơ hồ luyện chế thành phân thân của ta, cùng ta dùng chung một cái tư duy, không cần lại dùng bất luận cái gì môi giới."

"Nha." Mạc Tiểu Lâu lại vô tâm vì chính mình lên một bài giảng mà biểu thị cảm tạ, thần thức cũng phát tán ra ngoài, cũng tại khuếch trương đến trăm mét phạm vi và tả hữu liền đạt đến cực hạn.

"A?" Mà liền tại hần thần thức vừa chống ra một nháy mắt, đang bay tới trên một ngọn núi cao không lúc, đột nhiên cùng Côn Dương Tử đồng thời phát ra tiếng than thở, không hẹn mà cùng đem thần thức tập trung đến cùng một cái phương hướng, ở nơi đó, thần thức không bị hạn chế phát tán mà ra, cho đến trong đầu tùy theo chậm rãi hiện ra cả một bộ ngọn núi trong ngoài phân tích hình ảnh, ngay cả mỗi một hạt bụi, mỗi một khóa cát đều có thể thấy rõ ràng, có thể nói là đem cả ngọn núi đều nhìn cái triệt để.

"Ngọn núi này..." Mạc Tiểu Lâu đột nhiên biến sắc, chỉ vì thần trí của hần tại xâm nhập ngọn núi chỗ càng sâu lúc, lại phảng phất chìm vào trong hỗn độn, lập tức tối lại xuống dưới, như là màn đêm đột ngột giáng lâm, trong đầu hình ảnh như vậy chặt đứt.

"Có quý dị a..." Côn Dương Tử cũng tinh thần hoảng hốt ní non nói, thần trí của hần tại càng chạy càng xa đồng thời đạt được đồng dạng đãi ngộ, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Đây là một tòa nhìn như bình thường núi, non xanh nước biếc, khai quật ra quý dị chỗ Mạc Tiểu Lâu tại mang theo thành kiến quan sát núi này thời điểm, vền vền chỉ phát hiện một cái không nơi tầm thường.

Không có có sinh linh, đừng nói là yêu thú, chính là ngay cả tầng dưới chót nhất sài lang hổ báo, thậm chí thỏ chim trùng cá, đều một cái cũng không có, trong tâm rất duy nhất một con ngay tại kiếm ăn lông xám thỏ cũng là ở xa khoảng cách ngọn núi này chỉ ít trăm dặm có hơn địa phương.

Sinh linh tránh lui, không có gì hơn cứ như vậy mấy loại khả năng, không cần giao lưu, Mạc Tiểu Lâu ý nghĩ trong lòng cũng cùng Côn Dương Tử cực kỳ cùng loại.

Tại ngọn núi kia bên trong, rất có thể cất giấu một chút đồ vật ghê gớm, đến mức trời sinh cảm giác lực so với nhân loại nhạy cảm động vật đều không dám tới gần.

"Nơi đó có sơn động, từ cái huyết động này trong thông đạo đi, nếu là xuyên qua cả tòa núi có lẽ liền có thể đi ra bên ngoài, nơi này cũng là cho đến trước mắt chúng ta tìm tới duy nhất không bị trọng lực trận pháp bao trùm cửa ra vào, chỉ là... Phía trước một mảnh hỗn độn không rõ..."

Côn Dương Tử có chút do dự, hẳn dù tính tình nhìn như tùy tiện, phách lối mà càn rỡ, kì thực thận trọng như châu, đối mặt không biết sự vật, hẳn cố nhiên hữu tâm tìm tòi hư thực, có thể nói cảm thấy rất hứng thú, nhưng lý tính một mặt vẫn là không có từ bỏ cùng hại chết qua vô số mèo lòng hiếu kỳ làm đầu tranh.

Cẩn thận chạy được vạn năm thuyền, cho dù kẻ tài cao gan cũng lớn, nhưng mọi thứ cẩn thận một chút, luôn luôn không có cái gì chỗ xấu.

Côn Dương Tử sống lâu như vậy, thường thấy lật thuyền trong mương tiết mục, cũng chính là trải qua thời gian dài nương tựa theo kinh nghiệm lịch duyệt như giẫm trên băng mỏng cẩn thận làm người, mới khiến cho hắn có thể tiêu điều tự tại sống đến... Gặp phải Mạc Tiểu Lâu trước kia.

"Thử một chút xem sao, như lưu tại nơi này, coi như Vương gia không làm gì được chúng ta, đợi đến kia Quan Hải Thiên bọn người đuổi tới, chúng ta liền thật thà tử vô sinh."

Mạc Tiểu Lâu chậm rãi vuốt cằm, hẳn ngược lại là quả quyết, làm sơ châm chúc liền đã quyết định: "Trước đi dò xét một phen, cuối cùng còn có như vậy một tia hi vọng, ở lại đây cũng không phải cái gì cử chỉ sáng suốt."

Ngồi chờ chết xưa nay không phải Mạc Tiểu Lâu tính nết, trên thực tế, nhưng phạm là tại trong Tu Chân giới kiếm ra một mảnh bầu trời cao thủ, đều tin phụng cửu từ bên trong tất có cả đời đạo lý, cho nên mới có thể sống lâu dài.

Dù sao tu chân vốn là một đầu nghịch thiên mà lên con đường, trên đường đi sát cơ không ngừng, chân chính đi đến cuối cùng không có mấy người, không quả quyết người sớm đã chết ở tàn khốc cạnh tranh cùng Thiên Phật bên trong.

Mà cực kỳ hiển nhiên, Mạc Tiểu Lâu cũng không hi vọng mình cũng cùng kia mấy ngàn mấy vạn chúng sinh đồng dạng tại trên đường thành tiên bị đào thải, bạch bạch phí thời gian nhiều như vậy kham khổ tuế nguyệt.

"Người nói có đạo lý, giằng co ở chỗ này kết quả cũng sẽ không tốt..."

Côn Dương Tử cũng là khai sáng, trầm ngâm khoảng cách về sau, lúc này tiêu tan.)! !

.....^,..^..... Coverted by づづHuyền★ゝLinh.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Nguyệt Phiếu....Cầu Tiên Đâu.....^,..^.....

.....^,..^..... Cầu Buff....Cầu bao nuôi.....^,..^.....

Các bạn có thể xem các truyện mình convert tại đây: <http://truyencv.com/member/58829/>

Bạn đang đọc truyện *Toàn năng Tu Chân Giới Bại Hoại Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Tầm bảo

Mạc Tiểu Lâu toàn thân kim quang hừng hực, tựa như một tôn thượng cổ mặt trời tộc anh liệt, hoảng sợ thiên uy, trùng trùng điệp điệp, kéo dài ra một đầu kim quang ánh sáng óng ánh rờn, hướng về kia sơn động bay vút đi.

Nguyên Anh nữ khôi lỗi khuôn mặt Lãnh Diễm, dáng người thướt tha, đạp không mà đi, bước liên tục nhẹ nhàng, cũng mang theo một trận chói lọi hoa anh đào mưa, theo sát phía sau.

Xa xa trong hư không, một cái thân hình cao lớn chậm rãi nổi lên, hai tay y nguyên duy trì kết ấn tư thế, một đôi như chim ưng sắc bén xảo trá mắt, ánh mắt che lấp nhìn qua Mạc Tiểu Lâu cùng kia Nguyên Anh nữ khôi lỗi chui vào núi cao bóng lưng, khoe miệng chỗ, chậm rãi khơi gợi lên một vòng gian kế được như ý đường cong.

Nhìn kia khuôn mặt gầy gò, cái cảm vót nhọn dung mạo, không phải kia Vương gia gia chủ Vương Cháp, lại có thể là ai?

"Hừ hừ, thật sự là đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, được đến không mất chút công phu..."

Trên thực tế, trước một khắc Vương Cháp còn hăm tị buồn khổ cùng buồn nản bên trong, bằng hấn một người khu động thổ thần chi lực, thật vất vả tạm thời chế trụ Mạc Tiểu Lâu hành động, lại gần bó như vậy miễn cưỡng, sao liệu cho dù kia Mạc Tiểu Lâu đứng ở nơi đó không nhúc nhích, cả tộc trên dưới đều không thể đem chi giết chết.

Lại tại mắt thấy bất lực thời khắc, để Mạc Tiểu Lâu cho đánh bậy đánh bạ tìm được cái son động kia...

Cái kia thần bí quý dị mà tràn ngập sát cơ... Vô số năm qua mấy đời người tuân thủ nghiêm ngặt tổ huấn, cũng không dám đến gần son động.

"Vừa vào chết núi, hấn phải chết không nghi ngờ. Mạc Tiểu Lâu, như mệnh đừng vậy."

Chết núi, là toàn bộ Đại Tương lĩnh, không, phải nói là toàn bộ Trung Thổ đại lục cấm địa, trăm ngàn năm qua không người dám tiến vào, Vương Cháp phảng phất nhìn thấy Mạc Tiểu Lâu trong son động tạo ngộ lớn lao sát cơ, cuối cùng bị đánh giết, trở thành một đồng xương khô theo gió mà qua trảng cánh, nghĩ đến vui vẻ chỗ, không khỏi nhếch môi đến, lộ ra một ngụm sâm bạch tốt răng.

Nụ cười kia, lại ẩn ẩn có một chút dữ tợn chi ý, hiển nhiên đến loại này cơ hồ là cùng đồ mạt lộ thời khắc, hấn đã lười nhác lại gần bó quả khứ phong độ, muốn chi là có thể lập xuống đại công, đền bù Vương Khôi lão tổ chết đối Vương gia tạo thành dao động.

"Ừm?" Sau một khắc, hấn biến sắc, lúc này tâm thần khẽ động, một viên lóe ra hồng quang Truyền Tán Thạch trống rỗng nổi lên.

Hai tay y nguyên duy trì kết ấn tư thế, hấn vô ý thức đem thần thức dò vào trong đó, trong đầu tùy theo hiện ra một đạo đưa tin văn tự.

"Quan chương môn đã nghe hỏi trở lại Trung Thổ, lại chính hoá tốc hướng Đại Tương lĩnh chạy đến?"

Phi tốc đọc xong đến từ cách xa Khôn Thương tông tin văn, Vương Cháp như có điều suy nghĩ nhẹ gật đầu, trong lòng không khỏi sinh ra mấy phần vui sướng, thờ dài:

"Như thế rất tốt."

Bất quá đã kia Mạc Tiểu Lâu đều đã nhập chết núi, chương môn lão nhân gia ông ta lần này chỉ có thể tay không mà về. Chi là sống phải thấy người chết phải thấy xác, Mạc Tiểu Lâu đi vào chết núi, chi sợ cũng ngay cả thi thể đều tìm không được đi, ha ha, ha ha ha..."

Lời nói đến cuối, đã nhìn không được ngửa đầu cười to, tiếng cười không kiêng nể gì cả, giống như điên cuồng, đừng đề cập có nhiều đắc ý.

Không sống qua đến thanh này số tuổi, lại từ lâu dưỡng thành Vương Cháp mọi thứ khắp nơi cẩn thận quen thuộc, dù tận mắt thấy Mạc Tiểu Lâu tiến vào chết núi, lại như cũ không dám quan bề trận pháp, hai tay kết ấn không thả, khoan chân ngồi xuống, nhắm mắt nhập định, bắt đầu tạm thời chờ đợi.

Chi có đến hấn nhận định Mạc Tiểu Lâu tất nhiên đã mệnh tang chết núi một khắc này, hấn mới có thể buông lỏng cảnh giác.

Thời gian, liền tại hấn khí định thần nhân ở giữa, một đi không trở lại...

...

"Nơi đây xác thực không đơn giản."

Lại nói Mạc Tiểu Lâu một vào son động, liền phát giác được phía trước nhắm người mà phê trong bóng tối, có từng đợt sâm nhiên hơi lạnh thấu xương đánh tới. Dù là đến hấn loại tu vi này, lại còn sẽ có toàn thân run rẩy cảm giác, khắp cả người sinh lạnh, hiển nhiên sát cơ bức nhân.

"Cái này các loại sát cơ không tầm thường, đã mãnh liệt đến có tính công kích tình trạng, bình thường dung hợp tu vi trở xuống người, sợ là đứng tại chỗ cửa hang, có lẽ đều đã đánh mất tâm trí tẩu hỏa nhập ma, thậm chí hôn phi phách tán."

Côn Dương Tử cũng rất cẩn thận, "Nơi này mới chỉ là bắt đầu, người nhất thiết phải cẩn thận, không cần thiết chủ quan, hướng phía trước còn không biết sẽ kinh lịch cái gì."

"Ừm."

Mạc Tiểu Lâu mặt sắc mặt ngưng trọng, nghiêm túc gật gật đầu, trước đây liền đã phát giác được núi này không giống bình thường, nhưng dưới mắt mặt đối không có đường lui hiện trạng, cũng là không còn cách nào khác, sợ hãi rụt rè không phải đạo của hấn, chi có tiếp tục tiến lên.

Chương 114: Ngọc thạch

Ngọc cầu chia một tiết lại một tiết, như là ngọc trúc, khám tại thạch nham bên trong, ẩn ẩn lóe ra ngũ thải ban lan vàng sáng, phảng phất đã trải trải qua tuyên cổ tuệ nguyệt, lại như cũ chiếu sáng rạng rỡ, tự có một cỗ mệnh môn khí tức từ đó phát ra dập dờn WwW. . là

Cách mỗi mấy mét, lại sẽ có một đầu hơi mảnh hơn mấy phần ngọc cầu phân nhánh ra, đồng dạng có trúc tiết, bày biện ra uốn lượn độ cong, ẩn vào thạch trong vách.

Đáng nhắc tới chính là, cùng Mạc Tiểu Lâu lúc trước đánh nát tầng kia khác biệt, cùng ngọc cầu dính dính liền nhau kia mặt vách đá, đúng là đen như mực chỉ sắc, quang trạch oánh nhiên, thậm chí bên trong tựa hồ còn có các loại bất quy tắc hoa văn, hơi có chút kỳ dị.

"Kia là không biết tên xương thú!"

Cùng Mạc Tiểu Lâu cùng nhau đem lực chú ý đặt ở toà kia óng ánh sáng long lanh ngọc trên cầu, Côn Dương Tử trải qua thần thức thăm dò về sau, hạ này kết luận.

"Xác thực, kia là sinh vật xương cốt mới có kết cấu."

Mạc Tiểu Lâu gạt đầu biểu thị đồng ý, thần sắc hơi có chút kinh ngạc.

"Ngược lại là không ngờ tới, ngọn núi này đúng là một đầu to lớn thú thi chôn sâu dưới mặt đất, trải qua vô số năm thương hải tang điền biến thành."

Côn Dương Tử cảm thán nói, liên hệ trước sau, hẳn ngược lại không khó đoán ra chân tướng, "Như vậy nói cách khác, chúng ta bây giờ liền ở bộ này không lồ thi cốt thể nội."

"Cái này con yêu thú cực kỳ cường đại." Mạc Tiểu Lâu cẩn thận cảm giác một chút, một lát sau, ánh mắt hơi có chút lấp lóe, giật mình thờ dãi: "Đều đã từ vong nhiều năm như vậy, y nguyên loáng thoáng tản ra một loại đề cho người ta bất an uy áp, cũng không biết khi còn sống nên đạt đến loại nào hoàn cảnh? Chắc hẳn sở dĩ trong núi vô sinh linh, đều là bởi vì bị cái này bộ hài cốt bên trên chỗ phát ra sát khí chấn nhiếp, không dám phụ cận."

Trách không được trước đây vừa lên núi động liền cảm giác được một cỗ sát khí mãnh liệt cùng hàn ý, như thể xem ra sợ là cái này bộ hài cốt bên trong chỗ còn sót lại thú tính, khó có thể tưởng tượng, đầu này cự thú khi còn sống đến tột cùng là cái gì chủng loại tồn tại.

"Bất quá những này đều không liên quan gì đến ta, dưới mắt rời đi nơi đây mới là việc cấp bách."

Trầm ngâm một lát, Mạc Tiểu Lâu bỗng nhiên ngẩng đầu, kim quang đại thịnh một quyền, nặng nề mà đánh về phía kia xương cốt hậu phương vách đá, quyền phong như giao mãng, gào thét tê mình lấy mãnh vọt lên, hung hăng đập nện tại trên vách đá.

Ầm vang một tiếng, kinh thiên động địa, cả sơn động đều kịch liệt chấn động lên, Kim Đan đại viên mãn một quyền sao mà kinh khủng, trong lúc nhất thời đất rung núi chuyển, đá rơi bay tán loạn.

Tinh mịn "Ken két" âm thanh bên trong, vết rạn một nháy mắt tại kia màu mực như ngọc trên vách đá lan tràn ra.

"Ừm?"

Mạc Tiểu Lâu lại là nhướng mày.

Trong dự liệu cùng lúc trước tương tự cùng loại, vách núi bạo liệt sụp đổ hình tượng, thế mà chậm chạp chưa có thể đội được.

Không tin tà mắt nhìn nắm đầm của mình, vững tin mình lúc trước chỉ ít sử xuất năm phần lực Mạc Tiểu Lâu trầm mặc một chút, bàn tay có chút một trương, sau đó lại nắm chặt, cho đến khớp xương trắng bệch, một tia kim quang chọi lộ ra da, thuận cánh tay gân mạch chậm rãi lưu chảy đến hán năm ngón tay mũi nhọn mới thôi, khí lực triệt để rót đầy toàn bộ nắm đầm.

Kim quang không có lúc trước chói mắt như vậy sáng chói, chỉ vì nội liễm đến cực hạn, trong chớp nhoáng này nắm đầm của hắn đã như kim thiết không thể phá vỡ, tại hán thật chặt nhìn chăm chú dưới, toàn bộ cánh tay màu hoàng kim cũng bắt đầu chậm rãi run rẩy lên, không phải run rẩy, không phải co rút, mà là một loại tự nhiên mà vậy lực lượng thôi động đến cực hạn, tại thể nội va chạm lẫn nhau ma sát mà sinh ra cộng minh.

Giờ khắc này, hán cả cánh tay phảng phất một con bị thổi đến cực hạn khí cầu, phồng lên một vòng lớn, làn da đều bởi vì sung huyết mà phiếm hồng, từng khối bò đầy gân xanh cơ bắp cao cao gồ lên,

Theo càng thêm tăng tốc nhịp tim có chút nhảy lên.

Một vòng mắt trần có thể thấy sóng năng lượng vẫn như núi lửa bộc phát tứ ngược lui đi, đem Mạc Tiểu Lâu toàn bộ ổng tay áo đều thổi đến phồng lên đến cực hạn, bay phát phới ở giữa, đúng là chịu đựng không được loại này cuồng mãnh xung kích, nổ tung ra, trong lúc nhất thời vải rách đầu bay tán loạn.

